

Giới thiệu Sơn Dã Táp Gia Convert

Khóa lại "Chư Tử Bách gia" trò chơi, ẩn cư ở rừng sâu núi thẳm

Nhàn đến trồng làm ruộng, đọc đọc sách, nhìn xem bệnh, ngẫu nhiên làm một chút nghề mộc công việc...

Nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác có đông đảo danh lưu cự tinh ừ ừ kéo đến, chỉ cầu thấy một lần?

Link Trung: <http://book.qidian.com/info/1009556972>

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Táp Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chữa bệnh sự cố

Thanh minh thời tiết tiểu Vũ tới tấp, trên đường cao tốc có thật nhiều trở lại thôn tế tổ cổ xe.

Lý Trường Thanh ngồi tại trên xe bus xuyên thấu qua trần ngập hơi nước cửa sổ xe, nhìn qua bên ngoài quen thuộc mà xa lạ cảnh sắc si ngốc ngẩn người.

Lâm Cốc Dương huyện Linh Hạ thôn Lý gia thung lũng hơn 20 năm gần đây duy nhất sinh viên đại học danh tiếng, năm đó thi lên đại học đám kia, toàn bộ Linh Hạ thôn đều biết Lý gia thung lũng ra như thế cái Kim Phụng Hoàng.

Về sau, Lý Trường Thanh sở nghiên cứu sau khi tốt nghiệp bởi vì biểu hiện ưu tú, lưu tại tỉnh đệ nhất bệnh viện nhân dân công việc.

Bảy dặm tám thôn người nhìn thấy Lý Trường Thanh phụ mẫu đều không ngừng hâm mộ, sau đó một thanh kéo qua hải tử nhà mình tay, trên mu bàn tay nhẹ nhàng vỗ xuống, tiếp cung chiêu nói ra: Tề Nha Tử, người nếu là có người ta Trường Thanh một nửa sẽ đọc sách ta liền thỏa mãn nha, thì không đậu cao trung liền cho ta đi bên ngoài làm công.

Trong thôn lãnh đạo, trong thôn cán bộ cũng đều đối Lý Trường Thanh phụ mẫu nhìn với con mắt khác, gặp mặt đều khách khí vãn an.

Nhưng này đều là lúc trước rồi, hiện tại, Lý Trường Thanh bởi vì liên quan đến một trận chữa bệnh sự cố, bị đệ nhất bệnh viện nhân dân khai trừ rồi.

"Ha ha, có lẽ lần này trở về, liền muốn trở thành trong thôn trò cười đi! Nhưng là, ta làm sai sao?"

Lý Trường Thanh có chút mê mang, có chút chán ghét, có chút tâm mệt mỏi, nhưng là nếu như lại một lần, hẳn vẫn là sẽ kiên trì cách làm của mình.

Tại một chuyến tùy Lý Trường Thanh theo chủ nhiệm bác sĩ Triệu Đông đến liên hợp cảm đạo ngoại khoa giải phẫu trung, Triệu Đông xâm phạm rồi rõ ràng thủ tục tính sai lầm, Lý Trường Thanh kịp thời ngăn lại, nhưng là Triệu Đông đến vì bảo hộ chính mình làm chủ nhiệm bác sĩ 'Y đạo tôn nghiêm' cường ép tiến hành tiếp, cuối cùng dẫn đến bệnh nhân đã mất đi sinh mệnh đặc thù.

Làm thân nhân của bệnh nhân đến bệnh viện gây chuyện thời điểm, phía bệnh viện lấy ra một hệ liệt y học số liệu, chứng minh bệnh hoạn tử vong là bởi vì tự thân thân thể nguyên nhân, theo bệnh viện không có bất cứ quan hệ nào, cũng sẽ không làm bất luận cái gì bồi thường!

Lý Trường Thanh triệt để sợ ngây người, một đầu hoạt bát sinh mệnh tại trước mắt của hắn bởi vì một tên khác bác sĩ thao tác không làm mà từ trần, lại diễn biến thành bệnh nhân tự thân không thể đối kháng nhân tố.

Bệnh viện không phải chăm sóc người bị thương địa phương sao?

Vì cái gì ở chỗ này xem mạng người như cỏ rác lại không cần âm bất cứ trách nhiệm nào?

Lấy Lý Trường Thanh mộc mạc tam quan là không thể tiếp nhận, thế là, hắn nặc danh tại trên mạng viết rồi quyền sách dài thiếp bực quang chuyện này.

Ở trong xã hội đưa tới sóng to gió lớn, bệnh viện thông qua kỹ thuật thủ đoạn khóa chặt rồi Lý Trường Thanh địa chỉ IP, trải qua một phen điều tra, viện lãnh đạo, Triệu Đông đến sau khi biết chân tướng đều cực kỳ sinh khí, thuận theo tự nhiên đem Lý Trường Thanh đẩy ra làm dê thế tội!

Ô tô dọc theo cao tốc hành sử tốc độ vẫn là rất nhanh, trong lúc vô tình liền đã đến Cốc Dương huyện huyện thành.

Lý Trường Thanh đi ra cũ kỹ bến xe, nhìn qua ô gà lôm chôm mặt đất phát ra tia mỉm cười, Cốc Dương huyện kinh tế trình độ tại toàn tỉnh đoán chừng có thể xếp tới sau ba tên, nhưng là huyện lãnh đạo vì mặt mũi quả thực là không xin huyện nghèo danh ngạch, có đôi khi nghèo đến Liên lão sư tiền lương đều phát không xuống. Huyện khác đều đang làm kinh tế khu đang phát triển, liền Cốc Dương huyện liên tu đầu đường cái tiền đều không có!

Từ huyện thành Thành Quan trấn đến Linh Hạ thôn còn có hơn hai mươi cây số lộ trình, nhưng là đường dài khách vận trạm theo xuống nông thôn những

cái kia khách vận trạm là tách ra, Lý Trường Thanh phải đi đến thành đông khách vận trạm đi ngồi lái hướng Linh Hạ thôn xe.

Linh Hạ thôn là Đại Sơn khu, hoang vắng, rất nhiều người đều là cách tám môn tử thân thích, lẫn nhau đều quen thuộc, Lý Trường Thanh vừa lên xe liền có người nhận ra.

"Ồi, Trường Thanh a, nghe nói người tại bệnh viện nhân dân tỉnh chữa chết người, đến cùng chuyện gì xảy ra nha?"

"Hào hào thanh niên tử, ra như thế chuyện gì, còn có bệnh viện nào dám muốn hấn a? Cả một đời xem như hũy nha!"

"Cho nên ta nói sớm đi, bọn hấn Lý gia thung lũng phong thủy không tốt, không có cái kia mệnh không chịu nổi lớn như vậy phúc khí, còn không phải trở về giống như chúng ta làm ruộng!"

Sự kiện kia huyền ảo rất lớn, TV, báo chí, Wechat công chúng hào chờ tân truyền thông đều có đưa tin, có người hiếu kì, có người tiếc hận, có người cười trên nỗi đau của người khác không hoàn toàn giống nhau, Lý Trường Thanh đều chỉ là mỉm cười từng cái đáp lại, tìm nơi hẻo lánh vị trí ngồi nhắm mắt dưỡng thần.

"Hừ, ngu cái gì ngu, cùng hấn nói chuyện đều không yêu phản ứng, còn tưởng rằng hấn là tại tỉnh bệnh viện công tác sinh viên đại học danh tiếng a!"

"Đúng đây, nhìn hấn gầy cánh tay chân gầy, tay không thể nâng vai không thể khiêng, đoán chừng hấn liền điên đều chừng không tốt, làm sao nuôi sống mình cũng thành vấn đề!"

"Hương thân hương lý, đều nói ít vài câu, lão Lý người một nhà không tệ, không làm được bác sĩ cũng không nhất định phải làm ruộng nha, Trường Thanh tuổi không lớn lắm lại có học vấn, đi ra bên ngoài làm công, như thường có thể kiếm tiền!"

Lý Trường Thanh nghe trên xe dầu diesel hương vị, nghe người khác phi nghị, trong lòng lạ thường bình tĩnh, trải qua sự kiện kia về sau, hấn cảm giác mình thành thực rất nhiều, hoặc là nói là tâm tính già nua. . .

Lắc lư đường núi, quen thuộc giọng nói quê hương, hai bên xanh biếc cao ngất dãy núi chạy nhanh trắng nõn dòng suối, theo Lý Trường Thanh trước kia tại trong huyện thành học trung học nghỉ về nhà trảng cảnh phi thường cùng loại.

Mặc dù Linh Hạ thôn là cái thôn, nhưng là chỉ có một đầu thẳng tắp khu phố, Lý Trường Thanh tại trạm xăng dầu phụ cận giao lộ xuống xe.

Lý Trường Thanh phụ thân Lý Đại Hải đã sớm ngồi tại trên xe gắn máy chờ lấy, nhìn thấy Lý Trường Thanh sau cười trên xe gắn máy, đánh lấy hỏa kéo chân ga.

"Cha, chờ rồi bao lâu?"

Lý Trường Thanh người cao một thước tám rất dễ dàng liền nhảy lên xe gắn máy, tùy ý hướng Lý Đại Hải hỏi.

"Hơn nửa giờ đi, mẹ người biết người muốn trở về, sáng sớm liền dậy, để cho ta đi trên trấn mua thức ăn!"

"A nha!"

Lý Trường Thanh theo Lý Đại Hải ở giữa giao lưu từ trước đến nay không nhiều, đáp lại xong cũng không biết nói cái gì rồi.

Hai người đều ngầm hiểu lẫn nhau tránh đi chuyện nào đó, Lý Trường Thanh là không biết làm sao mở miệng, Lý Đại Hải là bận tâm đến Lý Trường Thanh mặt mũi.

Linh Hạ thôn đến Lý gia thung lũng chỉ có một nửa đường xi măng, còn có một nửa là đường đất, vừa đến trời mưa liền lầy lội không chịu nổi.

Đường núi gập ghềnh, nhưng Lý Đại Hải lái xe gắn máy đi được phi thường, Lý Trường Thanh ngồi chỗ ngồi phía sau, hai tay chống lấy giá đỡ, nhìn qua Lý Đại Hải bóng lưng.

Bởi vì lâu dài xuống đất làm việc, Lý Đại Hải làn da màu đỏ sẫm, hai tóc mai cũng tăng thêm rất nhiều tóc trắng, còng lưng lưng, cực lực nắm giữ lấy đầu xe phương hướng.

Năm đó cái kia như to như cột điện đem mình giờ cao khỏi đỉnh đầu nam nhân, già rồi!

Mà trong kiếng chiếu hậu mình tuổi trẻ suất khí, Lý Trường Thanh đột nhiên cảm thấy rất cảm động, nước mắt sung doanh hốc mắt.

Hồi tưởng quá khứ, Lý Trường Thanh phát hiện mình ngoại trừ cái gọi là vinh quang bên ngoài, không có hồi báo phụ mẫu bất kỳ vật gì.

Bây giờ, liền chỉ có vinh quang cũng không có.

Lý gia thung lũng bốn bề toàn núi, ngoài núi lại tiếp lấy núi, núi theo núi ở giữa chỗ trũng địa phương chính là hồ nước, còn có chút hồ nước bởi vì địa thế thấp, nước mưa dâng lên sau liền cùng một chỗ tạo thành đập chứa nước.

Dùng Thiên Sơn thiên thủy để hình dung Lý gia thung lũng là lại thỏa đáng bất quá, Lý gia thung lũng cư dân nơi ở liền xây ở núi hai bên đường.

Thường xuyên có thể gặp tốt nuôi dê rừng, ngưu chạy đến trên sơn đạo tới kéo đại tiện, sau đó lại hào hứng trùng trùng chạy tới ăn cỏ.

Các thôn dân nhìn thấy Lý Đại Hải mang theo Lý Trường Thanh sau khi trở về, phần lớn ngừng chân quan sát.

Lý Đại Hải nhà cái kia thi đậu đại học danh tiếng, sau khi tốt nghiệp tại tỉnh bệnh viện công tác nhi tử, bởi vì chữa chết người, trở về!

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Sơn thôn tiểu học

Thôn ở giữa có một loạt L hình kiến trúc, trước kia là trong thôn tiểu học.

Về sau bởi vì trong huyện giáo viên lực lượng điều phối không đến, Lý gia thung lũng tiểu học cũng liền hủy bỏ.

Chờ chữa bệnh bảo hiểm biện pháp chứng thực về sau, chiếm dụng tiểu học hai gian phòng học thành lập rồi vệ sinh chỗ, một nửa kia là thôn ủy hội, còn có một số phòng trống.

Thụ Lý Trường Thanh ảnh hưởng, Lý Trường Thanh Nhị thúc Lý Đại Giang nhà đường muối Lý Hồng Đậu tốt nghiệp trung học sau chạy đến dậm đi đọc cái cao đẳng chức nghiệp vệ sinh trường học. Nói đến Lý Hồng Đậu vận khí vô cùng tốt, lúc tốt nghiệp vừa vận dụng phải chữa bệnh cái cách, trong thôn gặp năng có cái tại bệnh viện nhân dân tỉnh công tác đường ca, liền đề năng phụ trách vệ sinh chỗ sự vụ, hiện tại tháng ngày trôi qua cũng không tệ lắm.

"Đại bá, đại nương năng thật thiên vị đấy, bình thường gọi ta ăn cơm, nhiều lắm là thêm một cái món ăn vặt. Thanh ca, vừa về đến, làm cả bàn đồ ăn còn không chê đủ, liền đề trứng gà mái đều đem hầm, còn nói phải chờ ta lấy chồng thời điểm đưa cho ta đâu, tức chết ta rồi!"

Lý Hồng Đậu thật xa liền nghe đến Lý Đại Hải phá môơ thanh âm, đứng tại trên bãi tập già bộ như bộ dáng tức giận, rất bất mãn đối Lý Đại Hải nói, ánh mắt lại rơi tại Lý Trường Thanh trên thân.

"Hắc hắc, hầm lại mua, người nếu có thể già đi, đừng nói là một con gà mái, liền xem như muốn hai mươi con, Đại bá cũng đưa người!"

Nhất đại người nhà liền Lý Hồng Đậu một cái nữ oa, Lý Đại Hải trên cơ bản đem Lý Hồng Đậu xem như mình nữ nhi yêu thương rồi, thích trình độ thậm chí đều vượt qua Lý Trường Thanh, khiến cho trước kia Lý Trường Thanh một mực hoài nghi ai mới là thân sinh, khó được nói đùa nói.

"Ai không lấy được chồng rồi? Người yêu thích ta nhiều nữa đâu, có thể từ Lý gia thung lũng xếp tới Thành Quan trấn đi, ta chính là không có thêm phản ứng bọn hắn."

Lý Hồng Đậu có song ngập nước mắt to mà lại làn da trắng nõn khuôn mặt mỹ lệ, đúng là mười dậm tám thôn khó được mỹ nữ, không phục lắm phản bác, trên mặt viết kếp lấy kiểu ngạo hai chữ.

"Đúng vậy a, thích người rất nhiều người, nhưng là giống ca dạng này người không dễ tìm!"

Lý Trường Thanh cũng vừa cười vừa nói, trước kia các đại nhân hỏi Lý Hồng Đậu trưởng thành muốn gả cái hạng người gì, Lý Hồng Đậu lộ ra đáng yêu tiểu dung hồi đáp: Ta muốn gả cái giống Trường Thanh ca người, việc này liền thành mọi người tiêu khiển Lý Hồng Đậu trò cười rồi.

"Xứ mỹ, ba cái chân ếch xanh khó tìm, hai cái đùi nam nhân có rất nhiều, trông thấy vị kia kia đại suất ca không có?"

Lý Hồng Đậu dùng tay chỉ lầu hai cuối hành lang chính cầm cái thiết chùy dự định gõ linh thanh tú người trẻ tuổi, đắc ý nói.

"Ừm, thế nào?"

Lý Trường Thanh thuận Lý Hồng Đậu chỉ phương hướng nhìn lại, trông thấy một vị mang theo thư quyền khí tức người trẻ tuổi, trong lòng nghi ngờ: Trong thôn lúc nào có dạng này người trẻ tuổi rồi?

"Mạnh Vân Thành!"

Lý Hồng Đậu cố ý hướng trên lầu la lớn.

"Hong Đậu, có chuyện gì không?"

Mạnh Vân Thành chú ý tới Lý Trường Thanh bọn người, hướng Lý Đại Hải, Lý Trường Thanh mỉm cười gật đầu ra hiệu, sau đó hỏi.

"Không có việc gì, để cho ta ca nhìn xem người!"

Lý Hồng Đậu chấp tay sau lưng, mấy cái ngón tay móc tại cùng một chỗ, dùng để che giấu nội tâm hẹp gáp rút.

"Cũng không tệ lắm mà!"

Lý Trường Thanh có thể thấy được, Lý Hồng Đậu đối Mạnh Vân Thành hẳn là rất có ý tứ.

"Hán sông trong đại học văn hệ tốt nghiệp, tại rất nhiều tập san trên phát biểu qua tiểu thuyết, văn xuôi, thơ ca, hơn nữa còn đặc biệt có ái tâm, chạy đến chúng ta cái này thâm son cùng cốc đến chỉ dạy!"

Lý Hồng Đậu tinh thần phấn chấn cho Lý Trường Thanh giới thiệu nói, xem ra không phải đơn giản thích, đã hăm sâu trong đó.

"Coong, coong, coong. . .", Mạnh Vân Thành gõ treo ở trên xà nhà sắt linh.

"What' S your name ?"

"My name is KangKang."

"How do you do ?"

. . .

"Ồi, vẫn được nha, chẳng những nhập học lại lên lớp lại rồi, liền lớp Anh ngữ đều có, còn học được rồi sơ trung trình độ!"

Lý Trường Thanh thông qua Mạnh Vân Thành biểu lộ, đại khái có thể đoán được hẳn đối Lý Hồng Đậu không cảm giác nhiều lắm,

Là nha đầu tương tư đơn phương, vừa vặn nghe được có người đang học Anh ngữ, liền giảng rộng ra rồi chủ đề.

"Hiện tại chỉ có một đến ba niên cấp, theo Mạnh Vân Thành cùng đi chỉ dạy còn có một vị khác gọi Thẩm Nhượng Lâm tiểu tỷ tỷ, là vị siêu cấp đại mỹ nữ a, nàng mỗi ngày đều sẽ rút một tiết khóa ra dạy bọn nhỏ Anh ngữ, có muốn hay không ta giúp người giới thiệu một chút nha?"

"Cái cô nương kia không tệ, người dung mạo xinh đẹp, tính cách cũng tốt, nhưng là người ta có thể coi trọng Thanh oa tử a?"

Lý Đại Hải ở một bên nghe được Lý Hồng Đậu nói muốn cho Lý Trường Thanh giới thiệu đối tượng, liền nghiêm túc rồi, nhưng là Lý Trường Thanh ra cái này việc sự tình, lại nghĩ tìm một nhà khá giả liền khó khăn.

"Như thế cái vấn đề, Lâm Lâm tỷ nàng ánh mắt cao đâu!"

Lý Hồng Đậu làm như có thật sờ lấy mình trụi lủi cái cảm, đánh giá Lý Trường Thanh, dùng nặng nề ngữ khí nói.

"Các người cũng đừng mù quan tâm, ta tạm thời còn không có phương diện này ý nghĩ!"

Lý Trường Thanh hiện tại đều không biết mình tương lai đường làm như thế nào đi, nào có nhân tâm suy nghĩ nhân sinh đại sự nha.

"Đều hai mươi sáu hai mươi bảy rồi còn không vội, người cho rằng người còn nhỏ a, tiếp qua mấy năm liền ba mươi rồi, cùng người cùng nhau lớn lên Tam Đức Tử, tiểu hài lập tức liền muốn lên năm nhất!"

Lý Đại Hải gặp trong thôn cái khác người đồng lứa, Tôn tử đều có thể đánh xì dầu rồi, trong lòng hâm mộ chặt, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đối Lý Trường Thanh nói.

"Cái kia có thể so sao? Ta vừa lên đại học thời điểm, Tam Đức Tử liền kết hôn. Xe đến trước núi ắt có đường, thuyền đến đâu cầu tự nhiên thẳng, các người cũng đừng mù quan tâm."

Mỗi lần về nhà đều không tránh khỏi vấn đề hôn nhân, Lý Trường Thanh nghe được liền trở nên đau đầu.

"Người bây giờ đều tốt nghiệp hai năm rồi, dù sao cũng nên có thể đi! Qua mấy ngày người đại di chất nữ vừa vặn từ Linh Nam tỉnh bên kia trở về, đến lúc đó người đi xem một chút."

Lý Đại Hải bình thường kiệm lời ít nói, nhưng ở Lý Trường Thanh vấn đề hôn nhân phi thường đề bụng, nói lời cũng liền nhiều.

"Biết rồi, chúng ta vẫn là đi về trước đi, chờ sau đó lão mụ sốt ruột chờ rồi, Hồng Đậu đến giờ rồi cũng đến đây đi!"

Linh Nam tỉnh trở về, ai biết là ai? Nhưng Lý Trường Thanh biết có chút trảng diện là tránh không xong, hòa theo nói.

"Đại nương sớm nói với ta, coi như không gọi ta, ta cũng muốn đi! Các người mau đi trở về đi, ta cũng muốn đi cho chín anh nải nải thay thuốc nước."

Lý Hồng Đậu rất muốn cùng Lý Trường Thanh cùng một chỗ trở về, nhưng nàng cần tại vệ sinh chỗ trực ban đến mười hai giờ rưỡi trưa mới có thể đi ăn cơm.

"Xú nha đầu!"

Lý Đại Hải một lần nữa phát động rồi xe gắn máy, khởi động về sau, Lý Trường Thanh cười mắng câu.

Vệ sinh chỗ cách Lý Trường Thanh nhà thẳng tắp khoảng cách không đến một ngàn mét, nhưng là Lý Trường Thanh nhà xây ở giữa sườn núi, phải đi trên đường nhỏ đi.

"Thanh oa, mẹ làm người thích ăn nhất thịt kho tàu biển cá, núi măng xào thịt khô, gian phòng cũng chuẩn bị cho người tốt, người đi ăn cơm, mẹ cho người đem bao bỏ vào."

Lưu Thúy Nga đã sớm ở nhà trước cửa dưới cây trông mong hi vọng, Lý Đại Hải dừng xe xong, liền định tiến lên tiếp nhận Lý Trường Thanh ba lô.

"Mẹ, không cần, ta tự mình tới, lại không thứ gì."

Lý Trường Thanh kiên trì tự mình công lấy bao, Lưu Thúy Nga hay là một mực theo sau lưng hắn.

"Đi kêu người Nhị thúc người trong nhà, lập tức ăn cơm!"

Lý Đại Hải dùng khăn lông trắng lau sạch lấy trên người mồ hôi, đối Lý Trường Thanh phân phó nói.

"Thanh oa mới trở về, liền không thể để hắn nghỉ một lát? Chính người đi hô!"

Lưu Thúy Nga giống như là bảo hộ tề gà mái, rất hung hãn đối Lý Đại Hải nói.

"Được được được, ta đến liền ta đi, sợ người nương hai!"

Mấy chục năm lão phu thê rồi, Lý Đại Hải chưa hề cảm Lưu Thúy Nga không có bất kỳ biện pháp nào.

Lý Đại Giang nhà tại chân núi hướng phía trước hơn một trăm mét, lúc còn trẻ theo lão sư phó học qua thợ mộc, bình thường mình tiếp chút công việc, ngẫu nhiên cũng sẽ đến trong huyện gia công nhà máy đi hỗ trợ.

Lại lẽ mẹ rồi đoạn thời gian, cả một nhà cuối cùng ngồi cùng một chỗ ăn cơm rồi.

"Thanh oa, lần này trở về có tính toán gì hay không?"

Lý Đại Giang theo Lý Trường Thanh thúc cháu ở giữa ngược lại không có nhiều như vậy ngăn cách, đốt thuốc thôn vân thổ vụ, nhấp một hớp nhà mình nhưỡng rượu đế, hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Chư tử bách gia

Loang lổ vôi trên tường dán đầy rồi các loại giấy khen, chứng kiến lấy Lý Trường Thanh đọc sách kiếp sống vinh dự.

Đã từng cho cả nhà mang tới hi vọng chi quang, bây giờ ở trong mưa gió phiêu diêu, cho nên tất cả mọi người rất quan hệ Lý Trường Xuân đối tượng lai mình quy hoạch, đều không hẹn mà cùng ngừng đùa, đưa ánh mắt về phía Lý Trường Thanh.

"Còn chưa nghĩ ra đâu, qua một thời gian ngắn nhìn xem, có thể sẽ đi Linh Nam hoặc là sông Tùng thủy Thượng Hải đi!"

Lý Trường Thanh đang ở tại mê vọng kỳ, không biết mình muốn làm cái gì, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước rồi.

"Thanh ca, người nếu là đi Lĩnh Nam hoặc là sông Tùng thủy Thượng Hải đem ta dẫn đi thôi, dù sao liền ta thành tích này lại đọc xuống cũng là lãng phí, còn không bằng sớm một chút ra ngoài mở mang kiến thức một chút đâu!"

Lý Trường Lượng là Lý Trường Thanh đường đệ, Lý Hồng Đậu thân đệ đệ, tại trong huyện đọc lớp mười một, phi thường tinh nghịch mà lại thành tích không tốt, ở trường học đánh nhau nháo sự bị chạy về nhà tình lại, mắt tròn tròn mặt mũi tràn đầy mong đợi nói.

"Hừ, người còn muốn đi Lĩnh Nam, sông Tùng thủy Thượng Hải, đến lúc đó bị bắt không ai có thể có thể cứu người!"

Lý Hồng Đậu khinh thường nói, dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn Lý Trường Lượng.

"Đừng làm càn, cho ta đi học cho giỏi, thi không đậu đại học, ta đánh gãy chân người!"

Lý Đại Giang bỗng nhiên đem trong chén uống rượu xong, hung tợn đối Lý Trường Lượng nói.

Lý Trường Lượng ở bên ngoài rất buh hủ, nhưng ở trong nhà vẫn là thành thật, lọt vào Lý Đại Giang, Lý Hồng Đậu chế nhạo sau cũng không dám lên tiếng, yên lặng miệng lớn, miệng lớn đào lấy com.

"Hắc hắc, Thanh ca, ta nhìn người cũng đừng đi Lĩnh Nam sông Tùng thủy Thượng Hải rồi, đến vệ sinh tới cho ta làm trợ thủ đi, cùng tế tốt nghiệp cao tài sinh đến cho ta làm trợ thủ, vô cùng có mặt mũi!"

Lý Hồng Đậu đột nhiên nghĩ đến cái rất thú vị chủ ý, cười lớn đối Lý Trường Thanh nói.

"Ta đi cấp người làm trợ thủ, vệ sinh chỗ còn có người dám đi không?"

Lý Trường Thanh mặc dù không có thu hồi giấy phép hành nghề y, nhưng là thanh danh đã xấu, tự giấu nói.

Huống chi trong núi lớn người đều nhận lý lẽ cứng nhắc, không có nhiều như vậy làm rõ sai trái năng lực, nhận định Lý Trường Thanh tại trong tình náo ra nhân mạng sẽ rất khó đón thêm thụ hửn trị liệu.

"Ngạch . . . , dùng bữa dùng bữa!"

Lý Hồng Đậu đối người trong thôn đều hiểu rất rõ, không thể nào phản bác, sắc mặt rất lúng túng nói.

"Mặc kệ là ta hay là cha người, đều không có đọc bao nhiêu sách, gặp việc đời cũng không có người nhiều, chúng ta chỉ có thể là hỏi một chút, không cho được người bao lớn trợ giúp, đến cùng làm sao quyết định, còn phải chính người quyết định!"

Lý Đại Giang theo Lý Trường Thanh cụng ly một cái, sau đó nói.

"Ăn com liền ăn com, giảng nhiều như vậy làm gì, Thanh oa thật vất vả trở về rồi, liền ở thêm đoạn thời gian, tìm chuyện công việc sau này hãy nói, đến dùng bữa!"

Lưu Thúy Nga không ngừng mà hướng Lý Trường Thanh gấp thức ăn bỏ vào chén, tức giận bất bình nói.

Sau bữa ăn, tất cả mọi người riêng phần mình đi bận rộn rồi, liền Lý Trường Thanh một người không có việc gì.

Trên giường tiểu ngủ một hồi về sau, Lý Trường Thanh lấy điện thoại di động ra, tại ngồi xe buýt về nhà trước, hẩn sợ trên đường nhảm chán, download rồi cái 'Chư Tử Bách gia' trò chơi, nhưng là còn chưa kịp chơi.

Lý Trường Thanh tựa ở giường trên lưng, dùng tay ấn mở 'Chư Tử Bách gia' .

"Trò chơi đã khởi động, ngay tại khóa lại tức chủ. . ."

"Khóa lại hoàn tất, ngay tại kiểm tra tức chủ trước mắt tình trạng. . ."

"Tức chủ ba đời trở lên đều là nông dân, phù hợp nông gia chức nghiệp khởi động tiêu chuẩn, ngay tại mở ra. . ."

"Tức chủ đọc sách hai mươi năm trở lên, phù hợp nho gia chức nghiệp mở ra tiêu chuẩn, ngay tại mở ra. . ."

"Tức chủ tiếp thụ qua chính thống y học huấn luyện, có được cấp ba Giáp đẳng bệnh viện trở lên công việc kinh lịch, phù hợp y gia chức nghiệp mở ra tiêu chuẩn, ngay tại mở ra. . ."

"Bản trò chơi vì tự chủ hình thức, sách hướng dẫn đã gửi đi cho, chúc ngài trò chơi vui sướng~"

Bên tai êm tai thanh âm không ngừng vang lên, Lý Trường Thanh lại nhìn điện thoại di động của mình thời điểm, kinh ngạc phát hiện' Chư Tử Bách gia' trò chơi ô biểu tượng đã không thấy.

Một Trương Lập thể địa đồ hiện ra tại Lý Trường Thanh trước mắt, địa đồ trên không trôi vàng óng ánh 'Chư Tử Bách gia' bốn chữ lớn.

Trên bản đồ tuyệt đại bộ phận khu vực đều là màu xám,

Chỉ có ba tòa kiến trúc là sáng, phân biệt biểu hiện ra Thần Nông hiền (nông gia), Thánh Nhân viện (nho gia), Hồi Xuân đường (y gia).

"Quá không khoa học rồi, thế mà không phải ảo giác! Chẳng lẽ là truyền thuyết bên trong kim thủ chỉ, mình sắp như tiểu thuyết mạng nhân vật chính nghịch thiên quật khởi?"

Lý Trường Thanh dùng sức lay động đầu óc của mình, xác nhận mình đã đăng nhập vào trò chơi bên trong, nội tâm sóng cả mãnh liệt.

Đứng tại trồng trái đá xanh trên đường phố, Lý Trường Thanh khó khăn bình phục tâm tình kích động, dò xét hoàn cảnh chung quanh, cách hấn gần nhất chính là Thần Nông hiền.

Thần Nông hiền đứng ở cửa vị người mặc vải bố bảo trung niên hán tử, khuôn mặt thô kệch sức lấy râu ngắn, ông quần xắn tại trên đùi, còn kẻ cạp chút bùn đất.

"Tiểu huynh đệ, ta là Hứa Hành, hoan nghênh đi vào Thần Nông hiền, mục tiêu của chúng ta là tinh thần đại hải!"

Trung niên hán tử hai mắt tỏa ánh sáng, rất tha thiết cùng Lý Trường Thanh chào hỏi.

"Hứa Hành tựa như là xuân kỳ thời kỳ chiến quốc nông gia nhân vật đại biểu, cái kia theo Mạnh Tử phát sinh danh 'Nông nho luận chiến' Trần Tượng sư phó?"

Lý Trường Thanh có cái hảo hữu là hệ lịch sử nghiên cứu sinh, hai người thường xuyên cùng một chỗ thảo luận Xuân Thu Chiến Quốc trong lúc đó lịch sử, bởi vậy đối mỗi loại nhà nhân vật đại biểu đều hiểu khá rõ, đem Hứa Hành thiết lập thành nông gia NPC ngược lại là rất hợp lý.

"Hắc hắc, ta là có cái gọi Trần Tượng đồ đệ, bất quá ta tại nông gia có thể không coi vào đầu nhân vật không tầm thường, chúng ta tổ sư Nhân Hoàng Thần Nông thị mới lợi hại đâu. Tiểu huynh đệ, ta nhìn ngươi cốt cách kinh kỳ, rất thích hợp làm ruộng, trước định vị tiểu mục tiêu đi, nói ví dụ, trước nhận thầu vạn mẫu núi hoang."

Hứa Hành khiêm tốn cười, nói xong trên đỉnh đầu biểu hiện một trương phát sáng giấy, phía trên có một nhóm chữ viết nhảm, viết 'Nhiệm vụ' hai chữ.

"Đây chính là phát động rồi tân thủ nhiệm vụ thôi, quả nhiên là tự chủ hình thức! Trước kia nghe nói có người nhận thầu rồi một ngàn mẫu cỡ lớn sơn lâm địa, khai phát ra làm nông gia nhạc, đã cảm thấy phi thường lớn rồi, hiện tại cái thứ nhất tiểu nhiệm vụ chính là nhận thầu một vạn mẫu núi hoang, là dạng gì khái niệm?"

"Mà lại nhiệm vụ này bên trong nhất định có hố. . . , một khi tiếp nhận rồi, đoán chừng cũng chỉ có thể ở nhà trồng trọt!"

Lý Trường Thanh nhìn qua Hứa Hành trên đỉnh đầu lấp lóe nhiệm vụ tiêu chí, trong đầu có chút do dự, hướng hồ không có nhắc nhở âm hệ thống cây cá ướp muối khác nhau ở chỗ nào?

Nhưng là nghĩ lại, cùng đến thành phố lớn đi tiếp tục trải qua 9 giờ tới 5 giờ về, vì phòng ở, xe, tiền giấy, muối từ, vị trí đi bốn ba sinh hoạt, kỳ thật ở ở nhà trồng trọt cũng là không tệ dự định. . .

"Ta cảm thấy đề nghị của ngươi rất không tệ, tiếp nhận!"

Lý Trường Thanh hướng Hứa Hành gật gật đầu, một thanh âm tại vang lên bên tai: Thu hoạch được nông gia chức nghiệp tân thủ nhiệm vụ 'Nhận thầu vạn mẫu núi hoang', xét thấy người chơi lần thứ nhất thu hoạch được tự chủ nhiệm vụ, đặc biệt cho nhắc nhở.

"Tiểu huynh đệ, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi, khoảng cách nhiệm vụ kết thúc ngươi còn có bảy ngày thời gian, bất kỳ cái gì sau khi hoàn thành vừa thần bí ban thưởng a, chạy đi, thiếu niên!"

Hứa Hành dùng thô ráp đại thủ vỗ Lý Trường Thanh bả vai, cao hứng nói, trên đỉnh đầu nhiệm vụ bên cạnh xuất hiện đếm ngược tiêu chí.

"Còn có bảy ngày. . . , nhận thầu vạn mẫu núi hoang cũng không phải việc nhỏ, bảy ngày liền muốn giải quyết, muốn hay không vội vã như vậy. Nếu là trong bảy ngày không hoàn thành làm sao bây giờ?"

"Tại quy định thời gian không có không hoàn thành nhiệm vụ liền sẽ vĩnh cửu mất đi cái kia chức nghiệp, không có cái khác xử phạt, nhưng là cơ hội mất rồi sẽ không trở lại."

Lý Trường Thanh gật gật đầu, thu được trong truyền thuyết hack, là nên cố gắng đi phấn đấu một thanh.

Nếu như là tại địa phương khác, dù cho ngươi có tiền, muốn nhận thầu vạn mẫu núi hoang cũng không có nhiều như vậy địa, bất quá tại Lý gia thung lũng vẫn là có khả năng.

Lý gia thung lũng mặc dù chỉ là cái thôn, mà lại cư dân số không nhiều, nhưng là diện tích bao la núi nhiều nước nhiều.

Thánh nhân thư viện bên cạnh, một vị tướng mạo chất phác thoảng có chút mập mập thanh niên tại hướng Lý Trường Thanh ngoác.

"Bắt tài Nhan Hồi, gặp qua huynh đài!"

Thanh niên rất trịnh trọng hướng Lý Trường Thanh đi một cái cổ lễ.

"Ngạch, 'Một bữa ăn, một bầu uống, tại ngõ hẹp, người không chịu nổi lo, về cũng không thay đổi kỳ nhạc' Nhan Hồi lại là người mập mạp. . ."

"Chẳng lẽ nói Nhan Hồi là bởi vì khẩu vị tốt, cho nên tiêu hóa hấp thu được không?"

Lý Trường Thanh tại nội tâm tà ác nghĩ đến, đồng thời bắt chước Nhan Hồi dáng vẻ đáp lễ.

"Gia sư nói, ngoài cửa có người cầu học, xin hỏi huynh đài thế nhưng là họ Lý?"

Nhan Hồi trên mặt lộ ra như gió xuân mỉm cười, để cho người ta không tự giác sản sinh cảm giác thân thiết, hướng Lý Trường Thanh hỏi.

"Nhan Hồi lão sư không phải liền là Không Tử sao? Trò chơi cơ cấu sư rất có ý nghĩ mà!"

Như thế tràng cảnh, để Lý Trường Thanh có loại Tôn Ngộ Không cầu đạo Phương Thốn sơn lúc cùng cảm giác.

"Là ta!"

Lý Trường Thanh trả lời khẳng định đạo, hấn suy đoán căn cứ trò chơi thiết lập, nếu như trả lời không phải, như vậy nho gia chức nghiệp liền muốn đóng lại đi.

"Huynh đài mặc dù đi học đọc sách có hai mươi năm, nhưng là không có nhận qua chính thống nho gia giáo dục, lão sư để cho ta cho huynh đài mang theo sáu bản thư, « Tam Tự kinh », « bách gia tính », « Thiên Tự Văn », « tạng quang hiền văn », « ấu học quỳnh lâm », « cách ngôn liên bích », chờ huynh đài có thể đọc thuộc lòng có thể chép lại lĩnh ngộ nó ý thời điểm, liền có thể tìm ta tiếp tục bước kế tiếp học tập, hoàn thành lão sư bố trí bài tập có ban thưởng a ~."

Nhan Hồi thịt đỏ đỏ trên mặt lộ ra rất thần bí biểu lộ, giống như là Phật Di Lặc đồng dạng nhìn xem Lý Trường Thanh.

"Cái kia « Tam Tự kinh », « bách gia tính », « Thiên Tự Văn », « tạng quang hiền văn », « ấu học quỳnh lâm », « cách ngôn liên bích », đều là tại Xuân Thu Chiến Quốc về sau mới xuất hiện nhi đồng sách báo đi, thánh nhân thư viện tại sao có thể có đâu?"

Lý Trường Thanh cầm sáu bản phong kiến thời kì đọc sách trường dạy vỡ lòng thư tịch, có loại thời không rối loạn cảm giác, mới khen trò chơi khung sư có ý tưởng, liền xuất hiện loại vấn đề này, có thể hay không dùng điểm tâm

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Chức nghiệp nhiệm vụ

"Huynh đài có chỗ không biết, phàm là Nho môn đệ tử nói chuyện hành động nói, chỉ cần đạt tới nhất định tiêu chuẩn, đều sẽ tự động thu nhận sử dụng tại Thánh Nhân viện bên trong."

Nhan Hồi tựa hồ nhìn ra Lý Trường Thanh nội tâm ý nghĩ, mỉm cười giải thích nói.

Thông qua Nhan Hồi thuyết minh, Lý Trường Thanh đối 'Chư Tử Bách gia' nhận biết càng thêm khắc sâu.

Mặc dù 'Chư Tử Bách gia' rất thần dị, nhưng nói cho cùng nó chỉ là trò chơi hệ thống, không phải lịch sử sự thật lịch sử, xuất hiện các loại không phù hợp lẽ thường thiết lập cũng là có thể hiểu được.

Từ Hứa Hành, Nhan Hồi hành vì cử chỉ đến xem, 'Chư Tử Bách gia' cách chơi độ cao tự chủ, trong trò chơi NPC đều là sống sờ sờ sinh mệnh, có tâm tình của mình có thể độc lập suy nghĩ, theo chân chính người không có gì khác biệt, mà lại đã 'Chư Tử Bách gia' loại này bug trò chơi hệ thống đều có thể tồn tại, không chừng bên trong NPC cũng là chân thực tồn tại đây này. . .

"Minh bạch rồi, đa tạ chỉ giáo! Ta sau khi trở về nhất định chăm học khổ đọc, tranh thủ có thể sớm ngày đọc thuộc lòng chép lại lĩnh ngộ thâm ý trong đó."

Nghĩ thông suốt điểm này, Lý Trường Thanh không có đơn giản đem Nhan Hồi coi như trong trò chơi NPC, rất cung kính hướng hắn đi một cái cỗ lễ.

Nhan Hồi đối Lý Trường Thanh hành vi cử chỉ phi thường hài lòng, lại khuyến khích một phen về sau, mới trở về phục mệnh.

Lý Trường Thanh còn chưa kịp xem xét sáu bản thư, nhưng là cảm giác hoàn thành độ khó không lớn, dù sao chỉ là cơ sở trường dạy vỡ lòng thư, số lượng từ cũng không nhiều, nhiều lắm là hoa một hai ngày liền có thể đọc thuộc lòng xuống tới.

"Lăn lộn đầu đuôi, ngộ nhập lạc lối, ngộ nhập lạc lối a!"

Hồi Xuân đường dưới mái hiên, một vị tóc bạc mặt hồng hào lão già vuốt ve thật dài sợi râu, có chút đau lòng nhúc nhúc nói.

"Lão gia gia, ngài nói lời là có ý gì đâu?"

Lý Trường Thanh đem thư kẹp tốt, nghe được cách đó không xa lời nói của ông lão, gấp lão già đứng tại 'Hồi Xuân đường (y gia)' kiến trúc cửa ra vào, nội tâm suy đoán khả năng theo y gia nghề nghiệp nhiệm vụ có quan hệ, thế là tiến lên chủ động đáp lời.

"Hiện nay phương tây y học đại hành kỳ đạo, đại bộ phận chẩn đoán điều trị thủ đoạn đều là dựa vào chữa bệnh thiết bị, theo nghề thuốc nhân viên chức nghiệp tổ dưỡng càng thêm thấp, mà lại trị ngọn không trị gốc, trừ bỏ rồi ổ bệnh lại thương tới tính cùng mệnh căn cơ, thực là không khôn ngoan. Liền liền chăm sóc người bị thương hành y tế thế thầy thuốc chỉ đạo cũng tại coi trọng vật chất trục thế bên trong phai nhạt, thật sự là thật đáng buồn đáng tiếc! Hải tử, người có bằng lòng hay không lập chí cải biến hiện trạng, trọng chấn Trung Hoa y thuật chi hùng uy?"

Lão già hồng quang đầy mặt làn da lộ ra sinh động sinh mệnh lực, ánh mắt rạng rỡ rất chờ mong đối Lý Trường Thanh nói.

"Lão gia gia, ta nguyện ý!"

Lý Trường Thanh đã bắt đầu xem nhẹ cùng loại với 'Vì cái gì một thân cỗ trang ăn mặc lão già sẽ đối với hiện đại học y giới tình trạng hiểu rõ như vậy' vấn đề, phi thường thành khẩn nói.

Tại liên thông thực sĩ bảy năm bên trong, Lý Trường Thanh chủ công lâm sàng y học, đối Trung y cũng không phải là hiểu rất rõ, nhưng ở bệnh viện nhân dân tình công tác trong hai năm, đối các loại loạn tượng sớm đã có khắc sâu nhận biết, nếu là có cải biến trước mắt tình trạng cơ hội hẳn là phát ra từ phế phủ nguyện ý.

"Hảo hải tử, lão phu Biển Thước, người mặc dù trải qua chính thống hiện đại y học huấn luyện, nhưng lại không có Trung Hoa truyền thống y thuật nội tình, đưa người « thang đầu ca » một bộ, hảo hảo đọc thuộc lòng, chỉ cần người đạt đến yêu cầu, gia gia liền đưa người một cơ duyên to lớn!"

Biển Thước tựa như là nhà bên lão gia gia, rất hiền lành đối Lý Trường Thanh nói.

"Ngài yên tâm, ta nhất định sẽ cố gắng!"

Lý Trường Thanh không nghĩ tới trước mắt vị lão già này NPC thế mà lại là trong truyền thuyết Biển Thước, thoáng có chút kích động nói.

"Ủm ân, đi thôi!"

Biển Thước rất vui mừng gật đầu, sau đó quay người tiến vào cửa phòng.

Thần Nông hiền, Thánh Nhân viện, Hồi Xuân đường môn đều giam giữ rồi, toàn bộ 'Chư Tử Bách gia' liền thừa Lý Trường Thanh một người.

Tiếp tục lưu lại 'Chư Tử Bách gia' cũng không có ý nghĩa gì, Lý Trường Thanh lựa chọn rời khỏi về sau, phát hiện mình quả nhiên còn tựa ở trên giường, thời gian vùn vùn đi qua mấy chục giây mà thôi.

Dù cho Lý Trường Thanh đã sớm xác nhận mình thu được kỳ ngộ, nhưng nội tâm vẫn là giống tiểu hải tử thu được mới lạ đồ chơi, trong đầu có các loại thiên hình vạn trạng ý nghĩ.

Tại bên giường chỉnh chỉnh tề tề trưng bày cỗ kính bày bản đóng chỉ bản thư tịch, chất liệu không phải là không phải giấy.

"Thật từ trong trò chơi mang ra ngoài, nếu là cầm đi bán đáng giá không ít tiền đi. . . a, những sách vở này nội dung có thể hay không theo trên mạng lưu truyền là giống nhau đâu?"

Lý Trường Thanh tò mò cầm lấy « thang đầu ca » lật nhìn vài trang, tại nội tâm huyền tưởng đến, nhìn thấy phía trên kỹ càng chú giải về sau, sau đó lấy điện thoại cầm tay ra mở ra trình duyệt lục soát « thang đầu ca », nghĩ nghiệm chứng một chút nghi ngờ của mình.

Lập tức xuất hiện hơn bảy mươi vạn kết quả, ấn mở rồi rất nhiều website cẩn thận theo Biển Thước đưa tặng « thang đầu ca » đem so sánh, vô luận là tại phương thuốc được hiệu, vẫn là có lý luận trình bày phương diện đều có sự khác nhau rất rõ ràng, thậm chí có thể nói là hai quyển hoàn toàn khác biệt thư, có thể thấy được Trung y tại truyền thừa quá trình bên trong xác thực có rất nhiều tinh hoa đều thất lạc.

Tiếp lấy Lý Trường Thanh lại có so sánh « Tam Tự kinh », « bách gia tính », « Thiên Tự Văn », « tăng quảng hiền văn », « ấu học quỳnh lâm », « cách ngôn liên bích » sáu bản thư, ngược lại là không có quá lớn khác biệt.

"Tiểu thuyết mạng hệ thống không đều theo cái bảo mẫu giống như sao? Bắt đầu trực tiếp đưa tặng gói quà lớn, sau đó nhân vật chính lập tức mạnh mẽ lên, ta lại phải giống như học sinh tiểu học, từ cơ sở nhất bắt đầu làm lên. . ."

Lý Trường Thanh lúc rảnh rỗi sẽ nhìn chút tiểu thuyết mạng đuổi thời gian, hiểu rất rõ trong đó sáo lộ, nhưng 'Chữ Từ Bách gia' theo tiểu thuyết gia nhóm viết có rất rất khác nhau, bất quá hẳn cũng không phải là tại phần nà, ngược lại cảm thấy rất có ý tứ, ba vị hệ thống NPC tựa như thật sư trưởng, dạng này trưởng thành mới là cuộc đập thực địa, mà không phải giống những người khác một lần là xong.

Mặt trời lặn phía tây, ánh mặt trời rải đầy rồi Lý gia thung lũng, tựa như là phủ thêm rồi vàng óng sa.

Đến thôn ủy hội đi tìm người nói nhận thầu rừng hoang sự tình đã không còn kịp rồi, Lý Trường Thanh vừa lúc ở nhà an tâm đọc sách.

Lý Trường Thanh rất nhanh phát hiện mình bị lừa thăm rồi, mỗi quyển sách chính văn số lượng từ không nhiều, nhưng là chú giải rất nhiều!

Tỷ như « Tam Tự kinh », hết thầy ba trăm tám mươi hai tiểu câu, mỗi tiểu câu ba chữ, tổng cộng mới 1,146 cái chữ.

Lấy Lý Trường Thanh trí nhớ, không dùng đến nửa giờ liền có thể đọc thuộc lòng chép lại, nhưng là Nhan Hồi cho « Tam Tự kinh » mỗi câu phía dưới đều có mấy trang bạch thoại văn chú giải, « Tam Tự kinh » toàn văn cộng lại mới vài trang, chú giải lại nhiều đến hơn một ngàn trang!

"Giữa người và người tín nhiệm đâu. . ."

Lý Trường Thanh cảm giác mình bị Nhan Hồi đưa đến trong khe đi, vốn cho rằng sáu bản thư đều không dùng đến hai ngày thời gian liền có thể giải quyết, nhưng là dựa theo tình trạng trước mắt đến xem, hai tháng đều không nhất định có thể đọc thuộc lòng lặng yên viết ra trong đó một bản. . .

« thang đầu ca » cũng thế, nguyên văn chỉ có giải biểu tề, tả dưới tề, hoà giải tề, thanh nhiệt tề mười tam đại loại bốn mươi lăm tiểu loại phương thuốc, nhưng là giải thích mỗi loại dược liệu hình dạng, tập tính, dược tính, dược lý các loại chú giải không sai biệt lắm tương đương với một bản từ điển!

"Núi sách có đường cần vì kính, biển học không bờ khổ làm thuyền. Về sau mình liền muốn vượt qua vừa làm ruộng vừa đi học sinh sống, rồi xa thành thị ồn ào náo động, tại trên núi hoang trồng đọc lấy thư, nhân đến chịu mấy vị thảo dược, tại dưới bóng cây câu cá, nắm con chó vàng lên núi đi săn, còn có điều hâu tại phía trước dò đường tuần hành. . ."

Vì thu hoạch được đầy đủ động lực, Lý Trường Thanh bắt đầu làm bản thân thoải mái, huyền tượng tương lai cuộc sống tốt đẹp, lập tức nhiệt tình mười phần, ôm lấy Tam Tự kinh gật gù đắc ý đọc đứng lên.

"Nhân chi sơ, tính bản thiện, tính tương cận, tập tương xa. Cầu không dạy, tính nãi thiên, dạy chi đạo, quý lấy chuyên. Tích mạnh mẫu, trạch lân xư, tử không học, đoạn cơ trừ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: « tam tự kinh »

Ngoài cửa sổ gió núi gào thét, con éch âm thanh nổi thành một mảnh, liên tiếp.

"Phốc. . . , ha ha!"

Người còn chưa tới, cười vang thanh âm liền đã truyền đến, tiếp lấy cửa gỗ của căn phòng mới bị mở ra.

"Thanh ca, ngươi cũng quá đùa đi! Chúng ta Lý gia thung lũng học trước ban học sinh tiểu học đều sẽ đọc « Tam Tự kinh », đường đường dung hợp y học tốt nghiệp nghiên cứu sinh thể mà cũng đi theo đọc, cũng không sợ bị người chê cười người?"

Lý Hồng Đậu tìm đến Lý Trường Thanh chơi, xa xa chỉ nghe thấy Lý Trường Thanh đang học Tam Tự kinh, cười đến ôm bụng đứng cũng không vững.

"Nha đầu ngốc, ngươi có thể không nên xem thường « Tam Tự kinh »! Trong đó chẳng những đã bao hàm rộng khắp triết học tư tưởng còn bao gồm xử sự làm người đạo lý, còn có rất nhiều cổ đại thánh hiền cổ sự làm nâng chứng!"

Lý Trường Thanh ổn định lại tâm thần cẩn thận đọc mấy chục lượt Tam Tự kinh về sau, phát hiện mình phí công đọc sách hai mươi năm thư, thể mà liền cổ đại cơ bản nhất trường dạy vỡ lòng thư « Tam Tự kinh » đều có rất nhiều nơi không có đọc hiểu, nghe Lý Hồng Đậu lời nói cũng không thấy thẹn

thùng, chỉ là cảm giác kiến thức của mình cực kỳ thiếu thốn hiểu đạo lý rất ít, có loại lúc không ta đợi cầu học như khát cảm giác.

"« Tam Tự kinh » không phải liền là dạy tiểu hài tử nhận thức chữ thư sao? Nào có người nói thâm ảo như vậy khó lường?"

Lý Hồng Đậu lúc đầu nghĩ trên đầu Lý Trường Thanh, gặp Lý Trường Thanh thế mà không có nửa điểm phản ứng, tựa như một quyền đánh vào trên bông rồi, cổ ý trợn trắng mắt nói.

"Người còn đừng không tin, liền lấy đoạn thứ nhất tới nói, 'Nhân chi sơ, tính bản thiện. Tính tương cận, tập tương xa.' là có ý gì?"

Lý Trường Thanh chấp tay sau lưng thân hình thẳng tắp, nhìn Lý Hồng Đậu hỏi.

"Hừ hừ, Thanh ca, người đây thật đúng là không làm khó được ta! Ta cho lúc trước Lý gia thung lũng học trước ban thay thế khóa, « Tam Tự kinh » đọc ngược như chảy! Hai câu này có ý tứ là nói, nhân sinh xuống tới thời điểm đều là tốt, nhưng là bởi vì quá trình trưởng thành bên trong, hậu thiên học tập hoàn cảnh không giống, tính tình cũng liền có rồi tốt hay xấu khác biệt!"

Lý Hồng Đậu nói xong ôm lấy hai tay bắt đầu run chân, một bộ 'Bản Bảo Bảo lợi hại đi, nhanh khoa khoa bản Bảo Bảo' đáng vẽ.

"Xem ra người vẫn là không hiểu nhiều câu nói này hàm nghĩa, chỉ là biết rồi tăng ngoài ý tứ liền thỏa mãn, cho là mình đã hiểu, kì thực không phải!"

Lý Trường Thanh lại lắc đầu, cao thâm mặt trầm đối Lý Hồng Đậu nói.

"Kéo đâu, vậy người nói là có ý gì?"

Lý Hồng Đậu bĩu môi, rất không phục nói.

"Còn đừng không phục, vậy ta hỏi người, đã nhân sinh xuống tới thời điểm đều là tốt, là bởi vì hậu thiên học tập hoàn cảnh khác biệt mới có khác biệt, như vậy nên như thế nào hợp lý lợi dụng hoàn cảnh đối người sinh ra tốt ảnh hưởng đâu?"

"Ngạch . ."

Lý Hồng Đậu nắm tay treo ở khóe miệng, bày ra một bộ suy nghĩ đáng vẽ.

Mặc dù Lý Hồng Đậu trước đó đem « Tam Tự kinh » đọc qua rất nhiều lần, nhưng đọc thật chỉ là đọc mà thôi, không có nghĩ qua cấp độ càng sâu vấn đề.

"Không biết đi, đọc sách giảng cứu biết nó như thế biết nó vì sao, nhớ kỹ tăng ngoài ý tứ cũng không phải là mục đích, mà là đem đạo lý trong đó ứng dụng đến sinh hoạt hàng ngày bên trong, đọc vạn quyển sách đi vạn dặm đường!"

Đọc mấy giờ « Tam Tự kinh » vậy mà hiểu rõ rất nhiều đạo lý, Lý Trường Thanh cảm giác mình vẫn rất có nho học thiên phú.

"Đại đạo lý ai cũng sẽ giảng, người nếu có thể nói ra như thế nào lợi dụng hoàn cảnh đối người sinh ra tốt ảnh hưởng, ta liền phục người!"

Lý Hồng Đậu kỳ thật đã có chút minh bạch Lý Trường Thanh muốn biểu đạt ý tứ, nhưng là vẫn cố chấp nói.

"Ha ha, người nha, kỳ thật đáp án ngay tại phía sau câu bên trong! Cầu không dạy, tính nãi thiên. Dạy chi đạo, quý lấy chuyên. Tích mạnh mẫu, chọn lân cận xử nữ không học, đoạn cơ trừ. Nuôi không dạy, lỗi của cha. Dạy không nghiêm, sư chi biếng nhác. Dùng chúng ta thông tục mà nói, tổng kết lại chính là ba cái phương diện, thứ nhất, hài tử giáo dục hẳn là từ trẻ nhỏ tính cách hình thành thời điểm bắt đầu nắm lên, đồng thời muốn kiên trì bền bỉ, không thể ba ngày đánh cá hai ngày thi đầu lười. Thứ hai, hoàn cảnh sinh hoạt tiếp xúc người nào, đối hài tử ảnh hưởng rất lớn, phụ mẫu làm hài tử đời thứ nhất lão sư, càng hẳn là tự thân dạy dỗ làm gương tốt. Thứ ba, muốn để hài tử tiếp nhận tốt đẹp giáo dục,

Lão sư tại đối đãi hài tử phương diện học tập hẳn là yêu cầu nghiêm khắc, tận hết chức vụ."

Lý Trường Thanh dùng ngón tay đầu đâm xuống Lý Hồng Đậu trán, cung chiều vừa cười vừa nói.

"Chúc mừng huynh đài, lần thứ nhất đọc « Tam Tự kinh » vậy mà lĩnh ngộ trong đó chỉ lý, lão sư rất là vui mừng, đặc lệnh ta đưa người một kiện 'Tú tài nho thường', sau khi mặc vào chẳng những có thể đề thần tỉnh não tăng cường trí nhớ, còn có thể bồi dưỡng tự thân hào nhiên chính khí bách tà bất xâm, hi vọng huynh đài có thể không kiêu không tha đón thêm lại lệ!"

'Chư Tử Bách gia' địa đồ bỗng nhiên tại Lý Trường Thanh trước mắt phóng đại, Nhan Hồi mở ra Thánh Nhân viện môn, tay nâng lấy một bộ màu trắng cổ đại người đọc sách phục sức đi đến Lý Trường Thanh trước mặt, tươi cười rạng rỡ hướng Lý Trường Thanh chúc.

"Tạ ơn Nhan huynh, thay mặt hướng lão sư vấn an!"

Lý Trường Thanh tiếp nhận Nhan Hồi trong tay 'Tú tài nho thường', hướng Thánh Nhân viện đại môn đi một cái lễ.

"Không khách khí, ta sẽ giúp huynh đài đem lời đưa đến. Nói cho huynh đài một cái tiểu quyết khiếu, thường dùng đồ vật có thể phóng tới trong ba lô, phải dùng lời nói có thể tùy thời lấy ra, phi thường thuận tiện!"

Nhan Hồi khoát khoát tay, biết Lý Trường Thanh còn sẽ không sử dụng ba lô công năng, chỉ điểm nói.

"Ba lô?"

Làm Lý Trường Thanh nghĩ đến 'Ba lô' hai chữ thời điểm,, một cái Cửu Cung ô liền hiện lên ở không trung.

"Trò chơi này cũng quá tự chủ đi, liền liền một cái ba lô công năng cũng muốn đang cùng NPC tăng lên độ thân mật sau mới có thể khám phá ra!"

Lý Trường Thanh tại nội tâm nho nhỏ nhả rãnh, ném thử đem 'Tủ tài nho thường' bỏ vào một cái trong đó ca-rô bên trong, quả nhiên thành công.

"Đa tạ Nhan huynh chỉ điểm!"

Nho gia 'Nhân nghĩa lễ trí tín' ngũ thường bên trong 'Lễ' chữ xếp hạng thứ ba, Lý Trường Thanh lại một lần hướng Nhan Hồi hành lễ, dù sao nhiều lễ thì không bị trách nhạ.

"Huynh đài có quân tử phong thái, lại có lão sư dạy bảo, ngày khác nói không chừng có thể trở thành thứ bảy mươi ba hiền, đến lúc đó chúng ta liền có thể sư huynh đệ danh xưng rồi, ngươi có thể tại thông tin cá nhân bên trong xem xét mình nghề nghiệp tiến độ, hiểu rõ mình trước mắt tình trạng."

Nhan Hồi đối Lý Trường Thanh ngôn hành cử chỉ phi thường hài lòng, độ thiện cảm lần nữa tăng lên, tiếp tục nói.

"Lần nữa cảm ơn Nhan huynh!"

Mặc dù Nhan Hồi giảng giải đồ vật phi thường cơ sở nhưng là rất thực dụng, Lý Trường Thanh đánh đáy lòng cảm kích, lần nữa hướng Nhan Hồi hành lễ.

Chờ Nhan Hồi trở lại Thánh Nhân viện về sau, Lý Trường Thanh quan tưởng thông tin cá nhân, lập tức liền xuất hiện một cái hào phóng khoanh.

Bên trái là Lý Trường Thanh 3D hình nổi giống, bên phải là chức nghiệp tin tức, tổng cộng có ba cái tiểu chuyên mục.

Chức nghiệp: Nông gia

Đẳng cấp: Tá điền (còn vì hoàn thành tân thủ nhiệm vụ, phóng ra tiền đồ tươi sáng bước đầu tiên)

Kỹ năng: Không

Đạo cụ: Không

Sủng vật: Không

Tổng hợp đánh giá: Không có gì cả ngươi còn đang chờ cái gì, đón mặt trời mới mọc chạy đi!

Chức nghiệp: Nho gia

Đẳng cấp: Đồng sinh (còn chưa hoàn thành tân thủ nhiệm vụ, ở vào trường dạy võ lòng giai đoạn)

Kỹ năng: Không

Đạo cụ: Tủ tài nho thường (chưa mặc)

Sủng vật: Không

Tổng hợp đánh giá: Trẻ trung không cố gắng lão đại đồ bi thương, bắt lấy mỗi một phút, mỗi một giây tranh thủ thời gian đọc sách đi!

Sủng vật: Không

Chức nghiệp: Y gia

Đẳng cấp: Học đồ (còn chưa hoàn thành tân thủ nhiệm vụ, là trở thành thần y mà nỗ lực a!)

Kỹ năng: Không

Đạo cụ: Không

Sủng vật: Không

Tổng hợp đánh giá: Y lộ từ từ, ta đem lên dưới mà tìm kiếm, thế giới mới đại môn sắp vì ngươi mở ra.

"Tại ba cái nghề nghiệp đạo cụ cột bên trong chỉ biểu hiện 'Tủ tài nho thường', nói cách khác cùng loại « Tam Tự kinh », « bách gia tính », « Thiên Tự

Vấn », « thang đầu ca » chờ cung cấp học tập dùng để hoàn thành nhiệm vụ thư tịch cũng không thể xem như đạo cụ phạm trù!"

Lý Trường Thanh quan sát mình các hạng số liệu, nhớ tới trong cuộc sống hiện thực mình còn đứng ở Lý Hồng Đậu trước mắt, vội vàng thối lui ra khỏi 'Chư Tử Bách gia' .

"Uy, Thanh ca, tính ngươi giảng được có đạo lý a, ngươi làm gì ngăn ra nha? Thắng một lần cũng không cần cao hứng đến như vậy đi, nói chuyện với ngươi đều không đề ý?"

Lý Hồng Đậu gặp Lý Trường Thanh đang ngăn người, liền lắc lư dưới Lý Trường Thanh cánh tay, quệt miệng mang theo vẻ lo lắng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tú tài nho thường

"Oa nha..."

Lý Trường Thanh đột nhiên đối Lý Hồng Đậu đóng vai cái mặt quỷ, đem Lý Hồng Đậu giật mình.

"A! Làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết, Thanh ca, ngươi thật là xấu!"

Lý Hồng Đậu phát ra âm thanh thét lên, tức giận nắm chặt Lý Trường Thanh cánh tay một trận đập.

Lý Trường Thanh thì tại nội tâm may mắn mình vừa khai quật ra ba lô tác dụng, nếu không một bộ quần áo trống rỗng xuất hiện tại Lý Hồng Đậu trước mắt lời nói còn thật không biết cái kia giải thích như thế nào.

"Hồng Đậu, ca còn có việc, hôm nay liền không bồi ngươi nào a, ngươi đi về trước đi!"

Lý Trường Thanh mượn cơ hội đem Lý Hồng Đậu đẩy lên rồi ngoài cửa, không kịp chờ đợi muốn thử một chút 'Tú tài nho thường' hiệu quả.

Trước đó mặc dù từ trong trò chơi mang ra vài cuốn sách, nhưng lại chỉ là phổ thông vật phẩm, không có cái gì tăng thêm hiệu quả, mà 'Tú tài nho thường' là đúng nghĩa trò chơi đạo cụ, bổ sung đề thần tinh não tăng cường trí nhớ bồi dưỡng hào nhiên chính khí bách tà bất xâm đặc hiệu.

"Thanh ca, ngươi cái không có lương tâm đàn ông phụ lòng! Mở cửa nhanh a, một người trốn ở trong phòng làm gì, không phải là muốn không ra a?"

Lý Hồng Đậu cảm giác Lý Trường Thanh hôm nay có chút khác thường, theo bình thường không giống nhau lắm, trong lòng có chút lo lắng, một mực tại bên ngoài gõ cửa.

"Đàn ông phụ lòng... , cái này đều cái nào cùng cái nào nha? Nha đầu ngốc, ca nội tâm cường đại đây, làm sao lại nghĩ quẩn? Không đủ hôm nay là thật sự có sự tình, hôm nào lại chơi với ngươi!"

Lý Trường Thanh xạm mặt lại, nha đầu này thế mà lại lo lắng cho mình nghĩ quẩn, ở bên ngoài đồ thừa không đi.

"Ngươi thật không có việc gì?"

Lý Hồng Đậu cau mày, nhìn Lý Trường Thanh hỏi.

"Ta thật không có việc gì, không phải liền là ném đi cái công việc nha, cùng lắm thì về sau để ở nhà trông Trot!"

Chuyện căn nguyên vẫn là chữa bệnh sự cố dẫn đến mấy việc rồi, Lý Trường Thanh rất thẳng thắn trấn an nói.

"Ha ha, Thanh ca, ngươi nếu là dám để ở nhà trông Trot, Đại bá không lột da của ngươi?"

Lý Hồng Đậu gặp Lý Trường Thanh còn có thể nói đùa, hẳn là không có việc gì, vừa cười vừa nói.

Lý Đại Hải phi thường tốt mặt mũi, mặc dù bình thường không nói, nhưng uống say sau liền lôi kéo Lý Trường Thanh tay nói Lý Trường Thanh là niềm kiêu ngạo của hắn.

"Muốn thật có một ngày như vậy, người cho ca ngấn đón điểm!"

Lý Trường Thanh mình có thể không quan tâm người khác cái nhìn, nhưng thật có chút cố kỵ phụ mẫu mặt mũi, bất quá mở cung không quay đầu lại tiến rồi.

"Được, hiện tại sinh viên tự chủ lập nghiệp rất nhiều, lão muội ủng hộ người!"

Lý Hồng Đậu biểu hiện ra một bức rất che đậy được đáng vẽ, vỗ vỗ Lý Trường Thanh bả vai nói.

Hao tốn một phen khí lực, Lý Trường Thanh rốt cục đem Lý Hồng Đậu cho đưa tiễn rồi, đem cửa phòng khóa trái, từ trong ba lô lấy ra 'Tủ tài nho thường'.

Lý Trường Thanh đem 'Tủ tài nho thường' cầm ở trong tay, lập đi lập lại tìm tòi cẩn thận xem xét.

Kiểu dáng cùng loại với cổ trang phim truyền hình bên trong thư sinh phục sức, một kiện màu trắng áo ngoài phối hợp màu đen mũ, làn da đụng vào ở phía trên cảm giác rất nhu hòa ôn lương.

Đem nho thường, mũ mặc tốt về sau, Lý Trường Thanh cảm giác có một dòng suối trong từ đầu chảy tới bàn chân, đầu não chưa bao giờ có thanh tĩnh, thậm chí con mắt liên thị lực, lỗ tai thính lực đều chiếm được tiêu bức tăng cường, phía sau núi lên cây lá lượn quanh thanh âm đều nghe được phi thường rõ ràng, cả người nhìn qua khí chất nho nhã rất nhiều.

"Lập tức thời tiết liền muốn nóng lên, mặc 'Tủ tài nho thường' tương đương với tùy thân mang theo điều hoà không khí a!"

Lý Trường Thanh cảm thụ được trên thân thanh lương hiệu quả, suy nghĩ đã bay tới một hai tháng sau đó.

Nhưng đây chỉ là 'Tủ tài nho thường' bổ sung hiệu quả, còn không có thể hiện ra nó chân chính tác dụng, Lý Trường Thanh cảm lấy « Tam Tự kinh » tiếp tục đọc lấy.

"Thật đúng là thần kỳ a, mặc dù không có đạt tới đã gặp qua là không quên được tình trạng, nhưng nhìn cái ba bốn lượt thể mà liền có thể chỉnh trang nhớ kỹ!"

Lý Trường Thanh đối 'Tủ tài nho thường' hiệu quả rất là sợ hãi thần phục, hần từ xế chiều đến tối bỏ ra mấy giờ mới nhớ kỹ ba trang, hiện tại không đến mấy phút liền nhớ kỹ ba bốn trang, dựa theo tiến độ này hai ba ngày liền có thể nhớ kỹ một bản!

Trên ánh trăng trống rỗng, bất tri bất giác đã đến nửa đêm mười hai giờ.

Lý Trường Thanh vẫn là tinh thần phấn chấn, bất quá bởi vì cần đem trước sau trang liền cùng một chỗ ký ức, cho nên tốn hao thời gian muốn lâu một chút, nhưng vẫn là có thể từ đầu tới đuôi đọc thuộc lòng năm sáu mươi trang.

"Lộc cộc, lộc cộc..."

Bụng truyền đến một trận không hưởng, Lý Trường Thanh trước đó một mực tại hết sức chăm chú đọc sách vẫn không cảm giác được đến đói, đột nhiên dừng lại sau loại kia bất tâm cảm giác đói bụng liền xông tới rồi, thật giống như vài ngày chưa từng ăn qua cơm đồng dạng.

"Chẳng lẽ nói mặc 'Tủ tài nho thường' đọc sách mặc dù có thể thu hoạch được buff tăng thêm, nhưng là sẽ gia tăng thể lực tiêu hao?"

Bình thường Lý Trường Thanh đọc sách đến một hai điểm cũng sẽ không cảm thấy đói, hôm nay mới đến mười hai giờ cũng cảm giác dạ dày như đao quấy, không khỏi nghi hoặc nghĩ đến.

'Chư Tử Bách gia' tôn chỉ là tìm kiếm hợp cách người thừa kế, mà không phải bồi dưỡng Long Ngạo Thiên thức nhân vật, đạo cụ bên trên có hạn chế cũng rất hợp lý.

"Xem ra bất cứ chuyện gì đều có tính hai mặt, về sau phải chú ý rồi, vẫn là xem trước một chút có gì có thể ăn a!"

Lần sau lúc đi học được nhiều chuẩn bị chút đồ ăn, Lý Trường Thanh cũng không muốn lần nữa thể nghiệm loại đau này đến sâu trong linh hồn cảm giác đói bụng.

Nhưng là tại nông thôn nếu như trong nhà không có lão nhân tiêu hài, bình thường sẽ không dự trữ cái gì đồ ăn vặt, mà lại Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga đã sớm lâm vào ngủ say trạng thái, tiếng lâm lâm vang động trời, Lý Trường Thanh không muốn đem bọn hắn đánh thức, đành phải mình đem trong nhà lật cả đáy lên trời, bất quá cũng không tìm được ăn cái gì, cuối cùng đành phải uống mấy bát nước lạnh.

Mấy bát nước lạnh vào trong bụng, trong bụng cảm giác đói bụng không có nửa điểm giảm bớt, Lý Trường Thanh nhớ tới mình khi còn bé phía sau núi đáy nòi hồ vườn rau bên trong trồng ba viên quả đào lông cây, mùa này hẳn là vừa vắn quen.

Lý Trường Thanh đem nho thường thả lại trong ba lô, mở ra trong nhà cũ kỹ cửa gỗ nát, bước qua tầng đá cánh cửa.

Cửa ra vào sân bãi phía dưới là dốc núi, sân bãi biên giới để đó mấy khối bằng phẳng đá xanh, xem mắt phi thường khoáng đạt. Ánh trăng vẩy vào dốc núi trong rừng cây, chảy xuôi tại đá xanh khối bên trên, rất có phiến 'Minh Nguyệt lỏng ở giữa chiếu, suối trong róc rách trên đá' cảm giác.

Tại Lý Trường Thanh nhà phòng bếp mặt bên có một đầu thông hướng phía sau núi tiểu đạo, bây giờ đi được người đã rất ít đi, ven đường đều mọc đầy rồi cỏ dại.

Núi không cao, nhưng là kéo dài rất dài, cho nên không thể từ mặt bên đi vòng qua, muốn đến hậu sơn, liền phải vượt qua đỉnh núi.

Nhờ ánh trăng, theo giữa ban ngày đi đường không hề khác gì nhau, Lý Trường Thanh thổi gió núi nghe hương hoa đi được cũng không nhanh, rồi xa thành thị ồn ào náo động phiền nhiễu, hẳn rất hưởng thụ loại này tĩnh mịch mà an tường thời gian, phảng phất lại về tới tuổi thơ thiên chân vô tà kia đoạn thời gian.

"Ngao..."

"Ngao... Ngao..."

Đến rồi đỉnh núi về sau, Lý Trường Thanh dùng hai tay xem như loa phóng thanh, bắt chước tiếng tru của lang, giấu ở sâu trong nội tâm kiềm chế cảm xúc quét sạch sành sanh.

Đi qua đường núi người đều biết đường xuống núi so đường lên núi kỳ thật càng thêm khó đi, Lý Trường Thanh thận trọng không để cho mình té ngã trượt lao xuống đi, từ trong nhà xuất phát đến phía sau núi đáy nỗi hồ vậy mà dùng gần nửa giờ.

Đáy nỗi hồ hình dạng giống một ngum thật sâu nỗi sắt lớn, hai bên cạn ở giữa đáy sâu bộ còn rất trơn, chính là bởi vì nó rất dễ dàng xảy ra chuyện cho nên đặc tính, phản đến không ai dám đến bên trong bơi lội, tự nhiên chưa từng sinh ra chuyện gì.

Lý Trường Thanh mở ra vườn rau môn, cây đào liền chủng tại vườn rau xanh tới gần hồ nước bên cạnh.

Cây đào tuổi tác rất già, chủng loại rất phổ thông, chính là phổ thông quả đào lông, kết quả ngược lại là rất nhiều.

Lý Trường Thanh nhớ kỹ là khi còn bé Lưu Thủy Nga trong đất làm việc, mình ở bên cạnh chơi đùa, đem ăn xong hạt đào chôn xuống, không nghĩ tới về sau quả thực mọc ra mầm non rồi.

Quả đào so sánh trên thị trường bán giá tiếp qua đi chủng loại nhỏ hơn rất nhiều, phẩm tướng cũng không tốt xám không lưu thu.

Lý Trường Thanh lấy xuống một cái hơi lớn một điểm quả đào lông, cầm nước rửa sạch sẽ sau lại dùng bàn tay lau lau rồi một lần.

"A phi! ..."

Lý Trường Thanh cắn một cái, lại chất vừa chua vừa cứng, lập tức liền phun ra, thật không biết loại này quả đào lông mình trước kia là thế nào hạ miệng.

Ba cái cây cảnh cây đều bị quả đào đè đến buồng xuống xuống tới, giống như bên đường ôm khách mỹ nữ, Lý Trường Thanh lại không có bất kỳ cái gì dục vọng.

Lý Trường Thanh cố nén đói khát đi rồi nửa canh giờ sau đường núi, lại đụng phải loại này quả đào...

---

nho thường = y phục của nho sinh

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Thâm sơn độc sách đêm, thiên địa có chính khí!

Trong dạ dày nước chua dòi sông lấp biển, dâng lên đến yết hầu chỗ.

Lý Trường Thanh cưỡng ép nuốt trở về, trừng trừng mắt tìm kiếm lấy vườn rau bên trong hết thầy có thể ăn đồ vật.

Tại ở gần dốc núi một loạt trong đất có mấy cái vừa mọc ra Tiểu Hoàng dưa, Lý Trường Thanh giống như sói đói chụp mỗi xông đi lên, lột xuống tới dùng tay nhất chà xát, liền trực tiếp phóng tới miệng bên trong, hương vị còn rất không tệ.

Nhưng là mấy cái Tiểu Hoàng liên lụy hạng chót phân lượng đều không đủ, sao có thể nhét đầy cái bao tử nha.

Trong hồ nước phản chiếu lấy một vòng trăng tròn, núi xanh bao trùm lấy tầng tầng hắc vụ, thỉnh thoảng truyền đến chim Quốc kêu to, lộ ra phi thường u tĩnh.

"Như thế ngày tốt cảnh đẹp, ban đêm ở chỗ này đọc sách cũng không tệ!"

Lý Trường Thanh thật sự là không còn khí lực rồi, ngồi tại bờ ruộng bên trên, thường thức chỉ có trong núi lớn mới có thể nhìn thấy cảnh sắc.

Nhớ tới mình tại chữa bệnh sự cố bên trong thay người đỉnh nội mà thân bại danh liệt, hơn nửa đêm đi nửa giờ đường núi tìm ăn lại là ba cây quả đắng, nhưng là núi xanh vẫn tại còn sợ không có củi đốt?

Lý Trường Thanh giữa ngực bỗng nhiên phát lên một cổ hào tình vạn tượng, từ bờ ruộng đứng lên, như một thanh tiêu thương thẳng tắp cắm trên mặt đất cao giọng đọc lấy « sinh tại gian nan khổ cực, chết bởi yên vui »:

"Thuần phát ra ngoài ruộng bên trong, phở nói nâng tại vách đất ở giữa, nhựa cây cách nâng tại cá muối bên trong, quần di ta nâng tại sĩ, Tôn Thúc Ngao nâng tại biển, Bách Lý Hề nâng tại thị."

"Cho nên thiên tướng hàng chức trách lớn tại tư nhân vậy. Trước phải khổ tâm chí cực khổ gân cốt, đổi thể da, khốn cùng thân, được phát loạn gây nên, cho nên động tâm nhẫn tính, tăng ích không thể. . ."

Xuất từ « Mạnh Tử » bên trong ngữ, là cao trung ngữ văn sách giáo khoa nội dung, cũng là nhất định phải đọc thuộc lòng khoa mục.

Văn chương không dài, chỉ có hơn một trăm cái chữ, nhưng mỗi một ngắt câu đứng lên đều âm vang hữu lực trích địa hữu thanh, trong cực khổ lịch luyện trưởng thành bất khuất tinh thần mạnh mẽ muốn ra!

Lý Trường Thanh mỗi đọc một lần cũng cảm giác mình cảm giác đói bụng giảm bớt một điểm, tinh thần ý chí lực tựa hồ trải qua liệt hỏa thiêu đốt, trở nên càng thêm thuần túy.

"A, thế mà không đói bụng rồi, thậm chí còn có một loại chắc bụng cảm giác! ! !"

Lý Trường Thanh đắm chìm trong « sinh tại gian nan khổ cực, chết bởi yên vui » ý cảnh bên trong, không biết đọc bao nhiêu lần, cảm giác được dạ dày trưởng mới thanh tĩnh lại.

Không chỉ như thế, liên liền đi nửa giờ đường núi hao hết thể lực đều khôi phục lại, cả người tinh lực dồi dào thần thanh khí爽, thị lực, thính lực theo mặc nho thường thời điểm xê xích không bao nhiêu.

Trong lúc nhất thời, Lý Trường Thanh cũng rất khó nghĩ rõ ràng đạo lý trong đó, dự định về nhà lại cẩn thận nghiên cứu.

Lý Trường Thanh đi tại trên sơn đạo có thể dùng bước đi như bay để hình dung, theo tới thời điểm hoàn toàn là hai loại, chỉ dùng không đến mười phút liền đi trở về rồi nhà, mà lại trên trán không có một chút mồ hôi.

Nhưng ở đi trên đường, Lý Trường Thanh trên người có không ít mồ hôi, từ phòng bếp xuất ra thùng nước thoải mái mà từ trong giếng nhắc lên một thùng nước.

"Xoa, quá thần kỳ! Cơ bụng sáu múi, hai khối thô sáp bang bang cơ ngực, cao cao nâng lên hai đầu cơ bắp, đây là ta sao?"

Lý Trường Thanh thoát xong quần áo, si ngốc đánh giá thân thể của mình, nhìn không được phát ra thanh âm kinh ngạc, nội tâm đã lộn xộn rồi.

Trong bệnh viện tương đối bận rộn, Lý Trường Thanh bản thân cũng không yêu vận động, công việc hai năm sau có chút bụng nhỏ nạm, trước ngực đều là thịt mỡ, cánh tay cũng rất gầy yếu, bây giờ lại đều biến thành mang theo hoàn mỹ đường cong tinh tráng cơ bắp!

"Chẳng lẽ nói là cùng mình đọc chậm « sinh tại gian nan khổ cực, chết bởi yên vui » có quan hệ?"

Lý Trường Thanh cẩn thận hồi tưởng mình kinh lịch vừa rồi, ăn xong Tiểu Hoàng đưa sau vẫn cảm thấy rất đói khát, thế là bắt đầu đọc cao trung ngữ văn bên trong « sinh tại gian nan khổ cực, chết bởi yên vui », sau đó chậm rãi cảm giác đói bụng biến mất, càng về sau thậm chí có chướng bụng cảm giác, về đến nhà liền phát hiện thân thể biến hóa kỳ dị!

Sự tình đã vượt ra khỏi người bình thường có thể lý giải phạm trù, nhưng là Lý Trường Thanh có thể khẳng định theo 'Chư Tử Bách gia' có quan hệ.

"Không thánh nói: Biết thì là biết, không biết thì là không biết, ấy là biết vậy!"

Lý Trường Thanh nghĩ đến « Luận Ngữ » bên trong Khổng Tử lời nói, y theo trò chơi tôn chỉ chính mình có phải hay không hẳn là chủ động đến 'Chư Tử Bách gia' Thánh Nhân viện đi thỉnh giáo một chút?

Dù sao 'Chư Tử Bách gia' là độ cao tự chủ hình thức,

Túc chủ ngôn hành cử chỉ phù hợp mỗi loại nhà lý niệm mới có thể phát động nội dung nhiệm vụ.

Nghĩ thông suốt điểm này, Lý Trường Thanh dùng ý niệm tiến vào 'Chư Tử Bách gia'.

"Huynh đài, người nếu là lại không đến, ta muốn phải đi."

Nhan Hồi tiểu dung vẫn như cũ, đã sớm tại Thánh Nhân viện cửa ra vào chờ đợi, nhìn thấy Lý Trường Thanh vừa nói đùa vừa nói thật nói.

"Ha ha, Nhan huynh, người đã sớm đoán được ta sắp ra rồi sao?"

Lý Trường Thanh đối Nhan Hồi thì lễ, sau đó cười hỏi.

"Ta nào có bản lĩnh đó, là lão sư để cho ta tới, nói người có vấn đề muốn thỉnh giáo, để cho ta tới thay người giải đáp nghi hoặc!"

Nói lão sư thời điểm, Nhan Hồi thật thà trên mặt vọt lên sùng bái, đối Lý Trường Thanh nói.

"Thật muốn nhìn một chút lão sư, Nhan huynh có thể giúp ta dẫn tiến một chút không?"

Cho dù biết là tại trong thế giới game, Lý Trường Thanh vẫn là càng thêm đối từ xưa đến nay thiên cổ một thánh Không Tử cảm thấy phi thường tò mò, mà lại từ 'Chư Tử Bách gia' đối với mình cuộc sống thực tế tạo thành ảnh hưởng đến xem, ai biết nhân vật ở bên trong là thật dạng gì một loại tồn tại đâu?

"Huynh đài cuối cùng cũng có gặp lão sư thời điểm, nhưng không phải hiện tại, vẫn là nói một chút người gặp phải nghi hoặc đi!"

Đã Nhan Hồi đã đem lại nói rõ rồi, Lý Trường Thanh cũng không có tiếp tục xoắn xuýt, đem phát sinh sự tình theo Nhan Hồi đại khái nói một lần.

"Ha ha, huynh đài không hổ là thiên tuyển người, phúc phận thâm hậu, liền liền đi đường đọc sách đều có thể nho khí quán thể!"

Nhan Hồi cười lớn, thực tình thay Lý Trường Thanh cảm thấy vui vẻ, còn có một tia hâm mộ.

"Cái loại cảm giác này chính là nho khí quán thể sao? Nho khí rốt cuộc là thứ gì đâu?"

Thiên tuyển người, Lý Trường Thanh rất dễ hiểu, đại khái là nói mình khóa lại rồi 'Chư Tử Bách gia', nhưng đối nho khí quán thể còn có chút không hiểu.

"Thiên địa có chính khí, tạp nhưng phú lưu hình. Dưới thì làm non sông, trên thì làm ngày tinh. Tại người nói hạo nhiên, bái hồ nhết Thương Minh. Hoàng đường cảm sạch đi, ngâm cùng nồn Minh Đình."

Nhan Hồi không trả lời thẳng Lý Trường Thanh vấn đề, mà là bước đi bước chân lên tiếng hát vang, thanh âm đồng đặc quang minh lẫm liệt.

"Cái này ta biết, là văn Thiên Trường « chính khí ca »."

Trước kia ở cấp ba ngữ văn sách giáo khoa trung học qua văn Thiên Trường « qua cô độc dương », trong đó thiên cổ danh ngôn 'Sợ hãi bãi cát nói sợ hãi, cô độc dương bên trong thân cô độc. Nhân sinh tự cổ thù vô từ? Lưu lấy lòng son chiếu hoàn thành tác phẩm', Lý Trường Thanh đến nay khắc sâu ấn tượng, cho nên đối với hán mặt khác danh thiên « chính khí ca » mặc dù không thể công tụng, nhưng cũng có một chút hiểu rõ.

"Ừm, đại khái là ý nói, giữa thiên địa có một cỗ đường đường chính khí, nó giao phó vạn vật mà biến hóa thành các loại hình thể."

Ở phía dưới liền biểu hiện là sông núi non sông, ở phía trên liền biểu hiện là nhật nguyệt thần tinh. Ở nhân gian được xưng là hạo nhiên chí khí, nó tràn đầy thiên địa cùng hoàn vũ. Quốc vận thanh minh thái bình thời điểm, nó hiện ra vì tường hòa bầu không khí cùng khai sáng triều đình."

Nhan Hồi gật gật đầu, tiếp tục giải thích nói.

"Ý của người là nói, giữa thiên địa hạo nhiên chính khí là chân thật tồn tại, nó biểu hiện là các loại hình dạng?"

Lý Trường Thanh đã tiếp nhận rồi khóa lại 'Chư Tử Bách gia' sự thật, nhưng đối loại này gần như huyền huyền trình bày vẫn là không thể bảo trì bình tĩnh, kinh nghi mà hỏi thăm.

"Không sai, nho khí kỳ thật chính là hạo nhiên chính khí một loại khác xưng hô, người tại trong núi sâu kinh lịch đối khát trên nhục thể đau đớn sau cảm ngộ nhân sinh ngăn trở long đong, có thể khổ bên trong làm vui hăng hái hướng lên không ngừng vươn lên, vừa lúc phù hợp « sinh tại gian nan khổ cực, chết bởi yên vui » ý cảnh, dẫn động giữa thiên địa hạo nhiên chính khí quán thể, cải thiện thể chất của người, cho nên liền phát sinh rồi thần kỳ biến hóa. Giây thiện chính là bằng vào « chính khí ca » đối hạo nhiên chính khí trình bày nhất cử tiến phong Bán Thánh, cho nên trước học chưa hẳn hơn được người chậm tiến nha!"

Nhan Hồi có chút cảm khái, hẳn bởi vì tư tưởng theo Không thánh rất tương tự, người xưng 'Phục thánh', nhưng này chỉ là cái nhả hào mà thôi, theo văn Thiên Trường loại này thơ ca phong thánh có khác nhau rất lớn, trước mắt lại có vị độc thiên văn chương liền có thể dẫn động hạo nhiên chính khí quán thể yêu nghiệt.

"Đa tạ Nhan huynh chỉ điểm! Có tài nhưng thành đạt muộn, chỉ cần Nhan huynh đi ra con đường của mình, tương lai cũng có phong thánh một ngày."

Lý Trường Thanh hướng Nhan Hồi được một cỗ lễ đi tạ giải hoặc chi ân, đứng tại ngàn năm sau góc độ, hẳn cảm thấy Nhan Hồi tư tưởng theo Khổng thánh quá mức nói hòa, không có mình độc đáo kiến giải, cho nên mang theo khuyên nhủ ý vị trấn an nói.

PS: Văn Thiên Tường, chữ gãy thiện.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ

"Ha ha, Lý huynh nói ta lại thế nào không rõ đâu? Bất quá biết dễ được khó, ta đường phải đi còn rất dài!"

Nhan Hồi đối Lý Trường Thanh độ thiện cảm lẫn nửa tiêu thẳng, liên xưng hô đều cải biến, về mặt ôn hòa theo Lý Trường Thanh đàm tiếu.

Lượng biến gây nên chất biến, Lý Trường Thanh kiên trì đối Nhan Hồi tăng độ yêu thích, rốt cục đưa đến hiệu quả, mặc dù còn không có cái gì tính thực chất tác dụng. . .

Lý Trường Thanh biết đường cuối cùng là phải dựa vào chính mình đi đi, theo Nhan Hồi hàn huyên vài câu sau liền thối lui ra khỏi 'Chư Tử Bách gia'.

Sau khi tắm xong, Lý Trường Thanh liền về lên giường đi ngủ rồi.

Một năm kế sách ở chỗ xuân, một ngày kế sách ở chỗ thần.

Cho dù là hôm qua ngủ rất trễ, Lý Trường Thanh vẫn là sáng sớm liền đứng lên chạy đến phía sau núi trên đỉnh đọc sách, thẳng đến nghe thấy Lưu Thúc Nga dưới chân núi hô ăn cơm thanh âm mới dừng lại, may mắn Lý Trường Thanh trải qua chính khí quán thể thân thể đạt được cường hóa, nếu không thật đúng là không nhất định có thể nghe thấy.

"Thanh oa, người buổi sáng muốn bao nhiêu ngủ một lát, sáng sớm chạy đến trên núi đi làm gì?"

Lưu Thúc Nga làm bữa sáng so bình thường cơm trưa còn muốn phong phú, dụng tâm dặn dò Lý Trường Thanh.

"Ta nghĩ nhận thâu trong thôn rừng hoang, liền đến núi đi lên xem một chút, thực địa khảo sát một chút!"

"Người nghĩ nhận thâu trong thôn rừng hoang?"

Lý Trường Thanh vừa dứt lời, Lý Đại Hải liền lập tức hỏi ngược lại.

"Đúng vậy, ta đã nghĩ kỹ!"

Lý Đại Hải rơi vào trầm mặc, Lưu Thúc Nga cũng không biết nói cái gì cho phải.

Tha thiết nhất thiết chờ hiệu của hàng Thành Long nhảy ra nông môn, hai mươi năm học hành gian khổ, bây giờ lại phải về đến điểm bắt đầu.

Lý Trường Thanh cầm đầu đang ăn cơm, ba người ở giữa bầu không khí phi thường xấu hổ.

"Người nghĩ nhận thâu nhiều ít mẫu, dùng tới làm gì?"

Lý Đại Hải mày nhíu lại rất sâu, mãnh hút xong hai điều thuốc, rốt cục đánh vỡ bình tĩnh, mở miệng hỏi.

"Một vạn mẫu, chúng chút cây ăn quả, nuôi chút gà vịt dê bò."

Lý Trường Thanh không biết nông gia chức nghiệp tiếp xuống sẽ có nhiệm vụ gì, sử dụng đồng dạng lí do thoái thác.

"Một vạn mẫu? Coi như người muốn trồng cây ăn quả, nuôi gà vịt dê bò cũng không dùng đến nhiều như vậy a?"

Lý Đại Hải lần nữa chấn kinh rồi, vốn cho rằng Lý Trường Thanh coi như muốn nhận thâu rừng hoang cũng nhiều lắm thì mấy trăm mẫu, lại không nghĩ rằng là một vạn mẫu nhiều.

"Đúng nha, Thanh oa, đừng có gấp, không muốn một lần nhận thầu nhiều như vậy, từ từ sẽ đến!"

Từ trước đến nay cung chiều Lý Trường Thanh Luru Thúy Nga lần này đều hiếm thấy đứng tại Lý Đại Hải một bên, khuyên.

"Ta có kế hoạch, các người không cần lo lắng!"

Lý Trường Thanh cũng không thể cùng bọn hắn giải thích nói đây là trò chơi ban bố nhiệm vụ, đành phải kiên trì nói.

"Thanh oa, nhận thầu một vạn mẫu rừng hoang hàng năm ít nhất phải mười mấy vạn đấy, vạn nhất thua lỗ làm sao xử lý? Số tiền kia còn không bằng dùng để đến trong huyện mua cái phòng ở, cũng tốt cưới cái nàng dâu!"

Luru Thúy Nga là tư tưởng tiểu nông, liền muốn an an ổn ổn trải qua bình thường phổ thông sinh hoạt, không muốn gánh chịu lớn như vậy phong hiểm.

"Chúng ta còn có bao nhiêu tiền, đều lấy ra đi!"

Lý Đại Hải mặt mày thương thần sắc mười phần nặng nề, tựa hồ làm cái rất lớn quyết định, cục gạch hướng Luru Thúy Nga nói.

"Cha, không cần, chính ta có tiền!"

Lý Trường Thanh tại bệnh viện nhân dân tỉnh công tác trong hai năm cất hơn hai mươi vạn, thanh toán sơ kỳ phí tồn là đủ, vội vàng ngăn cản nói.

Lý Đại Hải, Luru Thúy Nga đều là trung thực bán phận nông dân, kiếm tiền vốn là không dễ dàng, huống chi vì cung cấp Lý Trường Thanh bảy năm học y kiếp sống tiêu phí đã chịu nhiều đau khổ, lại thế nào nhẫn tâm gặp bọn họ lại vì mình bị liên lụy đâu!

Lý Trường Thanh công việc về sau, cho Lý Đại Hải, Luru Thúy Nga gửi qua một bộ phận tiền, nhưng Nhị lão mình không nỡ dùng, đều cho tồn rồi.

"Thanh oa, người liền cầm lấy đi, chúng ta tiết kiệm tiền cũng không cũng là vì người mà!"

Ở gia đình đại sự phía trên, Luru Thúy Nga vẫn là rất nghe Lý Đại Hải, lại càng không cần phải nói là vì nàng thương nhất nhi tử.

"Cha mẹ, thật không cần, chuyện cụ thể ta theo trong thôn đi nói, nếu như không đủ tiền, lại tới tìm các người muốn!"

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ,

Lý Đại Hải, Luru Thúy Nga vì Lý Trường Thanh làm ra hi sinh, Lý Trường Thanh lại làm sao có thể không hiểu đâu, nam nhi không dễ rơi lệ, chỉ là chưa tới tình thâm chỗ, lúc này, Lý Trường Thanh cũng không khồng chế mình được nữa nước mắt, nghẹn ngào nói.

"Đứa nhỏ ngốc, khóc cái gì! Mặc kệ người làm cái gì, người cũng là ba mẹ con trai!"

Luru Thúy Nga nhìn xem Lý Trường Thanh ánh mắt hơn hai mươi năm chưa từng thay đổi, vẫn là cái kia tiểu thí hài, là mình con trai.

"Giữa trưa làm nhiều vài món thức ăn, ta đi đem người kiến quốc thúc hô tới dùng cơm, trước thương lượng một chút!"

Lý Kiến Quốc là Lý gia thung lũng thôn bí thư chi bộ, coi như vẫn là Lý Trường Thanh không ra năm phục thân thích, Lý Đại Hải nghĩ trước trải một chút đường.

"Ừm, người nhận thầu rừng hoang chuyện này, trước cùng người kiến quốc thúc nói một chút, để hắn hỗ trợ thu xếp thu xếp, sẽ dễ làm một điểm, chờ sau đó ta đi chuẩn bị ngay buổi chiều đồ ăn!"

Luru Thúy Nga cũng phụ họa đạo, đừng cầm bánh nhân đậu không làm cặn lương, trong thôn thôn bí thư chi bộ vẫn có thể đưa đến rất mang tính then chốt tác dụng.

"Được rồi."

Lý Trường Thanh mặc dù trường kỳ ở bên ngoài đọc sách, trong thôn đợi thời gian rất ít, nhưng cơ bản đạo lý đối nhân xử thế vẫn hiểu, gật đầu một cái đáp ứng.

Buổi sáng vô sự, Lý Trường Thanh vừa lúc ở trong nhà đọc sách.

Hiện tại, Lý Trường Thanh đã không đem « Tam Tự kinh », « bách gia tính », « Thiên Tự Văn » chờ xem như nhiệm vụ để hoàn thành, mà là phát ra từ nội tâm thích đọc sách, thích đọc sách!

Trong lúc đó cũng sẽ xen lẫn nhìn xem « thang đầu ca », để Lý Trường Thanh đối Trung y phương thuốc lại có nhận thức mới.

"Kiến quốc thúc!"

Lý Đại Hải gọi tới Lý Kiến Quốc về sau, Lý Trường Thanh chủ động chào hỏi.

"Trường Thanh trở về rồi, nhiều đến trong thôn đi đi một chút!"

Lý Kiến Quốc thân hình cao lớn, năm mới đã từng đi lính đi lên chiến trường, về sau chuyển nghề mới về nhà, còn thói quen giữ lại tóc húi cua.

"Cũng đừng đề trong thôn những người kia rồi, đều là một đám người nhiều chuyện! Sáng nay trên ta còn nghe thấy ngải bà bà còn có nhìn rõ ràng nàng dâu một đám người ở sau lưng nói Thanh ca nói xấu đâu, nói đến có thể khó nghe, nếu không phải Lâm Lâm tỷ ngăn đón ta nhất định xé nát miệng của các nàng!"

Thôn ủy hội theo vệ sinh chỗ liền cùng một chỗ, Lý Đại Hải đi hô Lý Kiến Quốc ăn cơm tự nhiên sẽ đem Lý Hồng Đậu cho mang lên, Lý Hồng Đậu rất tức giận nói.

"Ha ha, người nha đầu này hung ác như thế, ai dám lấy người a?"

Lý Kiến Quốc theo Lý Hồng Đậu thời gian chung đụng rất nhiều, quan hệ không tệ nói đùa nói.

"Kiến quốc thúc, người cũng đừng kéo tới trên người của ta, nói ta Thanh ca vấn đề đâu!"

"Vâng vâng vâng, tại toàn bộ Lý gia thung lũng, ai dám chọc giận người Hồng Đậu?"

"Hắc hắc, biết liền tốt!"

Lý Hồng Đậu rất đắc ý cười, đối Lý Kiến Quốc biểu hiện rất hài lòng.

"Đến, kiến quốc, lão ca kính người một chén!"

Lý Đại Hải cho Lý Kiến Quốc đến đầy rượu, bung chén lên nói.

"Đại Hải ca, cũng đừng, người lớn hơn ta, ta kính người!"

Về sau, Lý Trường Thanh cũng cho Lý Kiến Quốc kính hai chén rượu.

"Hai chúng ta nhà chung một cái tăng tổ phụ, còn không có ra năm phục, người một nhà không nói hai nhà lời nói, Đại Hải ca, người nếu là có cái gì phải giúp một tay cứ việc nói thẳng, lão đệ khả năng giúp đỡ được, tuyệt không từ chối!"

Qua ba lần rượu, Lý Kiến Quốc có chút mang chút men say, vỗ bộ ngực nói.

"Kỳ thật cũng không có chuyện gì, chính là Trường Thanh nghĩ nhận thâu trong thôn rừng hoang!"

"Ta làm là chuyện gì đâu, Trường Thanh nghĩ nhận thâu vài mẫu rừng hoang chơi đùa, đi thẳng đến thôn ủy hội đi tìm ta là được rồi, kia còn cần đến cố ý mời ta ăn bữa cơm đâu!"

"Trường Thanh nha, người nghĩ nhận thâu nhiều ít mẫu?"

"Một vạn mẫu!"

PS: Cầu đề cử, cầu cất giữ ~

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nhận thâu vạn mẫu rừng hoang

"Người vừa nói nhiều ít mẫu tới, một vạn mẫu?"

Lý Kiến Quốc thanh âm rõ ràng rung động run một cái, kinh nghi mà hỏi thăm.

Vốn cho rằng Lý Trường Thanh là tùy tiện nhận thâu vài mẫu đùa giỡn, lại không nghĩ rằng mở miệng chính là một vạn mẫu, Lý Kiến Quốc men say lập

tức tỉnh một nửa!

"Không sai, chính là một vạn mẫu!"

Lý Trường Thanh rất khẳng định gật đầu, giọng kiên định nói.

"Thanh ca, ngươi sẽ không phải quả thực phải ở nhà trồng trọt a?"

Lý Hồng Đậu nhớ tới tối hôm qua Lý Trường Thanh cũng đã nói muốn ở ở nhà trồng trọt, lúc ấy còn tưởng rằng là nói đùa đâu, mặt mũi tràn đầy không thể tin nhìn qua Lý Trường Thanh.

"Trường Thanh a, không phải nói làm thúc thúc không giúp ngươi! Ngươi đừng chỉ xem tivi báo đạo những cái kia sinh viên dưới cơ sở tự chủ lập nghiệp thành công, kỳ thật đây chẳng qua là số rất ít. Mà lại Lý gia thung lũng tình huống ngươi cũng biết, tại Đại Sơn trong khe, giao thông không tiện, đặc sắc nông sản phẩm còn không có chuyên chở ra ngoài liền hỏng, không đáng!"

"Thúc biết chuyện của ngươi, kia có gì ghê gớm đâu, ai không có phạm sai lầm thời điểm? Ngươi còn trẻ như vậy lại có văn hóa, ở đâu đều có thể đông sơn tái khởi, không cần thiết cam chịu, vui ở chúng ta cái này thâm sơn cùng cốc!"

Lý Kiến Quốc đầu tiên là rất lý tính cho Lý Trường Thanh phân tích một phen, sau đó thăm thía khuyên.

"Đúng vậy a, Thanh ca! Ta hôm qua nói ủng hộ ngươi là nói đùa, ngươi cũng không thể coi là thật!"

Lý Hồng Đậu cảm thấy là bởi vì chính mình hôm qua nói lời, Lý Trường Thanh mới làm ra quyết định này, khó được khản trương nói.

"Kiến quốc thúc, ngươi nói đạo lý ta đều hiểu! Nhưng là ta quả thực đã nghĩ kỹ, tiếp xuống liền muốn phiên phức kiến quốc thúc!"

Lý Trường Thanh toát ra bình tĩnh tường hòa mỉm cười, để cho người ta nhìn qua rất dễ chịu, tâm bình khí hòa đối Lý Kiến Quốc nói.

"Lão nhân nói: Nghe người ta khuyên, ăn cơm no! Ai, ngươi đứa nhỏ này, không đừng nam tường không quay đầu lại a! Ngươi nếu là thật nhận thầu rồi trong thôn rừng hoang, đây chính là giúp thúc đại ân, thúc cái kia mời ngươi ăn cơm!"

Lý Kiến Quốc thờ dài nói, trước đó thuyết phục Lý Trường Thanh, là đứng tại trường bối góc độ, mà không phải nói nhận thầu vạn mẫu rừng hoang rất khó.

Vừa vận trang phân, Lý gia thung lũng làm trong núi lớn thôn trang, đất cày rất ít, nhưng người đồng đều sơn lâm diện tích nhiều Đạt Thất mươi mẫu!

Mà lại tương quan chính sách quy định không thể phạt cây, lại không có cái gì cây công nghiệp, thông hướng phía ngoài giao thông còn vô cùng không tiện, người bình thường căn bản không nguyện ý nhận thầu!

Trong thôn cán bộ thường xuyên vì có được phim bom tấn sơn lâm, lại không thể sinh ra kinh tế giá trị buồn rầu.

Nếu như Lý Trường Thanh quả thực nhận thầu trong thôn vạn mẫu rừng hoang, có thể nói là giúp trong thôn đại ân!

"Kiến quốc thúc, ăn cơm thì không cần, ngươi nhìn lúc nào có rảnh, ta đi trong thôn ký hợp đồng?"

Lý Trường Thanh đối Lý gia thung lũng tình trạng cũng hiểu rất rõ, chỉ cần trong thôn không ai ngăn cản, có lẽ còn là so sánh thuận lợi.

"Trường Thanh a, cảnh cáo có thể nói trước, một khi ký hiệp ước, giấy trắng mực đen coi như không thể đổi ý!"

"Ha ha, ta biết! Kiến quốc thúc, ngươi liền phóng một vạn cái tâm đi!"

"Vậy được, ta buổi chiều triệu tập trong thôn cán bộ triển khai cuộc họp, ta ban đêm lại đến nhà ngươi một chuyến, đem kết quả nói cho ngươi!"

Lý Kiến Quốc cảm lấy đặt ở trên ghế đầu màu đen đại bao da, kẹp ở kéo kẹt trong ổ, vội vàng từ biệt đuổi tới thôn ủy hội đi.

"Thanh ca, được a! Rất có quyết đoán, nói lưu lại trồng trọt liền lưu lại trồng trọt!"

Lý Hồng Đậu gặp sự tình đã thành định cục, cũng không lại nói cái gì, đối Lý Trường Thanh giờ ngón tay cái lên nói đùa.

"Trồng trọt có cái gì không tốt, cho ta một mảnh đất, trồng ra một mảnh bầu trời!"

Lý Trường Thanh theo Lý Hồng Đậu lỗi lạc lấy chút râu ria chủ đề, tâm tình tương đương buông lỏng.

Chờ những người khác đi thời điểm bận rộn, Lý Trường Thanh liền mặc vào nho thường trốn ở trong phòng đọc sách, có 'Tú tài nho thường' tăng thêm, đến lúc chạng vạng tối mấy trăm trang « Tam Tự kinh » đã có thể hoàn chỉnh dưới lưng một nửa.

"Trường Thanh a, ngươi nhận thầu vạn mẫu rừng hoang sự tình tại thôn ủy hội trên trên đại thể thông qua được, ngày mai buổi sáng ngươi đến trong thôn đi một chuyến, thương lượng một chút chi tiết vấn đề!"

Lý Kiến Quốc hùng hùnh hồ hồ chạy đến Lý Trường Thanh trong nhà,

Theo Lý Trường Thanh nói một chút sẽ lên vấn đề.

Lý Trường Thanh nghe xong đều có thể tiếp nhận, không có cái gì đáng nghi, biết Lý Kiến Quốc ở trong đó hỗ trợ nói không ít lời nói, lại lưu Lý Kiến Quốc ăn xong bữa cơm tối mới đi.

Đến màn đêm buông xuống, Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga xem hết bản tin thời sự liền sớm ngủ rồi.

Lý Trường Thanh thì lặng lẽ đi ra ngoài leo đến phía sau núi trên đỉnh, thổi gió núi, nghe tiếng suối, nghe hương hoa, tại nguyệt hạ đọc sách.

Sáng sớm!

Lý Trường Thanh đón sương mai nắng sớm đúng hẹn mà tới, đọc sách tựa hồ đã thành hần sinh hoạt một bộ phận.

Nhanh đến hôm qua ước định họp thời gian, Lý Trường Thanh mới xuống núi chạy tới thôn ủy hội, trong thôn ban một từ người đều chuẩn bị xong.

Sẽ lên chủ yếu thảo luận nhận thầu cái nào phiền sơn lâm, nhiều năm tiền một mẫu, nhận thầu kỳ hạn bao dài, nên như thế nào thanh toán, còn có một số tương quan điều kiện.

Trải qua kịch liệt thảo luận về sau, Lý Trường Thanh lấy mỗi mẫu mười lăm nguyên một năm giá cả nhận thầu rồi Chung Nam sơn vạn mẫu sơn lâm, nhận thầu kỳ hạn vì năm mươi năm, trước thanh toán giao hai năm khoản tiền chắc chắn hạn, về sau hàng năm định kỳ thanh toán một lần.

Hai năm tổng cộng cần ba mươi vạn, nhưng Lý Trường Thanh trong thẻ chỉ có hơn hai mươi vạn.

Cuối cùng vẫn là Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga xuất ra mình chỉ có mấy vạn khối tiền trên nệm, cùng trong thôn kế toán cùng một chỗ đến trên trấn bưu chính ngân hàng đem tiền chuyển tới trong thôn trong trương mục.

Buổi chiều trở lại trong thôn về sau, Lý Trường Thanh cầm chuyển khoản tờ danh sách đến thôn ủy hội đi đem họp đồng ký xong rồi.

Nông gia chức nghiệp nhiệm vụ hoàn thành kỳ hạn là bảy ngày thời gian, nhưng Lý Trường Thanh chỉ dùng hai ngày rưỡi liền hoàn thành.

Duy nhất để Lý Trường Thanh cảm thấy tiếc nuối chính là mình nhận thầu niên hạn tương đối dài, sợ kỳ tốn hao liền trực tiếp để hấn phá sản, còn đem phụ mẫu tiền tiết kiệm đều tiêu hết rồi.

"Về sau có thể làm sao xử lý, Thanh oa nhận thầu rồi Chung Nam sơn năm mươi năm, hàng năm đều phải mười lăm vạn, đi nơi nào làm nhiều tiền như vậy?"

Lưu Thúy Nga vốn là phi thường lạc quan người cười mở, hiện tại cả ngày đều lo lắng địa, lo lắng Lý Trường Thanh về sau không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy tới.

"Ai, chúng ta cũng chỉ có thể giúp hấn tới đây. Chính hấn chọn đường, quỳ cũng muốn đi xuống!"

Lý Đại Hải cũng thờ dài, mỗi một trên mặt lộ ra rất bất đắc dĩ, không che giấu được nội tâm lo lắng.

Lý Trường Thanh lấy hàng năm mười lăm vạn giá cả nhận thầu Chung Nam sơn vạn mẫu sơn lâm sự tình cũng ở trong thôn truyền ra. . .

"Thanh oa từ không phải là bởi vì không chịu nổi đã kích, bị hóa điên a? Chung Nam sơn trên đều không có một khối, cái gì đều chúng không được, nhận thầu rồi có cái gì dùng?"

"Ai nói không phải đâu, chúng ta Lý gia thung lũng phòng đường đã rất khe suối rồi, Chung Nam sơn còn muốn vượt qua phía sau núi mới có thể đến, liền đầu rộng điểm đường đều không có, coi như khai khẩn ra trồng lên lúa mì cũng rất khó vận ra."

"Có thể là đọc sách đọc ngốc hử, có số tiền kia đến trong huyện đi làm chút ít sinh ý có thể mạnh hơn nhiều, coi như cả năm không ăn không uống đợi tại Chung Nam sơn trên cũng gãy không được mười lăm vạn, nhìn hai năm về sau, nhà bọn hấn làm sao xuất ra mười lăm vạn!"

"Nghe nói Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga còn cho Thanh oa đem rồi mấy vạn khối tiền, hai người bọn họ vợ chồng thật sự là số mệnh không tốt! Tân tân khô khô cung cấp Thanh oa đọc sách, kết quả là, Thanh oa không chỉ có vẫn là về nhà trồng trọt, còn muốn giúp đỡ hoàn lại hàng năm mười lăm vạn nợ nần. . ."

Chương 10: Tụ linh ẩm, xây nhà Chung Nam sơn!

Lưu ngôn phi ngữ, thẳng mánh hồ!

Lý Trường Thanh mặc dù không quan tâm, nhưng là Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga hai lão nghe trong lòng vẫn là rất không thoải mái.

Hai lão thường ngày ăn xong cơm tối đều sẽ đến trong thôn dưới cây hòe lớn hóng mát, bây giờ lại chỉ là chuyển cái ghế ngồi tại nhà mình sân bãi lên.

Lý Trường Thanh minh bạch hai lão trong lòng ngạnh, chưa có trở về phòng đọc sách, lưu sân bãi trên cùng bọn họ hàn huyên một hồi thiên.

Nhưng tâm bệnh còn cần tâm được y, hai lão trong lòng chứa sự tình không giải quyết, đoán chừng mãi mãi cũng sẽ không tốt, mấu chốt còn tại Lý Trường Thanh trên thân.

Chờ hai lão trở về phòng đi ngủ về sau, Lý Trường Thanh mới có cơ hội đi tìm Hứa Hành đưa ra nhiệm vụ.

Tiến vào 'Chư Tử Bách gia', Hứa Hành đứng tại Thần Nông hiên cửa ra vào, trên đầu nhiệm vụ tiêu chí kim quang long lánh.

"Tiểu huynh đệ quả nhiên không có khiến ta thất vọng, chỉ dùng không đến ba ngày thời gian liền hoàn thành nhiệm vụ!"

"Nhớ kỹ trước người nói qua, hoàn thành nhiệm vụ sẽ có thần bí ban thưởng, không biết là cái gì đâu?"

Lý Trường Thanh dứt khoát nhận thâu vạn mẫu rừng hoang ở mức độ rất lớn đều là chạy Hứa Hành thần bí thưởng lớn đi, rất chờ mong mà hỏi thăm.

"Gặt lúa ngày giữa trưa, mồ hôi lúa hạ thổ. Chối chang ngày mùa hè, bên ngoài lao động thật không phải không dễ, đưa người 'Tụ linh ẩm' một kiện!"

Hứa Hành từ ống tay áo bên trong móc ra một kiện màu nâu đỏ hình tròn bụng lớn âm trà, nhìn qua theo phổ thông đất thó làm thành âm trà không có gì khác biệt.

"Cái này 'Tụ linh ẩm' chính là thần bí ban thưởng? Nhìn qua rất phổ thông nha, có gì đặc biệt sao?"

Lý Trường Thanh tiếp nhận Hứa Hành đưa tới 'Tụ linh ẩm', cầm ở trong tay theo trên đường cái năm khối tiền một kiện âm trà không có gì khác biệt, rất nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Ha ha, tiểu huynh đệ cũng chớ xem thường rồi cái này 'Tụ linh ẩm' ! Nó nhìn qua rất phổ thông, trên thực tế là áp dụng cực lạc đất thó nung mà thành, tại dưới đáy khắc họa trên 'Tụ Linh Trật', có thể nuốt linh khí của thiên địa, nhận tinh hoa của nhật nguyệt. Người cầm trong tay vẫn chỉ là sơ cấp 'Tụ linh ẩm', mỗi ngày có thể sinh ra non nửa âm linh thủy, người uống chẳng những có thể cường thân kiện thể, trường kỳ uống còn có thể gia tăng thọ nguyên. Pha loãng về sau, còn có thể dùng để đổ vào thực vật, tự dùng động vật, tác dụng rất nhiều, là chúng ta nông gia không thể thiếu chí bảo!"

Hứa Hành cười cười, có chút tự hào giải thích nói.

"Loại hại, ta ca! Trong tay của ta sơ cấp tụ linh ẩm còn có thể thăng cấp sao?"

Lý Trường Thanh nghe được nhiệt huyết sôi trào, rất có một bình nơi tay thiên hạ ta có cảm giác, hỏi tiếp.

"Có thể, còn có trung cấp tụ linh ẩm, cao cấp tụ linh ẩm, thậm chí Tiên phẩm tụ linh ẩm! Hi vọng ngay tại đồng ruộng bên trên, phấn đấu đi, thiếu niên!"

Hứa Hành đổi Lý Trường Thanh làm cái cổ lên thủ thế, nhìn qua tựa như là vị nhiệt huyết trung nhị đại thúc.

"Ha ha, đại thúc, ta sẽ cố lên, vậy ta tiếp xuống ứng làm cái gì?"

Lý Trường Thanh lây nhiễm Hứa Hành dương quang lạc quan tinh thần, đi theo trung nhị cười hỏi.

"Trên thế giới này vốn là không có vườn rau, chúng ta nông dân dụng cuộc lật nhiều, cũng liền biến thành vườn rau! Dụng cuộc tại trong rừng hoang khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau, mà lại 'Thân canh' là chúng ta nông gia truyền thống, không thể mượn danh nghĩa người khác trợ giúp, thời gian kỳ hạn vì nửa tháng!"

Một trăm mẫu thế nhưng là tương đương với mười hai cái tiêu chuẩn sân bóng lớn nhỏ, riêng là nghe vào liền rất có tính khiêu chiến.

Huống chi là một mình dụng cuộc loại này nguyên thủy nhất công cụ, tại mười lăm ngày bên trong hoàn thành đâu?

"Tại thời gian nửa tháng bên trong dụng cuộc khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau. . . , xác định sao?"

"Ngạch , nhiệm vụ là có chút nặng, nhưng là tin tưởng người làm được! Mặt khác, hoàn thành nhiệm vụ có thần bí ban thưởng nha!"

Hứa Hành có điểm tâm hừ, lúng túng Lý Trường Thanh nhướn mày, muốn dùng ban thưởng đến dụ hoặc Lý Trường Thanh.

"Đại thúc, đừng lo lắng, ta chỉ là xác nhận một chút, ta sẽ cố gắng hết sức hoàn thành nhiệm vụ!"

Lý Trường Thanh là cảm thấy thời gian eo hẹp nhiệm vụ nặng, nhưng không có sợ khó tâm lý, ngược lại có loại kích động cảm giác.

Rời khỏi 'Chư Tử Bách gia' về sau, Lý Trường Thanh xuất ra tụ linh âm, lại phát hiện bên trong một giọt linh thủy đều không có.

Vừa mới bắt đầu Lý Trường Thanh còn tưởng rằng là giả, lại hỏi thăm qua Hứa Hành sau mới biết được cần chờ một ngày mới được.

Ngày thứ hai, trời trong gió nhẹ.

Lý Trường Thanh đổi đồ bộ quần áo cũ, khiêng cuốc vượt qua phía sau núi đã đến Chung Nam sơn.

Này Chung Nam sơn không phải kia Chung Nam sơn, Chung Nam sơn là Đạo gia danh sơn, mà Chung Nam sơn chỉ là sâu trong núi lớn không có danh tiếng gì một tòa phổ thông sơn phong.

Chung Nam sơn trên núi sơn lâm rậm rạp lại nhiều nham thạch, Lý Trường Thanh theo trong thôn ký hợp đồng bên trong cũng quy định rời trong vòng năm năm không cho phép đại quy mô phá hủi thảm thực vật, cho nên muốn trực tiếp ở trên núi khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau là không thể nào.

Lý Trường Thanh bỏ ra cho tới trưa thời gian dọc theo Chung Nam sơn đi hơn phân nửa vòng, chọn trúng mấy khối thảm thực vật thừa thớt bằng phẳng thổ địa.

Ở loại địa phương này khai khẩn vườn rau không chỉ có mau lẹ, cũng sẽ không có ngọn núi đất lở nguy hiểm.

Nửa ngày thời gian bên trong trèo non lội suối, Lý Trường Thanh từng cường hóa sau thể chất đều có chút mỏi mệt, ngồi vào một khối bằng phẳng trên tảng đá lớn chinh đồn xong, mới tiếp tục đường trên về nhà.

Nghĩ đến về sau phần lớn thời gian cũng sẽ ở Chung Nam sơn vượt qua, Lý Trường Thanh đang suy nghĩ phải chăng muốn chấn mấy căn phòng.

Lộ trình trên gần nhất một khối thổ địa, ngay tại đáy nòi hồ Lý Trường Thanh nhà vườn rau phía trên, vượt qua phía sau núi đã đến.

Một khi Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga có chuyện gì, đứng ở phía sau đỉnh núi núi hồ, Lý Trường Thanh tại Chung Nam sơn cũng có thể nghe thấy.

Cho dù là muốn chấn đơn giản nhất mộc phòng ở cũng không phải chuyện đơn giản, bất quá Hứa Hành mặc dù nói không thể tìm người hỗ trợ khai khẩn đất hoang, nhưng lại không nói không thể tìm người hỗ trợ xây nhà.

Lý Trường Thanh buổi chiều trực tiếp đi Nhị thúc Lý Đại Giang trong nhà, trước kia có người đến trong núi lớn phạt cây, ở mộc phòng ở đều là Lý Đại Giang cho chấn, ở phương diện này so sánh có kinh nghiệm.

"Thanh oa, người đến đáy nòi hồ chấn mấy gian nhà gỗ làm gì?"

Lý Đại Giang ngay tại cửa gỗ, thả ra trong tay cửa bằng kim loại hỏi.

"Nhị thúc, ta không phải nhận thầu rời Chung Nam sơn nha, ta ở bên ngoài khu vực biên giới chọn lấy mấy khối bằng phẳng thổ địa, dự định khai khẩn ra, bất quá nơi đó rời nhà quá xa, không có cái đặt chân địa, muốn tìm chỗ nghỉ đều không có, tại đáy nòi hồ chấn mấy gian nhà gỗ chẳng những có thể tại ra thái dương, trời mưa thời điểm nghỉ ngơi một chút, còn có thể cất giữ chút tạp vật, rời nhà cũng gần, tốt bao nhiêu nha!"

Lý Trường Thanh đem ý nghĩ của mình đại khái cùng Lý Đại Giang nói một lần, trừ ngoài ra, Lý Trường Thanh bản thân cũng rất hướng tới loại kia xây nhà mà ở, mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn thì nghỉ vừa làm ruộng vừa đi học sinh hoạt.

Không có ngoại giới công danh lợi lộc người lừa ta gạt lục đục với nhau, không có trong thôn lời đàm tiếu thói đời nóng lạnh!

Trong núi thiên địa đại, mấy gian nhà gỗ, vài mẫu ruộng tốt, một chiếc trà xanh, một cuốn sách, một người!

Ý cảnh quá đẹp, Lý Trường Thanh nghĩ đến cũng có chút say!

"Thanh oa, chúng ta nhất đại người nhà liền người thông minh nhất! Mặc dù Nhị thúc không phải rất có thể hiểu được người làm ra quyết định, nhưng là Nhị thúc vẫn là ủng hộ người! Đại chút nữa ta liền đi theo người tính dưới kích thước, cái khác người liền không cần phải để ý đến, đều bao tại Nhị thúc trên thân! Khác không dám nói, Nhị thúc làm nhà gỗ, tại toàn bộ Lĩnh Hạ thôn đều có chút danh tiếng!"

Lý Đại Giang từ trước đến nay đối Lý Trường Thanh cũng không tệ, ngay tại lúc này cũng không có như xe bị tuột xích, Lý Trường Thanh nghe rất thụ cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Đất cày, đọc sách, phẩm linh thủy

Mây vô tâm lấy ra tụ, chim mệt mỏi bay mà biết còn.

Tại Chung Nam sơn dưới chân, Lý Trường Thanh hướng Lý Đại Giang miêu tả lấy trong lòng mình xã hội không tương.

Lý Đại Giang dựa theo Lý Trường Thanh yêu cầu tính tốt tiêu chuẩn, liền về nhà chuẩn bị vật liệu gỗ.

Ngoại trừ quy hoạch ra xây nhà gỗ dùng địa ngoại, còn có một mảng lớn có thể khai khẩn thổ địa.

Lý Trường Thanh mặc dù sinh trưởng tại nông thôn, nhưng là từ đi học bắt đầu liền chưa từng làm việc nhà nông, nhất thời không biết làm sao ra tay.

Ngần kiến tha lâu cũng đầy tổ, Lý Trường Thanh cời gậy ra kéo lên ống quần, như lão nông thoải mái đào đứng lên.

Chân núi địa kinh thường thấm thấu nước mưa, dần dần rất kiên cố, mỗi một cuộc xuống dưới đều chỉ có thể lật lên một khối nhỏ thổ địa.

Lý Trường Thanh bắt đầu suy nghĩ làm sao có thể đề cao hiệu suất, không ngừng ném thử vung cuốc tư thế, cải thiện rơi xuống góc độ.

Thất bại trăm ngàn lần về sau, Lý Trường Thanh thật đúng là tìm tới chút quyết khiếu, lợi dụng đã vượt lên tới thổ địa lưu lại vết tích thuận thế mà làm, không chỉ có đề cao hiệu suất, còn tiết kiệm thể lực.

Mỗi nửa giờ, Lý Trường Thanh đều sẽ nghỉ ngơi năm phút, thừa dịp nghỉ ngơi khoảng cách đọc sách.

Bản chính mấy trăm trang « Tam Tự kinh », Lý Trường Thanh đều có thể hoàn chỉnh lưu loát học thuộc, trong đó mỗi một câu thâm ý đều khắc sâu vào trong lòng, liền bắt đầu đọc cuốn thứ hai thư « bách gia tính ».

Theo « Tam Tự kinh » khác biệt, « bách gia tính » không có văn lý nội dung, vền vền áp dụng bốn nói thể lệ đối dòng họ tiến hành sắp xếp.

Nhưng là Nhan Hồi cho Lý Trường Thanh « bách gia tính » đối mỗi một cái dòng họ nơi phát ra điển cố, lịch sử biến thiên đều có kèm theo giải thích cặn kẽ.

"Triệu Tiền Tôn lý, tuần Trịnh Đặng vương. Phùng trần chữ vệ, tướng thẩm Hàn Dương. Chu Tần vu hứa. . ."

Lý Trường Thanh trước thông quyền sách đọc một lần, ở trong lòng có rồi cái chính thể ấn tượng.

Làm Lý Trường Thanh bắt đầu đọc phía dưới chú giải thời điểm, phát hiện mỗi cái dòng họ phía sau có sự đều phi thường có ý tứ.

Tỷ như, xếp ở vị trí thứ nhất Triệu, đến từ tạo cha vì Chu Mục vương lái xe, mục vương đem Triệu thành ban cho hắn, sau hậu đại lấy nước làm họ, lại bởi vì lúc ấy Triệu vì nước họ, cho nên sắp xếp tại một vị.

« bách gia tính » không chỉ là sẽ giảng giải dòng họ phía sau điển cố, còn biết dính đến ngay lúc đó chính trị văn hóa, phải hiểu vì sao lại có loại này biến thiên, đến lĩnh ngộ biến cả Tang Điền bên trong không đối chân ý.

Lý Trường Thanh có khi nhìn vào mê, đều quên khai khẩn đất hoang, càng về sau không đắc dụng điện thoại định vị đồng hồ báo thức.

Tại xới đất thời điểm, Lý Trường Thanh liền nghiêm túc suy nghĩ mỗi cái chuyện xưa lịch sử giáo huấn, lại so đọc thời điểm nghĩ đến càng xâm nhập thêm.

Sắc trời dần dần muộn bách điều về tổ, Lý Trường Thanh còn tại đắm chìm trong « bách gia tính » BGM trung canh địa.

Lý Trường Thanh lui lại lúc chân đứng phải đặt ở bên cạnh nước sôi bình mới phát hiện mặt trời đã lặn, dùng nước sôi bình cái nắp cho mình tới chút nước sôi để nguội, nhớ tới từ tối hôm qua đến bây giờ không sai biệt lắm đi qua hai mươi bốn giờ, không biết tự linh trong bầu phải chăng sinh ra linh thủy?

Lập tức dùng ý niệm tiến vào Chư Tử Bách gia, mở ra ba lô xuất ra tụ linh ẩm.

Lý Trường Thanh rửa qua cái nắp bên trong nước sôi để nguội, dùng tụ linh ẩm hướng cái nắp bên trong thêm nước.

Thanh tịnh trong suốt nước từ hồ nước chảy ra, một cỗ thanh linh chi khí đập vào mặt, Lý Trường Thanh cảm giác mừng rỡ, tựa như là dùng son tuyền

ngâm trong bồn tắm nhẹ nhàng khoan khoái.

Nước sôi bình cái nắp đều nhanh đổ đầy, tụ linh trong ấm còn có dòng nước ra.

Lý Trường Thanh trong lòng kỳ quái, không phải nói chỉ có non nửa ấm sao? Vì cái gì đến rồi toàn bộ nước sôi nắp bình từ còn có nhiều như vậy đâu?

Tiến vào Chư Tử Bách gia hỏi thăm qua Hứa Hành về sau, biết tụ linh trong bầu bộ có độc lập không gian, nhưng là chỉ có cổ đại thùng gỗ lớn nhỏ, non nửa ấm linh thủy kỳ thật tương đương với non nửa thùng nước.

Mà lại linh thủy một khi từ tụ linh trong ấm đổ ra liền không dễ dàng bảo tồn, linh khí sẽ rất nhanh tán đi, một chút tốt ngọc tài ngược lại là có thể có trợ linh thủy bảo tồn.

Từ Chư Tử Bách gia đẩy ra về sau, Lý Trường Thanh đem nước sôi nắp bình từ bên trong nước uống một hơi cạn sạch.

Vào miệng ngọt, răng môi thơm ngát, dư vị vô tận!

Lý Trường Thanh có thể khẳng định đã lớn như vậy, mình chưa hề không uống qua tốt như vậy nước uống.

Liên tiếp uống chậm rãi bốn nước sôi nắp bình từ, cảm giác mình trong bụng đều là nước mới thỏa mãn dừng lại.

Một nhọc trên người quét sạch sành sanh, thân thể cũng nhẹ nhàng rất nhiều.

"Quả nhiên kỳ dị, thân đan diệu dược cũng không gì hơn cái này đi!"

Lý Trường Thanh trong lòng sợ hãi thần phục liên tục, kể nhơ khí quán đỉnh hậu thân thể lại một huyền chi lại huyền biến hóa.

Tụ linh trong ấm nước còn có rất nhiều, Lý Trường Thanh dự định lưu chút cho Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga, lại cho chút cho Nhị thúc trong nhà.

"Giống như nói không chỉ có đối người có hiệu quả, còn có thể dùng để đổ vào cây nông nghiệp, tự dùng động vật!"

Lý Trường Thanh nghĩ đến linh thủy một cái khác công hiệu, đưa ánh mắt đặt ở vườn rau bên cạnh ba khóa quả đào lông trên cây.

Dù sao linh thủy mỗi người một lần cũng uống không được bao nhiêu, cho dù là thử một chút hiệu quả cũng là đầy đủ.

Lý Trường Thanh dùng cái nắp tại mỗi cái cây gốc rễ đều đến một bát linh thủy, lại đem nước sôi trong bình nước sôi để nguội đều rửa qua, thay đổi tụ linh trong ấm linh thủy, mới dẫn theo nước sôi bình vượt qua phía sau núi về nhà.

"Thanh oa, nghe người Nhị thúc nói người dự định tại Chung Nam sơn chấn mấy gian mộc phòng ở, một người khai khẩn đất hoang?"

Lý Trường Thanh mới đến cửa nhà, Lưu Thúy Nga liền cầm lấy khăn mặt bung một chậu thanh thủy đưa qua, hỏi.

"Đúng vậy a, rồi nhà gần, lại thuận tiện!"

"Lớn như vậy địa phương, người là người đọc sách từ nhỏ lại không làm qua việc nhà nông, một người muốn làm tới khi nào? Người buổi sáng tại nhà nghỉ ngơi, ta cùng người cha cùng đi!"

"Mẹ, tuyệt đối đừng! Trong nhà vốn là nhiều chuyện như vậy, đủ người theo cha hai người bận rộn, ta tự mình tới là được rồi!"

"Người đứa nhỏ này, nói gì vậy, mẹ không giúp người thì giúp ai?"

"Ai, tóm lại, mẹ người có thể tuyệt đối đừng đi giúp ta! Đúng, đây là ta trong núi tìm tới nước suối, đặc biệt tốt uống, người thử một chút!"

Lý Trường Thanh cảm giác phụ mẫu đã vì mình nỗ lực đến đủ nhiều rồi, không muốn bọn hắn lại một nhọc, mà lại nhiệm vụ quy định không thể mượn danh nghĩa người khác trợ giúp, liền từ nước sôi trong bình đổ ra đắp một cái từ nước, không nói lời gì cường ép đưa tới Lưu Thúy Nga bên miệng đối chủ đề.

"Lộc cộc!"

Lưu Thúy Nga không có cách, tiểu nhấp một ngụm.

"A?"

Lưu Thúy Nga khẽ di một tiếng, tiếp nhận nước sôi bình cái nắp, uống liền mấy ngụm lớn.

"Trên núi nước suối ta uống quá nhiều rồi, chưa từng có uống qua tốt như vậy nước uống, đây quả thật là nước suối?"

Lưu Thúy Nga mặt mũi tràn đầy không tin thần sắc, rất nghi ngờ hỏi Lý Trường Thanh.

"Quả thực chỉ là nước suối, ba ở đâu? Để hần cũng ra uống chút!"

Lý Trường Thanh không nhìn thấy Lý Đại Hải, hướng Lưu Thúy Nga hỏi.

"Người Nhị thúc không phải hôm nay đi giúp người tính kích thước, muốn giúp người chấn nhà gỗ nha, cha người gọi hần ban đêm về đến trong nhà ăn cơm!"

"A a, vậy ngược lại tốt, tránh khỏi ta đi qua đi một chuyến!"

"Thanh ca, vật gì tốt đâu, còn che giấu, không muốn chạy một chuyến?"

Lý Hồng Đậu tại trên sườn núi vừa vặn nghe được Lý Trường Thanh câu nói sau cùng, chấp tay sau lưng hỏi.

"Cực kỳ tốt uống nước suối, muốn uống sao?"

Lý Trường Thanh dẫn theo nước sôi bình tại Lý Hồng Đậu trước mặt khoe khoang xuống, lại thu lại.

"Thôi đi, ta mới không uống đâu! Uống cho người vẫn là đại học y khoa tốt nghiệp, không biết không thể loạn uống nước sao? Rất nhiều trong nước đều có ký sinh trùng, còn lấy ra khoe khoang, thật sự là ngậy thơ quý!"

Lý Hồng Đậu dùng rất khinh bỉ ánh mắt nhìn Lý Trường Thanh, cái cảm nhô lên rất cao, cực kỳ ngạo kiều.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Lý Đại Giang cố sự

Lý Trường Lượng tỉnh lại kỳ đã kết thúc, tâm không cam tình không nguyện trở về trường học.

"Làm sao cùng người Thanh ca nói chuyện? Một cái nữ hài tử nhà, cả ngày không đứng đắn, khó trách tìm không thấy nhà chồng!"

Lý Đại Giang đi được hơi chậm, lạc hậu Lý Hồng Đậu mấy bước, thấy thần tình nghiêm túc nhưu mày dùng giáo huấn ngữ khí nói.

Lý Hồng Đậu mẫu thân tại sinh xong Lý Trường Lượng mấy năm sau liền bệnh qua đời, Lý Đại Giang một người nuôi lớn hai đứa bé rất không dễ dàng, bình thường đối hải tử yêu cầu rất nghiêm ngặt.

"Nhị thúc, không có việc gì, Hồng Đậu cùng ta đùa giỡn đâu! Ta trong núi tìm tới chút rất trong veo nước suối, đang định đưa qua cho các người nếm thử."

Lý Trường Thanh hiểu rất rõ Lý Hồng Đậu tính cách, cũng sẽ không để ý, ngược lại rất hưởng thụ huynh muội ở giữa bầu vũ mồm.

"Muốn nói nước suối, ta trước kia lúc còn trẻ theo đồn củi đội đi Thiên Hùng núi, kia nhưng là chân chính rừng sâu núi thẳm, có lần phát hiện một hòn đá con suối, kia nước mới là quả thực ngọt liệt!"

Lý Đại Giang nói xong kim lòng không đành nuốt nước miếng, trên mặt toát ra hạnh phúc mỉm cười.

"Ai!"

Lý Đại Hải lắc đầu, thờ dài.

Lý Trường Thanh nghe nói qua liên quan tới Lý Đại Giang tại Thiên Hùng trên núi cố sự, theo nghiệm thu viên Tạ Dao ở giữa mỹ hảo lãng mạn tình yêu, tại người thế hệ trước bên trong truyền đi rất rộng.

Cho dù là mười mấy năm trôi qua rồi, Lý Đại Giang vẫn không thể nào từng đi ra đi bóng ma.

"Hần Nhị thúc, Thanh oa nước này thật rất dễ uống đấy, ta vừa uống liền rồi mấy cái nắp, đầu lưỡi đều kém chút đi theo nuốt vào đi!"

Lưu Thúy Nga dùng một khay mang sang mấy cái cái chén, rất khoa trương cười nói, sau đó mỗi người cho cái cái chén.

"Đại nương, thật không thể loạn uống nước, tối thiểu cũng phải đun lên nha!"

Lý Hồng Đậu lúi cúi kéo Lưu Thúy Nga, rất chân thành nói.

"Người sống trên núi uống nước suối không có việc gì, cho ta đến một chén!", Lý Đại Giang đem cái chén đưa cho Lý Trường Thanh nói.

"Cho ta cũng đổ một chén, nhìn xem để người nương đầu lưỡi đều kém chút nuốt vào đi nước là tư vị gì?", Lý Đại Hải cũng nói theo.

"Được!"

Lý Trường Thanh trả lời đạo, cho Lý Đại Giang, Lý Đại Hải đều đến trên một chén.

"Ừm?"

Lý Đại Giang sắc mặt rất cổ quái.

"Cha, nói với người rồi để người đừng uống, hiện tại bụng không thoải mái đi, ta lát nữa đi vệ sinh đưa cho người lấy chút thuốc tiêu viêm."

Lý Hồng Đậu một bộ quả nhiên biểu tình như vậy, đối bên trong Lý Đại Giang nói.

"Không phải, nước này có gì đó quái lạ! Ta vừa uống một chén, một nhọc trên người thể mà quét sạch sành sanh!", Lý Đại Giang làm suy nghĩ sâu xa trạng nói.

"Đúng vậy a, ta một chén này từ vào trong bụng, trên bờ vai đau nhức giảm bớt không ít!"

Lý Đại Hải hoạt động dưới bờ vai của mình, cảm giác tựa như là đặt ở phía trên hòn đá cho dòi, cả người nhẹ nhõm rất nhiều.

"Lại cho ta đến một chén, vừa không có ném ra vị gì!"

"Cho ta cũng lại đến một chén!"

Lý Đại Giang, Lý Đại Hải đều đuổi ra cái chén, Lý Trường Thanh cho bọn hắn đồ đầy.

"Chắc chắn, coi như không tệ! Thiên Hùng trên núi chiếc kia thạch nước suối cũng không có nước này dễ uống, Thanh oa, người tại Chung Nam sơn trên tìm tới?"

Lý Đại Giang uống xong sau thần thanh khí爽, mặt mũi tràn đầy kinh dị biểu lộ, nghi hoặc hướng Lý Trường Thanh hỏi.

"Đúng vậy a, bất quá chiếc kia sơn tuyến ta sau khi nhận lấy liền ngăn nước rồi, về sau ta mỗi ngày đi xem một chút!", Lý Trường Thanh sợ bọn họ tiếp tục truy đến cùng xuống dưới lập nói.

"Đại bá, cha, các người không phải là Thanh ca nắm đi, về mặt này cũng quá khoa trương!"

Lý Hồng Đậu biết Thiên Hùng núi đối với Lý Đại Giang ý nghĩa, hiện tại Lý Đại Giang thể mà thừa nhận Thiên Hùng trên núi thạch nước suối đều không có Lý Trường Thanh nước sôi trong bình trạng nước suối dễ uống, mà lại Lý Đại Hải ba vai đau đớn là phong thấp đưa tới, thử các loại cũng không có phương pháp quá nhiều hiệu quả, làm sao có thể bởi vì một chén nước suối liền đạt được làm dịu đau?

"Khuê nữ, đại bá của người, cha người có hay không lừa người, chính người uống một chén chẳng phải sẽ biết?", Lưu Thúy Nga vỗ Lý Hồng Đậu tay nói.

"Được thôi, cho ta đến một chén nhỏ là được!"

Lý Hồng Đậu nghĩ đến đợi chút nữa uống xong trở về uống thuốc,

Hắn là cũng không có việc gì, bắt đầu đi đáp ứng.

"Hừ hừ, đây chính là chính người nói, chỉ cần một chén nhỏ là được rồi!", Lý Trường Thanh hướng Lý Hồng Đậu trong chén đến rồi một chén nhỏ nói.

"Đương nhiên rồi, nếu không phải vì giúp các người thử độc, ta mới không muốn uống đâu!", Lý Hồng Đậu y nguyên rất ngạo kiều địa đạo.

"Thanh ca, người cái này không phải là nước chè đi, làm sao lại như thể trong veo! Cũng không đúng, theo nước chè vị ngọt còn là không giống nhau!"

"Đến, cho ta đồ đầy!"

Lý Hồng Đậu non nửa chén nước xuống dưới, sắc mặt, thái độ đều phát sinh rồi biến chuyển cực lớn, liền khoe miệng hình mờ đều liếm sạch sẽ rồi, hướng Lý Trường Thanh đuổi ra cái chén nói.

"Không cho! Ngay tại trước vài giây đồng hồ, chính ngươi còn nói chỉ cần một chén nhỏ là được, vẫn là vì giúp chúng ta thử độc mới miễn cưỡng uống, hiện tại đã xác nhận không có độc rồi, cũng không cần uống nữa đi!"

Lý Trường Thanh đem nước sôi bình hộ đến thật chặt, đề phòng Lý Hồng Đậu đưa tay qua đến đoạt, nghiêng người theo Lý Hồng Đậu nói.

"Thanh ca, ta anh ruột, ta sai rồi còn không được mà! Ngươi đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, liền tha thứ ta cái này vô tri nhược nữ từ một lần đi!"

Lý Hồng Đậu nhào vào Lý Trường Thanh trên thân, giả bộ như rất bộ đáng đáng thương nói.

"Thật sự là bất ngươi không có cách, hẳn là cũng chỉ còn cuối cùng một hai chén, đều cho ngươi!"

Lý Trường Thanh trực tiếp đem toàn bộ nước sôi bình đều đưa cho Lý Hồng Đậu, vừa cười vừa nói.

"Thanh oa, ngươi về sau mỗi ngày đi chiếc kia sơn tuyến nhìn xem, nếu là mỗi ngày đều uống nói không chừng cha ngươi bệnh phong thấp còn có thể chữa khỏi đâu!", Lưu Thúy Nga nói.

"Ừm, ta biết! Bất quá việc này mọi người tốt nhất là không muốn truyền đi, dù sao nước suối cứ như vậy nhiều, đến lúc đó tất cả mọi người đến muốn liền không tốt điểm!"

Lý Trường Thanh gật gật đầu, liền hẳn đều không nghĩ tới tự linh trong âm linh thủy sẽ đối với trị liệu khớp nối phong thấp có hiệu quả, căn dặn chúng nhân nói.

"Thanh oa nói không sai, chuyện này không thể đến bên ngoài nói!", Lý Đại Hải rất tán đồng nói.

Lý Hồng Đậu sau khi com nước xong một mực quán lấy Lý Trường Thanh hỏi liên quan tới làm sao phát hiện sơn tuyến sự tình, nếu không phải sợ tới, chỉ sợ muốn kéo lấy Lý Trường Thanh đến Chung Nam sơn đi lên tìm kiếm sơn tuyến.

Lý Trường Thanh khó khăn đưa tiễn Lý Hồng Đậu, bắt đầu khêu đèn đêm đọc, « bách gia tính » tiến trình so trong kế hoạch còn phải nhanh một chút.

Từ khi Lý Trường Thanh trải qua nho khí quán thể về sau, liền không cần làm sao nghỉ ngơi, mỗi ngày đều tinh lực dồi dào.

Trời mới vừa tờ mờ sáng liền rời giường đến đáy nồi hồ, trước vung vẩy cuộc khai hoang đồng thời củng cố tối hôm qua thu hoạch.

Chờ thiên sáng hẳn lên thời điểm, Lý Trường Thanh kinh ngạc phát hiện ba khóa quả đào lông cây lá cây so trước đó muốn xanh biếc rất nhiều, giống như là trải qua nước mưa gột rửa.

Lý Trường Thanh lấy xuống cộng lông đào ném thử một miếng, vẫn là vừa cứng vừa đắng vừa chất!

"Nếu là về sau kiên trì mỗi ngày đổ vào, có thể hay không cải thiện quả đào lông khẩu vị?", Lý Trường Thanh ý tưởng đột phát.

Lưu Thúy Nga tại hậu sơn trên đỉnh hồ ăn com, Lý Trường Thanh tạm thời đi về trước.

"Thanh oa, hôm nay đừng đi Chung Nam sơn! Com nước xong xuôi hảo hảo thu thập một chút, quay đầu ngươi đại di mang nòng chắt nữ tới chơi!", Lưu Thúy Nga nháy mắt ra hiệu nói.

"Đem quần áo quần đều đổi một chút, đều là bùn đất!", Lý Đại Hải đem Lý Trường Thanh toàn thân cao thấp nhìn mấy lần nói.

"Ai, biết!"

Lý Trường Thanh biết sớm tối đều phải có một ngày như vậy, bắt đầu dĩ hồi đáp.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Sơn khí ngày đêm tốt, chim bay sống chung còn

Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao?

Chỉ là có cùng chung chí hướng bằng hữu từ phương xa đến, là kiện rất đáng được chuyện vui sướng!

Đáng tiếc Lý Trường Thanh sắp gặp mặt cũng rất khó nói, mà lại tạm thời cũng không có phương diện này dự định.

Nhưng xuất phát từ lễ phép căn bản, Lý Trường Thanh vẫn là thay đổi trên chân màu xanh quân đội giải phóng bài giày đế mềm, tùy tiện tìm một đôi huarong giày thể thao, hữu dụng khăn lông ướt đem trên ống quần bừa bãi lau sạch sẽ, sau đó rửa cái mặt hơi sứt sả sang một chút tóc.

Lý Trường Thanh khuôn mặt theo Hương Giang minh tinh điện ảnh Trương Quốc Vinh tương tự, so sánh dịu dàng thanh tú.

Gần nhất lại thường xuyên đọc sách, cho dù là mặc rất phổ thông, cũng cho người một loại tinh như xử nữ cảm giác, nhìn qua rất dễ chịu.

Lý Trường Thanh sau khi thu thập xong, người còn chưa tới, nhưng bị Lưu Thúy Nga nhìn xem không thể đi Chung Nam sơn, đành phải trốn ở trong phòng đọc sách.

"Thanh oa, người đại đi tới, mau ra đây đi đón một chút!"

Lưu Thúy Nga tại ngoài phòng lo lắng hô hào, sợ Lý Trường Thanh nghe không được.

"Biết rồi!", Lý Trường Thanh đem thư cất kỹ, đi ra cửa phòng.

Lý Trường Thanh đại đi Lưu Ngọc Liên nhà ở tại trong huyện thành, dựng Ngô hùng đột năm mới là gạch ngói tượng, về sau làm bao công đầu kiếm chút tiền, trước mắt tại trong huyện một nhà bất động sản công ty đảm nhiệm quản lý chức vụ.

Lưu Ngọc Liên tuổi tác so Lưu Thúy Nga còn muốn lớn hơn mấy tuổi, nhưng là được bảo dưỡng tốt, lại hóa trang, lộ ra so Lưu Thúy Nga trẻ trung hơn rất nhiều, bất quá hai tỷ muội quan hệ vẫn luôn rất tốt.

"Đại đi, mấy tháng không gặp lại trẻ!"

Lý Trường Thanh đến dưới sườn núi mặt đi nghênh đón Lưu Ngọc Liên, sau đó đổi tại Lưu Ngọc Liên bên cạnh ước chừng hơn hai mươi tuổi nữ tử gật đầu mỉm cười.

"Ha ha, người đi đều hơn năm mươi tuổi người, cũng đừng bắt người đi làm trò cười!", Lưu Ngọc Liên thoải mái cười to nói.

"Ngọc tỷ, ta xem ra nhưng so sánh người lão nhiều!", Lưu Thúy Nga rất hâm mộ nhìn xem Lưu Ngọc Liên.

"Mẹ, người cũng sẽ càng sống càng trẻ!", Lý Trường Thanh phát hiện Lưu Thúy Nga khí sắc đã so trước đó tốt hơn nhiều, nếu là trường kỳ uống linh thủy, nói không chừng thật đúng là có thể từ bản nguyên trên chậm lại tuế nguyệt tàn phá, mà không phải như Lưu Ngọc Liên dựa vào các loại hóa học loại mỹ phẩm dưỡng da chồng chất ra giả tượng.

"Thanh oa, đây là người dựng nhà bà ngoại chất nữ, gọi Hồ Hiểu Tĩnh. Đây chính là em gái ta nhi tử, Lý Trường Thanh, các người người trẻ tuổi hảo hảo trò chuyện một chút!", Lưu Ngọc Liên vì song phương làm lẫn nhau giới thiệu nói.

"Đi, ta dẫn người đi nhà ta vườn rau bên trong hái quả ớt!", Lưu Thúy Nga rất hợp thời nghi lời kéo Lưu Ngọc Liên đi.

Hồ Hiểu Tĩnh mặc đầu màu đen váy, dáng người tướng mạo cũng còn không tệ, nhìn qua rất điềm tĩnh.

"Ngồi, ta đi cấp người rót chén trà!", Lý Trường Thanh cho Hồ Hiểu Tĩnh dời cái ghế, sau đó nói.

"Tạ ơn!", Hồ Hiểu Tĩnh rất lễ phép mà nói.

"Cho!", Lý Trường Thanh đem trà cho Hồ Hiểu Tĩnh ngược lại tốt về sau, hai người làm vào ngắn ngủi trầm mặc.

"Nghe nói người tốt nghiệp ở dung hợp, tại bệnh viện nhân dân tỉnh công việc?", Hồ Hiểu Tĩnh đánh vỡ bình tĩnh hỏi.

"Một tuần lễ trước vẫn là, bất quá bây giờ không phải!", Lý Trường Thanh thản nhiên nói.

"A, người từ chức sao?", Hồ Hiểu Tĩnh kinh ngạc hỏi.

"Không phải, ra chút ngoài ý muốn, ta đại đi không có nói với người sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Không có, vậy người bây giờ dự định làm gì?", Hồ Hiểu Tĩnh rất nhanh liền khôi phục rồi trấn định hỏi.

"Ta nhận thầu rồi trong thôn một vạn mẫu rừng hoang, dự định ở nhà trông trọt!"

"Vậy người dự định về sau một mực đều ở nhà trông trọt sao?"

"Đại khái sẽ đi, ta ký năm mươi năm hợp đồng!"

"A, người không có cái gì muốn hỏi ta sao?"

"Không có!", Lý Trường Thanh sau khi nói xong, trăng diện cực độ xấu hổ.

Hai người liếc nhau, lại lập tức đem ánh mắt dời.

Tại dài dằng dặc trong khi chờ đợi, Lưu Thúy Nga, Lưu Ngọc Liên rốt cục dẫn theo một rổ màu xanh quả ớt trở về rồi.

Không biết Hồ Hiểu Tĩnh theo Lưu Ngọc Liên nói cái gì, Lưu Ngọc Liên đành phải theo Lưu Thúy Nga từ biệt, cơm trưa cũng chưa ăn liền đi!

"Thanh oa,

Hai người nói đến thế nào?", Lưu Thúy Nga hỏi.

"Đoán chừng không đùa!", Lý Trường Thanh theo Hồ Hiểu Tĩnh liền phương thức liên lạc đều không có trao đổi, cơ bản không có đến tiếp sau rồi.

Kỳ thật Lý Trường Thanh tranh thủ một chút, hai người vẫn là có khả năng, chẳng qua là Lý Trường Thanh không có làm như vậy mà thôi.

Chung thân đại sự tạm thời có một kết thúc, Lý Trường Thanh lại có lúc ở giữa đi Chung Nam sơn tiếp tục đất cày, đọc sách.

Hai ngày thời gian bên trong đều chỉ có buổi chiều là nhân rồi, trên thực tế tương đương với thời gian một ngày, Lý Trường Thanh liền đã khai khẩn ra một cái sân bóng đá lớn nhỏ vườn rau rồi.

Khuya về nhà trước, Lý Trường Thanh lại cho ba khóa quả đào lông cây đổ vào rồi chút linh thủy.

Lý Đại Giang cho Lý Trường Thanh chấn nhà gỗ vật liệu cũng đã chuẩn bị xong, nhưng phiền phức chính là cần vận chuyển đến đáy núi hồ đi.

Lý Trường Thanh tăng thêm Lý Đại Giang, Lý Đại Hải ba người bỏ ra cho tới trưa, mới đem tất cả vật liệu gỗ đều vận đến đáy núi hồ.

Lúc đầu Lý Đại Hải, Lý Đại Giang còn lo lắng Lý Trường Thanh không làm được loại này việc tốn thể lực, trông thấy Lý Trường Thanh khiêng hai cây đại mộc đầu tại trên sơn đạo như giẫm trên đất bằng sau triệt để chấn kinh rồi.

Mà lại thể năng mười phần, cơ bản không cần làm sao nghỉ ngơi, cuối cùng trên cơ bản có một nửa vật liệu gỗ đều là Lý Trường Thanh khiêng đến đáy núi hồ.

Lý Đại Hải, Lý Đại Giang bắt đầu cảm thán không thể không phục lão, thật tình không biết là Lý Trường Thanh cường hóa thân thể sau nhục thể tổ chất viễn siêu người bình thường nguyên nhân.

Vật liệu gỗ sau khi chuẩn bị xong vội vàng cọc gỗ, cái khác thủ tục liền rất đơn giản.

Lý Đại Giang rất nhuần nhuyễn đem tám ván gỗ lắp ráp cùng một chỗ, ba gian đơn giản sáng tỏ nhà gỗ nhỏ đột ngột từ mặt đất mọc lên, tại trên nóc nhà đóng dấu chồng chút phòng mưa cỏ rêu rồng liền đại công cáo thành.

Tại nhà gỗ giãn ra lại xây dựng cái nhà kho nhỏ, toàn bộ ở lại hoàn cảnh công năng phi thường hoàn chỉnh.

Từ ẩm thực sinh hoạt thường ngày đến thân thể bên trong tuần hoàn đều có thể đạt được thỏa mãn, tại tiểu rạp phía dưới phóng bản lớn, còn có thể tiếp đãi khách nhân.

"Hái cúc đông dưới rào, khoan thai gặp Nam Sơn. Sơn khí ngày đêm tốt, chim bay sống chung còn."

Lý Trường Thanh cảm giác u tĩnh sơn lâm mới là nơi trở về của mình, ở chỗ này cảm giác thể xác tinh thần thoải mái.

"Người phải ở đến Chung Nam sơn xuống dưới? Không được, tuyệt đối không được!"

Làm Lưu Thúy Nga biết Lý Trường Thanh hướng ở đến Chung Nam sơn hạ trong nhà gỗ lúc, kiên quyết phản đối.

"Cái kia nhà gỗ bình thường nghỉ ngơi còn có thể, ban đêm ở tại kia lời nói rất nguy hiểm! Chẳng những có lợn rừng ẩn hiện, ngẫu nhiên cũng sẽ có đàn sói ra kiếm ăn!"

Lý Đại Hải tựa hồ nghĩ đến cái gì kinh tâm động phách chuyện cũ, trên mặt còn có một chút sợ hãi biểu lộ.

"Điều niên đại gì, đừng nói là Chung Nam sơn, coi như Thiên Hùng sơn trên đều không nhất định có đàn sói!"

Lý gia thung lũng phụ cận đã có mấy chục năm chưa từng xuất hiện đàn sói rồi, Lý Trường Thanh ngược lại không lo lắng điểm này.

"Người không phải chủ yếu Chung Nam sơn hạ lời nói, liền để cha người ban đêm đi cùng người!", Lưu Thúy Nga nói.

"Mẹ, thật không cần, ta cũng không phải tiểu hài, không có chuyện gì! Nếu là người thực sự không yên lòng, ta quay đầu để Vũ thúc giúp ta ở chung

quanh phóng chút cạm bẫy!"

Lý Trường Thanh nói Vũ thúc là Lý Thường Vũ, tổ tông trước kia đều là chức nghiệp thợ săn, hiện tại chỉ dựa vào đi săn đã không thể duy trì sinh hoạt, rất ít lên núi đi săn rồi.

"Như thế cũng được, ta ngày mai đi cùng người Vũ thúc nói!"

Trước kia Lý Đại Hải trong núi đã cứu Lý Thường Vũ mệnh, quan hệ của hai người rất muốn tốt, Lý Đại Hải chủ động nói.

Lý Thường Vũ tại nhà gỗ chung quanh đều lắp đặt rồi nhắm vào cỡ lớn đã thú cạm bẫy, làm tốt tiêu chí phòng ngừa đã thương người, Lý Trường Thanh mới đến Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga cho phép đem đến Chung Nam sơn dưới ở lại.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Trong núi không tuế nguyệt, phố xá sầm uất bán quả đào

"Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoàng. Nhật nguyệt doanh trắc, thần túc liệt trưng. Hạ qua đông đến, ngày mùa thu hoạch đông giấu. . . ."

Chung Nam sơn dưới chân, Lý Trường Thanh mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn thì nghỉ, tại trong sơn đã đọc lấy « Thiên Tự Văn », thanh âm không vội không chậm.

« Thiên Tự Văn » là vỡ lòng sách báo 'Ba trăm ngàn' bên trong cuối cùng một bản, mặc dù chỉ là dùng để giáo sư nhi đồng biết chữ, nhưng bao hàm thiên văn, địa lý, tự nhiên, xã hội, lịch sử cùng nhiều phương diện tri thức.

Bên trong có chút chữ từ, Lý Trường Thanh thế mà cũng là lần đầu tiên mới nhìn thấy.

Trong núi không tuế nguyệt, lạnh tận không biết năm, một tuần lễ nháy mắt đã qua.

Lý Trường Thanh lại đọc xong « tăng quảng hiền văn », « ấu học quỳnh lâm », chỉ còn cuối cùng một bản « cách ngôn liên bích ».

Tục ngữ nói, đọc tăng rộng biết nói chuyện, đọc ấu học đi thiên hạ.

« tăng quảng hiền văn » nhìn bề ngoài lộn xộn, trên thực tế có ở bên trong Logic.

Tuyệt đại đa số câu đều đến từ kinh, sử, tử, tập, thi từ khúc phú, hí kịch tiểu thuyết cùng văn nhân tạp ký, tư tưởng quan niệm chiêm nghiệm thích nói. Chủ yếu là từ 'Nhân tính bản điều ác' góc độ xuất phát, trình bày đối quan hệ nhân mạng, vận mệnh, như thế nào xử thế cùng đối đối đọc sách cách nhìn.

"Bần cư nào thế không người hỏi, giàu ở thâm sơn có bà con xa."

"Có rượu có thịt nhiều huynh đệ, cứu cấp chưa từng gặp một người."

"Không tin nhưng nhìn tiệc lễ bên trong rượu, chén chén trước kính kẻ có tiền."

"Nha môn bát tự mờ, có lý không có tiền chớ vào đến "

. . .

Lấy ánh mắt lạnh lùng nhìn rõ xã hội nhân sinh, đem rất nhiều phương diện âm u hiện tượng độ cao khái quát, lạnh như băng trưng bày đang học người trước mặt.

Tin hết thư thì không bằng không thư, Lý Trường Thanh đem « tăng rộng » đọc trăm ngàn lần về sau, bỏ đi tiêu cực, cực đoan bộ phận, đề luyện ra trong đó tinh hoa, lấy tư tưởng nho gia làm hạch tâm hình thành mình trí tuệ kết tinh.

« ấu học » tương đối tới nói tại lý giải phương diện trên so « tăng rộng » muốn dễ dàng, toàn thư nội dung uyên bác, bao hàm toàn diện, có thể xưng Hoa Hạ cổ đại bách khoa toàn thư.

Lý Trường Thanh vứt bỏ trong đó một chút người hiện đại khó mà nhận đồng quan điểm, căn cứ chủ thích đối quy chế pháp luật, phong tục lễ nghi, cưới tang gả cưới, ẩm thực khí dụng, cung thất trân bảo, văn sự danh sách đậu, thích nói quý thần chờ đều tiến hành phân tích suy nghĩ, đối cổ đại chính trị kinh tế văn hóa có rồi rất thâm nhập hiểu rõ.

Hứa Hành ban bố nhiệm vụ 'Trong mười lăm ngày dùng cuộc khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau', thời gian đã qua mười ngày.

Lý Trường Thanh mỗi ngày đọc sách không chỉ có không có chậm trễ khai hoang, ngược lại tại thư âm thanh buff tăng thêm bên trong tiến độ hoàn thành chín cái sân bóng lớn nhỏ tiến độ, chỉ cần tại còn dư lại trong năm ngày tại hoàn thành ba cái sân bóng lớn nhỏ diện tích liền có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Ba gốc cây đào trải qua Lý Trường Thanh hơn một tuần lễ tưới tiêu đã phát sinh rồi chất cải biến, nguyên bản xám không lưu thu quả đào trở nên xanh biếc ướt át.

Lý Trường Thanh lần nữa ném một cái, cắn lấy miệng bên trong phi thường giòn thoải mái, ngọt nước bắn ra tại trong miệng tản mát ra đặc biệt mùi thơm ngát.

"Quả nhiên có thể, một tuần lễ trước vẫn là vừa cứng lại thoải mái lại chất, hiện tại ngọt giòn thoải mái còn có rất kì lạ mùi thơm ngát!"

Lý Trường Thanh tại cây đào dưới ăn no về sau, lại hái được một chút dùng cái túi để về trong nhà, định cho cha mẹ, Nhị thúc, Hồng Đậu ném thử.

"A, cái này quả đào nhìn qua không lớn, theo nhà chúng ta đây nồi hồ quả đào, nhưng bắt đầu ăn thật đúng là ăn ngon!", Lưu Thúy Nga miệng bên trong ăn, trong tay còn bắt lấy mấy cái.

"Ở đâu hái đâu?", Lý Đại Hải không một tiếng vang cầm đầu ăn, lưu lại đầy đất hột đào về sau, mới thỏa mãn mà hỏi thăm.

"Ha ha, chính là nhà chúng ta cây đào trên kết!", Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

"Không có khả năng a, nhà chúng ta cây đào trên quả đào đều vài chục năm rồi, vừa đắng vừa chát, chưa hề đều không ai ăn!", Lưu Thúy Nga mặt mũi tràn đầy vẻ mặt không thể tin nói.

"Nhà chúng ta cây đào làm sao có thể kết xuất dạng này quả, người cái này hẳn là cây đào, lý cây giá tiếp chừng loại a?", Lý Đại Hải cũng rất nghi ngờ suy đoán nói.

"Trên cây còn có thật nhiều đâu, chờ sau đó các người cùng ta cùng đi hái, đưa một chút cho Nhị thúc nhà,

Nhiều ta cầm tới trong huyện thành đi bán đi!"

Cả nhà tiền tiết kiệm đều dùng để nhận thầu rừng hoang rồi, kinh tế rất túng quẫn, Lý Trường Thanh trên thân liền giao tiền điện thoại tiền đều không có, có thể thông qua bán quả đào gây chút tiền lời nói còn là rất không tệ.

"Thật đúng là kỳ quái, vài ngày trước tới này chút quả đào đều xám không lưu thu, hiện tại thể mà so lá cây còn lục!", Lý Đại Hải tại cây đào dưới rất buồn bực quay trở ra nói.

"Lão đầu, đừng mò mẫm quay! Ta vừa ném một cái, theo Thanh oa mang về nhà một cái vị, mau tới hỗ trợ hái nha!", Lưu Thúy Nga ăn xong cái quả đào sau đối Lý Đại Hải nói.

Lý Trường Thanh rất nhanh phát hiện mang tới túi xách da rần không đủ dùng, liền một cái cây đều không có hái xong liền đã đầy.

Lưu Thúy Nga vội vội vàng vàng chạy về nhà, lại lấy ra hai cái túi xách da rần, mới hái xong trên một thân cây quả đào.

Lý Trường Thanh cười Lý Đại Hải xe gắn máy cột hai túi quả đào, cười rồi gần hai giờ mới đến huyện thành hoa quả bán buôn thị trường.

"Người cái này quả đào mặc dù nhìn qua rất thanh, nhưng hẳn là quả đào đi!"

Trong chợ bán buôn thương mại nhìn nói, liền đem Lý Trường Thanh gạt sang một bên.

Lý Trường Thanh hỏi liên tiếp mấy nhà, kết quả đều không khác mấy, không ai nguyện ý thu.

Đến một chuyến huyện thành rất không dễ dàng, Lý Trường Thanh không muốn lại dẫn hai túi quả đào trở về, tại hoa quả bán buôn thị trường bên ngoài đem xe gắn máy ngừng tốt, hai túi quả đào lỗ hồng giải khai.

Hoa quả bán buôn thị trường không chỉ có bán buôn hoa quả, cũng bán lẻ hoa quả, giá cả so với bình thường tiệm trái cây muốn hơi rẻ, cho nên mới mua hoa quả rất nhiều người.

Đồng dạng không có người bán hàng rong sẽ ngóc đến tại hoa quả bán buôn thị trường bên ngoài bán hoa quả, Lý Trường Thanh phá xe gắn máy, túi xách da rần cực kỳ dễ thấy.

Bất quá phần lớn người chỉ là nhìn Lý Trường Thanh một chút, không nói gì, liền nước vào quả bán buôn thị trường.

"Đồng hương, người đây là bán cái gì?", ngẫu nhiên cũng có người đi lên hỏi một chút.

"Quả đào!"

"Nha, người cái này quả đào so lá cây còn thanh, chín sao?"

"Chín!"

"Cái gì chủng loại?"

"Chính là trong nhà trên cây kết quả đào!"

"Bao nhiêu tiền một cân, rất lâu không ăn trong nhà quả đào rồi, cho ta đến một điểm, hoài niệm một chút chết đi tuổi thơ!"

"Ba mươi!"

"Cái gì, ba mươi? Liên tính là bình thường tiệm trái cây cũng liền bán mười đồng tiền ba cân, hoa quả bán buôn thị trường hai khối hai mao tiền là được, người ở chỗ này bán ba mươi?", hỏi thăm người lập tức quay đầu đi.

Lý Trường Thanh không vội không buồn, nhắm mắt ở trong lòng yên lặng đọc sách.

"Ha ha, đồng hương người còn ở nơi này? Ba mươi khối tiền một cân quả đào ở đâu đều không ai mua, huống chi nơi này là bán buôn thị trường?"

Vừa rồi hỏi thăm người kia sau khi ra ngoài, gặp Lý Trường Thanh vẫn còn, tiến lên hảo tâm nói.

Lý Trường Thanh biết đối phương cũng là có ý tốt, đối với hắn đáp lại mỉm cười.

"Ài, như vậy đi! Ta nhìn người cũng không dễ dàng, ba khối tiền một cân, cho ta đến điểm, thế nào?"

Người kia gặp Lý Trường Thanh đáng vẻ, thờ dài nói.

"Không được, ba mươi khối tiền đã rất rẻ rồi, lại thấp liền có lỗi với ta quả đào!", Lý Trường Thanh lắc đầu nói.

"Người đây không phải quả đào sao, thế nào còn như thế quý giá, có thể ném một cái thử một chút a?"

"Có thể!"

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đồng hương, người chờ ta một chút!

"Ha ha, tạ ơn tiểu lão thôn, công việc lâu như vậy còn không có ăn quả ba mươi khối tiền một cân quả đào đâu!"

Người kia cười hi hi từ Lý Trường Thanh trước người trong túi tùy ý chọn một cái quả đào, dùng tay lau một chút đặt ở miệng bên trong.

"Không cần khách khí!", Lý Trường Thanh thân nhiên nói, từ đối phương thân sắc đó có thể thấy được đối với mình quả đào không có báo bao lớn kỳ vọng.

"Dát băng!", người kia cắn xuống cái thứ nhất, phát ra tiếng vang lạnh lạnh, trong veo nước trái cây thuận lợi chảy tới vị giác lên.

"Ô, ăn quá ngon! Đồng hương, người đây quả thật là quả đào?"

Người kia ném cái thứ nhất ăn chỉ biết vị, rằng môi diên cuồng đóng mở, quả đào chớp mắt đã không thấy tăm hơi, mở to hai mắt nhìn hoài nghi hỏi.

"Ngạch, hạch không thể ăn!", Lý Trường sông gặp người kia ngậm lấy hạch đào không nở phun ra, nhắc nhở.

"Hắc hắc, không có ý tứ, quên! Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đâu?", người kia cười xấu hổ, tiếp tục truy vấn nói.

"Đương nhiên là quả đào, ta khi còn bé chôn tại nhà mình vườn rau, đều vài chục năm!", Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, hôm nay ta tính mở mắt! Đồng hương, ngươi cái này quả đào ba mươi khối tiền một cân, ta phục! Cho ta đến ba cân, a, không, cho ta đến năm cân!", người kia nhìn chăm chăm Lý Trường Thanh trong túi quả đào cười to nói.

"Này, đây không phải lão Vương sao? Kém chút không nhận ra được, lại đến cho tôn tử của ngươi mua hoa quả?", một cái khác mập mạp lão đầu theo người kia chào hỏi.

"Lão Tôn! Thế nào mỗi lần đến hoa quả bán buôn thị trường đều có thể đụng phải ngươi? Cái này không ta đại Tôn tử tháng sáu phần liền muốn thi tốt nghiệp trung học nha, mua chút hoa quả cho hân bố sung dinh dưỡng!", người kia xem xét là người quen, quay đầu lại nói.

"Cái nào ngươi thế nào không đi vào, ở chỗ này làm gì?"

"Mua mấy cân quả đào trở về ném thử!", lão Vương nói.

"Khục, ngươi lão nhân này, quả đào tiện nghi hơn cũng không thể tùy tiện ăn, dễ dàng hỏng bụng!", lão Tôn khuyên nhủ.

"Đồng hương quả đào xác thực tiện nghi, chỉ cần ba mươi khối tiền một cân!"

Lão Vương cũng không để ý tới, nhớ tới Lý Trường Thanh đã từng nói 'Ba mươi khối tiền đã rất rẻ rồi', không khỏi hiểu ý cười nói.

"Ba mươi khối tiền một cân quả đào còn tiện nghi? Hiện tại quả đào đều không ai ăn, ngươi sẽ không phải là trúng tà à?"

Lão Tôn nhớ tới « cố sự hội » bên trên có bán loại kia phun ra có thể để cho người ta nghe lời được thủy, dùng rất cảnh giác ánh mắt nhìn Lý Trường Thanh, sau đó nhiu mày đối lão Vương nói.

Lý Trường Thanh phảng phất không có trông thấy, từ túi xách da rấn bên trong móc ra đòn cân bắt đầu ước lượng.

Xung phải Lưu Thủy Nga sợ người trong thành thiếu cân ngắn hai cứng rắn muốn đặt ở túi xách da rấn bên trong, trang quả đào cái túi là lão Vương mình.

"Tốt ngươi cái lão Tôn, còn rửa ta đâu? Đồng hương quả đào ba mươi khối tiền một cân liền không rẻ, chính ngươi ném một cái thử một chút chẳng phải sẽ biết?"

Lão Vương móc ra một trăm năm mươi chuyển phát nhanh cho Lý Trường Thanh về sau, tiếp nhận cái túi tóm đến rất chặt, rất thương tiếc từ đó xuất ra một cái phóng tới lão Tôn trên tay.

"Cái này thật có thể ăn sao?", lão Tôn còn rất do dự, nhưng hân cẩn thận quan sát lão Vương thần sắc cũng không giống trúng tà đáng vẻ.

"Ngươi nếu là không ăn liền trả lại cho ta, ta còn không nỡ cho ngươi ăn đâu!", lão Vương nói vừa muốn đem lão Tôn trong tay quả đào cầm về.

"Nhìn ngươi kia hẹp hòi dạng, không phải liền là một cái quả đào nha, ta què quán trên cây có rất nhiều!"

"Nhà ngươi trên cây quả đào có thể theo đồng hương so sao? Ngươi ăn qua về sau, nếu là cảm thấy không thể ăn, hôm nào ta mời ngươi tới nhà của ta uống Ngưu Lan tử! Nếu như ngươi cảm thấy cũng không tệ lắm, liền đưa ta một cân thế nào?"

Lão Vương lộ đầu tiên là lộ ra rất khinh bỉ biểu lộ, tiếp lấy hai mắt tinh quang lóe lên, lôi kéo lão Tôn nói.

"Vì ngươi cái này vắt chày ra nước thiết công kê một bữa cơm, coi như cái này quả đào có độc, ta cũng ăn!"

Lão Tôn vỗ đùi, rất bi tráng giơ tay lên bên trong quả đào, cẩn thận từng li từng tí cắn một cái.

Giòn thoai mái thịt quả chảy ra ngọt nước, tươi mát hương khí tràn ngập toàn bộ khoang miệng.

"Lại đến một cái, lão Vương, lại đến một cái!", lão Tôn miệng lớn sau khi ăn xong, hướng lão Vương đưa tay ra nói.

"Còn muốn ăn à? Ba mươi khối tiền một cân, mình mua! Đừng quên còn kém ta một cân đâu!"

Lão Vương buộc lại cái túi, đặt ở phía sau, rất ngạo kiều địa đạo.

"Tiểu lão thôn a, mới vừa rồi là ta có mắt không biết kim khảm ngọc, ngươi cũng đừng chấp nhặt với ta! Đây là ba trăm khối tiền, cho ta đến mười cân!", lão Tôn rất thành khẩn đối Lý Trường Thanh nói.

"Không có vấn đề, ngươi có cái túi không?", Lý Trường Thanh sẽ không bởi vì chút chuyện nhỏ này đi cùng vị lão giả so đo, cười nói.

"Có có có! Ngươi trước cân một cân, phóng tới lão Vương trong túi, còn dư lại chín cân trực tiếp phóng trong túi là được!"

Lão Tôn xuất ra mình cái túi, liên tục gật đầu nói.

"Ha ha, lão Tôn được a! Một lần mua ba trăm đồng tiền, trở về không sợ quỳ ván giặt đồ nha?"

Lão Vương gặp mưu kế của mình đạt được, một cái quả đào đổi lấy một cân, rất vui vẻ cười nói.

"Ăn ngon như vậy quả đào, mua sáu trăm đồng tiền cũng không sợ!", lão Tôn lý trực khí tráng nói.

Lão Vương, lão Tôn đều là hoa quả bán buôn thị trường khách quen, rất nhiều người coi như không biết cũng là thấy qua.

Trái qua như thế nháo trò, không ít người rất hiếu kì vây quanh, mồm năm miệng mười hỏi đến.

Mặc dù có hai vị lão giả làm bằng chứng, nhưng vẫn là trong lòng còn có lo nghĩ, dù sao ai chưa thấy qua cây đào nha?

Mà lại ba mươi khối tiền một cân giá cả còn tại đó, hỏi nhiều người, mua ít người!

"Ta vừa mới vừa vận đi ngang qua đại gia bên người, nghe kia cổ mùi thơm liền khơi gợi lên ta thêm trùng, trước cho ta đến mười lăm cân thử một chút!", một nam tử trung niên tiến lên phía trước nói.

"Mười lăm cân, đó chính là bốn trăm năm mươi khối tiền a!", bên cạnh có người hoảng sợ nói.

"Ngươi có cái túi không?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Ta là ở phụ cận đây đi làm, không có việc gì mang cái cái túi làm gì?"

"Kia không có ý tứ, ta cũng không có cái túi, không có cách nào cho ngươi trang!"

"Đồng hương, nào có ngươi như thế làm ăn, cái túi còn muốn khách nhân mình mang!"

"Thật sự là thật có lỗi, không có cái túi lời nói đúng là không có cách nào bán cho ngươi!", Lý Trường Thanh nói.

"Cái này đồng hương có ý tứ a, bốn trăm năm mươi đồng tiền sinh ý nói không làm liền không làm!"

"Một cái túi một hai mao tiền, ngoại trừ những cái kia lão nãi nãi, lão đại gia, ai bình thường đi ra ngoài mua đồ sẽ mang cái cái túi nha?"

"Ừm, nhìn xem, người kia muốn đi rồi, đoán chừng sẽ không mua!"

"Đồng hương, ngươi chờ ta một chút! Ta đi tìm cái túi, lập tức quay lại, mười lăm cân giữ cho ta!", nam tử trung niên mắt nhìn túi xách da rắn bên trong quả đào, kim lòng không dặng nuốt nước miếng, rồi đi thời điểm quay đầu hướng Lý Trường Thanh nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật gật đầu.

Về sau có người chống lại không được hiếu kì dục vọng mua một hai cân, tại hiện trường ném thử!

Sau khi ăn xong, lại lập tức lại muốn rồi mấy cân, quả đào nước tắn ra mùi thơm ngát triệt để đem không khí hiện trường cho kéo theo đứng lên.

"Đồng hương, ta có cái túi, cho ta đến tám cân!"

"Đồng hương, ta cũng có dây lưng, cho ta đến mười hai cân!"

"Đồng hương, ta không có cái túi, hiện tại liền đi tìm, ngươi cũng chờ chờ ta, lưu cho ta sáu cân là được!"

...

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Người mà không tín, không biết thế nhưng

Hai túi xách da rắn quả đào, tổng cộng mới một trăm sáu mươi cân tả hữu, lọt vào tranh đoạt về sau, rất nhanh liền chỉ còn non nửa cái túi.

"Đồng hương, người cái này nửa cái túi ta đều mua!"

Một vị mặc âu phục giữ lại tóc húi cua đáng người hơi mập ra cầm cái màu đen đại bao da người chỉ vào Lý Trường Thanh trước mặt cái túi nói.

"Không bán!", Lý Trường Thanh nhìn xem còn thừa không nhiều quả đào nói.

"Vì cái gì không bán a? Người đánh lão địa phương xa vào thành một lần không dễ dàng, luôn không khả năng mình mang về a?", người kia không hiểu hỏi.

"Vừa rồi có người dự định, bọn hấn tìm cái túi đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Bọn hấn lại không giao tiền đặt cọc, sao có thể tính dự định đâu? Vạn nhất bọn hấn một đi không trở lại, người cái này nửa túi quả đào chẳng phải lưu trong tay mình sao? Lão ca làm vài chục năm sinh ý, tín tưởng lão ca, sẽ không tính người trái với điều ước!", người kia tiếp tục nói.

"Từ nói: 'Người mà không tín, không biết thế nhưng. Vô luận bọn hấn sẽ hay không giữ uy tín, dù sao ta sẽ giữ uy tín'", Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, đồng hương, còn nghiền ngẫm từng chữ một chỉ, hồ, giả, đã! Như vậy đi, người trên cân, ta gộp cái số nguyên một trăm khối một cân!", người kia cảm thấy rất thú vị, cười hào khí nói.

"Hô! Ta một ngày tiền kiếm còn chưa đủ mua một cân quả đào đâu, thật sự là có tiền tùy hứng a!", người chung quanh nghe xong, không khỏi hoảng sợ nói.

"Không bán!", Lý Trường Thanh lắc đầu, thản nhiên nói, không nhúc nhích chút nào.

Người không tín mà không lập, 'Tín' tại tư tưởng nho gia bên trong chiếm hữu địa vị rất trọng yếu.

Nếu như Lý Trường Thanh tại sinh hoạt hằng ngày bên trong làm không được 'Tín' chữ, đọc lại nhiều sách thánh hiền thì có ích lợi gì đâu?

"Cái gì, một trăm khối tiền một cân đều không bán, có phải điên rồi hay không?"

Người chung quanh đều rất không hiểu, bọn hấn ý nghĩ theo người kia không sai biệt lắm, dù sao là ngoài miệng ước định, lại không giao tiền đặt cọc, có người ra giá cao vì cái gì không bán?

"Lời hứa ngàn vàng, đồng hương có thể nha! Hiện tại người đều đi tiền trong mắt đi, giống người nói như vậy uy tín quá ít người! Đây là danh thiếp của ta, về sau đến trong huyện có thể tìm ta chơi!"

Người kia kính thương nhiều năm, gặp qua muôn hình muôn vẻ người, đó có thể thấy được Lý Trường Thanh không là giả vờ, mà là thật không có bị lợi ích khu động, từ trong bóp da mọc ra một trương danh thiếp đưa cho Lý Trường Thanh.

Danh thiếp rất đơn giản, ở giữa có cái tính danh, phía dưới là số điện thoại.

"Lê Thiện Ngọc? Cái tên này có chút quen thuộc nha!"

Có mắt người nhon, tại đưa quá trình bên trong trông thấy trên danh thiếp danh tự, suy nghĩ nói.

"Lê Thiện Ngọc không phải huyện chúng ta tiền nhiệm nhà giàu nhất, Kim Châu được nghiệp lão bản sao?"

"Đúng, chính là hấn, trước kia Kim Châu được nghiệp vẫn là chúng ta Cốc Dương huyện vôi nước xí nghiệp, ta tại trên TV gặp qua hấn!"

"Đều nói Lê Thiện Ngọc rất hiền hoà bình dị gần gũi, thường xuyên tại quán ven đường trên ăn cái gì, không nghĩ tới thật đúng là đụng phải, khó trách như vậy hào khí!"

"Kỳ thật càng là loại này bất hiển sơn bất lộ thủy người, liền càng kiêu ngạo! Người bình thường rất khó nhập mắt của bọn hấn, cái này đồng hương về sau đi theo Lê tổng sợ là muốn phát tích nha!"

"Lý Trường Thanh, không có danh thiếp!", Lý Trường Thanh tiếp nhận Lê Thiện Ngọc danh thiếp, nhìn cũng không nhìn liền đặt ở trong túi quần.

"Ồi, đồng hương có cá tính a! Huyện lãnh đạo nhìn thấy Lê tổng đều phải khách khách khí khí, chỉ sợ Lê tổng tại Cốc Dương huyện còn không có nhận qua loại đãi ngộ này đi!", người bên cạnh cười nói.

"Ha ha, tốt, đồng hương, ta nhớ kỹ người tên! Hôm nay coi như xong, người ngày mai còn tới không, ta sớm một chút tới!"

Lê Thiện Ngọc thật lâu không có gặp như thế có ý tứ người trẻ tuổi rồi, cũng không tức giận, vừa cười vừa nói.

"Tới!", Lý Trường Thanh nói.

"Tặng giá không?", Lê Thiện Ngọc lại cười hỏi.

"Không thêm giá!"

"Được, ta đi rồi, ngày mai tới đây chờ người!"

Lê Thiện Ngọc mặc dù không có mua được quả đào, vẫn mang theo ý cười rồi đi rồi.

Lưu Hoa là thành bắc sơ trung năm thứ hai học sinh, lúc đầu theo đồng học hẹn xong đi đá bóng, nhưng là càng muốn đi hơn quán net chơi đùa.

Gặp hoa quả bán buôn thị trường bên ngoài vây quanh một đám người liền chạy sang đây xem náo nhiệt,

Đem Lý Trường Thanh theo Lê Thiện Ngọc ở giữa đối thoại đều nhìn ở trong mắt.

Mặc dù Lưu Hoa không hiểu rõ lắm Lý Trường Thanh nói 'Người mà không tin, không biết thế nhưng' là có ý gì, nhưng hẳn có thể cảm giác được Lê Thiện Ngọc thứ đại nhân vật này rất thương thức Lý Trường Thanh trên thân thành tín phẩm chất.

"Đại ca ca, cảm ơn người!"

Lưu Hoa tất cả sở ngộ, hướng Lý Trường Thanh cúi khom người, sau đó quay đầu liền chạy, sợ không đuổi kịp theo đồng học ước định đá bóng thời gian.

Lý Trường Thanh nhìn qua Lưu Hoa rồi đi tiểu bóng lưng, khóe miệng lộ ra tia mỉm cười.

"Lấy giáo dục con người bằng hành động gương mẫu từ này, lấy dạy bằng lời người tụng."

Lý Trường Thanh mặc dù không phải tận lực làm ra thành tín cử động, đến giáo hóa thế nhân, nhưng tới một mức độ nào đó xác thực đưa đến hiệu quả như vậy.

Nhưng có thể từ Lý Trường Thanh hành vi bên trong có rõ ràng cảm ngộ người dù sao chỉ là số ít, càng nhiều người sẽ chỉ cho rằng Lý Trường Thanh ngốc hoặc là vận khí tốt, sẽ không nhận thức đến thành tín đối giữa người và người kết giao tâm quan trọng!

Trước đó đi lấy cái túi người sau khi trở về gặp Lý Trường Thanh vẫn còn, lại nghe người bên cạnh nói lên Lê Thiện Ngọc vừa rồi trăm nguyên mua đào sự tình, đối Lý Trường Thanh giờ ngón tay cái lên.

Còn có một người đang tìm cái túi thời điểm cho lão bà gọi điện thoại, lão bà chê đắt không cho mua, đành phải đứng bên ngoài quan sát.

Lúc này cũng thâm thụ xúc động, không phải liền là quỳ remote sao? Cũng không phải không có quỳ qua?

Cẩn rằng một cái, cầm cái túi chen vào đám người, thực hiện lời hứa của mình.

"A, cái này quả đào chẳng những nghe hương, bắt đầu ăn càng hương, ba mươi khối tiền một cân giá trị tuyệt đối! Chờ bà nương ăn qua về sau, nhìn nằng còn chê đắt không?", người kia từ sắp xếp gọn trong túi xuất ra một cái quả đào ăn đến say sưa ngon lành, liền liền cái eo đều đứng thẳng lên.

Sắc trời dần dần muộn, Lý Trường Thanh hai túi quả đào cũng bán sạch rồi, trong túi nhiều 4,900 khối!

Lý Trường Thanh phát động xe gắn máy, chuẩn bị tại thái dương hoàn toàn xuống núi trước chạy về nhà.

"Đồng hương, chờ một chút! Ta là Hâm Hoàn hoa quả bán buôn lão bản, trước đó gặp mặt qua, người kia quả đào còn nữa không, bốn mươi khối một cân có bao nhiêu ta thu bao nhiêu!", trước đó đối Lý Trường Thanh xa cách hoa quả bán buôn cửa hàng lão bản thờ hồng học đuổi ra nói.

"Ta nói người còn biết xấu hổ hay không, người bốn mươi thu đồng hương quả đào, quay đầu liền bán tám mươi trở lên, người làm đồng hương ngốc a! Đồng hương, sáu mươi khối một cân, người có bao nhiêu đều bán cho ta!", một nhà khác hoa quả bán buôn cửa hàng lão bản cũng đuổi ra không chút nào yếu thế địa đạo.

"Không có ý tứ, ta đã đáp ứng người khác, ngày mai còn tới cái này, cho bao nhiêu tiền cũng không bán?"

"Đồng hương nếu là đối giá tiền không hài lòng, còn có thể thương lượng nha, nếu không ban đêm ta làm chủ, mời người bữa cơm thế nào?"

Lý Trường Thanh phá xe gắn máy oanh minh mà đi, tại nguyên chỗ lưu lại một đoàn khói đen, hai vị hoa quả bán buôn cửa hàng lão bản hai mặt nhìn nhau, đều do buổi sáng nhìn sai rồi, hận không thể hung hăng cho mình một cái bần tay.

Nhưng Lý Trường Thanh đã theo Lê Thiện Ngọc nhắc lên rồi quan hệ, bọn hắn cũng không dám có ý đồ xấu, đành phải thôi!

Trên đường Lý Trường Thanh lo lắng không có dầu, đi một chuyến trạm xăng dầu đem hòm thư tặng max, hơn bảy điểm mới chạy về nhà bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Độc nhạc (yue) nhạc (le) không bằng chúng nhạc (yue) nhạc (le)

Cả ngày nhìn núi không ngại núi, mưa núi cuối cùng đợi lão trong núi.

Từ trở lại thôn về sau, Lý Trường Thanh trừ ở giữa đi một chuyến Lĩnh Hạ thôn, vẫn ở tại trên núi.

Không những không có cảm thấy chán ghét, ngược lại dần dần không quá thích ứng trong thành sinh hoạt, trở lại Lý gia thung lũng cả người thoải mái rất nhiều.

"Thanh oa, thế nào làm cho muộn như vậy mới trở về? Quả đào bán không được cũng muốn về nhà mà!"

Lưu Thúy Nga buộc lên nấu cơm tạp dề ở trong thôn dưới cây hòe lớn trông mong hi vọng, nhìn thấy Lý Trường Thanh sau trách cứ địa đạo.

"Hắc hắc, đều mưa xong rồi, tiền cho người!"

Lý Trường Thanh từ trong túi quần đem tiền móc ra, đều phóng tới Lưu Thúy Nga trong tay.

"A nha, Thanh oa, người cũng làm gì rồi, thế nào nhiều tiền như vậy đâu?", Lưu Thúy Nga cầm một thanh tiền lo âu hỏi.

"Đương nhiên là bán quả đào tiền, chẳng lẽ lại là cướp nha!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Không thế nào, người bán bao nhiêu tiền một cân?", Lưu Thúy Nga kinh nghi mà hỏi thăm.

"Ba mươi!"

"Cái gì, liền nhà ta vườn rau bên trong quả đào người bán ba mươi khối tiền một cân? Đắt như vậy, có người nguyện ý mua sao?"

"Ày, hai chi túi xách da rắn đều ở nơi này, tổng cộng hơn một trăm sáu mươi cân, bán hơn 4,900 khối tiền!"

Lý Trường Thanh vỗ vỗ cột vào trên xe gắn máy túi xách da rắn, nỗ lực miệng nói.

"Thật đúng là một người cũng không còn, bán 4,900 khối!"

Lưu Thúy Nga sờ lấy hai cái không túi xách da rắn, đã hưng phấn lại mới lạ địa đạo.

Tại rất nhiều trong mắt người 4,900 khối không nhiều, nhưng đối với Lý gia thung lũng phổ thông nông gia tới nói, là cả nhà vất vả lao động ba bốn tháng thu nhập!

Hiện tại hai túi quả đào một ngày liền kiếm nhiều như vậy, Lưu Thúy Nga đều cười đến không ngậm miệng được!

Lý Trường Thanh chờ Lưu Thúy Nga về đến nhà, đem xe gắn máy dừng ở thiên phòng bên trong.

"Hôm nay thế nào nha? Bán đi không có?" Lý Đại Hải vừa vặn từ bên ngoài trở về hỏi.

"Bán đi không có? Cho ta đứng vững vàng, nói ra sợ dọa người nhảy một cái!"

Lý Trường Thanh còn chưa kịp nói chuyện, Lưu Thúy Nga liền đuổi tại phía trước nói.

"Hai túi quả đào có thể đáng nhiều tiền? Còn dọa ta một hồi!", Lý Đại Hải tự lo hút thuốc nói.

"Giá trị bao nhiêu tiền? 4,950 khối!", Lưu Thúy Nga nói.

"Nhiều ít? 4,950 khối?"

Lý Đại Hải lấy thuốc lá tay ngưng kết trên không trung, không phải rất vững tin mà hỏi thăm.

"Không phải nói với người rồi 4,950 khối a, nhìn người kia không có thấy qua việc đòi dạng!"

Lưu Thúy Nga tựa hồ hoàn toàn quên mình vừa rồi kếm chút lưu hôi dầu đáng về, rất khinh bỉ nói.

"Ta ngày mai lại đi chuyển huyện thành, còn có hai cây quả đào đâu!", Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

"Kia không phải cây đào a, rõ ràng là cây rụng tiền! Thanh oa, ta ban đêm đi chung với người đấy nòi hồ trông coi!", Lý Đại Hải khó được chủ động nói.

Lý Trường Thanh tự nhiên là cự tuyệt, Lý Đại Hải tại hấn liền không tốt đi học!

Là đêm!

Cốc Dương huyện một cư dân lâu bên trong, lão Vương gõ vang Tôn tử cửa phòng, đưa lên một chậu quả đào.

Tôn tử cầm sách giáo khoa buồn ngủ, miễn cưỡng ăn một cái lão Vương đưa tới quả đào.

"A, gia gia, người cái này mua là cái gì hoa quả! Sau khi ăn xong đầu não mát lạnh, cảm giác thanh tỉnh rất nhiều, không có chút nào buồn ngủ!"

Tôn tử lập tức lên tinh thần, kinh dị hỏi.

"Chính là đồng hương trồng trọt nhân tạo quả đào!"

Lão Vương đạo, trong lòng suy nghĩ ngày mai nhất định phải sáng sớm, lại mua điểm trở về.

Khác một gia đình, lão Tôn là tam cao đám người, dựa theo thường ngày lệ cũ đang ngủ trước cho mình tính huyết áp.

Xuất ra nhĩ tử cho mua huyết áp đo đặc dụng cụ, nơi cổ tay cột chắc, ấn bắt đầu cái nút.

"Co vào ép: 135, thư giãn ép: 75 "

Lão Tôn có chút không quá tin tưởng con mắt của mình, huyết áp thế mà tại bình thường phạm vi!

Lại đo rồi mấy lần sau mới xác nhận, lão Tôn âm thầm sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi đều rất quy luật, liền hôm nay ăn hơn mấy cái quả đào.

Lão Tôn không khỏi nghĩ đến, chẳng lẽ nói đồng hương quả đào ăn có thể hàng huyết áp?

Còn có rất nhiều mua quả đào người,

Sinh hoạt hoặc nhiều hoặc ít phát sinh rồi chút biến hóa rất nhỏ.

Mà xem như sự kiện đầu nguồn, Lý Trường Thanh lại tại Chung Nam sơn dưới chân trong nhà gỗ nhỏ khêu đèn đêm đọc.

Cổ nhân nói, người có thể một ngày không ăn thịt, không thể một ngày không đọc sách.

Trong thành bận rộn rồi cả ngày, Lý Trường Thanh như cơ giống như uống đọc lấy « cách ngôn liên bích ».

« cách ngôn liên bích » chủ yếu là tiên hiền cảnh sách thể xác tinh thần dạy bảo hậu nhân câu nói, bao quát học vấn loại, tồn nuôi loại, cảm cung loại, xử sự loại, Tề gia loại, tham chính loại chờ.

"Ngày ngày được, không sợ ngàn vạn dặm. Thường thường làm, không sợ ngàn vạn sự tình."

"Chỗ ở trước phải tinh cần, chính là có thể nhàn hạ. Mọi thứ phải xong xuôi, sau đó tiêu dao."

"Lấy tha thứ mình chỉ tâm tha thứ người, thì toàn giao. Lấy trách nhân chỉ tâm trách mình, thì quả qua."

...

Mặc dù không nhất định mỗi một câu đều là đúng, nhưng nghiêm túc nghiên cứu luôn có thể từ đó có thu hoạch!

Làm luồng thứ nhất ánh rạng đông chiếu xạ ở trên mặt đất, Lý Trường Thanh liền rất tự nhiên tỉnh, đi trước khiêng cuộc đi mở hoang.

Chờ Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga đến về sau, đi theo đám bọn hấn cùng một chỗ lại hái được một cây quả đào, ba cái túi xách da rấn đều chứa đầy ắp.

Lý Trường Thanh cười xe gắn máy chờ ba túi quả đào trực tiếp lái đến hoa quả bán buôn thị trường bên ngoài, thời gian vừa qua khỏi buổi sáng tám điểm.

Tại Lý Trường Thanh hôm qua bày quầy bán hàng vị trí liền đã hàng lên thật dài đội, mỗi người trong tay đều cầm cái túi, trạm tại vị trí thứ nhất lại là Lê Thiện Ngọc.

"Ha ha, đồng hương, vì chờ người, ta hơn năm giờ liền đến!", Lê Thiện Ngọc gặp Lý Trường Thanh sau cười nói.

"Có lòng!", Lý Trường Thanh nói.

Cổ chỉ lập đại sự người, không chỉ có tài hoa hơn người, cũng tất có bèn gan vững chí ý chí.

Lê Thiện Ngọc làm Cốc Dương huyện đầu mờ nhạt nhất một cái phú hào có thể tại năm điểm liền rời giường lại tới đây các loại, có thể thấy được thành công của hắn không phải là không có đạo lý.

"Ta hôm nay thế nhưng là mang theo cái túi đan dệt tới, trước cho ta đến một trăm hai mươi cân đi!", Lê Thiện Ngọc giương lên trong tay mình biên chế túi nói.

Xếp tại đội ngũ người phía sau nghe xong, trong lòng lạnh một nửa, tổng cộng mới ba túi quả đào, nhiều nhất hơn hai trăm cân, một chút liền bán đi một nửa, chỉ sợ không cao hơn năm người ba túi liền bán xong đi!

Lý Trường Thanh có thể dự đoán đến loại tình huống này, cuối cùng chỉ có xếp tại trước mặt mấy vị có thể mua được quả đào.

Những người khác muốn mua quả đào, cũng chỉ có thể ở phía trước đã mua được người trong tay tốn giá cao mua sắm, như vậy Lý Trường Thanh kiên trì không thêm giá nguyên tắc sẽ không có ý nghĩa.

Mà lại, vui một mình không bằng vui chung!

Đề số ít người mua đi tất cả quả đào, sinh ra cấp hai thị trường, cuối cùng chỉ có kẻ có tiền có thể hưởng thụ được quả đào.

Lý Trường Thanh được trời ưu ái khóa lại rồi 'Chư Tử Bách gia' trò chơi, bán quả đào không chỉ có là vì kiếm tiền, chuyện trọng yếu hơn quán triệt tư tưởng của mình tín niệm, không nguyên ý nhìn thấy loại kia tràng diện.

"Rất xin lỗi, hôm nay hạn mua! Mỗi người nhiều nhất chỉ có thể mua sắm năm cân!", Lý Trường Thanh nói.

"Tại sao vậy, ta sáng sớm liền chạy tới, không phải là vì nhiều mua chút sao?", Lê Thiện Ngọc không hiểu hỏi.

"Vui một mình vui vẻ, vui cùng người khác vui vẻ, loại kia vui vẻ hơn đâu?"

Lý Trường Thanh không có trả lời Lê Thiện Ngọc vấn đề, ngược lại hỏi.

"Không bằng cùng người khác cùng một chỗ giải trí vui vẻ hơn!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Cùng số ít người cùng một chỗ giải trí vui vẻ, cùng cùng đa số người cùng một chỗ giải trí vui vẻ, loại kia vui vẻ hơn đâu?", Lý Trường Thanh tiếp tục hỏi.

"Không bằng cùng đa số người cùng một chỗ giải trí vui vẻ hơn."

PS: Mầm non cần che chở, hi vọng mọi người có thể thu tròn một chút, có thể tặng phiếu đề cử, có khen thưởng lời nói hải kinh sẽ cảm thấy tràn đầy hạnh phúc, động lực mười phần!

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Táp Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Bán đào truyền thuyết, quân tử người như ngọc

"Chính là cái này lý!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Ha ha, đồng hương, năm cân liền năm cân!"

Lê Thiện Ngọc minh bạch Lý Trường Thanh quán một vòng nghĩ biểu đạt ý tứ, vừa cười vừa nói.

"Lấy được!", Lý Trường Thanh dùng túi đan dẹt cho Lê Thiện Ngọc sắp xếp gọn nói.

"Đồng hương, người hôm nay cho ta giảng rồi cái đạo lý! Ta cũng cho người giảng cái không giảng đạo lý đạo lý, người có thể thiếu cá nhân ta tình!"

Lê Thiện Ngọc tiếp nhận biên chế túi, mắt lộ ra phong mang nhìn qua Lý Trường Thanh, cười như không cười nói.

Lý Trường Thanh nghiền cứu xong « tăng quảng hiền văn » sau đối với tình người có rất sâu sắc hiểu rõ, nghe hiểu Lê Thiện Ngọc lời nói bên ngoài hàm nghĩa.

Tại Cốc Dương huyện, nếu như Lê Thiện Ngọc không muốn cùng Lý Trường Thanh giảng đạo lý, như vậy Lý Trường Thanh không có khả năng ấn ý nguyện của mình đi làm việc.

Không giảng đạo lý đạo lý cũng là đạo lý, bất quá Lý Trường Thanh lại không nói gì, chỉ là đối Lê Thiện Ngọc cười nhạt một tiếng.

Lấy nhập thế chi tâm làm việc, lấy xử thế chi tâm làm người.

Đứng tại hiện thực xã hội góc độ, Lý Trường Thanh tiếp nhận Lê Thiện Ngọc thuyết pháp, dù sao Lê Thiện Ngọc có thể nói cho đủ Lý Trường Thanh mặt mũi.

Nhưng đứng tại người tu dưỡng lập trường, Lê Thiện Ngọc đạo lý chính là nghịch lý, đây cũng chính là Lý Trường Thanh muốn thay đổi điểm.

"Tất cả mọi người xếp thành hàng, mỗi người hạn mua năm cân!"

Lê Thiện Ngọc cũng đọc hiểu rồi Lý Trường Thanh cười, trước khi đi đối đứng ở phía sau nhân đạo.

"Lợi hại, ta đồng hương!"

"Không chỉ có muốn tự mình lấy cái túi còn hạn mua, quả táo điện thoại tuyên bố đều không có ngư như vậy!"

"Nếu là đồng hương không làm như vậy, chúng ta làm sao có thể đủ tiền trả quả đào nha, ủng hộ đồng hương!"

"Cho ta đáng thương Lê tổng ba giây đồng hồ, hơn năm giờ liền chạy tới các loại, kết quả cũng chỉ mua mạng năm cân, thật đùa!"

Có Lê Thiện Ngọc ví dụ phía trước, tiếp xuống người đều rất tự giác.

"Đồng hương, cho ta đến năm cân!"

"Đồng hương, cho ta đến ba cân mang về nhà ném thử tươi là được, cũng cho người phía sau thừa một điểm!"

"Đồng hương nói đúng, đồ tốt mọi người cùng nhau ăn mới hương đâu, cho ta đến hai cân đi!"

"Đồng hương, cảm ơn người a! Nếu không phải người hạn mua, ta còn mua không được đâu, trong túi không có nhiều rồi, ta chỉ mua một cân đi!"

...

Ba túi lông hơn 240 cân, tương đối đội ngũ thật dài tới nói cũng không nhiều, hơn nửa giờ liền toàn bộ bán xong.

Tuy nói có hạn mua, nhưng xếp tại đội ngũ cuối cùng người, vẫn không thể nào mua được.

"Đồng hương, ngày mai còn tới không?"

"Đến!"

"Tốt, ta ngày mai đến sớm một chút!"

Lý Trường Thanh ra khỏi thành thời điểm vừa vặn chín điểm, về nhà còn có thể gấp phải cơm trưa.

Làm đem hơn bảy ngàn khối tiền lấy đến trong tay thời điểm, Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga cho dù là có chuẩn bị tâm lý, hay là vô cùng kích động.

Hai ngày kiếm hơn một vạn, cái này lúc trước là không dám tưởng tượng sự tình!

Rảnh rỗi thời gian, Lý Trường Thanh lại đi đến Chung Nam sơn dưới chân nhà gỗ, đất cày, đọc sách.

Lý Trường Thanh ngộ thư tốc độ càng lúc càng nhanh, « cách ngôn liên bích » đã còn thừa không nhiều, lại dùng thời gian một ngày liền có thể đọc xong.

Trước mặt hai ngày, Lý Trường Thanh cười xe gắn máy đi vào hoa quả bán buôn thị trường ngoài cửa.

Khác biệt chính là đội ngũ so với hôm qua càng dài, Lý Trường Thanh chờ hàng trước còn chứng kiến mấy cái thân ảnh quen thuộc.

"Đồng hương, cháu của ta ăn ngươi đào tinh thần phấn chấn, nói học tập hiệu suất đều đề cao rất nhiều đâu!", lão Vương hưng phấn nói.

"Ngày đó sau khi ăn xong, ban đêm trước khi ngủ tính huyết áp, ngươi đoán làm gì? Huyết áp của ta thế mà bình thường!", lão Tôn cũng khoa tay múa chân địa đạo.

"Không phải sao, ta theo lão Tôn tối hôm qua hẹn xong thành đoàn, ba giờ hơn rồi giường liền ăn hai cái quả đào, đến bây giờ không có chút nào buồn ngủ!", lão Vương mặt mày hớn hờ địa đạo.

"Ha ha, chúc Nhị lão sống lâu trăm tuổi! Hôm nay dự định muốn bao nhiêu?", Lý Trường Thanh cười nói.

"Ta biết quy củ của ngươi, đến năm cân đi! Nếu không phải Tôn tử lập tức sẽ thi đại học, ta sẽ ít đi một điểm!", lão Vương nói.

"Ta đến ba cân,

Tiết kiệm một chút ăn, cũng có thể kiên trì một đoạn thời gian!", lão Tôn nói.

"Được, cái này cho Nhị lão cân!"

Tại quả đào sắp bán sạch thời điểm, Lý Trường Thanh lần nữa nhìn thấy Lê Thiện Ngọc.

"Đồng hương, đúng là mọi người cùng nhau chia sẻ vui vẻ hơn! Nếu không phải ngươi hôm qua hạn mua, ta hôm nay còn mua không được đâu!"

Đám người kia quá điên cuồng, Lê Thiện Ngọc hôm nay cũng là năm giờ rưỡi đi ra ngoài, thế mà xếp tại hơn bốn mươi vị, vừa cười vừa nói.

"Cho nên vẫn là giảng đạo lý đạo lý tốt!", Lý Trường Thanh cũng cười nói.

"Ha ha ha, đồng hương vẫn rất mang thù!", Lê Thiện Ngọc nghe cười ha ha.

Người phía sau căn bản nghe không hiểu Lý Trường Thanh theo Lê Thiện Ngọc ở giữa đối thoại, chỉ là hâm mộ Lý Trường Thanh có thể theo Lê Thiện Ngọc chuyện trò vui vẻ.

Quả đào bán xong về sau, Lý Trường Thanh thu dọn đồ đạc chuẩn bị trở về nhà, một đám không có mua đến quả đào người còn chưa đi, tới tập hồi hận.

"Trước khi ra cửa không nên lên chuyến nhà vệ sinh, đến ta cái này hết rồi!"

"Ai, ta cũng kém không nhiều, cũng là bởi vì rời giường trước nhiều rút một điếu thuốc!"

"Đồng hương, ngày mai còn tới không?"

"Ngày mai không tới!", Lý Trường Thanh nói.

"A, ngày mai vì cái gì không tới nha?", những người kia không hiểu hỏi.

"Trong nhà liền ba cái cây, đều bán xong!", Lý Trường Thanh nói xong phát động xe gắn máy cũng không quay đầu lại đi.

Người xem náo nhiệt còn không nguyện ý đi, ở sau đó trong một đoạn thời gian rất dài, trong huyện thành đều lưu truyền cái cổ sự.

Tại hoa quả bán buôn thị trường bên ngoài, có vị quần áo mộc mạc bán đào đồng hương, trong nhà chủng quả đào lại mua ba mươi khối tiền một cân.

Mà lại khách hàng muốn mình mang cái túi, mỗi lần nhiều nhất chỉ có thể mua năm cân!

Mỗi ngày đến bốn năm đót lên giường xếp hàng mới có cơ hội mua được, liền liền Kim Châu được nghiệp Lê Thiện Ngọc đều là hần trung thực khách hàng.

Cổ sự truyền đi càng ngày càng thần, Lý Trường Thanh lại theo thường ngày, vừa làm ruộng vừa đi học tại Chung Nam sơn dưới chân.

Cỏ cây thanh thúy tươi tốt hoa trên núi rực rỡ, trong núi chim chóc vui sướng ca hát, đầy nước con cá tự do vẫy vùng.

Nhưng hôm nay lại có chút không giống, Lý Trường Thanh rốt cục đem trường dạy vỡ lòng sáu bản thư « Tam Tự kinh », « bách gia tính », « Thiên Tự Văn », « tăng quảng hiền văn », « ấu học quỳnh lâm », « cách ngôn liên bích » đều đọc xong rồi.

Bất quá Lý Trường Thanh cũng không có gấp đi tìm Nhan Hồi đưa ra nhiệm vụ, mà là tiếp tục tại đất cày thời điểm cùng cổ trong đó áo nghĩa.

Lại trở về bởi Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga ăn xong bữa việc nhà sau bữa ăn mới trở lại Chung Nam sơn, ánh trăng như bạch khay ngọc trong sáng.

Lý Trường Thanh ngồi ở trước nhà gỗ, cảm giác tinh thần của mình trạng thái đạt tới trạng thái tốt nhất thời điểm tiến vào 'Chư Tử Bách gia' !

"Lý huynh, vì huynh xin đợi người đã lâu!", Nhan Hồi đối Lý Trường Thanh chấp tay một cái cười nói.

"Ha ha, để Nhan huynh đợi lâu! Ta đã hoàn thành lão sư bố trí bài tập rồi, kế tiếp là khảo thí sao?", Lý Trường Thanh tò mò hỏi.

"Ha ha, Lý huynh, cái nào dùng phiền toái như vậy đâu! Trông thấy trên tay của ta này yêu ngọc không?"

"Nhìn thấy, từ bên ngoài nhìn vào chính là một khối rất phổ thông ngọc!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Lý huynh cái này có thể sai rồi, có câu nói là 'Quân tử người như ngọc', khối này chính là Quân Tử ngọc!"

"Cái này Quân Tử ngọc cùng chúng ta hôm nay kiểm trắc có quan hệ?"

"Chúng ta nhỏ gia người đọc sách nếu là đọc sách thông thần, liền sẽ ở trên người ngưng tụ một cỗ hạo nhiên chính khí! Đem hạo nhiên chính khí đưa vào Quân Tử ngọc bên trong, ngọc bội liền sẽ phát ra quang trạch! Lý huynh chỉ có ngộ ra lão sư cho sáu bản thư, mới có thể thấp sáng Quân Tử ngọc. Hiện tại, người đem Quân Tử ngọc nắm ở trong tay thử một chút!"

Nhan Hồi nắm trong tay lấy Quân Tử ngọc phát ra sữa hào quang màu trắng, cho Lý Trường Thanh làm mẫu rồi một lần, giải thích nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Ngô gia tẩy nhiễm trì biên thụ, đóa đóa hoa khai đậm mặc ngân

Quân tử như ngọc, ôn nhuận mà sáng bóng.

Lý Trường Thanh tiếp nhận Quân Tử ngọc, tinh tế tỉ mỉ ôn nhuận quang mang nội liễm.

Lúc trước Lý Trường Thanh tại đáy nồi hồ đêm đọc « sinh tại gian nan khổ cực, chết bởi yên vui » dẫn động nho khí quán thể, là ở vào tình tình mê mê trạng thái bên trong hoàn thành, thỉnh giáo tại Nhan Hồi sau cũng chỉ là có bước đầu hiểu rõ.

Lý Trường Thanh trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào ra tay, Nhan Hồi ở một bên nhìn qua Lý Trường Thanh cười không nói.

Nhớ tới trước kia nhàn rồi nhàm chán thể nhìn qua tiểu thuyết mạng, nhân vật ở bên trong đều là dùng ý niệm đến khống chế sức mạnh.

Lý Trường Thanh đem tinh thần toàn bộ tập trung trong tay của mình, có thể Quân Tử ngọc y nguyên không có phản ứng chút nào!

Lý Trường Thanh nội tâm đã bắt đầu xuất hiện ba động, thậm chí hoài nghi mình còn không có ngộ ra kia sáu bản thư, cho nên mới không cách nào dẫn động hạo nhiên chính khí thấp sáng Quân Tử ngọc!

Lúc này « cách ngôn liên bích » bên trong răn dạy ở bên tai tiếng vọng, 'Chỗ đến gấp sự tình càng nghi chậm, chỗ to lớn sự tình càng nghi bình, chỗ nghi nan lúc càng nghi vô ý', xử lý trọng đại chuyện khẩn cấp, tâm tính càng phải bình tĩnh!

Lý Trường Thanh dứt bỏ tạp niệm trong đầu, không tại đi suy nghĩ nên như thế nào dẫn động hạo nhiên chính khí thấp sáng Quân Tử ngọc, chỉ là khắp nơi trong lòng đọc thầm sáu bản trong sách câu quan trọng trong đó ảo nghĩa.

Lấy Lý Trường Thanh làm trung tâm chậm rãi ngưng tụ một cỗ vô hình khí chất, nhìn qua thông dong bằng phẳng ôn tồn lễ độ điềm tĩnh tự nhiên.

Trong tay Quân Tử ngọc rốt cục xuất hiện biến hóa, từ ảm đạm thay đổi dần thành mờ nhạt, cuối cùng Như Nhan về phát ra sữa hào quang màu trắng.

"Chúc mừng Lý huynh, đọc xong học vỡ lòng sáu bản thư sau có thể thấp sáng Quân Tử ngọc, cũng coi là nhập môn!", Nhan Hồi cười chúc mừng nói.

"Cảm tạ Nhan huynh trải qua chỉ đạo, rốt cục phóng ra vạn lý trường chinh bước đầu tiên!", Lý Trường Thanh hướng Nhan Hồi thi lễ nói.

"Đồng môn ở giữa, không cần khách khí! Quân tử vô cố, ngọc bất ly thân, khối này Quân Tử ngọc coi như đưa cho Lý huynh hoàn thành học vỡ lòng lễ

vật đi!", Nhan Hôi chỉ vào Lý Trường Thanh trong tay Quân Tử ngọc nói.

"Trường giả ban thường không dám từ, vậy ta liền nhận!", Lý Trường Thanh cũng không làm bộ nói.

"Người bây giờ vừa lúc ở vào 'Đường khí cảnh', Quân Tử ngọc có trợ giúp tu thân dưỡng khí, đối người hẳn là sẽ có chỗ trợ giúp!", Nhan Hôi cười nói.

"Xin hỏi Nhan huynh, mới vừa nói 'Đường khí cảnh' là có ý gì đâu!", Lý Trường Thanh nghe được điểm mấu chốt hỏi.

"Chúng ta nho gia đọc sách thánh hiền nuôi hạo nhiên chính khí, có thể ở trên người ngưng tụ hạo nhiên chính khí cũng chính là cái gọi là 'Đường khí cảnh' rồi."

"Kìa tại đường khí cảnh về sau đâu, còn nữa không?"

"Đường khí về sau gọi là Học hải, dẫn động hạo nhiên chính khí tại mi tâm nề cung hoàn mở Học hải."

"Học hải về sau đâu?"

"Học hải không bờ khổ làm thuyền, tại Học hải bên trong thành lập Văn cung người cũng liền đăng đường nhập thất!", Nhan Hôi nói.

"Thụ giáo!"

Nhan Hôi chỉ rõ thế giới mới phương hướng, Lý Trường Thanh có chút cảm kích, hướng Nhan Hôi đoan chính đi một sự lễ.

"Lý huynh, ta bất quá là thay thầy truyền thụ, không cần được này đại lễ!", Nhan Hôi tránh mà không bị.

"Nhan huynh, vậy ta tiếp xuống lại cái kia đọc cái gì thư đâu?", Lý Trường Thanh cũng không có tiếp tục xoắn xuýt hỏi.

"Ha ha, Lý huynh, không vội! Quân Tử ngọc là ta đưa lễ vật cho người, người hoàn thành lão sư bố trí bài tập còn có ban thường đâu!",

"Ngạch, còn có ban thường?"

"Ừm, trông thấy cái rừng trúc kia không có?"

"Nhìn thấy!"

Lý Trường Thanh thuận Nhan Hôi chỉ phương hướng, tại Thánh Nhân viện đằng sau phát hiện một mảnh rừng trúc.

"Nho gia không chỉ có muốn thông Tứ thư Ngũ kinh còn muốn quán lễ, nhạc, xạ, ngự, thư, số lục nghệ, trong đó thư càng cực kỳ trọng yếu."

"Thư. . . , hẳn không có chữ viết thật tốt bác sĩ đi!", Lý Trường Thanh nói đùa.

"Ha ha, lão sư cũng chính là rõ ràng điểm này. Cho nên yêu cầu người tại cuộc sống tương lai chẳng những muốn nghiên cứu Tứ thư, còn muốn luyện tập Thư Pháp, hội họa!", Nhan Hôi cũng cười nói.

"Luyện tập Thư Pháp, hội họa cùng ta ban thường có quan hệ sao?"

"Rừng trúc mỗi một góc cây trúc trên đều treo từ xưa đến nay rất nhiều nhà thư pháp, họa sĩ trân phẩm lấy làm cùng tâm đắc,

Tại rừng trúc bên kia có một ngụm ao nước, bên bờ ao bên cạnh trồng vài cọng mai trắng, người về sau mỗi ngày nhất định phải đi nơi đó luyện tập Thư Pháp, hội họa!"

"Xem ra cái này không chỉ có là chúng ban thường, cũng là lão sư cho ta bố trí bài tập nha!", Lý Trường Thanh nói.

Cái rừng trúc kia đối với bất luận cái gì yêu thích Thư Pháp, hội họa người mà nói, không thể nghi ngờ là bút bảo tàng khổng lồ.

"Ha ha, phải! Làm ao nước biến thành đen, mai trắng biến mực, chính là người hoàn thành nhiệm vụ thời điểm!", Nhan Hôi cười nói.

"Ngô gia tẩy nhiễm tri biên thụ, đoá đoá hoa khai đậm mặc ngân! Đối lại trước kia ta khẳng định sẽ hoài nghi đây thật là ban thường sao? Bất quá, hiện tại đối ta mà nói đúng là tốt nhất phần thưởng!", Lý Trường Thanh cũng cười nói.

"Lý huynh, ngoài ra còn có lão sư đưa tặng « Luận Ngữ », « Mạnh Tử », « Đại Học », « Trung Dung » Tứ thư, nhìn người sau khi trở về khổ tâm nghiên cứu!", Nhan Hôi lại lấy ra bốn bản thư cho Lý Trường Thanh nói.

"Định không phụ lão sư kỳ vọng cao!", Lý Trường Thanh tiếp nhận thư, bỗng lấy hướng Thánh Nhân viện phương hướng thi lễ.

Nói đến thế thôi, Lý Trường Thanh trong ba lô nhiều bốn bản so từ điển còn dày hơn to con , gánh nặng đường xa!

Lý Trường Thanh không biết mình tại 'Chư Tử Bách gia' bên trong chờ đợi bao lâu, nhưng thời gian nhất định không ngắn.

Rời khỏi 'Chư Tử Bách gia' về sau, Lý Trường Thanh để lên bàn trà còn bốc hơi nóng, có thể thấy được tại Chư Tử Bách gia bên trong thời gian tương đối hiện thực phải chậm hơn rất nhiều.

Mà Hứa Hành ban phát nhiệm vụ 'Tại nửa tháng thời gian bên trong dùng cuộc khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau' chỉ còn cuối cùng hai ngày, Lý Trường Thanh đại khái còn lại hai cái sân bóng diện tích không có hoàn thành.

Thời gian cực kỳ gấp gáp, tại trong hai ngày sau đó Lý Trường Thanh không chỉ có ban ngày tại khai khẩn đất hoang, ban đêm cũng mượn ánh trăng làm việc, trong lúc đó còn thừa dịp nhàn rỗi đọc sách, đọc « thang đầu ca », đến tây nghiên mực bên cạnh vẽ Thư Pháp, luyện tập vẽ tranh.

Tại thời gian nửa tháng bên trong dùng cuộc khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau nhiệm vụ rất gian khổ, nhưng Lý Trường Thanh dùng thư âm thanh làm nhạc nền đuổi tại ngày cuối cùng mặt trời xuống núi trước hoàn thành.

Từ Chung Nam sơn đỉnh núi hướng xuống nhìn, từng khối màu đất vườn rau vờn quanh tại thanh thúy tươi tốt cây rừng ở giữa gặp phi thường dễ thấy.

Như thế công trình vĩ đại, nếu như không có thư tịch lực lượng, Lý Trường Thanh không dám tưởng tượng mình thế nào mới có thể kiên trì được.

Lý Trường Thanh nằm thẳng tại mình khai khẩn ra vườn rau bên trong, lưng cảm thụ được bùn đất ướt át, dùng bàn tay nắm lên một thanh màu đen bùn đất đặt ở chóp mũi, thật sâu ngửi ngửi mùi đất mùi thơm ngát, sau đó đem bùn đất vẩy vào trên người mình, tuyệt không sợ làm bẩn rồi quần áo.

Đột nhiên, Lý Trường Thanh rất cảm động, chính là tại dạng này thổ địa bên trong, nông dân trồng ra rồi ngũ cốc hoa màu rau quả, có thể từ xưa đến nay, đều có không ít 'Người đương thời không biết nông gia khổ, đem vị trong ruộng cốc tự sinh' người tồn tại.

Tiến vào 'Chư Tử Bách gia', Hứa Hành đứng tại Thần Nông hiến nhiệt tình hướng Lý Trường Thanh ngoắc.

"Tốt, tiểu huynh đệ! Mặc dù ngươi bây giờ nhận thầu rồi vạn mẫu rừng hoang, khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau, nhưng đây là cơ sở công tác chuẩn bị!", Hứa Hành vỗ xuống Lý Trường Thanh bả vai cười nói.

"Vậy kế tiếp là nên trồng rau sao?"

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thần Nông Bách Thảo kinh, nửa bản Luận Ngữ đi thiên hạ

"Tiểu huynh đệ, nhưng biết chúng ta nông gia ngành nghề phân loại?", Hứa Hành ra vẻ cao thâm mà hỏi thăm.

"Người trồng lương thực, dân trồng rau, người trồng cây ăn quả!", Lý Trường Thanh suy nghĩ một chút nói.

"Có thể nha, tiểu huynh đệ của ta! Ngoài ra còn có trồng dược liệu dược nông, trồng bách hoa nông dân chuyên trồng hoa, trồng cây cối người trồng rừng, trồng lá trà nông dân trồng chè, thậm chí còn có nuôi ong mật ong nông, nuôi gà gà nông, nuôi vịt vịt nông, nuôi cá ngư dân chò!"

"Không nghĩ tới chúng ta nông gia còn có chú ý nhiều như vậy, ý của ngươi là nói, nhiệm vụ của ta không nhất định phải trồng rau quả phải không?"

Lý Trường Thanh biết mình trước kia đối nông gia lý giải vẫn là quá nhỏ hẹp rồi, cười hỏi.

"Không vội, ngươi tại mười lăm ngày bên trong khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau, còn có ban thường không có nhận lấy đâu! Trước lúc này, ngươi không muốn biết ban thường là cái gì không?", Hứa Hành gật đầu nói.

"Ban thường theo tiếp xuống nhiệm vụ có quan hệ sao?", Lý Trường Thanh nhớ tới nho gia tây nghiên mực hỏi.

"Không sai, tiểu huynh đệ có nghe nói qua Thần Nông ném bách thảo cổ sự?"

"Thần Nông ném bách thảo, một ngày mà gặp bảy mươi độc!"

"Thế gian truyền nhầm, đâu chỉ bảy mươi độc nha? Lần này ban thường ngoại trừ đem tị linh âm thăng cấp đến trung cấp bên ngoài, còn có « Thần

Nông Bách Thảo kinh » một bản!"

"Là muốn ta trồng « Thần Nông Bách Thảo kinh » bên trong được thảo sao?"

"Cũng không phải, người tại trên thị trường có thể nhìn thấy « Thần Nông Bách Thảo kinh » chỉ là phổ thông phiên bản, mà ta đưa cho người « Thần Nông Bách Thảo kinh » mới thật sự là nông gia bí truyền! Bên trong được liệu đều là cơ hồ tuyệt chủng linh dược, người tại thị trường căn bản mua không được hạt giống, lại nói thế nào trồng đâu?"

"Cái nào ta như thế nào mới có thể thu hoạch được linh thảo hạt giống đâu?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Người có thể thông qua trồng cây công nghiệp hoặc là nuôi dưỡng chăn nuôi đến thu hoạch giá trị, tại ta chỗ này hỏi đỏi « Thần Nông Bách Thảo kinh » bên trong linh thảo hạt giống!"

"Cái kia, có thể nói dễ hiểu một điểm không. . ."

"Chính là đem người trồng cây nông nghiệp hoặc là nuôi động vật bán đi, sau đó nạp tiền thành kim tệ, lại đến ta cái này mua sắm hạt giống!"

"A, trò chơi này còn muốn nạp tiền?"

Lý Trường Thanh kinh ngạc hỏi, hẳn vẫn cho là 'Chư Tử Bách gia' rất cao đại thượng, không nghĩ tới có như thế tục một mặt.

"Tiền tài bản thân đối với hệ thống không có ý nghĩa, chỉ là dùng để khảo sát người một loại phương pháp mà thôi, một vạn khối tiền tương đương với một viên kim tệ, mà lại tiền tài chỉ có thể bắt nguồn từ trồng cây nông nghiệp hoặc là nuôi dưỡng động vật!", Hứa Hành giải thích nói.

"Kia nhiệm vụ của ta chính là thông qua trồng cây công nghiệp hoặc là nuôi dưỡng động vật, sau đó hỏi đỏi linh thảo hạt giống sao?", Lý Trường Thanh đại khái hiểu Hứa Hành ý tứ hỏi.

"Thông minh! Làm nông gia đích truyền, sao có thể không có linh thảo hạt giống đâu? Thông qua trồng cây công nghiệp, mua sắm một bao linh thảo hạt giống! Cố lên nha, thiếu niên, mục tiêu của chúng ta là tinh thần đại hải!"

Hứa Hành làm ra ban phát nhiệm vụ về sau, có làm ra chiêu bài động tác nói.

Rời khỏi Chư Tử Bách gia, Lý Trường Thanh đem « Thần Nông Bách Thảo kinh » lật nhìn một lần, mới hiểu được vì cái gì « thang đầu ca » rất nhiều được thảo đều tại trên mạng tra không được, nguyên lai là đã sớm tuyệt chủng linh thảo!

Nhưng là « Thần Nông Bách Thảo kinh » bên trong linh thảo giá cả phi thường đắt đỏ, mười cái kim tệ cất bước, có thậm chí phải kể tới trăm kim tệ.

Lần này Hứa Hành ban bố nhiệm vụ là hỏi đỏi một bao linh thảo hạt giống, nói cách khác nhất định phải tại Chung Nam sơn trên trồng cây công nghiệp hoặc là nuôi dưỡng động vật kiếm vượt qua mười vạn khối tiền, mới có thể hoàn thành nhiệm vụ!

Bất quá lần này không có thời gian hạn chế, cũng không cần như trước kia một nửa vội vàng khai hoang, có đầy đủ thời gian đến đọc sách.

Lý Trường Thanh cho mình tới một chén dùng linh thủy nấu trà, ngồi tại nhà gỗ lều dưới, xuất ra « Luận Ngữ », « Đại Học », « Trung Dung », « Mạnh Tử » Tứ thư.

Tại Tứ thư bên trong, trước tiên có thể đọc « Đại Học », « Trung Dung », sau đó lại độ « Luận Ngữ », cuối cùng đọc « Mạnh Tử ».

Cũng có thể trước đọc « Luận Ngữ », lại đọc « Đại Học », « Trung Dung », nhưng « Mạnh Tử » luôn luôn cuối cùng đọc.

Tại thời còn học sinh,

Lý Trường Thanh sớm nhất tiếp xúc chính là « Luận Ngữ », so sánh với nhau đối « Luận Ngữ » càng thêm quen thuộc, cho nên cuối cùng lựa chọn trước đọc Luận Ngữ.

« Luận Ngữ » tổng cộng có hai mươi quyển sách, Chương 492:, là rất nhiều nhỏ nhất thiên chương tập hợp thể.

"Mình chỗ không muốn, chớ thi tại người."

"Tam quân có thể đoạt soái vậy. Thất phu không thể làm thay đổi chí hướng."

"Mà biết người không bằng tốt chi người, tốt chi người không bằng nhạc chi người."

"Người biết Nhạc Thủy, nhân giả Nhạc Sơn. Người biết động, nhân giả tĩnh. Người biết nhạc, nhân giả thọ."

...

Mỗi một câu nói chẳng những có chú giải, còn trích dẫn kinh điển, dụng cụ thể thí dụ đến phân tích.

Lý Trường Thanh mỗi đọc xong một câu kết hợp mình chứng kiến hết thấy đến xác minh trong đó kinh điển, mỗi lần đều được ích lợi không nhỏ.

Vạn mẫu rừng hoang trăm mẫu vườn rau là Lý Trường Thanh tâm huyết ngưng tụ, trải qua nghĩ sâu tính kỹ, Lý Trường Thanh quyết định từ lão trà nhà máy cấy ghép một chút cây trà, sau đó trồng chút rau hẹ, nuôi chút gà từ.

Mặc dù lá trà giá cả đợt nhiều rất lớn, nhưng Lý Trường Thanh gần nhất yêu rồi uống trà, cho nên muốn từ lão trà nhà máy cấy ghép chút cây trà.

Mà lại tụ linh âm thắng cấp về sau, Lý Trường Thanh có càng nhiều linh thủy có thể tự do chi phối, rất muốn biết dùng linh thủy tưới tiêu ra lá trà ngâm lại là cái gì tư vị.

Về phần rau hẹ trồng đơn giản sinh trưởng chu kỳ ngắn, cắt xong sau còn có thể tái sinh, dùng linh thủy tưới tiêu sau hẳn là có thể phóng đại nó trắng dương công hiệu, đến lúc đó không lo bán không ra giá tốt.

Tại trong núi lớn nuôi gà chỉ cần quyền định phạm vi về sau, liền có thể trực tiếp nuôi thả, bớt lo dùng ít sức kinh tế lợi ích thực tế, còn có thể cho Đại Sơn tăng thêm điểm sức sống.

Lý Trường Thanh tại nội tâm có rồi quyết định, nhưng vẫn là theo Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga thương lượng một chút, đây là đối phụ mẫu tôn trọng.

"Chúng ta Linh Hạ thôn lão trà nhà máy đều đóng cửa rồi, ngươi còn chừng trà làm gì, lại bán không được?", Lý Đại Hải hoài nghi hỏi.

"Ngươi hiểu cái gì, lần trước nhà ta cây đào, không phải cũng là Thanh oa công lao a? Bọn hắn không được, bằng cái gì liền đại biểu Thanh oa không được chứ?", Lưu Thúy Nga bất mãn phản bác.

"Mẹ chiều con hư, liền ngươi đau nhĩ từ!"

Lý Đại Hải mình nhỏ giọng thăm thi đạo, sợ Lưu Thúy Nga nghe thấy.

"Thanh oa, mẹ ủng hộ ngươi! Ai nói trồng trọt không có tiền đồ đâu, nhà ta ba gốc cây đào hai ba ngày công phu chẳng phải bán một vạn tám a!"

Lưu Thúy Nga lần trước nếm đến ngon ngọt, phát hiện trồng trọt cũng có thể gãy đồng tiền lớn, quan niệm phát sinh rồi chuyển biến.

"Ân ân, tạ ơn lão mẹ!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Nghe nói Thiết Đan ngày mùng một tháng năm cũng muốn kết hôn, toàn thôn nhân liền thừa ngươi! Ngươi nếu là thật cảm ơn ta, liền tranh thủ thời gian tìm cái bạn gái, cũng tốt để cho ta sớm một chút ôm Tôn tử!"

Phàm là nghe được những người khác gió thổi cỏ lay, Lưu Thúy Nga liền muốn tại Lý Trường Thanh bên tai nhắc tới mấy lần.

"Hong Đậu cũng còn không có lấy chồng, ta gấp cái gì?", Lý Trường Thanh Họa Thủy Đông Di nói.

"Thanh ca, cả ngày trốn ở Chung Nam sơn dưới, gặp mặt liền nói xấu ta đâu?"

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, Lý Hồng Đậu ghé vào ngoài cửa nói.

"Hong Đậu a, ta nói cho ngươi, Thiết Đan ngày mùng một tháng năm liền muốn kết hôn, ngươi. . .", Lưu Thúy Nga lại lôi kéo Lý Hồng Đậu bắt đầu nói dông dài đứng lên.

"Hong Đậu cùng ngươi đại nương hảo hảo tâm sự, thời gian không còn sớm, ta đi trước trong thôn!"

Lý Trường Thanh cố nén ý cười, lòng bàn chân bôi dầu trực tiếp trượt.

"Thanh ca, ngươi làm như vậy rất dễ dàng mất đi ta!"

Lý Hồng Đậu một bên lắng nghe Lưu Thúy Nga dạy bảo, một bên cho Lý Trường Thanh phát cái Wechat tin tức.

Lý Trường Thanh cười đến đến Linh Hạ thôn về sau, mới nhìn đến tin tức, nghĩ đến Lý Hồng Đậu biểu lộ nhất định rất đặc sắc.

Xe gắn máy liền dừng ở chợ bán thức ăn bên ngoài, Lý Trường Thanh đi vào tìm tới một nhà tiệm hạt giống.

"Lão bản, ngươi nơi này có rau hẹ hạt giống sao?"

"Có, muốn bao nhiêu?"

"Có bao nhiêu muốn bao nhiêu!"

Lý Trường Thanh đem Linh Hạ thôn tiệm hạt giống rau hẹ hạt giống quét sạch không còn, cũng mới mua được hơn ba mươi bao hạt giống.

"Xem ra vẫn là phải đi chuyển huyện thành!"

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Xong chuyện phải áo đi, thâm tàng công cùng danh

Lĩnh Hạ thôn đến huyện thành một nửa là lên núi đường, một nửa khác là đường xuống núi.

Đường vẫn là rộng ba mét đường xưa, bắt quá lại nhiều hơn rất nhiều tư gia xe con, Lý Trường Thanh cười phá xe gần mấy phá lệ dễ thấy.

Đổi từ trước đến nay quá khứ cỗ xe giao thoa thời điểm phi thường không tiện, thậm chí có đôi khi còn cần dừng xe né tránh.

Qua vượt ngang qua kim thủy hà trên chín động cầu chính là Cốc Dương huyện thành khu Thành Quan trấn, Lý Trường Thanh nhớ kỹ trước kia theo Lý Đại Hải đến huyện thành mua đồ tết thời điểm, tại Đông Môn chợ bán thức ăn có mấy nhà chuyên môn bán hạt giống cửa hàng.

Mà lại Đông Môn chợ bán thức ăn ngay tại kim thủy hà chín động cầu dê đập bên trên, đúng lúc là Lĩnh Hạ thôn tiến vào Thành Quan trấn phương hướng.

Đi Đông Môn chợ bán thức ăn mua thức ăn rất nhiều người, xuất nhập cỗ xe cũng không ít, nhưng con đường lại phi thường chật hẹp.

Lý Trường Thanh cẩn thận từng li từng tí không chệ xe gần mấy xuyên thẳng qua tại trong dòng người, lại phát hiện phía trước vây quanh một đám người căn bản không qua được.

"Mặc dù Đông Môn chợ bán thức ăn bình thường người một mực rất nhiều, nhưng cũng sẽ không như thế chen nha? Đều nhanh gặp phải qua tết!", Lý Trường Thanh trong lòng rất buồn bực trầm nghĩ.

"Ài, đại tỷ, có thể nhường một chút a, ta không qua được!"

Lý Trường Thanh đợi trong một giây lát, đám người không có chút nào tản ra ý tứ, đành phải đối trước mặt phụ nữ trung niên nói.

"Phía trước có người xảy ra chuyện rồi, hiện tại cũng ngăn ở kia đâu, ta cũng không qua được nha!", phụ nữ trung niên quay đầu bắt đầu nói.

"Chuyện gì xảy ra đâu?", Lý Trường Thanh tò mò hỏi.

"Không biết, dù sao đã nhìn thấy cái cô nương nằm trên mặt đất, che ngực không ngừng mà run rẩy, quái dọa người!", phụ nữ trung niên nói một bộ sợ hãi đáng về nói.

"Kia rất có thể là bệnh ở động mạch vành! Không ai quản lời nói, rất dễ dàng người chết!"

Bệnh ở động mạch vành là Hoa Hạ phổ biến bệnh, mà lại mùa xuân chính là thi đỗ kỳ, Lý Trường Thanh nghe được phụ nữ trung niên miêu tả sau nói.

"Đầu năm nay ai còn dám xen vào chuyện bao đồng nha? Lại không có camera, một khi đã xảy ra chuyện gì, ai cũng nói không rõ ràng!"

"Đại tỷ, giúp ta nhìn xem xe gần máy, ta đi xem dưới!"

"Tiểu hóa tử, đừng xúc động! Vạn nhất lừa bịp trên người, người cái này xe gần máy còn chưa đủ bồi đây này!"

"Không có chuyện gì, đại tỷ!", Lý Trường Thanh dừng xe sau đem vòi nước khóa lại đối phụ nữ trung niên nói.

Người xem náo nhiệt rất nhiều, nhưng phần lớn chỉ là thờ ơ lạnh nhạt hoặc là châu đầu ghé tai thảo luận đỡ vẫn là không đỡ?

Cũng có chút muốn lên trước hỗ trợ người, nghe được những người khác nói 'Ai ai đỡ người, nhưng mà bị lừa bịp, đến bây giờ còn không có sửa lại án xử sai đâu!', trong lòng sợ hãi liền bỏ đi suy nghĩ hoặc là bị thân bằng hảo hữu cho ngăn trở.

Thậm chí, vội vàng quay chụp tiểu video phát vòng bằng hữu, phối thêm văn tự "Lạnh lùng! ! ! Có người tật bệnh phát tác, nhưng là không người dám đỡ!".

"Phiền phức nhường một chút, phiền phức nhường một chút!", Lý Trường Thanh rất khó khăn chen vào trong đám người vây.

Cô nương ước chừng hơn hai mươi tuổi, tết tóc đuôi ngựa bên người mặc nát hoa dương váy, sắc mặt trắng bệch trên trán mồ hôi đầm đìa, đã xuất hiện cơn sốc triệu chứng.

"Tiểu hòa tử, đã gọi điện thoại cấp cứu rồi, vẫn là chờ bọn họ chạy tới đi!", có người gặp Lý Trường Thanh muốn lên trước hỗ trợ khuyên.

"Không còn kịp rồi, bệnh ở động mạch vành cứu giúp thời điểm tốt nhất chỉ có bốn phút, căn bản đợi không được xe cứu thương tới!"

Lý Trường Thanh chủ trước kia học ngực tâm ngoại khoa, đối bệnh ở động mạch vành chỉ có cơ bản hiểu rõ, nhưng mạng người quan trọng rất nghiêm túc nói.

"Tiểu huynh đệ, cô nương này thế nhưng là tật bệnh phát tác, đến lúc đó quai đến trên người người là nói không rõ ràng!"

"Đúng vậy a, nếu là tai nạn xe cộ chúng ta còn có thể giúp người làm chứng, nhưng tật bệnh cái này thật đúng là khó mà nói, làm không tốt còn biết nào ra nhân mạng!"

Lý Trường Thanh nghe nội tâm có một chút do dự, coi như chuyên nghiệp động mạch tim bác sĩ nội khoa đụng phải bệnh ở động mạch vành đột phát tình trạng đều không nhất định có trăm phần trăm nắm chắc, huống chi hẳn chủ công chính là ngực tâm ngoại khoa!

Một khi nào ra nhân mạng, Lý Trường Thanh thật đúng là nói không rõ ràng, dù sao tại hẳn tiếp xúc cô nương trước, cô nương là sống lấy.

Nhớ tới gần nhất đọc được « Luận Ngữ vì chính » bên trong một câu, "Tử nói: Gặp nghĩa mà không vì, không dừng vậy!".

Ý thức nói là nhìn thấy hẳn là đứng ra sự tình, lại khoanh tay đứng nhìn, đây là đây là nhất gan khuyết thiếu dũng khí.

Ngược lại Lý Trường Thanh ban đầu ở bệnh viện nhân dân tỉnh, có can đảm công bố Triệu Đông tới ác tính sự kiện, chính là một loại dũng khí.

Cho dù tự mình công nổi liền công việc cũng mất đi, nhưng nếu như lại một lần, Lý Trường Thanh vẫn là sẽ làm như vậy.

Dứt bỏ nho gia lập trường, theo nghề thuốc đức gốc độ tới nói, Lý Trường Thanh cũng hẳn là tiến lên cứu người.

Thời gian khẩn cấp bệnh nhân nguy cơ sớm tối, là cùng Tử thần tại thi chạy, Lý Trường Thanh chỉ là một lát trì hoãn, liền nghĩa vô phản cổ tiến lên.

Dùng bàn tay phải ngăn chặn cô nương cái trán, tay trái đem cô nương cầm dưới đi lên đề, để cô nương đầu hiện lên ngửa ra sau tư thế.

Đồng thời dùng tay phải ngón tay cái cùng ngón trỏ nắm cô nương lỗ mũi, bình tĩnh hấp khí về sau, Lý Trường Thanh bao trùm cô nương bờ môi đối chậm rãi thổi hơi tiếp tục mấy giây, dùng con mắt dư quang nhìn thấy người bệnh bộ ngực hờ ra sau mới buông ra.

Lý Trường Thanh lại thử bảy tám lần về sau, cô nương vẫn là không có tỉnh dậy dấu hiệu.

Nhân mạng lớn hơn thiên, Lý Trường Thanh không quản được đông đảo quần chúng vây xem, đem bàn tay trái đặt ở cô nương xương ngực cùng hai vú liên tuyến giao điểm, lại đem bàn tay phải gấp lại tại tay trái trên lòng bàn tay, tay trái trên ngón tay vênh lên, tay phải ngón tay chụp nhập tay trái giữa ngón tay, bảo trì cánh tay thẳng đứng hướng phía dưới nén.

Động tác mệt nhọc cường độ rất lớn, liên tục nén hơn một trăm lần về sau, Lý Trường Thanh cái trán toát ra mồ hôi mịn.

Cô nương rốt cục chậm rãi tỉnh lại, mở mắt thấy Lý Trường Thanh bàn tay đặt ở trên ngực của mình sùng sốt mấy giây.

"Hô, người rốt cục tỉnh lại!"

Lý Trường Thanh trong lòng treo lấy tảng đá an ổn rơi xuống đất, thở một hơi dài nhẹ nhõm đối cô nương nói.

"Tạ cảm, cảm ơn người!"

Cô nương mắc cỡ đỏ mặt mắt nhìn chung quanh, minh bạch chuyện gì phát sinh, rất cảm kích đối Lý Trường Thanh nói.

"Chuyện nhỏ, người mặc dù đã thoát khỏi nguy hiểm, nhưng tạm thời không nên động, chờ xe cứu thương tới!"

Lý Trường Thanh lộ ra nụ cười xán lạn, không để ý chút nào nói, tựa như là làm việc không có ý nghĩa sự tình.

Đọc vạn quyển sách đi vạn dặm đường, tại thời khắc mấu chốt là « Luận Ngữ » cho Lý Trường Thanh chỉ dẫn, cái này cũng có thể chính là thư ý nghĩa đi.

Lý Trường Thanh mặc dù tiếp nhận rồi nhất định phong hiểm, nhưng nội tâm cũng nhận được cực lớn thắng hoa!

"Người cứu mạng ta, đây cũng không phải là việc nhỏ!", cô nương nói.

"Đổi lại những người khác ta cũng sẽ cứu, ta còn có việc đi trước!"

Chung quanh có rất nhiều người đều tại dùng điện thoại quay chụp, Lý Trường Thanh không muốn lưu thêm, đối cô nương nói.

"Có thể nói cho ta tên của người, theo số điện thoại sao?", cô nương gặp Lý Trường Thanh muốn đi vội hỏi.

"Không cần thiết, về sau muốn chú ý thân thể, đi ra ngoài tốt nhất là phải có người bồi tiếp!"

Lý Trường Thanh mỉm cười nói, giống như gió xuân mùi dấm, cười phá xe gắn máy biến mất tại mênh mông trong đám người.

Xong chuyện phải áo đi, thâm tàng công cùng danh!

Vậy xem đám người đem Lý Trường Thanh cứu người video phát đến Wechat vòng bằng hữu về sau, hướng gió lại phát sinh rồi chuyển biến, chính năng lượng tràn đầy.

"Thế gian có chân ái, thế gian có chân tình! Kính hiện thanh niên thần bí, anh hùng cứu mỹ nhân!"

"Công việc Lôi Phong, làm việc tốt, không lưu danh! Hấn vung vung lên ống tay áo, không mang đi một áng mây!"

"Bởi vì hấn, ta một lần nữa tin tưởng trên thế giới thật sự có người tốt! Nếu như người người đều dâng ra một điểm thích, thế gian đem biến thành mỹ hảo nhân gian!"

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Mua hạt giống, sự kiện lên men!

Đông Môn chợ bán thức ăn, một nhà quy mô khá lớn tiệm hạt giống bên trong.

Chủ nhân là vị mang theo kính lão đại gia, đang ngồi ở trên ghế nằm cúi đầu nhìn xem báo chí.

"Đại gia, rau họ hạt giống bán thế nào?", Lý Trường Thanh chuyển rồi vòng hỏi.

"Mười lăm khối tiền một bao!", đại gia ngẩng đầu nhìn một chút nói.

"Người cái này còn có bao nhiêu đâu?"

Giá cả so Linh Hạ thôn tiện nghi một khối tiền, Lý Trường Thanh hỏi.

"Tiểu hỏa tử, chẳng lẽ người muốn toàn mua a?"

Đại gia đến hứng thú, buông xuống báo chí hỏi.

"Ha ha, trước nhìn một chút đi!", Lý Trường Thanh thật đúng là không dám mở miệng này cười nói.

"Tốt, người chờ một chút, ta đi cấp người cầm!", đại gia từ dây lưng quần trên móc ra cái chìa khoá đi hướng khó phòng nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Ày, tất cả ở chỗ này, có chừng hơn một trăm bao đi!", đại gia chuyển ra cái thùng giấy đặt ở Lý Trường Thanh trước mặt nói.

"Được, ta muốn lấy hết!", Lý Trường Thanh rất sáng khoái nói.

"Ha ha, ta nói tiểu hỏa tử, người mua nhiều như vậy rau họ hạt giống làm gì?", đại gia nghe xong tò mò hỏi.

"Chung thôi!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Hơn một trăm bao đủ chừng ba mẫu nhiều đâu, cũng đừng mua nhiều!", đại gia sợ Lý Trường Thanh không hiểu giải thích nói.

"Chỉ có thể chừng ba mẫu nhiều nha?"

Lý Trường Thanh coi là làm sao cũng đủ mười mấy mẫu, không nghĩ tới mới ngần ấy.

"Khẩu khí còn rất lớn, ngươi có bao nhiêu địa?", đại gia hỏi.

"Một trăm mẫu!", Lý Trường Thanh nói.

"Ồi, nhìn không ra, ngươi vẫn là cái đại địa chủ đâu, một trăm mẫu. . .", đại gia rất khiếp sợ nói.

"Đại gia, nhà ta tổ tiên ba đời đều là bản nông, ngươi vẫn là cho ta tính toán bao nhiêu tiền đi!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Nhìn ngươi còn thuận mắt, lại mua nhiều như vậy, liền theo bán buôn giá bán ngươi rồi, cho mười đồng tiền một bao là được!"

Đại gia đem thùng giấy nhắc lên đặt ở trên giá gỗ, đếm xem đồng thời đối Lý Trường Thanh nói.

"Tổng cộng một trăm ba mươi lăm bao, ngươi đếm xem!"

"Không cần, đại gia, tiền cho ngươi!"

Lý Trường Thanh móc bóp ra, cho đại gia đếm một ngàn bốn trăm khối tiền.

"Tìm ngươi!", đại gia xuất ra năm mươi đồng tiền cho Lý Trường Thanh nói.

Mặc dù tổng cộng hạt giống còn chưa đủ năm mẫu đất, nhưng là Lý Trường Thanh không có tiếp tục đi tìm nhà tiếp theo,

Nhiệm vụ là thông qua trồng cây công nghiệp hoặc là nuôi dưỡng động vật đến hái hái linh thảo hạt giống, cũng không phải muốn đem một trăm mẫu vườn rau đều trồng lên rau họ, mà lại Lý Trường Thanh lần trước bán đào tiền đại bộ phận đều cho Lưu Thúy Nga tồn lấy rồi, trên thân chỉ còn ba ngàn khối tiền, đã dùng đi hơn phân nửa.

Còn muốn mua gà từ, cùng kéo rào chắn dây sắt, Lý Trường Thanh cũng không muốn lại đưa tay tìm phụ mẫu đòi tiền, căn bản cũng không đủ.

Lý Trường Thanh đem thùng giấy cột vào trên xe gắn máy, dọc theo kim thủy hà đi đập đường cũ trở về.

Vừa rồi xảy ra chuyện địa phương đám người đã tán đi, con đường thông suốt rất nhiều.

Trở lại Lý gia thung lũng, Lý Trường Thanh đem chứa hạt giống thùng giấy đem đến Chung Nam sơn ở dưới trong nhà gỗ nhỏ.

Hoàn thành nhiệm vụ rất trọng yếu, nhưng Lý Trường Thanh cũng không muốn vẹn vẹn vì hoàn thành nhiệm vụ mà sống.

Lý Trường Thanh tại lầu cò ra đời hỏa dựng lên bình gốm, đổ vào linh thủy đốt lên rót cho mình chén trà xanh, khoan thai tự đắc đọc chậm lấy « Luận Ngữ » hưởng thụ mỹ hảo buổi chiều thời gian.

"Công đức thiện việc, trước phải lợi khí."

"Si không thể không ý chí kiên định, gánh nặng đường xa."

"Không muốn nhanh, không gặp lợi nhỏ. Dục tốc bất đạt, gặp lợi nhỏ thì đại sự không thành."

. . .

Mỗi khi đọc được chỗ tinh diệu, Lý Trường Thanh vỗ bàn lên giống như điên giống như cuồng, thư tiếng vang triệt toàn bộ sơn cốc.

Mãi cho đến lúc chạng vạng tối tia sáng ảm đạm xuống, Lý Trường Thanh mới dùng di động tra lên mạng thăm tra như thế nào trồng rau họ hạt giống!

Căn cứ tại trên mạng tra được tư liệu, rau họ hạt giống so sánh cứng rắn, cho nên tại gieo hạt trước cần dùng nước ngâm nở, đến đề cao hạt giống này mầm suất.

Lý Trường Thanh đem tất cả hạt giống đều giặt ra, đổ vào chứa linh thủy trong thùng gỗ.

"Thanh ca, mẹ ngươi gọi ngươi về nhà ăn cơm! Có kinh hi nha!"

Đột nhiên Lý Trường Thanh điện thoại chấn động một cái, là Lý Hồng Đậu gửi tới Wechat tin tức.

Lý Trường Thanh cũng đúng lúc vội vàng làm xong, vượt qua phía sau núi về đến nhà, rất xa đã nhìn thấy Lý Hồng Đậu thân ảnh.

"Lợi hại, ta Thanh ca! Anh hùng cứu mỹ nhân, ngươi bây giờ thế nhưng là Cốc Dương huyện anh hùng vô danh đâu!", Lý Hồng Đậu tay dựng lấy Lý Trường Thanh trên bờ vai cười hi hi nói.

"Cái gì anh hùng cứu mỹ nhân?", Lý Trường Thanh nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Đều lên 'Cốc Dương người tại Cốc Dương' công chúng nick Wechat rồi, còn cùng ta trang!", Lý Hồng Đậu bắt mắt vỗ xuống Lý Trường Thanh bả vai.

"Ngạch, hôm nay đi huyện thành thời điểm, là cứu được vị cô nương!"

Lý Trường Thanh hơi hồi tưởng dưới, hẳn là buổi sáng Đông Môn chợ bán thức ăn chuyện cứu người, đối Lý Hồng Đậu nói.

'Cốc Dương người tại Cốc Dương' là Cốc Dương huyện sinh hoạt loại Wechat công chúng hào, chuyên môn phát một chút Cốc Dương huyện các loại chuyện mới mẻ.

Có mười mấy vạn người sử dụng chú ý, có đẩy đưa mềm văn đọc tính tại mười vạn trở lên, tại Cốc Dương huyện người trẻ tuổi bên trong rất có sức ảnh hưởng.

"Từ hình ảnh đến video đều có phối hợp văn tự phân tích, đem toàn bộ quá trình đều ghi chép lại, đọc tính đã đột phá mười vạn đại quan!"

Lý Hồng Đậu mở ra 'Cốc Dương người tại Cốc Dương' Wechat công chúng hào, từ trên hướng xuống cho Lý Trường Thanh lật ra một lần nói.

"Đặc biệt là tại người nhân tính quang huy tăng thêm ở dưới nhấn lại rất đặc sắc, không nghĩ tới người lại là như vậy Thanh ca!", Lý Hồng Đậu kéo đến phía dưới cùng nhất nhấn lại khu lại rất hăng hái vỗ xuống Lý Trường Thanh.

"Nghĩa vô phản cổ xông đi lên cứu người đáng vẽ, cực kỳ giống trong lòng ta bạch mã vương tử!"

"'Không cần thiết, về sau muốn chú ý thân thể, đi ra ngoài tốt nhất là phải có người bồi tiếp' tốt ảm a, tâm đều khỏi hóa!"

"Chẳng lẽ chỉ có ta một người nâng đến hẳn cười lên đáng vẽ tựa như là gió xuân phát qua bụi hoa, cho người ta một loại cảm giác thật ảm áp sao?"

"Tuyên bố trước một chút, ta là thẳng nam không chơi gay, nhưng vì sao lại cảm thấy hẳn quay người cười lên phá mô-tơ biến mất trong đám người bóng lưng cực kỳ đẹp trai đâu?"

"Thanh ca, người nhìn, mỗi đầu điểm tán số lượng ít nhất đều có mấy trăm! Liền liền nam đều cảm thấy người quay người bóng lưng rồi đi cực kỳ đẹp trai, nam nữ ăn sạch rất có thể vậy mà!"

Lý Hồng Đậu dùng rất khoa trương biểu lộ đọc lấy, sau đó thiếu thiếu mi mao tiện hề hề mà nhìn xem Lý Trường Thanh nói.

"Chỉ là làm một kiện việc mà thôi, không có gì có thể lấy đáng giá tán thưởng!"

Lý Trường Thanh nhìn sau cũng không cảm giác nhiều lắm, thân nhiên nói.

"Thật sao? Con gái người ta nói ngọt không ngọt nha, ngực có mềm hay không nha?", Lý Hồng Đậu nháy mắt ra hiệu mà hỏi thăm.

"Chỉ lo cứu người, cái kia còn có cái khác cảm thụ a!", Lý Trường Thanh liếc mắt Lý Hồng Đậu nói.

"Có thể con gái người ta tại treo thưởng thu thập người phương thức liên lạc, muốn làm mặt cùng người gửi tới lời cảm ơn đâu!", Lý Hồng Đậu lại lật ra phía sau một đầu đẩy đưa nói.

"A!"

Lý Trường Thanh mắt nhìn, hoảng sợ nói.

Lúc ấy tình huống nguy cấp, cô nương sinh mệnh nguy cơ sớm tới, Lý Trường Thanh cũng không có thời gian cân nhắc nhiều như vậy, không nghĩ tới sẽ sinh ra ảnh hưởng lớn như vậy. Hẳn hiện tại chỉ muốn tại Chung Nam sơn gieo hạt trồng trọt, đọc đọc sách, nuôi chút gà tử, trải qua yên tĩnh an ổn sinh hoạt, không nguyên ý nhận ngoại giới quấy rầy!

"Con gái người ta đáng đáp không tệ, còn chủ động đưa tới cửa, người liền theo đi!", Lý Hồng Đậu cười nói.

"Từ người cái đại đầu quý!", Lý Trường Thanh tại Lý Hồng Đậu trên đầu gõ một cái nói.

"Hừ, dù sao ta đã theo đại nương nói, người liền chờ xem, một thù trả một thù!", Lý Hồng Đậu vênh lên miệng nói.

Chương 23: Tẩy nghiên mực trước vẽ thiếp, Nam Sơn phía dưới chũm rau hẹ

"Thanh oa, mau tới đây, mẹ có việc hỏi một chút người!"

Lưu Thúy Nga nghe được Lý Trường Thanh thanh âm sau từ phòng bếp chạy đến, nắm tay tại màu lam áo khoác trên lau sạch sẽ ngoắc nói.

"Nha!"

Lý Trường Thanh nhẹ giọng đáp, Lý Hồng Đậu thì tại một bên cười đến trang điểm lộng lẫy.

"Lúc nào đem con gái người ta mang về nhà, cho mẹ nhìn xem nha?", Lưu Thúy Nga nhìn Lý Trường Thanh hỏi.

"Mẹ, người cũng đừng nghe Hồng Đậu nói bậy rồi, không có sự tình!", Lý Trường Thanh rất đau đầu đầu địa đạo.

"Ta đều nhìn thấy, người đối con gái người ta lại thân lại sò, còn muốn không chịu trách nhiệm a?", Lưu Thúy Nga bắt mẫn nói.

"Ta không có!", Lý Trường Thanh bắt đắc dĩ nói.

"Còn không có, nghe Hồng Đậu nói, con gái người ta hiện tại chính tìm người đây!", Lưu Thúy Nga phản bác.

"Ai, kia chỉ là vì cứu người!", Lý Trường Thanh vô lực nói.

"Cứu người liền có thể không chịu trách nhiệm a? Nhiều người như vậy nhìn thấy, người để con gái người ta về sau làm sao lấy chồng?", Lưu Thúy Nga tiếp tục nói.

"Mẹ trước không muốn nghĩ nhiều như vậy, ta liền con gái người ta gọi cái gì cũng không biết đâu!", Lý Trường Thanh Đường nhét nói.

Một bữa cơm, Lý Trường Thanh cảm giác một ngày bằng một năm, kháng trụ các loại vấn đề rốt cục vượt qua được.

Trở về Chung Nam sơn dưới chân nhà gỗ nhỏ, chung quanh chỉ có tiếng nước chảy, con ếch tiếng kêu, tiếng chim hót, lá cây lượn quanh thanh âm.

Tại lầu cỏ trên bàn gỗ điểm một chiếc cô đăng, tại trong bóng đêm đen nhánh phát ra mờ tối ánh sáng, lộ ra tĩnh mịch yên tĩnh.

Lý Trường Thanh càng phát ra cảm thấy Chung Nam sơn là một mảnh Cực Lạc Tịnh Thổ, vươn tay ôm đêm tối thì tương đương với ôm toàn bộ thế giới.

Đọc hai đến ba giờ thời gian « Luận Ngữ » về sau, Lý Trường Thanh như thường ngày tiến vào 'Chư Tử Bách gia' bên trong rừng trúc.

Trong rừng trúc có từ xưa đến nay rất nhiều Thư Pháp hội họa danh gia tâm đắc trân phẩm, nhưng Lý Trường Thanh rất ít tiếp xúc đến bút lông cần tu từ cơ sở nhất làm lên.

Tại chữ Khải, hành thư, lối viết thảo bên trong, người bình thường đều sẽ trước luyện chữ Khải, cũng có số ít người trực tiếp luyện tập hành thư.

Lý Trường Thanh lựa chọn từ kiểu chữ chính quy, bút họa độc lập, kết cấu ổn định chữ Khải tới tay, phù hợp hẳn công chính bình hòa tính cách.

Lật xem đồng đảo cây trúc trên Thư Pháp danh gia tâm đắc về sau, Lý Trường Thanh cho mình định chế rồi một bộ nghiêm khắc học tập kế hoạch.

Mỗi ngày tiến vào rừng trúc về sau, Lý Trường Thanh tại tẩy nghiên mực bên cạnh luyện tập, từ cơ sở nhất chấp bút tư thế bắt đầu.

Mặc dù khoảng cách Lý Trường Thanh đạt được tẩy nghiên mực ban thường chỉ có một tuần lễ, nhưng là 'Chư Tử Bách gia' thời gian trôi qua tương đối thế giới hiện thực muốn chậm rất nhiều, mà lại không phân ngày đêm!

Một khi có thời gian rảnh rồi, Lý Trường Thanh cũng sẽ ở tẩy nghiên mực luyện tập chấp bút phương thức, thẳng đến tinh bì lực tẫn mới rời khỏi.

Thậm chí có khi trở lại thế giới hiện thực, Lý Trường Thanh uống vài chén linh thủy khôi phục thể lực sau lại đi vào luyện tập.

Thế giới hiện thực chỉ có một tuần lễ, có thể Lý Thực tế trên Lý Trường Thanh tương đương với luyện tập mấy tháng chấp bút phương thức.

Tại thời gian dài dài đặc bên trong, Lý Trường Thanh một chữ đều không có viết, chỉ là tận khả năng bảo trì chính xác tư thế.

Thời gian dần qua đem như thế nào chấp bút hình thành một loại bản năng, Lý Trường Thanh rốt cục bắt đầu điểm, hoành, dựng thẳng, phiết, nại chờ chuyển bút luyện tập.

Trong rừng trúc có Nhan Chân Khanh « nhan cần lễ bia », Liễu Công Quyền « huyền bí tháp bia », Âu Dương Tuân « chín thành cung bia », Triệu Mạnh Phủ « Đầm Ba bia » chờ danh gia trăn phẩm, nhưng Lý Trường Thanh cuối cùng tuyển định thời nhà Đường Hoài Nhân hòa thượng « tập Vương Hi Chi Thánh giáo tự » làm vẽ thiếp.

Bên trong chữ đều là Vương Hi Chi bút tích thực, bút pháp thâm nghiêm kết cấu hoàn chỉnh, mấu chốt là có cơ sở dạy học, nếu không Lý Trường Thanh có thể trực tiếp lựa chọn Vương Hi Chi chữ Khải « nhạc nghị luận », « Hoàng Đình Kinh » đến học tập.

Tẩy nghiên mực bên cạnh có một tòa bệ đá, trên bệ đá trưng bày bút mực giấy nghiên, sau khi dùng xong lại sẽ một lần nữa tái hiện.

Lý Trường Thanh giống như tiểu hài học viết chữ, quên mất trước đó đồ vật, từ một điểm, quét ngang, cong lên, một nại bắt đầu cực kỳ nghiêm túc luyện tập, thẳng đến cánh tay ê ẩm mới dừng lại.

Rời khỏi 'Chư Tử Bách gia' về sau, Lý Trường Thanh lại nhìn xem « thang đầu ca » xem như tiêu khiển giết thời gian.

Sáng sớm, Lý Trường Thanh đọc xong thư về sau, mở ra chứa rau hẹ hạt giống thùng gỗ.

Ngâm ở bên trong rau hẹ hạt giống trực tiếp phát ra xanh nhạt tiểu mầm, nhìn qua tràn ngập sinh mệnh lực.

Phổ thông rau hẹ hạt giống cần bọt ba ngày mới có thể nở, mà Lý Trường Thanh dùng linh thủy ngâm hạt giống chỉ có một buổi tối thể mà liền mọc ra xanh nhạt tiểu mầm.

Lý Trường Thanh đón dương quang dẫn theo thùng gỗ đi tại trên sơn đạo, đến xa một chút vườn rau bên trong.

Tại vườn rau trên đào một cái hố nhỏ, để lên năm sáu hạt hạt giống, mỗi cái hố ở giữa lưu mười centimet khoảng cách.

Trong thùng gỗ hơn một trăm bảy mươi bao rau hẹ hạt giống, một tận tới đêm khuya mặt trời xuống núi mới gieo hạt xong.

Đi ra ngoài lúc làm việc, Lý Trường Thanh từ trước tới giờ không mang điện thoại, trở về xem xét, Wechat bên trên có hơn một trăm đầu nhắn lại.

Đều là thật lâu không có liên hệ đồng học, bằng hữu, phần lớn người tại hỏi thăm liên quan tới chuyện cứu người, còn có một số từ Lý Trường Thanh quần áo cách ăn mặc trên nhìn ra mảnh khảnh hiểu kì tình hình gần đây như thế nào.

Lý Trường Thanh rất lễ phép mà từng cái hồi phục, đại khái nói rằng cứu người từ đầu đến cuối, trở lại thôn làm ruộng chờ.

Tại sở truyền tin 'Bằng hữu mới' cột bên trong, có cái gọi 'Tiếng trời Linh Nhi' danh tự, ghi chú vì 'Ta là người cứu cái cô nương kia'.

Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ, dài ấn đem xin tin tức xóa bỏ rơi mất.

Khom người xoay người truyền bá rồi một ngày rau hẹ hạt giống, Lý Trường Thanh uống linh thủy đều rất khó chậm tới, nhưng vẫn kiên trì hoàn thành mỗi ngày các hạng bài tập.

Rau hẹ đã chũng tốt, Lý Trường Thanh tiếp xuống không cần làm sao quan tâm, mỗi ngày chỉ cần dùng ấm nước đổ vào chút pha loãng linh thủy, không đến nửa giờ liền có thể hoàn thành.

Lý Trường Thanh bắt đầu trên Chung Nam sơn khảo sát nuôi dưỡng gà từ vị trí, đi khắp toàn bộ Chung Nam sơn sau tìm tới một cái địa thế rộng lớn khe núi, khe núi kính trình chỉnh sửa hình tam giác, hai bên ngọn núi tựa như là hai chân thiên nhiên tường vây, chỉ cần đem dưới núi bằng phẳng khu vực vây quanh liền có thể tạo dựng cái trại nuôi gà.

Trừ ngoài ra, Lý Trường Thanh còn cần dựng cái chuồng gà.

Công trình rất to lớn, không thể gấp tại nhất thời.

Lý Đại Giang bình thường lại bề bộn nhiều việc, lần trước còn đưa ra hai ngày thời gian giúp Lý Trường Thanh tại Chung Nam sơn dưới dựng nhà gỗ.

Mà lại, đưa cá cho người không bằng dạy người bắt cá!

Tiếp nhận người khác cho một con cá chỉ có thể giải nhất thời đói khát, chỉ có học xong câu cá phương pháp mới có thể tự cấp tự túc.

Lý Trường Thanh định dùng nhân rồi đi cho Lý Đại Giang làm người giúp đỡ, học tập thợ mộc tay nghề, mình dựng chuồng gà.

Bất quá trước lúc này, Lý Trường Thanh vẫn là quyết định tới trước lão trà nhà máy đi cấy ghép một nhóm cây trà tới.

Lão trà nhà máy trước kia gọi 'Gió đông trà nhà máy', ngay tại Lĩnh Hạ thôn đến Lý gia thung lũng trên nửa đường.

Lý Trường Thanh đọc tiểu học thời điểm còn thường xuyên đi theo lão sư đồng học đi gió đông trà nhà máy hái trà, làm làm việc ngoài giờ.

Nhưng là Lý Trường Thanh lên tới sơ trung thời điểm, gió đông vườn trà liền đã phá sản.

Lý Trường Thanh đến Lý Thường Vũ nhà cho mượn chiếc xe ba bánh, lác lư ung dung cười đến gió đông trà nhà máy.

Trà nhà máy đại bộ phận nhà máy đều đã sụp đổ, chỉ có năm đó phòng gát cửa còn cứng chắc.

"Người làm gì? Ai bảo người tiến đến? Ra ngoài, ra ngoài!"

Trong phòng gát cửa truyền ra một đạo rất thanh âm nghiêm nghị, đi ra một vị mặc quần áo rách nát lão già, nhìn chằm chằm Lý Trường Thanh nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Trèo lên gió đông vườn trà, học tập thợ mộc tay nghề

Lão già khuôn mặt gầy gò, tóc giống như cỏ khô.

"Người là... , Tần đại gia?", Lý Trường Thanh kinh ngạc nói.

"Chớ cùng ta lôi kéo làm quen, dù sao không thể lên núi!", lão già thần tình kích động nói.

"Tần đại gia, là ta, Trường Thanh, còn nhớ rõ không?", Lý Trường Thanh đến gần lão già hỏi.

"Bất kể là ai, cũng không thể lên núi!", lão già căn bản không nghe lọt tai tiếp tục nói.

"Lý gia thung lũng, trộm hút người thuốc lão cái kia!", Lý Trường Thanh khoa tay nói.

"Là người! Lớn như vậy!", lão già cảm xúc rất cực trở nên bằng phẳng nói.

"Ha ha, đều đi qua mười lăm mười sáu năm, đương nhiên trưởng thành!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Người đến trà nhà máy làm cái gì, cũng là tìm đến đồ cổ sao?", Tần đại gia vẫn là rất cảnh giác hỏi.

"Đồ cổ? Không phải, ta nhận thầu rồi một mảnh núi hoang, nghĩ đến cấy ghép mấy cây trà đi qua!", Lý Trường Thanh hỏi đáp.

"Hiện tại cũng liền sau phòng mảnh này trà khu hàng năm còn rất dài trà mới, những địa phương khác đều không dài!"

Tần đại gia nghe xong là đến cấy ghép lá trà, buông lỏng rất nhiều, đối Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi, tạ ơn Tần đại gia!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Nhớ kỹ chỉ có thể đợi tại sau phòng mảnh này trà khu, tuyệt đối đừng đi khu vực khác!", Tần đại gia thần tình nghiêm túc dặn dò.

"Ân ân, có thể hỏi dưới nguyên nhân gì sao?", Lý Trường Thanh tò mò hỏi.

"Có rần!"

Tần đại gia nói xong lại trở lại Vô Danh phòng gát cửa, không tiếp tục để ý Lý Trường Thanh.

Lý Trường Thanh mặc dù cảm giác Tần đại gia biểu hiện rất cổ quái, nhưng là cũng không có nghĩ lại.

Dù sao Tần đại gia tính cách trước kia chính là như thế, xem ra mười mấy năm trôi qua rồi vẫn là không có biến.

Lý Trường Thanh đứng tại nhà máy sau phòng trà trên núi đưa mắt tứ phương, đầy khắp núi đồi đều hiện đầy màu xanh đậm cây trà.

Đã từng có hán hồn nhiên ngây thơ tuổi thơ, hoan thanh tiểu ngữ, truy đuổi đùa giỡn!

Bây giờ núi cùng núi ở giữa thông đạo đã hoang phế, lớn rất nhiều không biết tên cỏ dại, bụi cây, không còn năm đó cảnh tượng.

Nhà máy sau phòng trà khu thổ chất so sánh lòng, Lý Trường Thanh dùng cuốc rất dễ dàng liền đào lên một gốc cây trà.

Lý Thường Vũ xe ba bánh chỉ có thể chứa đựng năm gốc cây trà, Lý Trường Thanh chạy tới chạy lui rồi năm chuyến cũng mới cấy ghép hai mươi lăm gốc cây trà.

Cây trà liền chùng tại nhà gỗ phụ cận trên sườn núi, vì cam đoan cây trà tỉ lệ sống sót, Lý Trường Thanh cho mỗi gốc cây trà đều đổ vào không ít linh thủy.

Hai ngày thời gian trong đất trồng rau họ liền đã dài đến lớn chừng ngón cái, rút ra hai mảnh xanh nhạt lá cây.

Đi ngang qua đầu thôn, Lý Trường Thanh mua chút đồ ăn, đến Lý Thường Vũ nhà còn xe ba bánh thời điểm thuận tiện gọi hán ăn cơm.

"Nghe Tần đại gia nói, có người đến giới đồng trà nhà máy đi tìm đồ cổ?", Lý Trường Thanh nhớ tới chuyện ngày hôm nay tò mò hỏi.

"Hai tháng trước, khi đó người còn chưa có trở lại đâu! Không biết ai truyền tới, nói giới đồng vườn trà có cái Hán đại quý tộc cổ mộ, có ít người liền bị mỡ heo làm tâm trí mê muội, nổi điên tựa như chạy đến trên núi đi tìm đồ cổ!", Lý Thường Vũ uống rượu lấy nói.

"Liền xem như có, trộm mộ cũng là phạm pháp, muốn lên giao cho quốc gia!", Lý Đại Hải rất nghiêm túc nói.

"Trên núi ở đâu ra đồ cổ a, đều là răn! Nghe nói rất nhiều người đều bị cắn, Thanh oa người cũng đừng lại đi!", Lưu Thủy Nga lo lắng địa đạo.

"Không có việc gì, ta ngay tại nhà máy phía sau kia phiên trà khu!", Lý Trường Thanh hồi đáp.

Trò chuyện xong, Lý Trường Thanh lại trở lại Chung Nam sơn ở dưới nhà gỗ nhỏ, tiến vào Chư Tử Bách gia trong rừng trúc.

Ngoại trừ luyện tập cơ bản chuyên nét bút, Lý Trường Thanh bắt đầu học tập quốc họa.

Người bình thường đều thích sùng cổ nhẹ nay, nhưng Lý Trường Thanh cảm thấy nay chưa hẳn không bằng cổ.

Thời đại tại tiến bộ các hạng kỹ nghệ cũng đều đang phát triển, đọc đồng đảo lý luận tri thức về sau, cho dù là trong rừng trúc có Cổ Khải Chi «Họa Vân đài núi ký», Họa Thánh Ngô Đạo tử «Thiên Vương đưa từ đồ», tám Đại Sơn người «Thủy Mộc Thanh Hoa đồ» chờ, Lý Trường Thanh vẫn là lựa chọn thạch đảo «mướp đắng hòa thượng họa trích lời».

Mặc dù thạch đảo không bằng Cổ Khải Chi, Ngô Đạo tử, tám Đại Sơn người chờ thanh danh lan xa, nhưng hẳn chỗ lấy «mướp đắng hòa thượng họa trích lời» lại là Hoa Hạ hội họa lý luận tác phẩm đỉnh cao.

Toàn thư chung mười tám chương, trước giảng nguyên lý, lần thuật vận cổ tay, cuối cùng dẫn xuất lý luận chủ trương, cấu thành hoàn chỉnh hữu cơ tranh sơn thủy lý luận hệ thống.

Tại cái này một hệ thống bên trong, thạch đảo đem họa lý họa pháp nhận biết đề cao đến vũ trụ quan độ cao, cùng kỳ ngọn nguồn biến hóa, có khá mạnh lý luận tính cùng hệ thống tính, có đầy đủ Logic lực lượng.

Đề xướng 'Bút mực làm tùy thời thay mặt', 'Lục hết kỳ phong làm bản nháp', chủ trương họa sĩ cá tính, sáng tác tự do.

Lý Trường Thanh còn chưa bắt đầu luyện tập vẽ tranh, nhưng đã nhìn qua rất nhiều họa tác lý luận, tính không được tiểu Bạch.

Mặc dù cách xa nhau bốn thời gian trăm năm, cũng có loại hận không thể có thể dẫn vì cảm giác tri kỷ!

"Một họa chi pháp, chính là bản thân lập."

"Đến bút mực chi hội, giải mờ mịt phân chia, làm tích hỗn độn chi thủ."

"Đến cần khôn lý lẽ người, sông núi chi chất. Đến bút mực chi pháp người, sông núi chi sức."

...

Lý Trường Thanh si mê với trong đó, không biết đọc tới đọc lui rồi bao nhiêu lần, thâm ý trong đó tận quen tại ngực mới bắt đầu viết luyện tập.

Sáng sớm, Lý Trường Thanh đọc xong thư về sau, dẫn theo ấm nước đi cho cây trà, rau họ tưới nước, sau đó trở về Lý Đại Giang nhà nghề mộc tác phòng bên trong.

"Cái gì, người phải cho ta làm người giúp đỡ, học tập thợ mộc tay nghề?"

Lý Đại Giang thả ra trong tay công việc, kinh ngạc hỏi.

"Đúng vậy a, ta nghĩ mình dựng cái chuồng gà, nuôi chút gà từ!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Còn tưởng rằng chuyện gì đâu, chờ ta làm xong nhóm này công việc đi cho người xem một chút, người một nhà cần phải hai cái thợ mộc sao?", Lý

Đại Giang xem thường địa đạo.

"Nhị thúc, ta trước mấy ngày trồng bốn mẫu đất rau hẹ, lại đi thực chút cây trà, những thời giờ này vừa vụn có rảnh! Nhân rồi cũng là nhân rồi, còn không bằng đến theo người học học tay nghề đâu!", Lý Trường Thanh tiếp tục nói.

"Ha ha, ta tay nghề này vẫn là vật lý lão sư dạy đây này!", Lý Đại Giang vừa cười vừa nói.

"Chỉ nghe nói qua toán học là giáo viên thể dục dạy, thợ mộc tay nghề là vật lý lão sư dạy còn là lần đầu tiên nghe nói!", Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

"Năm đó là đặc thù thời kì, có chức cao bên trong vật lý giáo sư chuyển xuống đến chúng ta Lý gia thung lũng, người ta mặc dù chưa từng học qua thợ mộc, nhưng là thợ mộc công cụ lấy đến trong tay liền sẽ làm nghề mộc công việc! Mà lại, công việc so với cái kia mấy chục năm lão Mộc tượng làm được còn tốt hơn, trong đội liền để hẳn chuyển môn làm thợ mộc công việc."

Lý Đại Giang nhớ tới đi qua chuyện cũ, máy hát liền mở ra, tiếp tục nói.

"Lão sư nhìn ta cơ linh, đã thu ta làm học đồ! Bất quá chỉ là để cho ta ở bên cạnh nhìn xem mình linh ngộ, lúc rảnh rồi dạy ta viết toán học, vật lý tri thức. Về sau ta bắt đầu mình làm việc, mặc kệ làm chưa làm qua đồ vật, cho chút thời gian cũng đều có thể làm ra đến, cũng so với cái kia đi theo truyền thống thợ mộc người học làm tốt muốn!"

Nói đến đây, Lý Đại Giang khắp khuôn mặt là đối trước kia tuế nguyệt hoài niệm

"Nhị thúc, vậy người làm việc của người, ta ở bên cạnh nhìn xem là được!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh oa, người người thông minh lại có học vấn, nhất định có thể rất nhanh liền học được!", Lý Trường sông cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tạo dựng chuồng gà, thu hoạch rau hẹ!

Trước kia cái cửa, cái bào, búa, cái đục, cây thước, ống mực, là trong thôn lão Mộc tượng thường dùng công cụ.

Nghề mộc căn bản không cần đến cửa điện, chỉ bằng vào một thanh phở thông cái cửa là có thể đem vật liệu gỗ phân giải thành từng khối bằng phẳng tám ván gỗ.

Nhưng theo thời đại tiến bộ, xuất hiện đài cửa, cầm trong tay cửa điện, phương chuẩn cơ, ghế salon mang cát bàn cơ chờ mới công cụ, có thể trực tiếp thông qua máy móc để hoàn thành những này trình tự.

"Những lão gia hỏa này nhiều năm rồi chưa bao giờ dùng qua rồi, cầm ở trong tay vẫn là như thế thuận tay!"

Lý Đại Giang từ mảnh gỗ vụn đồng bên trong tìm ra cái da trâu bao, móc ra các loại lão Mộc tượng công cụ vừa cười vừa nói.

"Ha ha, ta còn có ấn tượng đâu! Mỗi lần trông thấy Nhị thúc cõng da trâu bao từ bên ngoài trở về, liền biết có kẹo ăn!"

Lý Trường Thanh hồi tưởng lại trước kia chỉ cần Lý Đại Giang đi ra ngoài làm việc, mình chạng vạng tối ngay tại cửa thôn trông coi chờ kẹo ăn thời gian cười nói.

"Đúng vậy a! Thời điểm đó nhiều người dễ dàng thỏa mãn nha, một viên đại bạch thỏ liền có thể hưng phấn vài ngày!"

Lý Đại Giang đóng lại đài cửa, tại trên xà nhà chuyển ra một đầu cũ kỹ ghế dài tử, hồi đáp.

"Nhị thúc, đầu này ghế người còn giữ đâu?", Lý Trường Thanh nhìn qua Lý Đại Giang trước kia làm nghề mộc hoạt dụng ghế dài tử kinh ngạc nói.

"Hắc hắc, không nữa dùng xong!", Lý Đại Giang vuốt ve ghế dài tử nói.

"Lại nghĩ Nhị thẩm đi. . . , đầu năm nay giống người như thế chuyên tình người cũng không nhiều!", Lý Trường Thanh nhỏ giọng thầm nói.

"Vẫn là nói chính sự đi, người chỉ là muốn học một ít nghề mộc công việc vẫn là rất đơn giản, nhưng muốn trở thành chân chính thợ mộc liền cần thời gian tích lũy!", Lý Đại Giang bắt đầu dùng cùi kỹ công cụ cho Lý Trường Thanh làm biểu thị nói.

"Ừm ừm!", Lý Trường Thanh ở bên cạnh rất có hăng hái nhìn xem.

Tại trong sơn thôn mỗi khi gặp gả nữ, nhà mẹ đẻ nhất định phải của hồi môn mấy chục thanh cái ghế, cho nên nghề mộc làm cái ghế công việc nhiều nhất.

Lý Đại Giang từ như thế nào dùng cưa đem vật liệu gỗ giải tấm bắt đầu, đến dùng cái bào đem vật liệu đào bình, lại đến dùng cái đục khoan, phi thường cẩn thận làm lấy.

Lý Trường Thanh ngay tại một bên mắt thấy một đồng vật liệu gỗ biến thành cái ghế toàn bộ quá trình, tự hỏi mỗi một bước tác dụng.

Tiếp lấy Lý Đại Giang chủ yếu cho Lý Trường Thanh làm mẫu thế nào đem vật liệu gỗ phân giải thành mình muốn vật liệu, không có giảng bất luận cái gì làm sao làm vấn đề.

"Học xong sao?", Lý Đại Giang hỏi.

"Đã hiểu!", Lý Trường Thanh đáp.

"Ừm, đã hiểu là được! Quen tay hay việc, làm nhiều mấy lần liền biết!", Lý Đại Giang rất hài lòng cười nói.

"Đã hiểu" là biết làm như thế nguyên nhân, "Sẽ" là đã có thể làm tốt!

Lý Đại Giang dạy học không phải đơn giản Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn), mà là để người suy nghĩ vì cái gì làm như thế.

Cầm thường thấy nhất chiếc ghế tới nói, tại làm trước đó, muốn suy nghĩ vì cái gì làm chiếc ghế?

Chiếc ghế tác dụng là cái gì? Làm sao tới thể hiện ra loại tác dụng này?

Làm người nghĩ thông suốt những vấn đề này, lợi dụng lão Mộc tượng công cụ liền có thể làm ra vật mình muốn.

"Nhị thức, người thật sự là cái hảo lão sư!", Lý Trường Thanh rất thành khẩn nói.

"Ha ha, lần thứ nhất nhận biết người Nhị thức a? Những lão gia hỏa này liền đưa cho người, đầu kia ghế dài từ cũng vác đi!"

Lý Đại Giang thật sâu hút điều thuốc, chỉ vào da trâu bao cùng ghế dài cười lớn nói.

"Được, dù sao Nhị thức nhìn sẽ chỉ nhớ tới trước kia chuyện thương tâm!", Lý Trường Thanh không khách khí cười nói.

"Đi thôi, đi thôi, miễn cho ta đổi ý!", Lý Đại Giang nhìn qua da trâu bao có chút không thôi phát phát tay nói.

"Ta đi đây!", Lý Trường Thanh khiêng băng ghế dài vác lấy da trâu bao nói.

Vượt qua phía sau núi, Lý Trường Thanh đem da trâu bao cùng băng ghế dài thả đều tại nhà gỗ lều hạ.

Đang tự hỏi như thế nào làm chuồng gà trước đó, Lý Trường Thanh cần trước quen thuộc các loại thợ mộc công cụ sử dụng.

Lúc ấy dụng nhà gỗ thời điểm còn lại không ít vật liệu gỗ, Lý Trường Thanh đều lấy ra làm làm luyện tập vật liệu.

Lý Trường Thanh từ cơ sở nhất dùng cái cưa phân giải tấm ván gỗ bắt đầu, dần dần tìm tòi cái bào, cái đục, cây thước, búa, ống mực sử dụng.

Vừa mới bắt đầu luôn luôn không thể khống chế tốt cường độ, phương hướng, thường xuyên xuất hiện là cưa lệch, đào bất bình, đục sai lệch các loại tình huống.

Nhưng Lý Trường Thanh chính là không bao giờ thiếu nghị lực, mỗi sáng sớm sáng sớm đọc sách, tưới nước, ban ngày liền hết sức chuyên chú làm nghề mộc công việc, ban đêm đến trong rừng trúc luyện tập Thư Pháp, hội họa.

Trải qua nho khí quán thể về sau, Lý Trường Thanh đối thân thể cơ năng lực khống chế hơi mạnh hơn người bình thường, không ngừng mà điều chỉnh, ném thử, cái tiến sau chậm rãi tìm tới cảm giác, cơ bản sẽ không xuất hiện sai lầm.

Tại thích ứng kỳ, Lý Trường Thanh cho mình làm một thanh ghế đu.

Chỉ từ về ngoài trên nhìn rất xấu xí, bất quá nằm ở phía trên thổi gió mát, nghe chim hót thường thức non xanh nước biếc, vẫn rất thoải mái.

Lý Trường Thanh làm tốt cơ sở chuẩn bị, bắt đầu suy nghĩ vì cái gì làm chuồng gà?

Chủ yếu công năng chính là che gió che mưa, cái kia làm bao lớn chuồng gà, dùng cái gì vật liệu gỗ?

Nếu như muốn nuôi thả gà tử, như vậy làm thế nào có lợi cho gà tử thường ngày thói quen hình thành?

Chuồng gà bên trong mỗi ngày đều sẽ sinh ra đại lượng bài tiết vật, như thế nào đơn giản nhất hữu hiệu thanh lý?

...

Lý Trường Thanh đem có thể nghĩ tới các loại vấn đề đều liệt ra tại trên giấy, sau đó nhằm vào các loại công năng vẽ ra chuồng gà hình thức ban đầu!

Lại chia nhỏ thành kỹ càng trình tự, chỉ cần làm từng bước để hoàn thành là được.

Lý Trường Thanh đến trong thôn thu mua rồi chút vật liệu gỗ, dùng Lý Đại Giang tặng lão Mộc tượng công cụ bắt đầu bận rộn.

Tầm mười ngày trong lúc vô tình lặng yên mà qua, Lý Trường Thanh chuồng gà còn không có dựng tốt, trồng rau hẹ liền đã xanh mơn mơn rồi.

Gió núi thổi qua rau hẹ địa, lật lên từng đợt lục sắc gọn sóng!

Mỗi một gốc rau hẹ đều giống như duyên dáng yêu kiều thiếu nữ, thanh thuần non nót, cực kỳ xinh đẹp!

Lý Trường Thanh đều có chút không đành lòng cắt mất bọn chúng, cũng may rau hẹ cắt còn hội trường đi ra.

"Thanh oa, đây là người chừng rau hẹ?", Luru Thúy Nga nhìn qua Lý Trường Thanh mang về nhà giỏ thức ăn địa đạo.

"Đúng vậy a!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Làm sao nhìn qua như thế non, tựa như là có thể bóp ra nước đến đồng dạng?", Luru Thúy Nga kinh ngạc nói.

"Ha ha, đại khái là ta mỗi sáng sớm đều tưới nước đi!" Lý Trường Thanh cười nói.

"Nhà ta trước kia chừng rau hẹ, ta một ngày tưới nhiều lần nước cũng không có dạng này!", Luru Thúy Nga nói.

"Vậy liền có thể là ta khai khẩn ra vườn rau thổ nhượng tương đối tốt, ta đi đưa chút cho Nhị thúc nhà!", Lý Trường Thanh mượn cơ hội nói.

"Nha, Thanh ca, người bây giờ cũng thật giống cái nông dân!"

Lý Trường Lượng ngày mùng một tháng năm nghỉ vừa lúc ở trong nhà, gặp Lý Trường Thanh trùng lớn mắt nói.

"Ha ha, lão đệ, người cái này có thể sai! Nhà ta Thanh ca không phải giống nông dân a, người ta chính là điển hình nông dân!", Lý Hồng Đậu vỗ Lý Trường Lượng bả vai vừa cười vừa nói.

"Hồng Đậu, đừng quên ca vẫn là nghề mộc đâu, Nhị thúc ăn cơm gia hỏa đều truyền cho ta!", Lý Trường Thanh cũng vừa cười vừa nói.

"Thanh ca, người cái học bá thế nào còn cùng ta cái này học căn bản đoạt bát cơm đâu?", Lý Trường Lượng bữu môi nói.

"Tiểu Lượng tử, người muốn học, Nhị thúc còn sẽ không dạy người đâu!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Đúng đấy, không đi học cho giỏi, còn muốn học nghề mộc!", Lý Hồng Đậu ở bên cạnh nói giúp vào.

"Cái nào Thanh ca vì sao liền có thể học đâu?", Lý Trường Lượng không phục nói.

"Hừ, người nếu có thể cùng người Thanh ca đồng dạng từ đại học danh tiếng tốt nghiệp ta liền dạy người!", Lý Đại Giang từ tác phùng bên trong ra cầm câu nói.

"Lão cha, đến cùng ai mới là thân sinh a?"

Lý Trường Lượng làm ra rất ủy khuất bộ dáng đạo, không những không được đến đồng tình ngược lại gây nên mọi người một mảnh hoan thanh tiếu ngữ.

"Nhị thúc, ta tại Chung Nam sơn gieo hạt thực rau hẹ, đưa chút cho các người nếm thử!", Lý Trường Thanh đem giỏ thức ăn nói để đó nói.

Chương 26: Độc thư tại nháo thị, nhi vô xa mã huyện

Một bàn rau hẹ trứng trắng bung để lên bàn, tản mát ra mùi thơm mê người.

Mỗi một chiếc lá đều chiết xạ ra xanh tươi ánh sáng, so sau cơn mưa lá trúc còn muốn tươi mát.

"Lão đầu, hấp khí có thể ăn no a, cũng không phải thần tiên!", Lưu Thúy Nga đôi mắt sắp nghe mùi đồ ăn Lý Đại Hải nói.

"Làm sao ngoại trừ rau hẹ theo trứng gà mùi thơm bên ngoài, còn có một cổ đặc biệt mùi thơm ngát đâu?", Lý Đại Hải nỉ non nói.

"Mùi thảo nhiều như vậy tâm làm gì, Thanh oa mình chúng đồ ăn, thiên nhiên không ô nhiễm!", Lưu Thúy Nga liếc mắt Lý Đại Hải nói.

"Ha ha, đừng nói cái này rau hẹ thật đúng là non! Cần một cái, rau hẹ nước bắn tung toé ra dung hộp tại ẩm áp lòng đỏ trứng bên trên, đem rau hẹ cùng lòng đỏ trứng hương vị kết hợp hoàn mỹ, rất không tệ!"

Lý Đại Hải từ trước đến nay không thích nói chuyện, ăn đến mặt mày thư giãn lần đầu tiên tán dương lời bình nói.

"Cái không có lương tâm, làm cho người rồi mấy chục năm cơm, không gặp người dạng này khen qua!", Lưu Thúy Nga ở một bên nói.

"Mẹ, đừng chỉ ngoảnh đầu nói chuyện a, người cũng ném thử!", Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

"Hảo hảo, ném thử Thanh oa chúng rau hẹ làm ra rau hẹ trứng trắng có cái gì không giống!", Lưu Thúy Nga cũng cười nói.

"Thế nào?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Người cái này rau hẹ thật đúng là không giống, vào miệng non mềm tận hương tuyệt không khó nhai!", Lưu Thúy Nga ăn khen không dứt miệng.

"Ha ha. . . , nhiều nữa đâu, muốn ăn rồi liền đến Chung Nam sơn xuống dưới cát!", Lý Trường Thanh vui vẻ cười nói.

Người một nhà ăn đến vui vẻ, đôi Lý Trường Thanh tới nói liền đã đáng giá.

Huống chi rau hẹ càng nặng thuốc giả trị không phải nó vị, mà là đối người thân thể chỗ tốt.

Rau hẹ không chỉ có thể trắng dương bổ thận ích lá gan kiện vị, còn có điều trị tràng đạo dự phòng ung thư lưu thông máu hóa ứ chờ công hiệu.

Nắng sớm vẩy vào lục mệnh môn rau hẹ lá bên trên, đem rau quả trên giọt sương chiếu xạ đến óng ánh sáng long lanh.

Lý Trường Thanh cầm hai cái túi xách da rắn tại Chung Nam sơn dưới cẩn thận từng li từng tí thu hoạch rau hẹ, sợ làm bị thương rau hẹ bộ rễ.

Hai cái túi xách da rắn rất nhanh liền tràn đầy, Lý Trường Thanh khiêng đi về đến nhà.

Lý Trường Thanh đem hai túi rau hẹ cột chắc về sau, cười phá xe gắn máy lần nữa hướng trong thành xuất phát.

Kim thủy hà đề đập trên gió đông chợ bán thức ăn, Lý Trường Thanh lần trước đến mua rau hẹ hạt giống thời điểm ở chỗ này cứu người.

Một lần gây nên nhiệt nghị, nhưng là thời đại này tin tức đổi mới quá nhanh, mới trôi qua hơn mười ngày mọi người liền từ từ quên lãng.

Toàn bộ kim thủy hà đề đập đều là bán món ăn người, hơi dễ thấy vị trí liền có người chiếm lĩnh!

Lý Trường Thanh cũng không thêm đề ý, tại một chỗ không đáng chú ý nơi hẻo lánh dừng xe xong, đem rau hẹ bày ra lái ra.

"Đồng hương, người nơi này có ót xanh sao?", một phụ nữ trung niên dẫn theo cái túi tiến lên hỏi.

"Không có!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

Người lưu lượng vốn là cực ít, vẫn là mua ót xanh. . .

"Đồng hương, người cái này rau hẹ nhìn qua rất non nha, bán thế nào?"

"Năm mươi!"

"Nhiều như vậy năm mươi sao?"

"Không phải, một cân năm mươi!"

"Người khác bán ba khối tiền một cân, người bán năm mươi?"

"Ta đồ ăn giá trị năm mươi!"

"Có bị bệnh không!"

...

Người tới dùng nhìn người điên ánh mắt liếc mắt Lý Trường Thanh, liền rất nhanh rời đi.

"Tiểu huynh đệ, đồ ăn không phải bán như vậy! Hương chúng ta hạ nhân mình chúng đồ ăn, ưu thế là không ô nhiễm lại không muốn quấy hàng phí, hơi so đồ ăn trong chợ rẻ hơn một chút, rất tốt bán!", cách Lý Trường Thanh không xa một vị mặt đầy râu góc rạ trung niên bán đồ ăn nam tử hảo tâm nhắc nhở.

"Ha ha, cảm ơn đại ca đề nghị, nhưng là ta đồ ăn thật giá trị năm mươi!", Lý Trường Thanh đối nam tử cười nói.

Nam tử trung niên gặp Lý Trường Thanh không nghe khuyên bảo, cũng không có đang nói cái gì.

Đối mặt huyền não ồn ào chợ bán thức ăn, Lý Trường Thanh nhớ tới Đào Uyên Minh « uống rượu » bên trong hai câu thơ.

Xây nhà tại Nhân cảnh, nhi vô xa mã huyền.

Vấn quân hà năng nhĩ, tâm viễn địa tự thiên.

Đại khái là ý nói, ở tại đám người tụ tập phồn hoa phố xá, lại chưa từng có phiền thần xã giao xe ngựa huyền não. Muốn hỏi ta có thể nào như thế siêu phàm thoát mái, tâm linh tránh cách trần tục tự nhiên u tĩnh xa mạc.

Trước kia cũng có một vị nào đó vĩ nhân đang nháo thị đọc sách, Lý Trường Thanh tựa hồ cảm thấy đang nháo thị đọc sách so đọc sách càng có một phen tư vị.

"Không hoạn quả mà hoạn không đồng đều, không hoạn bản mà hoạn bất an."

"Chỉ sĩ nhân người, vô cầu sinh lấy hại nhân, có sát sinh lấy xả thân."

"Không phần không giải khai, không phi không phát; nâng một góc không lấy ba góc phần, thì không còn."

...

Tại tiếng người huyền não chợ bán thức ăn bên trong, Lý Trường Thanh tĩnh đứng tại phố xá sầm uất bên trong đọc Luận Ngữ.

Thư âm thanh trầm bổng du dương đồng đặc, liền xem như không có đã học qua thư người cũng có thể thông qua Lý Trường Thanh phủ lên ra bầu không khí lời rõ ràng ngữ bên trong muốn biểu đạt ý tứ.

Lúc này, cho dù là Lý Trường Thanh mặc dính đầy bùn đất cũ y phục, trên đầu còn mang theo một đỉnh ố vàng mũ rom.

Nhưng xa xa nhìn lại, bông bênh hồ, như di thế độc lập, vũ hóa mà thành tiên.

Rất nhanh liền tụ lại một mảnh đám người vây xem, kỳ quái là không một người nói chuyện, không ai dùng di động quay chụp liền lẳng lặng từ từ nhắm hai mắt lắng nghe Lý Trường Thanh tiếng đọc sách.

Vèn vèn « Luận Ngữ » bản thân độ dài không hề dài, Lý Trường Thanh chẳng mấy chốc học tập xong!

"Các vị, mua thức ăn sao?"

Lý Trường Thanh mỉm cười, nhân nhạ hỏi.

"Hô, đồng hương, người đọc đến thật tốt! Ta đều nghe mê mẩn!"

"Ta tiểu học đều không có đọc qua, không biết làm sao dùng lời nói mà hình dung được đồng hương đọc sách, nhưng là ta thật nghe hiểu!"

"Ai, đáng tiếc! Vừa rồi liền hoàn thành đắm chìm trong đồng hương tiếng đọc sách bên trong đi, quên rồi ghi hình cái tiểu video trở về nghe!"

...

Các thánh giả vẫn chưa thỏa mãn, mồm năm miệng mười trò chuyện với nhau, đều hi vọng Lý Trường Thanh có thể lại đọc một lần.

"Ta nói các vị, đồng hương là ra bán món ăn, cũng không phải chuyên môn đến đọc sách cho các người nghe!"

"Đúng đúng đúng, liền xông đồng hương vừa rồi tiếng đọc sách, tin tưởng đồng hương đồ ăn khẳng định không kém được, cho ta đến một cân!"

"Ha ha, ta đồ ăn cũng không tiện nghi!", Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

"Rau họ có thể quý đi nơi nào, bao nhiêu tiền một cân?"

"Năm mươi!"

"A, năm mươi? Năm mươi liền năm mươi, cho ta đến nửa cân, coi như là cho nghe thư tiên!"

Lý Trường Thanh nắm rau họ dùng đo cân nặng tốt, trực tiếp cho đến trong tay người kia.

"Ài, khoan hãy nói, đồng hương cái này rau họ cầm ở trong tay liền có thể cảm giác ra rất tươi non, giống như lại dùng thêm chút sức liền muốn ra nước giống như.", người kia tiếp nhận đồ ăn sau kinh ngạc nói.

"Ta nói đồng hương, đồ ăn là mắc tiền một tí, người lại cho chúng ta đọc một lần « Luận Ngữ », ta cũng mua một cân!", bên cạnh lại có vị mang theo kính mắt nhìn qua có chút nhỏ nhả nam tử nói.

"Ha ha, đã các vị thích nghe ta đọc sách, vậy ta liền lại đọc một lần! Bất quá ta đồ ăn xác thực không rẻ, nhưng quý có nó quý địa phương, mọi người có mua hay không tùy tâm sở dục lượng sức mà đi!"

Lý Trường Thanh cười nói, có thể để cho càng nhiều người lắng nghe thánh nhân dạy bảo có sao mà không làm đâu?

"Bất nghĩa mà giàu lại quý, tại ta như mây bay."

"Qua vậy. Người đều gặp chỉ, càng vậy. Người đều giữa chỉ."

"Ta mười phần năm mà chỉ tại học, tam thập nhi lập, bốn mươi mà chứng chạc, năm mươi mà biết thiên mệnh, sáu mươi mà tai thuận, bảy mươi mà tùy thích, không hơn khoảng cách."

...

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tự mang mà về, sau cơn mưa rào trà

Thư âm thanh im bật mà dừng, các thánh giả mới như ở trong mộng mới tỉnh!

"Vẫn là nghe không đủ, làm sao bây giờ?"

"Vừa trầm ngâm ở thư âm thanh bên trong, quên rồi quay chụp tiểu video. . ."

"Không nghĩ tới « Luận Ngữ » bên trong còn có nhiều như vậy đạo lý, chờ sau đó mua bản về nhà đọc đọc!"

...

Lý Trường Thanh đọc xong một lần sau đối « Luận Ngữ » lý giải lại làm sâu sắc mấy phần, trên thân thư quyển khí chất càng đậm!

"Đồng hương, người thật đúng là cái kỳ nhân!", mang theo kính mắt nhỏ nhả nam tử mặt mũi tràn đầy thán phục địa đạo.

"Ha ha, nói thế nào?", Lý Trường Thanh mỉm cười hỏi.

"Nhìn từ ngoài, tựa như là điển hình nông dân, nhưng đọc sách lúc cho người ta một loại cổ đại thư sinh cảm giác!"

"Ta chính là ta, một cái trong núi lớn trồng rau người rảnh rỗi, chẳng qua là bình thường thích đọc vài cuốn sách mà thôi!", Lý Trường Thanh thản nhiên nói.

"Muốn đem đọc sách thành lão thôn dạng này thật không đơn giản, đến một cân rau hẹ, tin tưởng sẽ không khiến ta thất vọng!"

Mỗi người đều có bí mật của mình, đeo kính nho nhã nam tử không có tiếp tục truy vấn quay lại câu chuyện nói.

"Cho, lấy được!", Lý Trường Thanh cân xong sau nói.

Nhưng là đối với tuyệt đại đa số người mà nói, năm mươi khối tiền một cân rau hẹ thật sự là quá mắc!

Bọn hắn mặc dù thích nghe Lý Trường Thanh tiếng đọc sách, nhưng chân chính nguyện ý dùng tiền đi mua rau hẹ người ít càng thêm ít.

Mà lại rau hẹ theo quả đào khác biệt, không thể tại hiện trường liền nhắm nháp ra hương vị tốt xấu.

Trong thời gian kế tiếp, Lý Trường Thanh chỉ là lẻ tẻ bán đi nửa cân, một cân, tổng cộng mới ba trăm năm mươi khối tiền.

Hai túi rau hẹ có hơn phân nửa còn lại, theo trước đó xếp hàng tranh mua quả đào cảnh tượng hoàn toàn khác biệt.

Lý Trường Thanh không có chút nào sốt ruột, là vàng cũng sẽ phát sáng, chờ hương vị, được hiệu sau khi ra ngoài tự nhiên sẽ có người tới mua.

Thái dương từ từ cao thẳng nhanh đến giữa trưa, rất nhiều dân trồng rau cũng còn thủ vững tại quầy hàng bên trên, chỉ có số người cực ít bán xong sớm về nhà.

"Đại ca, trước đó tạ ơn nhắc nhở, thanh này rau hẹ cầm lại nhà ném thử tươi!"

Lý Trường Thanh chuẩn bị chạy về nhà ăn cơm trưa, cảm ra một thanh rau hẹ đối bên cạnh mặt đầy râu gốc rạ trung niên bán đồ ăn nam tử nói.

"Người cái này một thanh thể nhưng là hơn mấy chục, Cảm ơn! Thời gian còn sớm, tiểu huynh đệ dự định về nhà sao?", trung niên bán đồ ăn nam tử cười hỏi.

"Hôm nay về trước đi, ngày mai lại đến!", Lý Trường Thanh cười cười nói.

"Thanh oa, thế nào? Bán nhiều ít?"

Lý Trường Thanh vừa ngừng tốt xe gắn máy, Lưu Thúy Nga liền chạy tới hỏi.

"Vẫn được, bán ba trăm năm mươi khối tiền đâu!", Lý Trường Thanh nói.

"Kia đều bán xong thôi, người trong túi trang cái gì?", Lưu Thúy Nga tò mò hỏi.

"Rau hẹ!", Lý Trường Thanh đáp.

"Ba khối tiền một cân, người bán ba trăm năm mươi khối tiền, thế nào còn có thừa nhiều như vậy chứ?", Lưu Thúy Nga nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Năm mươi khối tiền một cân, bán bảy cân!"

"Cái gì. . . , năm mươi khối tiền một cân, còn bán đi bảy cân?"

"Ừm!"

"Thanh oa, người cái này rau hẹ đúng là ăn ngon, nhưng năm mươi khối tiền quá mắc!"

"Ba khối tiền một cân toàn bán cũng chỉ có thể gãy hơn ba trăm khối tiền, hiện tại bảy cân liền gãy nhiều như vậy!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Liền người lợi hại, hiện tại còn lại nhiều như vậy làm sao bây giờ đâu, phóng tới ngày mai liền không mới mẻ!", Lưu Thúy Nga có chút lo lắng nói.

"Nhị thúc nhà, kiến quốc thúc nhà, thường Vũ thúc nhà. . . , đều điểm một chút!", Lý Trường Thanh đem trong thôn thân thích cùng quan hệ mật thiết đều nói một lần.

"Được, người Nhị thúc, kiến quốc thúc, thường Vũ thúc bình thường không ít giúp nhà ta!", Lưu Thúy Nga gật đầu nói.

"Vậy người đi đưa bọn hắn nhà, ta đi đưa chút cho gió đông vườn trà Tàn đại gia, một cái mẹ goá con cô linh đình lão nhân ở tại lão trà trong xưởng quả đáng thương!", Lý Trường Thanh nói.

"Đi thôi, bất quá Tàn lão đầu tính cách có thể trách lấy liệt!", Lưu Thúy Nga nói.

Lý Trường Thanh cười xe gắn máy đến gió đông vườn trà, Tàn đại gia nghe được xe gắn máy thanh âm lập tức chạy đến xem xét.

"Là tiểu tử người, lại chạy tới làm cái gì?", Tàn đại gia nói.

"Cho người đưa chút rau hẹ, trong nhà mình dùng!", Lý Trường Thanh nói.

"Ừm, rau hẹ bổ dưỡng, người có thể đi!", Tàn đại gia tiếp nhận rau hẹ nói.

Lý Trường Thanh sớm có chuẩn bị tâm lý, buông xuống rau hẹ liền trở về!

"Thanh ca, rất ngoan kiêu a! Rau hẹ năm mươi khối một cân chắc giá, bán không được thà tặng người, có cá tính!"

Lý Hồng Đậu thừa dịp nghỉ trưa khoảng cách, cố ý chạy đến tìm Lý Trường Thanh nói chuyện phiếm nói.

"Đáng giá, năm mươi khối tiền đã là rất thấp!"

Lý Trường Thanh dùng linh thủy đổ vào rồi hai tuần lễ, hoàn toàn đổi nổi năm mươi khối một cân giá cả.

"Một ngày đưa ra ngoài bốn năm ngàn thổ hào, cầu bao nuôi!", Lý Hồng Đậu làm ra vẻ nói.

"Dùng rau hẹ kết toán có thể chứ?", Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

Đàm tiếu vài câu về sau, Lý Hồng Đậu còn muốn chạy về vệ sinh chỗ trực ban, Lý Trường Thanh lại trở lại Chung Nam sơn tiếp tục dựng chuồng gà.

Chuồng gà đại khái dàn khung đã đơn giản hình thức ban đầu, không thể so với lão Mộc tượng dựng chênh lệch.

Nhưng là có một ít công năng, cần dùng đến vật lý bên trong điện học tri thức, Lý Trường Thanh còn tại tiến một bước nghiên cứu ở trong.

Làm sao tính được số trời, đột nhiên rơi ra mưa to, Lý Trường Thanh đành phải trở lại nhà gỗ nhỏ đọc sách.

Nhà gỗ sau trên sườn núi, dùng linh thủy đổ vào sau cây trà vừa dài xuất tân lá, chồi non, trải qua nước mưa tẩy lễ lộ ra phá lệ tinh khiết.

Lý Trường Thanh dùng trang món ăn chứa hái chút tươi mới lá trà, dự định mình lật xào.

Xào trà cũng là một môn kỹ thuật, chia làm sinh nôi, thanh nôi, quen nôi ba nôi tương liên, có rất nhiều cần thiết phải chú ý chi tiết.

Sinh nôi chủ yếu tác dụng là đóng máy, dùng xào trà cây chồi trong nôi xoay tròn xào trộn lẫn, làm lá trà đều đều bị nóng mất nước.

Thanh nôi tiếp tục đóng máy cùng sơ bộ vò đầu, nhiệt độ muốn so sinh nôi hơi thấp, tăng lớn trên tay cường độ làm lá trà xoa thành đầu.

Quen nôi chủ yếu lên tiến một bước làm mảnh trà đầu tác dụng, nôi ấm so hai thanh nôi càng thấp, chờ xào đến đầu tác chặt tinh tế ra hương trà, ước chừng ba bốn thành làm thời điểm liền có thể ra nôi.

Lý Trường Thanh lều cở điều kiện đơn sơ, chỉ có một ngum nôi sắt, ba đạo trình tự làm việc cần tại cùng một nôi nấu trên hoàn thành.

Mà lại đáy nôi đốt là củi lửa, không dễ khống chế nhiệt lửa.

Lý Trường Thanh mỗi hoàn thành một đạo trình tự làm việc, liền giảm bớt nôi sắt phía dưới củi lửa, cực điểm khả năng phát huy ra lá trà lớn nhất mùi thơm.

Toàn bộ quá trình theo chính quy thủ tục so sánh, giống như nhà chòi, lại hương trà bốn phía.

Khắp trời đầy sao phía dưới, thâm sơn u cốc bên trong.

Lý Trường Thanh nhặt chút củi khô Thiêu đốt, hướng nước trong bình đổ vào linh thủy trên kệ mở nấu.

Chờ nước sôi dâng về sau, tại trong chén thả chút mình xào sau con mưa trà thô, lá trà trong nước nóng triển khai giống như múa tinh linh.

Hương thuần hương trà xông vào mũi, vền vẹn là nghe cũng cảm giác cả người thần thanh mắt sáng như mộc xuân phong.

Lý Trường Thanh nâng chung trà lên nhân nhặt nhắp trên một ngum, nhân nhặt hương trà quanh quần tại răng môi ở giữa, dư vị thường có một cổ ngọt thật lâu không tiêu tan.

Ngồi tại trên ghế nằm nhếch trà thơm, Lý Trường Thanh nhân nhìn xem « thang đầu ca », hiệu suất rõ ràng lại so bình thường đề cao rất nhiều.

Tiến vào trong rừng trúc, tẩy nghiên mực bên cạnh.

Lý Trường Thanh chữ đã đơn giản quy mô, nhất bút nhất hoạ ở giữa rất có chương pháp.

Nhưng tuy được hình, lại không được thần.

Hội họa còn tại luyện tập các loại kỹ xảo, bất quá cũng coi là tiến bộ rõ rệt.

Có thể tẩy nghiền mực bên trong nước vẫn là thanh tịnh thấy đáy, hoa mai y nguyên trắng nõn như tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Vì hương thánh kế tuyệt học

Ban đêm, mưa xuân bay tán loạn.

Không biết thổi lạc nhiều ít xinh đẹp hoa trên núi, hóa thành xuân bùn lầy một loại hình thức khác chờ mong năm sau.

Chung Nam son lều cỏ phía dưới, tiếng gió, tiếng mưa, tiếng đọc sách viết lên thành một khúc hòa âm.

Lý Trường Thanh đọc xong thư về sau, mưa gió không có chút nào có ngừng ý tứ, chỗ gần núi xanh đều chỉ có thể mơ hồ có thể thấy được.

Một trận gió núi thổi qua, mang theo không khí thanh tân xen lẫn bùn đất hương vị, Lý Trường Thanh lại câu chút nước mưa vẩy vào trên mặt.

Bỗng cảm giác tâm thần thanh thản, suy nghĩ phiêu miểu, không giống ở nhân gian.

Mưa nghi trời trong, ngoài núi treo một vòng cầu vồng, nước mưa rửa sạch qua đi bầu trời lộ ra hết sức xanh thẳm.

Lý Trường Thanh kéo lên ống quần đánh lấy đi chân trần, cảm thụ bùn đất trơn ướt, đi tại vũng bùn trên sơn đạo đi tưới linh thủy, thu hoạch rau hẹ.

Rau hẹ trên đỉnh lầy rất nhiều nước mưa, cắt xong hai túi về sau, Lý Trường Thanh quần áo đều ướt đầm.

Lý Trường Thanh tắm nước nóng xong đổi bộ quần áo sạch, cười xe gắn máy mang theo hai túi rau hẹ đi vào ngày hôm qua nơi hẻo lánh.

"Tiểu huynh đệ, tới rồi!", mặt đầy râu gốc rạ nam tử trung niên bán đồ ăn nam tử theo Lý Trường Thanh chào hỏi.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật gật đầu.

"Ngươi cái này rau hẹ thật đúng là không tầm thường, không chỉ có ăn ngon hiệu quả cũng không tệ lắm!", mặt đầy râu gốc rạ trung niên bán đồ ăn nam tử rất hèn mọn nói.

"Ha ha, ăn nhiều mấy ngày hiệu quả càng tốt hơn!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Không sợ ngươi chê cười, buổi sáng lúc ra cửa, bà nương còn cố ý căn dặn ta nhớ được mua chút rau hẹ trở về!"

"Có thể, muốn bao nhiêu?"

"Nhờ có tiểu huynh đệ ngày hôm qua tiếng đọc sách dẫn tới rất nhiều người vây xem, ta cũng đi theo nhiều kiếm ít tiền, tới trước một cân đi!"

Lý Trường Thanh cân xong về sau, đưa cho mặt đầy râu gốc rạ trung niên bán đồ ăn nam tử.

"Tiểu huynh đệ, còn không biết tên của ngươi đâu?"

"Lý Trường Thanh!"

"Trương Đại Niên, cung dài trương, giao thừa bên trong sinh!", mặt đầy râu gốc rạ trung niên bán đồ ăn nam tử nói.

"Ừm ừm!", Lý Trường Thanh gật gật đầu.

"Trường Thanh huynh đệ, hôm nay còn đọc sách sao?", Trương Đại Niên hỏi.

"Độc!", Lý Trường Thanh nói.

Từ nói: "Ôn cố mà tri tân, có thể vì sự vậy."

Là ý nói ôn tập cũ tri thức từ đó biết được hiểu mới cùng trải nghiệm, có thể bằng vào điểm này liền có thể trở thành lão sư.

Mặc dù « Tam Tự kinh », « bách gia tính », « Thiên Tự Văn » chò, Lý Trường Thanh đã thuộc nằm lòng, nhưng vẫn là quyết định một lần nữa lại đọc một lần.

"Từ không học, không phải chỗ nghỉ, ầu không học, lão Hà vì? "

"Ngọc không mài, không nên thân, người không học, không biết nghĩa."

"Làm người tử, Phương thiếu lúc, thân sư hữu, tập lễ nghi."

. . .

« Tam Tự kinh » câu ngắn nhỏ sáng sủa trôi chảy, truyền bá trình độ rất rộng, cho dù có chút không có đọc qua thư người cũng có thể đến trên hai câu.

Lý Trường Thanh tiến vào đọc sách trạng thái lúc, trên thân nho gia hạo nhiên chính khí cuộn trào, thanh âm có loại rất đặc thù ma lực.

Tại ồn ào chợ bán thức ăn bên trong, Lý Trường Thanh tiếng đọc sách giống như tỉnh thể Phạn âm, rất nhiều người trong lúc vô tình bị thư âm thanh hấp dẫn.

Dần dần, Lý Trường Thanh chung quanh vây một đám người, lẳng lẳng lắng nghe « Tam Tự kinh ».

Lý Trường Thanh đọc xong một lần sau cũng không có dừng lại, đọc tới đọc lui lấy « Tam Tự kinh ».

Thư âm thanh bên trong quán thâu giáo dục một cặp đồng trường thành tầm quan trọng, hậu thiên dùng phương pháp chính xác đem nhi đồng giáo dục thành tài.

Dùng cổ đại tiên hiền ví dụ, đến cường điệu muốn hiểu kính phụ mẫu, huynh hữu đệ cung, còn giới thiệu Tứ thư, Lục kinh, ngũ tử chơ Tiên Tần điển tịch.

Một bản học vỡ lòng « Tam Tự kinh », một người nhóm khi thì có chút hiểu được, khi thì cảm thấy xấu hổ!

Là « Tam Tự kinh » bên trong đạo lý rất thâm ảo sao?

Hiển nhiên không phải!

Trải qua hơn một trăm năm khuất nhục lịch sử, rất nhiều truyền thống Hoa Hạ văn hóa lọt vào vút bỏ.

Lại có mấy chục năm dự thi giáo dục, mọi người quên đi cảm rễ tại mỗi một cái người Hoa sâu trong linh hồn đồ vật.

Bỗng nhiên, nghe được Lý Trường Thanh thần chung mộ cổ tiếng đọc sách, câu lên ở sâu trong nội tâm đối thành, nghĩa, nhân, hiếu, kính nhận biết.

Vương Quang đứng ở trong đám người, cổ nén nước mắt.

Thân là một tài xế xe taxi, bình thường công việc bẽ bộn nhiều việc, đối với nhi tử quan tâm không đủ.

Mỗi lần nhi tử thi không được khá, Vương Quang liền rất tức giận, luôn cảm giác mình vất vả kiếm tiền cung cấp nhi tử đọc sách không được đến hồi báo, không phân tốt xấu chính là một trận đánh toi bời.

Phụ tử ở giữa mâu thuẫn càng ngày càng sâu, lần trước thi giữa kỳ triệt để bộc phát.

Nhi tử từ đây không còn về nhà, cả ngày theo một đám không đứng đắn người xen lẫn trong cùng một chỗ.

Vương Quang chưa hề không có từ trên người chính mình đi tìm nguyên nhân, lúc này, nội tâm duy nhất ý nghĩ là: Nhi tử, ba ba biết sai rồi, ngươi về nhà đi!

Lưu Húc nhớ tới mình còn ở tại viện mồ côi mẹ già, không khỏi nước mắt rơi như mưa.

Phụ thân hấn chết sớm, mẫu thân ngâm đắng nuốt cay cung cấp hấn lên đại học, sau khi tốt nghiệp thi được huyện cục lâm nghiệp.

Sau khi kết hôn, tại huyện thành mua một bộ ba phòng ngủ một phòng khách phòng ở.

Về sau tiểu hài đọc sách, nàng dâu muốn cho tiểu hài chuẩn bị ở giữa thư phòng, muốn hấn đem mẫu thân đưa đến viện mồ côi đi.

Hai người tranh chấp qua đi, Lưu Húc lựa chọn thỏa hiệp.

Nghe được Lý Trường Thanh tiếng đọc sách về sau, cảm giác mình quá không phải người!

Nếu như mình đều không hiểu kính phụ mẫu, tương lai tại làm sao trông cậy vào hài tử đến hiểu kính mình đâu?

Lưu Húc nắm chặt nắm đấm, trong lòng quyết định, vô luận như thế nào cũng phải đem mẫu thân từ viện mồ côi tiếp trở về!

Còn có rất nhiều người hối hận mình lúc còn trẻ không có cố gắng đọc sách, hiện tại sinh hoạt trôi qua không như ý. . .

Lý Trường Thanh vốn cho là mình hiểu rõ rồi « Tam Tự kinh », nhìn qua trong đám người thế gian muôn màu lại có linh ngộ mới.

Vì thiên địa lập tâm, mà sống dân lập mệnh, vì hướng thánh kẻ tuyệt học, vì vạn thế mở thái bình, mới thật sự là nho gia chi đạo.

Lý Trường Thanh khóa lại 'Chư Tử Bách gia' trò chơi, không phải thuần túy nho giả.

Nhưng không thể nghĩ ngờ thụ nho gia văn hóa ảnh hưởng lớn nhất, Lý Trường Thanh nhìn qua mệnh môn trắc thế bách tính ngờ ngờ ngác ngác.

Trung Hoa truyền thống văn hóa thế nhỏ, Lý Trường Thanh quyết định kết hợp đương kim thời đại lý giải viết một quyển sách đến tuyên dương thánh hiền đạo lý, vì hướng thánh kẻ tuyệt học!

"Oanh!"

Lý Trường Thanh trên người bạo nhiên chính khí quét sạch mà lên, như cuồng phong đánh thẳng vào mi tâm nê cung hoàn.

Mây lật mưa che, sấm sét vang dội về sau.

Lý Trường Thanh cảm giác đầu nổ tung, mi tâm nê cung hoàn bên trong nhiều mấy đạo hư vô bùng bùng bạo nhiên chính khí.

Chư Tử Bách gia tự chủ phóng đại, Lý Trường Thanh xuất hiện Thánh Nhân viện cửa ra vào.

"Chúc mừng Lý huynh, coi là thánh hướng kẻ tuyệt học mà đứng tâm, đột phá đến Học hải cảnh!", Nhan Hồi hướng Lý Trường Thanh chúc mừng nói.

"Chỉ là muốn làm mình muốn làm sự tình mà thôi, không nghĩ tới còn có ngoài định mức kinh hi!"

Lý Trường Thanh cười nói, cũng không có lấy tiến giai đến Học hải cảnh mà kích động không thôi.

"Ha ha, Lý huynh lấy lập tâm chỉ ngôn ngưng tụ khổng lồ bạo nhiên chính khí, chẳng những tiết kiệm đại lượng tích lũy bạo nhiên chính khí thời gian, còn trực tiếp tại nê cung hoàn Học hải ở trong chôn xuống Văn cung hạt giống! Ngày khác nhất định lên như điều gặp gió, nhất cử thành lập Văn cung!", Nhan Hồi cười tán dương.

"Nhan huynh quá khen rồi!", Lý Trường Thanh khiêm tốn nói.

"Cái này một chi 'Điểm son bút', có thể lấy bạo nhiên chính khí làm mực phóng khoáng tự do, là lão sư đưa cho Lý huynh lễ vật!", Nhan Hồi từ hộp bút bên trong xuất ra một chi cổ kính bút lông đưa cho Lý Trường Thanh nói.

"Đa tạ lão sư ban thưởng bút!", Lý Trường Thanh bùng điểm son bút hướng Thánh Nhân viện khom người bái thật sâu nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Hiệu quả rõ rệt, khách hàng quen nhiều

Từ biệt Nhan Hồi, rời khỏi Chư Tử Bách gia.

Rất nhiều người nghe nội tâm gánh vác phân tạp cảm xúc, ần ần lấy nói không ra lời.

Giống như quỷ gối thiên sư tọa hạ nghe pháp tín đồ, rất thành kính hướng Lý Trường Thanh đầu đi ánh mắt cảm kích!

Lý Trường Thanh đứng ở trong đám người, ánh mắt lưu chuyển giống như nhật hoa cười một tiếng.

Mỗi một vị người nghe đều cảm giác Lý Trường Thanh là tại đối với mình mỉm cười, ánh mắt một loại không lời cổ vũ, kim lòng không dặng gât gât đầu.

"Ngài cái này rau họ bán thế nào?"

Vương Quang vội trộm lau đi mồ hôi ướt át, muốn mua gọi món ăn để diễn tả mình kính ý.

"Năm mươi khối tiền một cân, giá cả cũng không tiện nghi, lượng sức mà đi!"

Lý Trường Thanh có thể nhìn ra Vương Quang mua thức ăn động cơ, cười nói.

"Tốt, đến một cân! Về nhà cho nhi tử làm rau họ trứng gà bánh, hẳn khi còn bé thích ăn nhất!"

Vương Quang rất sáng khoái đắc đạo, một trận tiếng đọc sách để hẳn hoàn toàn tỉnh ngộ, năm mươi khối tiền lại coi là gì chứ?

Mà lại nhớ tới nhi tử khi còn bé rất thích tự mình làm ăn rau họ trứng gà bánh, mỗi lần đều ăn như hổ đói bộ dáng mòi phần đáng yêu. Càng thêm không kịp chờ đợi muốn đem nhi tử tìm về nhà, sau đó dùng tâm địa cho hẳn làm bữa ăn ngon.

Nói cho hẳn biết: Kỳ thật, ba ba rất yêu ngươi!

"Phiền phức ngài cho ta cũng tới một cân, ban đêm thêm cái đồ ăn!"

Lưu Húc lúc đầu đã mua xong rồi đồ ăn, đã nghĩ cảm tạ Lý Trường Thanh, lại nghĩ đến đợi chút nữa muốn đi đem lão nương tiếp về nhà ăn cơm nói.

Lại có người lục tục mua chút, Lý Trường Thanh từng cái cho bọn hắn cân xong!

Đám người tán đi về sau, Lý Trường Thanh quầy hàng lần nữa khôi phục bình tĩnh.

"Trường Thanh huynh đệ, ngươi cũng thật là lợi hại! Đọc sách theo những cái kia cao tăng khai đàn giảng pháp, ta cái này người thô kệch nghe rất thụ cảm động!", Trương Đại Niên giờ ngón tay cái lên tin phục địa đạo.

"Chẳng có gì ghê gớm, bất quá là chút rất dễ hiểu đạo lý thôi!", Lý Trường Thanh nhàn nhạt cười nói.

Cũng không lâu lắm, một nam tử trung niên mang theo hai vị tuổi tác tương tự người hứng thú bưng bưng chạy đến Lý Trường Thanh trước gian hàng.

"Đồng hương, còn nhớ rõ ta không? Hôm qua cái thứ nhất mua ngươi rau họ cái kia!", dẫn đầu người kia hỏi.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

Lý Trường Thanh bản thân trí nhớ liền rất cường đại, lại trải qua nho khí quán thể, tiến giai Học hải sau thần trí lần nữa mở rộng!

Thậm chí liền lúc đầu đã quên trẻ nhỏ thời kỳ sự tình, đều có thể rất rõ ràng nhớ lại.

"Ha ha, đồng hương, năm mươi khối tiền một cân rau họ, khả năng toàn quốc liền ngươi quý giá nhất!"

"Lúc đầu hôm qua là cảm thấy ngươi đọc sách rất tốt, dự định ủng hộ một chút ngươi, không nghĩ tới đến lần thứ hai!"

"Hắc hắc, nhưng là ngươi kia rau họ. . . , không thể chê! Không phải sao, lại mang ta mấy cái hảo huynh đệ đến đây!"

Người kia khoa tay múa chân, tựa như là tích tụ nhiều năm oán khí đạt được phát tiết tinh thần phấn chấn giảng thuật nói.

"Hai ta niên kỷ không chênh lệch nhiều, tối hôm qua ăn Trường Thanh huynh đệ rau họ, hôm nay liền bị bà nương buộc mua nữa một cân!"

Trương Đại Niên rất hợp thời nghĩ xuất ra tại Lý Trường Thanh kia mua rau họ, một bộ 'Ta hiểu ngươi' dáng vẻ đối người kia nói.

"Ta nói huynh đệ, chính ngươi mua thức ăn, còn muốn đến chỗ của hẳn mua rau họ a?", người kia một vị đồng bạn tò mò xen vào hỏi.

"Trong nhà rau họ còn nhiều, nhưng ăn hay chưa cái gì hiệu quả! Cũng không biết Trường Thanh huynh đệ rau họ trách chúng, theo đặc hiệu thuốc, đều là rau họ khác biệt thế nào liền lớn như vậy chứ?", Trương Đại Niên cũng rất buồn bực nói.

"Các ngươi đây liền không hiểu được đi, có nghe nói hay không qua một loại sinh trưởng ở Angola Cabinda địa khu vô cây?", người kia bày ra lão tài xế dáng vẻ khoe khoang nói.

Mấy người khác đều rất mờ mịt lắc đầu, hào hứng ngẩng cao nhìn qua người kia.

"Loại kia cây sinh trưởng tại độ cao so với mặt biển bốn ngàn mét núi cao núi, sinh tồn hoàn cảnh phi thường khắc nghiệt, trải qua quốc tế vệ sinh tổ chức giám định đúng là đối nam nhân có đặc hiệu! Nhưng là cũng chỉ có ngọn núi kia SH nhỏ hơn bốn ngàn mét vị trí vô cây mới có hiệu quả, đoán chừng đồng hương chúng rau họ trong đất hoàn cảnh rất đặc thù, theo Cabinda vô cây cùng loại, cho nên mới sẽ có hiệu quả đặc biệt!", người kia có chút tự tin giải thích nói.

"Có thần kỳ như người nói vậy không? Bao nhiêu tiền một cân?", bên cạnh một người hỏi.

"Ha ha, bao nhiêu tiền một cân? Mấy trăm khối tiền một gram! Không có môn lộ, còn rất khó mua được chính phẩm! Về phần hiệu quả, ta tại một người bạn kia uống qua một chút tác dụng Cabinda vỏ cây bột rượu, chỉ có thể nói miễn miễn cường cường, còn không bằng đồng hương rau họ tác dụng đại đầu!", người kia cười nói.

"Chiều người nói như vậy, Trường Thanh huynh đệ rau họ không những không quý, còn rất rẻ a! Không được, Trường Thanh huynh đệ, lại cho ta đến một cân!", Trương Đại Niên vừa cười vừa nói.

"Đồng hương, cho ta đến năm cân!"

"Cho ta đến ba cân, lão Đỗ nhân phẩm vẫn là có bảo hộ!"

"Cho ta cũng tới ba cân, trở về nông nô xoay người đem ca hát, nhìn bà nương còn dám ghét bỏ ta!"

Nghe gọi là lão Đỗ người muốn năm cân về sau, cùng đi theo hai người cũng tới tập muốn ba cân.

Lý Trường Thanh từ rau họ hạt giống mua về nhà sau liền dùng linh thủy ngâm, mỗi ngày gió mặc gió, mưa mặc mưa dùng linh thủy đổ vào.

Trông ra tới rau họ công hiệu rõ rệt, cũng tại Lý Trường Thanh trong dự liệu!

"Một cân liền có thể làm một cái đồ ăn, mỗi người nhiều nhất chỉ có thể mua hai cân đi! Về sau ta mỗi ngày đều trở về, ăn xong lại đến mua! Ăn nhiều trong hội nóng, ngược lại đôi thân thể không tốt.", Lý Trường Thanh cười nói.

"Đồng hương, chúng ta cũng không muốn duy nhất một lần mua nhiều như vậy! Chủ yếu là người cái này rau họ công hiệu bị người ta biết về sau, đến mua rất nhiều người sẽ càng ngày càng nhiều, đến lúc đó giá cả tự nhiên là nước lên thì thuyền lên, chỉ sợ cũng không phải năm mươi khối tiền một cân!", người kia nói.

"Điểm ấy người có thể yên tâm, mặc kệ nhiều ít người đến mua, ta cũng sẽ không tăng giá!"

"Ha ha, đồng hương có ý tứ! Lần thứ nhất gặp bán món ăn người, khuyên ít người mua! Liền xông điểm này, cũng cảm giác đồng hương rau họ hẳn là có hiệu quả, cho ta cũng tới một cân!", bên cạnh một người xem náo nhiệt nói.

"Được, nghe đồng hương! Ba người chúng ta cũng đều chỉ cần hai cân, ngày mai lại đến!", lão Đỗ nói.

"Các vị bỏ đường rất trọng yếu, nhưng cũng muốn chú ý rèn luyện thân thể, còn không muốn theo mặt ong cùng một chỗ ăn!", Lý Trường Thanh nhắc nhở nói.

Đang sau lại có mấy vị ngày hôm qua khách quen tới mua rau họ, có theo lão Đỗ đồng dạng mang theo bằng hữu, minh hiện thân thuyết pháp, vì Lý Trường Thanh cường lực chào hàng rau họ.

Có người muốn mua rất nhiều, Lý Trường Thanh theo thường lệ cho bọn hắn giảng một chút mỗi người chỉ có thể mua hai cân, cùng một chút chú ý hạng mục.

Mặt trời lên cao giữa bầu trời, Lý Trường Thanh bán đi bốn năm mươi cân, còn lại một nửa bộ đáng.

Lý Trường Thanh không có ý định tiếp tục, cười phá xe gắn máy trở về Lý gia thung lũng.

"Thanh oa, hôm nay như thế nào đây, còn lại rất nhiều a? Nếu không liền bán tiện nghi một chút được rồi!"

Lưu Thúy Nga nghe được xe gắn máy thanh âm biết Lý Trường Thanh trở về rồi, ra hỏi.

"Bán hơn hai ngàn khối đầu, còn lại một nửa đi!", Lý Trường Thanh đem còn lại rau họ từ trên xe cưỡi xuống nói.

"A..., nhiều như vậy a! Người kia Chung Nam sơn dưới còn có rất nhiều đầu, một ngày hai ngàn mười ngày chính là hai vạn, một tháng chính là sáu vạn, ba tháng chính là mười tám vạn! Không chỉ có hồi vốn rồi, còn kiếm ba vạn, để những người kia không coi trọng người nhận thần Chung Nam sơn!", Lưu Thúy Nga tính toán kinh ngạc nói.

"Ha ha, lão mụ nào có người tính như vậy! Tiền này người cảm, bớt làm điểm công việc!", Lý Trường Thanh từ trong túi quần móc ra một thanh tiền kín đáo đưa cho Lưu Thúy Nga cười nói.

"Tiền chính người tồn lấy, bắt quá cái này năm mươi khối tiền một cân rau họ thật là có người mua, quá kì quái!", Lưu Thúy Nga vẫn là trăm mối vẫn không có cách giải địa đạo.

"Mẹ, ta cái này còn có, cái này người liền cầm lấy đi! Bình thường bớt làm chút công việc, cùng người ta đồng dạng đến trong thôn đi đánh một chút bài!"

"Ai, người đứa nhỏ này, kia mẹ trước cho tồn lấy! Bắt quá mẹ có thể nhàn không xuống, một ngày không kiếm sống liền toàn thân khó chịu!"

"Đừng quá mệt nhọc là được, còn lại những này đồ ăn, ta đưa chút cho Tần đại gia, cái khác vẫn là phân cho Nhị thúc, thường Vũ thúc, kiến quốc thức bọn hắn đi!"

"Được!"

Đưa xong đồ ăn về sau, Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn, tiếp tục dựng chuồng gà!

Trong rừng có chim tước tại vui đùa âm ỉ, còn có sơn tuyền cạnh tường truy đuổi tiếng nước chảy, thỉnh thoảng còn truyền đến một trận hương hoa, cũng là không cảm thấy tịch tịch!

PS: Cảm tạ * bản bởi vì hôm qua 50000 Qidian tiền, NanYu hôm nay 10000 Qidian tiền khen thưởng ~

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đọc « Nan kinh », cứu chữa con sóc nhỏ

Mùa mưa, mưa gió không hện.

Trong rừng chim tước bay thấp xuống, dưới cây con kiến dọn nhà, dòng suối con cá nhảy vọt.

Lý Trường Thanh nghe gió núi bên trong nồng đậm khí ẩm, biết mưa gió lại muốn tới phút cuối cùng.

Vừa trở lại nhà gỗ nhỏ, ngoài cửa sổ quả nhiên rơi ra tí tách tí tách tiểu Vũ, thời gian dần qua biến lớn.

Cụm núi trùng điệp thiên gia vạn hộ đều bao phủ tại màn mưa bên trong, mọc đầy cỏ xanh bên hồ nước truyền đến trận trận ếch kêu.

Chung Nam sơn lều cỏ phía dưới, Lý Trường Thanh tay trái bưng chén nóng hôi hổi linh trà, tay phải bưng lấy « thang đầu ca » đi qua đi lại.

Cuối cùng đem « thang đầu ca » khép lại, nhắm mắt lại từ đầu tới đuôi trong đầu đọc thầm một lần, đem rất nhiều phương thuốc cùng với bổ sung các loại giải thích đều rõ ràng trong lòng, mới tiến vào Chư Tử Bách gia.

Hồi Xuân đường trước, Biển Thước vuốt ve mình thật dài ngân tu rất hiền lành nhìn qua Lý Trường Thanh mỉm cười.

"Lão gia gia, ta đã có thể đọc thuộc lòng « thang đầu ca »!", Lý Trường Thanh tiến lên hành lý nói.

"Không tệ, có thể trong thời gian ngắn như vậy liền nhớ kỹ lý giải chính bản « thang đầu ca » rất không dễ dàng!", Biển Thước duỗi ra ngón tay tại Lý Trường Thanh mi tâm một điểm nói.

"Ha ha, trí nhớ tốt!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Y lộ từ từ vô cùng vô tận, « thang đầu ca » chỉ là vì người đánh xuống cơ sở, đưa người « Nan kinh » một bộ làm ban thưởng!", Biển Thước từ trong tay áo móc ra một bản so « thang đầu ca » càng dày điển tịch đối Lý Trường Thanh nói.

"Đa tạ lão gia gia, đây cũng là nhiệm vụ mới sao?", Lý Trường Thanh cảm ơn Biển Thước sau hỏi.

"Chính xác! « Nan kinh » là ta tại « Linh Khu », « Tổ Vấn » trên cơ sở đưa ra tám mươi một cái nghi nan vấn đề giúp cho giải thích mà thành thư, bao quát mạch xem bệnh, kinh lạc, tạng phủ, âm dương, nguyên nhân bệnh, bệnh cơ, doanh vệ, huyết, kim châm, bệnh chứng các phương diện. Nếu người có thể minh ngộ trong đó áo lý, thì y thuật siêu phàm nhập thánh đều có thể!", Biển Thước mang theo ý cười giải thích nói.

"Định không phụ kỳ vọng!", Lý Trường Thanh thần sắc trang nghiêm địa đạo.

Rời khỏi Chư Tử Bách gia, lều cỏ bên ngoài nước mưa không có chút nào ngừng ý tứ.

Trong núi hàn khí cũng càng thêm ngưng trọng, trong không khí thỉnh thoảng thổi tới một trận thấu xương gió mát.

Lý Trường Thanh đều hơi cảm giác được có chút ý lạnh, liền từ trong nhà gỗ nhỏ chuyển ra chút chứa đựng củi khô Thiêu đốt, bụng mới được « Nan kinh », nghiêm túc liếc nhìn.

« Nan kinh » lại danh « Hoàng Đế tám mươi mốt Nan kinh », ở trên thị trường lưu truyền phiên bản đều là tùy hậu nhân biên mà thành.

Lý Trường Thanh trong tay « Nan kinh » là chân chính bản độc nhất, bên trong tri thức mặt bao trùm cực lớn bao hàm toàn diện, là có thể để cho bất luận cái gì một Trung y nổi tiếng tuyệt thế cô bối!

Nhưng Lý Trường Thanh đã mở Học hải, cơ hồ có thể đạt tới đã gặp qua là không quên được trình độ, học tập độ khó sẽ giảm xuống rất nhiều.

Sắc trời dần tối, hỏa diễm trên không trung múa may theo gió, phản chiếu lấy Lý Trường Thanh đọc sách thân ảnh.

Lý Trường Thanh dừng lại hơi lâu lúc nghỉ ngơi, nghe được cất giữ tạp vật trong nhà gỗ truyền đến trận trận rất nhỏ tiếng thét chói tai.

Thả ra trong tay « Nan kinh » đi vào nhà gỗ, cẩn thận lắng nghe sau dịch chuyển khỏi một bó củi khô, tại chỗ khô khô chồng lên phát hiện một con hỏa hồng sắc con sóc nhỏ.

Con sóc nhỏ phát hiện Lý Trường Thanh về sau, cấp tốc dựng thẳng lên lông xù đuôi dài, tiểu xảo lộ tại cơ linh đứng thẳng.

Lý Trường Thanh cẩn thận quan sát sau mới tại con sóc nhỏ trên chân trái phát hiện một khối vết máu, cơ hồ theo da lông nhan sắc nhất trí.

"Tê tê!"

Con sóc nhỏ gặp Lý Trường Thanh đợi không đi, phát ra uy hiếp cảnh cáo.

Lý Trường Thanh nhớ hẳn mặc dù không hiểu động vật ngôn ngữ, nhưng có thể thông qua thư âm thanh để diễn tả mình thiện ý.

"Hào hoa phong nhã, sau đó quân tử."

"Nhân xa hồ quá thay? Ta muốn nhân, tư nhân chỉ vậy "

"Quân tử không thể tiểu biết mà có thể đại thụ vậy. Tiểu nhân không thể đại thụ mà có thể tiểu biết."

...

Con sóc nhỏ nghe Lý Trường Thanh tiếng đọc sách chậm rãi buông lỏng cảnh giác, nhún nhảy một cái chạy đến Lý Trường Thanh dưới chân.

Dùng chóp mũi nhẹ nhàng đụng vào Lý Trường Thanh bắp chân, linh động mắt to bên trong tràn đầy khẩn cầu.

Lý Trường Thanh ngồi xổm người xuống xòe bàn tay ra, con sóc nhỏ lập tức nhảy tới, rút lại móng vuốt nhỏ ngồi nơi tay trên lòng bàn tay.

"Tiểu gia hỏa, vẫn rất có linh tính!"

Lý Trường Thanh đem con sóc nhỏ mang ra nhà gỗ, đặt ở lều cỏ trên mặt bàn nội tâm thầm nghĩ.

Trong nhà gỗ không có y dụng băng gạc, Lý Trường Thanh đành phải lùi lại mà cầu việc khác, dùng một khối vải bông thay thế.

Dùng thanh thủy đem con sóc nhỏ vết thương rửa sạch sẽ, sau đó dùng vải bông băng bó kỹ, lại cho ăn chút linh thủy.

Con sóc nhỏ uống xong linh thủy về sau, nhảy đến Lý Trường Thanh trên đùi dùng cái mũi tại Lý Trường Thanh trên thân điểm mấy lần.

"Ha ha, còn muốn uống?"

Lý Trường Thanh có thể nhìn ra con sóc nhỏ muốn biểu đạt ý tứ, cười nói.

Nhưng con sóc nhỏ có thể nghe không hiểu Lý Trường Thanh, tiếp tục dùng cái mũi của mình đụng vào Lý Trường Thanh.

Thật dài hỏa hồng sắc cái đuôi to tại Lý Trường Thanh trên thân quét tới quét lui, tựa hồ đang lấy lòng Lý Trường Thanh.

Lý Trường Thanh lại cho con sóc nhỏ đến chút linh thủy, uống no bụng sau hài lòng nằm lên bàn phát ra 'Ồ ồ' tiếng kêu.

Con sóc nhỏ đã không có trở ngại, nhưng Lý Trường Thanh không có thu dưỡng ý tứ, dù sao thiên nhiên mới là bọn chúng kết cục tốt nhất.

Lý Trường Thanh không còn quan tâm con sóc nhỏ, tiếp tục ngồi tại bên cạnh đồng lửa đọc sách.

Đột nhiên cảm giác có cái vật nhỏ giẫm tại giày của mình bên trên, cúi đầu xem xét.

Chính là cái kia hỏa hồng sắc con sóc nhỏ, đứng tại bên cạnh đồng lửa tựa như là từ hỏa diễm bên trong đi ra tinh linh.

Con sóc nhỏ trừng mắt nhìn to xoay tới nhìn qua Lý Trường Thanh, chợt nhảy lên một cái nhảy đến Lý Trường Thanh trong ngực.

Lý Trường Thanh nghĩ đến bây giờ thời tiết rét lạnh, con sóc nhỏ chân thương còn chưa tốt, cũng không có đuổi con sóc nhỏ đi, tự lo đọc lấy thư.

Cũng không lâu lắm, Lý Trường Thanh nghe được trong ngực truyền đến nhỏ xíu tiếng ngáy, con sóc nhỏ thế mà ngủ thiếp đi!

Lý Trường Thanh tại tồn trữ tạp vật trong phòng dùng cỏ khô đựng một cái ổ, đem con sóc nhỏ phóng tới bên trong.

Một đêm mưa gió qua đi, chim chóc lại bắt đầu hát ca.

Lý Trường Thanh sau khi rời giường phát hiện con sóc nhỏ còn tại ngủ say bên trong, cười lắc đầu.

Theo thường lệ sáng sớm đọc, cho cây trà, rau hẹ đổ vào linh thủy, sau đó thu hoạch rau hẹ cưỡi xe gắn máy vào thành.

Đồng Môn chợ bán thức ăn Lý Trường Thanh thường xuyên bày quầy bán hàng thiên tích nơi hẻo lánh, lúc này lại phi thường náo nhiệt muôn hình muôn vẻ người đều có.

Ngoại trừ rất nhiều vui mừng nhường mảy chia sẻ chiến quả cá mè một lứa, còn có một đám mặc đồng phục xếp hàng đứng vững học sinh tại bề bộn trong dòng người phá lệ dễ thấy.

"Ta thấy cái đại lão gia là đến mua rau hẹ, người nói người kia mang nhiều như vậy học sinh đến làm gì?"

"Ha ha, người lần đầu tiên tới không có linh hội qua! Đồng hương có hai tuyệt, rau hẹ là nhất tuyệt, đọc sách là một cái khác tuyệt!"

"Đúng vậy a, lúc trước chính là nghe đồng hương tiếng đọc sách cảm giác được lợi rất nhiều, lại nhìn thấy hần rau hẹ không ai mua, mới quyết định mua chút ý tứ một chút, ai biết cái này rau hẹ hiệu quả tốt như vậy chứ?"

"Đồng hương tới, tất cả mọi người nhường một chút, cho đồng hương để đầu nói!"

Có mắt nhọn người xa xa liền thấy Lý Trường Thanh thân ảnh, cho Lý Trường Thanh thanh lý ra một đầu lối đi nhỏ.

Lý Trường Thanh đem xe gắn máy đậu xong, không coi ai ra gì hàng vỉa hè mở rau hẹ.

Trước kia nghe Lý Trường Thanh đọc qua thư người đều bản năng giữ yên lặng, cùng nhau tới bằng hữu cũng không tốt lại nói tiếp.

Tại huyện náo chợ bán thức ăn lại có một đám người đứng bình tĩnh, giống như là chò cha xứ tới làm cầu nguyện Cơ đốc giáo đồ!

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tạp Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hỏi cây giảng đạo, khúc kính tìm u

Lý Trường Thanh dọn xong quầy hàng về sau, thông dong bình tĩnh đứng chấp tay, mặt ngâm mím cười lẳng lặng nhìn qua đám người.

"Người không phải nói hần đọc sách đọc rất khá sao? Thế nào chỉ thấy hần cười ha ha, một câu đều không nói đâu?"

Cùng nhau mà đến bằng hữu không giữ được bình tĩnh, nhịn không được mở miệng hỏi.

Trước đó nghe qua Lý Trường Thanh tiếng đọc sách người cũng cảm giác được rất buồn bực, tại chợ bán thức ăn đọc sách không phải đồng hương lệ cũ sao?

"Đây là cái gì?"

Đang lúc có người dự định mở đầu hỏi thăm, gặp Lý Trường Thanh chỉ vào bên cạnh một cái cây hỏi.

"Không phải liền là một gốc cây nhãn cây sao?", đám người có người nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Người nào không biết là gốc cây nhãn cây nha, đồng hương khẳng định là nghĩ biểu đạt ý tứ khác!"

"Cây nhân cây một năm bốn mùa đều là lục sắc, là sinh mệnh!"

"Có chút đạo lý, bất quá đồng hương đều không có phản ứng, hẳn không phải là muốn nói cái này!"

"Ha ha, ta đã hiểu, là cái này!", dẫn đội tới lão sư trầm tư một hồi sau hưng phấn chỉ vào Lý Trường Thanh dưới chân băng ghế nói.

"Ủm ân, cây nhân cây trái qua gia công có thể làm thành chỗ ngồi băng ghế, đồng hương là muốn nói hậu thiên học tập rất trọng yếu đi!", một trước đó nghe Lý Trường Thanh đọc qua « Tam Tự kinh » người cực kì tán đồng nói.

"Ngọc không mài, không nên thân. Người không học, không biết nghĩa."

"Mộc thụ dây thừng thì thẳng, người thụ gián thì thánh. Thụ học nặng hỏi, ai không thuận thành?"

"Là cho nên, quân tử không thể không học!"

"Không mạnh mẽ không đạt, không nhọc vô công, bất trung không quen, không tin không phục, vô lễ thất lễ!"

...

Lý Trường Thanh gật gật đầu mỉm cười bắt đầu đọc sách, từ « Tam Tự kinh » bên trong một câu bắt đầu cắt vào.

Nhưng lại không giới hạn trong « Tam Tự kinh » bên trong nội dung, dẫn chứng phong phú đem rất nhiều cái khác nho gia điển tịch đều tập trung ở cùng một chỗ.

Lý Trường Thanh tiếng đọc sách bên trong nội dung Logic nghiêm cẩn ngữ thể giống như bài sơn đảo hải, tại hạo nhiên chính khí phủ lên dưới phảng phất giống như lao nhanh không thời dài vạn dặm sông.

Tại học sinh trong đội ngũ, Tống Tùng Văn gia cảnh khá là giàu có, xem như nhất không yêu học tập nhân chi một.

Tống Văn văn phụ thân Tống Tô Bình tốt nghiệp tiểu học bên ngoài làm công sau khi về nhà tạo dựng cái dây điện nhà máy, có không ít sinh viên ở trong xưởng vì Tống Tô Bình công việc, mỗi ngày tân tân khổ khổ nhưng cầm tới tiền lại vô cùng ít ỏi!

Cho nên, Tống Tùng Văn vẫn cảm thấy đọc sách học tập không có tác dụng, cả ngày trong trường học mù chơi.

Nghe được Lý Trường Thanh tiếng đọc sách sau đột nhiên tỉnh ngộ trường học truyền thụ cho tri thức không nhất định hữu dụng, nhưng là có thể cho là mình học tập cái khác kiến thức hữu dụng đánh xuống cơ sở, quyết định chờ trở lại trường học phải nghiêm túc học tập.

Rất nhiều người trưởng thành từ khi phóng ra sân trường cửa, liền không có ở chạm qua sách vở, lúc này cũng ý thức được học tập tầm quan trọng!

Lý Trường Thanh tiếng đọc sách đình chỉ lúc, rất nhiều người nghe còn đắm chìm trong ý cảnh bên trong, tự hỏi như thế nào đi nạp điện học tập có lợi cho mình phát triển.

Tại tốt đẹp không khí bên trong, mua sắm rau hẹ người rất tự giác xếp thành hàng ngũ, chưa từng xuất hiện làm ồn chen chúc hiện tượng.

Hai túi rau hẹ lấy tốc độ cực nhanh bán xong về sau, Lý Trường Thanh đi trước chuyển ngũ kim thị trường mua chút dụng cụ đồ dùng gia đình.

Đồng Môn chợ bán thức ăn đám người rất nhiều, Lý Trường Thanh không có chút nào chú ý tới ven đường một cỗ màu đen Honda bên trong có người đang trộm đập.

Trong xe ngồi vị đầu tóc ngắn mặc thời thượng cô gái trẻ tuổi, đem Lý Trường Thanh ảnh chụp phát cho một vị Wechat hảo hữu.

"Tại chợ bán thức ăn bên trong đọc sách bán rau hẹ kỳ nhân, chính là lúc trước cứu người người kia?"

"Không sai, chính là hắn! Thế mà còn cự tuyệt tặng thêm ta Wechat, sẽ không nhớ lầm!"

"Ha ha, thế mà còn có người cự tuyệt tặng thêm mình đại mỹ nữ Wechat, chơi thật vui!"

"Nghe người ta nói nhà hắn tại Lĩnh Hạ thôn, nếu không đi cho hắn làm bài tin tức đi, hẳn là sẽ rất có ý tứ!"

"Tốt, phóng tới công chúng hào thượng lưu tính nhất định rất cao! Người ở đâu, ta tới đón người!"

"Ta còn tại công ty viết mềm văn đâu. . ."

Thành đông sơ trung trong phòng làm việc của hiệu trưởng, một vị khí chất nho nhã nam tử trung niên ngồi tại hiệu trưởng trên ghế, hiệu trưởng theo một vị khác tuổi trẻ lão sư ngồi tại chếch đối diện.

"Tiểu Ngụy a, hôm nay để người mang học sinh đi chợ bán thức ăn nghe đồng hương đọc sách có cái gì cảm thụ?", nam tử trung niên cười hỏi.

"Cố cục, kia đồng hương thật sự là kỳ nhân! Chỉ vào một gốc cây nhân cây hỏi chúng ta đây là cái gì, rất nhiều người đều chỉ biết là là cây nhân cây. Lúc ấy ta suy nghĩ chuyện chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy, nhìn thấy tấm ván gỗ bằng gỗ mới hiểu được đồng hương muốn biểu đạt ý tứ. Tiếp lấy đồng hương lại bắt đầu đọc sách, rất nhiều nội dung ta cái này ngữ văn lão sư đều không có nghe đâu! Mấu chốt là đồng hương tiếng đọc sách xác thực có loại ma lực, để cho người ta tâm bình khí hòa có thể không kêu không gấp nghe tiếp cảm ngộ đạo lý trong đó!", tuổi trẻ lão sư tinh thần phấn chấn giảng thuật nói.

"Ha ha, tiểu Ngụy, nghe người kêu nói này, buổi sáng ta hẳn là tự mình dẫn đội a!", hiệu trưởng vừa cười vừa nói.

"Có cơ hội, trong huyện mới xây văn hóa quảng trường vừa dứt tốt, ta tự mình đi mời đồng hương đến văn hóa quảng trường đi đọc sách, tuyên dương Hoa Hạ truyền thống văn hóa!",

Cố cục ban đầu ở chợ bán thức ăn nghe được Lý Trường Thanh tiếng đọc sách sau liền có ý tưởng này, chỉ là không có bằng chứng mà thôi.

Lý Trường Thanh tại Ngũ Kim điểm trì hoãn một đoạn thời điểm về sau, đem mua xong linh kiện đặt ở túi xách da rắn bên trong mang về nhà.

"Thanh oa, hôm nay làm sao về sớm như vậy, đều bán xong?", Lưu Thúy Nga nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Ừm, mua người tương đối nhiều!", Lý Trường Thanh nói.

"Hôm qua còn lại một nửa đâu, hôm nay liền bán xong!"

"Ha ha, rau họ tốt, không có cách nào!"

"Người đưa nhò này, muốn lên xà nhà!"

Lý Trường Thanh theo Lưu Thúy Nga phiếm vài câu về sau, trở lại Chung Nam sơn mở ra nhà gỗ nhỏ.

Trên cỏ khô có một đồng quả hạch nát hạch, nhưng không thấy con sóc nhỏ cái bóng, Lý Trường Thanh nghĩ đến có thể là trở lại trên núi đi rồi.

Trong nhà gỗ chứa đựng củi khô không nhiều, Lý Trường Thanh cầm đòn gánh theo dây thừng dự định đến lên núi đi nhặt chút củi khô.

Lý Trường Thanh dọc theo một dòng suối nhỏ đi ngược dòng nước, dòng suối như Bắc Đẩu Thất Tinh uốn lượn khúc chiết.

Loáng thoáng khi thì có thể thấy được khi thì không thể gặp, dòng suối hai bên có rất nhiều bị nước mưa cọ rửa xuống tới cành cây khô.

Lý Trường Thanh chân đạp cát mịn, tại thanh tịnh trong khe nước nhặt cành cây khô.

Cũng không lâu lắm, Lý Trường Thanh liền nhặt tốt hai trói cành cây khô, dùng dây thừng thắt ở đòn gánh lên.

Nghe cọt cọt tiếng nước chảy, Lý Trường Thanh không khỏi nghĩ đến con suối nhỏ này đầu nguồn ở chỗ nào?

Lý Trường Thanh buông xuống đòn gánh khinh trang thượng trận, vượt qua sơn lâm xuyên qua cỏ cây đi truy tầm dòng suối đầu nguồn.

Cách một mảnh xanh biếc rừng trúc, Lý Trường Thanh nghe được như ngọc sức chạm vào nhau phát ra thanh âm.

Vòng qua rừng trúc, Lý Trường Thanh phát hiện một chỗ thanh u đầm nước.

Đầm nước lấy cả khối đá làm nền, tới gần bên bờ thạch nắm chắc hướng lên uốn lượn lộ ra mặt nước, tựa như hình thù kỳ quái tảng đá cùng đảo nhỏ.

Chung quanh xanh thẳm cây cối cùng xanh biếc dây leo ở giữa lẫn nhau che lấp quán quanh, cao thấp không đều phần đuôi tung bay theo gió.

Trong đầm nước đặc biệt thanh lương, thành quần kết đội con cá tựa như trong không khí du động, không có cái gì dựa vào.

Ánh mặt trời chiếu tại đáy đầm, đem con cá cái bóng cái bóng tại thạch đầm lên.

Con cá có khi ngơ ngác đứng im bất động, nhưng lại đột nhiên hướng nơi xa bơi đi, lui tới nhẹ nhàng nhanh nhẹn.

Lý Trường Thanh phúc lâm tâm chí, nhớ tới mình tại tây nghiên mực bên cạnh luyện tập Thư Pháp trảng cảnh!

PS: Ha ha, ta cái này hòn đá nhỏ đầm cái viết không có chút nào không hài hòa cảm giác, nhìn cái thường chứ sao. . .

Chương 32: Lĩnh ngộ Thư Pháp, có khách tới chơi

Hình thê Phương Chính, bút họa bình thẳng, có thể làm mẫu mực.

Lý Trường Thanh tại tẩy nghiên mực bên cạnh vẽ « tập Vương Hi Chi Thánh giáo tự » lâu ngày, đã dùng nát hai chi đầu bút.

Thư thê kết cấu quân xưng trọng tâm vững chắc hình chữ tinh tế, thời gian dần qua đạt được chữ Khải chi chân hình.

Nhưng Lý Trường Thanh vẽ « nhạc nghị luận », « Hoàng Đình Kinh » về sau, so sánh với nhau liền lộ ra chỉ có hình.

Cho tới nay cũng không thể nhập thiếp vong ngã, lĩnh ngộ vương Hữu Tướng Quân Thư Pháp bên trong tinh thần áo nghĩa.

Nhìn thấy thạch trong đầm con cá khi thì đứng im bất động, lại bỗng nhiên như mũi tên bơi về phía phương xa.

Lấy đứng im phụ trợ du động lúc nhanh nhẹn, lại lấy du động lúc nhanh nhẹn phụ trợ lơ lửng ở trong nước lúc đứng im

Lý Trường Thanh đột nhiên minh bạch mình Thư Pháp ngốc trẻ, máu chốt tại đặt bút chi tĩnh cùng được bút chi động ở giữa chuyển hóa không được.

Không thể như đá trong đầm con cá, đang động tĩnh chuyển hóa ở giữa hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Lấy đặt bút chi tĩnh phụ trợ được bút chi động, lại lấy được bút lúc đột nhiên đột nhiên dừng lại phụ trợ đặt bút chi tĩnh.

Trong động có tĩnh, trong tĩnh có động động tĩnh kết hợp, mới có thể thể hiện ra thư thiếp bên trong tinh khí thần.

Hữu tâm trông hoa hoa không ra, vô tâm cảm liễu liễu xanh um.

Lý Trường Thanh vốn chỉ là nghĩ tìm kiếm dòng suối nhỏ đầu nguồn, chẳng những ngoài ý muốn nhìn thấy rừng trúc, thạch đầm, thanh tuyền, con cá liền thành một khối mỹ cảnh.

Còn lĩnh ngộ Thư Pháp bên trong áo lý, tình cảnh này làm nhập thơ đẹp như tranh.

Lý Trường Thanh trong lúc nhất thời trầm mê tại sơn quang thủy sắc bên trong bỏ không được rời đi, dùng ngón tay đánh vào thanh thủy tại trên hòn đá bắt đầu luyện chữ.

Cố cục từ Trương Đại Niên nơi đó hỏi thăm đến Lý Trường Thanh nơi ở, ngồi lên lái xe xe trực tiếp lái hướng Lĩnh Hạ hương chính phủ.

Tại Lĩnh Hạ thôn Phó trấn trưởng Lưu Tam Minh bồi Đồng Hạ, lập tức lái xe tiến về Lý gia thung lũng.

Lưu Tam Minh biết vị này Cố cục thật không đơn giản, nghe đồn lập tức liền muốn tiến thêm một bước, thái độ phi thường ân cần.

Lý Kiến Quốc đã sớm tiếp vào Lưu Tam Minh điện thoại thông tri, biết D huyện giáo dục cục Cố cục trưởng muốn tới Lý gia thung lũng.

Từ khi Lý gia thung lũng tiểu học hủy bỏ về sau, trong thôn hài tử đọc sách vấn đề một mực là Lý Kiến Quốc tâm bệnh.

Đến chi dạy lão sư nói không chừng lúc nào liền sẽ đi, cũng không phải kể lâu dài.

Lý Kiến Quốc không biết D huyện giáo dục cục cục trưởng vì sao lại đột nhiên đi vào Lý gia thung lũng, nhưng rất coi trọng cơ hội này.

"Hoan nghênh Cố cục trưởng, Lưu trấn trưởng đến Lý gia thung lũng thị sát chỉ đạo công việc!"

Làm hương trấn phủ xe dẫn huyện giáo dục cục xe vừa đến đầu thôn thời điểm, Lý Kiến Quốc chờ nói.

"Cố cục, đây là Lý gia thung lũng thôn bí thư chi bộ Lý Kiến Quốc, là danh trái qua khảo nghiệm lão đảng viên!", Lưu Tam Minh giới thiệu nói.

"Ha ha, Lý thư ký, người tốt!", Cố cục theo Lý Kiến Quốc nắm tay cười nói.

"Cố cục trưởng, ngài cũng đừng trò cười ta rồi, ta tính cái gì bí thư?", Lý Kiến Quốc cũng cười nói.

"Ha ha, người sách này cái có thể quản lý một cái thôn đâu, nghe nói Lý gia thung lũng tiểu học có trong thành đến chi dạy lão sư, mang ta đi nhìn xem!", Cố cục rất bình dị gần gũi địa đạo.

"Hào hảo, có thể may mắn mà có mấy vị kia lão sư!", Lý Kiến Quốc trả lời nói.

"Ừm, chúng ta bây giờ đi nhận thức một chút!", Cố cục gật đầu nói.

"Đây là tiểu Mạnh, người ta thế nhưng là Hán trong nước văn đại học tốt nghiệp cao tài sinh." Lý Kiến Quốc chỉ vào Mạnh Vân Thành nói.

Mạnh Vân Thành rất lễ phép mà gật gật đầu, cũng không có quá nhiều phản ứng.

"Vị này là tiểu Thẩm, Lỗ Tấn mỹ thuật học viện sinh viên năm thứ tư!" Lý Kiến Quốc lại dẫn tiến Thẩm Nhượng Lâm nói.

"Cố cục trưởng tốt!", Thẩm Nhượng Lâm mỉm cười nói.

"Đều là tài hoa hơn người người trẻ tuổi, cảm ơn các người ủng hộ Cốc Dương huyện giáo dục công việc!", Cố cục từng cái bắt tay nói.

"Cố cục, buổi tối tới nhà ta ăn cơm, đều là nông thôn đồ ăn thường ngày!"

Lý Kiến Quốc bồi tiếp Cố cục tại Lý gia thung lũng tiểu học đơn giản đi đến một vòng sau rất nhiệt tình địa đạo.

"Ăn cơm thì không cần, kỳ thật ta hôm nay đến Lý gia thung lũng còn có những chuyện khác!", Cố cục vừa cười vừa nói.

"Úc, còn có những chuyện khác?", Lý Kiến Quốc nghi hoặc nói.

"Đúng vậy a, thôn các người bên trong là không phải có vị gọi Lý Trường Thanh trẻ tuổi người?", Cố cục gật đầu nói.

"Lý Trường Thanh? Chính là ta nhà đại chất tử! Ngài tìm hắn có chuyện gì?", Lý Kiến Quốc càng thêm mờ mịt rồi.

"Đã Lý Trường Thanh là nhà người đại chất tử, vậy thì càng dễ xử lý rồi. Chuyện là như thế này, trong huyện kế hoạch tại mới xây văn hóa quảng trường tổ chức chút giáo dục hoạt động, dự định xin nhà người đại chất tử đi kia giảng thư!", Cố cục nói rõ ý đồ đến nói.

"Ai, các người tới chậm! Nếu là sớm tới một cái nguyệt còn có thể, hiện tại đã muộn!", Lý Kiến Quốc thở dài nói.

"Vì cái gì đây?", Cố cục không hiểu hỏi.

"Thanh oa tại trong tỉnh xảy ra chút sự tình, hiện tại nhận thầu rồi trong thôn mương lớn rừng hoang, ở nhà trông trọt đâu!", Lý Kiến Quốc nói.

"Việc này ta biết, ta còn mua qua hắn rau hẹ đâu! Hắn bây giờ tại nhà, liên phiền phức mang ta tới một chuyến!", Cố cục còn tưởng rằng là sự tình khác thở một hơi dài nhẹ nhõm nói.

"Hắc hắc, nhà ta đại chất tử rau hẹ quả thật không tệ! Bất quá Thanh oa chính mình tại Chung Nam sơn dưới dựng cái nhà gỗ nhỏ, bình thường đều không được ở trong thôn.!", Lý Kiến Quốc ý vị thâm trường cười nói.

"Ẩn cư tại trong núi sâu đồng hương, thì càng muốn gặp!", Cố cục hào hứng càng đậm.

"Được, vậy ta liền mang các người đi một chuyến!", Lý Kiến Quốc nói.

Một đoàn người mới leo lên đến phía sau núi nửa đường bên trên, cũng đã mệt đến thở hồng hộc.

"Núi này bên trong trên núi còn có người ở?"

Lưu Tam Minh một cái tay chống đỡ đầu gối, một cái tay khác lau sạch lấy mồ hôi trên trán hỏi.

"Liên nhà ta đại chất tử ở tại kia, bình thường cơ hồ không ai đi qua!", Lý Kiến Quốc nói.

"Non xanh nước biếc trời xanh mây trắng, phong cảnh vẫn rất tốt!"

Cố cục cái trán cũng có một tầng mồ hôi mịn, vòng nhìn qua bốn phía tú lệ cảnh sắc nói.

"Ha ha, trong núi khác không có, chính là núi nhiều nước nhiều!", Lý Kiến Quốc cười nói.

"Lão Lý, đại khái vẫn còn rất xa đâu?"

Lưu Tam Minh nếu như không phải nghĩ lấy lòng Cố cục mới sẽ không bị phần này tội, rất mệt mỏi mà hỏi thăm.

"Vượt qua đỉnh núi, lại xuống sườn núi chính là!", Lý Kiến Quốc nói.

"A, còn có xa như vậy! Cố cục, ta thật sự là đi không được rồi, ở đây đợi người đi!", Lưu Tam Minh co quắp ngồi dưới đất nói.

"Ừm, vậy chúng ta lên đường đi!", Cố cục phát phát tay nói.

Lý Kiến Quốc mang theo Cố cục bọn người vượt qua phía sau núi, đi vào Chung Nam sơn ở dưới nhà gỗ nhỏ.

"Trong phòng không ai, nghe nói hần ở trên núi xây dựng cái trại nuôi gà, có thể là ở trên núi!"

Lý Trường Thanh nhà gỗ không có khóa lại, Lý Kiến Quốc đi vào đi một vòng sau khi ra ngoài nói.

"Rất lâu không có đi trên núi thăm dò qua hiểm, ta hôm nay đi thử xem!", Cố cục vừa cười vừa nói.

"Cố cục, biết ngài bề bộn nhiều việc, nếu không chờ Thanh oa trở về rồi, ta giúp người chuyển cáo một chút?", Lý Kiến Quốc lo lắng Cố cục thân thể chịu không được hỏi.

"Không có việc gì, vẫn là chính ta tự mình nói với hần đi!"

Cố cục đánh giá đơn sơ ở lại hoàn cảnh, đối Lý Trường Thanh đánh giá càng cao hơn hơn mấy phần nói.

Có thể tại hoang tàn vắng vẻ trong núi sâu chịu được nghèo nàn tịch mịch, khó trách có thể đem thánh hiền chi đạo đọc sách đến xuất thần nhập hóa!

"Vậy các người cần phải theo sát, cái này Chung Nam sơn nhưng so sánh phía sau núi lớn hơn, vạn nhất đi lạc đường liền phiền toái!", Lý Kiến Quốc dặn dò.

Lồng lộng Chung Nam sơn cây rừng rậm rạp, một đám người đi tại trên đường núi khó khăn tìm kiếm lấy!

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Không núi không gặp người, nhưng nghe tiếng đọc sách vang

Nơi núi rừng sâu xa, yên tĩnh u ám.

Một vòng tà dương xuyên thấu qua tầng tầng cành lá, chiếu xạ dưới tầng cây rêu xanh phía trên.

Tròn trịa quang sáng ở vào vô biên u ám bên trong, cho trong rừng mang đến một tia ấm áp.

Một trận gió nổi mây phun, tà dương thoáng qua mà qua, loang lổ bóng cây đứng như phù dung sớm nở tối tàn.

Cứ việc thâm sơn u tĩnh, nhưng cũng không phải hoàn toàn tĩnh mịch.

Chiêm chiêm điều ngữ, chít chít côn trùng kêu vang, lạnh rung phong thanh, róc rách tiếng nước chảy, đan vào lẫn nhau.

Lý Kiến Quốc mang theo Cố cục bọn người xuyên thẳng qua giữa khu rừng, mênh mông núi xanh lại không thấy bóng dáng.

Hòn đá nhỏ bờ đầm, phong cảnh như vẽ, Lý Trường Thanh đắm chìm trong Thư Pháp thế giới không thể tự kiềm chế, thẳng đến ngón tay tại trên hòn đá mài hồng da, lưu lại điểm điểm vết máu mới từ bên trong tỉnh táo lại.

Trên hòn đá chữ chính thể nhìn lại giống như sâm nhiên Thái Sơn ổn trọng, nhìn kỹ bút tích lại phảng phất chân trời phiêu đăng mây bay.

Lý Trường Thanh nhìn quanh xung quanh Thanh Dật cảnh sắc, nhìn qua trên hòn đá cứng cáp kiểu chữ, có thể nào không đọc sách?

"Đại học chi đạo, tại rõ ràng đức, tại thân dân, tại dừng ở chí thiện!"

"Tri chi nhi hậu hữu định, định sau đó có thể tĩnh, tĩnh sau đó có thể an, an sau đó có thể lo, lo sau đó có thể được."

"Vật có đầu đuôi, sự tình có từ đầu đến cuối, biết chỗ tuần tự, thì gần nói vậy."

"Cố chi dục rõ ràng đức khắp thiên hạ người, trước quản lý nước; muốn quản lý nước người, trước đủ nhà; muốn đủ nhà người. . ."

Ý là 《 Đại Học 》 tôn chỉ ở chỗ phát dương quang minh chính đại phẩm đức, khiến người vứt bỏ cũ đồ mới đạt tới hoàn thiện nhất cảnh giới, biết nên đạt tới cảnh giới mới có thể chỉ hướng kiên định, chỉ hướng kiên định mới có thể trấn tĩnh không nóng nảy, trấn tĩnh không nóng nảy mới có thể yên tâm thoải mái, yên tâm thoải mái mới có thể suy nghĩ quần nhau, suy nghĩ quần nhau mới có thể có thu hoạch. Mỗi dạng đồ vật đều có căn bản có chỉ mật, mỗi chuyện đều có bắt đầu có kết thúc. Minh bạch bản này cuối từ đầu đến cuối đạo lý, liền tiếp cận sự vật phát triển quy luật.

Lý Trường Thanh tiếng đọc sách trong sáng mà vang dội, tại sơn cốc u tĩnh bên trong truyền bá đến cực xa.

Tiếng đọc sách bên trong ẩn chứa 《 Đại Học 》 bên trong tu thân dưỡng tính đoàn chính khí tức bình hòa, giống như đến từ bi ngân thế giới phật âm.

Trong rừng chim tước côn trùng bao phủ tại tiếng đọc sách tạo nên ý cảnh bên trong, vậy mà đều quên kêu to lảng lảng lắng nghe.

"Nghe, là tiếng đọc sách!", Cổ cục đột nhiên dừng bước nói.

"Là Thanh oa thanh âm, Cổ cục trường nhĩ lực thật tốt, nếu không phải người nói, ta còn không có nghe thấy đâu!", Lý Kiến Quốc cười nói.

Cổ cục gật gật đầu không nói gì, vênh tai lắng nghe Lý Trường Thanh tiếng đọc sách.

Tiếng đọc sách hư vô mờ mịt, tại mệnh mang dãy núi bên trong không biết từ chỗ nào truyền đến, nhưng lại giống như đến từ sâu trong linh hồn linh tính ngâm xướng.

Lý Kiến Quốc chưa từng có đọc qua 《 Đại Học 》, lúc này lại cũng nghe được như si như say, mình ngộ rất nhiều tu thân Tề gia đạo lý.

Cổ cục bình thường tương đối yêu thích các loại nho gia điển tịch, trong tất cả mọi người mê mẩn trình độ sâu nhất, có chút trong chính trị nghị nan vấn đề vậy mà tại tiếng đọc sách bên trong giải quyết dễ dàng.

Lý Trường Thanh đọc sách lúc không câu nệ tại hình thức, bề mặt cây cảnh trúc xem như bút lông, trên không trung vừa viết bên cạnh đọc.

"Thanh oa đem đọc sách thần, liền ngay cả ta cái này đại lão thô đều có thể nghe hiểu chi, hồ, già, dã!", Lý Kiến Quốc trước hết nhất từ tiếng đọc sách bên trong tỉnh lại tự nhủ nói.

"Hô, đọc như vậy tiếng đọc sách còn là lần đầu tiên nghe thấy, đơn giản thật bất khả tư nghị!", hương trấn phủ Hồ trợ lý cũng tỉnh lại nói.

"Cổ cục trường? Cổ cục trường?", đi theo Cổ cục mà đến nhân viên tùy tùng gặp Cổ cục như là lão tăng nhập định lo âu hồ.

"Ừm . . . , ta không sao!"

Cổ cục đem mình cuộc đời sở học xác minh Lý Trường Thanh tiếng đọc sách bên trong đạo lý được lợi rất nhiều, tâm tình vô cùng tốt địa đạo.

"A, làm sao nghe không được chim tước côn trùng tiếng kêu đâu, thật sự là kỳ quái?", Hồ trợ lý gọi kinh ngạc nói.

"Mới vừa rồi còn có, chẳng lẽ nói chim tước côn trùng đều có thể nghe hiểu Thanh oa tiếng đọc sách?"

Lý Kiến Quốc cũng là lần đầu tiên nhìn thấy như thế chuyện quỷ dị, cực kì khiếp sợ nói.

"Đồng hương tiếng đọc sách nặc dù thần kỳ, nhưng cũng không đến mức đến chim tước đều có thể nghe hiểu tình trạng. Bất quá động vật tư duy tương đối là đơn thuần, lại càng dễ cảm nhận được tiếng đọc sách bên trong yên tĩnh tường hòa ý vận, cho nên mới sẽ đình chỉ kêu to!", Cổ cục cười giải thích nói.

"Xem ra Cổ cục trường cũng rất hiểu, khó trách nhất định phải tự mình mời Thanh oa đến trong huyện đi giảng thụ!", Lý Kiến Quốc cười nói.

"Ha ha, ta biết cái gì nha! Đồng hương mới thật sự là người tài ba, làm phiền tiếp tục dẫn đường!", Cổ cục cười nói.

"Được, chúng ta đến núi bên kia đi xem một chút!"

Sắc trời dần tối, Lý Kiến Quốc vốn có chút tùy do dự, nhưng gặp Cổ cục trường rất kiên trì đành phải đáp ứng nói.

Lý Kiến Quốc đành phải dẫn Cổ cục bọn người lại lật cang một ngọn núi, vẫn có thể nghe được tiếng đọc sách lại như cũ không thấy bóng dáng.

"Cổ cục trường, Chung Nam sơn thật sự là quá lớn, hướng hồ thái dương lập tức liền muốn xuống núi, chúng ta tốt nhất là thừa dịp bây giờ đi về!", Cổ cục nhân viên tùy tùng đề nghị.

"Lưu chủ tịch xã còn tại phía sau núi bên trên chờ đâu, hỏi ta nhiều lần lúc nào trở về!", Hồ trợ lý cười nói.

"Trên núi đến tối rất dễ lạc đường, còn có chút dạ hành động vật ăn đến kiếm ăn, đúng là không an toàn!", Lý Kiến Quốc nói.

"Ừm, được thôi, vậy không thể làm gì khác hơn là hôm nào lại đến!", Cổ cục suy nghĩ chốc lát nói.

Lý Trường Thanh đắm chìm trong tiếng đọc sách bên trong quên đi thời gian, trong bụng truyền đến con đói bụng còn cào cảm giác mới phát giác được

mình vị trí hoàn cảnh.

Thừa dịp chân trời một điểm cuối cùng ánh sáng dọc theo dòng suối nhỏ xuôi dòng mà xuống, gánh lấy hai bó củi khô trở lại nhà gỗ nhỏ.

Như thường ngày nhóm lửa nấu nước nấu cơm, nhàn nằm trên ghế hưởng thụ yên tĩnh tường hòa núi cư sinh hoạt.

Lý Trường Thanh ngay tại nghiêm túc xem sách, một con hỏa hồng sắc con sóc nhỏ đột nhiên nhảy đến trong sách vở.

Tiểu gia hỏa móng vuốt còn ôm cái không biết tên quả hạch đặt ở trong sách vở, lại dùng cái mũi đụng vào Lý Trường Thanh cánh tay.

Sau đó trừng mắt to nhìn mắt Lý Trường Thanh lại nhìn mắt trong sách vở quả hạch, hỏa hồng sắc cái đuôi to càng không ngừng quét tới quét lui.

Lý Trường Thanh vốn cho rằng con sóc nhỏ trở lại trong núi rừng đi, không nghĩ tới lại trở về rồi, trả lại cho mình đưa tới một cái quả hạch.

Con sóc nhỏ dùng tràn ngập hi vọng ánh mắt nhìn qua Lý Trường Thanh, hai phiết thật dài sợi râu thỉnh thoảng run run một chút.

Lý Trường Thanh đều không tiện cự tuyệt con sóc nhỏ nhiệt tình, cầm lấy quả hạch trên bàn nện nát ăn hết trong đó có thể ăn bộ phận.

Hương vị cùng loại với hoang dại hạch đào, nhưng lại so hoang dại hạch đào càng ăn ngon hơn.

Lý Trường Thanh ăn xong một cái về sau, lấy hân hiện tại đối dục vọng năng lực không chế lại cũng không nhận được muốn ăn cái thứ hai.

Con sóc nhỏ gặp Lý Trường Thanh sau khi ăn xong, nhảy đến hôm qua uống nước bát bên trên, phát ra 'Uc uc' tiếng kêu.

Lý Trường Thanh hiểu ý, biết con sóc nhỏ là muốn uống linh thủy, móc ra tụ linh ẩm cho nó đồ đầy.

Con sóc nhỏ lập tức nhào tới, đem đầu lườn vào trong chén từng ngụm từng ngụm uống vào linh thủy.

Trong chén linh thủy uống xong về sau, lại dùng thật dài đầu lưỡi đem dính tại sợi râu trên linh thủy cũng liếm láp sạch sẽ.

Lý Trường Thanh cười nhìn lấy con sóc nhỏ, tựa hồ có như thể một vị tiểu hàng xóm cũng không tệ.

Chỉ gặp con sóc nhỏ lanh lợi trở lại mình ô, lại từ cỏ dại đồng bên trong lật ra cái quả hạch, dùng móng vuốt nhỏ ôm đưa đến Lý Trường Thanh trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: 3 ngoảnh đầu nhà gỗ, Mặc gia mở ra

Quả hạch vị đẹp, con sóc thú vị.

Lý Trường Thanh dương dương tự đắc, liền chưa phát giác trong núi kham khổ.

"Thanh oa, người buổi chiều đều chạy đi đâu rồi?"

Xa xa Luru Thúy Nga cầm đèn pin, từ sau núi phương hướng đi tới hỏi.

"Ngay tại trên núi nha, đi đường ban đêm nhiều nguy hiểm, có chuyện gì có thể mai lại nói sao?"

"Điện thoại một ngày không ai tiếp, trước đó đến mấy lần cũng đều không ai, không đến nhìn một chút sao có thể ngủ được đâu?"

"Ngạch, điện thoại không có điện tắt máy sau vẫn không có xông. . ."

Lý Trường Thanh tại trong núi sâu trải qua đơn giản vừa làm ruộng vừa đi học sinh hoạt, theo ngoại giới cơ hồ không có liên hệ, đều chẳng muốn dùng đi động.

"Người bây giờ có thể khó lường, huyện giáo dục cục Cố cục trưởng đều tự mình đến mời người đến trong huyện đi giảng thư đâu!"

Lưu Thúy Nga không trách tội Lý Trường Thanh ý tứ, gặp đều bình an vô sự trầm tĩnh lại có chút tự hào nói.

"Đến trong huyện đi giảng thư?", Lý Trường Thanh nghi hoặc nói.

"Đúng vậy a, người kiến quốc thúc mang tới, nói là tại trong huyện mới xây văn hóa quảng trường!"

"A a, đến lúc đó nhìn nhìn lại đi!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

Đến trong huyện văn hóa quảng trường giảng thư, có thể để cho càng nhiều người có cơ hội lắng nghe thánh hiền chỉ đạo, phát dương Trung Hoa truyền thống văn hóa.

Nhưng là Lý Trường Thanh rất thích hiện tại tự do tự tại vô câu Vô Thức cuộc sống điền viên, cũng không muốn có quá nhiều ràng buộc.

"Chuyện này chính người làm chủ, còn có lần trước người tại chợ bán thức ăn cứu cái kia nữ oa cũng lái xe tìm tới đâu!", Lưu Thúy Nga vui mừng nhướng mày địa đạo.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Nữ oa kia so trong ảnh dáng đẹp xinh đẹp hơn, lão mục cho người đem số điện thoại hỏi tới, về sau nhiều tâm sự!", Lưu Thúy Nga từ quần áo trong túi móc ra một trang giấy nói.

"Được rồi!", Lý Trường Thanh vô lực nói.

"Được, vậy ta trở về, nhớ kỹ nhiều theo nữ oa kia tâm sự!", Lưu Thúy Nga dặn dò.

"Ta đưa người trở về đi!"

"Không cần không cần, con đường này ta cũng không biết đi rồi bao nhiêu lần!"

Lý Trường Thanh lấy rất nhiều thánh hiền thời cổ làm bạn, cùng trong núi cây rừng hoa điều làm bạn.

Chỉ muốn tại trong núi sâu ngao du Học hải viết sách lập thuyết vì hướng thánh kế tuyệt học, cũng không có hoa tiền nguyệt hạ nhi nữ tình trường tâm tư.

Tiện tay đem Lưu Thúy Nga cho số điện thoại ném tới nhà gỗ nơi hẻo lánh, tiếp tục đắm chìm trong sách vở thế giới bên trong.

Cốc Dương huyện thành nào đó khu dân cư nhỏ, Ninh Thái Linh thoa lấy mặt nạ dưỡng da nội tâm có chút khẩn trương nhìn chăm chăm điện thoại, đang suy nghĩ câu đầu tiên nên nói cái gì lời nói.

Theo thời gian từng giờ từng phút đi qua, điện thoại tin tức điện thoại cũng rất nhiều, nhưng chính là không đợi được người kia.

"Chẳng lẽ nói hấn so sánh thẹn thùng hướng nội, muốn ta chủ động một điểm? Tốt a, chủ động liền chủ động, coi như là vì công việc!"

Ninh Thái Linh mặc đồ ngủ ngồi xếp bằng trên giường nâng cằm lên suy nghĩ một chút nói, rốt cục lấy dũng khí đưa vào dãy số đã gọi đi.

"Thật xin lỗi, ngài kêu gọi dãy số tạm thời không cách nào nghe, xin gọi lại sau!"

Lý Trường Thanh tại nhà tranh phía dưới không đếm xỉa đến, lẳng lặng mà nhìn xem thư.

Con sóc nhỏ tại trên bàn gỗ đập lấy quả hạch, thỉnh thoảng nhìn Lý Trường Thanh một chút, ngẫu nhiên ôm quả hạch đưa Lý Trường Thanh một hai cái.

Chung Nam sơn dưới sáng sớm huy vẩy vào xanh mơn mơn rau hẹ bên trên, Lý Trường Thanh cầm bốn cái túi xách da rắn tại thu hoạch rau hẹ.

Trở lại nhà gỗ nhỏ sau lại dùng gỗ cho xe gắn máy đặt trước làm hàng hoá chuyên chở cái rương, đem gỗ cái rương gác ở xe gắn máy hai bên, để lên bốn túi rau hẹ không gian còn có còn lại.

Đồng Môn chợ bán thức ăn nơi hẻo lánh nhỏ kín người hết chỗ, nhưng lại ngay ngắn trật tự chưa từng xuất hiện hỗn loạn hiện tượng.

Lý Trường Thanh theo thường lệ đọc sách bán đồ ăn, các thỉnh giả tựa như là mỗi chủ nhật đi giáo đường nghe giảng đạo thành kính.

Từ đọc sách đến rau hẹ bán xong chỉ dùng nửa giờ, Lý Trường Thanh trở về phía sau núi tiếp tục chuồng gà kết thúc công việc công việc.

Cố cục đến đến trong cục đơn giản mở xong các hạng hội nghị, trực tiếp ngồi xe chạy về phía Lý gia thung lũng.

Lý Kiến Quốc mang theo Cố cục lần nữa đi vào nhà gỗ nhỏ thời điểm, Lý Trường Thanh đã chẳng biết đi đâu.

Chung Nam sơn núi non trùng điệp lao nhanh bay động, biết Lý Trường Thanh ngay tại trên núi, nhưng là mây sâu không biết chỗ!

"Ai, trở về đi, lần sau đến sớm một chút!"

Cố cục đã từng huyền tường tại trong núi sâu trải qua nhân văn đã học sinh hoạt, có thể hẳn chung quy là cái tục nhân bất đắc dĩ thờ dài nói.

Nắng chiều đầy trời lúc, Lý Trường Thanh rốt cục đem tất cả linh kiện đều lắp ráp tốt.

Chuồng gà có hoàn chỉnh cho ăn liệu hệ thống, thanh phân hệ thống, nhiệt độ hệ thống điều khiển, tập trứng hệ thống, hoàn cảnh hệ thống điều khiển, công năng phi thường đầy đủ.

"Túc chủ một mình hoàn thành chuồng gà kiến tạo công trình, phù hợp Mặc gia chức nghiệp mở ra tiêu chuẩn, ngay tại mở ra. . ."

Chư Tử Bách gia trên bàn đồ thấp sáng một mảnh mới khu vực, Lý Trường Thanh trước mắt xuất hiện một tòa quy mô to lớn lâu các.

Lâu các trên thiết bút ngân câu khắc hoạ lấy 'Thiên Công các' ba chữ to, cửa hông mở ra sau đi ra một vị người mặc vải bố đầu đội dây thừng đồ bộ nam tử trung niên.

"Tại hạ Cầm Hoạt Ly (Cầm Hoạt Ly), hoan nghênh tiểu huynh đệ gia nhập Mặc gia!", Cầm Hoạt Ly cười đối Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, vinh hạnh đến cực điểm!", Lý Trường Thanh khách khí nói.

"Mặc gia có hai chi chi nhánh, một con tôn trọng dũng quả dùng võ nhập hiệp, một cái khác chi thì chú trọng nhận thức luận, logic học, hình học, hình học quang học, tính cơ học chờ ngành học nghiên cứu, người nguyên ý học loại kia?", Cầm Hoạt Ly hỏi.

"Nguyên học loại thứ hai!", Lý Trường Thanh tính tình không màng danh lợi không thích hợp chém chém giết giết đối Cầm Hoạt Ly nói.

"Lại đưa người « kiêm ái » tam thiên, « phi công » tam thiên, « minh quý » một thiên, chờ người học xong sau lại truyền thụ Mặc gia thuật nói bí tịch!", Cầm Hoạt Ly ồng tay áo bắn ra hai quyển thư bay đến Lý Trường Thanh trong tay nói.

"Đa tạ chỉ điểm!", Lý Trường Thanh tiếp nhận thư tịch nói cảm ơn.

Trong lịch sử Nho Mặc chi tranh phi thường thảm liệt, hai nhà quan điểm đối chọi gay gắt, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng Lý Trường Thanh kiêm học Nho Mặc.

Chư Tử Bách gia bên trong nho gia chức nghiệp, Mặc gia chức nghiệp, đều chỉ là dùng đến học tập rất nhiều Hoa Hạ truyền thống văn hóa phương thức.

Lý Trường Thanh không phải nho không phải mực không phải y không phải nông, có thể nói chỉ 'Tập gia'.

Vẫn luôn là đứng tại trung lập góc độ, dùng phê phán ánh mắt đi xem kỹ mỗi loại nhà điển tịch.

Từ đó hấp thu mỗi loại nhà kinh điển tinh hoa bộ phận, kết hợp trước mắt thời đại lý niệm, hình thành tư tưởng của mình.

Từ nói: "Học mà không nghĩ thì không thông, nghĩ mà không học thì tổn công."

Chỉ là học tập lại không nghĩ tới thì liền sẽ mê hoặc mà không đoạt được, chỉ là suy nghĩ lại không học tập liền sẽ tinh thần rã rời mà không đoạt được.

Ba quyển sách bên trong « minh quý » quyển sách vốn là giảng thuật quý thần không hiếm hoi còn sót lại tại, mà lại có thể đối người ở giữa thiện ác giúp cho thưởng phạt.

Lý Trường Thanh dùng cả đêm thời gian xem hết « minh quý » quyển sách, lại nhìn thấy coi trọng kế thừa tiền nhân văn hóa tài phú lý niệm.

Đọc sách càng nhiều, Lý Trường Thanh càng phát giác nhân sinh như mộng.

Thế gian vạn sự vạn vật đạo lý, lại có mấy người có thể tìm hiểu đến thấu, thấy rõ ràng đâu?

Lý Trường Thanh từ nhỏ nhà gỗ mơ màng tỉnh lại, nhớ tới Gia Cát kê cao gối mà ngủ lồi bên trong trăng cảnh không khỏi ngậm xướng nói:

Đại mộng ai người sớm giác ngộ, bình sinh ta tự biết.

Thảo đường xuân ngủ đủ, ngoài cửa sổ ngày chậm chạp.

Cố cục có rồi hai ngày trước giáo huấn, ngày mới vừa tảng sáng liền rời giường tự mình lái xe tiến về Lý gia thung lũng.

Vượt qua phía sau núi, đi vào Chung Nam sơn ở dưới nhà gỗ nhỏ lúc vừa vận nghe thấy Lý Trường Thanh tại ngâm tụng Gia Cát Ngọa Long thơ.

Lý Trường Thanh không màng lợi danh, định rõ chí hướng yên tĩnh trí viễn đại trí Đại Hiền Giả hình tượng, sôi nổi phù hiện ở Cố cục trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Nho khí mô phỏng hình, tiếp nhận hiệu trưởng

Đề lộ ra ngày không rõ, trời lạnh vật cảnh thanh.

Son dã một mảnh tình mạch, nhưng cũng nghe thấy giọt sương thanh âm huyền ảo, từ trên lá cây trượt xuống đến trong đất bùn.

Lý Trường Thanh cố ý trong phòng lẽ mề hồi lâu, mới mặc quần áo từ tề mở cửa phòng.

Cố cục ngay tại nhà gỗ nhỏ bên ngoài đứng bình tĩnh, trên thân ngưng tụ thủy khí đem quần áo đều dính ướt.

"Đồng hương, còn nhận được ta không?"

Ba ngoảnh đầu nhà gỗ tại sương sớm bên trong chờ đợi, Cố cục rốt cục nhìn thấy Lý Trường Thanh ngạc nhiên hỏi.

"Ha ha, đương nhiên nhớ kỹ, ngươi là cái thứ hai mua ta rau họ.", Lý Trường Thanh cười nói.

"Ha ha, bất quá lần này cũng không phải đến mua rau họ, tin tưởng ngài hẳn phải biết ta tới mục đích a?", Cố cục thăm dò tính mà hỏi thăm.

"Trên núi thủy khí rất nặng, quần áo dính ướt a?"

Lý Trường Thanh tránh đi Cố cục vấn đề, ngược lại cười hỏi.

"Là có chút, bất quá không có chuyện gì, chờ sau đó chỉ làm!", Cố cục lúng túng đáp.

"Đù chừng nóng quê mùa, lưng đốt Viêm Thiên ánh sáng, lực tần không biết nóng, nhưng tiếc ngày mùa hè dài."

Lý Trường Thanh từ ống tay áo bên trong móc ra một chi cổ kính bút lông, đồng thời ngâm tụng viết lấy Bạch Cư Dị « quan ngại mạch ».

Điểm son bút lấy tồn trữ tại nê cung hoàn bên trong hạo nhiên chính khí làm mực, tạo nên « quan ngại mạch » bên trong khí thể ngất trời lao động tràng cảnh.

Cố cục phảng phất đưa thân vào dưới ánh mặt trời chói chang, chân đạp tại bốc hơi lấy nóng ướt quê mùa bên trên, quần áo trên người thể mà rất nhanh làm đi!

"Đồng hương, thật là thần nhân vậy!"

Cố cục vuốt ve trên thân khô ráo quần áo, trợn mắt cứng lưỡi cảm thán nói.

"Điều trùng tiểu kỹ mà thôi, nhiều lắm thì nhiều đọc vài cuốn sách thôi!"

Lý Trường Thanh nghiên cứu điểm son bút đi sau hiện diệu dụng, có thể lấy hạo nhiên chính khí làm mực mô phỏng ra thì từ bên trong tràng cảnh thần nhiên nói.

Nếu không phải Lý Trường Thanh Học hải bên trong chứa đựng hạo nhiên chính khí không đủ, thậm chí có thể trực tiếp hiển hóa ra hiện một vòng mặt trời đỏ.

Cố Tồn Minh Cố cục trưởng vốn cho là mình ba ngoảnh đầu nhà gỗ, lại tại nhà gỗ bên ngoài chờ đợi đến quần áo đều ướt đã rất chiều hiền đãi sĩ.

Nhưng là thấy biết đến Lý Trường Thanh lấy một bài thơ ca bốc hơi trên người hần khí ả về sau, mới cảm thấy mình làm còn thiếu rất nhiều!

"Ngài quá khiêm tốn, cái này không phải điều trùng tiểu kỹ nha? Dùng thần hồ kỳ kỹ đều không đủ đến nay hình dung thủ đoạn của ngài!", Cố cục trưởng vui lòng phục tùng địa đạo.

"Cố cục trưởng nghĩ mời ta đi trong huyện văn hóa quảng trường đi giảng thư?", Lý Trường Thanh không có nhận lên tiếng nói.

"Ta là huyện giáo dục cục trưởng Cố Tồn Minh, chính thức mời ngài đến trong huyện mới xây văn hóa quảng trường đi giảng thư.",

Cố Tôn Minh không rõ ràng Lý Trường Thanh ý nghĩ trong lòng, thần sắc đoan chính nói.

"Ta chẳng qua là một giới sơn dã thôn phu, nào có tư cách đến trong huyện văn hóa quảng trường đi giảng thư nha?", Lý Trường Thanh nói.

"Ngài nếu là không có tư cách, Cốc Dương huyện ai lại sẽ có tư cách đâu?", Cố Tôn Minh thành khẩn nói.

"Muốn nói tư cách, trước kia lúc đi học nhàn rồi nhàn chán đến thi đậu qua giáo sư giấy chứng nhận tư cách. Đến huyện huyện thành văn hóa quảng trường giảng thư khả năng không đủ tư cách, nhưng ở Lý gia thung lũng dạy tiểu học vẫn là miễn cưỡng có thể làm!", Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

Đến trong huyện văn hóa quảng trường giảng thư, có thể tại rất trên diện rộng độ trên tuyên truyền Lý Trường Thanh từ rất nhiều kinh điển bên trong ngõ ra mà nói.

Mà lại lấy Lý Trường Thanh giảng thư trình độ, muốn tại Cốc Dương huyện thậm chí ám an thị thanh danh lan xa cũng không phải việc khó.

Nhưng là huyện văn hóa quảng trường có thể theo Đông Môn chợ bán thức ăn không giống, là có đông đảo con mắt nhìn chăm chăm chính thức hành vi.

Đến lúc đó khó tránh khỏi sẽ vì nổi danh chỗ một nơi, rất nhiều phiền toái không cần thiết liền theo nhau mà tới.

Lý Trường Thanh 'Hái cúc đông dưới rào, khoan thai gặp Nam Sơn' cuộc sống điền viên, liền sẽ biến thành ảo ảnh trong mơ.

Bất quá Cố Tôn Minh ba ngoảnh đầu nhà gỗ, lại tại ngoài cửa chờ đợi rất có trình cửa lập tuyệt ý vị.

Lý Trường Thanh không tốt trực tiếp cự tuyệt, liền đưa ra tương đối phương pháp trung hòa.

"Ngài không nghĩ đến huyện văn hóa quảng trường đi giảng thư, ngược lại nguyện ý tại Lý gia thung lũng dạy học?"

Cố Tôn Minh có thể nghe ra Lý Trường Thanh lời nói bên ngoài từ chối nhã nhặn ý tứ, kinh ngạc nói.

"Ừ", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Bất quá kinh phí có hạn, khả năng mời kim sẽ không quá cao!"

Cố Tôn Minh mặc dù là bộ giáo dục cục trưởng, nhưng là nông thôn giáo sư tiền lương cũng là muốn tuân thủ quy định.

"Không có việc gì, một nguyên đầu đề!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Ngài muốn định ra một đồng tiền đặc biệt mời họp đồng?", Cố Tôn Minh nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Cố cục trưởng, cho ta thời gian tự do, hành vi tự do, kết thúc tự do là được rồi!", Lý Trường Thanh nói.

"Có thể cho phép người tới dự thính ngài khóa sao?", Cố Tôn Minh hỏi ra điểm mấu chốt nói.

"Đương nhiên có thể!"

Có người nguyện ý đến thăm son cầu học, Lý Trường Thanh tự nhiên là nguyện ý.

"Trở về về sau, ta liền định ra tốt đặc biệt mời họp đồng bổ nhiệm ngài vì Lý gia thung lũng tiểu học hiệu trưởng!", Cố Tôn Minh nói.

Sự tình mặc dù không viên mãn, nhưng cũng đã hết thảy đều kết thúc, Cố Tôn Minh không có ở lâu từ biệt rồi đi.

Lý Trường Thanh như thường ngày đọc sách, cắt rau họ, đổ vào linh thủy, sau đó cưỡi xe gắn máy mang theo vào thành.

Đông Môn chợ bán thức ăn nơi hẻo lánh nhỏ, các thính giả lẳng lặng nghe Lý Trường Thanh đọc sách, tiếp lấy xếp hàng mua sắm rau họ.

"Các vị, các người có người từ ngày đầu tiên lên liền nghe ta đọc sách, có thu hoạch gì sao?"

Lý Trường Thanh bán xong đồ ăn sau cũng không có lập tức rời đi, nhìn qua mệnh mông trong đám người rất nhiều khuôn mặt quen thuộc cười hỏi.

"Nhờ có nghe được ngài tiếng đọc sách, ta mới hoàn toàn tỉnh ngộ đem cho nhi tử tìm trở về, hiện tại ta mỗi ngày đều mang theo nhi tử cùng một chỗ tới, nhi tử cũng so trước kia biết nhiều chuyện hơn!"

Vương Quang thông đồng lấy nhi tử bả vai, không giống như là phụ tử ngược lại giống như là hai anh em rất vui mừng nói.

"Ta lôi kéo nàng dâu tới nghe ngài đọc tiếng đọc sách về sau, nàng dâu cũng minh bạch hiểu đạo tầm quan trọng, rất lý giải ủng hộ ta đem lão nương từ viện mở côi tiếp trở về, đây đều là công lao của ngài nha!"

Lưu Húc tay trái nắm lão nương tay phải ôm nàng dâu, mặt mũi tràn đầy hạnh phúc địa đạo.

"Trước kia không có đọc bao nhiêu sách, về sau mở nhà máy kiếm chút tiền, nhưng cũng nếm đến không học thức khổ, tổng hi vọng nhi tử có thể đi học cho giỏi học thêm chút tri thức, thế nhưng là lòng vẫn ở trường học cả ngày liền biết mù chơi, ai cũng không làm gì được hần! Ngụy lão sư lần trước tổ chức toàn lớp mang tới nghe ngài tiếng đọc sách về sau, lòng vẫn vậy mà biết chủ động học tập, cái này không ta cũng mỗi ngày cùng theo đến, thật đúng là học được rất nhiều việc!"

Tổng Tổ Bình vuốt ve Tổng Tùng Văn tóc đạo, rất thỏa mãn nói.

Vương Quang, Lưu Húc, Tổng Tổ Bình chỉ là rất nhiều người nghe bên trong ba cái ảnh thu nhỏ, còn có rất nhiều cái khác người nghe cũng đều có chuyện xưa của mình.

"Nghe được các người có thể từ tiếng đọc sách của ta bên trong có thể lĩnh ngộ một chút đối với cuộc sống hữu dụng đạo lý, ta cảm thấy rất vui mừng! Nhưng là thiên hạ không có tiệc không tan, về sau ta có thể sẽ không lại đến chợ bán thức ăn bán đồ ăn đi học!"

Lý Trường Thanh thanh âm lý mang theo một loại trấn an lực lượng, hiện trường cũng không có gây nên hống loạn.

"Mỗi ngày vui sướng nhất thời gian chính là buổi sáng tại chợ bán thức ăn nghe ngài đọc sách, hi vọng ngài không muốn đi!"

"Về sau cũng không tới sao, còn có biện pháp nào có thể nghe được ngài tiếng đọc sách, mua được ngài rau hẹ đâu?"

"Ngài làm ra quyết định khẳng định có lý do của mình, vô luận như thế nào đều tạ ơn ngài tại cái này ồn ào phố xá sầm uất cho chúng ta mang đến một mảnh tâm linh Tịnh thổ!"

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Cuối cùng 1 khóa, mua sấm gà con

Dương liễu đông môn thụ, Thanh Thanh kệp Kim Hà.

Lý Trường Thanh tại chợ bán thức ăn bán đồ ăn giảng thụ thời gian không dài, nhưng lại đi vào rất nhiều người nghe ở sâu trong nội tâm.

Thê lương ly biệt chi tình, khản thiết không bỏ chi ý, tràn ngập tại toàn bộ góc nhỏ.

Lý Trường Thanh đối với cái này cũng rất có tình cảm, dù sao cũng là hần lần thứ nhất chân chính trên ý nghĩa truyền đạo địa phương.

"Sâu trong núi lớn Lý gia thung lũng, lại cho mọi người giảng cuối cùng một bài giảng đi!", Lý Trường Thanh nói xong bắt đầu giảng bài học cuối cùng.

"Muốn tu thân người, trước chính tâm. Muốn chính tâm người, trước thành nó ý."

"Muốn thành nó ý người, trước gây nên biết. Trí tri tại cách vật, vật cách nhi hậu tri chí."

"Biết đến sau đó ý thành, ý thành mà hậu tâm chính, tâm chính mà hậu thân tu, thân tu sau đó nhà đủ. . ."

Chủ yếu là giảng muốn tu dưỡng tự thân phẩm tính, trước nội dung chính chính mình tâm tư; muốn đoan chính mình tâm tư, trước muốn làm ý niệm của mình chân thành; muốn làm ý niệm của mình chân thành, trước muốn làm mình thu hoạch được tri thức; thu hoạch được tri thức đường tắt ở chỗ nhận biết, nghiên cứu vạn sự vạn vật.

Các thánh giả đắm chìm trong tiếng đọc sách bên trong, tiến hành một trận tâm linh tẩy lễ, từ từ quên ly biệt về u sầu.

Làm các thánh giả từ tiếng đọc sách bên trong thanh lúc tỉnh lại, Lý Trường Thanh đã không thấy tâm hơi, nhưng sâu trong núi lớn Lý gia thung lũng bảy chữ khắc trong tâm khảm.

Lý Trường Thanh cười xe gắn máy xuất hiện ở nhà chim thị trường, tại lão bản dẫn đầu dưới chọn ba hoàng gà con.

Ba hoàng gà là nổi danh nhất gà đất, thân thể giăng đầy màu vàng lông vũ, lưng bình thẳng cánh kẻ sọc lông đuôi cao kiêu dáng như Nguyên bảo.

"Hai trăm con gà có thể giúp đỡ đưa một chút a, cười xe gắn máy tới chưa không nói.", Lý Trường Thanh chọn tốt sau hỏi.

"Có thể, nếu như là năm km trong vòng liền miễn phí, nhưng quá xa lời nói còn muốn khác thu phí chuyên chở!", lão bản nói.

"Lĩnh Hạ thôn Lý gia thung lũng", Lý Trường Thanh nói.

"Nha, Lĩnh Hạ thôn vậy nhưng đủ xa, Lý gia thung lũng đến Lĩnh Hạ thôn vẫn còn rất xa đâu?", lão bản giật mình nói.

"Đại khái mười lăm dặm đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Huynh đệ, Lĩnh Hạ thôn đã đủ thiên, người kia đến Lý gia thung lũng còn có xa như vậy ít nhất nhiều hơn một trăm!", lão bản nói.

"Được!"

Giả cả rất hợp lý, Lý Trường Thanh sáng khoái nói.

Lão bản mở ra ba lượt xe gắn máy mang theo hai trăm con gà con đi theo Lý Trường Thanh đằng sau, hành sử tại đường núi gập ghềnh lên.

Đến Lý gia thung lũng về sau, Lý Trường Thanh điểm nhiều lần mới đem gà con vận đến Chung Nam sơn mới dựng chuồng gà.

Lý Trường Thanh lại đi cắt rất nhiều rau hẹ, đổ vào chuồng gà trước trên đất trống.

Hai trăm con mao nhung nhung màu vàng con gà con 'Chít chít' kêu, đung đưa mập mạp thân thể như ong vờ tỏ xông đi lên.

Như si như say ăn mới cắt rau hẹ, thỉnh thoảng ngẩng đầu cảnh giác nhìn qua tứ phương.

Nếu là có người trông thấy Lý Trường Thanh dùng năm mươi khối tiền một cân rau hẹ nuôi nấng gà con, nội tâm nhất định là sụp đổ.

Lý Trường Thanh đem gà con nuôi thả tốt, quan sát một hồi sau liền rời đi chuồng gà.

"Thanh oa, có thể tìm được người rồi, Cố cục trưởng lại tới á!", Lý Kiến Quốc tại nhà gỗ nhỏ trước lo nghĩ hút thuốc nói.

"Chờ một chút, thay quần áo khác!", Lý Trường Thanh gật gật đầu rất bình tĩnh địa đạo.

"Có thể là đến mời người đến trong huyện đi giảng thư, đừng cho người ta đợi lâu!", Lý Kiến Quốc dặn dò.

"Ha ha, kiến quốc thúc, ta đã cự tuyệt Cố cục trưởng mời!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Cái gì, người cự tuyệt à nha? Ài, người đứa nhỏ này, nhiều cơ hội tốt a, không biết trân quý!", Lý Kiến Quốc thờ dài nói.

"Kiến quốc thúc, người không phải một mực lo lắng Lý gia thung lũng tiểu học không có lão sư xử lý không đi xuống sao?", Lý Trường Thanh cười hỏi.

"Đúng vậy a, tiểu Mạnh, tiểu Thẩm cũng không tệ, nhưng ta núi này bên trong cái nào lưu được Kim Phụng Hoàng a!", Lý Kiến Quốc cảm khái nói.

"Hắc hắc, kiến quốc thúc, người cảm thấy ta thế nào?", Lý Trường Thanh đối Lý Kiến Quốc cười nói.

"Người? Ngược lại là rất không tệ, không chỉ có là đại học danh tiếng tốt nghiệp, thư còn đọc đến phi thường tốt, dạy tiểu học dư xài, Cố cục trưởng cũng là bởi vì cái này tới?", Lý Kiến Quốc suy nghĩ nói.

"Chúng ta đi thôi, chờ chút sẽ biết!", Lý Trường Thanh thay đổi một bộ sạch sẽ đơn giản mặc quần áo nói.

"Người đứa nhỏ này, còn theo thúc thừa nước đục thả câu đâu.", Lý Kiến Quốc cười nói.

Rất nhiều thôn dân đều vây quanh ở Lý gia thung lũng tiểu học xem náo nhiệt, Cố Tồn Minh theo thôn dân hòa ái hòa thân trò chuyện với nhau.

"Thanh ca, có thể mà! Người ta Cố cục trưởng đều đến ta ba lần a, liền vì gặp người một mặt đâu!", Lý Hồng Đậu mặc áo khoác trắng đối Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

"Đúng thế, cũng không nhìn một chút người Thanh ca là ai!", Lý Trường Thanh nói đùa.

"Cho người điểm dương quang người liền xán lạn, cho người điểm hồng thủy người liền tràn lan!" Lý Hồng Đậu lập tức khinh bỉ nói.

"Hồng Đậu a, ghen ghét là một loại độc dược, không được!"

Lý Trường Thanh theo Lý Hồng Đậu phiếm vài câu, ung dung đi đến Cố Tồn Minh trước người.

"Đặc biệt mời họp đồng đã định ra tốt, chỉ cần ngài ký tên là được!", Cố Tồn Minh nhìn thấy Lý Trường Thanh rất cung kính nói.

"Tốt!", Lý Trường Thanh thân nhiên nói.

"A, kỳ quái a, thế nào cảm thấy cái kia Cố cục trưởng đối Thanh oa rất tôn kính đâu?"

"Lần trước Lưu chủ tịch xã đều chỉ có thể cho Cố cục trưởng chân chạy, lại nhìn Cố cục trưởng đối Thanh oa lại giống nhĩ tử đối lão tử giống như!"

"Ha ha, ngươi cũng chớ nói lung tung, nếu là Cố cục trưởng nghe thấy, đến lúc đó ngươi coi như thăm rồi!"

Tại các thôn dân đàm tiếu bên trong, Lý Trường Thanh ký tên rồi Cố Tồn Minh một nguyên đặc biệt mời họp đồng, chính thức trở thành Lý gia thung lũng tiểu học hiệu trưởng.

"Ta tới cấp cho ngài tuyên đọc một cái đi!"

Cố Tồn Minh cười nói, nhậm chức chức vị trọng yếu vì biểu hiện trang trọng đồng dạng tùy tương quan lãnh đạo đến tuyên đọc quyết định.

"Không cần a, son thôn tiểu học hiệu trưởng mà thôi!", Lý Trường Thanh nói.

"Ngài người hiệu trưởng này cũng không bình thường, cho nên vẫn là tuyên đọc một chút tốt! Trải qua huyện giáo dục cục nghiên cứu quyết định, về sau Lý Trường Thanh đồng chí chính là Lý gia thung lũng tiểu học hiệu trưởng á!"

Cố Tồn Minh biết Lý Trường Thanh không thích tục lễ, nhưng vẫn là đối các thôn dân nói một cách đơn giản đạo, đây là đối Lý Trường Thanh một loại tôn trọng.

"Thanh oa, ta Lý gia thung lũng mấy chục năm liền ra người nhân tài như vậy, ngươi nguyện ý làm tiểu học hiệu trưởng là không thể tốt hơn! , Lý Kiến Quốc nói.

"Ai nha, Thanh ca, ai nói ngươi là du mộc đầu đầu? Có phải hay không mang theo mục đích nào đó, tỷ như nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng?"

Lý Hồng Đậu vẫn muốn tác hợp Lý Trường Thanh theo Thẩm Nhượng Lâm, làm sao Lý Trường Thanh một mực ở tại Chung Nam sơn dưới, hai người liền cơ hội gặp mặt đều không có.

"Ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều!", Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, Thanh oa, ta đi giới thiệu cho ngươi tiểu Thẩm, tiểu Mạnh, các ngươi người trẻ tuổi nhiều tâm sự!", Lý Kiến Quốc cũng cười nói.

"Để cho ta tới, ta đi cấp bọn hán giới thiệu!", Lý Hồng Đậu đầy mình kinh địa đạo.

"Đi một chút, cùng đi!", Lý Kiến Quốc nói.

". . .", Lý Trường Thanh không còn gì để nói, khiến cho theo ra mất đại hội giống như.

Nhưng cũng chỉ là một cái chớp mắt mà thôi, lập tức lại khôi phục phong khinh vân đạm bộ dáng.

"Vân Thành Oppa, đây là anh ta Lý Trường Thanh, lần trước ngươi thấy qua!", Lý Hồng Đậu nhìn thấy Mạnh Vân Thành giây thu nhỏ mê muội nói.

Mạnh Vân Thành gặp Lý Trường Thanh sát na, như điện quang hỏa thạch ngốc đứng ở tại chỗ!

PS: Tác giả-kun suy tư một chút trên chương ti vết, đã sửa chữa! Mặt khác có sẽ làm trang bìa độc giả đại đại không có, cầu thêm nhóm, ban thưởng cái trang bìa (chưa bao giờ thấy qua như thể mặt dày không này người! !)

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Khí khả dĩ dưỡng nhĩ trí, chủng liễu Tây Giản bên cạnh

Thanh thủy ra phù dung, thiên nhiên đi hoa văn trang sức.

Đồng dạng dùng để ca ngợi nữ tính, hình dung tướng mạo tươi mát tự nhiên.

Nhưng Mạnh Vân Thành gặp Lý Trường Thanh mang theo thanh nhã chỉ khí, không khỏi sinh ra chủng cảm giác tương tự.

Lý Trường Thanh toát ra rửa sạch duyên hoa hiện lên làm tư vận vị, để Mạnh Vân Thành vui vẻ hưởng về nhưng lại như phong vân không thể suy nghĩ.

"Tiểu Mạnh ánh mắt này, không phải là theo Thanh oa nhìn vừa ý rồi?", Lý Kiến Quốc trong lòng hơi hồi hộp một chút không khỏi nghĩ nói.

"Không nghĩ tới các người lại là như vậy người. . . , ô ô, khó trách sẽ đối với hai vị đại mỹ nữ làm như không thấy!", Lý Hồng Đậu làm ra lả chã rơi lệ bộ dáng bi thương nói.

"Không thấy người cái đại đầu quỷ!", Lý Trường Thanh tại Lý Hồng Đậu trên trán gõ một chút nói.

"Ôi uy, đau quá!", Lý Hồng Đậu xoa trán nói.

"Mạnh Vân Thành, chữ ý chí kiên định!", Mạnh Vân Thành lấy lại tinh thần đối Lý Trường Thanh nói.

"Sì không thể không ý chí kiên định, gánh nặng đường xa, chữ tốt!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Ha ha, Lý huynh quá khen!", Mạnh Vân Thành nói.

"Về sau tại một trường học, còn xin chỉ giáo nhiều hơn!", Lý Trường Thanh nói.

"Không dám, không dám!", Mạnh Vân Thành khoát tay một cái nói.

"Trời ạ, Mạnh Vân Thành, người sẽ không phải là thật thích ta Thanh ca đi!", Lý Hồng Đậu hoảng sợ nói.

"Hồng Đậu, người suy nghĩ nhiều!", Mạnh Vân Thành nói.

"Nhận biết người lâu như vậy, liền không gặp người duy nhất một lần chủ động nói qua nhiều lời như vậy liệt!", Lý Hồng Đậu quệt miệng nói.

"Rượu gặp tri kỷ ngàn chén ít lời không hợp ý không hơn nữa câu, nhân sinh khổ đoản, cần gì phải đem thời gian lãng phí ở vô vị trò chuyện trên đầu!"

"Người không phải cùng ta Thanh ca lần thứ nhất tiếp xúc a. . .", Lý Hồng Đậu không nói nói.

"Ha ha!", Lý Trường Thanh Mạnh Vân Thành hai người bèn nhìn nhau cười.

"Ách, đều nổi da gà, cơ tình tràn đầy a!", Lý Hồng Đậu vuốt ve cánh tay của mình giả bộ như rất lạnh đáng vẻ nói.

Bụng có thi thư khí từ hoa, nhất là thư hương có thể trí viễn.

Làm đọc sách nhiều, liền sẽ ở trên người hình thành một loại khí chất.

Lý Trường Thanh là nhân nhìn đình tiền hoa nở lạc, ngồi xem trên trời mây quyền thư đạm bạc yên tĩnh cho nên xa.

Mà Mạnh Vân Thành lại là quân tử giấu khí tại thân, chờ thời mèo khen mèo dài đuôi.

Nhưng Lý Trường Thanh nội liễm hàm súc vững như Thái Sơn, Mạnh Vân Thành phảng phất lục bình không rễ.

"Thanh ca, nhanh đi, liền Thẩm tỷ tỷ có thể hay không đem người cho ban tặng!", Lý Hồng Đậu thấy thế đem Lý Trường Thanh cường ép lời đi.

"Ba người đi, tất có thầy ta chỗ này!"

Lúc gần đi, Lý Trường Thanh đối Mạnh Vân Thành nhân nhật cười nói, xem như một loại đề điểm.

Mạnh Vân Thành nhà học thâm hậu, đơn thuần nho gia kinh điển phương diện nội tình, xa không phải Lý Trường Thanh có thể so sánh.

Nhưng Lý Trường Thanh lại nuôi xuất từ thân hào nhiên chính khí mở Học hải, có thể đem đạo lý của mình thông qua tiếng đọc sách truyền đạt ra đi.

Mạnh Vân Thành tại danh sư chỉ điểm xuống khắc khổ nghiên cứu rất nhiều nho gia kinh điển, nhưng thủy chung chỉ có thể dừng lại tại biểu tượng cấp độ, vì cái gì đây?

"Coi là văn giả khí chỗ hình, nhưng vẫn không thể học mà có thể, khí khả dĩ dưỡng nhi trí."

Tại « Xu Mật Hàn Thái úy thư » bên trong, cho rằng văn chương là khí hình thành.

Nhưng mà văn chương không có khả năng học tập liền nắm giữ, khí thì có thể thông qua hàm dưỡng mà đạt được, nói một cách đơn giản chỉ có dưỡng khí mới có thể chân chính đến đọc hiểu văn chương.

Lý Trường Thanh chỗ đọc chỉ thư đều có lịch đại đại nho làm chú giải, liền « Luận Ngữ » bên trong rất phổ thông một câu, đều có rất nhiều cổ thành hiền từ khác nhau góc độ đến trình bày đạo lý trong đó.

Lý Trường Thanh lại mang một viên xích tử chi tâm không có thành kiến, trực tiếp hấp thu tiên hiền bên trong tương xứng hợp lý niệm đến nuôi tự thân chi khí.

Mà Mạnh Vân Thành sở học tuy nhiều lại chỉ lưu tại ý tứ phương diện, có thể minh bạch đạo lý trong đó.

Nhưng không thể từ trong sinh hoạt đạt được xác minh, hình thành khí chất so sánh xúc nổi, rất dễ dàng gặp được ngăn trở mà thay đổi!

Đây chính là « Xu Mật Hàn Thái úy thư » bên trong trình bày đạo lý, văn chương cũng không phải là thông qua học tập liền có thể nắm giữ.

Chỉ có từ đó rút ra chất dinh dưỡng, đến đề thăng tự thân tu dưỡng, nuôi ta hạo nhiên chi khí, mới có thể chân chính đi ra con đường của mình!

"Tạ ơn!", Mạnh Vân Thành biết Lý Trường Thanh lời nói có chỗ chỉ nói cảm ơn.

"Thảm tử tử, đây là anh ta Lý Trường Thanh, trước đó đã nói với ngươi, thế nào?", Lý Hồng Đậu ôm Thẩm Nhượng Lâm cánh tay cười hỏi.

"Hồng Đậu thích nhất đùa giỡn, rất hân hạnh được biết ngươi!"

Thẩm Nhượng Lâm dáng người thướt tha mặc màu vàng nhạt áo son, dung mạo thanh diễm tóc tùy ý khoác lên người cười một tiếng nói.

Phảng phất giống như Tây Hồ tháng sáu hoa sen duyên dáng yêu kiều, đậm trang nồng xóa tởm thích hợp, cho người ta một loại tự nhiên mà thành đẹp.

"Hạnh ngộ, về sau tùy ta tạm đảm nhiệm Lý gia thung lũng tiểu học hiệu trưởng á!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Hoan nghênh hoan nghênh, vừa vặn chúng ta nhân thủ không đủ đâu!", Thẩm Nhượng Lâm nhàn nhạt cười nói.

Trong phòng học tiểu hài gặp đột nhiên đến toát ra cái hiệu trưởng, đều trừng mắt mắt to rất lạ lẫm nhìn qua Lý Trường Thanh.

Lý Trường Thanh lâu dài bên ngoài đọc sách, tình cảnh này nhớ tới Hạ Tri Chương « hồi hương ngẫu thư ».

Ít tiểu rời nhà lão đại về, giọng nói quê hương không đổi tóc mai suy.

Nhi đồng gặp nhau không quen biết, cười hỏi khách từ nơi nào đến.

Phảng phất khi còn bé mình vượt qua thời không, nhìn thấy bây giờ Lý Trường Thanh, một cổ hương tình xông lên đầu.

Tại cái này sinh dưỡng thổ địa bên trên, vô luận rời đi bao lâu, cây đều ở nơi này.

"Thanh oa, nơi này liền giao cho ngươi!", Lý Kiến Quốc cười nói.

Lý gia thung lũng tổng cộng mới tám chín mươi cái học sinh, mỗi cái niên cấp đều có, thường xuyên cần giao nhau trên chủ khóa.

Trên Tiểu Ban giờ dạy học sẽ xuất hiện một nhóm học sinh đang đi học, mặt khác một nhóm cũng chỉ có thể chờ kết thúc sau lại lên lớp tình huống.

"Thảm lão sư, học sinh đều ở nơi này á?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Cái này tiết khóa là chủ khóa, toàn trường học sinh đều ở nơi này!"

"Ừm, tổ chức các học sinh đến Tây Giản đi thôi!"

"Tốt, các bạn học, cái này tiết khóa liền lên đến nơi đây, xếp thành hàng đến Tây Giản đi!"

Thẩm Nhượng Lâm đối Lý Trường Thanh cách làm cảm thấy nghi hoặc, nhưng cũng không hỏi nhiều tổ chức học sinh nói.

Tây Giản là tại cửa đối diện núi theo Lý gia thung lũng ở giữa một dòng sông nhỏ, Tây Giản hai bên là từng dãy ruộng bậc thang.

Ruộng bậc thang bên trong trồng xanh biếc hoa màu còn nuôi cá bột, từ Lý gia thung lũng tiểu học có một cái lối nhỏ có thể trực tiếp xen kẽ đến Tây Giản.

Bọn nhỏ biết không cần lên khóa còn có thể đi ra bên ngoài chơi đều cao hứng bùng bùng, giống như là một đám chim nhỏ lú rú.

Tây Giản nước không sâu thanh tịnh thấy đáy, thỉnh thoảng có thể thấy được con cá tại lật cái bọt nước.

Hai bên đều mọc đầy tinh mạch cỏ dại, tại một chỗ tùy nước bùn chổng chắt mà thành trên đồi nhỏ mọc ra năm gốc cây liễu.

Bọn nhỏ đều nháy mắt phi thường tò mò, chẳng lẽ nói mới tới hiệu trưởng muốn dẫn bọn hắn xuống sông mò cá?

"Người tên là gì?", Lý Trường Thanh hướng một vị bản thủ đáng lùn tiểu nam sinh hỏi.

"Lý Tiền Tiến!", tiểu nam sinh đáp.

"Rất tốt, Lý Tiền Tiến, người trưởng thành muốn làm cái gì?", Lý Trường Thanh tiếp tục hỏi.

"Ta muốn có rất rất nhiều tiền!"

Lý Tiền Tiến rất chân thành nói, những bạn học khác đều phát ra ô tiếng cười.

"Muốn biết gãy rất nhiều tiền phương pháp a?", Lý Trường Thanh dụ dỗ nói.

"Ừm!", Lý Tiền Tiến gật gật đầu.

"Có thể đến lấy đến bùn trên đồi gốc cây liễu kia không?"

"Có thể!"

"Đi bẻ một cây cành liễu, chúng tốt!"

"Lão sư, ta chúng tốt!"

"Không tệ, cành liễu có thể lớn lên thành cây liễu, người liền biết như thế nào mới có thể gãy rất nhiều tiền!"

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Dụng tâm trồng hoa hoa có thể mở, vô tâm trồng liễu liễu không thành

"Người tên là gì?"

"Lý Tư Tú!"

"Nói cho lão sư, tương lai người muốn trở thành vị hạng người gì?"

"Ta muốn trở thành một sao ca nhạc!"

"Có lý tưởng, trông thấy kia đóa tiểu Bạch hoa không có?"

"Ừm ừm!"

"Đem cây kia tiểu bách hoa đi ngã xuống đến Lý Tiền Tiến chừa cây liễu bên cạnh, đóa hoa có thể còn sống lời nói tương lai người liền có thể trở thành một sao ca nhạc!"

Lý gia thung lũng hơn chín mươi vị học sinh, đều tại Tây Giản cắm cành liễu hoặc là đi ngã xuống một đóa tiểu Hoa.

Tây Giản bên cạnh nhiều từng dãy xanh biếc cành liễu, từng đóa từng đóa kiêu diễm hoa trên núi, đây là trồng tại trên vùng quê hi vọng!

"Ai trồng cây liễu hoặc là đi gãy hạn tiểu Hoa sống sót, lão sư liền nói cho hắn biết mộng tưởng trở thành sự thật bí quyết!"

Hạt giống của hi vọng đã gieo xuống, Lý Trường Thanh rất ôn hoà đối các học sinh nói, thanh âm có loại siêu nhiên vật ngoại tự tin.

Có tâm trồng hoa hoa không mọc, vô tâm cắm liễu liễu xanh um.

Bản ý vì tận cố gắng lớn nhất nghĩ làm một chuyện lại không thành công, lo lắng sự tình ngược lại phi thường thuận lợi đạt được kết quả tốt.

Là Đạo gia thanh tịnh vô vi tư tưởng thể hiện, nhưng cũng từ mặt bên nhìn ra cây liễu có cực mạnh sinh mệnh lực.

Trên thực tế trồng cành liễu cần làm rất nhiều công tác chuẩn bị, trực tiếp đem cành liễu cắm ở trong đất tỉ lệ sống sót cũng không cao.

Lý Trường Thanh giảng thuật địa đạo lý vừa vận theo Đạo gia trình bày tương phản, dụng tâm trồng hoa hoa có thể mở, vô tâm trồng liễu liễu không thành.

Trên núi hài tử nghĩ đạt thành giấc mộng của mình tựa như là hữu tâm trồng hoa, thành công xác suất khách quan những người khác mà nói càng thêm xa vời.

Nhưng chuyện thiên hạ gặp nạn dễ ư?

Vì đó, thì khó người cũng dễ vậy; không vì, thì dễ người cũng khó vậy.

Lý Trường Thanh muốn cho bọn nhỏ mình bạch trên đời không việc khó, chỉ sợ người hữu tâm đạo lý.

"Người biết Lý hiệu trưởng muốn biểu đạt ý tứ a?" Thẩm Nhượng Lâm hướng Mạnh Vân Thành hỏi.

"Đại khái hiểu không!", Mạnh Vân Thành suy tư nói.

"Ha ha, Lý hiệu trưởng thật đúng là cái người đặc biệt!", Thẩm Nhượng Lâm cười nói.

Các học sinh lúc trở về trong lòng tổng nhớ mình gieo xuống cành liễu hoặc là hoa cỏ, bởi vì kia là giấc mộng của bọn hắn!

"Ha ha, Thanh ca người thật đùa! Tiền nhiệm cây đuốc thứ nhất chính là mang học sinh đi trồng cây trồng hoa. . ."

Lý Hồng Đậu tại sở vệ sinh gặp Lý Trường Thanh mang theo các học sinh từ Tây Giản trở về, xa xa liền đối Lý Trường Thanh nói.

"Lần sau, ca đem người mang lên!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Hừ, ta mới không đi đâu!", Lý Hồng Đậu nói.

Lý Trường Thanh thường xuyên đi ngang qua Lý gia thung lũng tiểu học, nhưng lúc này cảm giác lại không giống.

Nhìn qua ổ gà lõm chồm bùn đất thao trường, trực tiếp treo ở trên cây trúc mặt treo ngũ tinh hồng kỳ.

Lâu năm thiếu tu sửa mà loang lổ sắp tróc ra vôi tường, phá bàn nát trên ghế từng đôi khát vọng tri thức con mắt.

Lý Trường Thanh mang theo các học sinh đã gieo xuống nói hạt giống, tương lai dốc lòng tưới tiêu có thể đem chính mình đạo truyền bá đến càng xa đi!

Mạnh Vân Thành ngay tại cho học cửa nhóm lên lớp, giảng giải phổ thông tiêu chuẩn chín năm giáo dục bắt buộc ngữ văn sách giáo khoa.

"BA~!"

Một vị thân thể mập mạp tướng mạo chất phác thiếu niên cái bàn đột nhiên tan ra thành từng mảnh, phát ra một tiếng vang thật lớn.

"Ha ha, tảng đá lại đem cái bàn đè nát!"

"Tảng đá người cái bàn này không thể dùng, để người cha tìm đại giảng gia gia làm mới cái bàn đi!"

"Nguyệt Hồ, bàn của người cả ngày kéo kẹt kẹt, sớm muộn cũng muốn tan ra thành từng mảnh!"

...

Trong phòng học lập tức náo nhiệt lên, các bạn học lẫn nhau vui đùa.

"Lý Đại Thạch, Lý Nguyệt Hồ, đem bàn của các người dời ra ngoài, lão sư cho các người sửa chữa một chút!"

Từ Tây Giản sau khi trở về Lý Trường Thanh có thể gọi ra mỗi cái học sinh danh tự, vừa vận đi ngang qua cửa phòng học, thấy thế nói.

"Lý lão sư, người còn biết sửa chữa cái bàn a?", Thẩm Nhượng Lâm nghe được tiếng vang theo Lý Hồng Đậu tới hỏi.

Sở vệ sinh đồng dạng không có việc gì, Lý Hồng Đậu so sánh nhàn, chỉ cần Thẩm Nhượng Lâm không lên lớp hai người liền ở cùng nhau nói chuyện phiếm.

"Thẩm tỷ tỷ, Thanh ca thể nhưng là Chính nhi ba kinh thợ mộc, đạt được cha ta thân truyền đâu!", Lý Hồng Đậu cười nói.

"Nghề mộc công việc chỉ cần nắm kỹ xảo phương pháp vẫn là rất đơn giản, những này cái bàn sửa một chút còn có thể dùng!", Lý Trường Thanh nói.

Không bột đổ gột nên hồ, không có công cụ, vật liệu cũng là không được, Lý Trường Thanh đi tốn một chuyến Lý Đại Giang.

"Nhị thúc, mượn ít đồ!", Lý Trường Thanh đi vào Lý Đại Giang xưởng nhỏ nói.

"Phải dùng cái gì tự mình lấy!", Lý Đại Giang ngay tại vội vàng đẩy nhanh tốc độ rất tùy ý địa đạo.

"Được!"

Lý Trường Thanh công chút công cụ, vật liệu, lần nữa trở lại Lý gia thung lũng tiểu học.

Một trận dùng báng lang, sắp tán khung thành gỗ cái bàn lần nữa phục hồi như cũ, vẫn còn so sánh trước đó kiên cố hơn thực.

"Tặng đá, tới thử một chút!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Hắc hắc, được rồi!"

Lý Đại Thạch đem khuỷu tay để lên bàn trước sau di động, cái bàn lại không nhúc nhích tí nào hưng phấn nói.

"Thanh ca, người tay nghề này có thể mà!", Lý Hồng Đậu cũng tới đi thử một thanh nói.

"Lý lão sư, trong phòng học còn có chút cái bàn đều là hỏng đây này. . .", Thẩm Nhượng Lâm cười nói.

"Nguyệt Hồ, người đi xem một chút còn có ai cái bàn là xấu, đều giúp đỡ dời ra ngoài!", Lý Trường Thanh đối to con Lý Nguyệt Hồ nói.

"Ừm ừm, lão sư.", Lý Nguyệt Hồ cảm giác mình bị ủy thác trách nhiệm kích động gật đầu nói.

"Thanh oa, người tay nghề này không thể so với người Nhị thúc chênh lệch a, thôn chúng ta ủy hội có chút phá cái bàn, nếu không cùng một chỗ xây một chút?"

Lý Kiến Quốc từ thôn ủy hội văn phòng lại gần, trông mong địa đạo.

"Ha ha, kiến quốc thúc, người cái này vẫn là tìm ta Nhị thúc đi!", Lý Trường Thanh cười nói.

Ngày xuống núi, Lý Trường Thanh cũng kém không nhiều vội vàng làm xong.

"Lý lão sư, vất vả!", Thẩm Nhượng Lâm cho Lý Trường Thanh đến chén trà nói.

"Làm nghề mộc công việc cũng có thể ngộ ra rất nhiều đạo lý, không cảm thấy khó!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Nghe nói người trong núi nuôi rồi rất nhiều gà, còn trồng rất nhiều đồ ăn, bận bịu không?", Thẩm Nhượng Lâm tò mò hỏi.

"Còn tốt, bắt quá ta ưa yên tĩnh, cho nên trong trường học sự tình chủ yếu vẫn là dựa vào các người!"

Lý Trường Thanh phương thức giáo dục là tại học sinh trong lòng truyền bá gieo hạt tử, cũng không muốn dính đến một chút cụ thể chi tiết.

"Người nếu là có mình sự tình, liền có thể đi làm việc, trường học học sinh không nhiều, trước mắt hình thức cũng là có thể!"

Mạnh Vân Thành từ Lý Trường Thanh trên thân cảm nhận được đậm bạc yên tĩnh ý vị, rất lý giải nói.

"Từ ngày mai trở đi tổ chức học sinh sáng sớm đọc, ta đến lĩnh đọc!", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt!", Mạnh Vân Thành cũng rất tò mò Lý Trường Thanh thư đến tốt cùng có thể đọc thành bộ dáng gì.

"Lý lão sư, Cố cục trưởng có thể tự mình mời người đi đến trong huyện đi giảng thư, rất chờ mong!", Thẩm Nhượng Lâm nói.

"Ta cũng sẽ đọc vài cuốn sách mà thôi. . .", Lý Trường Thanh khiêm tốn nói.

Đứng ở phía sau trên đỉnh núi nhìn ra xa xanh tươi Chung Nam sơn, nhớ tới mình lần thứ nhất tại đáy núi hồ đọc sách trăng cảnh.

Chính là từ một ngày kia trở đi, Lý Trường Thanh phát hiện mình liền thật sâu yêu mảnh này Đại Sơn!

Mặc dù Lý gia thung lũng tiểu học có đáng yêu hài tử, cũng là mình truyền bá dưới lý niệm hạt giống địa phương.

Nhưng Lý Trường Thanh vẫn là càng ưa thích Chung Nam sơn dưới mình một phương thiên địa, mới rời khỏi nửa ngày lại có chút hoài niệm.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Dạo đêm Chung Nam sơn, nguyệt hạ độc Mặc gia

Đọc theo uốn lượn uốn lượn đường hẹp hướng phía trước, dải rừng phong thảo dưới sườn núi xuất hiện một cái nhà gỗ nhỏ.

"Cô cô!"

Con sóc nhỏ ôm quả hạch đứng tại trên bàn gỗ, tròng mắt tròn căng mắt to xông Lý Trường Thanh kêu to.

Lý Trường Thanh đến gần về sau, con sóc nhỏ duỗi ra tinh hồng dài nhỏ lưỡi liếm láp sạch sẽ khóe miệng quả hạch mảnh vụn.

Hai chi móng vuốt nhỏ cuộn cuộn Lý Trường Thanh cho nó dùng để uống nước bát, lấy rất đáng thương ánh mắt nhìn qua Lý Trường Thanh.

"Người tiểu gia hỏa này đều nhanh thành tinh, miệng càng ngày càng chọn!"

Gặp cho lúc trước con sóc nhỏ thả một bát thanh thủy không chút nào động, Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói.

Con sóc nhỏ gặp Lý Trường Thanh không nhúc nhích, lại nhảy qua đến dùng hai chi móng vuốt nhỏ ôm Lý Trường Thanh ống quần đồ thừa không đi.

Lý Trường Thanh đành phải cầm chén bên trong thanh thủy rửa qua, móc ra tụ linh ẩm cho con sóc nhỏ đồ đầy.

Con sóc nhỏ nghe linh thủy mùi thơm ngát, mới bằng lòng từ Lý Trường Thanh ống quần bên trên xuống tới, đem đầu ngả quy trong chén ngư ảm.

Lý Trường Thanh từ trong nhà gỗ chuyển ra viết chút rau khô, Thiêu đốt đồng lửa đốt một bình linh thủy pha ly trà xanh.

Cháo bột sáng tỏ thanh tịnh, tinh hoa phù ở bát mì, bốc hơi lấy Bích Vân nhiệt khí.

Một ngụm trà nóng vào trong bụng, liền cảm giác tiếng nói nước miếng tinh thần tăng gấp bội, phảng phất toàn thân mỗi một cái lỗ chân lông đều bị mở ra.

Lý Trường Thanh ôm « phi công » đọc nhỏ, con sóc nhỏ an vị tại bên cạnh đồng lửa ăn quả hạch hoặc liếm láp mình móng vuốt.

Mặc gia sẽ không dùng văn nhã từ ngữ trau chuốt, lấy nhất thật thà ngôn ngữ đến viết ra văn chương chủ quan.

Mà lại nhiều lấy tài liệu tại sinh hoạt hàng ngày hoặc là nông nghiệp sinh con kinh nghiệm, gọi thẳng việc ví von phi thường hình tượng sinh động.

"Hiện có một người, nhập người vườn trồng trọt, trộm đào lý, chúng nghe thì không phải chi, trên vì chính giả đến thì phạt chi."

"Này sao vậy? Lấy thua thiệt người từ lợi."

"Đến cướp người chó lợn gà độn người, bắt nghĩa lại rất nhập người vườn trồng trọt trộm đào lý."

"Này có gì ư? Lấy thua thiệt người càng nhiều."

"Cầu thua thiệt người càng nhiều, bắt nhân tư rất, tội ích dày."

...

Một người tiến vào nhà khác vườn trái cây trộm quả đào, quả mận, mọi người biết sau liền sẽ quở trách hấn, cư thượng vị chấp chính người bắt giữ hấn sau sẽ trừng phạt hấn! Đây là vì cái gì đây? Bởi vì hấn tổn hại hại người khác lợi ích mà làm mình đạt được chỗ tốt.

Về phần trộm người khác chó, heo, gà chồ gia súc gia cầm người, hấn không đạo nghĩa trình độ lại vượt qua tiến vào người khác vườn trái cây trộm đào lý người. Cái này là nguyên nhân gì đâu? Bởi vì đối với người khác tổn hại càng gia tăng.

Một người đối với người khác tổn hại càng thêm lớn, hấn không đạo đức liền càng thêm lợi hại, chịu tội cũng càng thêm thâm hậu.

"Nay to lớn làm công nước, thì không biết không phải, từ đó dự chi, gọi là nghĩa. Nay có thể nói biết nghĩa cùng bất nghĩa có khác ư?"

Mở rộng đến làm cản tiến đánh nước khác trong chuyện này, nhưng lại không biết không đúng, ngược lại liền (chuyện này) đến tán thưởng nó.

Nói là đạo nghĩa, cái này có thể nói là biết đạo nghĩa cùng không đạo nghĩa phân biệt sao?

Đây là Mặc tử từ ăn cắp đào lý nghĩa rộng đến công đoạt quốc gia, đến luận chứng phản đối xâm lược chiến tranh đạo lý.

Lý Trường Thanh đứng tại đạo đức chí cao điểm tới nhìn, Mặc tử « phi công » là có đạo lý riêng.

Nhưng là người tham lam là vô hạn, cường giả sẽ đi cướp đoạt càng nhiều tài phú, tái giá tự thân nguy cơ.

Giống như tại Hoa Hạ trăm năm khuất nhục sử thượng, có thể cảm Mặc tử « phi công » đi cùng đế quốc nhóm giảng đạo lý a?

Mặc tử tăng theo Công Thâu ban luận chiến ngăn cản Sở quốc tiến đánh Tống quốc, đến cuối cùng vẫn là dựa vào khoa học kỹ thuật thực lực!

Lý Trường Thanh đọc Mặc gia kinh điển chỉ là hiểu rõ tư tưởng, chân chính cảm thấy hứng thú vẫn là khoa học tinh thần.

« mực kinh » kinh thượng thiên liền đưa ra lực là vật lý chuyển động gia tốc nguyên nhân, dẫn trước tại Galileo, Newton hai ngàn năm.

Thậm chí còn kỹ càng trình bày lỗ nhỏ thành giống quang học nguyên lý, cùng máy móc thiết kế ba đại định luật chò.

Mà lại lấy Chư Tử Bách gia đặc tính, xuất phẩm « mực kinh » khẳng định theo trong lịch sử lưu truyền mực kinh không nhất trí.

Rất có thể là một bộ siêu việt trước mắt khoa học kỹ thuật lý luận cự, đây mới là Lý Trường Thanh chân chính mong đợi đồ vật.

Lý Trường Thanh tại trong nhà lá đọc lấy « phi công », cẩn thận trải nghiệm lấy Mặc tử vì thiên hạ thái bình mà bỏn ba cảnh tượng.

Đọc hoàn thành sau thất vọng mất mát, có lẽ thế giới này chính là cần Mặc tử dạng này người chủ nghĩa lý tưởng đi!

Lý Trường Thanh ngược đầu nhìn lên bầu trời đêm, năm đó cổ thánh hiền phải chăng tăng ngưỡng vọng cùng một mảnh bầu trời đêm đâu?

Thanh lãnh tinh huy vậy vào Chung Nam sơn bên trên, ban đêm hòn đá nhỏ đắm lại là cái gì cảnh sắc đâu?

Lý Trường Thanh chống một cây gậy gỗ, tại ngôi sao chiếu rọi xuống thừa hứng đi ra ngoài, dọc theo dòng suối nhỏ đi ngược dòng nước.

Dòng suối nhỏ hai bên mọc đầy hoa đỗ quỳên, tựa hồ liền hóa hoa tàn lụi rơi vào nước chảy bên trong thanh âm đều có thể nghe thấy.

Có chút cánh hoa theo nước chảy dính tại Lý Trường Thanh trên chân, có thể nghe được một tia hương thơm.

Mặt trăng từ tầng mây bên trong chui ra ngoài, lẳng lặng ánh trắng đỏ xuống xuống tới.

Mấy con chim nhí từ trong lúc ngủ mơ giật mình tỉnh lại, thỉnh thoảng lại nỉ non vài tiếng, uống vào khe núi nước dòng suối nhỏ thanh âm.

Lý Trường Thanh lúc hành tẩu đem mình dung nhập vào trong thiên nhiên rộng lớn, dụng tâm cảm thụ cái này một phần thanh u ý cảnh.

Hòn đá nhỏ trước đầm rừng trúc tại ánh trăng nhu hòa chiếu rọi dưới, loang lổ bác bác cao thấp không đều rất là xinh đẹp.

Tại thanh phong quét dưới, trúc ảnh như thật như ảo, cùng ánh trăng lẫn nhau giao thoa, tại thanh tịnh trong đầm nước lưu lại đạo đạo bóng đen.

Con cá nhỏ tại tĩnh mạch dưới ánh trăng giống như đang ngủ gà ngủ gật, mê man lúc tĩnh như xử nữ, thanh tịnh lúc động như thỏ chạy.

Lý Trường Thanh tựa ở một khối lạnh buốt trên hòn đá, mượn ánh trăng hưởng đọc lấy « kiêm ái » một sách.

"Từ Mặc tử nói: Nhân nhân chi sự tình người, tất phải hưng thiên hạ chi lợi, trừ thiên hạ chi hại."

"Nhưng đương kim thời điểm, thiên hạ chi hại, ai vì đại?"

"Nói: Như đại quốc chi học tiểu quốc vậy. Mọi người chi loạn tiểu gia vậy. Mạnh mẽ chi kiếp yếu, chúng chi bạo quả, lừa dối chi mưu ngu, quý chi ngoa tiện, này thiên hạ chi hại dã."

Mặc tử cho rằng nhân người sự nghiệp, nên cố gắng truy cầu hưng khởi thiên hạ chi lợi, trừ bỏ thiên hạ chi hại.

Mà ở hiện tại, thiên hạ chi hại, cái gì xem như lớn nhất đây này?

Tỷ như đại quốc công phạt tiểu quốc, đại gia tộc quấy nhiễu tiểu gia tộc, cường đại người ép buộc người nhỏ yếu, người chúng người ngược đãi ít người người, xảo trá người tính toán người ngu dốt, tôn quý người khinh thường ti tiện người, đây chính là thiên hạ tai họa.

"Cô ném bản nguyên như chúng hại chỗ tự sinh. Này Hồ tự sinh? Này tự ái người, lợi nhân sinh cùng?"

"Tức tất nói: Không phải nhưng cũng. Tất nói: Từ ác nhân, tặc nhân sinh."

"Điểm danh hồ thiên hạ, ác nhân mà tặc nhân người, kiêm cùng? Đùng cùng?"

"Tức tất nói: Đùng."

"Nhưng tức chỉ giao đùng người, quả tìm đường sống dưới chỉ đại hại người cùng?"

"Là cho nên đùng cũng không phải."

Tạm thời thử tìm hiểu và kiểm tra cái này rất nhiều tai họa sinh ra căn nguyên, thăm dò đưa đến nắm chắc từ chỗ nào sinh ra?

Đây là từ thích người khác lợi người khác sinh ra? Thì tất nhiên muốn nói không phải như vậy.

Tất nhiên muốn nói là từ căm hận người khác, giết hại người khác sinh ra.

Phân rõ một chút danh mục: Trên đời căm hận người khác cùng giết hại người khác người, là kiêm ái vẫn là tướng điều ác đâu?

Thì tất nhiên muốn nói là tướng điều ác.

Đã như vậy, như vậy loại này tướng điều ác cũng không quả nhiên là sinh ra thiên hạ đại hại nguyên nhân!

Cho nên tướng điều ác là không đúng, cho nên Mặc tử cho rằng phải dùng kiêm ái tới lấy thay tướng điều ác.

PS: Hôn chín điểm tan tâm trở về, đuổi ra hai canh, có hay không! Cầu cái phiếu đề cử! Đến cái ban thưởng ~

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Đào lý không nói, dưới tự thành hề

Thái dương từ phía đông dâng lên, tản mát ra hồng hồng quang mang.

Chiều rọi tại Chung Nam sơn bên trên, tựa như là dấy lên liệt liệt hỏa diễm.

Hòn đá nhỏ bờ đầm, Lý Trường Thanh chậm rãi thả ra trong tay « kiêm ái » nhìn qua mặt trời mọc cảnh tượng.

Trong rừng khắp nơi có chim chóc hoan minh, thạch đàm dưới nước dòng suối nhỏ róc rách.

Như thế ngày tốt cảnh đẹp, chính là đọc sách tốt đẹp thời gian!

Lý Trường Thanh tự nhiên tiếp tục vui đầu đọc sách nửa ngày, mới trở lại nhà gỗ nhỏ mang theo túi xách da rắn đi thu hoạch rau hẹ.

"Thanh oa, người là đi trong huyện thành bán rau hẹ vẫn là đi trường học?"

Lưu Thúy Nga gặp Lý Trường Thanh không có cười xe gắn máy, trực tiếp dẫn theo mấy túi rau hẹ đi ra ngoài nghỉ hoặc mà hỏi thăm.

"Đi Lý gia thung lũng tiểu học bán rau hẹ!", Lý Trường Thanh nói.

"Đưa nhỏ gốc, người cho rằng theo người trong thành đồng dạng a? , người trong thôn nhà ai không có rau hẹ nha, đưa người ta đều không nhất định sẽ muốn đâu, còn trông cậy vào bọn hần dùng tiền? Huống hồ người cái này rau hẹ năm mươi khối tiền một cân, nói ra sợ đem bọn hần hù chết!", Lưu Thúy Nga đối Lý Trường Thanh nói.

"Mẹ người nói không sai, trong làng nào có người nguyện ý hoa cái kia tiền tiêu uổng phí đi mua rau hẹ nha!", Lý Đại Hải có chút tán đồng địa đạo.

"Ha ha, vạn nhất có người đến trong làng đến mua rau hẹ đâu?", Lý Trường Thanh cười nói.

"Rất nhiều người trong thành liên Lĩnh Hạ thôn cũng không biết, cái kia còn có thể tìm được Lý gia thung lũng nha!", Lưu Thúy Nga xem thường địa đạo.

"Người bây giờ là Lý gia thung lũng tiểu học hiệu trưởng, nếu là không rảnh, ta đến trong thành cho người bán đi!", Lý Đại Hải suy nghĩ nói.

"Ba còn đồ đánh không ra một cái rắm đến, người đi có cái gì dùng? Còn không bằng ta đi đâu, người đem ta đưa đến trong huyện là được!"

Lưu Thúy Nga biết Lý Đại Hải cái muộn hồ lô tính cách, liếc mắt nói.

"Thật không cần, nếu là không ai mua liên trước kia đồng dạng chia hết đi!", Lý Trường Thanh nói.

Lý Trường Thanh biết có thể sẽ có bộ phận người nghe đến trong khe núi đến mua rau họ, nhưng là cụ thể có thể đến nhiều ít cũng không có nắm chắc.

Lưu Thúy Nga, Lý Đại Hải không lay chuyển được Lý Trường Thanh, cũng không yên lòng Lý Trường Thanh một người đi Lý gia thung lũng bán tiểu học bán rau họ.

Lý Trường Thanh chân trước vừa tới Lý gia thung lũng tiểu học, Lưu Thúy Nga, cách biển cả chân sau liền theo tới rồi.

"Đại thúc, đại nương, Lý lão sư, buổi sáng tốt lành!", Thẩm Nhượng Lâm cười theo Lý Trường Thanh bọn người chào hỏi.

"Thẩm lão sư, trong trường học nấu cơm không tiện, có thời gian liền đến đại nương trong nhà đi ăn cơm!"

Lưu Thúy Nga nhìn qua Thẩm Nhượng Lâm càng xem càng hài lòng, tràn ngập vui vẻ đối Thẩm Nhượng Lâm nói.

"Đúng vậy a, ta đại nương làm cơm ăn rất ngon đấy!", Lý Hồng Đậu cũng hát đệm nói.

"Ha ha, Hồng Đậu ban đêm đem Thẩm lão sư kéo qua cùng nhau ăn cơm", Lưu Thúy Nga mừng rỡ không ngậm miệng được nói.

"Đại nương, hợp lấy ta còn là nắm Thẩm tỷ tỷ chi riêng a!", Lý Hồng Đậu miệng há hốc nói.

"Lão ca, tẩu tử, các người đây là đưa Thanh oa tiền nhiệm a?", Lý Kiến Quốc đối Lý Đại Hải, Lý Đại Giang nói đùa.

"Trên cái gì nhảm nha, Thanh oa nhất định phải tới trường học bán rau họ, theo tới xem một chút!", Lý Đại Hải nói.

"Thanh oa, người đến trong thành đi bán xong rau họ về trường học cũng không quan trọng, ta trong thôn có thể có mấy người mua nha?"

Lý Kiến Quốc coi là Lý Trường Thanh sợ chậm trễ trường học giờ đi học, khuyên lớn Lý Trường Thanh nói.

"Đúng vậy a, Thanh ca, có câu nói là mùi rượu cũng sợ ngõ nhỏ sâu đâu!", Lý Hồng Đậu rất đứng đắn địa đạo.

"Bán không được liền đưa nhà các người đi!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Thanh ca, người kia rau họ mặc dù ăn ngon, nhưng lại ăn xuống dưới ta liền thành gia môn, cầu buông tha!", Lý Hồng Đậu nói.

"Ha ha, thúc bình thường không ít ăn không người rau họ, thúc mua một cân duy trì dưới người.", Lý Kiến Quốc cười nói.

"Thúc, ta cái này rau họ rất đắt đâu, người nếu là muốn ăn, ban đêm cùng ta đến trên núi đi cắt một điểm", Lý Trường Thanh nói.

"Sao có thể một mực không tốn tiền a, lại nói rau họ còn có thể quý đi nơi nào?", Lý Kiến Quốc nói.

"Kiến quốc thúc, người đây nhìn lầm! Thanh ca huyền khóc cuồng túm bá khí trùng thiên, rau họ năm mươi khối một cân chắc giá đâu!", Lý Hồng Đậu rất khoa trương nói.

"Cái gì, rau họ năm mươi khối tiền một cân? Khó trách Thanh oa rau họ khắp nơi đưa đấy, mắc như vậy trong thành cũng không ai mua nha!", Lý Kiến Quốc nói.

"Ha ha, kiến quốc thúc, người lại nhìn lầm! Ngoại trừ hai lần trước, Thanh ca rau họ đều bán xong!"

Lý Hồng Đậu nhìn thấy Lý Kiến Quốc bị trò mèo đáng vẽ, cười lớn.

"Nha, như thế tính toán, Thanh oa, mỗi ngày có thể kiếm mấy ngàn a!", Lý Kiến Quốc kinh ngạc nói.

"Hắn thúc, cũng đừng quên Thanh oa hàng năm đến hướng trong thôn giao mười lăm vạn đâu, tiền này còn kém xa lắm!", Lưu Thúy Nga nói.

"Rau họ sự tình để sau hãy nói, Thẩm lão sư trước tổ dệt các học sinh sáng sớm đọc đi!"

Lý Trường Thanh cũng không lo lắng rau họ vấn đề, nhàn nhạt cười đối Thẩm Nhượng Lâm nói.

Mà từ Linh Hạ thôn đến Lý gia thung lũng trên sơn đạo, cũng xuất hiện thần kỳ một màn.

Một cỗ hắc Audi địch dẫn bảy tám chiếc Mercedes, bảo mã, xe taxi, xe buýt cẩn thận từng li từng tí leo lên, sợ trượt xuống đến hai bên dưới vách núi đi.

Lý gia thung lũng lần thứ nhất xuất hiện như thế hùng vĩ đội xe, lập tức hấp dẫn đông đảo tên thôn chú ý.

Cỗ xe tiến vào Lý gia thung lũng về sau, lại không có bãi đỗ xe, đành phải phân tán đặt tại các đồng hương cửa nhà.

"Các người nhiều người như vậy, lái xe tới thôn chúng ta làm gì?", có chút hiếu kỳ thôn dân hỏi.

"Đều là tới nghe Lý tiên sinh đọc sách, thuận tiện mua chút rau họ!", từ trong xe xuống tới người cười lấy đáp.

"Chúng ta Lý gia thung lũng đều họ Lý, cái nào Lý tiên sinh đâu?"

"Lý Trường Thanh Lý tiên sinh!"

"Thanh oa?"

Lý gia thung lũng trên bãi tập, Mạnh Vân Thành theo Thẩm Nhượng Lâm đã dựa theo chiều cao trình tự đem học sinh đội ngũ chỉnh lý tốt.

"Lý tiên sinh, rất nhiều lời Văn lão sư nghe nói sự tích của người về sau, đều nghĩ qua tới nghe một chút!"

Cố Tồn Minh Cố cục trưởng mang theo một đám người đi vào thao trường bên ngoài, xa xa đối Lý Trường Thanh nói.

"Cố cục, người cái này mang tới lão sư so Lý gia thung lũng học sinh đều ít không có bao nhiêu!"

Lý Trường Thanh nhìn qua Cố Tồn Minh sau lưng từng cái tuổi tác cấp độ người, nhàn nhạt cười nói.

"Ha ha, thế nhưng là Lý tiên sinh chính mình nói có thể khiến người ta dự thính, ta mới đem những người này mang tới!", Cố Tồn Minh đắc ý nói.

"Lý tiên sinh, còn có chút toán học lão sư cũng tới đâu!", thành đồng trung học Ngụy lão sư cũng cười nói.

"Chúng ta cũng lại gần a, Lý tiên sinh lần thứ nhất trở lại trong thôn giảng thư, ta mang mấy người bằng hữu tới cổ động một chút!"

Tổng Tổ Bình theo Cố Tồn Minh nhận biết chào hỏi, bên cạnh còn đi theo mấy vị lái hào xe người làm ăn, đối Lý Trường Thanh nói.

"Ta theo lão Lưu cũng tới á!" Vương Quang đem cho thuê sau khi xe dừng lại tới nói.

"Cố cục là muốn đi đâu thi đi đó, ta cái này tiểu khoa viên còn cố ý xin phép nghỉ một ngày đâu", Lưu Húc cười nói.

"Tạ ơn các vị cổ động, các học sinh lập tức liền muốn bắt đầu sáng sớm đọc, có hứng thú có thể đứng tại đội ngũ đằng sau."

Lý Trường Thanh mỉm cười đảo mắt mỗi một vị chạy tới người, cho người ta một loại như mộc xuân phong cảm giác nói.

Đào lý không nói, dưới tự thành hề.

Nguyên ý vì cây đào không thu hút người, nhưng bởi vì nó có hoa cùng trái cây, mọi người tại nó phía dưới đi tới đi lui, đi thành một đầu đường nhỏ.

Lý Trường Thanh không muốn tại huyện văn hóa quảng trường giảng thư, nhưng là bởi vì tiếng đọc sách bên trong truyền đạt nói có thể khiến người ta có điều ngộ ra.

Cho dù ẩn cư tại Lý gia thung lũng tiểu học giảng thư, y nguyên có thật nhiều người từ đằng xa đuổi tới trong núi sâu liền vì lắng nghe truyền đạo giải hoặc tiếng đọc sách.

PS: Trước kia nhìn thủy quân loạn xoát người khác thư nói trộm phiếu, hiện tại lại có thủy quân xoát sách của ta bình, nghe nói là hỏa thư mới có đãi ngộ, ta có phải hay không cái kia cao hứng. . .

Mỗi ngày đi làm, còn có trong sinh hoạt các loại sự tình đã rất nhiều, ta cũng chẳng muốn quản lý chỗ bình luận truyện, thích xoát xoát đi, an tâm viết sách lười nhác quán.

Chương 41: Sâu trong thôn tiếng đọc sách

"Đứng tại đội ngũ đằng sau, đi theo học sinh tiểu học nhóm cùng nhau đi học a?"

Một chút lão sư chưa từng nghe qua Lý Trường Thanh tiếng đọc sách, rất khó bỏ lòng kiêu ngạo có chút chân chờ nói.

"Mặc dù nghe qua Lý tiên sinh tiếng đọc sách, nhưng còn chưa tới không có cùng theo đọc qua đâu!"

"Ừm ân, rất chờ mong cái này lại sẽ là chúng cảm giác gì!"

Trước kia tại Đông Môn chợ bán thức ăn nghe qua Lý Trường Thanh đọc sách người lại một mặt kích động chỉ ý, không kịp chờ đợi đứng vững đội nói.

Gặp Cố Tồn Minh Cố cục trưởng cũng đứng tại trong đội ngũ về sau, các lão sư đều không nói lời nào yên lặng đứng ở phía sau.

Tổng Tổ Bình mang mấy vị bằng hữu ngược lại là phi thường tùy ý, rất tự nhiên dung nhập vào trong đội ngũ.

Bộ giáo dục cục trưởng, mỗi loại cấp hai, cấp ba lão sư, làm ăn phú hào chờ, đều đứng tại Lý gia thung lũng học sinh tiểu học đội ngũ đằng sau.

"Những người này đều là tới nghe Thanh oa đọc sách sao?", Lý Đại Hải nhìn qua đội ngũ sau đám người nghi hoặc nói.

"Đương nhiên là rồi, không coi chừng cục trưởng đều dẫn đầu!", Luru Thúy Nga rất kiêu ngạo mà nói.

"Lợi hại, ta Thanh ca!", Lý Hồng Đậu lúc này cũng nhìn tròn tròn mắt cảm thán địa đạo.

"Thanh oa khó lường!", Lý Kiến Quốc từ đáy lòng tán dương.

"Cuối cùng là cái hạng người gì đâu?", Thẩm Nhược Lâm nhìn qua bình tĩnh tự nhiên Lý Trường Thanh lại có chút mờ mịt.

Mạnh Vân Thành trong ánh mắt toát ra hướng tới chỉ sắc, tiếng đọc sách có thể đạt tới loại trình độ này a?

Càng nhiều các thôn dân chỉ là đến tham gia náo nhiệt, thậm chí đối Cố cục, Vương Quang, Luru Húc đám người hành vi cảm thấy nghi hoặc không hiểu!

Chỉ có thể nói người trong thành thực biết chơi, không sợ gian nan trèo đèo lội suối, chạy đến Lý gia thung lũng liền vì theo học sinh tiểu học cùng nhau đi học!

Lại càng không cần phải nói trong đó còn có huyện giáo dục cục cục trưởng, cùng từng cái sơ trung, cao trung lão sư đâu. . .

Xét thấy Mạnh Vân Thành đã từng dạy qua « Tam Tự kinh », Lý Trường Thanh dự định dẫn bọn nhỏ cùng người nghe đọc « Đệ Tử Quy ».

"Đệ tử quy, thánh nhân huấn. Đầu hiếu đễ, lần cần tín."

"Bác ái chúng, mà thân nhân. Có thừa lực, thì học văn."

"Phụ mẫu hô, ứng chớ chậm. Phụ mẫu mệnh, được chớ lười."

...

Trong núi sâu vắng vẻ tiểu học, lúc này lại vang lên sáng sủa tiếng đọc sách!

« Đệ Tử Quy » chung ba trăm sáu mươi câu, một ngàn lẻ tám mươi cái chữ, ba chữ một câu.

Là căn cứ « Luận Ngữ » chờ nho gia kinh điển biên soạn mà thành, tập Không Mạnh chờ thánh hiền đạo đức giáo dục đại thành.

Đề truyền thống đạo đức giáo dục làm nên cương lĩnh, là tiếp nhận luân lý đạo đức giáo dục, dưỡng thành có đức có tài người tốt nhất sách báo.

Có ít người đối « Đệ Tử Quy » nội dung không quen, đọc gặp thời đợi khó tránh khỏi xuất hiện cao thấp không đều tình trạng.

Lý Trường Thanh tiếng đọc sách như là nghiêng gió mưa phùn, lặng yên không một tiếng động thấm vào mỗi vị học sinh cùng người nghe chỗ sâu trong óc.

Đem ý tứ trong đó, lấy lão phu từ thuần thuần dạy bảo phương thức bày biện ra tới.

Lý Trường Thanh một phen hướng dẫn từng bước về sau, học sinh cùng các thánh giả tiếng đọc sách từ từ trở nên trầm miện một lời.

Các thánh giả tựa hồ tiến vào thư ý cảnh bên trong nhân vật, đi theo Lý Trường Thanh tiếng đọc sách biến hóa không dung trảng cảnh.

Đệ tử ở nhà chỉ hải tử, ở trường học chỉ học sinh, ở công ty chỉ nhân viên, ở đơn vị chỉ cấp tiếp theo, tại trong xã hội chỉ công dân.

Trải nghiệm lấy ở nhà, ra ngoài, đối nhân xử thế cùng học tập trên hẳn là tuân thủ nghiêm ngặt chuẩn tắc, có loại thân lâm kỳ cảnh cảm giác.

"Hương dậy sớm, đêm ngủ trễ. Lão Dịch đến, tiếc lúc này."

"Sáng sớm tắt quán, kiểm sức miệng. Ỉa đái về, triếp rửa tay."

"Quan tất chính, nữ tất kết. Vó cùng dần bước, đều chặt cắt."

Lý Trường Thanh tiến một bước dẫn dắt đến các thánh giả tiếng đọc sách, cùng mình từ 《Đệ Tử Quy》 bên trong lĩnh hội nói dung hợp.

Các thánh giả đều nhịp tiếng đọc sách, đem Lý Trường Thanh bên trong tiếng đọc sách nửa đường mở rộng.

Rất nhiều thôn dân chậm rãi luân hãm vào tiếng đọc sách bên trong, cảm ngộ đến trong đó thâm ý, chịu đựng đến từ phương diện tinh thần tẩy lễ.

Đi theo Tổng Tổ Bình cùng nhau mà đến người làm ăn, lĩnh ngộ rất nhiều tại xử sự làm người phương diện kỹ xảo.

Các lão sư thì phát hiện mình một chút sai lầm phương thức giáo dục, cũng đang đi học quá trình bên trong tìm tòi phương án giải quyết.

Lý Trường Thanh tiếng đọc sách đình chỉ lúc, học sinh cùng hàng sau người nghe đều vẫn còn tiếp tục đọc lấy, nhưng không có loại kia ý vị.

"Sáng sớm đọc kết thúc, Thảm lão sư mang các học sinh trở về lên lớp đi!", Lý Trường Thanh đối ở vào trạng thái dờ dẫm Thảm Nhược Lâm nói.

"Được rồi, Lý lão sư!", Thảm Nhược Lâm kịp phản ứng sau hồi đáp.

"Đi theo Lý tiên sinh đọc sách, tựa như là nhìn 3D điện ảnh, quá thần kỳ rồi!", thành đông trung học Ngụy lão sư kinh ngạc nói.

"Hình tượng cảm giác rất mạnh, du lịch ở trong đó, lấy tự thể nghiệm đến lĩnh ngộ đạo lý trong đó!", Cố Tồn Minh vẫn chưa thỏa mãn địa đạo.

"Rất may mắn mình có thể đi theo Lý tiên sinh cùng nhau đi học, nếu không không biết lúc nào có thể tìm tới sinh ý không thuận căn nguyên đâu!"

Tổng Tổ Bình mang tới một vị bằng hữu đột nhiên phát hiện mình đối đối nhân xử thế rất có vấn đề, lưu không được mỗi khách cũ rất thành khẩn nói.

"Lão Thạch, không uống công a?", Tổng Tổ Bình đối bằng hữu của mình cười nói.

"Được ích lợi không nhỏ, cho ta đến hai mươi cân rau hẹ trò chuyện tỏ lòng biết ơn!", lão Thạch còn tại dư vị vừa rồi lĩnh ngộ tâm đắc nói.

"Ha ha, huynh đệ, quên rồi nói với người Lý tiên sinh rau hẹ hạn mua, mỗi người nhiều nhất hai cân!", Tổng Tổ Bình vừa cười vừa nói.

"Đến hai cân!", lão Thạch hậm hực địa đạo.

"Người không thấy được bên kia đã xếp thành hàng rồi sao?", Tổng Tổ Bình chỉ vào ngay tại xếp hàng những người khác nói.

"Động tác này quá cấp tốc rồi. . .", lão Thạch nói cũng hàng đi theo Tổng Tổ Bình đi xếp hàng.

Lý Trường Thanh hồi hương bán món ăn ngày đầu tiên, bốn cái túi xách da rấn rau hẹ cơ bản bán xong!

"Thanh ca, trước kia thế nào không có phát hiện người lợi hại như vậy đâu?", Lý Hồng Đậu đánh giá Lý Trường Thanh nói.

"Không nên mê luyện ca, ca chỉ là truyền thuyết!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Không biết xấu hổ!", Lý Hồng Đậu đối Lý Trường Thanh làm ra xấu hổ biểu lộ nói. .

"Lý huynh, có thời gian có thể chỉ đạo một chút đọc sách phương pháp?", Mạnh Vân Thành hỏi.

"Chưa nói tới chỉ đạo, có thể trao đổi lẫn nhau một chút!", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt, hôm nào đến Chung Nam sơn đi tìm Lý huynh thỉnh giáo!", Mạnh Vân Thành nói.

Trong thành tới xe sang trọng đội đều đã liên tiếp rời đi, nhưng là tạo thành ảnh hưởng vẫn còn tại lên men.

Trực thâu lòng người tiếng đọc sách, năm mươi khối tiền một cân rau hẹ lại gặp đến tranh đoạt.

Hoàn toàn đổi mới người trong thôn tam quan, bắt đầu một lần nữa xem kỹ Lý Trường Thanh nhận thâu Chung Nam sơn hành vi.

Lý Trường Thanh sáng sớm đọc xong về sau, sớm trở lại Chung Nam sơn.

Con sóc nhỏ ban ngày liền không thấy cái bóng, Lý Trường Thanh ngồi chơi lấy đem « kiêm ái » một điểm cuối cùng xem hết.

Mặc gia nhiệm vụ « kiêm ái » tam thiên, « phi công » tam thiên, « minh quý » một thiên, Lý Trường Thanh đã nghiên tập hoàn tất.

Đem Mặc gia tư tưởng giao phó mới hàm nghĩa, bất quá Lý Trường Thanh lại không vội mà đưa ra nhiệm vụ.

Lý Trường Thanh nhớ tới mình còn không có cho gà con cho ăn, liền cầm lấy túi xách da rắn thu hoạch rau hẹ đưa đến trại nuôi gà.

Trại nuôi gà phụ cận cỏ dại rất sâu, chỉ có Lý Trường Thanh mình giẫm ra một cái lối nhỏ.

Chuồng gà tại sơn cốc ở giữa, Lý Trường Thanh không cần đếm kỹ, liền phát hiện hai trăm con gà con thiếu một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Mặc gia cơ quan thuật, nho gia trung dung chi đạo

Sơn cốc hai bên có dốc đứng độ dốc, lấy gà con năng lực không có khả năng bay vọt.

Trải phẳng địa khu kéo có lưới sắt, điều dưỡng gà tròng cùng phía ngoài hoang dã cách xa nhau tuyệt lối ra.

Nhưng mới ngắn ngủi thời gian một ngày, thế mà mất tích gần một trăm con gà con!

Lý Trường Thanh cẩn thận thăm dò lưới sắt vây thành hàng rào, tại dưới đáy tìm tới nhiều chỗ thổ động.

Thổ động như người trưởng thành to như nắm tay, hẳn là chỉ có cỡ nhỏ động vật mới có thể thông qua.

Lý Trường Thanh tại thổ động trong đất bùn còn tìm đến mấy cây màu vàng nhạt lông, trong lòng biết đại khái là chuyện gì xảy ra.

Chồn là trên núi thường thấy nhất cỡ nhỏ ăn thịt động vật, thường xuyên đánh lén gia cầm, trước hút huyết dịch lại ăn nội tạng thân thể.

Lý Trường Thanh phát hiện mấy cái thổ động, có thể chứng minh không chỉ có một con chồn.

Cho dù là đem cửa hang chắn, chồn y nguyên có biện pháp tiến đến.

Lý Trường Thanh nghĩ đến phải chăng tìm Lý Thường Vũ mượn mấy cái nhào thú kẹp, đặt ở thổ động phụ cận.

Bất quá chồn tính cảnh giác cực cao, thời khắc duy trì chiều sâu đề phòng trạng thái, rất khó trực tiếp dùng bắt thú kẹp kẹp đến!

Lại nghĩ tới tự mình hoàn thành Mặc gia nhiệm vụ, nhưng là còn không có đưa ra, nói không chừng có phương pháp giải quyết.

Tiến vào Chư Tử Bách gia trong trò chơi, Cầm Hoạt Ly đứng tại Thiên Cơ Các cười nhìn qua Lý Trường Thanh.

"Mấy ngày ngắn ngủi thời gian bên trong liền thể hội ra « phi công », « kiêm ái », « minh quý » bên trong thâm ý, thật đáng mừng!", Cầm Hoạt Ly tán dương.

"Quá khen!", Lý Trường Thanh đọc sách thông thần, đọc sách hiệu suất xa phi thường người nhưng so sánh thân nhiên nói.

Huống hồ Mặc gia « phi công », « kiêm ái », « minh quý », tương đối nho gia điển tịch tại thích ý ghi chú muốn ít hơn rất nhiều.

"Xét thấy tiểu huynh đệ biểu hiện xuất sắc, đặc biệt đưa tặng « Công Thâu » một bản.", Cầm Hoạt Ly móc ra bản thật dày điển tịch nói.

"Đa tạ ban thưởng thư!", Lý Trường Thanh tiếp nhận thư nói cảm ơn.

"Chúng ta Mặc gia cơ quan văn danh thiên hạ, đặc biệt giỏi về phòng thủ lấy xưng. Lão sư đã từng vì ngăn cản Sở quốc học Tổng, cùng Lỗ Ban đại sư

luyện chiến ba ngày ba đêm, đem đoạt được viết thành « Công Thâu ». Không chỉ có bao quát rất nhiều Mặc gia cơ quan áo nghĩa, còn có đối Lỗ Ban đại sư cơ quan thuật tinh diệu trình bày!", Cẩm Hoạt Ly giải thích nói.

"Cùng ngày tình hình nhất định rất đặc sắc, đáng tiếc không thể tận mắt nhìn thấy!"

Hai vị đỉnh phong thủy tổ công thủ quyết đấu, Lý Trường Thanh rất khó tưởng tượng huyền diệu đến loại trình độ nào.

"Ha ha, tương lai có cơ hội, cho người thêm « quý nghĩa », « công mạnh », « lỗ hỏi » ba quyền!" Cẩm Hoạt Ly lại nói.

Lý Trường Thanh cùng Cẩm Hoạt Ly trò chuyện tiếp vài câu về sau, liền rời khỏi Chư Tử Bách gia.

Trại nuôi gà sơn cốc giữa sườn núi có một cây đại thụ xinh đẹp như chốn, phía dưới rễ cây toát ra tại thổ ngoại hình thành thiên nhiên cái ghế.

Lý Trường Thanh ngồi tại rễ cây hình thành trên ghế, xuất ra « Công Thâu » bắt đầu nghiên cứu.

Dương quang xuyên thấu qua lá cây tại trong sách vở lưu lại loang lổ cái bóng, một trận thanh phong thổi qua tả hữu lắc lư.

Có chút con gà con leo đến dốc núi dốc đứng chỗ, bay nhảy cánh nghĩ bay lại chỉ có thể lấy xuống một mảnh nhỏ bùn đất.

Lý Trường Thanh nhìn xéo suy nghĩ sau khi nhìn thấy đem con gà con dùng bàn tay nâng đưa về đến đất bằng, sau đó tiếp tục ngồi tại rễ cây hình thành trên ghế đọc sách, tại trong khe núi trại nuôi gà hưởng thụ lấy sau giờ ngọ đọc sách thời gian.

Cẩm Hoạt Ly cho « Công Thâu » cùng lưu truyền phiên bản khác nhau rất lớn, nội dung bên trong bác đại tinh thâm

Liền liền Gia Cát Lượng sáu ra kỳ núi, chuyên môn dùng để vận chuyển lương thảo bò gổ ngựa gổ đều tồn tại.

Thậm chí liền Mặc tử hoa thời gian ba năm chế tạo có thể bay lượn cả ngày mọc chim, đều có thể tại « Công Thâu » bên trong tìm tới thiết kế phương án.

Lý Trường Thanh nhìn xem được gợi ý lớn, chỉnh bản « Công Thâu » tương đương với đang bộ đàm giới công trình học.

Đem rất phát hơn rõ ràng lý niệm hiện hóa, lĩnh ngộ sau có thể suy một ra ba, chế tạo ra một chút vật gì khác.

Thậm chí trong đó có chút phát minh, viễn siêu đương kim khoa học trình độ kỹ thuật.

Cùng loại với gổ người máy Lỗ Ban số bảy loại hình cao cấp phát minh, lấy thuần máy móc động lực khu động.

Không chỉ có thể nói chuyện, hành tẩu, phát xạ vũ khí, còn theo bình thường cùng người trò chuyện.

Đỉnh đến tri thức cực kì phức tạp, Lý Trường Thanh trong lúc nhất thời vậy mà xem không hiểu trong đó máy móc nguyên lý.

Chân trời xuất hiện một mảnh ráng đỏ, biểu thị ngày mai thời tiết đem phá lệ sáng sủa, Lý Trường Thanh mới từ « Công Thâu » bên trong thu hồi thần.

Đọc « Công Thâu » theo đọc « Luận Ngữ », 《 Đại Học 》, 《 Trung Dung 》 cảm giác có chút khác biệt, là hai cái phong cách thể nghiệm

Cái trước đang dùng khoa học nguyên lý thăm dò phát hiện mới, mà cái sau là tại lắng nghe thánh hiền dạy bảo lúc tu dưỡng thể xác tinh thần bên trong vương bên ngoài thánh.

Lý Trường Thanh từ « Công Thâu » bên trong thu hoạch được rất nhiều linh cảm, dự định mình chế tạo một cái bẫy đến nhào bắt chồn.

Đạt được « Công Thâu » lần thứ nhất phát minh, lại là dùng để phòng ngừa chồn xâm lấn chuồng gà, đoán chừng cũng không có ai. . .

Lý Trường Thanh trong lòng biết đại khái như thế nào đi làm, nhưng thời gian đã muộn đành phải đi đầu trở lại nhà gổ nhỏ.

Con sóc nhỏ mỗi đêm nhìn thấy Lý Trường Thanh đều muốn quần lấy uống linh thủy, Lý Trường Thanh chỉ có thể bắt đắc dĩ cho con sóc nhỏ đồ đầy linh thủy.

Lý Trường Thanh không có lập tức đọc sách, bầu trời đêm trăng sáng sao thưa.

Không khỏi nghĩ lên « núi vườn tiểu Mai » bên trong hai câu thơ, sơ ảnh hoành tà nước thanh cạn, ám hương phù động nguyệt hoàng hôn.

Là vịnh mai thiên cổ có một không hai, đem hoa mai miêu tả đến siêu phẩm thoát tục xinh đẹp động lòng người, thể hiện đưa ra thanh u hương dật phong thái.

nguyên câu là năm đời Nam Đường sông vì cái gì tàn câu, trúc ảnh hoành tà nước thanh cạn, quế hương lưu động nguyệt hoàng hôn.

Đã viết trúc lại viết hoa quế, nhưng là không có viết ra trúc ảnh đặc điểm, cũng không có nói ra hoa quế mùi thơm.

Lý Trường Thanh lại cảm thấy nếu là tại nhà gỗ nhỏ đằng sau chũng chút cây trúc, bên trái chũng chút hoa quế, hoa lan, phía bên phải chũng chút hoa mai, hoa cúc.

Lại tại trong rừng trúc treo một xuyên chuông gió, nhàn ngồi ở trong đó đọc sách ngắm trăng há không phải cuộc đời một vui thú lớn?

Lý Trường Thanh trong lòng suy nghĩ ý cảnh như thế này đã cảm thấy rất đẹp, suy nghĩ lấy đem việc này đưa vào danh sách quan trọng.

Một tác thời gian một tác vàng, lập tức thời gian cũng phải trân quý, Lý Trường Thanh bắt đầu độ Tứ thư bên trong cuốn thứ ba 《 Trung Dong 》.

"Thiên mệnh chi vị tính, thẳng thần chi vị đạo, tu đạo chi vị dạy."

"Nói cùng người, không thể giấy lát cách vậy; có thể cách, phi đạo."

"Là cho nên, quân tử cảnh giác hồ chỗ không thấy, sợ hãi hồ chỗ không nghe thấy."

"Chớ gặp hồ ẩn, chớ lộ ra hồ hoi, cho nên quân tử Shen độc."

Vì 《 Trung Dong 》 chương 1; từ nói không thể một lát rồi đi dẫn vào chủ đề, cường điệu tại 《 Đại Học 》 bên trong cũng trình bày qua "Shen độc" vấn đề. Yêu cầu mọi người tăng cường tính tự giác, thực tình thành ý thuận thiên phú bản tính làm việc, ẩn nói nguyên tắc tu dưỡng tự thân.

Tại đầu chương về sau mới chính diện đưa ra trung dung cái này một phạm trù, tiến vào toàn thư chủ đề.

"Trọng ni nói: Quân tử trung dung, tiểu nhân phản trung dung. Quân tử bên trong dung vậy. Quân tử mà trong thời gian. Tiểu nhân chỉ phản trung dung vậy. Tiểu nhân mà không kiêng sợ."

Là đối "Quân tử mà trong thời gian" sinh động nói rõ, quá phận cùng không đủ có vẻ như khác biệt, kỳ thật chất lại đều là giống nhau, đều không phù hợp trung dung yêu cầu.

Trung dung yêu cầu là vừa đúng, như Tống Ngọc « đăng đồ từ hao sắc phú » bên trong đại mỹ nhân ông chủ chỉ từ: "Tăng một trong điểm thì quá dài, giảm một trong điểm thì quá ngắn; lấy phần thì Thái Bạch, thi Chu thì quá xích."

Vừa đúng mới là trung dung, vì nho gia cao nhất đạo đức tiêu chuẩn.

PS: Tương lai muốn hay không làm Lỗ Ban số bảy chơi đùa? Lỗ Ban số bảy, trí thông minh đồ ngọc, Lỗ Ban, Lỗ Ban, đỉnh cấp Lỗ Ban

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Hòm gỗ cạm bẫy, đã tính trước

Chung Nam sơn hoang tàn vắng vẻ, nhà gỗ nhỏ cô đằng tựa như là một điểm hàn tinh.

Lý Trường Thanh tắm rửa lấy ánh trăng trong sáng, có núi xanh, trùng chim, con sóc nhỏ làm bạn liền không cảm thấy cô tịch.

Ánh nắng sáng sớm chiếu xuống trên đường núi, trong đất rau hẹ lóe sáng lấy hào quang màu xanh lục.

Lý Trường Thanh thu hoạch xong rau hẹ trực tiếp đi Lý gia thung lũng tiểu học dẫn các học sinh sáng sớm đọc, chạy tới người nghe so trước đó càng nhiều.

Thôn dân lúc đầu cảm thấy đọc sách cách bọn họ rất xa xôi, thời gian dần qua cũng có một số người đi theo bọn nhỏ cùng một chỗ sáng sớm đọc.

Rau hẹ cũng rất nhanh liền bị cướp mua không còn, còn có một số chạy tới người không có mua đến.

Lý Trường Thanh đọc xong thư sau làm sơ lưu lại, liền làm lên vung tay chương quỹ đem trường học sự tình đều giao cho Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhượng Lâm.

Đội trong núi thời gian so trước đó trên huyện thành bán đồ ăn lúc càng dài, Lý Trường Thanh cắt chút rau hẹ đưa đến trại nuôi gà cho gà ăn con trai.

Gà con quả nhiên lại mất tích một bộ phận, chỉ lưu lại mấy chục cái.

Lý Trường Thanh lần nữa kiểm tra trại nuôi gà chung quanh lưới sắt, cũng không có phát hiện mới tăng cửa hang.

Nhào bắt chồn cạm bẫy có rất nhiều chồn, Lý Trường Thanh quyết định làm một cái hòm gỗ.

Trở lại nhà gỗ nhỏ, Lý Trường Thanh xuất ra Lý Đại Giang tặng da trâu bao, vừa chuẩn chuẩn bị tốt vật liệu gỗ.

Tự mình động thủ chế tác một cái dài một mét rộng cao chỉ có mười mấy centimet hòm gỗ, hòm gỗ hai đầu là sống miệng cống.

Tại miệng cống mặt sau bên trong sinh Kim cương 1 cái cạm mắt, cũng tại trên thùng gỗ chấn bên ngoài thuận rương chiều dài tại chính giữa khắc một đầu tuyến rãnh. Tuyến trong rãnh ở giữa Kim cương 1 lỗ nhỏ, lại dùng dài một mét dây nhỏ hai đầu mỗi loại buộc tiểu Viên đình, tại dây nhỏ trung ương phủ lên một cây tám dài 10 cm dây nhỏ, dây thùng nắm chắc phủ lên một cái dây kẽm làm tiểu cầu, đem mỗi nhữ treo ở tiểu cầu lên.

Làm chồn đến trong rương ăn vụng lúc, liền chạm đến hai đầu miệng cống tiểu Viên đình thoát ly miệng cống.

Miệng cống tự hành rủ xuống, đem chồn nhốt vào trong rương.

Lý Trường Thanh dùng ba giờ liền làm tốt mười cái hòm gỗ, tại trại nuôi gà thả thâm nhập quan sát miệng ra chôn xong.

Lại đem cửa động hoàn cảnh khôi phục thành trạng thái bình thường, nhìn không ra dị thường mới rời khỏi.

Lý Trường Thanh tại nhà gỗ nhỏ nghỉ ngơi lúc, nhớ tới mình tối hôm qua tư tưởng.

Cây trúc nhánh cán thẳng tắp thon dài, duyên dáng yêu kiều, bốn mùa xanh tươi, Lăng Sương ngạo mưa.

Lần thụ người Hoa yêu thích, là 'Mai Lan Trúc Cúc' tứ quân tử một trong, cùng 'Mai Tùng Trúc' lại có tuế hàn tam hữu xưng hô.

Lý Trường Thanh nghĩ đến tại nhà gỗ nhỏ phụ cận chung một vòng cây trúc, tại mệnh môn bên trúc bên trong có khoảng trời riêng há không đẹp quá thay?

Khiêng cuốc, bên hông cái lấy đao bỏ củi, lần nữa leo lên Chung Nam sơn.

Chung Nam sơn cây trúc chủng loại phong phú, bình thường mà nói cây trúc có thể phân loại vì mọc thành bụi trúc, tán sinh trúc, vi bụi trúc.

Vi bụi trúc không ai trong sân trồng, mà tán sinh trúc sẽ sinh ra cây trạng thân, khuếch tán đến khu vực khác.

Mọc thành bụi trúc sẽ ở độ cao dày đặc tình huống dưới sinh trưởng, rất ít khuếch tán đến càng lớn khu vực.

Khách quan mà nói, tại nhà gỗ nhỏ phụ cận trồng mọc thành bụi trúc không chỉ có càng phù hợp trong thơ ý cảnh, cũng sẽ không phá hư ở lại hoàn cảnh.

Hòn đá nhỏ đầm phụ cận rừng trúc chính là mọc thành bụi trúc, nhưng Lý Trường Thanh cũng không muốn phá hư thơ đồng dạng mỹ cảnh.

Lựa chọn di gập hạn cây trúc cũng rất có giảng cứu, lấy một đến hai niên sinh dài tràn đầy cây trúc tốt nhất.

Tại cách cây trúc hai mươi lăm centimet đến ba mươi centimet bên ngoài, gỡ ra thả nhường tìm ra cán chuôi.

Sau đó dùng lấy đao bỏ củi chặt đứt cán chuôi, liền đầu mang thả đào lên, trồng tại phòng nhỏ mặt đằng sau đã đào xong trong hố.

Lý Trường Thanh ở trên núi tìm tới điều kiện phù hợp rừng cây trúc, di ngã xuống đến nhà gỗ nhỏ phía sau hai bên.

Lại đổ vào chút linh thủy, đến cam đoan tỉ lệ sống sót, Lý Trường Thanh xem xét mình thành quả lao động.

Cây trúc tại trong gió nhẹ bãi động, thanh nhã cái bóng bao phủ u tĩnh cửa sổ.

Thành quần kết đội chim chóc ở trong ánh tà dương tung bay, con sóc nhỏ từ trên sườn núi vọt tới trong rừng trúc lẫn lộn.

Lộ ra hai cái răng cửa lớn 'Ồ ồ' réo lên không ngừng, cực kỳ hưng phấn.

Lý Trường Thanh cười nhìn lấy con sóc nhỏ tại trong rừng cây chơi đùa trăng cảnh, cảm thán trước đây cảnh này đáng đẹp như tranh!

Huống hồ Mai Lan Trúc Cúc vẫn luôn là Hoa Hạ họa sĩ thích đề tài, tác phẩm tiêu biểu bốn loại khác biệt phong cách hợp xưng quốc họa tứ quân tử.

Trong đó cây trúc cực kỳ phổ biến, nhưng là chân chính có thể vẽ xong cây trúc mẫu mẫu không có mấy.

Lý Trường Thanh tại tẩy nghiên mực học tập quốc họa thời gian đã lâu, nhất thời ngửa ngề nghĩ ở trong ánh tà dương miêu tả con sóc rừng trúc chơi đùa đồ.

Từ nhò nhà gỗ mang sang bút mực giấy nghiên, đem màu trắng giấy tuyên kệp ở tự mình làm trên giá gỗ.

Lý Trường Thanh từng tại rừng trúc một gốc cây trúc bên trên, tìm tới Dương Châu một trong bát quái Trịnh Bản Kiều bút tích thực tâm đắc.

Trịnh Bản Kiều một đời đối họa trúc tình hữu độc chung, một họa bốn mươi năm, từng viết qua một bài thơ.

Bốn mươi năm đến vẽ cảnh trúc, ngày ở giữa vung viết ban đêm nghĩ.

Những phôn gọt tận lưu gầy gò, hoạch định sinh thời là quen thời gian.

Đem họa trúc chia làm 'Trong mắt chi trúc', 'Trong tay chi trúc', 'Trong lòng chi trúc' ba cái cảnh giới, chú trọng cây trúc sinh.

Chỉ từ kỹ pháp đi lên giảng, cây gậy trúc thẳng tắp cứng cỏi, bình thường bút thuận từ cây hướng sao.

Từ thấp tới cao, như nhánh can treo ngược rủ xuống, thì từ trên xuống dưới.

Cầm bút hơi bên cạnh hơi nghịch, một tiết một tiết vẽ lên đi.

Họa cây trúc dưới đáy chủ can lúc bút hàm mực no bụng, chờ gần cành lá chỗ dần dần nhẹ hư xuống tới.

Mỗi bút lên dừng phải có rõ ràng ngừng ngắt, như xương đùi, xương cánh tay hai đầu hơi thô ở giữa nhỏ, mà sống nhánh vài lá lưu lại chỗ trống.

Trúc tiết có hai chủng thường gặp cách thức, một loại là 'Tám' chữ thức, theo hình mà lấy tên.

Một loại khác cùng 'Quan' chữ đầu tương tự, dùng bút ăn khớp đứng lên, cổ phỏ xung chuồn chuồn mắt hoặc chim nhìn bụng.

'Quan' chữ thức thể hiện phương pháp xem điểm thấp hơn trúc tiết, khiến cho cây gậy trúc hình như có hướng vào phía trong khuynh đảo cảm giác.

Cây gậy trúc dài nhỏ đường cong tráng kiện tú nhỏ, vận dụng ngòi bút vận tốc độ tương đối nhanh, đến biểu hiện ra dùng bút cường độ, cùng cảnh trúc vì hồ sinh trạng thái.

Đồng dạng trúc tiết cũng sinh hai cảnh, một cái khác tiết tại phương hướng tương phản chỗ sinh nhánh, tả hữu giao thoa, cũ phỏ có 'An nhánh phân tả hữu, không cho phép một bên liền' thuyết pháp.

Mảnh can tiểu nhánh không cần họa tiết, có thể giản lược, nhưng đường cong lên dừng phải có ngừng ngắt, liên tiếp chỗ tức là khớp nối, nếu như câu tại tiểu tiết liền sẽ lộ ra vụn vặt.

Cho dù Lý Trường Thanh đã đem họa trúc kỹ pháp thuộc nằm lòng, muốn đem con sóc nhỏ tại rừng cây trúc bên trong chơi đùa, trúc ánh ánh bắn tại nhà gỗ nhỏ trảng cảnh miêu tả ra cũng không phải là một chuyện đơn giản.

Đang động bút trước đó, Lý Trường Thanh hết sức chăm chú quan sát thanh phong thổi lật phát cây trúc biến hóa.

Lại dùng ngón tay tính một tính cây trúc tiết đem dài bao nhiêu, sau đó lại cái một cái lá trúc từ có bao nhiêu mặt.

Xem như đến trong lòng có trúc lúc, Lý Trường Thanh mới bắt đầu viết.

Từ trúc tiết đến cảnh trúc, lá trúc, lại lấy nhà gỗ nhỏ phía trước cửa sổ trúc ánh làm phủ lên, cuối cùng dùng con sóc nhỏ tại trúc dưới lẫn lộn đến vẽ rỗng điểm mắt.

Một bộ con sóc rừng trúc chơi đùa đồ sôi nổi tại trên giấy!

Lý Trường Thanh vẽ con sóc rừng trúc chơi đùa đồ, chính là dùng rừng trúc, nhà gỗ nhỏ, con sóc ở giữa hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh đến thể hiện ra 'Sinh' đặc điểm.

Chỉ cần đem cây trúc 'Sinh' thể hiện ra, cây trúc thân cũng tự nhiên nước chảy thành sông!

Có thể nói Lý Trường Thanh vẽ con sóc rừng trúc chơi đùa đồ đã đạt tới rất cao tiêu chuẩn, nhưng Lý Trường Thanh chỉ là nhìn vài lần tìm tới trong đó tồn tại một chút thiếu hụt, liền tiện tay xé toang một bộ đủ để oanh động một phương họa.

Lý Trường Thanh nhìn qua nguyệt hạ trúc ảnh lượn quanh, con sóc nhỏ linh động bốn tẩu vui chơi, có cái gì họa lại so với cái này tốt hơn đâu?

Chương 44: Quân tử thận độc, chồn con non

Một chén trà xanh đặt lên bàn, cùng với tràn đầy mùi hương đậm đặc.

Chén trà bên cạnh trưng bày vài cuốn sách quý, Lý Trường Thanh tiện tay lật ra trang tên sách.

Cùng phổ thông thư tịch không những ở nội dung trên khác biệt, còn có Chư Tử Bách gia xuất phẩm đặc hiệu.

Lộ ra một trận đặc hữu mái chèo giống như thư hương, nghe có thể thanh thần tĩnh não.

Ánh trăng chiếu trúc sao chụp tại trang sách bên trên, tầng mây giống như là phủ thêm một tầng thật mỏng băng gạc.

Lý Trường Thanh lẳng lặng mà nhìn xem thư, con sóc nhỏ tại cách đó không xa bò bạn, ngẫu nhiên tới quấy rối hấp dẫn lực chú ý.

Chư Tử Bách gia trong rừng trúc bên trong, tẩy nghiên mực bên cạnh.

Lý Trường Thanh lập đi lập lại luyện tập con sóc rừng trúc chơi đùa đồ, thẳng đến đem bên trong thiếu hụt toàn bộ uốn nắn.

Sau đó xoay người thanh tẩy lấy bút lông, ngòi bút màu đen dung nhập vào trong nước hồ hiện ra nhàn nhạt màu mực.

Trắng nõn hoa mai cũng bắt đầu hướng phía quốc họa tư thái chuyển biến, cách 'Đóa đóa hoa khai đậm mặc ngân' thêm gần một bước.

Thâm son sáng sớm dương quang ấm áp, nghiêng nhìn lại có một vòng ánh sáng rực rỡ vụn.

Lý Trường Thanh từ trường học sau khi trở về, mang theo rau hẹ đi trại nuôi gà, chuồng gà bên trong gà con không có một con mất tích.

Cho gà con nhóm vung chút rau hẹ, tranh nhau chen lấn như ong vỡ tổ chen lên đi, dùng non nót mổ mổ lấy mỹ vị xanh biếc.

Đem con gà con cho ăn no về sau, Lý Trường Thanh mới bắt đầu dọc theo tường vây nghiệm thu hôm qua chôn thả hòm gỗ.

Từ cổ đại rậm rạp thổ động phụ cận tìm ra che giấu tốt hòm gỗ, hai đầu van là quan bế.

Thông qua ở giữa tiểu Mộc lỗ nhìn có thể nhìn thấy một đạo thân ảnh màu vàng, sợ hãi tại rương gỗ bên trong không dám động đậy.

Lý Trường Thanh tiếp tục tìm, tại mười cái hòm gỗ bên trong phát hiện bảy, tám cái chồn.

Có câu tục ngữ: Chồn cho gà rán năm, không có ý tốt.

Nhưng kỳ thật chồn là rất ít ăn vụng gia cầm, càng ưa thích ăn chuột, con cóc chò.

Chỉ có tại cực đoan thiếu khuyết đồ ăn hoàn cảnh dưới, mới có thể ngậm gà ăn.

Theo hoang đại chồn số lượng ngày càng giảm bớt, đã bị liệt là quốc gia cấp hai bảo hộ động vật.

Mà lại chồn tại gặp được nguy hiểm lúc, sẽ từ hậu môn tuyến thả ra mùi thối lấy khu tránh địch hại.

Chồn da lông không chỉ có thể làm thành cầu áo khoác bằng da, thịt là trân thú mỹ vị còn có dược dụng giá trị.

Cho dù là chồn là quốc gia cấp hai bảo hộ động vật, nhưng Lý Trường Thanh tại Chung Nam sơn núi cao Hoàng đế xa không ai quản được.

Tại « Lễ ký đại học » chương 7: Bên trong, có quan hệ với tiểu nhân cùng quân tử miêu tả.

"Tiểu nhân nhân cư vì bất thiện, bằng mọi cách."

"Gặp vua tử sau đó ghét nhưng, che đậy bất thiện mà lấy thiện."

"Nhân chi xem mình, như gặp phổi lá gan nhưng, thì ích lợi gì vậy?"

"Này vị thành tại bên trong, hiện ra bên ngoài, cho nên quân tử tất Shen độc." ?

Là ý nói tiểu nhân ở nhà nhân cư lúc chuyện gì xấu đều có thể làm ra.

Khi bọn hắn nhìn thấy quân tử về sau, mới có thể che lấp trốn tránh, giấu kín bọn hắn hành vi bất lương, mặt ngoài giả bộ như thiện lương kính cẩn nghe theo.

Người khác nhìn thấy người, tựa như có thể nhìn thấy người ngũ tạng lục phủ như thế thấu triệt, trang sờ làm dạng sẽ có ích lợi gì chứ?

Đây chính là nói tới trong lòng là dạng gì, sẽ hiển lộ bên ngoài bề ngoài.

Cho nên, là có đức người cho dù là tại một người một chỗ thời điểm, cũng nhất định phải cẩn thận.

Trong lòng có thiên địa, không vì ngoại vật lẫn.

Cho dù là không có người giám sát, Lý Trường Thanh cũng không có ý định đem chồn lột da lấy thịt.

Nhưng nếu như trực tiếp đem chồn thả đi, khả năng còn biết lần nữa đi vào trại nuôi gà.

Lý Trường Thanh đem rương gỗ đều đem đến nhà gỗ nhỏ, sau đó mang lên găng tay mặc thật dày quần áo.

Đem chồn tại rương gỗ bên trong dao ngắt, sau đó cầm ra đến trừ cái đuôi trên màu đen lông dài, một lần nữa quan về rương gỗ bên trong.

Giúp cho tiểu trũng phạt, để sinh lòng e ngại, nhưng lại không làm thương hại tính mệnh, là vì trung dung chi đạo.

Tại tám cái rương gỗ nhỏ bên trong có một con thân thể to lớn chồn bụng cao cao nâng lên, phá lệ để người chú ý.

Lý Trường Thanh dùng sức lay động hòm gỗ, phát hiện bên trong chồn không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Đem chồn từ đó lôi ra ngoài về sau, tại thân thể nó phía dưới phát hiện xám, màu trắng hai chi con non.

Phấn nộn lỗ tai, hồng hồng cái mũi, mắt nhỏ chăm chú nhắm, thịt đỏ đỏ thân thể nằm nghiêng nằm nhét chung một chỗ bộ dáng mười phần đáng yêu.

Mà mẫu chồn tại sinh hạ hai chi con non sau đã tử vong, Lý Trường Thanh đem hai chi chồn con non đặt ở trên bàn tay.

Hai chi chồn con non vậy mà rất an tường ghé vào trên bàn tay, duỗi ra phấn nộn mảnh lưỡi liếm láp lấy Lý Trường Thanh làn da.

"Ai, nếu là đem hai tiểu gia hỏa này thả lại thâm lâm rồi đi lời nói, khả năng không đến nửa ngày công phu liền chết đi!"

Lý Trường Thanh nhìn qua trong tay hai chi mảnh vật thầm nghĩ, nhưng là hắn nhưng không có chán nuôi chồn kinh nghiệm.

Bất quá cũng không có biện pháp nào khác, Lý Trường Thanh đành phải tạm thời đem hai chi chồn con non mang theo trên người.

Đem mặt khác chồn phần đuôi lông cắt đi về sau, Lý Trường Thanh dẫn theo bọn hắn đi đến Đại Sơn chỗ cang sâu phóng sinh.

Có chút chồn quay đầu nhìn Lý Trường Thanh một chút, sau đó tiến vào trong bụi cỏ biến mất không thấy gì nữa.

Lý Trường Thanh tại nguyên chỗ dừng lại một hồi, hi vọng bọn họ không muốn trở về đi.

Trở lại nhà gỗ nhỏ, Lý Trường Thanh ở trên núi một góc đại dưới tán cây đào hố đem mẫu chồn mai táng dưới tàng cây.

Mẫu chồn tại trước khi chết kiệt lực sinh hạ hai chi con non, vô luận là xuất phát từ động vật thiên tính vẫn là cái khác, đều thể hiện ra tình thương của mẹ quang huy một mặt, đem nó mai táng cũng coi là một loại an ủi.

Lý Trường Thanh đem thu thập chồn phần đuôi lông đều đặt ở trong một chiếc hộp, dự định đem đến từ mình làm mấy chi bút lông sói bút.

Hai chi chồn con non tại thảo trong ổ khó khăn nhúc nhích, phát ra rất nhỏ tiếng kêu gào.

Lý Trường Thanh thấy thế phỏng đoán con non có thể là đói bụng, nhưng chồn là động vật có vú, hẳn là muốn uống sữa.

Tại trong núi sâu chỉ có Lý Trường Thanh một đại nam nhân, liền sữa bột cũng không tìm tới. . .

Lý Trường Thanh đành phải đào mấy đầu con giun, đặt ở con non bên miệng.

Con non hiển nhiên là đói bụng đến cực hạn, nhanh chóng đem con giun nuốt mất.

Nhưng con giun dù sao không phải kẻ lâu dài, Lý Trường Thanh sắp xếp cẩn thận hai chi con non sau cười xe gắn máy vào thành.

Chuyến vài vòng về sau, tìm tới một nhà trẻ con vật dụng cửa hàng.

"Tiên sinh, ngài tốt, xin hỏi có gì có thể giúp ngài?", một tuổi trẻ xinh đẹp hướng dẫn mua tiến lên mỉm cười nói.

"Ngạch, vừa ra đời hài nhi thích hợp ăn cái gì sữa bột đâu?"

Lý Trường Thanh khó mà nói là cho chồn con non mua sữa bột, lúng túng nói.

"Ngài là vừa làm ba ba đi, kỳ thật vừa ra đời hài nhi tốt nhất vẫn là ăn sữa mẹ!", hướng dẫn mua thấy thế nói.

"Không có sữa mẹ, người vẫn là giúp ta giới thiệu một chút đi!"

Chồn con non ba ba là cái gì. . . , Lý Trường Thanh làm ra vẻ điềm nhiên như không có việc gì đáng vẻ nói.

Nếu là mẫu chồn còn sống, cũng không cần phiền toái như vậy rồi.

"Có thể Thụy Giai, Thánh Nguyên, Dumex cũng còn không tệ, bất quá cũng phải nhìn Bảo Bảo thể chất đâu "

"Đám kia ta đến một bình có thể Thụy Giai, một bình Thánh Nguyên đi!", Lý Trường Thanh cảm giác khác biệt không lớn, tùy ý địa đạo.

"Được rồi, ta giúp ngài đi lấy!"

"Cái kia , chờ một chút, sẽ giúp ta cầm hai cái bình sữa."

"Ha ha, ngài thật sự là may mắn, vẫn là một đôi song bào thai đâu, chúc mừng chúc mừng!"

". . ."

Lý Trường Thanh mặt không biểu tình, nhất thời nghẹn lời không biết nói cái gì cho phải.

PS: Có lòng không đủ lực, có suy nghĩ nhiều viết điểm tâm, nhưng là xác thực viết chậm, gần nhất cũng đều đến sáu, bảy giờ mới rời giường, ngày mai định vị não Chung Ngủ đốt lên đến ~

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hoa lan, trà đạo (đổi)

Sông Tây Lý đem Cốc Dương huyện thành chém thành hai khúc, bờ sông trồng lấy rất nhiều cây liễu.

Cầu Húc Nhật theo lăng cầu ở giữa đoạn đường là thị trường chim hoa cảnh, Lý Trường Thanh mua xong sữa bột sau liền lại tới đây.

Vừa đi gần cầu Húc Nhật, Lý Trường Thanh còn không có nghe thấy tiếng người đã nghe đến trong không khí hương hoa.

Lý Trường Thanh lần theo hương hoa mà đến, cả con đường đều bày đầy hoa hoa thảo thảo rùa chim cá trùng chò.

Rất nhiều hoa cỏ bên trong lan tư thái ưu mỹ hương thơm mùi thơm ngào ngạt, cỏ nhân dự chi vì hương tổ, thiên hạ đệ nhất hương hoặc vương giả thơm.

Căn cứ « Không Từ nhà ngữ » bên trong ghi chép, Không Từ chu du liệt quốc, từ Vệ quốc trở về Lỗ quốc.

Trông thấy u cốc bên trong "Lan Hương độc mẫu", liền cảm khái nói: "Lan chính là vương giả."

Cho nên hậu nhân xưng "Lan" vì "Vương giả hương", Thanh triều Khang Hi cũng tăng làm « vịnh u lan » đến ca tụng phẩm tính cao khiết.

Thướt tha hoa tư bích điệp dài, gió đến khó ẩn trong cốc hương.

Không bởi vì nhân lấy kham vi đeo, cho dù không người cũng từ phương.

Hoa lan dung mạo thướt tha, quả đào xanh lục thon dài, gió thổi qua đến, coi như thân ở trong u cốc cũng khó nén mùi thơm.

Cho dù bị người hái cũng không cam chịu tâm làm phôi sức, coi như không người thưởng thức cũng yên lặng phun hương thơm.

Cao quý hàm súc trác mà không kiêu kém mà không tầm thường đặc chất, cũng là quân tử thận độc biểu hiện.

Lý Trường Thanh tại thị trường chim hoa cảnh tân bộ tầm vài vòng, thường thức hoa lan khác biệt chủng loại ở giữa đẹp.

"Đồng hương, là muốn mua hoa lan a?", một vị chủ cửa hàng chủ động theo Lý Trường Thanh chào hỏi.

"Đúng nha!", Lý Trường Thanh mắt nhìn mình nông thôn lão nông cách ăn mặc cười nói.

"Hoa lan bên trong nước rất sâu, nếu như chỉ là mình tùy tiện nuôi chơi, đề nghị mua chút phổ thông chủng loại là được rồi."

"Có cái gì đề cử sao?"

"Cái này mấy chậu huệ lan, Kiến Lan cũng không tệ, hiện tại đúng lúc là huệ lan thời kỳ nở hoa, mà chờ mùa thu vừa đến Kiến Lan liền mở á!"

"Được, mỗi loại giúp ta đến mười hai gốc đi!"

Lý Trường Thanh sau xe gắn máy giá gỗ nhỏ không gian có hạn, thả hai mươi bốn gốc hoa lan đã là cực hạn.

"Trở về sau tại trên mạng nhiều tra một chút trồng hoa lan chú ý hạ giá mục, gia tăng kinh nghiệm của mình."

Lão bản cho Lý Trường Thanh sắp xếp gọn về sau, không quên nhắc nhở nói.

"Cám ơn lão bản nhắc nhở!", Lý Trường Thanh giao xong tiền mang theo hai mươi bốn gốc hoa lan trở lại Lý gia thung lũng.

Trong nhà gỗ nhỏ hai chi chồn con non còn tại ngủ say, Lý Trường Thanh xuất ra cuộc đem hoa lan trồng ở trúc ảnh phía dưới.

Hai mươi bốn gốc hoa lan đều di ngã xuống tốt về sau, Lý Trường Thanh lại cho hoa lan đổ vào chút linh thủy.

Hoàng hôn hoàng hôn, chim bay về tổ.

Trong rừng trúc cây trúc theo gió mà động, hoa lan mùi thơm tại không cốc bên trong truyền bá rất xa.

Từ xưa đến nay, họa sĩ lấy lan vẽ mực lấy ngụ chí, thi nhân vịnh lan làm thơ lấy nói chí.

Hoa lan đã thâm nhập tâm trở thành một loại nghệ thuật, là một loại tình hoài, tinh thần cùng cảnh giới, cảm rĩ Trung Hoa dân lịch sử một loại văn hóa.

Lý Trường Thanh lắp xong mình bàn vẽ, ở trong ánh tà dương vẽ lấy hoa lan.

Lan trúc làm bạn, có hương có tiết, cây trúc cũng không thể thiếu.

Đệ nhất bút phiết, hình thái vì đầu đỉnh đuôi chuột bộ ngựa bụng, thứ hai bút giao mắt phượng; thứ ba bút phá mắt phượng.

Bên trong mực ra nhánh hoa, nhạt điểm đen hoa, mực đậm điểm nhụy hoa.

Lý Trường Thanh lấy Chung Nam sơn làm bối cảnh, miêu tả ra « mây dừng trúc cây rất mậu u lan khắp núi » đồ.

Đường núi chậm chạp hợp, suối âm thanh khắp nơi nghe.

Trúc sâu âm kết ngày, mộc cổ thể vượt mây.

Ý hạm thính đề điều, phản nhai thái dị phân.

Cảnh xuân tươi đẹp xuân đã nửa, vạn vật mỗi loại vui sướng.

Đem đường núi, dòng suối, bụi trúc, cây rừng, chim bay, u lan, hữu cơ phối hợp.

Chinh bức « mây dừng trúc cây rất mậu u lan khắp núi » bên trong, duy chỉ có núi thiếu khuyết mấy phần khí phách.

Lý Trường Thanh nhìn quanh quần sơn bao la, cẩn thận cảm thụ trong đó đặc điểm, có chút hiểu được.

Đem « mây dừng trúc cây rất mậu u lan khắp núi » dùng để làm Thiệu đốt củi khô kíp nổ, đốt một bình linh thủy.

Linh thủy đốt tốt về sau, hai chi chồn con non vừa vịn từ thảo ỏ bên trong tỉnh lại.

Con sóc nhỏ cũng mang theo rất nhiều quả hạch, thắng lợi trở về, hiếu kì đánh giá hai chi chồn con non.

Lý Trường Thanh đem hai chi chồn con non từ trong ổ ôm, để lên bàn.

Mở ra một bình sữa bột, dùng đốt tốt linh thủy pha.

Lại phóng tới nước lạnh bên trong hạ nhiệt độ , chờ đến cùng làn da mặt ngoài nhiệt độ không sai biệt lắm mới lấy ra.

Lý Trường Thanh tay trái ôm chôn con non, tay phải cầm bình sữa mở ra vú em hình thức.

Đem ăn uống no đủ hai chi chồn đặt ở trên đầu gối, dùng ngón tay trở đùa lấy bọn chúng.

Xám trắng hai chi con non rất thân mật mài cọ lấy Lý Trường Thanh bàn tay, xoay người bán manh lăn lộn.

"Cho các ngươi lấy cái danh tự đi, về sau tiểu Bạch liền gọi Hoan Hoan, Tiểu Hôi liền gọi Hi Hi.", Lý Trường Thanh suy nghĩ một chút nói.

Hai chi chồn con non cái hiểu cái không, dùng đen nhánh trông mắt nghi hoặc nhìn qua Lý Trường Thanh.

Con sóc nhỏ từ trên mặt bàn, nhảy đến lấy Lý Trường Thanh trong ngực.

Phát ra 'Chi chi' tiếng kêu, biểu thị công khai lấy bắt mẫn của mình.

"Ngươi cũng muốn danh tự a? Liền gọi Nháo Nháo đi!", Lý Trường Thanh đối con sóc nhỏ nói.

"Cô cô!", con sóc nhỏ hưng phấn kêu.

Nhảy đến trong phòng, ôm ra cái quả hạch dùng chớp mũi nhẹ nhàng đụng vào Lý Trường Thanh.

"Linh thủy tăng lên động vật linh trí hiệu quả rõ ràng như vậy a, đều nhanh thành tinh á!", Lý Trường Thanh tiếp nhận quả hạch cười nói.

Đem Hoan Hoan Hi Hi thả lại thảo trong ổ, Lý Trường Thanh một mình tại lầu cỏ dưới đọc lấy « Nan kinh ».

"Ngũ tạng đều chờ, mà tim phổi độc tại cách thượng giả, sao vậy?"

"Nhưng: Tâm người máu, phổi người khí. Máu làm vinh, khí vì vệ, đi theo trên dưới, gọi là vinh vệ. Thông hành kinh lạc, doanh tuần tại bên ngoài, cho nên lệnh tim phổi độc tại cách trên."

« Nan kinh » bên trong nội dung so tài một chút « thang đầu ca » muốn phức tạp rất nhiều, Lý Trường Thanh đem so với chậm chạp.

Lý Trường Thanh trước khi ngủ lần nữa cho hoa lan đổ vào sau khi linh thủy, khi tỉnh lại mới đi ngã xuống tới hoa lan lại sinh cơ bùng bùng.

Toàn bộ nhà gỗ nhỏ phụ cận đều bao phủ nồng đậm mùi thơm, Lý Trường Thanh tại chim hót hoa nở bên trong xuất phát đi thu hoạch rau hẹ.

Lý gia thung lũng tiểu học đằng sau cùng theo đọc sách người càng ngày càng nhiều, rất có năm đó quảng trường múa bác gái phát triển xu thế.

Các thánh giả sống mái với nhau xong rau hẹ về sau, Lý Trường Thanh đi Chung Nam sơn trên chuồng gà cho gà ăn con trai.

Gà con nhóm ăn rau hẹ, so phổ thông trại nuôi gà bên trong muốn linh động rất nhiều.

Từ trại nuôi gà sau khi trở về, Lý Trường Thanh tại rừng trúc dưới hoa lan bên cạnh, lại đốt một bình nước nóng.

Lý Trường Thanh cho Hoan Hoan Hi Hi cho ăn xong sữa bột, pha ly trà xanh bắt đầu đọc sách.

Mà bởi vì là thứ sáu, Lý gia thung lũng tiểu học buổi chiều chỉ có hai tiết khóa, Mạnh Vân Thành nghĩ đến đi Chung Nam sơn bãi phòng Lý Trường Thanh.

Vượt qua phía sau núi, xuyên qua cửa chuyển mười tám ngã rẽ đường hẹp quanh co, lại hư hư thực thực đi đến cuối đường.

Trong không khí truyền đến hoa lan mùi thơm, Mạnh Vân Thành tiếp tục đi lên phía trước, xuất hiện một tòa như là như thế ngoại đảo nguyên nhà gỗ nhỏ.

Thanh nhả rừng trúc gieo hạt trồng lấy hoa lan, Lý Trường Thanh dùng một cái cái bàn gỗ ngồi ở phía dưới nhếch trà thơm.

"Không cóc u lan, hiền nhân tại dã, Lý huynh tốt lịch sự tao nhã nha!", Mạnh Vân Thành thấy thế nói.

"Ở trên núi làm làm ruộng, đọc đọc sách mà thôi, Mạnh lão sư, cùng uống chén trà thô?", Lý Trường Thanh chào hỏi.

"Ha ha, com rau dưa say mê đọc sách, lấy Thúy Trúc vì lân cận cùng hoa lan là bạn, Lý huynh có thể nói chân quân tử."

Nho gia lấy lan cùng trà vì Quân Tử Chi Đạo, Mạnh Vân Thành nâng chung trà lên cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Táp Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Thưởng thức trà luận đạo, quốc hoa sơn thủy

Sóng biếc dập dờn một vòng hương, trà không say người người tự say.

Mạnh Vân Thành tỉ mỉ ngửi ngửi hương trà, lộ ra phó mưới phần say mê biểu lộ.

Lý Trường Thanh uống trà rất tùy ý, Mạnh Vân Thành lại tiếp thụ qua hoàn chỉnh trà đạo giáo dục.

Một ly trà điểm ba miệng, cái thứ nhất thử trà ấm, chiếc thứ hai thưởng thức trà hương, cái thứ ba mới là uống trà.

Uống trà vào miệng, cháo bột tại trong miệng lượn vòng, chợt cảm thấy miệng mũi thơm ngát.

Lông nhon hương hình thuần hậu, lá xanh thanh cùng thơm ngon hết thảy đều không nói bên trong.

Mạnh Vân Thành nhẹ nhàng lướt qua cảm thụ nhiệt độ nước, vào miệng ấm bỏng nhưng lại vừa đúng.

Tiếp lấy lại nhấp chiếc thứ hai, nồng đậm hương trà từ bực lưỡi phát ra đến răng môi ở giữa tràn ngập toàn bộ khoang miệng bay thẳng trán.

Mạnh Vân Thành cũng không cầm giữ được nữa, đem trọn chén trà như nốc ừng ực nước uống roi một miệng lớn.

Giống như tắm rửa lấy gió xuân, đi tại mọc đầy cỏ xanh đồng ruộng bên trên, cả người đều cảm giác thân thanh khí sáng.

"Trà ngon! Lý huynh ở nơi nào mua, có thể hay không bán bảo?"

Mạnh Vân Thành uống qua rất nhiều trà, nhưng có thể so sánh đến trước mắt lại một loại cũng không có.

"Ha ha, mình ở trên núi trồng phổ thông sơn trà!", Lý Trường Thanh chỉ vào cách đó không xa một mảnh trà đường núi.

Mỗi lần đi gió đông vườn trà cho lão Tần đưa rau hẹ, Lý Trường Thanh đều sẽ mang về mấy cây cây trà, đã chiếm cứ một mảnh sườn núi nhỏ!

"Mình ở trên núi trồng phổ thông sơn trà, có thể có loại này mùi thơm?", Mạnh Vân Thành kinh ngạc nói.

"Có thể là vị trí địa lý tương đối tốt đi!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Lý huynh, bản thân ngươi là một bác sĩ, lại quốc học tạo nghệ phi phạm."

"Cự tuyệt đi huyện thành giảng thư, lại nguyện ý tại trong núi sâu tiểu học làm hiệu trưởng."

"Mặt ngoài nhìn xem rất phổ thông trà, nhưng lại có cực hạn mùi hương đậm đặc."

"Tựa như là Lý huynh, có đại bản sự, lại ẩn cư tại trong rừng sâu núi thẳm."

Mạnh Vân Thành hí mắt xem kỹ Lý Trường Thanh thật lâu, nhìn không ra mảnh khóe nghi hoặc thờ dài.

"Từ nói: Hiền quá thay về vậy. Một bữa ăn, một bầu uống, tại ngõ hẹp, người không chịu nổi lo, về cũng không thay đổi kỳ nhạc."

"Chỉ là lựa chọn một loại cách sống, đi làm mình thích làm sự tình mà thôi."

Lý Trường Thanh cùng Nhan Hồi rất quen, từ trên thân học tập đến rất nhiều ưu điểm, đối Mạnh Vân Thành nói.

"Từ nói: Giàu mà có thể cầu vậy. Mặc dù kiên trì roi chỉ sĩ, ta cũng là chi, như không thể cầu, từ ta sở tốt."

"Lý huynh phú quý có thể cầu, tại sao muốn vứt bỏ như giày rách đâu? Không phải là tiêu cực tị thế?"

Mạnh Vân Thành đối Lý Trường Thanh đáp án cũng không hài lòng, tiếp tục tương đối châm phong hỏi.

"Chung Nam sơn bên trên có chim, ba năm không bay nhất phi trùng thiên, ba năm không minh một tiếng hót lên làm kinh người."

Lý Trường Thanh lập chí vì hướng thánh kế tuyệt học, không lảng động một phen lại như thế nào có thể làm được đâu, đối Mạnh Vân Thành nói.

Hai người tại rừng trúc dưới hoa lan bên cạnh, uống trà xanh nghe hương hoa, trích dẫn kinh điển đàm luận trong đó nói.

Lý Trường Thanh đối «Luận Ngữ», «Đại Học», «Trung Dung» độc đáo lý giải, thường thường để Mạnh Vân Thành khen không dứt miệng.

Mà Mạnh Vân Thành đối nho gia lễ nghi cổ điển trình bày, cũng đền bù Lý Trường Thanh nội tình không đủ thiếu hụt.

Trời chiều đẹp vô hạn, chỉ tiếc gần hoàng hôn.

Mạnh Vân Thành lưu luyến không rời rời đi nhà gỗ nhỏ, Lý Trường Thanh một đường đưa tiễn thẳng đến đến phía sau núi.

Tổng quân thiên lý, chung tu nhất biệt.

"Lý huynh dừng bước, về sau thường đến thỉnh giáo, hi vọng không muốn ngại phiền.", Mạnh Vân Thành nói.

"Ha ha, hoan nghênh hoan nghênh!"

Lý Trường Thanh cười, đạo thường thức trà luận đạo cũng là một kiện nhả sự.

Một đêm mưa gió, Lý Trường Thanh cho hai chi chôn con non cho bú sau đặt ở gian phòng của mình.

Bắt đầu thử đọc Tứ thư bên trong «Mạnh Tử» quyển sách, là Mạnh Tử đàm đề từ người ghi chép nói chuyện hành động thư.

"Thiên thời không bằng địa lợi, địa lợi không bằng người hòa."

"Ba dặm chi thành, bảy dặm chi quách, vòng mà học chi mà không thắng."

"Chòng vòng mà học chi, tất có đức thiên thời người vậy; nhưng mà không thắng người, là thiên thời không bằng địa lợi."

"Thành không phải không cao vậy. Ao không phải không sâu vậy. Binh cách không phải không kiên lợi vậy. Mết tức không phải không nhiều."

"Ủy mà đi chi, là địa lợi không bằng người cùng."

Có lợi cho tác chiến thời tiết, mùa, so ra kém có lợi cho tác chiến địa lý tình thế, có lợi cho tác chiến địa lý tình thế, so ra kém tác chiến bên trong lòng người sở hướng, nội bộ đoàn kết. Ba dặm nội thành, bảy dặm ngoại thành, bao quanh tiến đánh nó lại không thể thủ thắng. Bao quanh tiến đánh nó, nhất định là đạt được thời tiết mùa có lợi điều kiện. Dạng này lại không thể thủ thắng, đây là bởi vì có lợi cho tác chiến thời tiết mùa so ra kém có lợi cho tác chiến địa lý tình thế.

Trong đó có một ít thiên chương, Lý Trường Thanh khi còn bé học qua, nhưng lúc này đọc lấy đến lại có càng nhiều thâm ý.

Gió ngừng mưa nghỉ, thái dương mới lên.

Lý Trường Thanh dùng cái túi sắp xếp gọn đến mang lấy giọt nước rau hẹ, đi đến Lý gia thung lũng tiểu học.

Cho dù là thứ bảy nghỉ thời gian nghỉ ngơi, các học sinh vẫn như cũ đến đi tới trường học sáng sớm đọc xong sau có thể trở về.

"Lý huynh, chào buổi sáng!", Mạnh Vân Thành chủ động theo Lý Trường Thanh chào hỏi nói.

"Mạnh huynh, chào buổi sáng! Thảm lão sư đi đâu đây?", Lý Trường Thanh gặp Thảm Nhược Lâm không đang hỏi nói.

"Lỗ Mỹ quốc họa chuyên nghiệp lão sư mang theo học sinh đến vẽ vật thực, Thảm lão sư đến Linh Hạ thôn đón hấn nhóm đi.", Mạnh Vân Thành nói.

"Quốc họa chuyên nghiệp a?"

Lý Trường Thanh cùng Mạnh Vân Thành thường thức trà luận đạo nếm đến ngon ngọt, nghĩ đến đến lúc đó có thể cùng lỗ viện lão sư trao đổi một chút.

"Lý huynh, còn hiểu quốc họa sao?", Mạnh Vân Thành hỏi.

"Có biết một hai", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

Trên thực tế, Lý Trường Thanh tại rửa nghiên mực vừa dùng nát mấy trăm con bút lông, quốc họa tạo nghệ đã lộ hỏa thuần thanh.

Quốc họa từ vẽ đến vẽ vật thực, vẽ lấy đường cong làm chủ tức quốc họa câu cốt.

Lựa chọn sử dụng vẽ đối tượng phi thường máu chó, nếu không dễ ngộ nhập lạc lối, bình thường lựa chọn sử dụng vẽ vật thực bản thảo, đường cong câu cốt sáng tỏ họa.

Trong rừng trúc lịch đại danh gia bản thảo rất nhiều, Lý Trường Thanh lựa chọn là hoàng công nhìn « Phú Xuân núi cư đồ » làm bản gốc.

Hoàng công nhìn một quyển khác « viết sơn thủy quyết », trình bày họa lý, họa pháp cùng bố cục, ý cảnh chò.

Vì tranh sơn thủy kinh nghiệm sáng tác lời tuyên bố, đôi Lý Trường Thanh cũng có trợ giúp rất lớn.

Về vật thực là rất là trọng yếu giai đoạn, có khả năng nương theo một đòi.

Chủ yếu tinh luyện khái quát, lấy nó biểu hiện vật tượng chi sinh thái bộ phận, mà không phải dần dần toàn cảnh rập khuôn.

Về vật thực hai chữ, một viết một đòi, phải bắt được có sinh cơ bộ phận, chẳng những phải có sinh thái, càng phải có linh khí.

Trong tự nhiên chi vật tự nhiên một ngọn cây cọng cỏ, trong núi thành lũy, đều có sinh mệnh.

Sinh cơ dạt dào, điệu sinh tình thú, hiển lộ rõ ràng tính linh.

Phải có lấy hay bỏ, nhiều người bỏ chi, không đủ người bỏ chi.

Về vật thực không chỉ ở chỗ bắt chước tự nhiên, kỹ pháp huấn luyện, càng là tâm linh cảm ngộ.

Muốn lấy bản thân tan trong tự nhiên, thể nghiệm tự nhiên, cảm thụ tự nhiên, ngộ được tự nhiên.

Vật ta hợp nhất, bằng vào ta tâm về vật thực tự nhiên.

Bởi vì cái gọi là thay mặt sông núi mà nói, khắp nơi đều là sinh cơ.

Lý Trường Thanh hôm qua họa « mây dừng trúc cây mậu u lan khắp núi » đồ lúc, từ Chung Nam sơn bên trong lĩnh ngộ Sơn Hình khí phách.

Có thể nói tại quốc họa sơn thủy lĩnh vực, Lý Trường Thanh đã đạt tới khá cao cảnh giới.

Nhưng là Lý Trường Thanh chỉ là mình khổ luyện, chưa từng theo ngoại giới trao đổi qua, còn không rõ ràng lắm trình độ của mình mà thôi.

"Có thể bên phải tay trên ngón vô danh hình thành một tầng thật dày kén, hẳn là trường kỳ sử dụng bút lông đưa đến, có thể thấy được Lý huynh ở dưới công phu chi sâu, khẳng định không phải có biết một hai."

Mạnh Vân Thành bèn nhảy chú ý tới Lý Trường Thanh tay phải chi tiết, phi thường tự tin nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Lỗ Mỹ tới chơi, Tây Giản vẽ vật thực

"Ha ha, Mạnh huynh quá khen á!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Hai người lên lên lút lút trò chuyện cái gì đâu?", Lý Hồng Đậu rất nghi ngờ tới hỏi.

"Không có gì!", Mạnh Vân Thành, Lý Trường Thanh rất ăn ý trăm miệng một lời địa đạo.

"Hừ, không nói thì không nói, ta còn không có thêm biết đâu!", Lý Hồng Đậu tức giận nói.

"Là ai gây Hồng Đậu sinh khí á!", Thẩm Nhược Lâm mướn xe gắn máy vừa vặn đến Lý gia thung lũng tiểu học, thấy thế cười nói.

Ngoài ra, còn có ba chiếc xe gắn máy phân biệt chở hai nam, tứ nữ.

Trong đó tóc dài nam tử trung niên mang theo mũ lưỡi trai, trên trán nếp nhăn rất sâu, ánh mắt lại phi thường thâm thúy.

Còn lại một nam, tứ nữ đều rất trẻ trung, trên mặt ngây thơ chưa thoát.

"Còn có thể là ai!", Lý Hồng Đậu liếc mắt nhìn Mạnh Vân Thành, Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, cho các ngươi giới thiệu, đây là lão sư của ta, Cao Hiểu Quân giáo sư!"

Thẩm Nhược Lâm dùng ngón tay chỉ vào tóc dài nam tử trung niên, cười cho Lý Trường Thanh, Mạnh Vân Thành giới thiệu nói.

"Vị này là chúng ta Lý gia thung lũng tiểu học hiệu trưởng, Lý Trường Thanh!"

"Vị này cũng là đến chỉ dạy lão sư, Mạnh Vân Thành!"

Thẩm Nhược Lâm tiếp lấy hướng Cao Hiểu Quân giới thiệu Lý Trường Thanh, Mạnh Vân Thành hai người.

"Cao giáo sư tốt!", Lý Trường Thanh hướng Cao Hiểu Quân đưa tay ra nói.

"Lý hiệu trưởng tốt!", Cao Hiểu Quân cũng rất lễ phép mà cùng Lý Trường Thanh nắm tay.

Mạnh Vân Thành đối người xa lạ từ trước đến nay đều không nhiệt tình, chỉ là gật đầu ra hiệu.

"Hai vị đại suất ca, ta là Thẩm tỷ học muội Phan Vũ Đình."

Một vị dáng người cao gầy mặc quần short jean lộ ra trắng bóng chân dài mỹ nữ rất lớn mật đánh giá Lý Trường Thanh, Mạnh Vân Thành, rất chủ động tự giới thiệu mình.

"Vương Trúc Quân!", mặt tròn tóc ngắn cô bé nói.

"Tôn Quỳnh Yến!", làn da hơi đen nhánh cô bé nói.

"La Tuyết Phương!", tiểu xảo tú khí cô bé nói.

"Chương Tuấn Văn!", tuổi trẻ nam sinh nói.

"Nha, tiểu Thẩm, khách tới người à nha?", Lý Kiến Quốc từ thôn ủy hội ra nói.

"Cao lão sư, đây là Lý gia thung lũng thôn bí thư chi bộ Lý Kiến Quốc bí thư!", Thẩm Nhược Lâm nói.

"Hoan nghênh Cao giáo sư đến Lý gia thung lũng!", Lý Kiến Quốc tại thôn ủy hội liền nghe rõ ràng cố ý ra cái chào hỏi nói.

"Còn nhiều hơn làm phiền Lý thư ký!", Cao Hiểu Quân nói.

"Chỗ ở có lạc a?", Lý Kiến Quốc hỏi.

"Nghe tiểu Thẩm nói trường học có rất nhiều trống vắng phòng học, không biết là có hay không thuận tiện?", cao giáo đồng đều hỏi.

"Cái này nhưng phải hỏi Thanh oa, hẳn là hiệu trưởng!", Lý Kiến Quốc nói.

"Cao giáo sư không ngại lời nói tự nhiên không có vấn đề, bất quá còn không có giường đâu!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh ca, ngươi cho làm thôi!", Lý Hồng chỉ riêng nắm lấy cơ hội nói.

"Đúng vậy a, Thanh oa, chuyện cái giường liền giao cho ngươi á!"

Lý Kiến Quốc còn nhớ rõ lần trước sự tình đâu, cố ý không giúp nói.

"Có thể!", Lý Trường Thanh không để ý chút nào nói.

"Lý hiệu trưởng còn biết làm giường?", Cao Hiểu Quân kinh ngạc hỏi.

"Biết một chút!", Lý Trường Thanh nói.

"Lợi hại!", Phan Vũ Đình dựng thẳng lên ngón cái nói.

Lý Trường Thanh từ Lý Đại Giang nghề mộc tác phường cầm chút công cụ, tại Lý gia thung lũng tiểu học trên bãi tập hiện trường chế tác giường gỗ.

Đem vật liệu gỗ từ gỗ thô biến thành tấm ván gỗ, lại đối tấm ván gỗ tiến hành gia công.

"Chơi thật vui a, nếu không để cho ta thử một chút?", Phan Vũ Đình ở một bên lấy nói.

"Đình Đình, người vẫn là đừng quấy rối á!", làn da ngăm đen Tôn Quỳnh Yến nói.

"Đến lúc đó giường nửa đêm tan ra thành từng mảnh a, tìm ai khóc đi?", Vương Trúc Quân mỉm cười nói.

"Thay phiên máy bay, xe buýt, xe gắn máy, xe lửa bốn loại phương tiện giao thông mới đến, chỉ muốn sớm một chút nghỉ ngơi cầu buông tha."

La Tuyết Phương còn buồn ngủ thuốc, cực lực mở ra suy nghĩ nói.

Thấy mọi người nhất trí phản đối, Phan Vũ Đình đành phải thôi.

"A, không phải nghỉ a, làm sao còn có nhiều như vậy học sinh ở trường học đâu?", Cao Hiểu Quân nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Lý hiệu trưởng mỗi ngày dẫn bọn nhỏ đọc sách, mưa gió không làm, cuối tuần cũng là muốn tới!", Thẩm Nhượng Lâm cười nói.

"Đọc ngữ văn sách giáo khoa sao?"

"Không phải, « Tam Tự kinh », « Đệ Tử Quy », « Thiên Tự Văn » chờ nho gia kinh điển."

"Thanh ca đọc đến vừa vặn rất tốt a, mỗi ngày đều có rất nhiều người trong thành tới nghe đâu!"

Lý Hồng Đậu ở trước mặt người ngoài vẫn là rất giữ gìn Lý Trường Thanh, có chút kiêu ngạo mà nói.

"Trong núi sâu truyền ra đọc nho gia kinh điển sáng sủa tiếng đọc sách, rất có ý cảnh!"

Cao Hiểu Quân suy nghĩ mặc sức tưởng tượng lấy đạo, đối Lý Trường Thanh đọc sách tràng cảnh ầm ầm có mấy phần chờ mong.

"Khó trách đang trên đường tới xe cá nhân rất nhiều, không nghĩ tới lại là cái này nguyên nhân!", Chương Tuấn Văn nhớ tới lúc tràng cảnh nói.

"Đọc xong thư tại sao không trở về nhà, đi bên dòng suối nhỏ trên làm cái gì?", Phan Vũ Đình không hiểu hỏi.

"Hiệu trưởng nói ta trồng cây liễu có thể còn sống, sau khi lớn lên liền có thể giấy rất nhiều tiền!", Lý Tiên Tiên đi ngang qua hỏi đáp.

Son thôn hiệu trưởng dẫn bọn nhỏ đọc nho gia kinh điển, trồng cây lập tâm, còn biết làm thợ mộc công việc.

"Ha ha, các người hiệu trưởng nói không sai, mau đi xem một chút đi!"

Cao Hiểu Quân cảm thấy rất có ý tứ, vuốt ve Lý Tiên Tiên đầu cười nói.

"Bên dòng suối nhỏ phong cảnh không tệ, chúng ta đến vậy đi về vật thực đi!"

Phan Vũ Đình tính tình nhảy thoát không chịu ngồi yên, nắm lấy Tôn Quỳnh Yến tay cảm nghĩ nói.

"Được a, còn có thể xuống dưới mò cá!", Tôn Quỳnh Yến gật đầu nói.

"Ừm, đi, cầm bàn về cùng đi!", Vương Trúc Quân nói.

"Tốt a, kỳ thật ta càng muốn ngủ hơn cảm giác!", La Tuyết Phương rất mơ hồ nói.

"Đi rồi, đi rồi!", Phan Vũ Đình kéo lấy truyện dở La Tuyết Phương nói.

"Mang ta lên!", Chương Tuấn Văn lúng túng nói.

Lý Trường Thanh đuổi tại trước khi trời tối làm tốt sáu tám giường, thời gian phi thường gấp gấp nghiêm túc làm lấy nghề mộc công việc.

Phan Vũ Đình, Tôn Quỳnh Yến, Vương Trúc Quân bọn người vui cười đùa giỡn, từ đường nhỏ xuống đến Tây Giản.

Dòng suối nhỏ mặt khác là cây rừng um tùm cửa đối diện núi, phía sau là tầng tầng lục sắc ruộng bậc thang.

Trong khe nước bóng loáng tầng đá kích thích bọt nước, lật ra cái màu trắng sóng.

Bên bờ xanh mon môn cây rong dưới, có thể thấy được nhỏ bé con cá tại tự do tự tại du động.

Tây Giản bên cạnh bùn trên đồi năm gốc cây liễu khai chi tán diệp, có thật nhiều cành liễu cắm chũm tại dòng suối nhỏ ven bờ.

Cành liễu dưới còn có đỏ, bạch, hoàng, màu sắc khác nhau hoa trên núi.

Một chút hài tử tại dốc lòng chiếu cổ mình đi gặp hạn cành liễu hoặc là đóa hoa, đen nhánh ánh mắt tràn đầy hi vọng.

Thoải mái phong cảnh quá nhiều, Phan Vũ Đình, Tôn Quỳnh Yến, Vương Trúc Quân bọn người trong lúc nhất thời ngược lại không biết từ chỗ nào hạ bút.

Hai đến ba giờ thời gian trôi qua đi, Lý Trường Thanh đem chủ yếu vật liệu phân giải tốt, đến tiếp sau chỉ cần cắt chém lắp ráp.

Cao Hiểu Quân chính cho Thẩm Nhượng Lâm chỉ điểm lấy họa tác, Phan Vũ Đình, Tôn Quỳnh Yến, Vương Trúc Quân bọn người từ Tây Giản trở về.

Mỗi người đều mặt mang ý cười, phảng phất là được cái gì chỗ tốt.

"Lão sư, người nhìn ta bức họa này thế nào?", Phan Vũ Đình cái thứ nhất từ cao anh dừng mà tiến lên nói.

"Nhìn xem người học tỷ!", Cao Hiểu Quân chỉ là nhìn một chút, đối Phan Vũ Đình nói.

Từ kết cấu, sắc thái, cấp độ nhìn lại, đồng dạng là Tây Giản bên cạnh vẽ vật thực tranh sơn thủy.

Thẩm Nhượng Lâm họa vô luận là tại biểu hiện kỹ pháp, vẫn là nhỏ bé bộ phận quan sát năng lực trên cũng cao hơn ra một bậc không thôi!

"A! Là tại hạ thua!", Phan Vũ Đình nhìn xem Thẩm Nhượng Lâm tâm phục khẩu phục địa đạo.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Thưởng họa, Công Mạnh

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2129 chữ □2017. 07. 14 23:58 □

Đối với người bình thường mà nói, thưởng thức một bức Hoa Hạ họa.

Thường lấy có thể hay không xem hiểu làm bình phán tiêu chuẩn, chia làm ba bước.

Về là cái gì? Họa giống hay không? Họa sĩ họa loại này hình tượng ngụ ý là cái gì?

Nếu không thể đáp ra, lại cho rằng là xem không hiểu.

Chỉ từ kỹ pháp đi lên giảng, Hoa Hạ họa có thể chia làm thoải mái cùng tượng trưng.

Nói như vậy, cụ thể, chân thực lối vẽ tỉ mỉ, tả thực tác phẩm liền dễ dàng thưởng thức, thuộc về nhìn hiểu phạm trù.

Thoải mái tác phẩm, liền tương đối khó thưởng thức.

Chuyên nghiệp lĩnh vực chủ yếu nhìn chính thể khí thế, thể vị 'Thần vận' hoặc là 'Rất giống'.

Nhưng muốn từ họa bên trong đi thể nghiệm đến một loại 'Thần vận', lại cũng không là một chuyện dễ dàng.

Chẳng những cần nhất định thẩm mỹ năng lực, nghệ thuật tu dưỡng, mà lại cần có nhất định quốc họa kiến thức căn bản.

Đặc biệt là thông qua 'Họa' mà huấn luyện ra một loại 'Cảm giác', đến có nhiều phương diện mới có thể cùng nghệ thuật tu dưỡng.

Tạ Hách lực pháp bên trong ý vị sinh động, cốt pháp dùng bút, ứng vật tượng hình, theo loại phú màu, kinh doanh vị trí, truyền di sở viết, là thưởng thức Hoa Hạ họa tác nguyên tắc căn bản.

Lý Trường Thanh bắt đầu luyện tập vẽ tranh trước, liền đã tại trong rừng trúc đọc đã mất các loại lý luận kỹ xảo.

Đối tranh Trung Quốc thưởng thức đạt tới nhất định tiêu chuẩn, thừa dịp nhàn rỗi tới xem một chút Thẩm Nhượng Lâm, Phan Vũ Đình đám người tác phẩm.

Lỗ Mỹ tại Hoa Hạ mỹ thuật giới được hưởng tiếng tăm, Cao Hiểu Quân giáo sư cũng là trụ cột vững vàng.

Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân, Tôn Quỳnh Yến đảm người tác phẩm có thể vẽ ra một bức so sánh hoàn chỉnh tranh sơn thủy, nhưng là kết cấu đơn giản, hình tượng không cân đối, bút mực so sánh đơn nhất.

Thẩm Nhược Lâm thì có thể thêm cẩn thận, tại kẹp lá, điểm cây chờ kỹ pháp trên sử dụng càng thêm thành thạo.

Kết cấu bên trong chủ động chủ khách quan hệ xử lý thoả đáng, sắc, mực đáp ứng cân đối, nhưng lại khuyết thiếu chủng ý cảnh.

Lý Trường Thanh đem Thẩm Nhược Lâm Tây Giản về vật thực, cùng mình vẽ « mây dừng trúc cây mậu u lan khắp núi » đem so sánh.

« mây dừng trúc cây mậu u lan khắp núi » mặc kệ là từ kỹ pháp bên trên, vẫn là từ ý cảnh bên trên, đều muốn thắng được rất nhiều.

"Lý hiệu trưởng, cũng đối tranh sơn thủy cảm thấy hứng thú a?", Cao Hiểu Quân gặp Lý Trường Thanh tới tham gia náo nhiệt nói.

"Tranh sơn thủy là quốc hoạ tinh tú một trong, tự nhiên là thích.", Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, hiện tại thích người cũng không nhiều.", Cao Hiểu Quân cười nói.

"Lão sư, giúp ta chỉ điểm một chút đi!", Tôn Quỳnh Yến cầm mình họa đạo.

"Ừ", Cao Hiểu Quân gật gật đầu.

Lý Trường Thanh thì tiếp tục vui đầu đầy nhanh tốc độ làm giường gỗ, Cao Hiểu Quân một Nhất Chi ra mỗi vị học sinh họa tác bên trong thiếu hụt.

Cao Hiểu Quân làm đương đại hoạ sĩ bên trong bên trong thanh niên đại biểu, đối quốc hoạ lý giải khá là sâu sắc, giảng giải cực kỳ cẩn thận.

Lý Trường Thanh ngẫu nhiên cũng có thể nghe được một đôi lời có điểm sáng kiến giải, dung nhập vào lý luận của mình bên trong.

Giữa trưa, Lý Trường Thanh về chuyển Chung Nam sơn cho hai chi chôn con non cho bú, đến chuồng gà cho gà ăn.

Lại lần nữa đến Lý gia thung lũng tiểu học đến làm việc, rốt cục tại mặt trời xuống núi thời điểm đem ba tấm giường hoàn thành.

"Thẩm lão sư, giường đã làm xong rồi!", Lý Trường Thanh đối Thẩm Nhược Lâm nói.

"Tạ ơn!", Thẩm Nhược Lâm từ đáy lòng địa đạo.

"Lý hiệu trưởng vất vả, không thắng cảm tạ!", Cao Hiểu Quân nói.

"Ai, rốt cục có thể ngủ một giấc á!", La Tuyết Phương ngáp một cái nói.

"Còn không có chăn mền đâu, ngời trực tiếp ngủ tấm ván gỗ nha?", Phan Vũ Đình nói.

"Có thể đi mượn một điểm", Vương Trúc Quân nói.

"Thanh oa, ngời tay nghề này càng ngày càng tốt, dứt khoát tiếp ngời Nhị thúc lớp."

Lý Kiến Quốc tới dùng tay cầm lắc khung giường tử, lại không nhúc nhích tí nào cảm thán nói.

"Ha ha, kiến quốc thúc, ngời tới đúng lúc.", Lý Trường Thanh nói.

"Thế nào, có chuyện gì đâu?", Lý Kiến Quốc hỏi.

"Giường là không có vấn đề, nhưng là còn không có đệm chăn, ga giường, cái gối còn không có đâu!", Lý Trường Thanh nói.

"Được, ta đến trong thôn tìm xem đi!", Lý Kiến Quốc nói.

Lý Trường Thanh theo Cao Hiểu Quân bọn người cáo biệt, trở lại Chung Nam sơn ở dưới nhà gỗ nhỏ.

Trong không khí tràn ngập hương hoa, Thúy Trúc theo gió lắc lư vang sáo sạt.

Một ngời, một quyển sách, một ly trà, một trận bữa ăn.

Núi cư sinh hoạt liền là đơn giản như thế, Lý Trường Thanh lại đã thành thói quen.

Vào đêm, trống vắng núi yên tĩnh.

Hai ngọn ánh nến, khe cong cạn nguyệt, điểm điểm tinh quang.

Lý Trường Thanh tại nhà gỗ nhỏ phía trước cửa sổ đọc lấy « Công Mạnh » quyển sách, cảm thụ lấy thiên hạ thương sinh vì bản thân đọc tinh thần.

"Công Mạnh từ vị tử Mặc từ nói: Thật là thiện, người ai không biết? Thí như lương ngọc, chỗ mà không ra có dư tư. Thí như mỹ nữ, chỗ mà không ra, người tranh cầu chi; được mà từ huyễn, người chớ chi lấy. Nay từ lượt từ người mà nói chi, sao mà cực khổ vậy!"

"Từ Mặc từ nói: "Nay chồng thế loạn, cầu mỹ nữ người chúng, mỹ nữ mặc dù không ra, nhiều người cầu chi; nay cầu thiện giả quả, không mạnh mẽ nói người, người chớ chi biết. Còn có hai sinh tại đây, thiện thế, một hành vi nhân thế giả, một chỗ mà không ra người, hành vi nhân thế giả, cùng chỗ mà không ra người, tư ai nhiều?"

"Công Mạnh từ nói: Hành vi nhân thế giả, tư đa."

"Từ Mặc từ nói: Nhân nghĩa quân, được nói người người, công thiện cũng nhiều. Có gì không được nói người."

Công Mạnh từ đối Mặc từ nói: "Chân chính làm việc thiện ai không biết đâu. Tựa như mỹ ngọc che giấu không ra, vẫn có dị thường hào quang. Tựa như mỹ nữ ẩn giấu không ra, mọi người tranh nhau truy cầu; nhưng nếu như chính nàng tiến hành bản thân khoe khoang, mọi người liền không cưới nàng. Hiện tại ngài khắp nơi đi theo người khác, dùng lời nói thuyết phục bọn hắn, làm sao như thế khổ cực a!"

Mặc từ nói: "Hiện tại thế gian hỗn loạn, truy cầu mỹ nữ nhiều người, mỹ nữ dù cho ẩn giấu không ra, mà nhiều người theo đuổi nàng nhóm; hiện tại truy cầu thiện quá ít người rồi, không cố gắng thuyết phục người, người cũng không biết. Nếu nơi này có hai người, đều giỏi về xem bói, một người đi ra ngoài cho người khác xem bói, một người khác ẩn giấu không ra, đi ra ngoài cho người ta xem bói cùng ẩn giấu không ra, cái nào đoạt được tặng lương nhiều đây?"

Công Mạnh từ nói: "Đi ra ngoài cho người ta xem bói tặng lương nhiều."

Mặc từ nói: "Chủ trương nhân nghĩa giống nhau, đi ra ngoài hướng mọi người thuyết phục, chiến công của hắn cùng có ích nhiều. Vì cái gì không ra thuyết phục mọi người đâu?"

Kỳ thật chất là Mặc gia 'Kiêm ái', hưng thiên hạ đại lợi, trừ thiên hạ chi hại.

Sáng sớm, Lý Trường Thanh tại vô hạn xuân quang bên trong tỉnh lại.

Sáng sớm đọc xong về sau, bắt đầu cho cây trúc, hoa lan, cây trà, rau hẹ tưới nước, sau đó mang theo rau hẹ đi Lý gia thung lũng tiểu học.

Lý gia thung lũng tiểu học phụ cận đã đặt mười mấy chiếc xe cá nhân, rất nhiều chủ xe theo các thôn dân đều rất tự giác đứng tại học sinh tiểu học đội ngũ đằng sau.

"Mau đến xem, một đám đại nhân theo học sinh tiểu học đứng chung một chỗ, thật đùa!", Vương Trúc Quân sáng sớm đánh răng lập tức hô.

"Nhìn xem trận thế, hắn là tới nghe Lý hiệu trưởng đọc sách a!", Tôn Quỳnh Yến nghĩ ngợi nói.

"Lúc đầu tưởng rằng khoác lác đâu, không nghĩ tới là thật!", Phan Vũ Đình kinh ngạc nói.

"Lý hiệu trưởng tới rồi!", Chương Tuấn Văn gặp Lý Trường Thanh dẫn theo bốn túi rau hẹ từ đằng xa đi tới nói.

Cao Hiểu Quân ở một bên hí mắt, có chút hăng hái mà nhìn xem, tiếng đọc sách thật có như thế lớn mà lực sao?

Lý Trường Thanh tiện tay đem rau hẹ cắt kỹ, bình tĩnh đứng tại đội ngũ phía trước nhất, từ lối ăn mặc tới nói, cùng phổ thông thôn dân không có gì khác nhau.

Chuẩn bị đọc sách lúc lại giống đối một người, trên thân nồng đậm thư quyền khí chất quét sạch mà lên!

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Ân sĩ? Thôn dân!

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2019 chữ □2017. 07. 15 20:45 □

Trong đội ngũ người cảm nhận được thư quyền khí tức, nội tâm đứng như gió thổi sóng lúa yên tĩnh dị thường.

"Quân tử dụ tại nghĩa, tiểu nhân dụ tại lợi."

"Ganh đua chỗ này, gặp không hiền mà bên trong tự xét lại."

"Người mà bất nhân, như lễ gì? Người mà bất nhân, như nhạc gì?"

Trầm bổng du dương tiếng đọc sách, phảng phất giống như thánh nhân tại thời gian trong đường hầm huấn đạo gọi hàng.

Mỗi vị theo đọc giả trên mặt đều lộ ra phi thường thành kính biểu lộ, đi theo các tiên hiền di huấn.

Cao Hiểu Quân trước kia đọc qua « Luận Ngữ », nhưng không có bao nhiêu cảm giác.

Hiện tại mới nghe được câu thứ ba, mỗi một câu bên trong chân ý giống như thể hồ quán đỉnh trực kích sâu trong tâm linh.

Cũng không phải là bởi vì « Luận Ngữ » vì nho gia kinh điển mà tán đồng, mà là tại giá trị lý niệm trên cảm thấy rất nhiều chuyện liên nên làm như vậy!

Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân, Tôn Quỳnh Yến bọn người vốn là ô mớ nhiệt tâm tính, lại không tự chủ được đi theo Lý Trường Thanh cùng một chỗ đọc chậm.

Làm các thánh giả bắt đầu xếp hàng mua sắm rau hẹ thời điểm, Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân, Tôn Quỳnh Yến bọn người mới thanh tỉnh lại.

"Mới học một lần « Luận Ngữ », làm sao cảm giác theo đọc mấy lần, ý tứ trong đó liên đều nhớ kỹ á!"

Phan Vũ Đình mắt tròn, kinh ngạc miệng mở rộng nói.

"Nếu là trước kia lúc đi học gặp được Lý hiệu trưởng dạng này ngữ văn lão sư, cũng không đến mức thi đại học ngữ văn thất bại a!"

Truyện dở La Tuyết Phương che lấy cái trán, đau lòng nhức óc nói.

"Trọng điểm là đọc sách lúc lại bản năng đối quân tử hành vi sinh ra tán đồng, đối tiểu nhân hành vi cảm thấy chán ghét, thật sự là có ma tính!."

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Ai chỉ điểm ai? (cảm tạ thư hữu 16122820020 2107 mình chủ)

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2152 chữ □ 2017. 07. 16 00:50 □

Mây đến núi càng tốt, mây đi núi như vẽ.

Trên núi cao, mây mù lượn lờ, núi sắc bởi vì đám mây lơ lửng không cố định mà lúc sáng lúc tối lập loè.

Đám mây thì bởi vì núi cao thấp khác biệt mà có bên trên có dưới, xen vào nhau phân bố.

Cao Hiểu Quân cực lực muốn tóm lấy Chung Nam sơn 'Son sắc hữu vô trung' ý cảnh, nín thở ngưng thần lắng lắng mà nhìn xem.

Thảm Nhược Lâm thì từ ánh mặt trời chiếu lấy rừng trúc, cái bóng chiếu vào nhà gỗ nhỏ bên trên qua lại tảo động vào tay.

Vương Trúc Quân bắt lấy son dã bên trong không cốc u lan đặc chất, cường điệu bút mực đến đột xuất trong đó thần vận.

Cùng một mảnh cảnh sắc, mỗi người cắt vào góc độ cũng không giống nhau.

Cao Hiểu Quân nội tình thâm hậu lấy lồng lộng Chung Nam sơn hạ bút, Thảm Nhược Lâm, Vương Trúc Quân chờ đối hình tượng bố cục năng lực chừng không yếu kém.

Chỉ có thể bắt lấy cục bộ cảnh sắc, nghĩ đạt tới lấy tiểu sản lớn hiệu quả.

Lý Trường Thanh bụng chén trà, lẳng lặng mà nhìn xem Cao Hiểu Quân bọn người vẽ tranh.

Trong mấy người Chương Tuấn Văn trước hết nhất vẽ xong, Lý Trường Thanh đứng ở phía sau liếc một chút.

Chỉ có thể nói nắm giữ quốc họa dùng bút, dùng mực, dùng sắc, dùng nước cơ bản phương pháp, vẽ ra núi, cây, thạch đáng vẽ.

Phan Vũ Đình so sánh Chương Tuấn Văn tốt hơn một cái cấp bậc, dùng bút có thể phân ra bên trong bên cạnh phong, dùng mực có thể phân ra đậm nhạt, dùng sắc có thể phân ra sâu cạn, dùng nước có thể phân ra làm ẩm ướt.

Tôn Quỳnh Yên, Vương Trúc Quân trình độ tương tự, có thể nắm giữ hơi phức tạp kết cấu, bút mực so sánh phức tạp có biến hóa.

La Tuyết Phương thân là truyện dờ, đường nhỏ si ngây bình thường không chút nào thu hút, lại là tại học sinh bên trong trừ Thẩm Nhược Lâm bên ngoài họa kỹ cao nhất một vị, đã học được thạch điểm ba mặt, cây điểm bốn kỹ, núi đá sườn pháp, màu mực biến hóa, lá cây gọt giữa, vẽ ra một bức tương đối hoàn chỉnh tranh sơn thủy.

Thẩm Nhược Lâm bút mực vận dụng thuần thực, sắc, mực phối hợp phi thường phối hợp, muốn vẽ ra 'Trúc ảnh đạo phổ bụi bất động, nguyệt mặc đáy đầm Thủy Vô Ngân' ý cảnh, nhưng lại chênh lệch lâm môn một cước.

Cao Hiểu Quân họa tác bên trong cây, núi, thạch, nước an bài hợp lý, câu, thuận, xoa, điểm, nhiễm chờ kỹ pháp lộ hóa thuần thanh.

Mà lại vẽ ra 'Núi bởi vì mây đêm ngày, mây chung núi cao dưới' ý cảnh, hoàn toàn có thể xứng đáng bên trong thanh niên họa sĩ đại biểu xưng hào.

"Cao lão sư, không biết lúc nào mới có thể đạt tới ngài loại trình độ này!"

Thẩm Nhược Lâm đem mình họa cùng Cao Hiểu Quân so sánh, liền biết mình chênh lệch ở nơi nào.

Đến Lý gia thung lũng chỉ dạy nửa năm, kia một trang giấy từ đầu đến cuối đều đậm không phá, không bước ra mẩu chốt một bước.

"Tiểu Thẩm, lão sư lúc còn trẻ còn không bằng người đây! Người các hạng kỹ pháp đều so sánh vì thành thạo, hỏa hầu đến chậm rãi chịu."

Cao Hiểu Quân đối Thẩm Nhược Lâm ký thác kỳ vọng, nhưng nghệ thuật trên sự tinh không chỉ có muốn thiên phú, còn phải thời gian tích lũy.

"Học tử, người vị thiên tài này họa sĩ còn ở nơi này sâu nào, để chúng ta bọn này người bình thường làm sao bây giờ?", Phan Vũ Đình quệt miệng nói.

"Nhất là ta, sớm biết lúc trước hẳn là đi học thể thao!", Chương Tuấn Văn vẽ mặt đau khổ nói.

"Ha ha. . .", đám người phát ra một mảnh tiếng cười.

"Lý hiệu trưởng, gần nhất luôn luôn tại làm phiền người, đưa một bức họa trò chuyện tỏ tâm ý."

Cao Hiểu Quân đang vẽ trên đề khoản 'Tặng Chung Nam sơn dưới Lý Trường Thanh', viết lên thời gian đáp kín mình con dấu.

Lấy Cao Hiểu Quân đang vẽ bên trong danh vọng, một bức tranh sơn thủy mười mấy vạn giá cả bán ra cũng không phải là việc khó.

Mà lại Cao Hiểu Quân chính vào tráng niên, còn có tăng lên tiềm lực không gian, có thể nói là một phần rất quý giá đại lễ.

"Tạ ơn tặng họa!", Lý Trường Thanh tiếp nhận họa thân nhiên nói.

"Lý hiệu trưởng, người khả năng không biết Cao lão sư một bức họa đến cỡ nào đáng tiền a?"

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Ai chỉ điểm ai? (cảm tạ thư hữu 16122820020 2107 minh chủ)

□ son đã tạt giả □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2152 chữ □ 2017. 07. 16 00:50 □

Mây đến núi càng tốt, mây đi núi như vẽ.

Trên núi cao, mây mù lượn lờ, núi sắc bởi vì đám mây lơ lửng không cố định mà lúc sáng lúc tối lập loè.

Đám mây thì bởi vì núi cao thấp khác biệt mà có bên trên có dưới, xen vào nhau phân bố.

Cao Hiểu Quân cực lực muốn tóm lấy Chung Nam sơn 'Son sắc hữu vô trung' ý cảnh, nín thở ngưng thần lắng lắng mà nhìn xem.

Thẩm Nhược Lâm thì từ ánh mặt trời chiếu lấy rừng trúc, cái bóng chiếu vào nhà gỗ nhỏ bên trên qua lại tảo động vào tay.

Vương Trúc Quân bắt lấy son đã bên trong không cóc u lan đặc chất, cường điệu bút mực đến đột xuất trong đó thần vận.

Cùng một mảnh cảnh sắc, mỗi người cắt vào góc độ cũng không giống nhau.

Cao Hiểu Quân nội tình thâm hậu lấy lồng lộng Chung Nam sơn hạ bút, Thẩm Nhược Lâm, Vương Trúc Quân chờ đợi hình tượng bố cục cực năng lực chừng không yếu kém.

Chỉ có thể bắt lấy cục bộ cảnh sắc, nghĩ đạt tới lấy tiêu sẩn lớn hiệu quả.

Lý Trường Thanh bung chén trà, lắng lắng mà nhìn xem Cao Hiểu Quân bọn người vẽ tranh.

Trong mấy người Chương Tuấn Văn trước hết nhất vẽ xong, Lý Trường Thanh đứng ở phía sau liếc một chút.

Chỉ có thể nói nắm giữ quốc họa dùng bút, dùng mực, dùng sắc, dùng nước cơ bản phương pháp, vẽ ra núi, cây, thạch đáng vẽ.

Phan Vũ Đình so sánh Chương Tuấn Văn tốt hơn một cái cấp bậc, dùng bút có thể phân ra bên trong bên cạnh phong, dùng mực có thể phân ra đậm nhạt, dùng sắc có thể phân ra sâu cạn, dùng nước có thể phân ra làm ẩm ướt.

Tôn Quỳnh Yên, Vương Trúc Quân trình độ tương tự, có thể nắm giữ hơi phức tạp kết cấu, bút mực so sánh phức tạp có biến hóa.

La Tuyết Phương thân là truyện dờ, đường nhỏ si ngầy bình thường không chút nào thu hút, lại là tại học sinh bên trong trừ Thẩm Nhược Lâm bên ngoài họa kỹ cao nhất một vị, đã học được thạch điểm ba mặt, cây điểm bốn kỳ, núi đá sườn pháp, màu mực biến hóa, lá cây gọt giữa, vẽ ra một bức tương đối hoàn chỉnh tranh sơn thủy.

Thẩm Nhược Lâm bút mực vận dụng thuần thực, sắc, mực phối hợp phi thường phối hợp, muốn vẽ ra 'Trúc ảnh đạo phổ bụi bất động, nguyệt mặc đáy đầm Thủy Vô Ngân' ý cảnh, nhưng lại chênh lệch lắm môn một cước.

Cao Hiểu Quân họa tác bên trong cây, núi, thạch, nước an bài hợp lý, câu, thuận, xoa, điểm, nhiễm chờ kỹ pháp lộ hóa thuần thanh.

Mà lại vẽ ra 'Núi bởi vì mây đêm ngày, mây chung núi cao dưới' ý cảnh, hoàn toàn có thể xứng đáng bên trong thanh niên họa sĩ đại biểu xưng hào.

"Cao lão sư, không biết lúc nào mới có thể đạt tới ngài loại trình độ này!"

Thẩm Nhược Lâm đem mình họa cùng Cao Hiểu Quân so sánh, liền biết mình chênh lệch ở nơi nào.

Đến Lý gia thung lũng chỉ dạy nửa năm, kia một trang giấy từ đầu đến cuối đều đậm không phá, không bước ra mấu chốt một bước.

"Tiểu Thẩm, lão sư lúc còn trẻ còn không bằng ngươi đây! Ngươi các hạng kỹ pháp đều so sánh vì thành thạo, hỏa hầu đến chậm rãi chịu."

Cao Hiểu Quân đối Thẩm Nhược Lâm ký thác kỳ vọng, nhưng nghệ thuật trên sự tinh không chỉ có muốn thiên phú, còn phải thời gian tích lũy.

"Học tỷ, ngươi vị thiên tài này họa sĩ còn ở nơi này sâu nào, để chúng ta bọn này người bình thường làm sao bây giờ?", Phan Vũ Đình quệt miệng nói.

"Nhất là ta, sớm biết lúc trước hẳn là đi học thể thao!", Chương Tuấn Văn vẽ mặt đau khổ nói.

"Ha ha. . .", đám người phát ra một mảnh tiếng cười.

"Lý hiệu trưởng, gần nhất luôn luôn tại làm phiền ngươi, đưa một bức họa trò chuyện tỏ tâm ý."

Cao Hiểu Quân đang vẽ trên đề khoản 'Tặng Chung Nam sơn dưới Lý Trường Thanh', viết lên thời gian đắp kín mình con dấu.

Lấy Cao Hiểu Quân đang vẽ đàn bên trong danh vọng, một bức tranh sơn thủy mười mấy vạn giá cả bán ra cũng không phải là việc khó.

Mà lại Cao Hiểu Quân chính vào tráng niên, còn có tăng lên tiềm lực không gian, có thể nói là một phần rất quý giá đại lễ.

"Tạ ơn tặng họa!", Lý Trường Thanh tiếp nhận họa thần nhiên nói.

"Lý hiệu trưởng, người khả năng không biết Cao lão sư một bức họa đến cỡ nào đáng tiền a?"

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Họa bên trong có họa, màu vẽ thánh thủ

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gấp kinh □2277 chữ □2017. 07. 17 00:52 1□ mộng mất hồn tỉnh

Thiên địa đều ở ta tay, nhật nguyệt hơi giấu trong lòng.

Lý Trường Thanh đem Chung Nam sơn phác họa tại trên giấy lớn, tiếp tục vẽ lấy chân núi nhà gỗ nhỏ, bụi trúc, hoa lan.

Nhà gỗ nhỏ lấy nguy nga tráng lệ Chung Nam sơn làm bối cảnh, không chút nào không lộ vẻ nhỏ bé.

Sơn dã bên trong bụi trúc cứng cỏi thẳng tắp, hoa lan cao khiết thanh nhã, càng làm nổi bật lên nhà gỗ nhỏ u tĩnh sâu xa.

Chính bức họa chưa hề xuất hiện bất kỳ bóng người, nhưng nhà gỗ nhỏ có người ở lại, hoa lan có người quản lý, có thể thấy được là có người.

Lại liên tưởng đến nhà gỗ nhỏ sau Chung Nam sơn, tạo nên 'Chỉ ở trong núi này, mây sâu không biết chỗ' ẩn sĩ cao nhân hình tượng.

Cũng không đơn thuần là Chung Nam sơn, mây mù, nhà gỗ nhỏ, bụi trúc, hoa lan ý cảnh, dung hợp lại cùng nhau khiến người phảng phất thân ở thâm sơn u cốc tìm kiếm hời hắm ẩn sĩ, có thể Đại Sơn mây mù bao phủ ẩn sĩ lại chẳng biết đi đâu.

Đem mấy tầng ý cảnh chồng chất lên nhau, lại hình thành một loại động thái ý cảnh.

Cao Hiểu Quân một lần nữa đem ánh mắt chuyển dời đến họa tác trên lúc, cơ hồ cảm thấy ngạt thở, chỉ có thể dùng xuất thần nhập hóa để hình dung.

Nghĩ đến mình dương dương đắc ý đem họa tác đưa cho Lý Trường Thanh, không khỏi mặt mỗ đồ ửng.

Hắn 'Son sắc hữu vô trung' thể hiện Xuất Vân núi tổng cao thấp thẳng cảnh đã thuộc phi phạm, nhưng lại chỉ là núi, mây ý cảnh.

Mà Lý Trường Thanh « mây dừng trúc cây mậu u lan khắp núi » lại đem Chung Nam sơn, mây mù, nhà gỗ nhỏ, bụi trúc, hoa lan chính thể hữu cơ kết hợp với nhau, sinh ra một loại khác cấp độ sâu ý cảnh.

Cả hai có cách biệt một trời, căn bản không tại một cái cấp bậc lên.

Muốn đem họa bên trong nhiều loại ý cảnh dung hợp, liền cần nắm tốt trong đó vận vị.

Lý Trường Thanh cả ngày đợi tại Chung Nam sơn, đối Chung Nam sơn một ngọn cây cọng cỏ lĩnh ngộ không phải Cao Hiểu Quân có thể so sánh.

Mà lại Lý Trường Thanh đem « mây dừng trúc cây mậu u lan khắp núi » luyện tập mấy trăm lượt, từng bước cải tiến trong đó không đủ mới dần dần hoàn thiện.

Cao Hiểu Quân lần đầu tiên tới Chung Nam sơn, lại có thể trong khoảng thời gian ngắn liền vẽ ra Chung Nam sơn 'Son sắc hữu vô trung' ý cảnh.

Như thay cái bối cảnh một lần nữa vẽ tranh, Lý Trường Thanh khả năng cũng không bằng Cao Hiểu Quân.

Có thể thấy được Lý Trường Thanh mặc dù có Chư Tử Bách gia làm như vậy tề lợi khí, trong thời gian ngắn cũng khó đạt đến Cao Hiểu Quân mấy chục năm khổ công.

Nhưng Lý Trường Thanh không có quá nhiều giải thích, đem toàn bộ tinh lực tập trung ở trong tay bút lông phía trên.

"Trời ạ, rất muốn ở đến họa bên trong đi!", La Tuyết Phương tưởng tượng lấy ẩn sĩ sinh hoạt hâm mộ nói.

"Đã nói xong nghiệp dư yêu thích đâu?", Tôn Quỳnh Yến bất khả tư nghị nói.

"Chỉ có thể nói chân đại thần, không cần giải thích!", Phan Vũ Đình làm cứng bái trạng nói.

"Đạt đến tại hóa cảnh, màu vẽ thánh thủ a!"

Cao Hiểu Quân đối vẽ giám thưởng năng lực viễn siêu Phan Vũ Đình, Tôn Quỳnh Yến, La Tuyết Phương, thán phục nói.

"Đây là, trong truyền thuyết họa bên trong có họa a?"

Thẩm Nhược Lâm đôi mắt đẹp tròn tròn, khó có thể tin nhìn qua Lý Trường Thanh bàn vẽ.

Nàng từ nhỏ đã thể hiện ra hội họa thiên phú, đến Lỗ Mỹ người chậm tiến bước nhanh chóng, cách có thể vẽ ra ý cảnh cũng chỉ kém nửa bước.

Một mực là trong miệng mọi người thiên tài họa sĩ, nhưng Lý Trường Thanh tựa hồ mới so với nàng lớn hơn vài tuổi, nhưng lại có màu vẽ thánh thủ thực lực.

"E là cho dù là Cao lão sư cũng không bằng hần đi!", Thẩm Nhược Lâm tại đắng chát mà thầm nghĩ.

"Vẽ xong a, mời Cao giáo sư lời bình!", Lý Trường Thanh thu bút nói.

"Ha ha, Lý hiệu trưởng nói đùa! Ngài tài nghệ này, chỉ điểm ta còn tạm được, nào dám múa rìu qua mắt thợ!", Cao Hiểu Quân cười xấu hổ lấy nói.

"Cao giáo sư là chuyên gia, mọi người trao đổi một chút."

Lý Trường Thanh biết mình tình huống, thành khẩn nói.

"Vậy phiền phức lại thêm chén trà!"

Cao Hiểu Quân gặp Lý Trường Thanh tài năng ngút trời, lại không cật tài khinh người vui vẻ đáp.

Lý Trường Thanh một lần nữa cho Cao Hiểu Quân rót trà, điểm ngồi tại cái bàn gỗ hai đầu.

Hai người từ quốc họa cổ điển lý luận, đến lúc đó thay mặt biến thiên bên trong kỹ pháp cách tân không sờ không nói.

Thẩm Nhược Lâm, Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân chờ ở một bên thần sắc chuyên chú, phi thường lắng nghe.

Lý Trường Thanh đối cổ điển lý luận khắc sâu kiến giải, trực tiếp để Cao Hiểu Quân cảm giác mới mẻ.

Mà Cao Hiểu Quân đem thời đại tuyến đầu lý niệm, dung hợp đến quốc họa đang sáng tác cũng cho Lý Trường Thanh một chút dẫn dắt.

Trong lúc bất tri bất giác, thời gian đã qua mười hai giờ trưa, hai người hào hứng chính nồng.

"Ô ô!"

Hai chi chồn con non đói bụng vô cùng, không đúng lúc phát ra thanh âm trầm thấp.

"Không có ý tứ, có chút việc đến xử lý một chút.", Lý Trường Thanh đứng lên nói.

"Tựa như là tiểu động vật thanh âm, người nuôi sao?", La Tuyết Phương hỏi.

"Ừm, hai chi chồn con non!"

"Oa, ta muốn thấy nhìn!"

La Tuyết Phương, Phan Vũ Đình, Tôn Quỳnh Yến đều đi theo Lý Trường Thanh vào nhà, rất hiếu kì chồn con non đáng đáp ra sao.

Hai chi chồn con non tại cái trong cái sọt chuối ra thịt hồ hồ đầu, nho đen con mắt chờ mong nhìn qua Lý Trường Thanh.

"Chồn con non đáng yêu như thế a!", Phan Vũ Đình ôm lấy một con để ở trước ngực nói.

"Rất muốn nuôi một con làm sủng vật.", Tôn Quỳnh Yến ôm một cái khác nói.

"Cho ta ôm một cái!", La Tuyết Phương lo lắng nói.

"Bọn chúng có danh tự sao?", Phan Vũ Đình hỏi.

"Màu trắng gọi Hoan Hoan, màu xám gọi Hi Hi."

Lý Trường Thanh thuận thực pha tốt sữa bột, đặt ở nước lạnh bên trong hạ nhiệt độ hồi đáp.

"Hoan Hoan Hi Hi!"

Vương Trúc Quân, Chương Văn Tuấn cũng gia nhập đùa chồn con non đại quân, chỉ có Cao Hiểu Quân, Thẩm Nhượng Lâm tại ngoài phòng.

Cao Hiểu Quân cho Thẩm Nhượng Lâm giảng giải Lý Trường Thanh « mây dừng trúc cây mậu u lan khắp núi » huyền diệu, đào tích trong đó sách giáo khoa ý cảnh.

Lý Trường Thanh ở một bên lắng lắng nghe, cũng có loại cảm thụ khác biệt.

"Một chút kiến giải vụng về, Lý hiệu trưởng bị chê cười.", Cao Hiểu Quân gặp Lý Trường Thanh nói.

"Cao giáo sư giảng được rất có đạo lý, lời bình rất chuyên nghiệp.", Lý Trường Thanh tương đối tán đồng Cao Hiểu Quân quan điểm nói.

"Về sau nhiều hướng Lý lão sư thỉnh giáo!", Thẩm Nhượng Lâm cười nói.

"Ha ha!", Lý Trường Thanh nhếch miệng mỉm cười.

"Lý hiệu trưởng, có cái yêu cầu quá đáng, có thể đem bức họa này bán cho ta a?", Cao Hiểu Quân khẩn thiết mà hỏi thăm.

"Cao lão sư mua về, đoán chừng không đến nửa tháng, Lý lão sư liền có thể dương danh Hoa Hạ giới hội họa."

Thẩm Nhượng Lâm rất rõ ràng Cao Hiểu Quân lực ảnh hưởng, hướng hồ « mây dừng trúc cây mậu u lan khắp núi » bản thân trình độ cực cao.

"Tiền cũng không là vấn đề, Lý hiệu trưởng cứ mở miệng.", Cao Hiểu Quân gặp Lý Trường Thanh trầm mặc không nói lời nào nói.

"Chỉ qua là luyện viết văn chi tác, không có bán dự định!", Lý Trường Thanh lắc lắc đầu nói.

"Có thể hiểu được!"

Cao Hiểu Quân chỉ là nểm thử tính hỏi một chút, cũng không có ôm hi vọng lớn bao nhiêu.

Dù sao rất nhiều họa sĩ đổi thành danh làm đều coi như trần bảo, nhưng Lý Trường Thanh thuần túy là không muốn phá hư trước mắt cuộc sống yên tĩnh mà thôi.

Nhà gỗ nhỏ không chứa được bảy người ăn cơm trưa, Lý Trường Thanh mang theo Cao Hiểu Quân, Thẩm Nhượng Lâm chờ trở lại phía sau núi trong nhà.

Lưu Thúy Nga gặp Lý Trường Thanh mang Thẩm Nhượng Lâm về nhà ăn cơm, sức mạnh mười phần làm một bàn thức ăn ngon.

Một bức nhìn con dâu ánh mắt, dẫn tới Phan Vũ Đình, Tôn Quỳnh Yến, Vương Trúc Quân đều đến đùa giỡn Thẩm Nhượng Lâm.

Mặc dù Cao Hiểu Quân dẫn theo học sinh về vật thực trạm thứ nhất không có leo lên Chung Nam sơn, nhưng cũng thu hoạch tương đối khá chuyển đi này không tệ.

Lý Trường Thanh sau khi cơm nước xong, liền một mình trở lại Chung Nam sơn đọc sách.

Tứ thư « Luận Ngữ », « Đại Học », « Trung Dung », « Mạnh Tử », Lý Trường Thanh đã toàn bộ đọc xong.

Lý Trường Thanh đem ghế nằm đem đến trúc âm dưới, thổi gió mát nhàn nhã nằm đem bốn bản thư trong đầu đều qua một lần.

Xác nhận mỗi cái chi tiết về sau, mới tiến vào Chư Tử Bách gia.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Cửu Cung học quán, « nhạc kinh »

□ son đã tạp gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2140 chữ □ 2017. 07. 18 10: 31 □

Thánh Nhân viện cửa hông rộng mở, xuyên qua khắc đầy tranh chữ hành lang.

Là một gian cổ kính phòng, tám biển trên viết 'Minh Đức đường' ba chữ to.

Chính đường treo một bức Khổng Tử chân dung, vạt áo trương du mộc bàn bát tiên, tả hữu mỗi loại thả một cái ghế.

"Chúc mừng Lý huynh, tiến vào Minh Đức đường", Nhan Hồi từ khác một bên đi tới đối Lý Trường Thanh chúc mừng.

"Ha ha, ta chính nghi hoặc đâu, theo cảm giác liền đi tới cái này á!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Lý huynh có thể xuất hiện ở đây, nói rõ đã truy đến cùng Tứ thư tinh yếu, tại nho gia trên đường bước qua vỡ lòng giai đoạn!"

"Lão sư có phương pháp giáo dục, còn có Nhan huynh nhiều phiên chỉ điểm."

"Lý huynh cần cù mới có thể tiến bộ thần tốc, có thể tiến hành bước kế tiếp học tập."

"Đọc xong Tứ thư, kế tiếp là Ngũ kinh a?"

"Chỉ đoán đối một nửa, trên thực tế tổng cộng có Lục kinh", Nhan Hồi từ ống tay áo xuất ra sáu bản sách đóng chỉ nói.

"A, còn có một bản « nhạc kinh »!", Lý Trường Thanh tiếp nhận Nhan Hồi thư kinh ngạc nói.

Sách thật dày bên trong, Lý Trường Thanh đối « thơ », « thư », « lễ », « Dịch », « Xuân Thu » đều có chút liên quan hơi.

Nhưng là « nhạc kinh » mệnh đề nhiều thẳng trăm, thất truyền đã lâu, Lý Trường Thanh chỉ là đang tra tìm tư liệu lúc từng nghe nói.

"Đúng vậy, ngoài ra Lý huynh hoàn thành Tứ thư nhiệm vụ có thể thu hoạch được mới ban thưởng Cửu Cung học quán.", Nhan Hồi tiếp tục nói.

"Cửu Cung học quán?"

"Rửa nghiên mực có thể luyện tập Thư Pháp, hội họa, mà Cửu Cung học quán thì là học tập toán học nơi chốn."

"Nho gia lục nghệ lễ, nhạc, xạ, ngự, thư, số, đếm là chỉ số học a?"

"Không hoàn toàn là, hiện tại đã kéo dài số lượng lý hoá số lượng."

"Có yêu cầu gì không?", Lý Trường Thanh đã biết rõ Chư Tử Bách gia sáo lộ hỏi.

"Đối số bản thân chỉ cần tinh thông là được, nhưng do đếm diễn sinh ra kỳ nghệ lại muốn đạt tới đẳng phong tạo cực cảnh giới."

"Tại Cửu Cung học trong quán còn có luyện tập kỳ nghệ địa phương sao?"

"Không sai, tại Cửu Cung học trong quán có ở giữa Thiên Nguyên cờ phòng, có rất nhiều trân thế kỳ phổ."

Nhan Hồi nói mang Lý Trường Thanh từ Minh Đức đường lừa gạt một chỗ ngoặt, đi vào Cửu Cung học quán.

Cửu Cung học quán là một chỗ gạch xanh ngói xám viện tử, tây sương treo cái Thiên Nguyên cờ phòng bảng hiệu.

Chính sảnh hai bên trên giá sách có thật nhiều toán lý hóa phương diện chuyên nghiệp thư tịch, Lý Trường Thanh trong lúc nhất thời cũng không biết từ chỗ nào ra tay.

Thiên Nguyên cờ trong phòng thì cất kỹ « cờ trải qua nói », « Mộng Nhập Thần Cơ », « hoa mai phổ » chờ cổ bản, có một vị mặc xanh đen sắc áo dài lão giả ngồi tại bàn cờ trước hướng Lý Trường Thanh gật gật đầu.

"Lão tiên sinh, ngài tốt.", Lý Trường Thanh tiến lên hô.

"Người thiếu niên, ngươi là đến học đánh cờ?", lão giả mở miệng hỏi.

"Ừm ừm!", Lý Trường Thanh gật gật đầu.

"Lão phu Phạm Tây Bình, phụ trách quản lý Thiên Nguyên cờ phòng.", lão giả phật lấy chòm râu của mình nói.

"Về sau liền phiên phức lão tiên sinh!", Lý Trường Thanh đối Phạm Tây Bình chấp tay nói.

Lý Trường Thanh chỉ là tại Cửu Cung học trong quán đi dạo một vòng, liền rời khỏi Chư Tử Bách gia trò chơi.

Bầu trời hạ xuống tí tách tí tách tiểu Vũ, Chung Nam sơn núi Sắc Không lửa như không phi thường kỳ diệu.

Lý Trường Thanh tại đứng tại lầu cỏ dưới lắng nghe tiếng mưa rơi, nghe trong không khí hơi nước liền cảm giác thanh thanh khí sáng.

Mưa tấy qua sau lá trúc xanh biếc đến muốn chảy ra nước, xinh đẹp hoa lan giống như vừa xuất dục mỹ nhân không gây bụi bặm.

Lý Trường Thanh ôm Nhan Hồi cho « nhạc kinh », nghĩ tìm tòi nghiên cứu thiên cổ kỳ thư đến cùng viết cái gì.

"Phạm âm chi lên, do lòng người sinh. Lòng người chi động, vật làm cho nhưng cũng."

"Cảm giác tại vật nhện động, cho đi tại âm thanh. Âm thanh tương ứng, phóng sinh biến, biến thành phương, gọi là âm."

"So âm mà nhạc chi, cùng tại thích vũ 翫, gọi là nhạc."

Hết thấy âm nhạc sinh ra, đều bắt nguồn từ nội tâm của người. Mọi người nội tâm hoạt động, là nhận ngoại vật ảnh hưởng kết quả.

Lòng người nhận ngoại vật ảnh hưởng mà kích động lên, cho nên thông qua thanh âm biểu hiện ra ngoài. Các loại thanh âm lẫn nhau ứng hòa, bởi vậy sinh ra biến hóa, do biến hóa sinh ra trật tự thứ tự, gọi là âm. Đem âm tổ hợp đứng lên tiến hành diễn tấu cùng ca hát, phối hợp đạo cụ làm thích, vũ mao vũ đạo, gọi là nhạc.

"Nhạc người, âm chỗ do sinh vậy. bản tại lòng người cảm giác tại vật."

"Là cho nên ai tâm cảm giác người, âm thanh tiểu lấy giết; kỳ nhạc tâm cảm giác người, âm thanh hoa lấy chậm; vui tâm cảm giác người, phát thanh lấy tán; giận tâm cảm giác người, âm thanh thô lấy lịch; giải sầu cảm giác người, âm thanh thẳng lấy liền; ái tâm cảm giác người, âm thanh cùng lấy nhu. Sáu người không phải tính vậy. Cảm giác tại vật sau đó động.

Cho rằng nhạc là do thanh âm tạo ra, sinh ra bản nguyên ở chỗ lòng người nhận ngoại vật cảm động.

Cho nên trong lòng sinh ra bi ai tình cảm lúc, thì phát ra thanh âm liền gấp rút mà trầm thấp; trong lòng sinh ra vui vẻ tình cảm lúc, thì phát ra thanh âm liền giãn ra mà hòa hoãn; trong lòng sinh ra vui sướng tình cảm lúc, thì phát ra thanh âm liền phần chấn mà không bị cản trở; trong lòng sinh ra phần nộ tình cảm lúc, thì phát ra thanh âm liền thô khoáng mà mãnh liệt; trong lòng sinh ra sùng kính tình cảm lúc, thì phát ra thanh âm trang trọng mà chính trực; trong lòng sinh ra yêu thương cảm giác thể lúc, thì sinh ra thanh âm hoà thuận mà ôn nhu. Đây sáu loại tình cảm cũng không phải là xuất từ thiên tính của con người, mà là nhận ngoại vật kích phát mà sinh ra.

Mới học đến nhạc bốn thiên, Lý Trường Thanh liền rất là động dung!

Một bản « nhạc kinh » không chỉ có trực chỉ âm nhạc bản chất, càng giảng thuật như thế nào lợi dụng âm nhạc đến thay đổi một cách vô tri vô giác mà ảnh hưởng lòng người.

Như « nhạc kinh » có thể lưu truyền tới nay phát dương quang đại, hiện tại lại sẽ là dạng gì tràng cảnh?

Lý Trường Thanh như thử như say mà nhìn xem « nhạc kinh », liền liền ăn cơm, đi ngủ đều quên.

Thăng đến con sóc nhỏ náo náo từ trên núi trở về, ôm quả hạch nhảy đến Lý Trường Thanh trên thân, Lý Trường Thanh mới phát hiện đã vào đêm.

Hoan Hoan Hi Hi cũng đều từ trong vòng rỏ leo ra tìm đồ ăn, quẳng xuống đất con mắt nghĩ nhượn lấy điềm đạm đáng yêu.

Lý Trường Thanh một lần nữa đem Hoan Hoan Hi Hi ôm trở về trong vòng rỏ, bắt đầu cho chúng nó ngâm sữa bò.

Xử lý tốt vụ em công việc về sau, Lý Trường Thanh nhìn qua thanh lương ánh trăng, tự hỏi phải chăng hẳn là chế tác một trương cổ cầm.

Nhắm mắt lại lắng nghe gió thổi lá trúc tiếng vang, nghe hoa lan mùi thơm, cùng hoàn cảnh chung quanh hòa làm một thể.

Thao lấy tổ thủ tại nguyệt hạ phía dưới cổ cầm, duyên dáng giai điệu tại sơn cốc tiếng vọng.

Bất quá còn nhiều thời gian, Lý Trường Thanh đến không nhất thời vội vã.

Lý Trường Thanh như thường ngày đi Lý gia thung lũng tiểu học dẫn các học sinh đọc sách bán rau họ, Cao Hiểu Quân, Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân chờ cũng đều gia nhập đọc sách đội ngũ.

"Quốc học, hội họa song tuyệt, lại ẩn cư sơn dã mà thanh danh không hiện, quả nhiên là cao thủ tại dân gian a!"

Cao Hiểu Quân đi theo đọc xong về sau, nhớ tới hôm qua Lý Trường Thanh họa bên trong có họa, cảm giác thiên ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn cảm thán nói.

"Cao giáo sư, hôm nay còn lên núi a?", Lý Trường Thanh bán xong rau họ sau tới hỏi.

"Thu hết kỳ phong làm bản nháp, Lý hiệu trưởng dễ dàng tự nhiên là đi.", Cao Hiểu Quân rất khách khí nói.

"Ừm, vậy chúng ta bây giờ liền đi thôi!"

Lý Trường Thanh mặc dù có rừng trúc, rửa nghiên mực, nhưng cũng nghĩ thử nghiệm một chút chính thống học viện phái cảm giác.

PS: Phạm Tây Bình là Thanh triều Càn Long trong năm cờ vây danh thủ quốc gia.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Gia Cát liên nỗ, ngoài trời thịt nướng

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2186 chữ □ 2017. 07. 18 23:56 1 □ gió đêm tình không

Nhìn ngang thành dãy nhìn nghiêng thành đỉnh, xa gần cao thấp đều không cùng.

Leo lên chung nam phóng tầm mắt nhìn tới son dã mệnh mang mệnh mộng, cùng đứng tại nhà gỗ nhỏ góc độ hoàn toàn khác biệt.

Trong rừng cây cối, cỏ dại, dây leo, cỏ xi rêu nối liền với nhau, trong bụi cỏ thỉnh thoảng truyền đến vang động.

Lý Trường Thanh chống một cây gậy gỗ, tay mang theo đao bỏ củi, bên hông cắm một thanh nỏ, đi tại phía trước thanh trừ chướng ngại mở ra một đầu có thể cung cấp thông hành con đường.

"Núi này bên trong sẽ không phải có lão hồ a?", La Tuyết Phương có chút sợ hỏi.

"Tiểu chân ngắn chạy không nhanh, cái thứ nhất ăn trước người!", Phan Vũ Đình hù dọa nói.

"Phương Phương, người lá gan cũng dính nhỏ đi.", Tôn Quỳnh Yến vỗ xuống La Tuyết Phương bả vai nói.

"Lão hồ, lang, báo, sư tử, đều tại động vật vườn đâu!", Vương Trúc Quân cười nói.

"Trên núi lão hồ hẳn là không có, nhưng phải cẩn thận lợn rừng, rắn, nhện, côn trùng."

Lý Trường Thanh chỉ nghe nói qua Thiên Hùng sơn bên trong có sói, cũng đã tuyệt tích mấy chục năm trấn an nói.

"Ra một lần không dễ dàng, mọi người tận lực vượt qua các loại khó khăn, chú ý an toàn!"

Cao Hiểu Quân mang học sinh ra vẽ vật thực, gánh vác lấy to lớn trách nhiệm đạo tinh thần căng thẳng nói.

"Lần trước vẽ vật thực vẫn là ở trên Bạch Sơn, ngàn năm không thay đổi cảnh tuyệt ký ức vẫn còn mới mẻ đâu!", Thẩm Nhược Lâm hoài niệm nói.

"Mọi người làm sơ nghỉ ngơi, sau đó chỉnh đốn một chút, một hơi leo đến đỉnh núi.", Lý Trường Thanh gấp trong đội ngũ mấy tên học sinh đều thở hổn hển nói.

"Lý hiệu trưởng tốt nhất rồi!", La Tuyết Phương con mắt cười thành nguyệt nha nói.

"Nghe, giống như có cái gì tiếng vang!", Chương Tuấn Văn nước uống một nửa dừng lại nói.

"Không phải là rắn a?", Tôn Quỳnh Yến sắc mặt trắng bệch từ dưới đất đứng lên nói.

"A, ta sợ rắn nhất!", Phan Vũ Đình khó được sợ hãi nói.

"Đừng sợ, chỉ là một con con thỏ mà thôi."

Lý Trường Thanh trải qua nho khí tẩy lễ, thân thể giác quan so với người bình thường càng thêm linh mẫn rất nhanh phát hiện trốn ở lùm cây màu xám thỏ rừng.

"Con thỏ a, người phần eo không phải có nỏ a, nhìn xem có thể hay không bắn trúng."

Phan Vũ Đình trầm tĩnh lại, đối Lý Trường Thanh nói.

"Thử một chút đi, ta cũng là lần đầu tiên dùng!"

Lý Trường Thanh gỡ xuống bên hông cái lấy nỏ, cười cười nói.

Nỏ chỉ có thành cánh tay của người dài, là dựa theo « Công Thâu » bên trong Gia Cát liên nỏ cái tiến bản.

Nguyên bản Gia Cát liên nỏ một lần chỉ có thể phát xạ mười con tiễn, mà lại thể tích, trọng lượng thiên đại chỉ có thể dùng để thủ thành.

Lý Trường Thanh cái tiến sau Gia Cát liên nỏ có thể năm mươi liên phát, uy lực càng lớn, khéo léo đẹp đẽ, nhưng chế tạo công nghệ cực kì phức tạp.

Đạt được « Công Thâu » về sau, Lý Trường Thanh lợi dụng thời gian nhàn hạ mới chế tạo ra một thanh, còn không có sử dụng qua.

Lý Trường Thanh dùng đầu ngón nhắm chuẩn sau, ấn xuống cò súng mũi tên bắn ra.

Thỏ rừng phản ứng cực nhanh, hai chi cái lỗ tai lớn hơi động một chút, trước tiên liền kịp phản ứng.

Hai cái cường tráng chân sau bộc phát ra lực lượng cường đại, hướng bụi cỏ điên cuồng trốn xuyên, tốc độ nhanh đến chỉ để lại một mảnh tàn ảnh.

Lý Trường Thanh thị lực đạt tới nhìn rõ mọi việc trình độ, tự nhiên có thể thấy rõ ràng thỏ xám trốn chuổi lộ tuyến.

Lại liên tiếp chụp năm lần cò súng, mũi tên tốc độ hoàn toàn không thua gì đạn.

Lý Trường Thanh sớm dự phán tốt thỏ rừng chạy tốc độ, cuối cùng một tiễn chính xác trúng đích.

Mới mấy giây chùng thời gian, thỏ rừng trốn chui ra hơn một trăm mét khoảng cách.

Người bình thường liền ánh mắt đều theo không kịp, càng chưa nói tới dùng tên đến mệnh trung trong chạy trốn con thỏ.

"Bắn trúng a?", Phan Vũ Đình lo lắng hỏi.

"Ừm!", Lý Trường Thanh đem nỏ dùng tốt đi một chút đầu nói.

"Ồ đâu? Ở đâu? Ta đi nhặt!", Phan Vũ Đình hưng phấn nói.

"Đi ra ngoài hơn một trăm mét rồi, vẫn là để ta đi!"

Lý Trường Thanh tiện đường đem bắn đi ra mũi tên đều kiểm về, nạp lại đến hộp tên.

"Wow, thật là lợi hại, thật bắn trúng a!", La Tuyết Phương mở to con mắt nói.

"Cái này thỏ rừng tốt nạp a, đề trong tay cảm giác rất nặng", Chương Tuấn Văn dẫn theo thỏ rừng lỗ tai nói.

"Đợi chút nữa dùng hỏa cho nướng bên trên, giữa trưa liền có thể không cần ăn bánh bích quy nha.", Phan Vũ Đình đề nghị lấy nói.

"Nhắc tay đồng ý!", La Tuyết Phương lập tức giơ lên tự mình tay nhỏ cười nói.

"Lý hiệu trưởng, người cái này nỏ vậy mà có thể liên xạ, không phải là Gia Cát liên nỏ?"

Cao Hiểu Quân trước đó liền chú ý tới Lý Trường Thanh bên hông nỏ, tưởng rằng gia đình trên núi tự chuẩn bị cũng không để ý, kinh ngạc hỏi.

"Tham khảo Gia Cát liên nỏ nguyên lý, mình làm ra tới đồ chơi nhỏ.", Lý Trường Thanh bất trí khả phụ nói.

"Người đây cũng không phải là đồ chơi nhỏ, có thể cho ta mượn có thể cho ta xem một chút a?"

Cao Hiểu Quân từ mũi tên âm thanh xé gió liền biết uy lực không nhỏ, là một loại thực dụng hình tính sát thương vũ khí, rất hiếu kì mà hỏi thăm.

"Được!", Lý Trường Thanh đem nỏ đưa cho Cao Hiểu Quân nói.

Cải tiến bản Gia Cát Lượng liên nỗ từ ngoại hình thượng nhìn không ra cái gì kỳ quặc, chủ yếu cơ quan đều tại nó cánh tay bên trong.

Nếu như không hiểu được phương pháp cưỡng ép mở ra, cơ quan bên trong còn biết tự hành tổn hại, tương đương với một đạo giữ bí mật thủ tục.

"Nếu không phải vừa rồi kiến thức uy lực của nó, thật đúng là không tin lại là một thanh liên xạ kinh nổ!"

Cao Hiểu Quân lật qua lật lại nhìn nhiều lần, cũng không có phát hiện chỗ đặc biệt, đành phải còn cho Lý Trường Thanh nói.

"Tiện tay làm lấy chơi, không nghĩ tới phát huy được tác dụng á!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Lý hiệu trưởng, nhìn xem người liên liên tưởng đến Gia Cát Ngọa Long."

Cao Hiểu Quân biết mỗi người đều có bí mật của mình, không có tiếp tục truy vấn, tán thán nói.

"Ta chẳng qua là ở trong thành thị lẫn lộn ngoài đời không nổi sơn dã thôn phu, sao có thể theo ba điểm thiên hạ Khổng Minh so sánh đâu."

"Ha ha, Lý hiệu trưởng tự xưng sơn dã thôn phu, có thể ta nhìn người so rất nhiều chân chính ẩn sĩ đều muốn lợi hại."

Cao Hiểu Quân nhân sinh lịch duyệt rất phong phú, dưới cơ duyên xảo hợp nhận biết một chút ẩn sĩ, so với Lý Trường Thanh liền không được từ đáy lòng địa đạo.

Kỳ thật đại bộ phận ẩn sĩ theo người bình thường so sánh, chỉ là sinh hoạt trạng thái có khoảng cách, trên tâm cảnh không giống.

Cũng không nhất định khác thường tại thường nhân bản sự, như Lý Trường Thanh quốc học, thư hoạ song tuyệt, còn hiểu đến xảo công nhân người phi thường hiếm thấy.

"Cao lão sư hiện tại là Lý hiệu trưởng trung thực phần, trên đường đi không biết tán thưởng Lý hiệu trưởng bao nhiêu lần rồi!", Thảm Nhược Lâm cười nói.

"Ha ha!", Cao Hiểu Quân nghe không phản bác cười to nói.

"Cao lão sư nhìn người không có thành kiến, mới có thể thấy quen ta!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Dù sao về sau, ta cũng là Lý hiệu trưởng tiểu mê muội!", Phan Vũ Đình cảm câu nói.

"Còn có ta!", La Tuyết Phương bị Lý Trường Thanh thô rừng chinh phục nói.

"Hai người các người là nghĩ muốn ta giúp người nhóm nướng thò đi!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Thông minh, không hổ là ta thần tượng!", Phan Vũ Đình tán dương.

"Các người trước xử lý ra một mảnh đất trống, miễn cho gây nên hoạ loạn."

"Tuân mệnh!"

Lý Trường Thanh dùng tên mũi tên đầu lột đi thô rừng da lông, mở ra bụng bỏ đi nội tạng, dùng mang theo thanh thủy trong ngoài rửa một lần.

Phan Vũ Đình bọn người thanh lý ra một khối đất trống, Chương Tuấn Văn nhặt được rất nhiều củi khô.

"Ngạch, không có gia vị làm sao ăn nha?", Vương Trúc Quân hỏi.

"Hoang sơn dã lĩnh, gắng cố nhiều như vậy làm gì, dù sao cũng so ăn bánh bích quy tốt á!", Phan Vũ Đình nói.

"Đúng rồi!", La Tuyết Phương phụ họa nói.

"Các người chờ một chút, ta đi hái vài cọng thảo!"

Lý Trường Thanh nhớ tới có mấy loại dược thảo có thể ngon miệng, mà Chung Nam sơn chính là không bao giờ thiếu dược thảo.

Cảm tạ vung đao trăm ngựa kiếm dài không, hồ tiêu thiên hạ, Lữ Kiven, Hạ Lạc 0, thiện lương thư sinh, tâm linh thiên địa, Lý vương thượng Lưu Trần Dương Triệu hoàng Chu Ngô các loại khen thưởng~

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Mùi thuốc gia vị

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2176 chữ □ 2017. 07. 19 10:41 2 □ ngao Thiên Hải các ngao Thiên Hải các

Chung Nam son đỉnh núi đông đảo, các loại địa hình đều có, ẩn chứa phong phú thảo dược tài nguyên.

Nhưng phân bố so sánh tán loạn, Lý Trường Thanh tại dốc núi dưới đáy tầng đá đồng bên trong tìm tới một mảnh nhỏ heo bà thảo.

Căn cứ « thang đầu ca » ghi chú bên trong ghi chép, heo bà thảo có bình lá gan ngấm dương, nhuận ruột thông liên công hiệu, bình thường dùng để trị liệu cao huyết áp bệnh, đau đầu, mê muội, ruột khô táo bón.

Nhưng Lý Trường Thanh lại không phải dùng heo bà thảo đến làm thuốc, mà là rút ra trong đó muối điểm.

Heo bà thảo là một loại muối sinh thực vật, tế bào dịch bên trong lượng muối chứa tương đối cao, đem chất lỏng đào ra có thể thay thế muối ăn.

Lý Trường Thanh lại tại dốc núi mặt bên, phát hiện trong bụi cỏ đại nở rộ nước cờ mùi đóa màu trắng, tử sắc hoa.

Là cây hương nhu lại danh thạch cây sả, có thể đồ mồ hôi giải biểu, hóa ẩm ướt cùng bên trong, lợi nước tiêu sưng, chủ trị hạ nguyệt cảm giác lạnh uống lạnh, đau đầu phát nhiệt, ác hàn không mồ hôi, ngực du côn đau bụng, nôn mửa tiêu chảy, bệnh phù, bệnh phù chân.

Lý Trường Thanh chủ yếu là dùng lợi dụng trong đó tân vị, đến đưa đến quả ột tác dụng.

Lại từ một gốc hương tạ trên cây quay xuống chút ngọc quả đại, theo kéo mấy cái hương thảo liền trở lại đội ngũ.

"Lý hiệu trưởng, người nếu là không về nữa, Phuong Phuong cái kia đem thịt thỏ cho ăn sống á!", Tôn Quỳnh Yến nói đùa.

"Người mới ăn sống thịt thỏ đâu, cả nhà người đều ăn sống thịt thỏ!", La Tuyết Phuong thờ phỉ phò nói.

"Tốt com không sợ muộn, gia vị được thảo đều chuẩn bị xong!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Lý hiệu trưởng, trong tay người cầm đều là cái gì nha, ăn sẽ không trúng độc đi!"

Phan Vũ Đình nhìn chăm chăm Lý Trường Thanh trong tay hoa, thảo, quả đại, có chút thấp thỏm hỏi.

"Heo bà thảo là muối sinh thực vật, dùng để rút ra muối điểm, còn có thể trị liệu đau đầu, mê muội."

"Thạch cây sả hương vị cay độc, điều tiết vị vị thịt, có thể phòng ngừa các người nôn mửa tiêu chảy."

"Ngọc quả đại bên trong có dầu thực vật, theo hương thảo nước xen lẫn trong cùng một chỗ, đem mùi thơm rót vào đến trong thịt."

Lý Trường Thanh đem dược thảo, hoa, quả đại cầm ở trong tay, từng cái cho đám người giải thích nói.

"Lợi hại như vậy!", La Tuyết Phuong hai mắt phát sáng nói.

"Hiểu được thật nhiều, hành tẩu bách khoa toàn thư á!", Vương Trúc Quân cũng sợ hãi than nói.

"Về sau gọi người Lý gia, ta mấy cái đi theo Lý gia đi mạo hiểm!"

Phan Vũ Đình thông đồng lấy Tôn Quỳnh Yến bả vai, đối Lý Trường Thanh nói.

"Bear đều là ăn sống, Lý gia còn hiểu đến gia vị, đi theo Lý gia nhưng so sánh đi theo Bear thoải mái hơn!"

Tôn Quỳnh Yến đem thân thể dựa vào Phan Vũ Đình trên thân, cười hi hi nói.

"Lý hiệu trưởng, người đây là mang theo fan hâm mộ của mình đoàn ra chơi sao?", Thẩm Nhượng Lâm cũng cười nói.

"Ha ha. . .", đám người bộc phát ra một mảnh rộn rã tiếng cười.

Lý Trường Thanh dùng tên mũi tên tại dã thú xương sườn, mở ra từng đạo lỗ hồng thuận tiện ngon miệng.

Sau đó đem heo bà thảo, thạch cây sả, ngọc quả đại nước sôi lên tại dã thú trong ngoài, dùng một cây ẩm ướt gây gỗ xen kẽ.

Phát lên đồng lửa, cầm ở trong tay lật nướng.

"Thơm quá a!", La Tuyết Phương ngồi tại bên cạnh đồng lửa dùng cái mũi ngửi rồi ngửi nói.

"Vàng óng, còn chảy xuống dầu!", Phan Vũ Đình không tự chủ được nuốt nước miếng nói.

"Có thể ăn a, nghe mùi thơm đói bụng rồi!", Vương Trúc Quân ôm bụng nói.

"Còn phải chờ một chút, đem da nướng cháy một điểm hương vị càng đẹp.", Lý Trường Thanh nói.

Chờ thịt thỏ hoàng trong mang theo màu đỏ thời điểm, Lý Trường Thanh mới từ trên đồng lửa lấy xuống, nồng đậm mùi thịt xông vào mũi.

"Thịt này cũng quá thơm đi!", Tôn Quỳnh Yến không chớp mắt nhìn chăm chăm Lý Trường Thanh thỏ nướng ở trong tay lỗ thịt.

"Trước dùng đất cây thuốc tiêu diệt, miễn cho gây nên hoả hoạn!", Lý Trường Thanh cẩn thận địa đạo.

"Ta đến!", Chương Tuấn Văn xung phong nhận việc địa đạo.

"May mắn con thỏ đủ lớn, không phải bảy người hoàn toàn không đủ phân đâu!", Thẩm Nhượng Lâm cười nói.

"Không có bộ đồ ăn, liền thả trên lá cây đi!"

Trên núi lá cây vốn là rất sạch sẽ, mà lại chiều hôm qua còn vừa mới mưa, Lý Trường Thanh bẻ gãy một chi nhánh cây nói.

"Ủm âm, dùng lá cây bọc lấy ăn càng hương!", La Tuyết Phương không kịp chờ đợi nói.

"Ngươi cái này chú mèo ham ăn, đoán chừng trực tiếp dùng tay bắt cũng không thành vấn đề.", Cao Hiểu Quân cười cười nói.

"Được rồi, có thể bắt đầu ăn!", Lý Trường Thanh dùng lá cây đem thịt thỏ lộ hàng tốt nói.

"Ồ ô!", La Tuyết Phương nâng một mảnh lá cây bắt đầu ăn như hổ đói.

"Kinh ngạc, cỏ thơm hương khí thấm vào đến trong thịt, coi như không tệ!", Cao Hiểu Quân ăn gật đầu nói.

"Muối cùng vị cay cũng vừa đúng, mà lại rất ngon miệng!", Thẩm Nhượng Lâm chích một ngụm nhắm nuốt sau nói.

"Cắn nát kim hoàng sắc cháy da, bên trong thịt mềm đến non chảy ra nước tới.", Phan Vũ Đình rất hưởng thụ địa đạo.

"Chất thịt cũng không được nói, phi thường chặt chẽ tinh tế tử mĩ, quảng chợ bán thức ăn mua con thỏ mười mấy đầu đường cái!"

Tôn Quỳnh Yến từng ngụm từng ngụm ăn, miệng đầy là dầu cũng không thêm đề ý, thêm vào nói.

"Có thể nghĩ đến dùng thảo dược gia vị, thật sự là thật tài tình!", La Tuyết Phương ăn vẫn không quên tán dương.

"Ăn xong chuẩn bị đường trên!", Lý Trường Thanh nghe cười cười nói.

"Ngươi dạng này sẽ không có bạn gái, đúng không, Thẩm tỷ!", Phan Vũ Đình vẽ mặt đau khổ đối Lý Trường Thanh nói.

"Kéo tới trên người của ta tới làm gì. . .", Thẩm Nhượng Lâm lộ ra xấu hổ biểu lộ nói.

"Thế nhưng là ta còn muốn ăn đâu!", La Tuyết Phương nhỏ giọng thăm thì nói.

"Ta cũng vậy, vừa rồi ăn quá nhanh, không có ném ra cái gì vị!", Chương Tuấn Văn lúng túng nói.

"Chúng ta là đến về vật thực, thật coi đến trên núi nấu cơm dã ngoại nha!", Cao Hiểu Quân đối qua vật hàng nhóm nói.

"Trên núi thịt rừng rất nhiều, còn có cơ hội, hiện tại vẫn là trước chạy tới đỉnh núi, chúng ta nhất định phải trước khi mặt trời lặn chạy trở về!"

Lý Trường Thanh đối hồn nhiên ngây thơ hoạt bát Lỗ Mỹ các học sinh như là tiểu muội nhà bên, nhưng vẫn rất có nguyên tắc tính địa đạo.

"Lên đường đi!", Cao Hiểu Quân hô.

Muốn leo lên Chung Nam sơn chủ phong, cần vượt qua chín tòa đỉnh núi.

"Không được a, đi không được rồi!", La Tuyết Phương khuôn mặt nhỏ trắng bệch mồ hôi đầm đìa nói.

"Cao giáo sư, xem ra trừ phi ở trên núi qua đêm, nếu không rất khó đến đỉnh phong!"

Lý Trường Thanh gặp các học sinh đều ngã trái ngã phải tìm khóa cây dựa vào, lại đánh giá dưới thời gian đối với Cao Hiểu Quân nói.

"Trên núi qua đêm không an toàn, ngọn núi này có gì tốt quan cảnh đài a?"

Cao Hiểu Quân cũng không dám gánh chịu qua đêm phong hiểm, hỏi.

"Ừm, phía trước có một khối thiên nhiên cự thạch, đại gia kiên trì một chút lập tức tới ngay!"

Lý Trường Thanh trước kia tuần sơn thời điểm ngẫu nhiên phát hiện, dùng để làm làm về vật thực bình đài cho dù tốt không tệ.

Cự thạch khoảng chừng dài năm mét, ước chừng có hai mét khoảng cách là huyền không lấy, xem mắt phi thường bao la.

Đứng tại trên đá lớn đã có thể khoảng cách gần nhìn về tương lai Chung Nam sơn chủ phong, lại có thể quan sát mệnh mệnh núi xanh.

"Thật đẹp phong cảnh a!", La Tuyết Phương nhìn thấy núi sông tráng lệ, lập tức khôi phục thể lực chạy nhanh nhất.

"Mây trắng cách chúng ta thật là gần, cảm giác tựa như nhảy dựng lên liền có thể bắt lấy giống như!", Vương Trúc Quân si ngốc nói.

"Nhìn xem thế núi, hiểm trở kỳ u, phải dùng tâm đi thể hội trong đó vận vị!", Cao Hiểu Quân đối các học sinh nói.

Thẩm Nhược Lâm chờ đợi rất tự giác chống lên bàn vẽ, nắm chặt thời gian nghiêm túc miêu tả lấy trong lòng Chung Nam sơn.

Lý Trường Thanh không có mang bàn vẽ, đành phải ở bên cạnh quan sát.

PS: Liên quan tới « Công Thâu » bên trong Gia Cát liên nỗ, tác giả-kun tại nhân vật chính đạt được « Công Thâu » thời điểm liên miêu tả a, Gia Cát liên nỗ còn có bộ gỗ ngựa gỗ đều là căn cứ « Công Thâu » chế tạo, chẳng qua là Gia Cát dùng liên nỗ thành danh. Đương nhiên rồi, chỉ là tác giả-kun chỉ là giả thiết Gia Cát đạt được Mặc gia truyền thừa, nhẹ nhàng phun.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Vẽ rồng điểm mắt chi bút, trong núi sỏi dấu vết

□ sơn dã tạp gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2240 chữ □2017. 07. 20 10:07 □

Tranh sơn thủy nặng đến ý trữ tình, ý cảnh là cấu tứ hạch tâm.

Quan hệ đến tác phẩm chiều sâu, phong cách cùng phủ lên lực lượng mạnh yếu, là tranh sơn thủy linh hồn.

Lý Trường Thanh không có mang theo bàn vẽ không thể vẽ tranh, vẫn như cũ có thể dùng tâm đi nhào bắt thể núi bên trong vận vị.

循 kính leo núi, mới biết núi sự cao to. Phóng tầm mắt nhìn tới, mới biết mây chi thoải mái.

Đứng tại trên đá lớn quan sát Chung Nam sơn phong cảnh, cùng từ nhỏ nhà gỗ thị giác là hai chủng hoàn toàn cảm thụ bất đồng.

Không chỉ có thể gặp núi non hùng vĩ muốn chọc thủng trời tế, cũng có thể nhìn thấy liên miên núi non chập chùng cấu kết giống như phi long tại thiên.

Chim bay xoay quanh tại sơn cốc, bạch đạo chơi đùa tại trống rỗng, dòng suối nhỏ đứng như một đầu tung bay bạch đới, thanh thúy tươi tốt cây cối bổ sung bối cảnh.

Lý Trường Thanh không có đem thắp cảnh như vậy vẽ ở bàn vẽ bên trong, lại ghi dấu ở trong tâm chỗ sâu thành trúc vu hung.

Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân chờ còn dừng lại đang tôi luyện kỹ pháp phương diện, khoảng cách vẽ ra ý cảnh còn rất xa một khoảng cách.

"Lý gia, đến chỉ điểm ta một chút thôi!", Phan Vũ Đình nháy mắt đối Lý Trường Thanh nói.

"Người dùng bút mặc dù có thể phân ra bên trong bên cạnh phong, nhưng lại không có nắm giữ tán phong vận dụng, có thể vẽ xong cây cối lại họa không tốt núi đá."

Lý Trường Thanh liếc một chút, liền nhìn ra chỗ mấu chốt nói.

"Theo Cao lão sư trước đó nói không sai biệt lắm, có cái gì cải tiến phương pháp a?"

"Tán phong muốn hướng dẫn theo đà phát triển, luyện nhiều tập mấy lần là được rồi!"

"Minh bạch, tạ ơn Lý gia!", Phan Vũ Đình tất cả đắm chiêu địa đạo.

"Ài, vẫn là chênh lệch một điểm gì đó. . .", Thẩm Nhượng Lâm nhú lại đôi mi thanh tú thờ dài nói.

"Thẩm tỷ, để Lý gia cho nhìn xem thôi, tốt hơn một người mình tư khổ tương mà!", Phan Vũ Đình thấy thế nói.

"Lý hiệu trưởng là màu vẽ thánh thủ, phiền phức chỉ điểm một hai!", Thẩm Nhượng Lâm vui vẻ đối Lý Trường Thanh cười nói.

"Từ kỹ pháp đi lên giảng, cơ hồ không có thần a chỗ sơ suất.", Lý Trường Thanh gặp Thẩm Nhượng Lâm kỹ pháp thâm nghiêm có thể thấy được là xuống khổ công.

"Nhưng là tranh sơn thủy cũng không phải là tự nhiên sông núi chân thực mô tả, nếu ứng nghiệm mắt hiểu ý, hình thành sông núi cùng cho thần gặp mà dấu vết hóa tình cảnh giao hòa nghệ thuật cảnh giới."

"Người sức quan sát mạnh mẽ cơ sở bản lĩnh vững chắc, rất có thiên phú."

"Nhưng cũng bởi vậy đang vẽ tranh lúc không tự giác thiên tả thực, đến hình quen nó ý từ đầu đến cuối khó mà đột phá."

Lý Trường Thanh như âm áp gió xuân, lời ít mà ý nhiều êm tai nói.

"Lý hiệu trưởng, bức họa này còn có thể cứu a?"

Thẩm Nhượng Lâm lấy như thể hồ quán đỉnh, mang một tia hi vọng hỏi.

Lý Trường Thanh gật gật đầu, tiếp nhận Thẩm Nhượng Lâm trong tay bút lông, đang vẽ trên bảng nhẹ nhàng tăng thêm mấy bút.

Chính bức họa thật giống như sống tới, dãy núi lao nhanh như Hoàng Hà chi thủy mãnh liệt cuộn trào, mây trắng nhàn nhã tự do tự tại.

"Quả thực cảm giác rất không giống!", Phan Vũ Đình hoảng sợ nói.

"Giống như dãy núi, mây trắng liền nên là như vậy!", Vương Trúc Quân cũng tự hồi nói.

"Thì ra là thế, tạ ơn Lý hiệu trưởng!"

Thẩm Nhượng Lâm bừng tỉnh đại ngộ, bắt lấy Lý Trường Thanh đầu bút lông ở giữa như vậy linh vận, trịnh trọng đối Lý Trường Thanh nói cảm ơn.

"Như thế đại ân đại đức, Thẩm tỷ sao không lấy thân tương báo?", Tôn Quỳnh Yên bắt chước cổ đại nữ tử nói.

"Ý kiến hay, Thẩm tỷ người liền theo đi!", những người khác tới tấp cười phụ họa nói.

"Mấy người các người chính là bài tập quá ít, còn chưa đủ một mỗi. . ."

Thẩm Nhượng Lâm mắc cỡ đỏ mặt liếc trộm Lý Trường Thanh một chút, sau đó đối Tôn Quỳnh Yên, Phan Vũ Đình chờ nói.

Lý Trường Thanh lại điềm nhiên như không có việc gì, giống như không có nghe thấy.

"Trở về về sau, mỗi người đem hôm nay họa vẽ năm mươi lượt!", Cao Hiểu Quân chỉ điểm xong La Tuyết Phương, Chương Văn Tuấn sau nói.

"Cao giáo sư, sắc trời không còn sớm, thời điểm trở về!", Lý Trường Thanh nhắc nhở.

"Ừm, đại gia chuẩn bị xuống núi đi!"

Một khi sắc trời tối xuống, dã ngoại liền vô cùng nguy hiểm, Cao Hiểu Quân gật đầu nói.

Lý Trường Thanh mang theo Cao Hiểu Quân bọn người dọc theo một cái khác đầu đường núi mà xuống, đi đến hẻm núi lúc trên mặt đất có rất nhiều hư thối lá cây.

Chim tước từ trong rừng kinh bay mà lên, lùm cây ở giữa truyền đến sần sật tiếng vang.

"Hô, hù chết Bảo Bảo á!", La Tuyết Phương vỗ tiểu ngực lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Ha ha, sẽ không lại là con thỏ đi!", Tôn Quỳnh Yến cười nói.

"Lý gia giao cho người á!", Phan Vũ Đình đối Lý Trường Thanh nói.

"Nhanh đi!", Lý Trường Thanh lại mặt ngưng trọng nói.

"Lý hiệu trưởng, thế nào?"

Cao Hiểu Quân gặp Lý Trường Thanh một đường phong khinh vân đậm, lúc này lại thần tình nghiêm túc khẳng định xuất hiện không biết nguy hiểm.

Hẻm núi chỗ trũng nước đọng chỗ bùn nhão bên trong có mấy cái hoa mai trạng dấu chân, nhưng mà Chung Nam sơn trên cũng không có chó hoang.

Vậy chỉ có một loại khả năng, là sói!

Bắt quả hoa mai dấu chân trên bao trùm lấy vài miếng lá khô, nói rõ sói rồi đi có một đoạn thời gian.

Nhưng là sói lĩnh vực ý thức rất mạnh, không chừng lúc nào sẽ trở về.

Mà lại sói đều là thành đàn xuất hiện, tính tình hung tàn xảo trá, động tác nhanh nhẹn.

Cho dù là Lý Trường Thanh có Gia Cát liên nỗ lực, cũng rất khó cam đoan Cao Hiểu Quân đám người an toàn.

"Ha ha, không có việc gì, có thể muốn trời mưa đi!"

Gặp được đàn sói phải tránh bối rối, Lý Trường Thanh tự nhiên không thể đem chân tướng nói cho các học sinh.

"Vừa rồi tại trên núi không phải đều rất có kinh a, không muốn gặp mưa liền đều đi nhanh đi!"

Cao Hiểu Quân biết Lý Trường Thanh khẳng định phát hiện nguy hiểm gì, vì ngăn ngừa kinh hoảng giấu diếm không nói thuận nói.

"Dự báo thời tiết không phải nói hôm nay không có mưa a?", La Tuyết Phương rất mơ hồ nói.

"Tiểu lộ si, dự báo thời tiết không phải thường xuyên không chính xác a, người nếu là tụt lại phía sau không chừng sẽ nuôi sói!", Phan Vũ Đình nói đùa.

"Lý hiệu trưởng không phải nói trên núi không có sói sao?", La Tuyết Phương không phục nói.

"Đều ít nói mấy câu, đi nhanh một điểm!", Cao Hiểu Quân nghiêm nghị bình thường nói.

Thẩm Nhược Lâm, Tôn Quỳnh Yến, Vương Trúc Quân đều phát giác được bầu không khí rất quý dị, im lặng không lên tiếng vui đầu đi đường.

Lý Trường Thanh đem đeo ở hông Gia Cát liên nỗ cầm ở trong tay, tinh thần cao độ đất tập trung đi tại phía sau cùng.

Gia Cát liên nỗ chỉ thích hợp viễn chiến, nếu như thật gặp được đàn sói cận thân, Lý Trường Thanh tự thân an toàn đều khó mà cam đoan.

Một đoàn người trầm muộn nhanh chóng giữa khu rừng ghé qua, ánh nắng chiều đem xa xa núi xanh nhuộm thành huyết sắc.

Rốt cục tại mặt trời xuống núi trước đuôi tới nhà gỗ nhỏ chỗ đỉnh núi, Lý Trường Thanh thở một hơi dài nhẹ nhõm, nỗi lòng lo lắng mới thả đến hạ.

Đến nhà gỗ nhỏ thời điểm, Thẩm Nhược Lâm, Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân chờ đều đã tỉnh bị lực tấn.

Từng cái mồ hôi đầm đìa sắc mặt trắng bệch, ngồi dưới đất thở hổn hển, quần áo trên người đều ướt đầm.

"Ô ô. . . , rốt cục trở về á!", La Tuyết Phương nhỏ giọng nức nở nói.

"Đúng vậy a, rốt cục trở về!"

Lý Trường Thanh cũng không ngờ tới Chung Nam sơn trên quả thực sẽ có sói, nếu không cũng sẽ không mang Cao Hiểu Quân bọn người mạo hiểm tiến vào chủ phong.

"Cao lão sư vừa rồi thật hung, dọa đến ta đều không dám nói chuyện!", La Tuyết Phương ngừng lại khóc thút thít nói.

"Ta nếu là không hung, ngươi liền không nhất định có thể trở về!", Cao Hiểu Quân lau sạch lấy mồ hôi lạnh trên đầu nói.

"Vừa rồi Lý hiệu trưởng trong tay một mực dẫn theo nỏ, hẳn là gặp được nguy hiểm gì đi!", Thẩm Nhưộc Lâm suy đoán nói.

"Từ cự thạch dưới núi đến về sau, phụ cận có sói mới mẻ dấu chân!", Lý Trường Thanh nói.

"A, thật sự có sói!", Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân, Chương Văn Tuấn chờ đều hít sâu một hơi lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Tiểu lộ si, nói đi, ngươi nếu là tụt lại phía sau chuẩn nuôi sói!"

Phan Vũ Đình thần kinh nào so sánh thô, đối La Tuyết Phương cười nói.

"A ha ha. . ."

Thẩm Nhưộc Lâm, Tôn Quỳnh Yên, Vương Trúc Quân cất tiếng cười to, là trở về từ cõi chết sau nhẹ nhõm.

Lý Trường Thanh, Cao Hiểu Quân nhìn nhau lộ ra mỉm cười.

La Tuyết Phương gặp tất cả mọi người cười, cũng đi theo cười ngây ngô!

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Như lòng người sinh bệnh, dùng cái gì y?

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2167 chữ □ 2017. 07. 21 14:18 □

Nguyệt xuất kinh son điều, thì minh xuân giản trung.

Trong màn đêm trúc ánh chớp chồn hương hoa lưu động, trong sáng ngân huy rải đầy toàn bộ son cốc.

Cao Hiểu Quân bốn người bận bịu một mỗi một ngày hiểm gặp đàn sói, trở lại Lý gia thung lũng tiểu học sớm nằm ngủ.

Lý Trường Thanh pha ly trà xanh ngồi ngay ngắn nguyệt hạ, trong tay ôm « nhạc kinh » hưởng thụ một người một chỗ thời gian.

Trong đó không chỉ có luận thuật âm nhạc đối với xã hội nhân văn ảnh hưởng, còn có chung, trống, quản, khánh, vũ, thích các loại phương pháp sử dụng.

Lại trọng điểm giảng giải Thuấn chế tác năm huyền cầm, dùng để cùng với xướng ca ca « Nam Phong ».

Nội dung bên trong phức tạp, Lý Trường Thanh sơ lược qua một lần, chậm rãi nghiên cứu chi tiết.

Lý Trường Thanh mỗi đêm đọc xong thư sau đều sẽ tiến vào rửa nghiên mực luyện tập Thư Pháp, hội họa, sẽ tại cự thạch trên núi nhìn thấy núi sông tráng lệ miêu tả tại trên giấy, trong ao thanh thủy mang theo nhân nhật màu mực.

Cửu Cung học quán mở ra về sau, Lý Trường Thanh lại nhiều một hạng học tập đường tắt.

Hai bên giá sách trưng bày lấy « đếm thư chín chương », « đo tròn biển kính », « bốn nguyên ngọc giám » chờ cổ điển toán học tác phẩm đồ sộ, trong sách nội dung sửa cũ thành mới cực kỳ vượt mức quy định.

Lý Trường Thanh lật xem mấy quyển giống như thiên thư hoàn toàn xem không hiểu, chỉ có thể từ cơ sở bộ phận một lần nữa học lên.

Chư Tử Bách gia bên trong thời gian là vô hạn, nhưng Lý Trường Thanh tinh lực là có hạn.

Lý Trường Thanh kiên trì đến tận mình tinh thần lực có thể tiếp nhận cực hạn lúc, mới rời khỏi Chư Tử Bách gia.

Sáng sớm, ánh nắng tươi sáng.

Lý Trường Thanh dẫn theo túi xách da rắn đi tại sơn dã trên đường nhỏ, thu hoạch rau họ sau đi Lý gia thung lũng tiểu học.

Từ bốn phương tám hướng chạy đến đọc sách, nghe thư, mua rau họ người càng ngày càng nhiều, vắng vẻ Lý gia thung lũng trở nên phi thường náo nhiệt.

Lý Tam Đức đầu óc linh hoạt, trước cửa nhà bán được bữa sáng, sinh ý lại còn không tệ.

"Thanh Tử, ăn điểm tâm không, nếu không đến một bát cháo?"

Lý Tam Đức gặp Lý Trường Thanh đi ngang qua hỏi, hai người là bạn thân chỉ là lộ khác biệt mà từ từ xa cách.

"Không cần a, đã ăn rồi!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Ha ha, sinh ý tốt như vậy, còn phải nhờ có ngươi đây!", Lý Tam Đức cũng cười nói.

"Cũng phải chính ngươi có sinh ý đầu nào!"

"Giấy chút món tiền nhỏ, cái nào hơn được ngươi năm mươi khối một cân rau họ a!"

Nói chuyện phiếm vài câu, giữa hai người ngăn cách tan rã một chút, cùng nhau lớn lên tình từ đầu đến cuối đều là ở.

Lý Trường Thanh dẫn đám người đọc xong thư về sau, rau họ tranh mua trống không.

"Từ khi đến Lý gia thung lũng về sau, chưa hề không ngủ qua giấc thẳng.", La Tuyết Phương nâng cao hai cái bong bóng cá mắt tự hào nói.

"Có Lý hiệu trưởng dẫn đọc sách, ngươi muốn ngủ đều ngủ không thành!", Phan Vũ Đình không khách khí chút nào vạch trần nói.

"Liên không thể khen dưới ta chăm chỉ nha. . ."

"Cao giáo sư, hôm nay trả hết núi a?", Lý Trường Thanh đối Cao Hiểu Quân nói.

"Ngay tại thôn phụ cận đi dạo một cái đi, trên núi có sỏi đầm đương không nổi phong hiểm a!", Cao Hiểu Quân bắt đắc dĩ nói.

"Lý gia thung lũng Thiên Sơn thiên thủy, tiểu gò núi, hồ nước vẫn là rất nhiều!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Ừm, cũng coi là một loại khác phong cảnh!"

Lý Trường Thanh không cần mang Cao Hiểu Quân chờ lên núi, liền tự mình trở lại nhà gỗ nhỏ.

Từ rương gỗ bên trong lật ra một con túi xách da rắn, đem tiền bên trong đều đổ ra đặt chung một chỗ.

Lại có một đồng nhỏ, Lý Trường Thanh xem chừng không phải chỉ mười vạn, liền tiến vào Chư Tử Bách gia.

Thần Nông hiền, mộc mạc đơn sơ.

"Tiểu huynh đệ, là muốn hỏi đôi linh dược hạt giống a?"

Hứa Hành màu trắng răng cửa lấp lánh, nhếch miệng cười hỏi.

"Phải!", Lý Trường Thanh nói.

"Đây là bọn ta Hoa Hạ ngân hàng tài khoản, đem tiền chuyển tới cái trương mục này bên trên, ngươi nạp tiền kim tệ liền có thể tới sở á!"

"Ha ha, vẫn rất rất nhanh thức thời!"

"Dùng tiền tài tiến hành khảo hạch, cũng không thể chơi nhiều thế giới bình thường trật tự mà!"

Lĩnh Hạ thôn trừ tin hợp xã bên ngoài, cũng chỉ có một nhà bưu chính ngân hàng.

Lý Trường Thanh cười xe gắn máy dùng túi xách da rắn chứa tiền, chạy tới Cốc Dương huyện thành tiết kiệm tiền thuận tiện mua chút hạt giống rau.

Trước kia tại lão bàn quay phụ cận liền có một nhà ngân hàng Công Thương, nhưng là phá dỡ sau thay mới chỉ.

Hỏi thăm mấy vị người qua đường về sau, Lý Trường Thanh mới biết được mới ngân hàng Công Thương đem đến đường dành riêng cho người đi bộ.

"A, Thanh Từ? Là người!"

Ven đường một vị dáng người trung đẳng tướng mạo suất khí thanh niên nam tử gặp Lý Trường Thanh, kinh hi ngoắc nói.

Lý Trường Thanh mơ hồ nghe thấy một đạo phi thường quen tai thanh âm đang kêu tự mình, liền sang bên dừng lại xe gắn máy.

Quay đầu nhìn một cái, là tự mình cao trung đồng học, trên dưới trái cái chủng loại kia.

Nhưng là Lư Húc Dương thành tích, thi đại học xong tại phương bắc một chỗ phổ thông trường trung học học tập.

Sau khi tốt nghiệp, Lư Húc Dương lại chạy đến sông Tùng thủy Thượng Hải thị công việc.

Mặc dù hai người bình thường không thể nào liên hệ, nhưng là quan hệ vẫn luôn là ở.

"Húc Dương, người không phải tại sông Tùng thủy Thượng Hải thị a?", Lý Trường Thanh có chút ngoài ý muốn nói.

"Sông Tùng thủy Thượng Hải gian hàng giá ba bốn vạn, mỗi ngày ở tổ kiến gặm thức ăn ngoài, quanh năm suốt tháng tồn tiền nửa mét vuông cũng mua không nổi."

"Còn muốn chịu đựng chỗ làm việc bên trong lục đục với nhau, tiếp tục chờ đợi không có gì ý tứ, liền trở lại rồi thôi!"

Lư Húc Dương hồi tưởng lại chính mình lúc trước ôm hùng tâm tráng chí, muốn tại có Thượng Hải danh xưng sông Tùng thủy Thượng Hải đặt chân cảm thán nói.

Lý tưởng là đầy đặn, hiện thực là cốt cảm.

"Ha ha, ta hiện tại cũng ở nhà đâu!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Cái gì? Còn tưởng rằng người là xin phép nghỉ về nhà! Học y bảy năm, tiến trình đệ nhất viện cũng không dễ dàng, thế nào liền từ chức à nha?"

Lư Húc Dương biết Lý Trường Thanh năm đó học tập có bao nhiêu khắc khổ, nghỉ hoặc không hiểu hỏi.

"Trước kia muốn làm bác sĩ là muốn trị liệu trên thân thể tật bệnh, về sau phát hiện trên thế giới tâm lý có bệnh người tựa hồ càng nhiều!"

"Hiện tại sinh hoạt tiết tấu nhanh, áp lực công việc đại, xác thực dễ dàng hoạn tinh thần tật bệnh. Thanh Từ, người là nghĩ chuyển công khoa tâm thần a?"

"Xem như thế đi!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

Người thân thể có bệnh, bác sĩ có thể dùng được vật đến trị liệu.

Nếu là người tâm sinh bệnh, dùng cái gì y?

Lại có ai có thể trị? Dùng cái gì trị liệu?

Lúc có thánh nhân ra, lấy đại đạo giáo hóa thế nhân!

Hăm hại lừa gạt, không hiểu kính phụ mẫu, nghiền ép nhi đồng nhìn mãi quen mắt, là thế đạo lòng người ngã bệnh.

Lý Trường Thanh muốn vì hướng thánh kế tuyệt học, lấy tiên hiền chi đạo làm gương đến giáo hóa thế nhân, cũng coi là trị liệu mọi người tinh thần tật bệnh.

"Người cười chiếc phá mô-tô, cột cái túi xách da rắn đến huyện thành làm gì?", Lư Húc Dương không hiểu hỏi.

"Đến ngân hàng Công Thương đi tiết kiệm tiền, thuận tiện mua chút hạt giống trở về."

"Dùng túi xách da rắn tiết kiệm tiền, có thể a, huynh đệ! Người dự định tự mình trồng rau?"

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Xảo a, ta về nhà chuẩn bị mở một nhà nông gia nhạc, đến lúc đó người chúng đồ ăn có thể bán ta!"

Lư Húc Dương nhà ngay tại Thành Quan trấn, bất quá là tại vùng ngoại thành trong thôn làng, vị trí địa lý không tệ.

"Tốt!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Quyết định như vậy a, người đi làm việc trước đi!"

Ngân hàng Công Thương bên trong xếp hàng người không nhiều, Lý Trường Thanh lấy một cái hào, giấy lát liền chờ đến rồi.

"Người tốt, xin hỏi làm nghiệp vụ gì?", cửa cửa sổ ngân hàng nhân viên công tác hỏi.

"Gửi tiền!", Lý Trường Thanh nhắc lên túi xách da rắn đặt ở trên quầy nói.

"Tiền sinh, người cái túi này bên trong chứa là cái gì?"

Cửa cửa sổ ngân hàng nhân viên công tác hơi có chút khẩn trương hỏi, cửa ra vào bảo an cũng chú ý tới bên này động tĩnh.

"Tiền!"

Lý Trường Thanh đem túi xách da rắn bên trong tiền đều đổ vào trên quầy, mười khối, năm mươi, một trăm đều có

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Diêu Oa thảo, ly biệt

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 21 97 chữ □ 2017. 07. 22 01:49 □

Gặp Lý Trường Thanh túi xách da rắn bên trong chính là tiền, ngân hàng nhân viên công tác mới trầm tĩnh lại.

"Tiền sinh, người đựng tiền phương thức thật đặc biệt!", quầy hàng nhân viên phục vụ cười nói.

"Ha ha, tiền dùng cái gì trang đều là tiền, dùng cái gì chứa đều như thế!"

Lý Trường Thanh rất có ý vị địa đạo, có giá trị sự vật mọi người có thể sẽ không để ý bề ngoài là như thế nào.

"Nói đến có lý, ta giúp người kiểm lại một chút đi."

Quầy hàng nhân viên phục vụ cảm thấy rất có ý tứ, tán đồng gật đầu nói.

Lý Trường Thanh cái túi trang tiền các loại mệnh giá đều có, không tiện kiểm kê.

Quầy hàng nhân viên phục vụ rất cẩn thận từng trương phân loại, lại dùng nghiệm tiền giấy máy đếm tiền một lần.

"Tổng cộng là mười ba vạn 5,850 khối, điền xong gửi tiền đơn ký tên là được!", quầy hàng nhân viên phục vụ kiên nhẫn đạo.

"Điền xong á!", Lý Trường Thanh cầm tờ đơn điền xong sau đạo.

Hướng Hứa Hành cho trong trương mục gửi tiền mười ba vạn, không có ra cái gì sai lầm rất thuận lợi làm tốt.

Lý Trường Thanh cầm còn lại tiền lẻ thăm dò tại trong túi, cho Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga mang chút thích lại không nỡ mua đồ vật.

Lúc trở về đi ngang qua Đông Môn chợ bán thức ăn, thuận tiện mua mấy bao cải trắng, củ cải, quả ớt hạt giống.

"Người đứa nhỏ này, liền sẽ xài tiền bấy bạ!"

Lưu Thúy Nga vuốt ve Lý Trường Thanh mua vòng vàng, cười đến nhạc không khép miệng giận trách.

"Rượu chính là uống vào chơi, mua tốt như vậy cũng là lãng phí."

Lý Đại Hải cầm một bình Mao Đài yêu thích không buông tay, con mắt rất nóng địa đạo.

"Dù sao đều mua a, chấp nhận lấy dùng!"

Lý Trường Thanh biết Lý Đại Hải, Lưu Thúy Nga ngoài miệng không nói, trong lòng vẫn là vô cùng cao hứng.

"Thanh ca, ta làm sao không có lễ vật đâu?", Lý Hồng Đậu theo tới đạo.

"Lần sau mang cho người!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Thôi đi, quá qua loa á!", Lý Hồng Đậu khinh thường nói.

Lý Trường Thanh hứa hẹn thật nhiều lễ vật, mới đưa Lý Hồng Đậu hống tốt.

Chung Nam sơn dưới núi đất trống rất nhiều, hơi địa phương xa một chút còn chưa kịp trồng rau quả.

Lý Trường Thanh đào hố sâu, cầm vừa mua cải trắng, củ cải, quả ớt hạt giống để vào trong đó, lại đổ vào chút linh thủy.

Xử lý tốt hạt giống, lại đọc một lát thư, mới tiến vào Chư Tử Bách gia.

"Tiểu huynh đệ, nạp tiền tốt kim tệ mau tới hội đoái « Thần Nông Bách Thảo kinh » bên trong linh thảo hạt giống á!"

Hứa Hành tựa như là TV mua sắm kênh người chủ trì, rất nhiệt tình đối Lý Trường Thanh nói.

Tại ba lô bên trong chỉ có mười ba mai vàng óng ánh kim tệ, mà linh thảo hạt giống lại phi thường đắt đỏ.

Như là cổ bản bồi nguyên lục dương thảo, mỹ dung dưỡng nhan Bích U thảo, xúc tiến nhân thể cơ năng khôi phục Lục La thảo.

Giá cả đều tại hai mươi kim tệ trở lên, tương đương với hai trăm ngàn người dân tệ cất bước.

Có thể cung cấp lựa chọn phạm vi không nhiều, Lý Trường Thanh dùng mười hai mai kim tệ mua sắm một bao Diệu Oa thảo.

Diệu Oa thảo là một loại rất tốt phụ dược, đơn độc lại không hiệu quả gì.

Nhưng lại có thể chất lọc cái khác thảo dược tinh hoa, là một loại thiên nhiên rút ra tề.

Như ứng dụng thoa đáng, có thể đưa đến hóa mục nát thành thần kỳ công hiệu. ,

"Liên Diệu Oa thảo đi!", Lý Trường Thanh suy nghĩ một chút nói.

"Tiểu huynh đệ tốt ánh mắt, Diệu Oa thảo không tệ, tính so sánh giá cả rất cao!"

"Mặt khác tiểu huynh đệ đã hoàn thành 'Thu hoạch được linh thảo hạt giống' nhiệm vụ, đặc biệt cảm trung cấp tụ linh ẩm đề thăng làm cao cấp tụ linh ẩm."

Hứa Hành đối Lý Trường Thanh giờ ngón tay cái lên, từ ngực trong quần áo móc ra một bao hạt giống nói.

"Đa tạ!"

"Khách khí cái gì, nhiệm vụ mới là trồng một mẫu linh thảo!"

"Một mẫu linh thảo?"

"Không sai, nhiệm vụ gian khổ, nhưng ban thưởng đồng dạng là phong phú nha!"

"Tốt a!"

"Chạy đi, thiếu niên! Chúng ta hành trình là, tinh thần đại hải!"

Hứa Hành bày ra chiêu bài của mình chiêu thức, nhiệt huyết trung nhị nói.

Diệu Oa thảo hạt giống chứa ở tờ dẹt trong ví, chỉ lớn cỡ lòng bàn tay.

Lý Trường Thanh cầm hạt giống đều đổ ra, để lên bàn.

Màu xanh sẫm hạt giống có điểm giống phiên bản thu nhỏ hột đào, tổng số ước chừng tại ba mươi hạt.

Nói chung, hai hạt hạt giống ở giữa khoảng cách tại mười lăm centimet đến khoảng ba mươi centimet.

Muốn trồng một mẫu đất linh thảo, phải dùng kim tệ hối đoái nhiều ít bao hạt giống mới được?

Lý Trường Thanh lại đi một chuyến khai khẩn ra đất hoang, trồng tốt Diệu Oa thảo hạt giống.

Cũng may tụ linh âm từ trung cấp tấn thân đến cao cấp, bên trong linh thủy sản lượng, công hiệu đều chiếm được đại phu tăng lên.

Nếu không, linh thủy không nhất định đủ.

Mấy ngày kế tiếp, Lý Trường Thanh sinh hoạt lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Mỗi ngày sáng sớm đến đọc sách, đổ vào linh thủy, thu hoạch rau hẹ, dẫn bọn nhỏ đọc sách.

Bán xong rau hẹ ngẫu nhiên chỉ điểm một chút Thẩm Nhưộc Lâm, Phan Vũ Đình bọn người vẽ tranh, lại trở về về nhà gỗ nhỏ.

Rất nhiều mộ danh mà đến người, đều khó mà theo Lý Trường Thanh nói câu nói trước, chỉ có thể xa xa tương vọng.

Lý Trường Thanh cho hai chi chồn con non cho bú, liền lên núi cho gà con nhóm cho ăn.

Hai chi chồn con non mọc ra mới lông tóc, gà con nhóm cũng lớn lên một vòng.

Trồng cải trắng, củ cải, quả ớt cùng Diệu Oa thảo đều rút ra xanh nhạt mầm non, chính khỏe mạnh trưởng thành.

Lúc rảnh rồi, dùng trước lấy được chồn lông trên đuôi, phối hợp Nam Sơn trúc.

Chế tạo ra mười ba con tinh lương bút lông, tục xưng bút lông sói bút.

Bút lông sói bút lực kinh rất, so bút lông cừu bút nghê thư nghê họa, nhưng là lại càng dễ hao tổn.

Cao Hiểu Quân chờ mang theo học sinh cầm đủ cái trái rộng Lý gia thung lũng các ngõ ngách, miêu tả sơn thủy tôi luyện kỹ pháp trải nghiệm ý cảnh.

Thẩm Nhưộc Lâm tại cự thạch núi trải qua Lý Trường Thanh chỉ điểm về sau, có thể vẽ ra mang ý cảnh tranh sơn thủy.

Phan Vũ Đình, Vương Trúc Quân, La Tuyết Phương chờ ở kỹ pháp trên cũng có tiến bộ nhảy vọt, Cao Hiểu Quân cảm thấy rất vui mừng.

Lý Trường Thanh thì thần long kiến thủ bất kiến vĩ, tuyệt phần lớn thời gian đều vui ở trong núi sâu.

Hào sơn hào thủy, có thể vẽ vật thực hành trình chuẩn bị kết thúc.

"Lý hiệu trưởng, xin chờ một chút, có việc thương lượng!"

Cao Hiểu Quân có thời gian liền sẽ đi tìm Lý Trường Thanh nói họa, càng phát ra bội phục Lý Trường Thanh đối cổ điển quốc họa lý giải.

"Cao giáo sư, thế nào?", Lý Trường Thanh dừng bước đạo.

"Lập tức sẽ rời đi Lý gia thung lũng, Lý hiệu trưởng gần đây khoản đãi cảm kích khôn cùng."

"Lúc đầu nghĩ đưa tặng một bức họa, kiến thức đến Lý hiệu trưởng mặc bảo về sau, liền biết mình tại múa rìu qua mắt thợ."

"Nghĩ đề cử Lý hiệu trưởng đi Lỗ Mỹ giảng bài, đến lúc đó đặc biệt đề bạt Thành giáo sư cũng là khả năng, không biết có hay không ý nguyện?"

Cao Hiểu Quân đối Lý Trường Thanh tài hoa kinh động như gặp thiên nhân, muốn đem Lý Trường Thanh kéo vào Lỗ Mỹ, cực kỳ tôn sùng địa đạo.

Lỗ Mỹ là Hoa Hạ mỹ thuật giới cao đẳng học phủ một trong, nếu có thể đặc biệt đề bạt Thành giáo sư, không thể nghi ngờ là chúng không Thượng Vinh diệu.

"Coi như vậy đi, tự do tự tại đã quen!", Lý Trường Thanh nhàn nhạt cười nói.

"Ai, thật đáng tiếc!", Cao Hiểu Quân vì Lỗ Mỹ học sinh bỏ lỡ Lý Trường Thanh mà thở dài.

Nhưng là người có chí riêng, không thể cưỡng cầu.

Lý Trường Thanh theo đuôi là, núi xanh đứng vững, mây trắng ung dung.

Trông trọt Nam Sơn dưới, ngao du biển sách tại nhà gỗ nhỏ, mười năm mài nhát kiếm!

Lại là một vòng mặt trời đỏ dâng lên, là Cao Hiểu Quân bọn người đợi tại Lý gia thung lũng ngày cuối cùng.

Lý Trường Thanh bán xong rau hẹ, Phan Vũ Đình, Tôn Quỳnh Yến, La Tuyết Phương chờ nhào tới bao bọc vây quanh."

"Lý gia, về sau còn có thể nhìn thấy người a?"

Phan Vũ Đình nữ bên trong hào hán, lại cũng mất đồ hỏi.

"Ta còn muốn ăn dùng được thảo nướng thịt thỏ đâu, không được lại đói bụng rồi!"

La Tuyết Phương còn bắn khoăn nướng thịt thỏ, khóe môi nhếch lên nước bọt đạo.

"Lý gia trà thô, nhà gỗ nhỏ bên ngoài hoa lan, bụi trúc. !"

"Nghe quen Lý gia thần chung mộ cổ tiếng đọc sách, đột nhiên nếu như không có cảm giác sẽ có chút vắng vẻ!"

Tôn Quỳnh Yến, Chương Tuấn Văn cũng có chút lưu luyến không rời, đầy cõi lòng quyến luyến địa đạo.

"Núi tại, ta tại! Gặp ta lại có cái gì khó đâu!", Lý Trường Thanh cười nói.

PS: Cảm tạ Funny-Man, một giấc chiêm bao rồi bụi, tối tắm không tà, giấu chút tiền riêng, nàng cõi quần của ta các loại khen thưởng ~

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiền độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Trăm năm ngô đồng, dưới đánh cờ mòm

□ sơn dã tạp gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2098 chữ □2017. 07. 23 23:57 □

Một đoạn sơn thủy, một đoạn cổ sự.

Thẩm Nhược Lâm yêu quý lấy Đại Sơn phòng không học được sinh, tiếp tục lưu lại Lý gia thung lũng chi dạy.

Cao Hiểu Quân, Phan Vũ Đình chờ ngồi người nghe xe tiện lợi rồi đi, trong đầu đồ đầy liên quan tới thâm sơn hồi ức.

Núi xanh âm âm, nước biếc ung dung, thanh phong trần trần, mây trắng bông bông.

Lý Trường Thanh mang theo một viên thông dong đàm bạc chi tâm, cầm ghế nằm đặt ở rừng trúc dưới hoa lan bên cạnh.

Phẩm một chiếc mùi thơm trà trà, ôm mấy quyển cổ kinh kinh thư, ngẫu nhiên trên chốc Hoan Hoan, Hi Hi.

Hào hứng lúc đến, mang theo Gia Cát liên nỗ, trên Chung Nam sơn tuần sát, không có tìm được đàn sói tung tích.

Ngược lại tìm tới rất nhiều rau dại, thuận tiện cầm chút giá trị thảo dược cấy ghép tới đất bên trong.

Tại thứ sáu ngọn núi lưng chừng núi sườn núi núi, Lý Trường Thanh phát hiện một gốc táo ngô sét đánh cây ngô đồng.

Cây ngô đồng nửa bộ phận trên đen nhánh, nhưng gốc rễ lại sinh trưởng ra lá cây màu xanh lục, lại lộ ra thụ tâm không có hư thối.

Lý Trường Thanh trở lại nhà gỗ nhỏ mang lên cửa bằng kim loại, từ giữa đó rọc xuống một đoạn.

Thân cây thiết diện có một vòng lại một vòng lít nha lít nhít niên luân, đoán chừng chỉ ít có mấy trăm năm thụ linh.

Căn cứ « nhạc kinh » bên trong ghi chép, xưa kia người Thuấn làm năm dây cung chi đàn, lấy ca Nam Phong, quỳ bắt đầu chế nhạc, lấy thường chư hầu.

Tại Hoa Hạ dài dằng dặc trong lịch sử, đàn lấy thanh, hòa, nhạ, nhã âm nhạc phẩm cách ở nhờ Phong Lăng nông nghênh, siêu phàm thoát tục.

Văn nhân nhà sĩ xem cổ cầm vì tu thân dưỡng tính tất do chi kính, nhưng nó chế tác vật liệu tương đối nghiêm khắc hà khắc.

Nói chung, chất gỗ muốn nhẹ, hoa văn rõ ràng, lấy lão Mộc vì nghi.

Lý Trường Thanh nghiên cứu « nhạc kinh » về sau, vẫn muốn tự mình chế tác một thanh Thất Huyền Cầm.

Nhưng là rất khó tìm đến thích hợp vật liệu, lại không nghĩ rằng lên núi đi dạo một vòng thế mà phát hiện trăm năm Ngô Đồng Mộc.

Mà cổ cầm bình thường đều là tuyển dụng Ngô Đồng Mộc, « Kinh Thi » bên trong miêu tả, cây chi trăm lật, ghé dựa đồng tử son, viên phật đàn tang.

Trăm năm Ngô Đồng Mộc là chúc nhạc công nhóm vừa ý nhất vật liệu một trong, là có thể ngộ nhưng không thể cầu vật liệu.

Bất quá muốn chế tạo ra một thanh hảo cầm, chế tác công nghệ đồng dạng phi thường trọng yếu.

Lý Trường Thanh trước tiên cần phải dùng phổ thông vật liệu gỗ đến tôi luyện thủ nghệ của mình, chờ thành thạo sau lại dùng trăm năm Ngô Đồng Mộc.

Từ thứ sáu ngọn núi cầm Ngô Đồng Mộc chở về nhà gỗ nhỏ cũng không dễ dàng, cần vượt qua năm tòa núi cao trùng điệp.

Lý Trường Thanh dốc hết sức bình sinh mới, hoàng hôn lúc mặt trời lặn lúc mới đưa Ngô Đồng Mộc đem đến nhà gỗ nhỏ.

Trong lúc đó Thẩm Nhược Lâm cảm tác phẩm của mình đến thỉnh giáo, đáng tiếc lại không nhìn thấy Lý Trường Thanh thân ảnh.

Ban đêm, Lý Trường Thanh tiến vào Chư Tử Bách gia.

Tại Cửu Cung học quán nghiên cứu toán học điển tịch, sau đó đến Thiên Nguyên cờ phòng lật xem kỳ phổ.

"Người thiếu niên, kỳ phổ là chết, người thế nhưng là sống.", Phạm Tây Bình gầy còm mặt liếc mắt Lý Trường Thanh đạo.

"Tiền bối, xin chỉ giáo!"

Lý Trường Thanh phát giác khả năng phát động nội dung nhiệm vụ, khiêm cung địa đạo.

"Thực chiến là đề cao kỳ nghệ tốt nhất đường tắt, nhất là cùng cao thủ đối chiến! ."

Phạm Tây Bình mặc phổ thông xanh đen sắc áo choàng, trong ngôn ngữ lại có cổ bễ nghệ thiên hạ bá khí.

Nếu bàn về kỳ nghệ, Phạm Tây Bình là một đời danh thủ quốc gia, có Kỳ Thánh danh xưng, lại đâu chỉ là cao thủ?

"Ha ha, tiền bối có bằng lòng hay không đến một bàn?", Lý Trường Thanh cười hỏi.

"Ồ lâu a, cũng không có việc gì, coi như là tiêu khiển đi!", Phạm Tây Bình nhìn Lý Trường Thanh một chút cũng không có cự tuyệt.

"Tiền bối, cần phải coi chừng á!", Lý Trường Thanh sờ chuẩn Phạm Tây Bình tính tình cố ý nói.

"Nếu ngươi có thể thắng ta, này tám bàn cờ liền tặng cho ngươi!", Phạm Tây Bình thật là không có khí địa đạo.

"Tiền bối, ngươi thế nhưng là một đời Kỳ Thánh, mà ta chỉ là học sau tiến cuối, tựa hồ không quá công bằng đi!"

"Nhắm mắt lại, để ngươi cử tử, thì thế nào?"

Thế cuộc bắt đầu, Lý Trường Thanh cầm cờ đen đi đầu.

Trong tay quân cờ không phải vàng không phải ngọc, bàn cờ tản mát ra đặc biệt một hương.

Lý Trường Thanh từ bắt đầu vẫn ở vào trạng thái bị động, mấy chục bước về sau liền đã quân lính tan rã.

Quân cờ có thể sống máu hóa ú khơi thông kinh mạch, bàn cờ mùi thơm có thể đề thần tỉnh não, chính bức bàn cờ nhất định không phải phàm vật.

Tổng thể qua đi, Lý Trường Thanh chẳng những không cảm thấy mệt, ngược lại tinh thần phấn chấn.

Như thế thần dị bàn cờ, quân cờ, có thể thắng đến tự nhiên là một kiện chuyện tốt.

"Người thiếu niên, thế nào?", Phạm Tây Bình đặc ý hỏi.

"Một ván nữa!", Lý Trường Thanh đạo.

Cho dù là dưới đánh cờ mồm, nhường cử tử, cờ vây danh thủ quốc gia thực lực vẫn như cũ không nên xem nhẹ.

Chém giết mười mấy bàn về sau, Lý Trường Thanh có tiến bộ, nhưng là khoảng cách Phạm Tây Bình vẫn có rất dài một khoảng cách.

Sáng sớm, núi kỳ mờ mịt.

Lý Trường Thanh khiêng cuốc đi trong đất nhỏ cỏ, sắp mở trừ ra đất hoang lại trồng lên chút hạ dưa leo.

Đường núi chật hẹp, trở về thời điểm, hạt sương cảm quần áo đều ướt đầm.

Áo dính không có gì đáng tiếc, nhưng làm nguyên không làm trái, Lý Trường Thanh là không thêm quan tâm.

Chỉnh lý một phen về sau, Lý Trường Thanh đi Lý gia thung lũng tiểu học bán rau họ, tiểu học như phiên chợ náo nhiệt.

Nhưng Lý Trường Thanh chỉ cần bắt đầu dẫn đọc sách, liền toàn bộ đều an tĩnh lại nghiêm túc theo đọc.

Theo đọc giả bên trong có thật nhiều khuôn mặt mới, Đỗ Kỳ Hữu mặc âu phục phẳng phiu xen lẫn trong trong đó phá lệ dễ thấy.

Đỗ Kỳ Hữu sau khi tốt nghiệp đại học theo bằng hữu hùn vốn mở một công ty nhỏ, đang ở tại cát bước giai đoạn đứng trước đại lượng nan đề.

Thường xuyên bởi vì lý niệm khác biệt theo đối tác phát sinh cãi lộn, đang suy nghĩ mỗi người đi một ngả thời điểm nghe nói trong núi sâu có thần kỳ tiếng đọc sách. Ôm giải sầu thái độ một mình xe chạy tới Lý gia thung lũng, nhìn thấy rất nhiều theo có đồng dạng phiên não người.

"Nước quá trong ắt không có cá, người quá gấp thì vô trí."

"Thà rằng chính mà không đủ, không thể tà mà có thừa."

"Chớ đợi thị phi đến lọt vào tai, lúc trước ân ái phản vì thù."

Tiếng đọc sách cảm « tăng quảng hiền văn » bên trong xử sự làm người triết lý cẩn thận nhập vi trình bày, đối rất nhiều người mà nói đều có dẫn dắt.

Đỗ Kỳ Hữu nghe xong rất là xúc động, trước đó cùng bằng hữu giao lưu thời điểm quá vội vàng xao động.

Muốn cảm một chút ý nghĩ áp đặt cho người khác trên thân, dẫn đến ngăn cách càng ngày càng sâu nhưng xưa nay không có trên người mình đi tìm nguyên nhân.

Đỗ Kỳ Hữu đối Lý Trường Thanh xa cục khom người, quay người lái xe chạy tới công ty cố gắng vãn hồi, cũng chỉ là rất nhiều người nghe bên trong một cái ảnh thu nhỏ.

"Mặc kệ tới thời điểm trong lòng có cái gì phiền não, đến nơi đây đi theo đọc xong sách về sau, luôn có thể tìm tới đường giải quyết."

"Cổ ngữ nói trong sách tự có Nhan Như Ngọc, trong sách tự có Hoàng Kim Ôc, trong sách từ do xa mã long, thư hữu bên trong tự có ngàn chung túc."

"Lý tiên sinh tiếng đọc sách bên trong, lại là từng đầu dương quang chính đạo, nhường lạc đường người một lần nữa tìm tới phương pháp chính xác."

Thường xuyên tới đi theo lão các thánh giả đọc xong sách về sau, tập hợp một chỗ trao đổi lẫn nhau tâm đắc, không khỏi nhất trí cảm thán nói.

Lý Trường Thanh xưa nay không tại Lý gia thung lũng tiểu học chờ lâu, đọc xong sách liền từ sau núi trở lại nhà gỗ nhỏ.

"Thanh oa, đến trong thôn đi mua tốt hơn một điểm món ăn trở về đi!", Lưu Thúy Nga cảm Lý Trường Thanh gọi lại đạo.

"Thế nào, hôm nay khách tới người à nha?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Người đại di thân thể không tốt lắm, muốn đi qua ở một thời gian ngắn!", Lưu Thúy Nga có chút lo lắng nói.

"Đại di thế nào?", Lý Trường Thanh cơ hồ cả ngày đợi trong núi, rất ít quan tâm những chuyện khác.

"Cụ thể không rõ lắm, dù sao luôn luôn mất ngủ nhiều mộng, rụng tóc."

"Dùng không mang đại di đi bệnh viện nhìn một chút a?"

"Thị lý, tình lý đều đi a, thuốc không ăn ít chính là không thấy khá!"

"Úc úc, biết rồi, ta đi mua món ăn!"

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Cắt mà mà biết gọi là xảo

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2162 chữ □ 2017. 07. 25 04: 42 □

Lý Trường Thanh cười phá xe gắn máy, đi Lĩnh Hạ thôn mua thức ăn.

Cốc Dương huyện thành, Dương Quang hoa viên, nào đó tòa nhà ba tầng, cư dân trong phòng.

Một vị thân hình cao lớn giữ lại tóc ngắn nam tử trung niên, nôn nóng bất an trong phòng khách đi qua đi lại.

"Lão Ngô, người cái này đi tới đi lui, con mắt ta đều hoa á!"

Lưu Ngọc Liên sắc mặt tái nhợt nằm trên ghế sa lon, trên đầu tóc thưa thớt, mặt mũi nói.

"Yên Kinh khả năng có phương diện này chuyên gia, nếu không chúng ta lại đi nhìn một chút?"

Ngô Hùng Ba có chút không cam tâm, không chịu từ bỏ hi vọng, khuyên.

"Giang Hán nhiều như vậy nhà bệnh viện, đều không có 查 ra nguyên nhân gì, coi như vậy đi đi!"

Lưu Ngọc Liên một tháng trước bắt đầu mất ngủ nhiều mộng, rụng tóc, làm quá nhiều hạng kiểm tra cũng không có kết quả.

"Nhìn người cũng tiêu tụy thành cái dạng gì? Làm sao nhện tâm cho người đi trên núi làm chờ lấy!"

Ngô Hùng Ba theo Lưu Ngọc Liên là hoạn nạn vợ chồng, nhìn có chút đau lòng đạo.

"Ha ha, nói không chừng trên núi hoàn cảnh tốt, ở một thời gian ngắn chính mình khỏi hẳn đâu?"

"Ai, đi thôi! Nếu là không có hiệu quả, dẫn người đi Yên Kinh!"

Lý Trường Thanh từ Lĩnh Hạ thôn mua thức ăn trở về không bao lâu, chỉ nghe thấy ô tô tiếng còi.

"Thanh oa, người đại đi bọn hắn tới rồi!", Lý Đại Hải ở bên ngoài hô.

"Dừng, đại đi!", Lý Trường Thanh đi ra ngoài chào hỏi.

"Đại tỷ, người có tốt đi một chút không?", Lưu Thúy Nga cũng từ phòng bếp ra quan tâm hỏi.

"Vẫn là như thế, ngủ không yên, thích làm ác mộng, tóc vừa nắm một bó to!", Lưu Ngọc Liên bất đắc dĩ nói.

"Thanh oa, lần trước sự tình bỏ qua cho.", Ngô Hùng Ba ồm ồm địa đạo.

"Chờ đi thân thể tốt một chút, lại giới thiệu cho người cái đối tượng.", Lưu Ngọc Liên gạt ra mỉm cười đạo.

"Không có chuyện gì, không cưỡng cầu được."

Lý Trường Thanh đối Hồ Hiểu Tình không có cảm giác gì, tự nhiên chẳng trách Ngô Hùng Ba, Lưu Ngọc Liên.

"Thanh oa, có nhân tình đây này!", Lưu Thúy Nga đắc ý nói.

"Ta. . .", Lý Trường Thanh xạm mặt lại, hắn làm sao không biết mình có nhân tình?

"Nhà ai khuê nữ, như thế có phúc khí?", Lưu Ngọc Liên tò mò hỏi.

"Trong thành đến chỉ dạy Thẩm lão sư, có tri thức hiểu lễ nghĩa người có xinh đẹp!", Lưu Thúy Nga đã quyết định Thẩm Nhược Lâm.

"Cũng chớ nói lung tung, chỉ là bằng hữu bình thường mà thôi.", Lý Trường Thanh buồn cười đạo.

"Tiểu Thầm thường xuyên đến trên núi nhà gỗ nhỏ đi tìm người, cô nam quả nữ có thể làm cái gì?"

Có câu nói là rõ ràng tao dễ tránh, tối tăm tao khó phòng. Lý Đại Hải bỗng nhiên đến một câu đạo, lời nói làm từ phía kinh ngạc.

Lý Trường Thanh lấy bây giờ tu dưỡng, lại không lời phản bác, kém chút trực tiếp phá công, đối Lý Đại Hải lau mắt mà nhìn.

"Ài, nói đến đây, Lý gia thung lũng tiểu học đến vị quốc học đại sư?"

Ngô Hùng Ba gần một tháng cơ hồ đều đợi tại tỉnh thành, mới trở về liền nghe đến trong núi sâu tiếng đọc sách truyền thuyết.

"Quốc học đại sư? Chưa nghe nói qua!", Lưu Thúy Nga lắc đầu nói.

"Không thể nào, nghe bằng hữu nói, có quốc học đại sư tại Lý gia thung lũng đọc nho gia kinh điển."

"Có chút không hiểu thuận người có thể từ đó cảm ngộ đến hiểu đạo, có chút không quen đối nhân xử thế người từ đó học được xử thế chi đạo, thậm chí có chút lão sư từ đó học được dạy thế nào nuôi đệ tử!"

"Nghe nói đại sư đọc xong sách về sau, liền bắt đầu bán rau hẹ, năm mươi nguyên một cân, còn thường xuyên không giành được!"

"Nói đến hữu mô hữu dạng, hại ta còn kém chút tin!"

Ngô Hùng Ba về Cốc Dương huyện về sau, bữa tiệc trên cũng đang thảo luận trong núi sâu tiếng đọc sách.

Nhưng Ngô Hùng Ba chưa từng thấy tận mắt, không quá tin tưởng sẽ có chuyện thần kỳ như vậy.

"Ha ha, người nói là tại Lý gia thung lũng đọc sách người?", Lưu Thúy Nga cười lớn.

"Đúng vậy a!", Ngô Hùng Ba nghi hoặc hỏi đáp.

"Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt!", Lưu Thúy Nga chỉ vào Lý Trường Thanh đạo.

"Thanh oa? Người chính là trong truyền thuyết quốc học đại sư?", Ngô Hùng Ba kinh ngạc hỏi.

"Quốc học đại sư nhưng không dám nhận, chẳng qua là dẫn đại gia đọc đọc sách, bán rau hẹ mà thôi!"

Lý Trường Thanh cự tuyệt đi văn hóa quảng trường dạy học, nghĩ hết lượng điều thấp nhưng lại không như mong muốn.

"Tiểu tử người thật có lợi hại như vậy?", Ngô Hùng Ba nhìn xem Lý Trường Thanh lớn lên hoài nghi nói.

"Người khác nói ngoa thôi!", Lý Trường Thanh không để ý chút nào đạo.

"Xem ra tiểu tử người thật có chút khác biệt, khó trách Cố cục trưởng sẽ tới trên núi mời người ba lần!"

Ngô Hùng Ba hí mắt dò xét Lý Trường Thanh đạo, không dám tưởng tượng quốc học đại sư lại là chính mình di chất.

Mà lại Cố Tôn Minh trở thành thường vụ phó huyện trưởng cơ bản đã thành kết cục đã định, tương lai con đường còn rất rộng lớn.

"Ha ha, chỉ là hai lần trước vừa lúc không tại!", Lý Trường Thanh khẽ mỉm cười nói.

"Người rau hẹ năm mươi khối một cân vì sao lại có người mua đâu?"

"Chung Nam son ở dưới rau hẹ có thể làm dịu đại di bệnh tình, liền sẽ không cảm thấy quý á!"

"Người rau hẹ có thể làm dịu người đại di bệnh tình?", Ngô Hùng Ba kích động nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu.

Rụng tóc nguyên nhân bệnh có thật nhiều chủng, bên trong Tây y trình bày góc độ khác biệt.

Tây y cho rằng cùng di truyền nhân tố, tự thân miễn dịch, mẫn tính trứng độc, nội tiết công năng mất cân đối, ứng kích năng lực thấp, nguyên tố vi lượng khuyết thiếu, tinh thần quá căng thẳng chờ có quan hệ.

Từ đó y góc độ tới nói, là tâm huyết Kiệt sức, lá gan máu không đủ, cho nên máu hư sinh phong, gió thắng sinh khô không thể dinh dưỡng da thịt, lông tóc, hay khí cơ không khoẻ, cho nên khí trệ máu đọng, phát không nơi yên sống nuôi chờ.

Tình huống cụ thể rất phức tạp, đến từ nhiều phương diện phân tích.

Lưu Ngọc Liên tại Hán sông làm quá nhiều hạng kiểm tra, không thể tra ra nguyên nhân căn bản.

Có thể thấy được thân thể bệnh tình rất phức tạp, cũng không phải là do một hai loại nguyên nhân tạo thành.

Rau họ có thể kiện tỳ khai vị, bổ thận tráng khí, có thể hơi cải thiện một chút Lưu Ngọc Liên tình trạng cơ thể.

"Thanh oa, nếu không người cho đại di nhìn một cái?" Lưu Ngọc Liên nói.

"Bệnh viện đều là dùng cao khoa thiết bị kiểm tra, Thanh oa hiện tại không có cái gì, có thể có biện pháp nào?"

Ngô Hùng Ba chấn kinh tại Lý Trường Thanh tiếng đọc sách, nhưng vẫn là bảo trì lý trí, không đến mức cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng.

Lý Trường Thanh trước kia chủ công ngực bên ngoài hòa, theo mất ngủ nhiều mộng, rụng tóc không có bất cứ quan hệ nào.

"Có thể thử một chút!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Không cần gì thiết bị a?", Ngô Hùng Ba nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Một đôi tay liền có thể á!", Lý Trường Thanh duỗi ra tay phải của mình đạo.

"Người đi bệnh đều là trong cơ thể, dùng tay thấy thể nào?"

"Bắt mạch!"

Tại « Nan kinh » thứ sáu mươi một khó nói: Nhìn mà mà biết gọi là thần, nghe mà mà biết gọi là thánh, hỏi mà mà biết gọi là công nhân, bắt mạch mà mà biết gọi là xảo. Cái gì gọi là ư?

Nhìn mà mà biết người, trông thấy thứ năm sắc, lấy biết nó bệnh. Nghe mà mà biết người, nghe thứ năm âm, lấy dùng nó bệnh. Hỏi mà mà biết người, hỏi nó muốn ngủ vị, lấy biết nó bệnh nổi lên chỗ. Bắt mạch mà mà biết người, xem bệnh nó thốn khẩu, xem nó hư thực, lấy biết nó bệnh, bệnh tại gì tạng phủ. Trải qua nói, bên ngoài mà biết nói thánh, trong vòng mà biết nói thần, này chỉ vị.

Tại « Nan kinh » khúc đạo đầu đệ nhất đến hai mươi hai khó, dùng rất lớn độ dài tới giảng thuật mạch đập.

Ngô Hùng Ba nghe con mắt toát ra ánh sáng, trong lòng sinh ra hi vọng xa vời kỳ tích phát sinh.

Lý Trường Thanh mở ra y gia chức nghiệp về sau, lần thứ nhất tại trong thực tế vận dụng, ngưng thần tĩnh khí tận lực làm được tốt nhất.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Một bộ thuốc, một trang giấy

□ sơn dã tạp gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2168 chữ □ 2017. 07. 26 23:52 2 □ bị rò mèò không mất mặt bị rò mèò không mất mặt

Thốn khẩu người, mạch chi đại hội, Thủ thái âm chi nhịp đập.

Mỗi loại kinh mạch đồng đều tụ tập tại phổi, mà thốn khẩu vì Thủ Thái Âm Phế kinh tuần hành bộ vị, trên đó chỉ Thái Uyên huyết, là mạch sẽ chỗ. Lại tính khí vì mỗi loại tạng phủ khí huyết chi nguyên, mỗi loại tạng phủ khí huyết chi thịnh suy, cùng tính khí công năng mạnh yếu có quan hệ mật thiết,

Mà Thủ Thái Âm Phế kinh cũng bắt nguồn từ trung tiêu liếc công năng hình dạng hướng.

Bởi vậy toàn thân tạng phủ kinh lạc khí huyết chi thịnh suy, đều có thể từ thốn khẩu mạch trên phản ứng ra.

Lý Trường Thanh đem tay trái khoác lên Lưu Ngọc Liên cổ tay thốn khẩu chỗ, bảo trì đều đều hô hấp tiết tấu.

Trước dùng ngón giữa đặt tại xương cổ tay thân đột bên trong động mạch chỗ, lấy ngón giữa định quan.

Sau đó dùng ngón trỏ đặt tại quan tiền định tắc, dùng ngón áp út đặt tại xem xét định thước.

Hai ngón tay phân bố sơ mật thích hợp, ấn áp lực lượng lúc nhẹ lúc nặng, chỉ dùng năm thời gian mười hơi thở.

"Thanh oa, nhanh như vậy là được rồi?", Lưu Ngọc Liên thu hồi cánh tay nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Đúng vậy a!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Một phút cũng chưa tới, người ta lão trung y đều không có người nhanh!", Lưu Thúy Nga bất mãn nói.

"Ha ha, bắt mạch mấu chốt ở chỗ trong lòng có mạch, nếu không hoa lại lâu thời gian thì có ích lợi gì?"

Lý Trường Thanh đem « Nan kinh » bên trong các loại mạch tượng thuộc nằm lòng, tựa như đầu bếp róc thịt trâu rất tự tin nói.

"Thanh oa, nhìn người ý tứ này, là tìm ra nguyên nhân gì à nha?"

Ngô Hùng Ba lý trí trên cho rằng không đáng tin cậy, dù sao Trung y cần danh sư chỉ điểm, thời gian tích lũy kinh nghiệm, nhưng vẫn là mang một phần hi vọng xa vời hỏi.

"Đại di, người một tháng trước hẳn là dùng qua một cái mỹ phẩm dưỡng da a?"

Lý Trường Thanh không đáp, nhìn Lưu Ngọc Liên con mắt hỏi.

"Đúng vậy a, làm sao người biết?"

Lưu Ngọc Liên một mực dùng trăm tước linh, nhưng nguyệt trước từ hơi thương nghiệp trong tay mua sắm một cái kem dưỡng, kinh ngạc hỏi.

"Thế nào, kia khoản kem dưỡng có vấn đề?", Ngô Hùng Ba khấn trương hỏi.

"Ừm ừm, nếu như đoán trước không sai, đại di ứng chính là từ khi đó bắt đầu mất ngủ nhiều mộng, rụng tóc!"

Lý Trường Thanh thông qua mạch tượng ngược dòng tìm hiểu nguyên nhân, lại thêm Lưu Ngọc Liên yêu thích phỏng đoán nói.

"Thật đúng là, bất quá khi đó không để ý, kem dưỡng có vấn đề?"

Lưu Ngọc Liên dùng qua rất nhiều mỹ phẩm dưỡng da, không nghĩ tới vấn đề xảy ra ở chỗ này.

"Kem dưỡng bên trong hẳn là chứa một loại nào đó vi lượng độc tố, dùng lệ thường thủ đoạn kiểm tra không ra được.", Lý Trường Thanh khẳng định nói.

Mặc dù thử máu, nghiệm nước tiểu, kiểm tra tóc có thể đạt được đại bộ phận số liệu, nhưng một số nguyên tố không biết không thể hiện ra.

"Thanh oa, tiểu tử người có thể a! Trong thành phố, trong tỉnh trước trước sau sau chạy qua mười mấy nhà bệnh viện, đều không có tra ra bệnh gì nhân."

"Đến trong tay người thế mà chỉ dùng một phút không đến thời gian, liền suy đoán ra là do cái gì đưa tới, có cái gì phương pháp trị liệu a?"

Ngô Hùng Ba tại Lý Trường Thanh ngực nện một quyền, cảm giác sâu sắc ngoài ý muốn hưng phấn mà hỏi thăm.

"Một bộ thuốc, có thể bài xuất thể nội độc tố, một trang giấy, có thể cam đoan an ổn chìm vào giấc ngủ."

Lý Trường Thanh trong đầu « thang đầu ca » phương thuốc đông đảo, trong nháy mắt liền có thể được phương án bình tĩnh nói.

Một bộ thuốc còn có thể lý giải, nhưng là một trang giấy dùng tới làm cái gì?

"Một bộ thuốc, một trang giấy?", Ngô Hùng Ba nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Độc tố đã đổi đại di thân thể tạo thành tổn thương, trong thân thể độc tố bài xuất đến sau cũng sẽ không lập tức phục hồi như cũ."

"Cần điều dưỡng một phen về sau, giấc ngủ mới có thể khôi phục bình thường, giấy chính là dùng để an thần, thuốc là dùng đến bài độc!"

Lý Trường Thanh biết Ngô Hùng Ba hoang mang, mở miệng giải thích nói.

"Thanh oa, người trong phòng có bút mực giấy nghiên, ta đi cấp người cầm!"

Lưu Thúy Nga đã cơ bản vững tin, mượn cơ hội đi lấy ra hốt thuốc, viết chữ giấy bút.

"Phương thuốc bên trong được liệu, đều là trên thị trường so sánh thường gặp, rất dễ dàng mua được."

"Giấy, xin chờ một chút."

Lý Trường Thanh đem phương thuốc viết xong, tiếp lấy lại cực kỳ nghiêm túc viết 'Yên tĩnh' hai chữ.

Bút dùng chính là mình làm bút lông sói, giấy là phổ thông giấy tuyên, nhưng một bút một họa ở giữa lộ ra cổ yên tĩnh tường hòa khí tức.

Lý Trường Thanh sinh hoạt tại Chung Nam sơn dưới, đối đàm bạc cuộc sống yên tĩnh thể ngộ rất sâu, đem ý cảnh dung nhập vào Thư Pháp bên trong.

"Chữ tốt! Phiên nhược kinh hồng, uyển như du long, có thể xưng ngân câu thiết họa!"

Một tay chữ nhỏ đoan đoan chính chính, Ngô Hùng Ba trình độ văn hóa không cao, nhưng cũng biết phi thường bất phàm.

"Quái a, Thanh oa chữ nhìn xem rất dễ chịu, trong lòng không có như vậy xao động, lại có điểm muốn ngủ. . ."

Lưu Ngọc Liên nhìn qua trên giấy 'Yên tĩnh' hai chữ, giống như là tại ngày nóng tiến vào điều hoà không khí phòng thanh lương, động lại bối rối xông lên đầu.

"Đại di, đem chữ treo ở dễ thấy địa phương, thuốc nắm chắc sau sắc phục, đoán chừng ba bốn ngày liền có thể đem độc tố thanh trừ sạch sẽ."

Lý Trường Thanh đem viết xong phương thuốc, tranh chữ trải rộng ra, đưa đến Lưu Ngọc Liên trong tay nhắc nhở nói.

"Được rồi, có chút buồn ngủ, đi nghỉ trước một chút!", Lưu Ngọc Liên gấp nói.

"Ha ha, Thanh oa tay này thật sự là thần lai chi bút, hiệu quả rõ ràng như vậy!"

Ngô Hùng Ba rõ ràng Lưu Thúy Liên gặp khó, thấy thế vui vẻ cười nói.

"Nhi tử, tốt!", Lưu Thúy Nga tự hào nói.

"Vẫn được!", Lý Đại Hải cũng hàm súc tán dương.

"Biến cả a, Thanh oa chiêu này nào chỉ là vẫn được a? Nói câu thần y cũng không đủ!"

Vô luận là quốc học đại sư, vẫn là hạnh lâm diệu thủ, Ngô Hùng Ba hoàn toàn phá vỡ đối Lý Trường Thanh nhận biết.

"Buổi chiều đến trên núi đi khai thác mấy vị dược thảo, cho đại di điều trị một chút!"

Lưu Ngọc Liên đối Lý Trường Thanh một nhà cũng không tệ lắm, Lý Trường Thanh cũng rất dễ bụng dạ đạo.

Com trưa sau khi ăn xong, Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn nhỏ nhà gỗ, công gùi thuốc mang theo thuốc cuốc lên núi.

Tại một mảnh màu nâu rừng rậm trên sườn núi, Lý Trường Thanh phát hiện vài cọng bàn tay trạng ước chừng sáu mươi centimet cao thực vật.

Thực vật trên còn tiếp lấy tròn đẹp tinh trái cây màu đỏ, phía dưới có có chút chi nhánh.

"Nhân sâm!"

Lý Trường Thanh trước kia cũng tại Chung Nam sơn trên đào được hơn người tham gia, nhưng như thế đại cái đầu còn là lần đầu tiên.

Nhân sâm làm thuốc bộ phận là sợi rễ, Lý Trường Thanh cẩn thận từng li từng tí dùng thuốc cuốc đem nhân sâm tận gốc đào lên.

Ngay tiếp theo ướm át thổ nhượng, đặt ở thuốc khung bên trong.

Phát hiện một gốc nhân sâm, nói rõ nơi đây hoàn cảnh khả năng thích hợp nhân sâm sinh trưởng.

Lý Trường Thanh tại phụ cận mở rộng điều tra phạm vi, quả nhiên lại tìm đến vài cọng nhân sâm, nhưng là năm đều không kịp vừa mới bắt đầu tìm tới gốc kia.

Dọc theo dưới sườn núi đi, có chút hư thối lá cây phía dưới cất giấu cây nấm.

Lý Trường Thanh bẻ gãy một cái nhánh cây, gỡ ra bao trùm ở phía trên lá vụn, tiện thể nhặt được nửa giỏ cây nấm.

Làm trời chiều ánh sáng màu đỏ rải đầy dốc núi lúc, Lý Trường Thanh lên đường trở lại nhà gỗ nhỏ.

Đem nhặt được nửa giỏ cây nấm đưa về nhà bên trong, lại cùng đi Ngô Hùng Ba, Lưu Ngọc Liên ăn xong com tối mới trở lại Chung Nam sơn.

Lý Trường Thanh đọc sách càng nhiều, nê cung hoàn bên trong hạo nhiên chính khí đi theo gia tăng, trí nhớ, tư duy có thể đợi cũng đồng bộ tăng lên.

Cửu Cung học trong quán, Lý Trường Thanh say sưa ngon lành mà nhìn xem toán học điển tịch, không khỏi nghĩ đến một vấn đề.

Goldbach phỏng đoán, toán học sử thượng một mực không giải quyết được vấn đề.

Thế giới toán học tam đại nan đề một trong, danh xưng toán học Hoàng Quan trên một viên xa không thể chạm 'Minh châu'.

PS: Cảm tạ Trần Thắng say gà, một giấc chiêm bao rồi bụi, tiểu Kim 7817 các loại khen thưởng!

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Goldbach giả thuyết, tâm bất động liên sẽ không tịch mịch

□ sơn dã tạp gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2023 chữ □2017. 07. 28 17:42 □

Goldbach tại cho hảo hữu Euler trong thư, kể lể nó trừ danh giả thuyết.

Euler đem nó đầu đề đơn giản hoá, tức mặc cho nhất đại tại hai số chẵn đều có thể ghi thành hai cái số nguyên tố cộng lại.

Dùng thông tục ngôn ngữ tới nói, ca thị giả thuyết chính là muốn chứng minh một cộng một thành lập.

Goldbach giả thuyết có vẻ như đơn giản, nhưng muốn chứng minh nó tính chính xác lại không phải không dễ.

Từ thế kỷ mười tám đến thế kỷ mười chín, tất cả số luận chuyên gia đối ca thị giả thuyết đều không có làm ra không thực chất tính thức đây.

Thẳng đến thế kỷ 20, mới có đột phá!

Na Uy, Anh quốc, Liên Xô toán học gia tuần tự chứng minh, chín thêm chín, bảy thêm bảy, bốn cộng bốn chờ thành lập.

Hoa Hạ toán học gia vương nguyên, Khâu Thành Đồng liên tiếp chứng minh, ba thêm bốn, một thêm bốn, ba thêm hai thành lập.

Trừ danh toán học gia Trần Cảnh Nhuận tại chỉ có sáu mét vuông nhà nhỏ bên trong, hao hết sáu bao tài giấy nháp cuối cùng đánh hạ ca thị giả thuyết bên trong một thêm hai nan đề.

Khoảng cách ca thị giả thuyết 'Một cộng một' mục tiêu cách chỉ một bước, nhưng lại không thể lấy xuống toán học Hoàng Quan trên minh châu.

Lý Trường Thanh từ Cửu Cung học quán trên giá sách tìm ra tài liệu tương quan, thật dày chồng chất cùng một chỗ chừng cao cỡ nửa người.

Mỗi bản lý luận lấy đối nghịch tại người bình thường mà nói không khác thiên thư, Lý Trường Thanh học tập, nghiên cứu đồng bộ tiến hành.

Toán học là khoa học tự nhiên hoàng hậu, có nó đặc biệt mị lực, Lý Trường Thanh đắm chìm trong đó, cũng là không cảm thấy buồn khổ.

Rất nhiều lý luận cần dùng bút thử lại phép tính, dẫn đến đọc tiến độ chậm chạp, có thể thu hoạch đồng dạng tương đối khá.

Lý Trường Thanh tại Cửu Cung học trong quán kiên trì đến cực hạn, mới rời khỏi Chư Tử Bách gia, uống chén linh trà nghỉ ngơi lấy lại sức.

Ánh trăng vẩy vào trong rừng trúc, hoa lan mùi thơm thấm vào tim gan.

Con sóc nhỏ náo náo ôm cái quả hạch ngồi tại ngưỡng cửa mài răng, hai chi chồn con non Hoan Hoan, Hỉ Hỉ trốn ở dưới mặt bàn ngủ say.

Nhà gỗ phía bên ngoài cửa sổ chất đống lầy vật liệu gỗ, Lý Trường Thanh chọn lựa một khối dài ngắn vừa phải vật liệu dùng để chế cổ cầm.

Chế tác cổ cầm công cụ, cùng thợ mộc gia hỏa cơ bản giống nhau, nhưng chế tác công nghệ càng thêm giảng cứu.

Lý Trường Thanh có thợ mộc tay nghề làm cơ sở, trở thành một tên chước nhạc công tương đối tương đối dễ dàng.

Dựa theo « nhạc kinh » ghi chú bên trong kỹ càng trình tự, Lý Trường Thanh dùng phổ thông vật liệu luyện tập như thế nào chế tác cổ cầm.

Chế tác cổ cầm trình tự chương trình phi thường nghiêm cẩn, hơi không cẩn thận liền có khả năng phế bỏ cả khối vật liệu gỗ.

Lý Trường Thanh đem phế bỏ vật liệu gỗ một lần nữa chất đống đứng lên, trên mặt đất tràn đầy đào xuống tới mảnh gỗ vụn.

Sương sớm giống như là một tấm lụa mỏng, bao phủ ở trong núi.

Lý Trường Thanh đọc xong sách về sau, cho rau hẹ, cải trắng, củ cải chờ đổ vào linh thủy.

Mang theo rau hẹ treo đeo lộ suối, đi ngang qua cửa nhà lúc, thả chút tại phòng bếp dự bị.

"Thanh oa, người tuổi quá trẻ, mỗi ngày đều một người ở tại trên núi, sẽ không cảm thấy tịch mịch a?"

Ngô Hùng Ba quen thuộc thành thị bên trong sinh hoạt, khó có thể lý giải được Lý Trường Thanh một người ở tại trong núi sâu cử động.

Mà lại lấy Lý Trường Thanh bày ra năng lực, muốn dương danh lập vạn cũng không phải là việc khó, tò mò dò hỏi.

"Nghe, có gió nhẹ phát qua núi đồi!"

Lý Trường Thanh mỉm cười, lắng nghe tự nhiên thanh âm.

"Ừm, lá cây đang động."

"Không, là tâm động!"

"Có ý tứ gì?"

"Tâm bất động liên sẽ không tịch mịch!"

Lý Trường Thanh thấp giọng nói, phảng phất tự nhủ ni non.

Khóa lại Chư Tử Bách gia trò chơi về sau, Lý Trường Thanh có thể làm rất nhiều chuyện, đồng thời đứng trước rất nhiều dự hoặc.

Lại cần thủ lấy vì hướng thánh kế tuyệt học tín niệm Bất động như núi, tại Chung Nam sơn xuống lấy vừa làm ruộng vừa đi học sinh hoạt.

"Tâm bất động liên sẽ không tịch mịch. . ."

Ngô Hùng Ba lẩm bầm câu nói này, lâm vào suy nghĩ bên trong.

Dưới sườn núi, một cỗ giá trị mấy trăm vạn đại chúng huy Đằng Sát xe dừng hẳn.

Lê Thiện Ngọc từ trên xe bước xuống mở cốp sau xe, xuất ra một bao thảo dược dọc theo dốc núi đi lên.

Lý Trường Thanh thì vừa vịn khiêng mấy túi rau hẹ xuống dốc, dự định đi Lý gia thung lũng tiểu học.

Hai người tại trên sườn núi gặp nhau, bốn mắt nhìn nhau đều có chút ngoài ý muốn.

Lê Thiện Ngọc đến cho chiến hữu cũ đưa một nhóm khăn cấp dược liệu cần thiết, kết bạn tại Lý gia thung lũng tiểu học đọc sách quốc học đại sư.

Sắp đến tại đạt tới mục đích thời điểm, lại gặp phải ban đầu ở hoa quả bán buôn thị trường cửa ra vào giá cao bán quả đào đồng hương.

Lý Trường Thanh thì không nghĩ tới tại cửa nhà mình, thâm sơn cùng cốc trong hốc núi có thể đụng tới Kim Châu dược nghiệp tổng giám đốc.

"Đồng hương, chúng ta thật đúng là hữu duyên, vậy mà không hẹn mà gặp!"

Lê Thiện Ngọc chỉ biết là Lý Trường Thanh danh tự, không rõ ràng cụ thể tin tức.

"Sườn núi trên chính là ta nhà, muốn lên đi uống một chén nước a?"

Lý Trường Thanh có Lê Thiện Ngọc tự nhân danh thiệp, nhưng cho tới bây giờ đều không có liên lạc qua.

"Có bằng hữu từ phương xa tới quên cả trời đất, người liền mời ta uống chén nước?", Lê Thiện Ngọc nói.

"Quân tử chỉ giao nhạt như nước!", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt, liền đi uống một chén nước!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Lão lê, được thảo đều chuẩn bị đủ a?", Ngô Hùng Ba gặp Lê Thiện Ngọc vội vàng nói.

"Đều ở nơi này, một loại đều không ít!"

Lê Thiện Ngọc vỗ vỗ được liệu bao, đối Ngô Hùng Ba nói.

"Cảm ơn, chờ sau đó Thanh oa cho người ngược lại hai bát nước!"

Ngô Hùng Ba nghe được hai người đối thoại, chế nhạo lấy nói.

"Hai bát làm sao đủ, đến ba bát!", Lê Thiện Ngọc cũng không thềm để ý cười nói.

"Lão lê tới rồi!", Lưu Ngọc Liên ra chào hỏi.

"Ăn linh đan diệu dược sao, khí sắc so trước đó có chỗ chuyển biến tốt đẹp mà!"

Lê Thiện Ngọc tại tỉnh thành thăm hỏi qua Lưu Ngọc Liên, kinh ngạc nói.

"Ha ha, đều là Thanh oa công lao!", Lưu Ngọc Liên cười nói.

"Trong thành phố, trong tỉnh đều không có cách, đồng hương lại dễ như trở bàn tay, thật sự là thâm tàng bất lộ!"

Lê Thiện Ngọc biết Ngô Hùng Ba mang theo Lưu Ngọc Liên cầu y gian khổ, càng thêm đối Lý Trường Thanh cảm thấy hiếu kì.

"Ha ha, lão lê, người không phải muốn quen biết Lý gia thung lũng quốc học đại sư a?"

Ngô Hùng Ba nhớ tới lúc trước chính mình chán kinh, đối Lê Thiện Ngọc nói.

"Sẽ không phải Lý gia thung lũng quốc học đại sư, cũng là đồng hương a?"

Lê Thiện Ngọc nhìn Ngô Hùng Ba biểu lộ, suy đoán nói.

"Đem sẽ không phải bỏ đi, Lý gia thung lũng quốc học đại sư cũng là Thanh oa!"

Ngô Hùng Ba gặp Lê Thiện Ngọc mặt lộ vẻ chán kinh chi sắc, hài lòng nói.

"Thật là son đã kỳ nhân a!"

Lê Thiện Ngọc nội tâm có chuẩn bị, nhưng mặc cho không sai kinh ngạc thờ dài.

"Đọc mấy quyển sách thánh hiền, nhìn mấy bộ y gia điển tịch mà, không có cái gì tốt đáng giá trần khen."

Lý Trường Thanh cũng không phải là khiêm tốn, mà là nội tâm ý tưởng chân thật, sắc mặt bình tĩnh nói.

"Hiểu, kỳ nhân đều không dựa vào hư danh!", Lê Thiện Ngọc rất lý giải gật đầu nói.

"Các người trước trò chuyện, ta phải đi Lý gia thung lũng tiểu học dẫn bọn nhỏ đọc sách!", Lý Trường Thanh bất đắc dĩ cười nói.

"Đi đi đi, cùng đi!"

Lê Thiện Ngọc, Ngô Hùng Ba nghe qua trong núi sâu tiếng đọc sách truyền thuyết, hào hứng ngẩng cao nói.

Lý gia thung lũng tiểu học, Lý Trường Thanh đọc sách nghiêm nhiên trở thành một trận văn hóa thịnh yến.

Lại Lý Trường Thanh đọc sách thẳng thắn mà vì, tùy tâm sở dục không câu nệ tại hình thức, thanh âm rất có sức cuốn hút.

"Kiêm gia thương thương, bạch lộ vi sương. Sở vị y nhân, tại thủy nhất phương."

"Tổ hồi tông chi, đạo trở thả trường. Tổ du tông chi, uyển tại thủy trung ương."

"Quan quan sư cư, tại hà chi châu. Yếu diệu thực nữ, quân tử hảo cầu."

"So le rau hạnh, tà hữu lưu chi. Yêu điệu thực nữ, ngụ mị cầu chi."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Kinh Thi bên trong tình yêu, toán học học báo nghi hoặc

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2201 chữ □2017. 07. 29 17:26 □

Trong đó « kiêm gia » miêu tả tư niệm đối tượng mong muốn mà không thể thành, ở giữa cách trở ngàn trượng.

Thi nhân cho nên nghĩ tâm bồi hồi, không thể tự dè xuống nó vô hạn phiền muộn tâm tình.

Dùng kiêm gia tươi tốt, nước sương cao khiết, tô đậm ra trừ tình nhân vật chính chí liệt truy cầu cùng thuần khiết tình yêu

« quan su » ghi một cái 'Quân tử' đối 'Thực nữ' truy cầu, nói một trận lấy kết hôn làm mục đích yêu đương.

Lý Trường Thanh tiếng đọc sách bên trong tình ý rả rích, duyên dáng câu truyền đạt chân thành tha thiết kiên trì tình yêu.

"So le rau hạnh, tà hữu khai thác chi. Yêu điệu thực nữ, cảm sát hữu chi."

"So le rau hạnh, tà hữu mạo chi. Yêu điệu thực nữ, chung cổ nhạc chi."

Ngô Hùng Ba lúc đầu chỉ là xuất phát từ hiếu kì, nghĩ mở mang kiến thức một chút trong truyền thuyết thâm son tiếng đọc sách.

Nhưng nghe không tự chủ được đắm chìm trong tiếng đọc sách ý cảnh bên trong, trên mặt khi thì vui cười khi thì bi thương.

Nhớ tới năm đó mới gặp Lưu Ngọc Liên lúc xanh chất chất mà vui sướng tâm tình, tham quân nhập ngũ lúc ưu sầu thương cảm ly biệt chi ý.

Xuất ngũ trở lại thôn hai người nói lại tiền duyên hưng phấn, gắn bó làm bạn thời gian thấm thoát đã qua nửa đời!

Ngô Hùng Ba trong mắt bao hàm lấy ôn nhu nước mắt, chăm chú đem Lưu Ngọc Liên ôm vào trong ngực.

Giống như muốn vò vào trong thịt, hai người không phân người ta, cũng không phân biệt cách.

Lưu Ngọc Liên thì dịu dàng ngoan ngoãn tựa ở Ngô Hùng Ba ngực, cảm thụ được nam nhân động lòng người tình ý lộ ra hạnh phúc mỉm cười.

Lê Thiện Ngọc nhớ tới tại nhân sinh thời khắc gian nan nhất, cùng thê tử cùng một chỗ sáng lập Kim Châu dược nghiệp.

Trải qua ngăn trở long đong sự nghiệp bắt đầu bay lên, thê tử lại dốc lòng chiếu cố gia đình, hải tữ, lão nhân.

Bây giờ cho lão sắc suy, hai người ở giữa chỉ còn thân tình, không có tình yêu.

Lê Thiện Ngọc hồi ức sinh hoạt một chút, buổi sáng một chén canh, trước khi ra cửa một câu căn dặn.

Nguyên lai tình yêu vẫn luôn ở nơi đó, mấy chục năm như một ngày chưa hề điều chưa từng thay đổi.

Lê Thiện Ngọc đỏ lên mặt hổ, đem trong túi quần thẻ phòng hung hăng văng ra.

Một cắt nhàn mây một tuổi nguyệt, một đoạn son thủy một năm hoa.

Thẩm Nhược Lâm chẳng biết lúc nào mê luyến Lý Trường Thanh đọc sách đáng vẽ, tuế nguyệt tinh tốt hiện thế an ổn.

Một chút thanh niên nam nữ đem mười ngón đan xen, giữa lòng mây đều là tình ý dạt dào.

Thậm chí trong thôn lão phu lão thê, đều cảm nhận được chuyện nhà, món ăn mét dầu muối ấm áp.

Lý Trường Thanh đọc xong sách bay về sau không sai rời sân, vung vung lên ống tay áo không mang đi một áng mây.

Về đến nhà, Lý Trường Thanh đem được liệu bao mờ ra, dùng đo cân nặng lượng tốt mỗi loại được liệu phân lượng.

Xuất ra nôi đất thanh tẩy sau đổ vào thanh thủy, để vào phổi tốt được liệu gác ở trên lò lửa sắc nấu.

Thịnh danh chi hạ kỳ thật khó phò, Ngô Hùng Ba, Lê Thiện Ngọc rút cuộc minh bạch vì sao trong sơn thôn tiếng đọc sách có thể truyền khắp toàn huyện.

Ngô Hùng Ba không còn đem Lý Trường Thanh xem như văn bối đối đãi, Lê Thiện Ngọc càng là tin tưởng chính mình sơn dã kỳ nhân cách nhìn.

Hắn mạnh mẽ mặc hắn mạnh, gió mát lướt núi đồi, hắn hoành tùy hắn hoành, Minh Nguyệt chiếu đại giang.

Mặc kệ ngoại giới như thế nào, Lý Trường Thanh vẫn như cũ duy trì một viên tâm bình tĩnh trở lại Chung Nam sơn hạ.

Cho gà con cho ăn, nhô cổ, đọc sách, có chút nhàn rồi liền tiến vào Chư Tử Bách gia Cửu Cung học quán.

Mất ăn mất ngủ mượn nhờ các loại tư liệu nghiên cứu Goldbach giả thuyết, dùng hết trên trăm giờ giấy lộn sau rốt cuộc để ý ra mặt tự.

Goldbach giả thuyết trên bản chất là một cái số chẵn cùng nó số nguyên tố đối quan hệ, biểu đạt một cái số chẵn cùng nó số nguyên tố đối quan hệ toán học biểu đạt thức. Có thể từ thực tiễn trên chứng thực, nhưng Logic trên không cách nào giải quyết cá biệt số chẵn cùng toàn bộ số chẵn mâu thuẫn.

Cá biệt cùng đồng dạng tại chất trên cùng một, lượng trên đối lập, mâu thuẫn vĩnh viễn tồn tại, có thể nói Goldbach giả thuyết vĩnh viễn không cách nào từ trên lý luận để chứng minh.

Bởi vậy có ít người cho rằng nghiên cứu Goldbach giả thuyết là vô dụng công, là một kiện chuyện không có ý nghĩa.

Lý Trường Thanh đem có quan hệ Goldbach giả thuyết tư liệu nghiên cứu thông thấu, đối Goldbach giả thuyết có rất sâu sắc nhận biết.

Đại đạo đơn giản nhất, một cộng một là đơn giản nhất toán học vấn đề, cũng là khoa số học học đại đạo.

Nghiên cứu Goldbach giả thuyết ý nghĩa không phải ở chỗ chứng minh nó tính chính xác, mà là truy cầu toán học chỉ đạo quá trình bên trong mang tới thu hoạch.

Lý Trường Thanh đem ý nghĩ của mình dựa theo nghiêm khắc luận văn cách thức giúp cho chứng minh, dính đến đồng đảo toán học khái niệm, lý luận.

Từ lâu dài tới nói, Lý Trường Thanh luận văn khẳng định tồn tại thiếu hụt.

Nhưng là lấy trước mắt toán học trình độ, Lý Trường Thanh đối Goldbach giả thuyết chứng minh không thể nghi ngờ là chính xác.

Lý Trường Thanh luận chứng quá trình đối si pháp, tròn pháp, tam giác chờ tiến hành cách tân, kéo theo phân tích toán học công cụ phát triển.

Tại xử lý một chút đặc biệt vấn đề bên trên, có thể phát huy ra tác dụng cực lớn.

Lý Trường Thanh đi một chuyến Linh Hạ thôn, đến quán net đem viết xong luận văn dùng bưu kiện gửi đi đến « toán học học báo ».

Luận văn đăng sau chỉ lưu lại một cái đơn giản tính danh, không có ghi chú cụ thể tin tức.

« toán học học báo » là Hoa Hạ lớn nhất ảnh hưởng lực tập san, lịch sử lâu đời lấy phát biểu cao cấp luận văn mà nghe tiếng.

Hoa La Canh, vương nguyên, Trần Cảnh Nhuận chờ đều từng đảm nhiệm chủ biên, ở trong ngoài nước đều hưởng thụ tiếng tăm là phi thường chuyên nghiệp học thuật tập san.

Toán học ban biên tập thẩm bản thảo thời gian là ba đến bốn cái ngày làm việc, thu được bài viết sau phân phát đến tương ứng lĩnh vực ban biên tập.

Hoàng Quảng Hiền là chuyên môn phụ trách số luận lĩnh vực biên tập, bình thường bài viết không nhiều công việc so sánh thanh nhàn.

Cho mình pha một ly trà tựa ở trên ghế da, tùy tiện ấn mở cái website ngồi chờ tan tầm, đột nhiên trong hộp thư thu được phần bản thảo.

Tập san hàng năm mới thu được hơn một ngàn phần bản thảo, phân phối đến số luận lĩnh vực càng ít, Hoàng Quảng Hiền ngồi thẳng người nghiêm túc đối đãi.

"Ai, làm sao còn biết còn có người đem tinh lực đặt ở Goldbach giả thuyết luận chứng trên?"

Hoàng Quảng Hiền chỉ nhìn dưới luận văn đề mục tâm liên lạnh nửa đoạn dưới, có chút thất vọng nói.

Thân là « toán học học báo » số luận lĩnh vực biên tập, Hoàng Quảng Hiền đối Goldbach giả thuyết lại hiểu rõ bất quá.

Hoa La Canh, vương nguyên, Trần Cảnh Nhuận chờ trước chủ biên đều từng dần thân vào tại Goldbach giả thuyết, đối Goldbach giả thuyết thúc đẩy làm ra qua cống hiến to lớn.

Trần Cảnh Nhuận mất đi về sau, hàng năm đều có thật nhiều người tuyên bố chính mình chứng minh Goldbach giả thuyết.

Thậm chí không xa ngàn dặm chạy đến trung khoa viện toán học chỗ đi tìm các viện sĩ lý luận, nhưng trên thực tế đại bộ phận luận chứng người liên chút cơ bản toán học khái niệm đều không có làm rõ ràng.

Hoàng Quảng Hiền tại trên internet gặp qua không ít người luận chứng quá trình, có thể nói sai lầm chông chênh buồn cười đến cực điểm.

Thấy rõ ràng bư kiện chủ đề về sau, Hoàng Quảng Hiền tiện tay đem bư kiện đóng lại, uống một ngụm trà dựa vào ghế nhắm mắt dưỡng thần.

Hoàng Quảng Hiền nghỉ ngơi một hồi về sau, nhìn xem lúc khoảng cách tan tâm còn có một giờ, nhàn rỗi nhàm chán lại lần nữa ấn mở Lý Trường Thanh gửi tới bư kiện.

"Luận văn cách thức nghiêm cẩn, chưa từng xuất hiện sai lầm, miễn cưỡng có thể xem tiếp đi!"

Hoàng Quảng Hiền bưng trà nhàn nhã nhìn xem luận văn, nghĩ đến chính mình có thể phát hiện mấy chỗ sai lầm.

Khi thấy một nửa thời điểm, Hoàng Quảng Hiền chau mày, liên một chỗ có thể thấy được sai lầm đều không có!

Mà lại toán học khái niệm sử dụng phi thường tinh chuẩn, luận chứng Logic cực kỳ nghiêm mật, xem xét chính là xuất phát từ tay mọi người.

Hoàng Quảng Hiền nội tâm sững sốt vạn phần, đem luận văn từ đầu tới đuôi cẩn thận xem mấy lần, vẫn không có phát hiện một chỗ sai lầm!

Giọt mồ hôi trên trán từ trên mặt trượt xuống, Hoàng Quảng Hiền bắt đầu hoài nghi nhân sinh. . .

PS: Cảm tạ Breezebee, vung đao trăm ngựa kiếm dài không, Thổ Gia Hắc ca các loại khen thưởng ~

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Ban biên tập chán kinh

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2051 chữ □2017. 08. 01 02:23 1 □ trần phong

Cả bản luận văn 0 tí vết, có thể xưng kinh điển điển hình.

Chẳng lẽ là mình chức nghiệp tổ đường không đủ, kiểm tra không ra trong đó sai lầm?

Hoàng Quảng Hiền nhìn chăm chăm bư kiện suy nghĩ xuất thần, nội tâm như dơi sông lấp biển suy nghĩ ngàn vạn.

Vẫn là nói một vị nào đó đại sư quả thực chứng minh Goldbach giả thuyết, lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu?

Hoàng Quảng Hiền không khỏi sinh ra cái to gan ý nghĩ, liên tranh thủ bư kiện dưới kéo đến một trang cuối cùng.

Nhưng mà lại không có đạt được bất luận cái gì hữu dụng cụ thể tin tức, chỉ có cái thật đơn giản danh tự.

"Lý Trường Thanh?", Hoàng Quảng Hiền nhìn thấy lạc khoản danh tự sau nghi hoặc không giảm trái lại còn tăng.

Số luận lĩnh vực có hai tên phụ trách sơ thẩm biên tập, Kim Khải Hoa chính thu dọn đồ đạc chuẩn bị xuống lớp.

"Kim tử nhìn xem người hòm thư, có một phần tân thu đến bản thảo!"

Một người tính ngắn, hai người tính dài, Hoàng Quảng Hiền đối ngoại một tên biên tập Kim Khải Hoa nói.

"Căn bản không cần nhìn khẳng định là ngụy luận văn, Goldbach giả thuyết nào có dễ dàng như vậy chứng minh?"

Kim Khải Hoa chỉ là quét mắt một vòng tiêu đề trong nháy mắt liền không hứng thú, đều chẳng muốn nhìn chính văn nội dung.

"Có vẻ như quả thực chứng minh Goldbach giả thuyết, mà lại là một vị không biết tên người mới!"

Hoàng Quảng Hiền cho rằng luận văn là chính xác, vẫn có chút niềm tin không đủ địa đạo.

"Một vị không biết tên người mới chứng minh Goldbach giả thuyết, lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu?"

Kim Khải Hoa nghe tựa như thiên phượng dạ đàm, tràn ngập hoài nghi nói.

"Vốn cho rằng là lừa ác, ai biết là thật đâu!", Hoàng Quảng Hiền cười khổ nói.

"Làm sao có thể, lên lớp không có nghiêm túc nghe giảng a?", Kim Khải Hoa trêu ghẹo nói.

"Cụ thể cái dạng gì, người mắt nhìn liền biết!", Hoàng Quảng Hiền liếc mắt nói.

"Cho ta một phút!", Kim Khải Hoa tự tin nói.

Hoàng Quảng Hiền nhìn Kim Khải Hoa đem bưu kiện ấn mở, thần sắc từ lơ đãng đến chấn kinh vạn phần.

"Mười phút đều đi qua a, tìm ra luận văn bên trong sai lầm không có?", Hoàng Quảng Hiền cười hỏi.

"Thật đúng là không có bất kỳ cái gì sai lầm!", Kim Khải Hoa thán phục nói.

"Lý Trường Thanh đâu, nghe nói qua chưa?", Hoàng Quảng Hiền tiếp tục nói.

"Ngạch, cũng không có. . .", Kim Khải Hoa quần bách địa đạo.

"Người ta đều chưa nghe nói qua, chẳng lẽ là gần đây xuất hiện tân tú?", Hoàng Quảng Hiền suy đoán nói.

"Toán học tân tú đánh hạ thế kỷ nan đề, lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu, người bình thường sẽ chỉ tưởng rằng lẫn lộn!"

Kim Khải Hoa không có tìm ra luận văn bên trong sai lầm, nhưng không coi trọng luận văn tiền cảnh.

"Dựa theo quá trình hai vị phụ trách sơ thẩm biên tập không có phát hiện sai lầm, liền muốn đem đây văn đề cử đến biên ủy hội."

Hoàng Quảng Hiền muốn đem luận văn đề cử đi lên, nhưng cần đạt được hai vị sơ thẩm biên tập nhất trí tán đồng.

"Goldbach giả thuyết nước rất sâu, dương xương ngọc viện sĩ một mực phản đối đem tinh lực vùi đầu vào Goldbach giả thuyết bên trong, cho rằng kia là vô dụng công! Mà lại liên tục Hoa lão lúc tuổi già đều làm cho là mình đạt được chứng minh, nói không chừng luận văn thật tồn tại sai lầm, chỉ là chúng ta trình độ có hạn không có phát hiện mà thôi!"

Kim Khải Hoa trầm tư sau đem sự tình lý rất thuận, đối Hoàng Quảng Hiền phân tích nói.

"Đem luận văn đề cử đi lên có thể sẽ náo ra trò cười thậm chí đắc tội với người, nhưng cũng có khả năng bỏ lỡ trọng đại nghiên cứu khoa học thành quả. Huống hồ chúng ta vốn chỉ là sơ tuyển, phạm chút sai lầm cũng có thể tiếp nhận, dựa theo trình tự bình thường đề cử đến biên ủy hội, đem sự tình giao cho biên ủy hội theo chủ biên đi quyết định đi!"

Hoàng Quảng Hiền có chính mình thủ vững, thuyết phục Kim Khải Hoa nói.

Kim Khải Hoa không muốn gánh chịu trách nhiệm, đành phải bắt đắc dĩ đồng ý đem luận văn đề cử đi lên.

Hoa Hạ toán học học được quản lý trưởng dương xương ngọc, Thủy Mộc đại học ngành toán học điển rộng Văn viện trưởng, Yến Kinh đại học trưởng cũng như giáo sư chờ nổi danh chuyên gia học giả tạo thành « toán học học báo » biên ủy hội, chuyên môn phụ trách sơ thẩm đề cử đi lên bản thảo.

Mỗi vị chuyên gia thu được Hoàng Quảng Hiền, Kim Khải Hoa đề cử tới luận văn phản ứng khác nhau, có người tán đồng, có người phản đối!

Dương xương ngọc viện sĩ từng tại công chứng trường hợp khuyên bảo người trẻ tuổi, không muốn đem tinh lực lãng phí ở chứng minh Goldbach giả thuyết vô dụng công lên. Khi thấy số luận lĩnh vực biên tập đem một phần liên quan tới Goldbach giả thuyết luận văn đề cử đi lên lúc, cau mày trong lòng

không vui.

« toán học học báo » là một bộ khoa học chuyên nghiệp tập san, mà Goldbach giả thuyết căn bản là không thể nào chứng minh.

Thăm bản thảo người thế mà đem một phần tất nhiên sai lầm luận văn đề cử đến biên ủy hội, khẳng định là trình độ không được khó mà phát giác trong đó sai lầm!

Điện quang văn từng là Hoàng Quảng Hiên đạo sư, quan hệ của hai người vẫn luôn không tệ.

Hoàng Quảng Hiên ở trong điện thoại đem sự tình lại tự thuật một lần, điện quang văn lập tức gây nên cao độ coi trọng.

Ở văn phòng ngồi xuống mang theo kính mắt, một lần nữa bật máy tính lên đem Hoàng Quảng Hiên gửi tới luận văn cẩn thận nghiên cứu một lần.

"Không chỉ có không tìm ra bất kỳ lỗi lầm nào lầm, nội dung bên trong còn kéo theo số luận công cụ phát triển!"

Điện quang văn sau khi xem xong kính hải không thôi, hít sâu một hơi.

"Điện viện trưởng, rộng hiên gửi tới luận văn người xem hết đi, có phát hiện hay không sai lầm gì?"

Trương cung như cùng dương xương ngọc vừa vặn tương phản, từ thời còn học sinh liền đối Goldbach giả thuyết cực kỳ cảm thấy hứng thú.

Nhưng thẳng đến trở thành Yến Kinh đại học ngành toán học giáo sư đều cơ bản không có tiến triển, nhìn thấy Lý Trường Thanh luận văn lúc giống như mở ra thế giới mới đại môn, hưng phấn cho điện rộng rừng gọi điện thoại nói.

"Tạm thời còn chưa phát hiện sai lầm, người đối Goldbach giả thuyết nghiên cứu tương đối sâu nhập có cái gì kiến giải sao?"

Điện rộng rừng là Hoa Hạ nổi tiếng toán học gia chuyên gia, lại không có bất kỳ cái gì đầu mối lúng túng nói.

"Luận văn đối Goldbach giả thuyết trình bày, cơ bản phù hợp ta trước đó suy nghĩ phương pháp! Có thể ta tưởng tượng có thật nhiều không hoàn thiện địa phương, không nghĩ tới có người có thể quả thực đem toàn bộ luận chứng quá trình hoàn chỉnh nghiêm cẩn đến ghi thành luận văn."

Trương cung như đối Lý Trường Thanh luận văn khen khen không dứt miệng, dùng rất khâm phục ngữ khí nói.

"Bản này luận văn đúng là có khả năng chứng minh Goldbach giả thuyết, bất quá chúng ta vẫn là tổ chức biên ủy hội thương lượng một chút xử lý như thế nào đi!",

Điện rộng rừng nghiên cứu mấy lần về sau, cho rằng luận văn có thể là chính xác, nhưng vẫn là bảo hiểm địa đạo.

Dương xương ngọc tiếp vào điện rộng rừng, trương cung như tăng ca tổ chức biên ủy hội đề nghị lúc, xanh mặt xem xét dưới nhận được bưu kiện.

Cấp tốc quét mắt một vòng về sau, lại nghiêm túc cẩn thận đem luận văn nhiều lần đi lại xem xét mấy lần, tiếp lấy cả người ngây ra như phỗng.

Không nói đến luận văn đối Goldbach giả thuyết chứng minh, tự nhiên mà thành không có kẽ hở!

Riêng là luận văn đối với toán học công cụ phát triển liền có cống hiến to lớn, ứng dụng đến một số lĩnh vực có thể sinh ra bay vọt về chất.

Lý Trường Thanh lại tại Chung Nam sơn khổ luyện chước cầm kỹ nghệ, tựa hồ đem quên lãng cho « toán học học báo » gửi bản thảo sự.

Không chút nào biết chính mình nhất thời hưng khởi nghiên cứu ra Goldbach giả thuyết chứng minh, sẽ đối với toán học giới tạo thành cỡ nào phong bạo.

Trăm năm sét đánh Ngô Đồng Mộc chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, thậm chí so Hoa Hạ danh cầm cháy đuôi càng thêm khó được.

Lý Trường Thanh không ngừng mà thôi luyện chước đàn kỹ nghệ, chỉ có đạt tới lô hòa thuần thanh lúc mới dám động thủ.

Dùng một thanh phổ thông Thất Huyền Cầm ngồi ngay ngắn ở rừng trúc dưới, đàn một bản « Trịnh gió » hát Kinh Thi bên trong từ.

"Thanh Thanh Tử cầm, ung dung tâm ta. Tung ta không hướng, tử ninh không tự âm?"

"Thanh Thanh Tử đeo, ung dung ta nghĩ. Tung ta không hướng, tử ninh không đến?"

"Chờ này đạt này, tại vọng lâu này. Một ngày không thấy, như ba tháng này!"

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Kim Châu được nghiệp khốn cảnh

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2181 chữ □ 2017. 08. 02 22:07 1 □ hoa mai hiểu gió

Độc tọa u hoàng lý, đạn cầm phục trường khiếu.

Lâm thâm nhân bất tri, minh nguyệt lai tương chiếu.

Lý Trường Thanh tại rừng trúc dưới ánh đàn hát vang, tiếng đàn du dương uyển chuyển tiếng ca thanh thúy êm tai.

Tại rừng mậu u tĩnh trong núi sâu không người lắng nghe, chỉ có Minh Nguyệt khẳng khái tùy ý lấy ngân huy.

Tựa hồ nghe hiểu Lý Trường Thanh khúc đàn, tiếng ca, dùng phương thức của mình đến vỗ tay hoan múa.

Tiếng đàn nghĩ, một khúc tận, dư âm lượn lờ, bất tuyệt như lũ.

Lý Trường Thanh hào hứng lúc đến, đứng dậy đọc lấy « vệ phong » bên trong quân tử cùng trúc.

"Xem kia kỳ áo, lục trúc y y. Có phi quân tử, như cắt như tha, như mài như mài."

"Sắt này giản này, hách này tuyên này, có phi quân tử, cuối cùng không thể huyền này!"

"Xem kia kỳ áo, lục trúc Thanh Thanh. Có phi quân tử, từ chối nghe tú oánh, sẽ biện như sao."

"Sắt này giản này, hách này tuyên này, có phi quân tử, cuối cùng không thể huyền này!"

Thân hình thẳng tắp cùng cứng cáp Thúy Trúc hòa làm một thể, hiển lộ lấy gió qua không gãy, mưa qua không trượt ngàn mài vạn gỗ vẫn cứng cỏi khí chất.

Lý Trường Thanh đọc xong « Kinh Thi » về sau, lại tiến vào rửa nghiên mực luyện chữ vẽ tranh, Thiên Nguyên cò trong phòng đánh cò.

Rửa nghiên mực nước một nửa mang theo nhân nhạ màu đen, mai trắng giống như nhỏ lên điểm đen sau tản ra đáng vẽ.

Thiên Nguyên cò trong phòng đen trắng từ giống như Long Hồ đánh nhau, chăm chú cắn hòa vào nhau chém giết dị thường kịch liệt.

Lý Trường Thanh hết sức chăm chú đầu nhập thế cuộc bên trong, hai trăm mười ba tay sau còn duy trì hai viên từ ưu thế.

Cục diện trên chiếm cứ chủ động, hình thành bao vây tiêu diệt chi thế, tựa hồ nhìn thấy hi vọng thắng lợi.

Phạm Tây Bình thần sắc bình tĩnh vuốt ve chòm râu của mình, từ thông dong cho nâng cò lạc từ nhất cử phản sát!

"Ha ha, Phạm lão kỳ nghệ kinh người, bội phục bội phục!", Lý Trường Thanh cười đối Phạm Tây Bình nói.

"Người thiếu niên biết rõ là dự định xâm nhập thế cuộc, lại có thể dùng quang minh chính đại cách đi dừng cảm tiến tới lấy vụng phá xảo, nếu không phải lưu thêm một tay thật đúng là không gánh nổi bàn cờ của ta!"

Phạm Tây Bình đối Lý Trường Thanh khắc khổ, thiên phú, kỳ phong đều phi thường tán thành, gật đầu mỉm cười đối Lý Trường Thanh nói.

Lý Trường Thanh Shōgi cục replay cùng Phạm Tây Bình lẫn nhau thảo luận, được ích lợi không nhỏ mới lưu luyện không rời đến rồi đi Thiên Nguyên cò phòng.

Chân trời xuất hiện màu trắng bạc, mặt trời mới mọc nhuộm đỏ mây trắng.

Lý Trường Thanh khiêng cuộc đi trong đất nhỏ cỏ, xới đất, cải trắng, củ cải, dưa leo chờ mọc tốt đẹp.

Diệu Oa thảo giống như bích ngọc điêu thành, có bốn cái hài nhi lớn chừng bàn tay xanh biếc Diệp tử.

Lý Trường Thanh lần trước đọc « Kinh Thi » về sau, tiếng đọc sách thần kỳ hiệu quả truyền bá ra.

Tới người nghe bên trong tình lữ, vợ chồng đang rõ ràng gia tăng, Lý Trường Thanh lại kết hợp đông đảo điển tịch giảng thuật như thế nào tu thân dưỡng tính.

Lê Thiện Ngọc Kim Châu được nghiệp mấy khoản tân được nghiên cứu chế tạo đều lâm vào khốn cảnh, chu kỳ quá dài lời nói có khả năng dẫn đến mất xích tài chính đứt gãy.

Sáng sớm liền lái xe tới đến Lý gia thung lũng nghe Lý Trường Thanh đọc sách, thuận tiện nghiệm chứng một chút phương thuốc hiệu quả tìm kiếm phương pháp giải quyết.

Đọc xong sách về sau, Lý Trường Thanh cho Lưu Ngọc nga dùng hóa lò nấu thảo dược, Lê Thiện Ngọc mượn thăm hỏi Lưu Ngọc nga tên tuổi cũng đi theo.

"Thanh oa, thảo dược này hiệu quả coi như không tệ, uống xong cảm giác cả người đều nhẹ nhõm rất nhiều!", Lưu Ngọc nga cảm kích nói.

"Lại uống một hai lần cơ bản liền có thể toàn bộ bài trừ thể nội độc tố, đến lúc đó cho người thêm mở một bộ cổ bản bồi nguyên thuốc."

Lý Trường Thanh đem dược thảo đặt ở trên lò lửa, lại dành thời gian cho Lưu Ngọc Liên bắt mạch nói.

"Đồng hương dùng thuốc như thần, có hay không mục đích đến Kim Châu dược nghiệp hỗ trợ? Ra cái giá, coi như cho cổ phần cũng thành!"

Lê Thiện Ngọc đối Lý Trường Thanh y thuật nhìn đến nóng mắt, rất tha thiết địa đạo.

"Trên núi tự tại quen a, không quen đi ra ngoài làm việc.", Lý Trường Thanh từ chối nói.

"Ai, nếu là đồng hương không giúp ta, Kim Châu dược nghiệp khả năng liền muốn đóng cửa! Đến lúc đó hơn ngàn tên nhân viên liền sẽ thất nghiệp, mấy trăm gia đình đem lâm vào khốn cảnh!"

Lê Thiện Ngọc là tên có xã hội tinh thần trách nhiệm xí nghiệp gia, không sợ thất bại nhưng lo âu nhân viên tiền đồ rất thất vọng địa đạo.

"Ha ha, không nhất định phải đến Kim Châu dược nghiệp nhậm chức mới có thể giúp cho người!"

Lý Trường Thanh thấy rõ nhân tính, nhìn Lê Thiện Ngọc không giống giả mạo cười nói.

« Mạnh Tử » bên trong có nói: Nghèo thì chỉ lo thân mình, đạt thì kiêm thiện thiên hạ.

Lý Trường Thanh bởi vì Chư Tử Bách gia mà thu được tuyệt thế y thuật, có thể kiêm tể người khác tự nhiên là sẽ đi làm.

"Chỉ cần đồng hương nguyện ý giúp ta, điều kiện gì đều có thể!", Lê Thiện Ngọc gặp sự tình có chuyển cơ kích động nói.

"Một con đường!", Lý Trường Thanh dựng thẳng ngón trỏ nói.

"Đường gì, cổ phần vẫn là tiền mặt?", Lê Thiện Ngọc nghi hoặc nói.

"Từ Linh Hạ thôn đến Lý gia thung lũng đường!", Lý Trường Thanh thần sắc bình thường địa đạo.

"Có đức độ, làm cho người hổ thẹn, đường nhất định sắp xếp người sửa tốt!"

Lê Thiện Ngọc đối Lý Trường Thanh càng phát kính nể, miệng đầy trả lời nói.

Muốn giàu trước sửa đường, nhưng Linh Hạ hương chính phủ có thể tu nửa đoạn trước đường núi đã rất không dễ dàng.

Đang sau đến Lý gia thung lũng một nửa, cần so nửa đoạn trước càng lớn đầu nhập, tối thiểu phải tính trăm vạn mới có thể khởi động.

Núi cao sườn núi đột ngột tựa như là xiềng xích khóa lại Lý gia thung lũng, Lý Trường Thanh có thể đọc sách có thể cải thiện các thôn dân tinh thần diện mạo.

Nhưng đồng bộ đề cao vật chất cơ sở, cho các thôn dân sáng tạo làm giàu điều kiện đồng dạng phi thường trọng yếu.

"Trước đừng đáp ứng quá sớm, nói không chừng ta cũng không thể giải quyết mặt người đến khốn cảnh!"

Kim Châu dược nghiệp gặp phải khốn cảnh khẳng định phi thường khó giải quyết, Lý Trường Thanh không tự đại đến có thể giải quyết hết thảy vấn đề nhắc nhở.

"Yên tâm đi, mặc kệ có thể hay không giải quyết vấn đề, con đường này ta đều tu!"

Lê Thiện Ngọc nghĩ kết giao Lý Trường Thanh, vỗ ngực bảo đảm nói.

"Ừm, qua một hai ngày đi xem một chút đi!"

Lý Trường Thanh đối Lê Thiện Ngọc thái độ rất hài lòng, gật đầu nói.

Khoảng cách Lý gia thung lũng ở ngoài ngàn dặm Yên Kinh, trung khoa viện toán học sở nghiên cứu nào đó trong phòng họp.

Dương Xương Ngọc, Điền Quảng Văn, Dương Cung Như chờ nổi danh chuyên gia, học giả, giáo sư, đều ngồi vây quanh tại bàn hội nghị bên cạnh nghiên cứu Lý Trường Thanh luận văn.

"Các vị thế nào, có cái gì phát hiện mới không có?", Điền Quảng Văn cười hỏi.

"Luận văn hẳn là khoa học chứng minh Goldbach giả thuyết, nhưng là Lý Trường Thanh là ai?"

Một đám chuyên gia học giả tới tấp lắc đầu biểu thị không có phát hiện sai lầm, lại đối luận văn tác giả cảm thấy nghi hoặc.

"Đúng vậy a, chưa hề không có ở vòng tròn bên trong nghe nói cái tên này nha, chẳng lẽ là dân khoa?", nào đó giáo sư tràn đầy đồng cảm địa đạo.

"Vô luận là từ luận văn nghiêm cẩn tính, vẫn là đối định lý, suy luận các loại chính xác ứng dụng, cũng không thể là dân khoa!"

"Nếu là dân khoa có tài nghệ này, chúng ta những chuyên gia này, học giả, giáo sư dứt khoát đi gặp trở ngại coi như vậy đi!"

Phòng họp phát ra một trận tiếng cười, làm dịu hiện trường bầu không khí ngột ngạt.

"Nếu như luận văn quả thực chứng minh quốc gia phương tây mấy trăm năm cũng không có thể giải quyết Goldbach giả thuyết, không thể nghĩ ngờ đem cho Hoa Hạ tại quốc tế toán học giới mang đến vô thượng vinh dự!"

Điền Quảng Văn viện trưởng đối Lý Trường Thanh luận văn phi thường thưởng thức, cũng không thêm để ý tác giả thân phận.

"Cũng đừng quên vạn nhất cho phương tây toán học gia nhóm lấy ra đâm tới, đối « toán học học báo » danh dự cũng là bên trong làm tổn thương!"

Dương Xương Ngọc không cho rằng Goldbach giả thuyết có thể có kết quả, phản đối nói.

"Chúng ta đều cảm thấy luận văn chứng minh Goldbach giả thuyết, vẫn là giao cho Lý Bình Nhân chủ biên xem qua đi!"

Trương Cung Như rất tán thành Lý Trường Thanh chứng minh ý nghĩ, đề nghị.

Cái khác chuyên gia, học giả, các giáo sư đều gật đầu đồng ý, Dương Xương Ngọc cũng tìm không thấy cụ thể phản đối lý do!

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Lý Trường Thanh là ai?

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2137 chữ □ 2017. 08. 04 03:53 □

Trung khoa viện toán học sở nghiên cứu hành lang bên trong, trưng bày lấy kỳ trước sở trưởng chân dung.

Lý Bình Nhân chấp tay sau lưng nhìn qua trên vách tường ảnh chụp, hoài niệm trước kia ngây ngô thời gian.

Hoa La Canh từng nhận chức toán học sở nghiên cứu người nhậm chức đầu tiên sở trưởng, bồi dưỡng ra toán học giới đại lượng nhân tài!

Lý Bình Nhân cũng từng có may mắn lắng nghe Hoa La Canh dạy bảo, từng bước đi vào toán học điện đường.

Tìm kiếm huyền bí trong đó chậm rãi trưởng thành, tiếp nhận toán học sở nghiên cứu sở trường, « toán học học báo » chủ biên!

"Vừa rồi Điền viện trưởng, dương quân sự, trường giáo sư bọn hắn tới phòng làm việc tìm ngài, hi vọng ngài có thể hỗ trợ nhìn một phần bản thảo!"

Một vị mang theo kính mắt ước chừng chừng ba mươi tuổi trợ lý nghiên cứu viên, nhìn thấy Lý Bình Nhân sau câu nệ nói.

"Đi thôi, mang ta tới!", Lý Bình Nhân gật đầu nói.

Trợ lý nghiên cứu viên đem Lý Bình Nhân đưa đến cửa phòng hội nghị, Lý Bình Nhân dậm chân đi vào phòng họp.

Lúc này trong phòng họp chuyên gia học giả còn tại âm thầm suy đoán, Lý Trường Thanh thân phận chân thật.

Biên ủy hội hội tụ Hoa Hạ toán học giới nhân tài kiệt xuất, là một chi học thuật trình độ phi thường cao đoàn đội.

Dựa theo lệ cũ chỉ cần biên ủy hội có thể thông qua bản thảo, Lý Bình Nhân đều chỉ là tại chi tiết phương diện làm ra điều khiển tinh vi.

Trừ một chút dính đến thế kỷ tính nan đề bên ngoài, biên ủy hội đều có thể thông qua thương nghị tự hành giải quyết.

"Có phần liên quan tới Goldbach giả thuyết luận văn, cần ngài tới làm ra quyết định!"

Điền Quảng Văn xuất ra một phần in luận văn, đọc theo mặt bản đưa cho Lý Bình Nhân nói.

"Goldbach giả thuyết?", Lý Bình Nhân tiếp nhận luận văn trong lòng cực kỳ nghi hoặc nói.

Hoa La Canh từng tổ chức lớp huấn luyện tận sức tại nghiên cứu Goldbach giả thuyết, vương nguyên, Trần Cảnh Nhuận đều là trong đó kiệt xuất đại biểu.

Đáng tiếc đều không thể hoàn thành Goldbach đoán một bước cuối cùng, lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu.

Lý Bình Nhân bởi vậy đối Goldbach giả thuyết có rất sâu tình tiết, chỉ là có lòng không đủ lực!

"Chúng ta phân tích bản này luận văn là chính xác, chọn không ra bất kỳ mao bệnh!", Trương Cung Như nói.

"Ừm, ta xem một chút!", Lý Bình Nhân ngồi tại trong phòng họp ở giữa nghiêm túc xem Lý Trường Thanh luận văn.

Thần sắc từ nghi hoặc đến chấn kinh, lại đến sau cùng không thể tưởng tượng nổi!

Đem luận văn tính chính xác xác nhận mấy lần về sau, Lý Bình Nhân cầm luận văn tay có chút run rẩy.

Luận văn sáng tạo tính chứng minh Goldbach giả thuyết, đối Hoa Hạ thậm chí quốc tế toán học giới mà nói đều có ý nghĩa trọng đại!

"Luận văn tính chính xác là không thể nghi ngờ, nhưng cái này Lý Trường Thanh là ai?", Lý Bình Nhân chắc chắn mà hỏi thăm.

"Hiện tại còn không rõ ràng lắm, bài viết trên chỉ có cái đơn giản danh tự.", Điền Quảng Văn lắc đầu nói.

"Can hệ trọng đại, nhất định phải nhanh liên hệ với Lý Trường Thanh!", Lý Bình Nhân nghiêm túc nói.

"Ừm, có thể từ gửi bản thảo hòm thư ra tay!", Điền Quảng Văn trầm tư nói.

"Sắp xếp người chuẩn bị đặc san, đem luận văn báo dẫn xuất đi, để phòng xảy ra bất trắc!"

Lý Bình Nhân biết rõ bản này luận văn tầm quan trọng, phải nắm chắc thời gian đến xử lý.

"Một cái toán học người mới chứng minh Goldbach giả thuyết, vẫn là cẩn thận xử lý cho thỏa đáng!"

Dương Xương Ngọc tìm không được khoa học lý do, đành phải từ mặt bên bác nói.

"Chân lý là cân nhắc khoa học duy nhất tiêu chuẩn, đã luận văn là chính xác, vì cái gì không thể xóa được treo lên?"

Lý Bình Nhân không nhìn luận văn tác giả thân phận tin tức, giải quyết dứt khoát địa đạo.

Toàn bộ « toán học học báo » đều điều động, làm tốt Lý Trường Thanh luận văn phát hành công việc.

Hoàng Quảng Hiền thì là càng không ngừng cho Lý Trường Thanh gửi bản thảo hòm thư phát bưu kiện, lại như đá ném vào biển rộng không có bất kỳ cái gì tiếng vọng.

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng, mà ném đá từ người lại công gùi thuốc tại Chung Nam sơn trên hái thuốc.

Lý Trường Thanh xuống núi lúc cố ý vây quanh hòn đá nhỏ đầm hơi nghi ngời, cầm quyển sách dựa vào tảng đá lẳng lặng đọc lấy.

Dương dương tự đắc thích thú, tận hưởng sơn thủy chí thú.

Mặt trời chiều ngã về tây, Lý Trường Thanh dọc theo dòng suối nhỏ trở lại nhà gỗ nhỏ.

Hoan Hoan, Hi Hi xách lấy đèn nhánh mắt nhỏ, từ trong phòng xông tới dựng thẳng ôm Lý Trường Thanh bấp chân.

Nhưng chân sau không chịu nổi thân thể mập mạp trọng lượng, quăng lẫn lộn trên mặt đất bán manh.

Hai chi chồn con non sừng sốt có husky tiềm chất, Lý Trường Thanh nghĩ đến phải chăng mua thấp kém sữa bột.

Nửa đêm dưới lên tiểu Vũ, giọt mưa đánh trên lá cây thanh âm tựa như là một khúc hòa âm, Lý Trường Thanh nghe tiếng mưa rơi ngủ.

Sau cơn mưa không khí phá lệ mới mẻ, Lý Trường Thanh đón nắng sớm đi tại trên sơn đạo.

Tại Lý gia thung lũng đọc xong sách về sau, Lê Thiện Ngọc lại theo sát lấy Lý Trường Thanh.

Lưu Ngọc Liên vền vẹn phục dụng ba bộ thuốc, thể nội độc tố liên bài trừ hầu như không còn, muốn trở về điều dưỡng.

"Đại đi, những thuốc này ngươi cầm, dựa theo ta nói với người phương pháp sắc phục!"

Lý Trường Thanh sẽ tại trên núi hái được một chút cỏ bản bồi nguyên dược liệu, điều phối hảo dược phương đóng gói.

"Ừm ừm, nhớ kỹ đâu, tới này cái cho người!"

Lưu Ngọc Liên cười gât đầu, bất động thanh sắc đem một trương thẻ nhét vào Lý Trường Thanh trong tay.

"Tiện tay mà thôi, không cần dạng này!", Lý Trường Thanh né tránh nói.

"Thanh oa, người tiện tay mà thôi có thể đem cứu người đi ra bề khổ, là hửn là!"

Ngô Hùng Ba đem thẻ cường ép nhét vào Lý Trường Thanh trong tay, thuyết phục nói.

"Ngọc tỷ, đều là người một nhà sao có thể thu tiền của người a!", Lưu Thúy Nga nói.

"Nếu không phải Thanh oa mấy tấm thuốc, tỷ người còn tại chịu tội đâu!", Ngô Hùng Ba nói.

"Thanh oa, mặt mũi là sinh nhật người! Tiền không nhiều, không muốn ngại ít!", Lưu Ngọc Liên nói.

Lý Trường Thanh không lay chuyển được đành phải bắt đắc dĩ nhận lấy, tiếp lấy cười Lê Thiện Ngọc huy đẳng tiến về Kim Châu dược nghiệp.

Kim Châu dược nghiệp ở vào Cốc Dương huyện kim thủy hà hạ du, trừ chế dược nhà máy bên ngoài còn có một tòa khách sạn cấp sao.

Lê Thiện Ngọc trực tiếp đem Lý Trường Thanh đưa đến kim châu khách sạn, đã chuẩn bị kỹ càng xa hoa VIP phòng.

"Đến kim châu khách sạn làm gì?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Đợi chút nữa phụ trách hạng mục khai thác Cung giáo sư tương lai qua, cho đồng hương giới thiệu một chút tình huống cụ thể!", Lê Thiện Ngọc giải thích nói.

"Không cần phiền toái như vậy, trực tiếp đi phòng thí nghiệm đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt!", Lê Thiện Ngọc nói.

Kim Châu dược nghiệp phòng thí nghiệm là một tòa độc lập viện tử, chỉ có một tòa bốn tầng pha lê kiến trúc.

Lê Thiện Ngọc sau khi xuống xe, tự mình đem Lý Trường Thanh dẫn tới phòng thí nghiệm.

Trong phòng thí nghiệm một tên dáng người thon gầy tóc hoa râm lão đầu chính loay hoay một đồng ống nghiệm, đứng bên cạnh mấy tên mặc áo choàng trắng trợ lý.

Lão đầu đem một ống màu xanh nhạt thuốc thử theo một ống màu trắng nhũ dịch đổ vào cùng một chỗ, toát ra một đám khói trắng cuối cùng đều biến thành màu đen.

"Ai, lại thất bại!", lão đầu thở dài nói.

"Bên trong sông y dược đại học Cung Vệ quốc giáo sư, là chế dược lĩnh vực chuyên gia!", Lê Thiện Ngọc hướng Lý Trường Thanh giới thiệu nói.

"Ngươi chính là bán quả đào? Rốt cục nhìn thấy chân nhân á!", Cung Vệ quốc hai mắt sáng lên nói.

"Cung giáo sư, ngươi tốt!", Lý Trường Thanh khẽ vuốt cằm nói.

"Ngươi quả đào thật không đơn giản, bên trong chứa một loại nào đó nguyên tố vi lượng, nhưng chính là kiểm tra không ra cụ thể vật chất, đến cùng là cái gì chủng loại?", Cung Vệ quốc hết sức tò mò địa đạo.

"Ha ha, chính là trong nhà chúng phổ thông cây đào!"

Cây đúng là phổ thông cây đào, Lý Trường Thanh chỉ là dùng linh thủy đổ vào mà thôi.

PS: Nhân vật ở bên trong đơn thuần hư cấu, xin chớ cùng hiện thực đối ứng.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Một gốc sống thảo!

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2265 chữ □2017. 08. 05 19:32 □

Trồng phổ thông cây đào, chứa nguyên tố vi lượng. Bán việc nhà rau họ, có thể xưng tráng dương tiên thảo.

Đọc nho gia kinh điển, truyền bá thánh hiền chi đạo. Học tập Tây y chuyên nghiệp, lại có thể bắt mạch hỏi bệnh.

Lê Thiện Ngọc đối Lý Trường Thanh nhận biết càng nhiều, càng phát ra cảm thấy như vực sâu đỉnh núi cao sừng sững thâm bất khả trắc!

"Phổ thông quả đào chứa nguyên tố vi lượng, chẳng lẽ là vị trí địa lý nguyên nhân?"

Cung Vệ Quốc nghe càng thêm nghi hoặc, cau mày trầm tư nói.

"Ha ha, Cung giáo sư, chờ ngươi được chứng kiến đồng hương bán sự sau liền sẽ không cảm thấy kỳ quái á!"

Lê Thiện Ngọc chậm rãi tiếp nhận Lý Trường Thanh các loại không tầm thường chỗ, cười chuyển hướng nói.

Cung Vệ Quốc nhìn Lý Trường Thanh phi thường trẻ tuổi, cho rằng Lê Thiện Ngọc có chút nói quá sự thật.

Vô luận tại bất luận lĩnh vực gì, đều phải dựa vào thời gian dài tích lũy mới có thể trở thành chuyên gia.

Có thể Lý Trường Thanh là Lê Thiện Ngọc thịnh tình mời khách nhân, Cung Vệ Quốc không tốt biểu hiện được quá mức.

Mà lại Lê Thiện Ngọc là tính minh thương nhân, có thể được đến hân thưởng thức khẳng định là có chút cho phép bản lãnh.

"Lê tổng thế nhưng là đối ngươi khen ngợi có thừa, nhưng thuốc Đông y rút ra là phi thường chuyên nghiệp tính, có thể từng học qua tương quan tri thức?"

Cung Vệ Quốc cũng không phải không rành thế sự lão học cứu, cũng không ôm hi vọng thăm dò tính dò hỏi.

"Tại y dược trong điển tịch gặp qua một chút, tân dược nghiên cứu chế tạo gặp phải bình cảnh thế nhưng là có dược dụng thành phần khó mà tách rời?"

Tại « thang đầu ca » bên trong có bao nhiêu chủng canh tề chế tác quá trình, Lý Trường Thanh kỳ thật đối chế dược cũng không lạ lẫm.

Mỗi loại thảo dược thành phần đều phi thường phức tạp, thuốc Đông y rút ra chỉ cần một loại trong đó thành phần.

Truyền thống phương pháp rất khó giải quyết độ tinh khiết vấn đề, trước mắt chế được ngành sản xuất đều là ứng dụng cao tân khoa kỹ.

"Sản phẩm mới bắc đèn cảm máu bao con nhộng, chủ được Đăng Tâm thảo bên trong có một loại được dụng thành phần đi hydro Đăng Tâm thảo phân".

"Cùng đi hydro Đăng Tâm thảo andehit tách rời không ra, nhưng cả hai xen lẫn trong cùng một chỗ liền sẽ tạo ra có độc vật chất phân andehit.

Có thể trực tiếp hỏi điểm máu chốt bên trên, xem ra cũng không phải không có chút nào hiểu, Cung Vệ Quốc hơi thu hồi lòng khinh thị nói.

"Sự tình không sai biệt lắm chính là như vậy, đồng hương có thể có biện pháp nào?"

Nghiên cứu phát minh công việc đã kéo dài hồi lâu, Lê Thiện Ngọc lo lắng hỏi.

"Có lẽ có thể thử một chút dung môi rút ra pháp!", Lý Trường Thanh nói.

"Khẳng định không được, các loại dung môi đều thử qua á!", Cung Vệ Quốc lập tức phủ định nói.

Trừ dung môi rút ra, hơi nước chưng cất, thăng hoa chờ truyền thống phương pháp bên ngoài, Cung Vệ Quốc thử qua rất nhiều tuyến đầu kỹ thuật.

Như là vượt qua giới hạn thể lưu chất lọc, thuốc Đông y sọi thô ngưng, màng rút ra, đều không thể tách ra đi hydro có bắc phân.

"Dung môi chủng loại phong phú, vạn nhất có thể đâu?", Lý Trường Thanh cười nói.

"Hẳn là người có đặc thù dung môi, có thể dùng nhắc tới thuần đi hydro Đăng Tâm thảo phân?"

Cung Vệ Quốc gặp Lý Trường Thanh mê chi tự tin, nghĩ đến một loại khả năng hỏi.

"Một gốc sống thảo!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Một gốc sống thảo?"

Cung Vệ Quốc cho là mình xuất hiện nghe nhầm, xác nhận nói.

"Một gốc sống thảo!"

Lý Trường Thanh nhìn qua Cung Vệ Quốc, khẳng định nói.

"Như gia tăng một vị thảo dược còn có thể lý giải, nhưng sống thảo sao có thể dùng để rút ra thuốc Đông y?"

Cung Vệ Quốc nghiên cứu chế được hơn nửa đời người, chưa hề chưa nghe nói qua có thể dùng sống thảo nhắc tới thuần.

"Không có thử qua, lại làm sao biết không được chứ?", Lý Trường Thanh nói.

"Trái ngược lẽ thường, hoàn toàn trái ngược nha!"

Cung Vệ Quốc thực sự không tưởng tượng nổi tồn tại khả năng, lắc đầu nói.

"Là có chút kinh thế hãi tục, có thể đồng hương thu đoạn từ trước đến nay là không tầm thường!"

Lê Thiện Ngọc lý trí trên cho rằng không đáng tin cậy, nhưng chỉ có thể ngựa chết chữa như ngựa sống.

"Nếu là thật, ta cũng muốn biết là cở gì?", Cung Vệ Quốc hăm hực địa đạo.

"Đợi thêm một tuần lễ đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi, hơn nửa năm cũng chờ rồi, cũng không quan tâm mấy ngày nay!", Lê Thiện Ngọc nói.

Lý Trường Thanh lại ngồi Lê Thiện Ngọc huy đẳng trở lại trong thôn, Lý gia thung lũng tiểu học tiếng người huyền ảo phi thường náo nhiệt.

Các thôn dân đã nhìn quen xe sang trọng đương nhiên sẽ không để ý một cỗ đại chúng, Lê Thiện Ngọc xe vào thôn sau cũng không có gây nên chú ý.

"Thật sự là kỳ quái a, Kim Châu được nghiệp thể nào đột nhiên muốn cho chúng ta Lý gia thung lũng sửa đường đâu?"

"Một con đường ít nói đến mấy trăm vạn, chúng ta thôn nhưng không có ra cái gì quan lại quyền quý đáng giá bọn hần đầu nhập!"

"Các người nói có khả năng hay không là bọn hần tổng giám đốc nghe qua Thanh oa tiếng đọc sách, sau đó thiện tâm đại phát?"

"Thanh oa tiếng đọc sách là lợi hại, nhưng cũng không phải mê hồn dược a, nghe liền hướng bên ngoài mọc mấy trăm vạn!"

"Bất kể hán là cái gì nguyên nhân đâu, dù sao chỉ cần đường tu thông, chúng ta ngày tốt lành liền muốn tới rồi!"

Lý Trường Thanh nghe lộ ra ý cười, đòi đòi kiếp kiếp đều vậy ở trên núi, chính mình cũng coi là làm ra một điểm công hiến.

"Đường là dùng Kim Châu được nghiệp danh nghĩa thành lập hạng mục, không có để lộ ra tin tức của người!"

Người sống một đời đơn giản công danh lợi lộc, Lê Thiện Ngọc trước đó nghe được Lý Trường Thanh yêu cầu có chút ngoài ý muốn.

"Nếu là vì thanh danh chỗ một mối, còn sống liền không có như vậy tự tại á!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Theo dòng hương cùng một chỗ giống như ngồi tại đám mây hóng gió, phi thường tự tại dễ chịu!"

Lê Thiện Ngọc từ Lý Trường Thanh mỗi tiếng nói cử động bên trong đều có thể cảm nhận được xuất trần ý vị, chân thành địa đạo.

Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn về sau, cắt chút rau hẹ đạo sơn trên chuồng gà đi dạo một vòng, ngay tại trên núi xem sách.

"Xưa kia tại Đế Nghiêu, thông minh cầu tứ, chỉ riêng trạch thiên hạ. Đem kém vị, nhường cho Ngu Thuấn, làm « nghiêu điển »."

"Ngày như kê cổ Đế Nghiêu, nói Phóng Huân, khâm, rõ ràng, văn, nghĩ, An An, đồng ý cung khắc nhường, chỉ riêng bị bốn biểu, cách tại trên dưới."

"Khắc minh tuần đức, lấy thân cứu tộc. Cửu tộc đã hòa thuận, Bình Chương bách tính. Bách tính Chiêu Minh, dung hợp vạn bang. Lê dân tại biển lúc ung."

« Thượng thư » là Hoa Hạ bộ thứ nhất cổ điển văn tập, lịch sử văn hiến, lấy cái nói làm chủ.

Trong đó 'Còn' tức trên là thượng cổ lúc sách, từ Nghiêu Thuấn đến hạ Thương Chu, vượt qua hơn hai ngàn năm

Bên trong ghi chép Nghiêu Thuấn Vũ canh chờ Thánh Vương văn trị võ công, hiền thần sự đạo làm vua, thậm chí có Hoàng Đế đại chiến xi, Đại Vũ trăm Yêu Long trị thủy, Cơ Xương phạt trụ chờ thượng cổ thần thoại.

Lý Trường Thanh đọc lấy đã ngưỡng mộ thượng cổ Thánh Vương phẩm đức, lại đối nội dung trong đó cảm thấy hoang mang.

Chư Tử Bách gia xuất phẩm « Thượng thư » bên trong, thượng cổ thần thoại là phát sinh ở Địa Cầu vẫn là cái khác thời không?

Như trong đó chuyện thần thoại xưa là phát sinh ở Địa Cầu, tại sao lại không có để lại bất cứ dấu vết gì?

Lý Trường Thanh tiếp lấy nghĩ đến Chư Tử Bách gia bên trong Đạo gia, hiện thực trong xã hội phải chăng có người thu hoạch được chân truyền?

Nho gia nghề nghiệp hạo nhiên chính khí, có thể đem người đưa vào tiếng đọc sách ý cảnh bên trong. Đạo gia Huyền Thuật lại có loại tác dụng nào?

"Có rành phải đi một chuyến đạo quán, nói không chừng còn có thể mở ra Đạo gia chức nghiệp!"

Ngày càng lặn về tây, Lý Trường Thanh trong núi nhân nhả đọc giả sách, suy nghĩ phiêu đến rất xa.

Sắc trời tối xuống về sau, Lý Trường Thanh trở lại nhà gỗ nhỏ, tiến vào Thiên Nguyên cò phòng cùng Phạm Tây Bình đánh cờ.

Hai người đi qua ba trăm tay qua đi, Phạm Tây Bình đem trong tay quân cờ buông xuống.

"Người thiếu niên tiến bộ thần tốc, bàn cờ là người á!"

Dù sao cũng là nhường cử tử, Phạm Tây Bình đến tất thua cục diện sau nói.

"Đã nhường!", Lý Trường Thanh đem bàn cờ, quân cờ để vào ba lô chấp tay nói.

"Thắng thì thắng, đánh cờ vốn chính là có thua có thắng!", Phạm Tây Bình xuất ra một bộ tốt hơn bàn cờ nói.

"Lại thắng Phạm lão một lần, có thể hay không có thể thu được này tám mới bàn cờ?"

"Có thể!"

"Nhường tám con?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Không cho con!", Phạm Tây Bình lông mày tròng một cái nói.

Lý Trường Thanh bĩu môi, muốn thắng cờ vây danh thủ quốc gia đường còn rất xa!

Trong núi tuế nguyệt lặng yên qua, ba ngày sau đó.

Yên Kinh trung khoa viện toán học nghiên cứu chỗ trải qua tỉ mỉ chuẩn bị, đem treo lên có Lý Trường Thanh luận văn đặc san tuyên bố!

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Chấn kinh trong ngoài nước!

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2116 chữ □ 2017. 08. 06 13:10 □

Trong lúc nhất thời, chấn động toàn bộ trung ngoại toán học giới!

Đại Tây Dương bờ bên kia, Mỹ.

New York.

Rockefeller trung tâm

Một tòa lấy Không Tước làm tiêu chí cao lầu.

Lóe sáng tinh thể lỏng biểu hiện trên đèn, có NBC ba cái kiểu chữ tiếng Anh.

NBC là Mỹ tam đại thương nghiệp quảng bá TV công ty một trong, có được lực ảnh hưởng cực lớn.

Nào đó phòng chụp ảnh ngay tại trực tiếp thu một làm đêm khuya Talk Show tiết mục, tên « late night with Jimmy Falln ».

Biên đạo Berger · Lampe ngồi tại cơ vị bên cạnh nhìn chăm chăm tiết mục đi hướng, thu được một thì hảo hữu gửi tới tin tức.

Hoa Hạ quyền uy tập san « toán học học báo » tuyên bố chứng minh Goldbach giả thuyết!

Goldbach giả thuyết là thế giới cận đại tam đại toán học nan đề, treo lấy bốn cái thế kỷ đều không có người giải quyết.

Liên liên Mỹ toán học gia nhóm đều vô kế khả thi, bằng người Hoa toán học trình độ làm sao có thể?

Khẳng định là Hoa Hạ truyền thông tại lẫn lộn!

Berger · Lampe lập tức đem tin tức đưa vào nhắc nhở khi.

Người chủ trì Jimmy kinh nghiệm già dặn, lĩnh ngộ trong tin tức dễ dàng gây nên tranh cãi bạo điểm.

"Vừa mới nhận được tin tức, Hoa Hạ quyền uy toán học tập san tuyên bố chứng minh Goldbach giả thuyết, người thấy thế nào?"

Jimmy bỏ dờ cùng Hollywood minh tinh điện ảnh Yaisi Lawson thảo luận đề, cười ném ra ngoài vấn đề.

"Người Hoa muốn chứng minh Goldbach giả thuyết, tựa như là muốn cười xe đạp thủng trước cầu!"

Yaisi Lawson là một tên cường tráng gã đại hán đầu trọc, dùng khoa trương biểu lộ nói.

"Ha ha, nói cách khác người cho rằng người Hoa không có khả năng chứng minh Goldbach giả thuyết?"

Jimmy cũng sẽ không dễ dàng như thế bỏ lỡ bạo điểm, tiếp tục truy vấn nói.

"Đúng vậy, Hoa Hạ toán học nghiên cứu tối thiểu lạc hậu chúng ta năm mươi năm! Làm sao có thể chứng minh Goldbach giả thuyết?"

Yaisi Lawson mở ra hai tay, chuyện đương nhiên nói.

"Nói rất có lý, chúng ta vẫn là ngấm lại ngày mai tại thời đặc trên làm sao vô tình trào phúng đi!"

Jimmy tán đồng gật đầu, đem chủ đề đẩy lên Cao Phong.

Đồng Doanh mỗi loại tin tức truyền thông trước tiên, triển khai luận văn tính chính xác thảo luận.

"Căn cứ đưa tin Hoa Hạ quyền uy tập san « toán học học báo » tuyên bố chứng minh Goldbach giả thuyết, đánh hạ thế giới nan đề!"

"Bình tĩnh! Hoa Hạ hàng năm đều có người tuyên bố chính mình chứng minh Goldbach giả thuyết, mà trên thực tế chỉ là Tiểu Sưu nháo kịch!"

"Người Hoa căn bản không có khả năng chứng minh Goldbach giả thuyết, « toán học học báo » dính lú thể kỷ 21 lớn nhất học thuật làm giả!"

Anh quốc truyền thông. . .

Nước Pháp truyền thông. . .

Bán đảo quốc truyền thông. . .

« toán học học báo » đăng Lý Trường Thanh luận văn về sau, nước ngoài truyền thông tiếng chất vẫn một mảnh!

Ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo.

Các quốc gia toán học lĩnh vực các chuyên gia tới tập tổ chức đối Lý Trường Thanh luận văn nghiệm chứng công việc.

HSD, Mỹ toán học học hội.

Đến từ Harvard, Princeton, MIT chờ nổi danh thế giới học phủ các giáo sư hội tụ một đường.

Đơn thu hoạch được có ít giới giáo dục 'Nobel' danh xưng giải thưởng Fields được chủ, liền không thôi năm vị.

"Trải qua máy tính thử lại phép tính, Hoa Hạ « toán học học báo » đăng luận văn xác thực chứng minh Goldbach giả thuyết!"

Harvard ngành toán học William · Thurston giáo sư cầm phần phân tích báo cáo, trước tiên lên tiếng nói.

"Kết luận vô cùng đơn giản, luận văn là chính xác! Người Hoa chứng minh Goldbach đoán muốn. . ."

Princeton Friedmann giáo sư ừ ừ, lại khẳng định nói.

"Chứng minh phương pháp riêng có sáng tạo tính, không nghĩ tới số luận còn có thể như thế dùng, thật sự là thiên tài nhân vật!"

MIT Donaldson giáo sư đọc lấy Lý Trường Thanh luận văn, giống như mở ra thế giới mới đại môn tán thán nói.

Đồng Doanh kinh đô, toán học hiệp hội.

Một đám toán học chuyên gia cửa sắc mặt như tro tàn, tiếp nhận người Hoa chứng minh Goldbach giả thuyết sự thật!

Các giáo sư chuyên gia kết luận sau khi ra ngoài, nước ngoài truyền thông báo đạo hướng gió đại biến!

"Thần bí người Hoa, chứng minh Goldbach giả thuyết!"

"Người Hoa chứng minh thế giới tam đại toán học nan đề, thôi động số luận phát triển!"

"Một phần đến từ phương đông chứng minh, rung động toàn bộ toán học giới!"

Trong nước môi báo đạo cơ hồ xoát bình, đài truyền hình, quảng bá, vòng bằng hữu, Weibo đều khí thế ngất trời nghị luận.

"Người Hoa leo lên toán học đỉnh phong, lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu!"

"Chấn kinh! « toán học học báo » đăng luận văn chứng minh Goldbach giả thuyết, tác giả không rõ. . ."

"Trường Giang sóng sau dề sóng trước! Kế vương nguyên, Trần Cảnh Nhuận về sau, Lý Trường Thanh chân chính chứng minh Goldbach giả thuyết!"

"Mở mây mở mặt, đánh mặt nước ngoài truyền thông, người Hoa đem xe đạp cưỡi lên mặt trăng!"

"Cao thủ tại dân gian, Hoa Hạ kiều ngạo Lý Trường Thanh, đến tốt cùng là thần thánh phương nào?"

Các loại tiêu đề còn như măng mọc sau mưa, đều tới tập mà bốc lên đến, thậm chí không ngừng có tiếng người xưng chính mình là Lý Trường Thanh!

Yên Kinh một chỗ không đáng chú ý Từ Hợp Viện, Lý Bình Nhân theo một vị mạnh mẽ lão giả nói chuyện phiếm.

"Mấy chục năm a, Hoa Hạ toán học giới đều cho rằng cảnh nhuận đoạn tuyệt chứng minh Goldbach giả thuyết đường!"

"Không nghĩ tới sinh thời còn có thể thấy có người chứng minh Goldbach giả thuyết, mà lại là người Hoa!"

"Bình Nhân a, nhất định phải tìm tới luận văn tác giả, ban phát Hoa La Canh toán học thưởng!"

Tiền nhiệm toán học sở nghiên cứu sở trưởng, toán học ban trị sự quản lý trưởng, « toán học học báo » chủ biên, đã từng chứng minh ba thêm hai trừ danh toán học gia vương nguyên, mang theo kính lão nghiêm túc xem hết luận văn sau vui mừng đối Lý Bình Nhân dặn dò.

Quốc tế toán học đại sư, trừ danh người Hoa toán học gia, giải thưởng Fields được chủ Khâu Thành Đồng, xưa nay lấy đại pháo lấy xưng.

Đã từng công khai công kích Yên Kinh đại học cùng một số nổi danh toán học gia, có can đảm nói chuyện, nói thật ra!

Khâu Thành Đồng đọc xong « toán học học báo » đăng luận văn về sau, lại đối Lý Trường Thanh độ cao tán dương!

"Toán học giới ngôi sao hi vọng, bằng sức một mình đem Hoa Hạ số luận lĩnh vực thôi động đến thế giới đỉnh tiêm!"

Cấp Thế Giới toán học đại sư, Mỹ học giả Andrew, cũng xưng « toán học học báo » đăng luận văn là hành tẩu tại Everest chi đỉnh!

Hoàng Quảng Hiến nhìn chăm chăm hai cái mắt quầng thâm trông coi máy tính một đêm không ngủ, lại vẫn không có thu được hồi phục bur kiện.

Lý gia thung lũng tiểu học, Lý Trường Thanh đọc xong sách.

"Thanh ca, nhìn tin tức không, Hoa Hạ chứng minh Goldbach giả thuyết a!"

Lý Hồng Đậu cảm điện thoại vui sướng chạy tới, từ phía sau vỗ xuống Lý Trường Thanh bả vai nói.

"Hồng Đậu, ngươi biết Goldbach giả thuyết là cái gì không?", Lý Trường Thanh cười hỏi.

"Trên đó viết là thế giới tam đại toán học nan đề nha, người ngoại quốc mấy trăm năm đều không có chứng minh!"

Lý Hồng Đậu một bộ nhìn đồ đàn ánh mắt, khinh thường nói.

"Lý lão sư, tác giả vẫn là Lý Trường Thanh đâu, cái kia không phải là ngươi chứ?"

Thẩm Nhược Lâm cũng nhìn thấy đưa tin, hoài nghi hỏi.

"Ha ha, làm sao có thể! Hoa Hạ 14 ức nhân khẩu, lại không chỉ một gọi Lý Trường Thanh!", Lý Hồng Đậu cười to nói.

"Nhưng là có thể chứng minh thế giới tính nan đề, lại không lưu cụ thể tin tức cũng không nhiều!", Mạnh Vân Thành nhìn Lý Trường nói.

"Các ngươi cảm thấy là chính là, không phải cũng không phải là. . .", Lý Trường Thanh bất trí khá phủ nói.

"Khẳng định là!", Thẩm Nhược Lâm vững tin địa đạo.

"Có thể nói cho ta, còn có cái gì là ngươi sẽ không sao?", Mạnh Vân Thành rất thất bại địa đạo.

Lý Trường Thanh nhếch miệng mỉm cười, giữ im lặng.

Chứng minh Goldbach giả thuyết chỉ là nhất thời hưng khởi, không nghĩ tới sẽ khiến sóng to gió lớn!

PS: Dính đến nhân vật đơn thuần hư đầu, như có tương đồng đơn thuần trùng hợp ~

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Chương 68: Trong núi có đạo

□ son đã tạp gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □ 2169 chữ □2017. 08. 07 14:07 1 □ đậu xanh đột kích

Âm lịch tháng tư, xuân qua hạ đến.

Ngoài núi bách hoa héo tàn, mà Nam Sơn hoa tươi nộ phóng.

Tựa như là hai thế giới, dưới núi là nhân gian, trên núi là chốn đào nguyên.

Xuống núi nhập thế, hồng trần cuộn cuộn sóng lớn cuộn cuộn.

Truyền thông đối Lý Trường Thanh chứng minh Goldbach giả thuyết tuyên truyền phổ thiên cái địa.

Lên núi xuất thế, núi xanh Thúy Trúc hoa lan làm bạn.

Lý Trường Thanh mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ, nhàn nhã đọc lấy sách thánh hiền.

Yên Kinh toán học sở nghiên cứu, Lý Bình Nhân điện thoại trên bàn làm việc vang lên không ngừng.

Các bộ ủy, trường trung học, truyền thông đều gọi điện thoại, đến hỏi thăm Lý Trường Thanh thân phận chân thật.

Toán học giới thế hệ trước Thái Đầu nhóm tự mình chạy đến toán học sở nghiên cứu, yêu cầu cần phải tìm tới Lý Trường Thanh!

"Tiểu Hoàng a, Lý Trường Thanh còn không có về bưu kiện sao?"

Lý Bình Nhân chân trước đem Thái Đầu nhóm đưa tiễn, chân sau lại tiếp vào bộ tuyên truyền điện thoại sút đầu mẻ trán địa đạo.

"Phát lên trăm phần bưu kiện, một phong đều chưa có trở về. . ."

Hoàng Quảng Hiền cường ép giữ vững tinh thần, có chút bất đắc dĩ hỏi đáp.

"Lẽ ra đều lên bản tin thời sự a, liền xem như trên núi cũng hẳn là thấy được!"

Lý Bình Nhân nhú chặt lông mày, khó hiểu địa đạo.

"Chủ biên, nếu không ta lại đi chăm chăm một chút?", Hoàng Quảng Hiền nói.

"Gửi bản thảo không có để lại hữu dụng tin tức, tác giả có thể là không quá nguyện ý lộ diện đi!", Lý Bình Nhân suy nghĩ nói.

"Chứng minh Goldbach giả thuyết lấy xuống toán học Hoàng Quan trên minh châu, thế nhưng là vô thượng vinh quang còn có người không nguyện ý?"

Goldbach giả thuyết luận văn đủ để cho tác giả nhất phi trùng thiên, Hoàng Quảng Hiền khó có thể lý giải được địa đạo.

"Trên đời cao nhân nhiều nữa đâu, coi nhẹ danh lợi cũng không ít! Vất vả người a, đi nghỉ ngơi đi!"

Lý Bình Nhân trước kia đi theo Hoa lão báỉ phòng qua chút ẩn thế cao nhân, có chút xoắn xuýt địa đạo.

Hoàng Quảng Hiền rồi đi về sau, Lý Bình Nhân cầm điện thoại lên gọi cái đặc thù dãy số.

Mấy phút sau, điện thoại thu được cái tin nhắn ngắn: Cốc Dương huyện, Linh Hạ thôn!

"Bên trong Giang tỉnh vùng núi, hẳn là thật sự là ẩn thế cao nhân?"

Lý Bình Nhân dùng máy tính tra xuống đất chỉ, nghi hoặc nói.

Ẩn sĩ nhóm đều thích thanh tĩnh, mạo muội quấy rầy có thể sẽ gây nên đối phương phản cảm.

Nhưng Lý Bình Nhân áp lực như núi, bây giờ không có biện pháp.

Đánh mấy cái tư nhân điện thoại về sau, lặng lẽ ngồi lên tiến về bên trong Giang tỉnh chuyển bay.

Tỉnh chính phủ đương nghi ngờ mình phó bí thư trưởng ở phi trường chuẩn bị kỹ càng cỗ xe, Lý Bình Nhân sau khi lên xe trực tiếp lên cao tốc đi Cốc Dương huyện.

Cốc Dương huyện huyện lãnh đạo tiếp vào thông tri, nhưng không rõ ràng chuyện cụ thể, tại cửa xa lộ chờ.

"Các người ai đối Linh Hạ thôn tương đối quen?", Lý Bình Nhân trực tiếp hỏi.

"Cốc Dương huyện thường vụ phó huyện trưởng Cố Tồn Minh, Lý giáo sư ngài tốt!"

Cố Tồn Minh thường xuyên nghe Lý Trường Thanh đọc sách trên thân mang theo nông đậm nho nhã khí chất, đứng ra nói.

"Cố chủ tịch huyện, đối Linh Hạ thôn rất quen thuộc?"

Lý Bình Nhân gặp Cố Tồn Minh cùng những quan viên khác so sánh, càng giống một vị học giả thân cận mấy phần hỏi.

"Ha ha, một tuần lễ kiểu gì cũng sẽ đi mấy chuyến!", Cố Tồn Minh cười nói.

"Cố chủ tịch huyện công vụ bề bộn, làm sao có rảnh thường xuyên đi Linh Hạ thôn?"

Lý Bình Nhân trong lòng lộp bộp, dự cảm khả năng tiếp cận chân tướng hỏi.

"Trong núi có đạo, chỉ cần có thể gạt ra thời gian liền đi!", Cố Tồn Minh nói.

"Trong núi có đạo?", Lý Bình Nhân nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Linh Hạ thôn có vị quốc học đại sư, trong núi tuyên dương thánh hiền chi da", huyện trưởng Hùng Hoài Viễn nói.

"Chúng ta Cố chủ tịch huyện mỗi sáng sớm chạy tới, so đi làm đều tích cực!", bí thư Trần Triều Bình nói.

"Không có khả năng a, thế nào lại là quốc học đại sư đâu?"

Một đường phong trần, Lý Bình Nhân không xa ngàn dặm mà đến, lại gặp được vị quốc học đại sư mất mát nói.

"Lý sư tiếng đọc sách phi thường có phủ lên lực, đem nho gia kinh điển giảng giải đến nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu."

"Các thánh giả có thể từ đó lĩnh ngộ tu thân, Tề gia, trị quốc đạo lý, xác thực có thể đảm đương nổi quốc học đại sư xưng hào!"

Cố Tồn Minh từ Lý Trường Thanh tiếng đọc sách bên trong lĩnh ngộ nho gia kinh điển áo lý, cam tâm tình nguyện đối Lý Trường Thanh kiên trì lấy sư lễ.

"Người nói lý sư, thế nhưng là Lý Trường Thanh?", Lý Bình Nhân nghe hai mắt tỏa sáng nói.

"Ha ha, là Lý Trường Thanh, nhưng đoán chừng theo chứng minh Goldbach giả thuyết không là cùng một người!"

Bí thư Trần Triều Bình đại khái rõ ràng Lý Bình Nhân đám người ý đồ đến, đối Lý Bình Nhân cười nói.

"Trước khi đến điều tra a, Linh Hạ thôn họ Lý không ít, nhưng để cho Lý Trường Thanh cũng chỉ có một cái!"

Dương nghi ngờ mình tiếp vào nhiệm vụ về sau, liền làm tốt cơ sở công việc.

"Chẳng lẽ trong miệng các người quốc học đại sư Lý Trường Thanh, chính là chứng minh Goldbach giả thuyết Lý Trường Thanh?"

Lý Bình Nhân hai mắt tỏa sáng, không dám tin nói.

"Chứng minh Goldbach giả thuyết, lại chỉ để lại một cái đơn giản danh tự, thật đúng là lý sư phong cách!"

Cố Tồn Minh tỉ mỉ nghĩ lại, rất là kinh ngạc nói.

Linh Hạ thôn quốc học đại sư chứng minh Goldbach giả thuyết, kết thúc thế giới tam đại toán học nan đề?

Bí thư Trần Triều Bình, huyện trưởng Hùng Hoài Viễn hai mặt nhìn nhau, suy nghĩ hỗn loạn tung bùng!

"Cố chủ tịch huyện, có thể hay không dẫn ta đi gặp lý sư một mặt?"

Lý Bình Nhân gặp Cố Tồn Minh hô lý sư, coi là Lý Trường Thanh là một vị lão giả, biểu hiện tôn kính nói.

"Có thể, nhưng cái giờ này lý sư đồng dạng tại trên núi, cũng không nhất định có thể thấy!"

Cố Tồn Minh nhớ tới lúc trước chính mình đi ba lần mới nhìn thấy Lý Trường Thanh chưa xốt sử, đối Lý Bình Nhân nói.

"Không có chuyện gì, chỉ cần có một khả năng nhỏ nhoi tính là được!"

Lý Bình Nhân nhú lại lông mày giãn ra, phảng phất trông thấy bình minh ánh rạng đông.

"Lý sư vì Hoa Hạ tại trên quốc tế tranh đến vinh dự, ta làm Cốc Dương huyện bí thư, hẳn là đại biểu tổ chức đi thăm hỏi một chút!"

Cốc Dương huyện có người chứng minh Goldbach giả thuyết, thế nhưng là một bút công tích vĩ đại, Trần Triều Bình đương nhiên sẽ không bỏ lỡ.

"Lý sư sự tích đối Cốc Dương huyện văn hóa giáo dục công việc có tương đối lớn chỉ đạo ý nghĩa, cùng đi!"

Hùng Hoài Viễn chính trị độ mẫn cảm rất cao, nói theo.

"Được, liền cùng đi chứ!"

Lý Bình Nhân biết Trần Triều Bình, Hùng Hoài Viễn ý đồ, nhưng dù sao cũng là địa bàn của người ta không tiện cự tuyệt.

Đường núi xa xôi, cừu chuyển mười tám ngã rẽ.

Lý gia thung lũng thôn ủy hội, Lý Kiến Quốc chính loay hoay chính mình cũ nát radio.

Đột nhiên tiếp vào thông tri, tỉnh ủy lãnh đạo, Yên Kinh tới giáo sư, Huyện ủy thư ký, huyện trưởng, phó huyện trưởng đều tại đến Lý gia thung lũng trên đường.

Lý Kiến Quốc mờ mịt tứ phương, Lý gia thung lũng làm sao đột nhiên đến như vậy bao lớn nhân vật?

Huyện ủy thư ký, huyện trưởng còn có thể lý giải, làm sao liên tỉnh ủy lãnh đạo, Yên kinh giáo sư đều tới?

Chẳng lẽ nói Thanh oa tiếng đọc sách, đều truyền đến Yên Kinh đi à nha?

Lý Kiến Quốc mặc dù nghi hoặc, bất quá lại phi thường trấn định, tiếp tục loay hoay chính mình radio.

Lúc trước Cố Tồn Minh chỉ là bộ giáo dục cục trưởng, Lý Kiến Quốc lại tổ chức một số đông người hoan nghênh.

Bây giờ Tỉnh ủy, Yên Kinh người tới, Lý Kiến Quốc ngược lại dị thường bình tĩnh, mỗi ngày tiếng đọc sách không có uống phí nghe.

"Lão Lý, mấy vị này là Yên Kinh tới Lý giáo sư, Tỉnh ủy đương bí thư trưởng. . ."

Cố Tồn Minh theo Lý Kiến Quốc đã phi thường quen thuộc, giới thiệu nói.

"Các người là tìm đến Thanh oa?", Lý Kiến Quốc liếc mắt bình tĩnh hỏi.

"Thanh oa?", Lý Bình Nhân mờ mịt.

"Ngạch, lý sư là lão Lý chất tử!", Cố Tồn Minh lúng túng nói.

"A, hạnh ngộ hạnh ngộ, ta cũng họ Lý, ba trăm năm trước là một nhà!"

Lý Bình Nhân kinh ngạc nói, nhìn Lý Kiến Quốc niên kỷ khả năng so với hắn còn nhỏ, cháu của hắn có thể lớn bao nhiêu?

PS: { thánh hiền chỉ đạo (da)", huyện trưởng }, chữ đạo đánh thành tiếng Trung, thế mà lại biểu hiện thành thánh hiền chỉ D huyện, có lão tài xế có thể giải thích dưới nguyên nhân a?

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Đánh đàn, đọc sách

□ son đã tạp gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2017 chữ □2017. 08. 07 22:35 □

"Ai, radio xem ra là không sửa được á!"

Lý Kiến Quốc rút cục thả ra trong tay radio, có chút đáng tiếc nói.

"Nếu là dễ dàng, phiền phức hỗ trợ dẫn tiến một chút!", Lý Bình Nhân rất khách khí nói.

"Các người có thể hay không nhìn thấy Thanh oa, phải xem duyên phận!", Lý Kiến Quốc nói.

"Lúc trước ta lên núi ba lần, mới nhìn thấy lý sư đâu!", Cố Tồn Minh nói.

"Thử thời vận đi, hôm nay không thành ngày mai lại đến!", Lý Bình Nhân nói.

"Đều là đường núi, có thể chịu được không?", Lý Kiến Quốc nói.

"Có thể!", Lý Bình Nhân gật đầu nói.

"Lão Lý, có người cái thôn này bí thư chi bộ tại, ta cái này Huyện ủy thư ký đều không lên tiếng phản!"

Trần Triều Bình vào cửa còn cơ hội mở miệng, cười đối Lý Kiến Quốc nói.

"Ha ha. . . , ai bảo Lý gia thung lũng có cái Lý Trường Thanh đâu?", Dương Hoài Minh nói.

"Không hổ là Tỉnh ủy tới, nói chuyện chính là nghe được!", Lý Kiến Quốc nói.

"Chúng ta lên đường đi, đường còn rất xa!", Cố Tồn Minh đề nghị.

"Vất vả á!", Lý Bình Nhân nói.

Trong sơn thôn bí thư chi bộ đối mặt một đám lãnh đạo lại có thể nói nói cười cười, Lý Bình Nhân đối không thấy mặt Lý Trường Thanh lại nhiều mấy phần chờ mong.

Ẩn cư sơn dã, chứng minh Goldbach giả thuyết quốc học đại sư đến tột cùng là dạng gì?

Đường núi khó đi, núi cao đứng vững tựa như là một đạo tấm chắn thiên nhiên.

Lý Kiến Quốc bộ pháp mạnh mẽ nhẹ nhàng, mà Lý Bình Nhân bọn người thì nỗ lực cắn răng kiên trì.

Lên núi, xuống núi, lại có một đầu gấp ghềnh đường nhỏ.

Bên tai một trận gió nhẹ đập trùng, nơi xa truyền đến từng sợi tiếng đàn.

Du du dương dương, giống như sơn tuyến từ trong u cốc uốn lượn mà đến, ào ào chảy.

Thỉnh thoảng nghịch ngợm kích thích từng đoá từng đoá bọt nước, đọng chút bên bờ tảng đá chào hỏi.

Lý Bình Nhân chờ phảng phất giống như đặt mình vào ở trong núi trong khe nước, chợt cảm thấy thanh lương sáng khoái, tâm thần thanh thản.

Liền liền leo núi sinh ra ừ ừ đều tại trong tiêu tán mấy phần.

"Thanh oa tiếng đàn, xem ra các người vận khí không tệ!", Lý Kiến Quốc nói.

"Này khúc chỉ ứng thiên thượng có, nhân gian khó được mấy lần nghe!", Dương Hoài Minh từ đáy lòng khen.

"Lý sư giống như một tòa bảo tháp, đáng giá chúng ta đi đào móc!"

Cố Tồn Minh cũng là lần đầu tiên nghe thấy Lý Trường Thanh tiếng đàn, toát ra thật sâu hướng tới.

Đám người lần theo tiếng đàn, xuyên qua quanh co khúc khuỷu bụi cỏ, lại nghe thấy sáng sủa tiếng đọc sách.

"Cần lễ chi bằng gửi lời chào, hết sức chi bằng thật thà soạt. Kính tại đường thân, soạt tại kẻ thừa!"

"Ngày đêm nghĩ chi, nghĩ nó bắt đầu mà thành nó cuối cùng. Sớm chiều mà đi chi, được không càng nghĩ."

"Biết nghe lời phải, dưới thiên nó tức, không giấu hối, không theo dục, bổ thí không biết mỏi mệt, cầu thiện không ngại."

Xuất từ « Xuân Thu Tả thị truyện », tiếng đọc sách bên trong quán thâu làm người muốn thái độ đoan chính, đôn hậu thành tín lý niệm.

Mà tham chính giống như nông dân trồng trọt, truyền giống về sau, gió thổi trời mưa, trời đầy mây dương lúc, đều dễ bụng.

Tiếp thu ý kiến tựa như nước từ chỗ cao hướng chỗ thấp lưu, không tiếp thụ hồi lộ, không phóng túng tình dục.

Trợ giúp người khác không biết mệt mỏi, truy cầu thiện hạnh chưa đầy đủ.

Dương Hoài Minh, Trần Triều Bình chờ nghe đình tại nhức óc, mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ lại có chút hiểu được!

Thân là nhân dân công bộc, phục vụ người khác chính là phát triển chính mình!

"Như thế tiếng đọc sách, hoàn toàn xứng đáng quốc học đại sư xưng hào!"

Lý Bình Nhân nghe cũng được ích lợi không nhỏ, cực kỳ tán đồng địa đạo.

Một đoàn người còn chưa đi đến cuối đường, đã nghe gặp nồng đậm hương hoa.

Đi ra bụi cỏ về sau, nhưng gặp một gian đơn sơ nhà gỗ nhỏ.

Nhà gỗ bên trái có một mảnh rừng trúc, rừng trúc phía dưới trồng lấy cao khiết hoa lan.

Một vị thanh niên nam tử ngồi tại rừng trúc phía dưới, đánh đàn đọc sách.

Trên bàn trà bốc lên mờ mờ nhiệt khí, quanh quẩn tại trong .

Thanh niên nam tử không coi ai ra gì, tiếp tục đánh đàn, đọc sách.

Một khúc tận, một quyển xong!

Thanh niên nam tử mới dừng lại, đứng dậy lẳng lẳng nhìn qua đám người.

"Thanh oa, bọn hần là tới tìm người!", Lý Kiến Quốc nói.

"Ừm!"

Cái kia tới cuối cùng sẽ đến, Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Lý sư, vị này là trung khoa viện toán học sở nghiên cứu Lý Bình Nhân giáo sư!", Cố Tồn Minh hướng Lý Trường Thanh giới thiệu nói.

"Lý. . . Lý sư, ngài tốt!"

Lý Bình Nhân không nghĩ tới Lý Trường Thanh lại là một vị thanh niên, ghen hòng nhìn trần trời địa đạo.

"Lý giáo sư tốt!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Ngài có thể từng hướng « toán học học báo » đầu qua một phần liên quan tới chứng minh Goldbach giả thuyết luận văn?", Lý Bình Nhân hỏi.

"Lúc trước ghi luận văn chỉ là muốn thử một chút thể giới tam đại toán học nan đề đến tới cùng có bao nhiêu khó mà thôi!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Ngài thăm dò có thể giải quyết treo lấy mấy trăm năm nan đề, tại trên quốc tế gây nên rộng khắp chú ý!"

Lý Bình Nhân gặp Lý Trường Thanh một bộ không thêm đề ý chút nào bộ dáng, tâm tình kích động ngược lại bình tĩnh trở lại cười nói.

"Cả nước đều đang tìm kiếm luận văn tác giả, lý sư lại tại trong núi đánh đàn, đọc sách, thật sự là thật có nhà húng!"

Cố Tồn Minh tin phục tại Lý Trường Thanh tâm cảnh, xuyt xuyt nói.

"Hoa La Canh Hoa lão đem suốt đời tinh lực đều đầu nhập tại số luận lĩnh vực nghiên cứu, lại không có thể chứng minh Goldbach giả thuyết!"

"Ngài chứng minh Goldbach giả thuyết về sau, nghiệp giới đề nghị cho ngài ban phát Hoa La Canh toán học thưởng, ngài nhìn có thể hay không đi một chuyến Yên Kinh?"

Lý Bình Nhân mang theo chư vị Thái Đầu ý nguyện mà đến, đối Lý Trường Thanh nói.

Hoa La Canh toán học thường hai năm ban phát một lần, yêu cầu tuổi tác tại năm mươi tuổi trở lên.

Nhưng trước đó không có người sẽ nghĩ tới chứng minh Goldbach giả thuyết Lý Trường Thanh, lại là một vị chưa đầy 30 thanh niên.

"Trong đất trồng món ăn, trên núi nuôi gà đâu!", Lý Trường Thanh nói.

"Trồng trọt, nuôi gà, làm sao so ra mà vượt Hoa La Canh toán học thường?", Dương Hoài Minh khuyên.

"Hoa La Canh toán học thường thế nhưng là trong nước tam đại toán học thường một trong, lý sự quả thực muốn từ bỏ a?", Cố Tồn Minh tiếc rẻ nói.

"Trông thấy ngọn núi này không?", Lý Trường Thanh chỉ vào nhà gỗ sau nguy nga núi xanh nói.

"Ừm!", Lý Bình Nhân chờ nghỉ hoặc gật đầu nói.

"Cái này không phải liền là Hoa La Canh toán học thường nha, tại sao muốn bỏ gần tìm xa đi Yên Kinh đâu?", Lý Trường Thanh nói.

"Một ngọn núi mà thôi, theo Hoa La Canh toán học thường có quan hệ gì?", Trần Triều Bình không hiểu nói.

"Hoa La Canh toán học thường ý nghĩa là cái gì?". Lý Trường Thanh nói.

"Thông qua khen ngợi làm ra học thuật công hiến toán học gia, đến truyền thừa Hoa lão tinh thần!"

Lý Bình Nhân bản thân liền là bình chọn uy viên một trong, tự nhiên thanh Sở Hoa la canh toán học thường ý nghĩa.

"Hoa lão tinh thần là cái gì?", Lý Trường Thanh nói.

"Cố gắng phấn đấu, khắc khổ nghiên cứu!"

Hoa La Canh tốt nghiệp trung học lại trở thành toán học đại sư, Lý Bình Nhân nói.

"Trước kia Chung Nam sơn là một mảnh núi hoang, ta đến về sau, khai khẩn ra trăm mẫu vườn rau, dựng trại nuôi gà!"

"Trong đất trồng món ăn, trên núi nuôi gà, chính là ta Hoa La Canh toán học thường!"

Lý Trường Thanh ngữ khí bình bình đạm đạm, lại có vô cùng sức thuyết phục.

Lý Bình Nhân lần thứ nhất gặp phải có người cự tuyệt Hoa La Canh toán học thường, nhưng không thể nào phản bác.

"Toàn bộ Hoa Hạ đều đang tìm kiếm Goldbach giả thuyết tác giả, có thể mở buổi họp báo, nhường sự tình có một kết thúc!"

Cố Tồn Minh biết Lý Trường Thanh không thích tục sự hỗn loạn, chiết trung điều hòa địa đạo.

"Ừm, nhưng nhất định phải tại Cốc Dương trong huyện!", Lý Trường nói.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Buổi họp báo (thượng)

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2094 chữ □2017. 08. 08 21:30 □ son móng tay đại sư ta là thích xem tiểu thuyết Phi Phi

Thanh Thanh Trúc Lâm, ung dung hương trà.

Thanh niên thân hình tiêu sái phiêu dật, cung canh tại Chung Nam sơn lên.

Ngụ tình sơn thủy, nhạc thủ thánh hiền chi đạo.

Rất có cổ đại ẩn sĩ phong phạm, Lý Bình Nhân chờ đành phải ngằm thừa nhận tại Cốc Dương huyện tổ chức buổi họp báo.

"Chúng mình Goldbach giả thuyết là toán học giới hành động vĩ đại, ẩn lẽ ra nên do toán học sở nghiên cứu đến chủ sự.", Lý Bình Nhân nói.

"Lý giáo sư, cũng không thể nói như vậy, tổ chức địa chỉ thế nhưng là tại Cốc Dương huyện!"

Trần Triều Bình theo Lý Bình Nhân không tại một cái hệ thống, muốn tranh lấy buổi họp báo chủ sự quyền.

"Lý sư thế nhưng là Cốc Dương huyện người, huyện ủy huyện chính phủ tổ chức buổi họp báo là chỗ chức trách!"

Tổ chức chứng minh Goldbach giả thuyết buổi họp báo là một hạng công trình chính tích, Hùng Hoài Viễn tranh thủ nói.

"Điều không cần tranh a, Cốc Dương huyện là bên trong Giang tỉnh Cốc Dương huyện."

"Do Tỉnh ủy theo toán học sở nghiên cứu đến chủ sự, các người Cốc Dương huyện đến gánh vác!"

Dương Hoài Minh biết Lý Bình Nhân năng lượng to lớn, bán một cái nhân tình nói.

"Trên núi điều kiện đơn sơ, các vị uống một chén trà thô liền xuống núi đi!"

Lý Trường Thanh không quan tâm ai đến chủ sự buổi họp báo, cho Lý Bình Nhân đợi đến trên một ly trà nói.

"Quý rầy lý sư thanh tịnh sinh hoạt, thật sự là thật có lỗi.", Lý Bình Nhân mang theo xin lỗi nói.

Dương Hoài Minh chờ mặt lộ vẻ xấu hổ, nâng chung trà lên lễ phép tính uống một ngụm.

Ấm áp nước trà vào miệng trong veo, dư vị cam sướng miệng mũi thơm ngát.

Vốn định để ly xuống, ở giữa không trung lại rút tay về lại uống một ngụm.

"Trà ngon, thật sự là trà ngon!", Lý Bình Nhân khen.

"Tây Hồ Sư Phong Long Tỉnh cũng không sánh bằng a, đến cùng là cái gì trà?"

Dương Hoài Minh đảm nhiệm Tỉnh ủy phó bí thư trưởng, nhận qua rất nhiều danh trà kinh ngạc nói.

"Chính là ở mảnh này trà trên núi hái, chính mình dùng nồi sắt hơi gia công một chút."

Lý Trường Thanh tia không ngạc nhiên chút nào, chỉ vào cây ghép sơn trà dốc núi nói.

"Chúng ta Cốc Dương huyện còn có thể mọc ra dạng này trà?", Trần Triều Bình nói.

"Có cái gì chừng trà bí quyết a, có thể hay không mở rộng đến toàn huyện?", Hùng Hoài Viễn nói.

"Trong núi trà thô, thắng ở tự nhiên!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Trà cũng uống, còn lẽ mề cái gì đâu, nếu người không đi ngay liền hắc á!", Lý Kiến Quốc thúc giục nói.

Lý Bình Nhân, Dương Hoài Minh chờ rồi đi về sau, nhà gỗ nhỏ lại khôi phục bình tĩnh của ngày xưa.

Dương Hoài Minh, Lý Bình Nhân khẩn cấp chuẩn bị buổi họp báo, trong ngoài nước truyền thông đều chiếm được thông tri.

"Bên trong Giang tỉnh chính phủ liên hợp toán học sở nghiên cứu tổ chức buổi họp báo, giải mã thần bí tác giả Lý Trường Thanh!"

"Goldbach giả thuyết luận văn tác giả Lý Trường Thanh, kinh hiện bên trong Giang tỉnh vùng núi Cốc Dương huyện, thân phận sắp lộ ra ánh sáng!"

"Vùng núi huyện thành phát ra luận văn chấn kinh trong ngoài nước, tác giả là ẩn thế cao nhân, vẫn là có ẩn tình khác?"

Buổi họp báo tin tức truyền ra, trong lúc nhất thời các loại tin tức chiếm cứ đầu đề.

Toàn quốc các nơi truyền thông tới tập tràn vào Cốc Dương huyện, thậm chí có ít người chuyên từ nơi khác chạy tới, nghỉ tại hiện trường thấy Lý Trường Thanh bộ mặt thật, trực tiếp dẫn đến cao tốc cục bộ kẹt xe.

Cốc Dương huyện nhà khách, khách sạn bình thường chưa có người hỏi thăm, lúc này lại cơ hồ mỗi nhà đầy ngập khách phi thường nóng nẩy.

Buổi họp báo tại Cốc Dương huyện văn hóa quảng trường cử hành, trừ đài truyền hình, toà báo, Sina, Tencent, Sohu các nước bên trong truyền thông bên ngoài, còn có chút nước ngoài ký giả truyền thông đứng nhân viên công tác đều tại hiện trường.

Các loại máy quay phim trường thương đại pháo bày ra một đồng, quảng trường đằng sau lôi kéo mấy đầu phía chính phủ hoành phi.

"Cốc Dương huyện nhân dân kiều ngạo —— Lý Trường Thanh!"

"Trung khoa viện toán học sở nghiên cứu chúc mừng Lý Trường Thanh, đánh hạ thế giới tam đại toán học nan đề."

"Ủy ban tỉnh vui mừng ta tỉnh Lý Trường Thanh, lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu!"

Quần chúng vây xem đem toàn bộ văn hóa quảng trường đều vây lại, chỉ có dùng cánh giới tuyến lôi ra tới con đường mới có thể thông hành.

Bên trong Giang tỉnh phó tỉnh trưởng cao tới Khang tại một đám người chen chúc dưới có mặt hội nghị, đại biểu tỉnh chính phủ phát biểu nói chuyện.

Đều là một chút phía chính phủ lời nói khách sáo, ngoại quốc truyền thông phóng viên đều chẳng muốn đề xuống cửa chớp kiện.

Chỉ có phía chính phủ truyền thông phóng viên tượng trưng hỏi thăm mấy vấn đề, sau đó liền đến phiên Lý Bình Nhân ra sân.

"Lý giáo sư ngài tốt, xin hỏi chứng minh Goldbach giả thuyết đối Hoa Hạ có ý nghĩa gì?", nhân dân nhật báo phóng viên hỏi.

"Chứng minh Goldbach giả thuyết không chỉ có là giải quyết thế giới tam đại toán học nan đề, tại trên quốc tế sinh ra lực ảnh hưởng cực lớn. Mà lại luận văn bên trong sáng tạo tính nói lên số luận công cụ, đối Hoa Hạ công nghiệp, nông nghiệp, thậm chí quân sự đều có ý nghĩa trọng đại."

Lý Bình Nhân là toán học phương diện chuyên gia, đứng tại ứng dụng cấp độ phân tích Lý Trường Thanh luận văn ý nghĩa.

Tiếp lấy lại có chút trong nước truyền thông đặt câu hỏi, hiểu kì « toán học học báo » khai quật Lý Trường Thanh luận văn quá trình.

Làm Lý Bình Nhân phỏng vấn kết thúc về sau, huyền hội trường huyền não hoàn toàn yên tĩnh.

Toàn trường ánh mắt đều tập trung ở trên sân khấu, Lý Trường Thanh quần áo phổ thông tại vạn chúng chú mục bên trong chậm rãi lên đài.

"Hoặc! Đây là Lý Trường Thanh, vẫn là Lý Trường Thanh hấn Tôn tử?"

"Thật sự là tuổi còn rất trẻ a, xác định không có tìm lầm người sao?"

"Không thể nào, nhìn tựa như là vừa tốt nghiệp sinh viên!"

Tất cả ký giả truyền thông kinh ngạc không thôi, vốn cho rằng Lý Trường Thanh sẽ là một tên tóc trắng xoá lão già, lại không nghĩ rằng là vị trẻ tuổi.

Nhưng Lý Trường Thanh là một người thanh niên càng có bạo điểm, trong ngoài nước phóng viên đều điên cuồng đề xuống cửa chớp.

Theo phó tỉnh trưởng cao tới Khang ra sân lúc hình thành so sánh rõ ràng, sợ lạc hậu người khác một bước đem tin tức gửi đi ra ngoài.

"A, đây không phải mỗi ngày tại Lý gia thung lũng tiểu học đọc sách quốc học đại sư sao?"

"Dáng dấp thật có điểm tương tự, mà lại chỗ kia quốc học đại sư giống như cũng gọi Lý Trường Thanh, chẳng lẽ là cùng một người?"

"Chưa đầy 30 tuổi quốc học đại sư, chứng minh thế giới tam đại toán học nan đề lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu?"

"Đầu chỉ đâu, hấn trồng rau hệ bán năm mươi khối một cân, có hoàn dương thảo xưng hào, nam nhân tính phúc sinh hoạt thiết yếu đồ ăn thường ngày!"

Cốc Dương huyện bản địa cư dân có người nhận ra Lý Trường Thanh, trong nháy mắt sôi trào, trao đổi lẫn nhau lấy Lý Trường Thanh sự tích.

"Các vị truyền thông bằng hữu mọi người tốt, ta là Lý Trường Thanh!", Lý Trường Thanh đi đến trước ống nói đơn giản nói.

"Lý tiên sinh ngài tốt, ta là Sina phóng viên cho phép mạnh mẽ! Theo ta được biết, toán học là một môn cần tích lũy đại lượng tri thức ngành học. Xin hỏi ngài trẻ tuổi như vậy, dựa vào cái gì chứng minh rất nhiều thế hệ trước toán học gia tổn hao suốt đời tinh lực đều không thể chứng minh Goldbach giả thuyết?"

Sina phóng viên cho phép trắng trợn cướp đoạt đến đặt câu hỏi cơ hội, lời nói vô cùng sắc bén mà hỏi thăm.

"Thế hệ trước toán học gia nhóm không có chứng minh Goldbach giả thuyết, nhưng là nói cho chúng ta biết những cái kia đường đi không thể chứng minh Goldbach giả thuyết. Ta đi hơn là một đầu tiên nhân không có đi qua đường, có thể chứng minh Goldbach giả thuyết đại khái là bảy phần thực lực ba điểm vận khí, vừa lúc đi thích hợp đi!"

Lý Trường Thanh ban đầu ở Cửu Cung học quán đem tiền nhân chứng minh Goldbach giả thuyết ý nghĩ đều chỉnh lý một lần, mới dùng phương pháp của mình chứng minh Goldbach giả thuyết, nói cũng phải lời nói thật.

"Ta đi hơn là một đầu tiên nhân không có đi qua đường, có thể chứng minh Goldbach giả thuyết đại khái là bảy phần thực lực ba điểm vận khí, vừa lúc đi thích hợp đi!"

Tencent phóng viên là hiện trường trực tiếp, mấy trăm vạn người xem tại Tencent khách hàng bùng quan sát trực tiếp, nghe được Lý Trường Thanh lời nói.

PS: Tan tâm trở về, cơm cũng chưa ăn, liền bắt đầu ghi, nhưng vẫn là đến chín điểm a, nhường đại gia đợi lâu!

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Buổi họp báo (hạ)

□ son dã tập gia □ xanh nước biển lúc gặp kinh □2016 chữ □2017. 08. 09 23:32 1 □ mưa thương tháng hai

"Lại nói bề ngoài dịu dàng ít nói nho nhã, nhưng nói chuyện bá khí trắc lậu a, có hay không?"

"Nhìn niên kỷ so với mình còn nhỏ, cảm giác tuổi đã cao đều sống đến cầu thân đi lên nha. . ."

"Ta đi hơn là một đầu tiên nhân không có đi qua đường, bảy phần thực lực ba điểm vận khí, vừa lúc đi thích hợp, cái này bức giả bộ ta phục!"

Tencent video khách hàng quả nhiên mưa đạn đủ loại, các loại ngôn luận đều có.

Phụng Thiên tinh Lỗ Tấn học mỹ thuật học viện, E tòa nhà lầu năm nữ sinh nào đó phòng ngủ.

"Năm thảo! Chứng minh Goldbach giả thuyết Lý Trường Thanh, chính là Lý gia a!"

Phan Vũ Đình ngửa trên ghế vênh lên hai cái chân dài nhìn trực tiếp, chấn kinh đến cơ hồ từ trên ghế ngã xuống.

"Lý gia không phải màu vẽ thánh thủ a, thế mà có thể chứng minh Goldbach giả thuyết?"

Vương Trúc Quân ngay tại chải tóc tay đình trệ, nghe vậy ngơ ngẩn nói.

"Nhớ kỹ Lý gia vẫn là quốc học đại sư đi, tiếng đọc sách bên trong có loại thần kỳ lực lượng!", Tôn Quỳnh Yến nói bổ sung.

"Thật hoài niệm Lý gia nướng thỏ rừng, thật muốn ăn a!"

La Tuyết Phuong bĩu môi xoa bụng, không tự giác nuốt nước miếng nói.

Lý Trường Thanh bạn học trước kia, bằng hữu chờ nhìn thấy trực tiếp về sau, đều nhìn chăm chăm màn hình sững sốt vạn phần!

Nhớ kỹ hẳn là một tên bác sĩ nha, lúc nào trở thành toán học gia à nha?

Mà buổi họp báo không khí hiện trường cực kỳ nhiệt liệt, các phóng viên đều cuống nhắc tay đặt câu hỏi.

"Lý tiên sinh ngài tốt, ta là tới từ Sohu phóng viên Đinh Khải! Thu được tin tức mới nhất, nói ngài là một vị quốc học đại sư?"

Sohu phóng viên Đinh Khải nhắc tay nhanh nhất, mắt nhìn trên điện thoại di động nhận nhắc nhở hỏi.

"Không dám xưng quốc học đại sư, chỉ là bình thường ưa đọc chút sách thánh hiền mà thôi!"

Học hải không bờ, Lý Trường Thanh cảm thấy mình mới vừa vận nhập môn, thản nhiên nói.

"Có bản địa quần chúng vạch trần ngài thường xuyên tại trong núi sâu một tòa tiểu học đọc sách, có thể cho chúng ta tại hiện trường đến một đoạn sao?"

Tencent tin tức phóng viên chúc đủ đồng dạng thu được phản hồi, cướp được đặt câu hỏi quyền sau nói.

"Ừm, cho đại gia đọc đoạn 《 Trung Dong 》 đi!", Lý Trường Thanh không có cự tuyệt, bình tĩnh nói.

"Quân Tử Chi Đạo phí mà ần."

"Vợ chồng chi ngu, có thể cùng biết chỗ này, cùng với đến vậy. Mặc dù thánh nhân cũng có chỗ không biết chỗ này."

"Vợ chồng chi bất tài, có thể có thể làm chỗ này, cùng với đến vậy. Mặc dù thánh nhân cũng không đủ sức chỗ này."

"Thiên địa chi đại vậy. Người vẫn còn chỗ tiếc."

"Cho nên quân tử ngữ đại, thiên hạ chớ có thể chớ chỗ này; ngữ tiểu, thiên hạ chớ có thể phá chỗ này."

Trong đó là ý nói, trở thành quân tử nói rộng rãi mà tinh vi. Phổ thông nam nữ mặc dù ngu muội, cũng có thể biết quân tử mà nói. Nhưng nó nhất cảnh giới cao thâm, cho dù là thánh nhân cũng có không làm rõ được địa phương, phổ thông nam nữ mặc dù không tài đức sáng suốt, cũng có thể thực hành quân tử đạo, nhưng nó nhất cảnh giới cao thâm, cho dù là thánh nhân cũng có làm không được địa phương. Đại địa to lớn như thế, nhưng mọi người vẫn có không vừa lòng địa phương. Cho nên, quân tử nói đến 'Đại', liền to đến liền toàn bộ thiên hạ đều chớ không dưới; quân tử nói đến 'Tiểu', liền nhỏ đến liền một chút cũng chia không mở.

Lý Trường Thanh tại Chung Nam sơn trên đọc sách lâu ngày, nề cung hoàn bên trong góp nhặt hạo nhiên chính khí so trước đó tăng trưởng không ít.

Hạo nhiên chính khí nhưng thật ra là một loại tính thực chất tồn tại vật chất, tựa như là vật lý bên trong điện từ trường.

Nhà vật lý học cho rằng động lượng tồn tại ở giữa sân, nhưng nhìn không thấy sờ không được, hạo nhiên chính khí cũng là như thế.

Lý Trường Thanh nề cung hoàn bên trong hạo nhiên chính khí theo tiếng đọc sách truyền bá ra, tựa như là điện từ trường bao trùm chung quanh!

Tiếng đọc sách phủ lên lực theo ban đầu ở chợ bán thức ăn đọc sách lúc không thể so sánh nổi, giống như là lướt phạt âm ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa!

Hiện trường các thính giả đều an tĩnh lại, đắm chìm trong tiếng đọc sách bên trong, vậy mà không chú ý chút nào lý giải tiếng đọc sách bên trong áo sửa sang.

Quân Tử Chi Đạo có phổ biến thích ứng tính, người bình thường đều có thể biết học tập, thậm chí là thực tiễn.

Nhưng nói cũng có tinh vi ảo diệu một phương diện, cung cấp đức hạnh cao, tu dưỡng sâu học giả tiến hành đào tạo sâu, tiến hành sáng tạo tính thực tiễn.

Biết là một chuyện, bình thường tính thực tiễn là một chuyện, muốn đi vào nó cảnh giới cao thâm lại là một chuyện khác.

Giống như đi KTV ca hát, người bình thường đều có thể xướng lên vài câu, muốn hát ra chuyên nghiệp cấp bậc cao tiêu chuẩn cũng rất khó khăn.

Nhưng người bình thường thông tiếp nhận âm nhạc giáo dục, đồng dạng có cơ hội đạt tới chuyên nghiệp cấp bậc tiêu chuẩn.

Nho gia Quân Tử Chi Đạo tại khán giả trong lòng trở lên rõ ràng, không phải là hư vô mờ mịt mơ hồ không rõ, mà là thật sự có thể dùng đến thực tiễn tiêu chuẩn.

"Tôi nghĩ thể văn ngôn đến trong miệng hẳn làm sao trở nên thông tục dễ hiểu, nghe không chú ý chút nào?"

"Không chỉ là nghe hiểu văn tự mặt ngoài ý tứ, liền liền não hải đều sẽ tự động liên tưởng đến trong đó nội hàm!"

"Vốn cho rằng nho gia Quân Tử Chi Đạo là xã hội phong kiến người đọc sách sự, không nghĩ tới chúng ta cũng có thể truy cầu Quân Tử Chi Đạo."

"Tôi thật sự là quá giả trí a, không ít thấy đến chứng minh Goldbach giả thuyết tác giả, còn ngoài ý muốn nghe được thần kỳ như thể tiếng đọc sách, không uống công ta mở bảy, tám tiếng xe chuyên chạy tới!"

Một chút ký giả truyền thông cùng nơi khác người xem, lần đầu nghe được Lý Trường Thanh tiếng đọc sách đều tám tám lấy làm kỳ lạ sợ hãi than nói.

Nhưng hạo nhiên chính khí bao trùm không đến tại khách hàng bụng xem trực tiếp người xem, bọn hắn chẳng qua là cảm thấy Lý Trường Thanh đọc đến không tệ.

"Vừa rồi hiện trường còn ầm ĩ đến không được, làm sao đột nhiên theo đánh lên khóa tiếng chuông giống như?"

"Đơn giản không thể tưởng tượng nổi, chưa hề chưa thấy qua an tĩnh như thế thủ kỷ buổi họp báo!"

"Toàn bộ quảng trường người đều tại an tĩnh nghe một người đọc sách, có thể nói cho ta xảy ra chuyện gì sao?"

Xem trực tiếp khán giả mưa đạn xoát đến bay lên, đều kinh ngạc tại Lý Trường Thanh tiếng đọc sách tạo thành ảnh hưởng.

Lý Trường Thanh đọc xong sách về sau, đến cái cuối cùng đặt câu hỏi phân đoạn.

"Lý tiên sinh người tốt, ta là vòng quanh trái đất thời báo phóng viên Mary! Ngài vừa rồi tiếng đọc sách có loại ma lực thần kỳ, ta nghe hiểu người nghĩ biểu đạt ý tứ. Nhưng các người Hoa Hạ sách thánh hiền là vì phong kiến để chế xã hội phục vụ, rất nhiều nội dung đều theo hiện đại khoa học xung đột lẫn nhau, sẽ đối với người tiến hành toán học nghiên cứu sẽ tạo thành bối rối sao?"

Hiện trường buổi họp báo một vị tóc vàng mắt xanh ngoại quốc phóng viên cướp được một vòng cuối cùng đặt câu hỏi quyền, sắc bén hỏi.

"Vừa vặn tương phản, đọc sách thánh hiền đối ta tiến hành toán học nghiên cứu trợ giúp cực lớn! Khả năng người đối Hoa Hạ văn hóa không hiểu rõ lắm, nho gia lễ, nhạc, xạ, ngư, thư, số lục nghệ bên trong, đếm chính là chỉ số học. Sớm tại hai ngàn năm trước Hoa Hạ liền có « Chu Bề Toán Kinh », « Cửu Chương Toán Thuật » chờ kinh điển toán học lấy làm, toán học bên trong cầu tính số Pi giá trị là phi thường trọng yếu cũng phi thường cực khổ nghiên cứu đầu đề, nhưng Hoa Hạ toán học gia Tổ Xung Chi tại công nguyên năm trăm năm liền phải ra số Pi giá trị gần đúng, dẫn trước các người hơn một ngàn năm! Ngoài ra, Xuân Thu Chiến Quốc thời kì, Mặc gia liền bắt đầu nghiên cứu quang học, cơ học, công trình học chờ."

Hoa Hạ văn minh từng tại toàn thế giới xa xa dẫn trước, nhưng bởi vì các loại lịch sử nguyên nhân mới dần dần suy sụp, cùng hiện thực xã hội khác biệt, Lý Trường Thanh Chư Tử Bách gia đem các loại truyền thừa phát triển đến cực hạn, hoàn toàn có lực lượng nói loại lời này.

Mà Chư Tử Bách gia trò chơi xuất hiện ý nghĩa, có lẽ chính là một trận văn hóa phục hưng.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Diệu Oa thảo hạt giống

Buổi họp báo tạm thời có một kết thúc, Lý Trường Thanh cười chuyển đặc biệt trở lại Chung Nam sơn.

Các phóng viên trong lòng vẫn có rất nhiều nghi vấn, có ít người lưu lại nghĩ tìm kiếm tiếng đọc sách bên trong huyền bí.

Truyền thông video chỉ có thể ghi chép lại Lý Trường Thanh đọc sách ảnh âm, nhưng không có họa nhiên chính khí phù lên.

Trong video truyền đến trên mạng về sau, tiếng vọng.

Vỗ áo làm trượng cương vị, rửa đủ vụn dậm lưu.

Lý Trường Thanh đứng ở trên ngọn núi chấn động rót xuống trên quần áo tro bụi, tại uốn lượn dòng suối nhỏ bên cạnh tẩy đi trên chân dơ bẩn.

Ngoài núi phát dương thánh hiền chi đạo, trong núi tĩnh tu minh tâm.

Lý Trường Thanh khiêng cuộc đi Chung Nam sơn dưới lâm cỏ, trong đất Diệu Oa thảo mọc ra từng khỏa từ sắc hạt giống.

Từ sắc hạt giống khu vực biên giới hiện ra một tia màu trắng, ở giữa tựa như một cái nụ hoa.

Lý Trường Thanh đem trong đất cỏ dại thanh trừ về sau, lại cho Diệu Oa thảo, cải trắng, dưa leo chờ đổ vào linh thủy.

Mặt trời chiều ngã về tây, bách điều về tổ.

Trong núi sinh hoạt yên tĩnh an tường, Lý Trường Thanh vẫn tại trên núi đọc lấy sách.

Tia nắng đầu tiên xuyên thấu qua nhà gỗ khe hở, chiếu xạ sáng chói sắc lộng lẫy.

Lý Trường Thanh chống lên bàn vẽ, dùng trong tay bút lông miêu tả lấy trong núi mặt trời mọc lúc mỹ cảnh.

Mà Lý gia thung lũng tiểu học thì cùng ngày xưa khác biệt, các loại nhãn hiệu xe đem Lý gia thung lũng cơ hồ chen bẻ!

Trừ Cốc Dương huyện cư dân bản địa bên ngoài, một chút truyền thông, phụ cận huyện thị người đều trong đám người.

Lý Trường Thanh theo thường lệ lĩnh đọc, nhưng đem bán rau hệ sự giao cho Lưu Thúy Nga.

Ký giả truyền thông vốn định phỏng vấn Lý Trường Thanh, cảm sạch tỉnh lúc lại mang mang nhiên không thấy tăm hơi.

Lê Thiện Ngọc cố ý nhin xuống không có đi nghe Lý Trường Thanh đọc sách, sớm tại dưới sườn núi chờ.

Lý Trường Thanh mang theo chuẩn bị xong Diêu Oa thảo, trực tiếp lên xe tiến về Kim Châu được nghiệp.

"Lý sư, ngài đem đến cho ta sừng sốt thật sự là quá nhiều á!"

"Lúc trước lần thứ nhất gặp mặt, ngài tại hoa quả bán buôn thị trường bên ngoài bán quả đào, ba mươi khối tiền một cân!"

"Quả đào cung không đủ cầu về sau, lại kiên trì không thêm giá."

"Trước đó vài ngày mới biết được ngài chính là Lý gia thung lũng quốc học đại sư, hơn nữa còn là hạnh lâm diêu thủ!"

"Không đến mấy ngày thời gian, lại tuôn ra ngài chứng minh Goldbach giả thuyết!"

Lê Thiện Ngọc lái xe, nghĩ đến Lý Trường Thanh truyền kỳ tán thưởng không thôi.

Lý Trường Thanh nghe nhếch miệng mỉm cười, không làm ngôn ngữ.

Đến Kim Châu được nghiệp phòng thí nghiệm về sau, Cung Vệ Quốc trợ lý nhóm nhìn thấy Lý Trường Thanh đều con mắt tỏa sáng.

"Lý lão sư, có thể cùng ta hợp cái ảnh sao?"

"Lý lão sư, có thể giúp ta tại bản trên ký cái tên sao?"

Tuổi trẻ trợ lý nhóm cầm điện thoại, giấy bút hưng phấn vây quanh Lý Trường Thanh, nhảy cẫng nói.

"Chúng ta cùng một chỗ hợp trưng ảnh đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Không thể tốt hơn a, về sau liền treo ở phòng thí nghiệm chính sảnh!"

Lê Thiện Ngọc nhận định Lý Trường Thanh tuyệt không phải vật trong ao, lập tức gật đầu nói.

Lý Trường Thanh đứng ở chính giữa, Lê Thiện Ngọc, Cung Vệ Quốc phân trạm tại hai bên, do nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp chụp ảnh.

"Cung giáo sư, công tác chuẩn bị làm tốt không có?"

Nhạc đệm qua đi, Lý Trường Thanh hỏi.

"Ha ha, còn kém người một góc sống mẹ kiếp!"

Cung Vệ Quốc đối Lý Trường Thanh chứng minh Goldbach giả thuyết là chịu phục, nhưng vẫn không coi trọng dùng sống thảo đến làm dung môi.

"Thảo tại Lê tổng trên xe!", Lý Trường Thanh nói.

"Ta đi lấy!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Liền bụi cỏ này sao, tên khoa học là cái gì?"

Cung Vệ Quốc là chế được lĩnh vực chuyên gia, lại lần thứ nhất nhìn thấy Lê Thiện Ngọc trong tay ôm thảo.

"Diêu Oa thảo!", Lý Trường Thanh địa đạo.

"Không phải là mới phát giống loài, sinh ra từ tại nơi nào đó?"

Cung Vệ Quốc tại trong đại não lục soát một lần, nghi hoặc nói.

"Chung Nam sơn một cây cỏ!", Lý Trường Thanh nói.

"Chính là lý sư trồng rau hẹ trên núi?", Lê Thiện Ngọc hỏi.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Nhưng một gốc sống thảo,

Dùng như thế nào tới làm dung môi đâu?", Cung Vệ Quốc nói.

"Lấy một cây châm lỗ ống hút đến!", Lý Trường Thanh nói.

"Cho!", Cung Vệ Quốc một vị trợ lý đem chuẩn bị xong lỗ kim ống hút đưa cho Lý Trường Thanh.

Lý Trường Thanh tiếp nhận lỗ kim ống hút, cắm vào Diêu Oa thảo tử sắc hạt giống bên trong.

Một loại trong suốt không biết chất lỏng, thuận lỗ kim quay lại đến ống hút bên trong.

"Được rồi!", Lý Trường Thanh đem lỗ kim ống hút giao cho Cung Vệ Quốc nói.

"A, cái này xong rồi?", Cung Vệ Quốc cầm Lý Trường Thanh cho lỗ kim ống nghiệm nói.

"Còn dư lại đều chỉ là lệ thường công việc, các người có thể hoàn thành!", Lý Trường Thanh nói.

"Cụ thể làm như thế nào thao tác đâu?", Cung Vệ Quốc nói.

"Dung môi rút ra pháp nguyên lý là cái gì?", Lý Trường Thanh nói.

"Mỗi loại chất hoà tan tại dung môi bên trong độ hoà tan không giống!", Cung Vệ Quốc nói.

"Đem ống nghiệm bên trong Diêu Oa thảo hạt giống đề thủ dịch, dung nhập vào hydro Đẳng Tâm thảo phân cùng đi hydro Đẳng Tâm thảo andehit chất hỗn hợp bên trong."

"Đến nhập nước cất pha loãng, liền có thể phải đi hydro Đẳng Tâm thảo phân đi theo hydro Đẳng Tâm thảo andehit tách ra!"

Lý Trường Thanh từ « Thần Nông Bách Thảo kinh » bên trong hỏi đoán ra Diêu Oa thảo, là một loại thiên nhiên rút ra tễ.

"Chỉ đơn giản như vậy?", Cung Vệ Quốc hoài nghi nói.

"Chỉ đơn giản như vậy!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Được hay không, thử một chút cũng biết rồi!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Ta đến thao tác!", Cung Vệ Quốc muốn tự mình nghiệm chứng.

Quá trình thí nghiệm vô cùng đơn giản, Cung Vệ Quốc đem lỗ kim ống nghiệm bên trong Diêu Oa thảo hạt giống đề thủ dịch nhỏ vào chứa đi hydro Đẳng Tâm thảo phân cùng đi hydro Đẳng Tâm thảo andehit chất hỗn hợp cốc chịu nóng bên trong, lại rót nhập nước cất!

Cốc chịu nóng bên trong đi hydro Đẳng Tâm thảo phân cùng đi hydro Đẳng Tâm thảo andehit, lập tức chia trên dưới hai tầng.

Cung Vệ Quốc trải qua kiểm trắc về sau, ngay người tại nguyên chỗ!

Chung Nam sơn trên một gốc sống thảo!

Chế được lĩnh vực thường thấy nhất dung môi rút ra pháp!

Liền giải quyết rồi chính mình hơn nửa năm đi hydro Đẳng Tâm thảo phân cùng đi hydro Đẳng Tâm thảo andehit tách rời nan đề!

"Cung giáo sư, tách ra không có?", Lê Thiện Ngọc quan tâm hỏi.

"Ừm!", Cung Vệ Quốc chán nản nói.

"Kim Châu được nghiệp hơn ngàn tên nhân viên rốt cục có thể tiếp tục qua an ổn sinh hoạt, cảm ân lý sư!"

Lê Thiện Ngọc tích tụ nửa năm một hơi biểu đạt ra, thành khẩn hướng Lý Trường Thanh cúi đầu gửi tới lời cảm ơn.

"Chỉ là ngồi hai lần xe mà thôi!", Lý Trường Thanh bình tĩnh nói.

"Hỗ thẹn a, nửa năm tiền lương trở về liền trả lại cho Lê tổng!"

Cung Vệ Quốc vốn là Lê Thiện Ngọc mời đến giải quyết đi hydro Đấng Tâm thảo phân cùng đi hydro Đấng Tâm thảo andehit tách rời vấn đề chuyên gia, thâm thụ đã kích thần sắc uể oải địa đạo.

"Đi hydro Đấng Tâm thảo phân cùng đi hydro Đấng Tâm thảo andehit tách rời vốn là nan đề, chậm trễ nửa năm không thể trách Cung giáo sư!"

Lê Thiện Ngọc biết Cung Vệ Quốc đã cực cung tận tụy, cũng không có đem Cung Vệ Quốc theo Lý Trường Thanh so sánh ý nghĩ.

"Trước kia Lê tổng nói Lý tiên sinh là sơn dã cao nhân, nói thật trong lòng là không quá công nhận!"

"Thăng đến vừa rồi biết chính mình buồn cười, hướng Lý tiên sinh xin lỗi!"

Cung Vệ Quốc một mực đối Lý Trường Thanh cảm thái độ hoài nghi, nhưng bây giờ là triệt để phục rồi.

"Chất vấn là rất bình thường, Cung giáo sư không cần thiết hướng ta xin lỗi!"

Lý Trường Thanh rõ ràng phương pháp của mình xác thực không giống bình thường, mà lại Cung Vệ Quốc cũng không có lời quá đáng, tránh mà không nhận nói.

Trẻ măng nhẹ lại không cậy tài khinh người, Cung Vệ Quốc trong lòng càng thêm kính nể!

Chuyện chỗ này, Lý Trường Thanh lần nữa trở lại Chung Nam sơn lúc, lại phát hiện trên núi không quá yên tĩnh!

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: 6 nghệ chi xạ, sơ độc « dịch kinh »

Núi không tại cao, có tiên thì có danh.

Chung Nam sơn bản Vô Danh, bởi vì Lý Trường Thanh mà tên.

Một chút truyền thông tại bỏ lỡ phòng vấn Lý Trường Thanh cơ hội về sau, lại mang theo đoàn đội lên núi tìm kiếm hỏi thăm.

Nhưng nhà gỗ nhỏ tọa lạc tại trong bụi cỏ dại, còn có ngọn núi yểm hộ.

Nếu không có bản địa thôn dân dẫn đường, rất khó phát hiện nhà gỗ nhỏ địa chỉ.

Làm các phóng viên ở trên núi lúc đang bận bịu, Lý Trường Thanh thì ngồi tại trên ghế nằm tiến vào Chư Từ Bách gia.

Rừng trúc rửa nghiền mực bên cạnh, Lý Trường Thanh miêu tả lấy đồ.

Sửa sang bức họa nhìn xem thân lâm kỳ cảnh, người tựa như là trong bức họa du lịch đồng dạng!

Lý Trường Thanh đem chấm đầy mực nước bút đặt ở rửa nghiền mực bên trong thanh tẩy, màu đen mực nước ở trong nước khuếch tán.

Ao nước dập dờn nồng đậm màu đen sóng cả, tảng đá phụ cận hoa mai giống như tranh thủy mặc.

Ngô gia tẩy nghiền tri biên thụ, đoá đoá hoa khai đậm mặc ngân.

Ao nước biến thành đen, mai trắng biến mực!

Nhiệm vụ rốt cục hoàn thành!

Lý Trường Thanh Thư Pháp, hội họa, đều đạt đến cảnh giới cực cao.

"Chúc mừng Lý huynh!", Nhan Hồi từ trong rừng trúc đi tới đối Lý Trường Thanh nói.

"Nhan huynh thế nhưng là đến ban phát mới ban thưởng?", Lý Trường Thanh nói.

"Tự nhiên là!", Nhan Hồi nói.

"Mời Nhan huynh chỉ giáo!", Lý Trường Thanh nói.

"Nho gia lục nghệ lễ, nhạc, ngự, đếm, sách, xạ, Lý huynh đã tinh thông đếm, nhạc, sách."

"Hoàn thành rửa nhiệm vụ, có thể bắt đầu mới học tập!"

Nhan Hồi chứng kiến Lý Trường Thanh trưởng thành tiến bộ, vui mừng nói.

"Là lễ, ngự, bắn trúng một loại sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Quân tử không chỗ tranh, tất cũng xạ hồ, vãi chào 躡 mà thắng, dưới mà uống, nó tranh cũng quân tử.", Nhan Hồi nói.

"Xạ chẳng những là một loại thể thao hoạt động, cũng là một loại tu thân dưỡng tính bồi dưỡng quân tử phong độ phương pháp."

Nhan Hồi trích dẫn bên trong Không thánh đối xạ trình bày, Lý Trường Thanh hiểu được đạo lý trong đó gật đầu nói.

"Lý huynh xin mời đi theo ta, ban thưởng so với người tưởng tượng muốn đặc sắc!", Nhan Hồi thần bí nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh đi theo Nhan Hồi ra một cánh cửa.

Trên cửa bên trái viết Sùng Văn, bên phải viết thượng võ.

"Lý huynh, đây chính là văn võ đường!", Nhan Hồi nói.

"Nhìn xem có sân tập bắn, cung tiễn, làm sao còn có kiếm phòng?"

Lý Trường Thanh gặp giá gỗ nhỏ trên trưng bày lấy từng dây hàn quang lờ lờ kiếm, nghi hoặc nói.

"Ha ha, tiễn pháp là Không thánh thân truyền, nhưng đàn, kiếm, sách, rương cũng là nho gia đệ tử tiêu chuẩn phối trí!"

Nhan Hồi nói cầm lên một thanh cung, bắt lấy một thanh mũi tên kéo cung lên dây cung.

Mũi tên như lưu tinh trụ lạc, liên tiếp cửu phát đều dính tại ngoài trăm bước mục tiêu hồng tâm lên.

Tiếp lấy đến kiếm phòng trên vách tường, gỡ xuống một thanh kiếm nhảy múa.

Phiên nhược kinh hồng, kiều như du long, như nước chảy mây trôi.

"Tốt, tốt, tốt!", Lý Trường Thanh sùng sốt đến liên tục tán thưởng.

"Không có ý nghĩa mảnh khoé mà thôi, Nho môn bên trong như Lý Thái Bạch, Tân Khí Tật, Vương Dương Minh chờ đối với cái này rất có tâm đắc!"

"Mỗi một chuỗi kiếm đều đối ứng Nho môn tiên hiền cảm ngộ, người nếu là có hứng thú, về sau có thể chính mình học một chút!"

"Nhưng múa kiếm, bắn tên đều chỉ là cường thân kiện thể phương pháp, cắt không thể trầm mê trong đó!"

Nhan Hồi biểu diễn hoàn tất, lo âu Lý Trường Thanh ngộ nhập lạc lối nhắc nhở nói.

"Cảm tạ Nhan huynh nhắc nhở!", Lý Trường Thanh nói.

Hai người trò chuyện vài câu về sau, Nhan Hồi tự hành rời đi.

Lý Trường Thanh tại sân tập bắn luyện tập kéo cung, thân thể, nghị lực đều chiếm được tốt đẹp rèn luyện.

Kiên trì đến cực hạn về sau, Lý Trường Thanh đến kiếm phòng đi dạo.

Kiếm phòng phía tây trên cây cột, viết một bài thơ.

"Triệu khách man Hồ anh, Ngô Câu sương tuyết rõ ràng.

Ngân yên chiếu bạch mã, ào ào như lưu tinh."

"Thập bộ sát nhất nhân, thiên lý bất lưu hành. Sự liễu phát y khứ, thâm tàng thân dữ danh."

Xuất từ Lý Bạch bên trong hai câu, trên cây cột treo một thanh kiếm, trên thân kiếm khắc lấy Thanh Liên hai chữ.

Tham thì thâm, Lý Trường Thanh tạm thời không có luyện tập ý nghĩ.

Rời khỏi Chư Tử Bách gia, Lý Trường Thanh cảm thấy toàn thân đau nhức, xương cốt tựa như tan ra thành từng mảnh.

Uống một chén linh trà về sau, cả người liền nhẹ nhõm rất nhiều, chuẩn bị đọc sách một hồi.

Tại Lục kinh bên trong, Lý Trường Thanh đã đọc qua,,,,, chỉ còn cuối cùng một bản.

Lại xưng, chia làm trải qua bộ cùng truyền bộ.

Chủ yếu bao hàm sáu mươi bốn quẻ cùng ba trăm tám mươi bốn hào, là đối bốn trăm năm mươi quẻ dễ quẻ diễn hình tượng nghĩa công bố cùng tương ứng cát hung phán đoán.

Ngâm, trên dưới, trên dưới, trên dưới,,,, cùng bảy loại mười thiên, xưng là "Mười cánh", là Khổng Môn đệ tử đối kinh văn chú giải cùng đối thế chiếm nguyên lý, công dụng các phương diện luận thuật.

Mà Chư Tử Bách gia xuất phẩm phụ chú nội dung xa không phải thị trường lưu truyền có thể so sánh, một quyển sách lên ba quyển đều muốn dày, nội dung cực kỳ phức tạp khó hiểu.

Lý Trường Thanh không có trực tiếp nhìn nguyên văn, mà là trước nhìn lịch đại thánh hiền đúng trình bày, làm được một cái sơ bộ hiểu rõ.

Ráng chiều nung đỏ bầu trời, xa xa dãy núi nhuộm lên một tầng kim hoàng sắc.

Chung Nam sơn trên tìm kiếm hỏi thăm Lý Trường Thanh không có kết quả các ký giả truyền thông đều lần lượt xuống núi, lái xe trở lại Cốc Dương huyện thành nơi ở.

Thứ hai phong theo thứ ba phong ở giữa chân núi, vòng quanh trái đất thời báo Mary, Đại Vệ, Ellen chăm chú kẻ cùng một chỗ.

Tại bọn hắn phía trước trong bụi cỏ, có một đôi lục u u con mắt chính thanh lãnh nhìn bọn hắn chăm chăm, là một đầu sói xám.

"Đáng chết, núi này trên tại sao có thể có sói?", Ellen nghiêng camera hoảng sợ nói.

"Đừng sợ, chỉ là một đầu thoát ly đội ngũ cô lang!", Đại Vệ trấn tĩnh sau nói.

"Nhưng phụ cận khả năng còn có cái khác sói, chúng ta chạy nhanh đi!", Mary thanh âm có chút run rẩy địa đạo.

"Ừm, đều cẩn thận một chút!", Đại Vệ nói.

Ba người lưng tựa lưng, chậm rãi di động.

Nhưng sói xám ngay tại cách đó không xa đi theo, chậm rãi tiêu hao con mồi thể lực.

Vượt qua đến phía ngoài nhất một ngọn núi thời điểm, sắc trời tối xuống, ba người cơ bản đều tỉnh bị lực tấn rồi.

"Đại Vệ, ta đi không được rồi!", Mary hai cái đùi tựa như là rút chì.

"Không thể dừng lại, một khi dừng lại sói liền sẽ cho rằng chúng ta thua, lập tức phát động tấn công!"

Đại Vệ đã ngoại sinh tồn tri thức tương đối phong phú, phân tích nói.

"Chờ một chút, nhớ qua có thanh âm của người!"

Ellen loáng thoáng nghe được, không quá xác định nói đến.

"Ồ bên kia, là Lý Trường Thanh tiếng đọc sách!"

Mary tiếng Trung phi thường tốt, mà lại đối Lý Trường Thanh tiếng đọc sách ảnh hưởng phi thường khác sâu.

"Mary, xác định sao?", Đại Vệ hỏi.

"Lấy Thượng Đế danh nghĩa cam đoan đúng vậy, chúng ta đuổi mau tới thôi!"

Mary tựa như là bắt lấy một cọng cỏ cứu mạng, đột nhiên đến tinh thần kích động nói.

Đại Vệ đỡ lấy Mary, Đại Vệ cầm trong tay một cái nhánh cây đề phòng.

Sói xám một mực bảo trì khoảng ba mét khoảng cách, cơ bản mà nhìn chăm chăm vào Mary, Ellen, Đại Vệ.

"Mary, xem ra người là đúng, quả thực có người trong núi đọc sách!"

Đi một đoạn đường về sau, Đại Vệ cũng nghe đến rồi tiếng đọc sách.

"Nhìn, ở bên kia, nơi đó có ánh lửa!", Ellen hưng phấn nói. . . .

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Mạc lương vu mâu tử

Trong núi sâu một điểm ánh lửa, tựa như là một chiếc ngọn đèn chỉ đường.

Tại trong đêm đen, chiếu sáng Mary, David, Ellen cầu sinh con đường.

Lều cỏ phía dưới cũi khô lộp bộp thiêu đốt, ngọn lửa màu đỏ giống như linh tinh nhảy múa.

Lý Trường Thanh ôm một quyển « Mạnh Tử », thương từng đứng ở bên cạnh đồng lửa cao giọng đọc lấy.

"Nhân chi chi không học mà năng giả, nó lương có thể vậy; chi không lo mà người biết, nó lương tri."

"Nhi đồng chi đồng đều biết thích nó thân người, cùng với dài vậy. Đều biết kính Kỳ huynh."

"Hôn hôn, nhân vậy; kính trưởng, nghĩa vậy; không khác, đạt chi thiên hạ."

Trong sách âm thanh tuyên dương trên hiệu dưới đề là thiên tính của con người, đồng thời lại là quân tử nhân đức căn bản.

Nhưng Lý Trường Thanh tận lực không dùng hạo nhiên chính khí, tiếng đọc sách chỉ là có thể khiến người tâm thần yên ổn.

Mary, David, Ellen nghe cảm xúc dần dần bình ổn xuống tới, lần theo tiếng đọc sách tìm tới nhà gỗ nhỏ.

Sói xám ánh mắt bên trong tàn khốc thú tính thời gian dần qua rút đi, nhưng là khó mà phát giác.

Lý Trường Thanh tự lo đọc lấy « Mạnh Tử », tựa như không có nhìn thấy Mary, David, Ellen.

Sói xám đứng tại khoảng cách nhà gỗ ngoài trăm thước dừng bước, lẳng lặng nhìn qua Lý Trường Thanh.

"Lý tiên sinh, chúng ta là vòng quanh trái đất thời báo phóng viên, mời cứu lấy chúng ta!"

Ellen thần sắc khổ sở, dùng sức se tiếng Trung địa đạo.

"Thượng Đế a, cuối cùng được cứu!", Mary treo lấy địa tâm rốt cục buông ra.

"Ha ha, người nơi này có cái gì công cụ sao? Kia thót đáng chết sói còn chưa đi!"

David tiếng Trung so Ellen muốn mạnh hơn kia một chút, theo Lý Trường Thanh chào hỏi.

"Tồn hồ nhân giả, mạc lương vu mâu tử. Mâu tử bất năng yểm kỳ ác."

"Trong lòng ngực chính thì con người rồi chỗ này; trong lòng ngực bất chính thì con người mạo chỗ này."

"Nghe nó nói vậy. Coi con người, người chỗ này gầy quá thay."

Lý Trường Thanh bình tĩnh tự nhiên đọc lấy, đem hạo nhiên chính khí phủ lên tại tiếng đọc sách bên trong.

Mary, Ellen, David đều lập tức đắm chìm trong tiếng đọc sách bên trong.

Tạm thời quên sói xám uy hiếp.

Sói xám thì chân trước chống đất chân sau bàn nằm lấy, thần sắc chuyên chú, giống như học sinh tiểu học lên lớp nghe giảng.

Lý Trường Thanh đọc xong « Mạnh Tử » câu nói sau cùng, chấp tay nhìn Mary, Ellen, David.

"Vì cái gì nghe tiếng đọc sách của người, cuối cùng sẽ không tự cho mình là sẽ mê mẩn đâu?", Mary nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Đại khái là Hoa Hạ văn hóa so sánh có mị lực đi!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Không không không, người đây nhất định là ma thuật!"

Ellen rõ ràng không tin Lý Trường Thanh lí do thoái thác, lắc đầu nói.

"Gặp quý, đầu kia sói còn chưa đi!"

David biết trên núi cô lang cực kỳ hung tàn, xảo trá, một mực phi thường cảnh giác.

"Trời ạ, nó đi tới!", Mary kinh hoàng đứng lên trốn đến đằng sau đi.

"Còn lo lắng cái gì, tranh thủ thời gian tìm gia hỏa!", David đối Ellen hô.

Sói xám từng bước một tới gần nhà gỗ nhỏ, David, Ellen trong tay đều chăm chú nắm trường mộc côn.

"Hoắc! Không được qua đây, đi ra!", Ellen quơ mộc côn kêu to đe dọa.

Nhưng sói xám tiếp tục từng bước một tới gần nhà gỗ nhỏ, cách xa nhau chỉ có ba mét khoảng cách.

"Ellen, nhìn thù thế của ta, chúng ta cùng một chỗ hành động!", David thần tình nghiêm túc đối Ellen nói.

"Ừm ừm!", Ellen nắm chặt mộc côn tay đều là mồ hôi, khăn trương gạt đầu nói.

Làm David, Ellen đang định động thủ thời điểm, thần kỳ một màn xuất hiện!

Sói xám vậy mà chủ động nằm rạp trên mặt đất, cúi đầu.

David, Ellen chấn kinh đức hai mặt nhìn nhau, liếc mắt nhìn nhau không biết nên làm sao bây giờ.

"David, chúng ta vẫn được động sao?", Ellen hỏi.

"Nói nhảm, đương nhiên muốn hành động!"

David chỉ là do dự chốc lát, ánh mắt kiên định nói.

"Chờ một chút, sói là chúng ta Hoa Hạ cấp hai bảo hộ động vật!"

"Tại không có uy hiếp được nhân sinh an toàn tình huống dưới, giết sói là phát động Hoa Hạ luật pháp!"

Lý Trường Thanh đứng tại David phía trước, tổ chức nói.

"Người làm gì? Nó là đang dẫn dụ chúng ta đi qua, sau đó phát động công kích, uy hiếp được nhân sinh của chúng ta an toàn!"

David rất rõ ràng cô lang âm hiểm xảo trá tính cách, tức giận nói.

Lý Trường Thanh có thể cảm nhận được cô lang trong ánh mắt không có ác ý gì, ở trên người ngưng tụ một tầng hạo nhiên chính khí, chậm rãi đi qua.

Nhưng vì lý do an toàn, Lý Trường Thanh đem tay phải co lại đến trong tay áo.

Trên cổ tay mang theo một cái trong tay áo tiền, chỉ cần Lý Trường Thanh tay phải ấn một chút cái nút, mũi tên liền sẽ bắn ra đi, là Lý Trường Thanh đem Gia Cát liên nỗ đơn giản hoá sau sản phẩm.

Lấy Lý Trường Thanh thân thể tốc độ phản ứng, tăng thêm bạo nhiên chính khí đối sói xám ảnh hưởng, cho dù là sói xám thật phát động công kích, hẳn là cũng có thể tại thụ thương trước đem trong tay áo tiến bắn ra đi.

Huống hồ như « Mạnh Tử » bên trong giảng thuật "Tồn hồ nhân giả, mặc lương vu mâu tử. Mâu tử bất năng yếm kỳ ác.", người đều làm một loại IQ cao phức tạp sinh vật, còn không thể che giấu kín trong mắt tà ác.

Cô lang lại xảo trá, còn có thể so với người càng giỏi về nguy trang?

"Không muốn đi qua, ngươi không muốn sống nữa sao?"

David lo lắng quát, Lý Trường Thanh thể nhưng là bọn hắn lên núi mục đích chủ yếu.

Mà lại Lý Trường Thanh thể nhưng là chứng minh Goldbach giả thuyết toán học gia, tại trên quốc tế có nhất định lực ảnh hưởng.

Nếu như theo một đám người ngoại quốc tại chính mình chỗ ở xuất hiện sự cố, đến lúc đó rất khó nói rõ.

"Lý tiên sinh, nguy hiểm!", Mary lo lắng địa đạo.

David muốn xông tới đem Lý Trường Thanh ngăn lại, nhưng lại sợ hãi chọc giận sói xám.

Ellen ở một bên cầm cây côn, chân tay luống cuống.

Lý Trường Thanh ngồi xổm người xuống, trước đem tay phải chụp lấy trong tay áo tiến, khoác lên sói xám trên lưng, để phòng vạn nhất, sau đó dùng tay trái vuốt ve xám đầu sói trên lông tóc.

Sói xám dịu dàng ngoan ngoãn giống một đầu nhà chó, dùng trán cọ lấy Lý Trường Thanh bàn tay.

"Thượng Đế a, ta nhìn thấy cái gì?", Ellen sửng sốt đến ném liền trong tay một cây roi mắt cũng không biết.

"Trời a, cái này quả thực là một đầu trong hoang dã cô lang sao? Sẽ không phải là một đầu đáng đáp nghi sói chó a?"

Mary gặp Lý Trường Thanh theo sói xám phi thường hữu ái hồ động, giật mình nói.

"Chẳng lẽ nói ba người chúng ta người, bị một con chó đuôi lấy ở trên núi khắp nơi chạy trốn?", David lại cũng không nhận được sinh ra một tia hoài nghi.

Lý Trường Thanh trên người bạo nhiên chính khí, nhường cô lang cảm thấy phi thường dễ chịu ấm áp.

"Ngao ~", sói xám ngẩng đầu lên, đối nguyệt thét dài.

"Sói! Quả thực là sói! Hắn đang sờ một đầu cô lang cái trán!"

Ellen bị sói xám hét dài một tiếng giật mình, hốt hoảng nói.

"Hô!", David bản năng giờ lên một cây côn, đề phòng sói xám.

"Ellen, tranh thủ thời gian dùng camera vỗ xuống đến!"

Mary gặp Lý Trường Thanh thậm chí tại đùa bốn sói xám lỗ tai, lập tức nhắc nhở Ellen nói.

"Cạch!", camera đèn flash ngăn ngừa chiếu sáng bầu trời đêm.

Sói xám 'Vụt' đứng lên, thử lộ ra sắc bén răng nanh.

Thân hình tựa như là một chiếc cung kéo căng, tùy thời chuẩn bị công kích.

Ellen dọa đến thân thể run lên sắc mặt trắng bệch, kém chút không có đứng vững.

David toàn thân căng cứng, lập tức hướng cô lang giờ lên một cây côn, điều chỉnh phòng ngự tư thế.

"Bọn hắn sẽ không tổn thương ngươi, ngồi xuống!"

Lý Trường Thanh đem bạo nhiên chính khí dung nhập vào trong khi nói chuyện, hướng cô lang truyền Đạt Nhất chủng thiện ý.

Cô lang mặc dù nghe không hiểu Lý Trường Thanh, nhưng là có thể cảm nhận được trong lời nói thiện ý.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Hữu giáo vô loại

Cô lang nhìn lại Lý Trường Thanh một chút, nồn nóng cảm xúc từ từ vuốt lên, ngồi xổm dưới đất.

"Ngồi. . . Ngồi xuống rồi, thật là sống gấp quý!", Ellen trừng mắt tròn trịa con mắt.

"Úc, trời ạ! Cuối cùng là một cái dạng gì người, nói một câu liền có thể như rồng ở vào công kích trạng thái cô lang ngồi xuống?"

Mary kinh ngạc mở ra miệng nhỏ, so nhìn thấy Lý Trường Thanh đùa bỡn cô lang lỗ tai lúc còn khiếp sợ hơn.

"Cô lang không phải là âm hiểm xảo trá hung tàn đại danh từ sao, làm sao lại nghe nhân loại ta thì sao đây?"

David tam quan có chút sụp đổ, hoàn toàn phá vỡ hấn đối hoang dã cô lang nhận biết.

Mà so sói hoang ngồi xuống bản thân càng làm cho người ta khó hiểu sự, là Lý Trường Thanh dựa vào cái gì có thể mệnh lệnh sói hoang?

"Lý tiên sinh, chẳng lẽ nói người còn là một vị nhà sinh vật học?"

Ellen tin tưởng khoa học, hoài nghi Lý Trường Thanh am hiểu sâu sói hoang tập tính.

Lý Trường Thanh lắc đầu, vuốt ve cô lang phần cổ lông tóc không nói lời nào.

Nhớ tới « Luận Ngữ » bên trong một câu, con nói: Hữu giáo vô loại.

Có hai chủng giải thích, một loại là ngón tay mặc kệ người nào đều có thể nhận giáo dục.

Một loại khác giải thích thì là nhân loại vốn là có chênh lệch, nhưng là có thể thông qua giáo dục đến tiêu trừ.

Đã người nào đều có thể tiếp nhận giáo dục, mở rộng đến động vật đâu?

Sói tính hung tàn, có thể thông qua Hậu thiên giáo dục đến cải biến sao?

Lại lấy tình huống vừa rồi tới nói, hạo nhiên chính khí quả thật có thể đối sói xám sinh ra ảnh hưởng, nói rõ là có nhất định khả thi!

Mary, David, Ellen gặp Lý Trường Thanh trong lúc nói cười thuần phục sói xám, đều trực lăng lăng mà nhìn chăm chăm vào.

Trong lúc nhất thời, đều quên lên núi ý đồ đến.

"Úc, Thượng Đế a, kém chút quên chuyện trọng yếu nhất! Lý tiên sinh, có thể giúp một tay thu một cái bài tin tức sao?"

Mary vỗ đầu một cái, hồi hận đối Lý Trường Thanh nói.

"Trên núi ướt lạnh, các người nếu là lại không đi cũng chỉ có thể tại lều cỏ bên trong qua đêm!", Lý Trường Thanh hồi đáp.

"Mary, nếu không chúng ta vẫn là đi đi, ta cũng không muốn cùng một đầu sói hoang ngủ ở cùng một chỗ!"

Ellen nhìn liếc mắt cô lang, sợ nói.

"Mary, chúng ta vẫn là ban ngày lại đến đi!"

David cũng cảm thấy không an toàn, đối Mary nói.

"Tốt a! Lý tiên sinh, có thể đưa chúng ta xuống núi sao?"

Mary đối sói xám có ám ảnh trong lòng, tự nhiên không dám ở ở trên núi, nhưng lưu thêm một cái tâm nhãn.

"Ừm!", Lý Trường Thanh cũng không có cự tuyệt.

"Tạ ơn Lý tiên sinh, ngài thật là một cái người tốt!"

Mary dùng con mắt ra hiệu David, Ellen nhớ đường, hưng phấn nói.

Đường núi nhấp nhô, hai bên cũng đều là cao cao cỏ dại, che kín ánh mắt.

"Ha ha, thật thú vị! Tất cả mọi người đến trên núi đi tìm kiếm hỏi thăm Lý tiên sinh, nhưng không nghĩ tới Lý tiên sinh liền ở tại chân núi!"

Ellen hỏi ngược lại các truyền thông đều đầy khắp núi đồi khắp nơi tìm kiếm, cảm thấy rất có ý tứ.

"Đường này tựa như là một cái mê cung, Lý tiên sinh ngài làm sao lại ở chỗ này?"

David rất khó tưởng tượng một người ở tại trong núi sâu, sẽ là một loại gì cảm thụ.

"Ta biết, Lý tiên sinh khẳng định là các ngài Hoa Hạ nói ẩn sĩ, đúng không?"

Mary làm vòng quanh trái đất thời báo Trung Quốc ký giả trạm phóng viên, đối Hoa Hạ văn hóa có hiểu biết đặc ý nói.

"Ẩn sĩ? Không tính là đi!"

Cùng ẩn sĩ so sánh, Lý Trường Thanh cảm thấy mình càng giống một cái tu sĩ.

Ẩn sĩ chia làm hai chủng, một loại là chán ghét thế tục, một loại trốn đi bọn người phát hiện.

Lý Trường Thanh cũng không tiêu cực bị quan chán đời, cũng không phải mua danh chuộc tiếng.

Mà là trên núi thanh tịnh, có lợi cho tu thân dưỡng tính tĩnh tâm nghiên cứu học vấn.

Một ngày kia học thành rồi núi, vì hướng thánh kế tuyệt học!

"Ngươi không phải ẩn sĩ là cái gì?", Mary nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Tu sĩ!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Tu sĩ? Chưa nghe nói qua!", mã Lệ Tư thì lấy nói.

"Ha ha, liền đến nơi này đi!", Lý Trường Thanh đem Mary chờ mang xuống dưới núi sau nói.

"Được rồi, Lý tiên sinh, chúng ta ngày mai lại đến!", Mary nói.

"Ngày mai sao? Ngài cũng không nhất định có thể nhớ được đường!", Lý Trường Thanh ý vị thâm trường nói.

"Lý tiên sinh, chúng ta ngày mai nhất định sẽ gặp mặt!",

Ellen tự tin nói.

"Trên núi đường cũng không tốt cái!", Lý Trường Thanh nhẹ nhàng nói.

Mary, Ellen, David trên chính mình ra xe, trở lại Cốc Dương huyện thành.

"Ellen, đường đều nhớ kỹ không có?", Mary hỏi.

"Yên tâm đi, Mary, cam đoan so cốc ca địa đồ còn muốn rõ ràng! ", Ellen nhếch miệng lên nói.

"Nếu là Ellen đâu khó dùng, còn có ta đây!", David ngạo kiều địa đạo.

Lý Trường Thanh theo Mary chia đều mở về sau, không có trực tiếp trở lại Chung Nam sơn.

Về đến nhà, Lý Kiến Quốc, Lý Đại Giang, Lý Thường Vũ chờ người trong thôn đều ở đây thượng thừa lạnh.

"Nha, Thanh oa xuống núi á! Tiểu tử ngài nhưng rất khó lường, toàn quốc phóng viên đều muốn ngắt thăm ngài đây!", Lý Thường Vũ nói.

"Thanh oa, người trong thôn ta đều dặn dò qua a, không có người sẽ cho bọn hắn dẫn đường!", Lý Kiến Quốc nói.

"Xuân hoa a, nghe nói có cái phóng viên cho ngài năm ngàn khối tiền, ngài cũng không có đáp ứng?", Lý Thường Vũ nói.

"Khăng định nha, ta là ưa thích tiền, cũng sẽ làm có thể làm loại chuyện đó a!"

Mã Xuân Hoa tại Lý gia thung lũng là nổi danh gõ cửa thấy tiền sáng mắt, lúc này lại chuyện đương nhiên nói.

"Ngươi Mã Xuân Hoa có thể có cái này giác ngộ?", Lý Thường Vũ cổ ý khoa trương nói.

"Lý Thường Vũ, ngươi cái khờ hàng! Thanh oa đọc sách bên trong không phải nói chuyện rồi nha, quân tử ái tài lấy chi có đạo! Ta mặc dù không phải quân tử, nhưng Thanh oa không muốn gặp bọn hắn, cho lại nhiều tiền ta cũng không thể chơi a!", Mã Xuân Hoa mạnh mẽ địa đạo.

"Thanh oa đọc sách hiệu quả không tệ nha, nếu là đặt ở trước kia, cho ba trăm liền có người nguyện ý làm!", Lý Kiến Quốc nói.

"Hắc hắc, nâng Thanh oa phúc! Ta mỗi ngày sát bên Thanh oa rau hẹ quán, một ngày cũng có thể gãy hơn mấy trăm khối đâu!"

Mã Xuân Hoa mò xuống trong túi tiền mặt, con mắt cười nở hoa.

"Thanh oa, huynh đệ định đem bữa sáng cửa hàng đổi thành tiệm cơm, danh tự đều nghĩ kỹ a, liền gọi 'Lý Trường Thanh bạn thân tiệm cơm'!"

Lưu Tam đức bữa sáng sinh ý làm được rất náo nhiệt, muốn đem sinh ý tiến một bước khuếch trương.

"Ngươi đến là sẽ làm sinh ý!", Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, huynh đệ không đều là dính ngươi chỉ riêng nha, khai trương nhất định phải đi uống một chén rượu!", Lưu Tam đức cười nói.

"Kiến quốc thúc, chờ đường sau khi sửa xong, chúng ta thôn lấy có thể trọng điểm phát triển nông nghiệp, khách du lịch, ăn uống nghiệp!", Lý Trường Thanh nói.

"Ừm, Thanh oa, nói thực ra, Kim Châu được nghiệp giúp chúng ta thôn sửa đường là không phải là bởi vì ngươi?", Lý Kiến Quốc hỏi.

"Đã giúp Kim Châu được nghiệp một điểm nhỏ.", Lý Trường Thanh bình tĩnh nói.

"Kim Châu được nghiệp có tiền nữa, cũng sẽ không vô duyên vô cớ hoa mấy trăm vạn giúp chúng ta thôn sửa đường, ta một đoán chính là ngươi, mà lại nhất định không phải chuyện nhỏ!"

"Thanh oa a, chúng ta lão lý gia đời đời kiếp kiếp đều vậy ở trên núi, ngươi là chúng ta toàn thôn ân nhân a!"

Lý Kiến Quốc đứng lên cầm Lý Trường Thanh tay, rất kích động nói.

"Kiến quốc thúc, nói đi đâu rồi? Ta cũng họ Lý, là phần bên trong sự!", Lý Trường Thanh nói.

Đường núi là Lý gia thung lũng khám, những thôn dân khác đều hướng Lý Trường Thanh đầu đi ánh mắt cảm kích.

"Thanh oa, tốt, ngươi là mẹ kiêu ngạo!", Lưu Thúy Nga cùng có vinh yên địa đạo.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Bát quái mê trận

"Thúy Nga tẩu tử, Thanh oa cũng không chỉ là sự kiêu ngạo của ngươi, cũng là chúng ta Lý gia thung lũng kiêu ngạo!", Mã Xuân Hoa nói.

"Ha ha, Xuân Hoa nói chuyện càng ngày càng có trình độ á!", Lý Thường Vũ cười nói.

"Thanh oa a, tiếp tục cố gắng, tranh thủ lại chứng minh cái Goldbach giả thuyết!"

Lý Đại Hải nghe các thôn dân đối Lý Trường Thanh tán thưởng hồng quang đầy mặt, cái eo thẳng tắp địa đạo.

"Ha ha, hết sức nỗ lực!"

Chứng minh Goldbach giả thuyết đều có ba điểm vận khí, Lý Trường Thanh có thể không dám hứa chắc có thể lần nữa giải quyết thế giới nan đề.

"Thanh oa, thế nào, có người tìm tới người không có?", Lý Đại Giang hỏi.

"Có mấy cái ngoại quốc phóng viên trong núi gặp được một đầu cô lang, sau đó đánh bậy đánh bạ chạy đến nhà gỗ nhỏ.", Lý Trường Thanh nói.

"Chuông nam lên núi có sói?", Lý Kiến Quốc hỏi.

"Đúng vậy a, trước kia tại thứ sáu phong nhìn thấy qua dấu chân, nhưng lần thứ nhất có sói xuất hiện núi bên ngoài.", Lý Trường Thanh nói.

"Vừa vặn, ta đánh mấy chục năm săn, chính là không có đụng phải sói!", Lý Thường Vũ nói.

"Sói cũng không phải gây, về sau không có việc gì đều không cần lên núi!"

Lý Kiến Quốc so Lý Thường Vũ lớn tuổi, năm đó ở Thiên Hùng sơn được chứng kiến đàn sói lợi hại.

"Thanh oa, trên núi có sói, người cũng không cần lên núi, dứt khoát liền trong nhà!", Lưu Thúy Nga lo lắng nói.

"Yên tâm đi, ta có chừng mực!"

Lý Trường Thanh cũng không muốn nói, chính mình mấy câu liền thuận phục cô lang.

"Mấy cái kia người ngoại quốc thế nào a, có bị thương hay không?", Lý Kiến Quốc hỏi.

"Không có!", Lý Trường Thanh nói.

"Đầu kia sói đâu?", Lý Thường Vũ đối sói hứng thú so người ngoại quốc phải lớn.

"Hắn là trở lại trên núi đi đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh oa, người nếu là nghỉ ở tại trên núi, chờ sau đó thúc lại đi lấp cho người mấy cái cọc bẫy! Chỉ cần sói dám đến, cam đoan chạy không thoát!", Lý Thường Vũ vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

"Tạ ơn Vũ thúc, vừa vặn có chuyện cần đại gia hỗ trợ!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh oa, người có chuyện gì, chỉ cần có thể động liền đều đi hỗ trợ!", Lý Kiến Quốc nói.

"Chúng ta thôn có thể có hôm nay, đều là Thanh oa công lao, nước ăn không thể nào quên người đào giếng a!", Lý Thường Vũ nói.

"Không dùng đến nhiều người như vậy, ta dự định tại nhà gỗ nhỏ bên ngoài trồng lên chút cây giống!"

Lý Trường Thanh đối thôn dân cử động có chút âm lòng, khoát tay một cái nói.

"Tại nhà gỗ nhỏ bên ngoài trồng chút cây giống làm gì, vậy cũng làm không được trên núi dã thú a?", Lý Đại Giang nói.

"Cây giống cũng không phải tùy tiện loạn trồng, cụ thể công hiệu đến lúc đó cũng biết rồi."

Lý Trường Thanh tại đọc lịch đại tiên hiền đối « dịch kinh » trình bày lúc, nhìn thấy Gia Cát Khổng Minh đối Bát Quái trận tường giải.

Tam quốc thời kì, Gia Cát Khổng Minh căn cứ « dịch kinh », dựa theo Cửu Cung Bát Quái phương vị cùng Ngũ Hành sinh khắc nguyên lý bố thành tác chiến trận đồ.

Ngăn địch lúc lấy đồng loạn thạch thành thạch trận, ấn độn giáp chia sinh, thương, dừng, đỗ, cảnh, tử, kinh, khai tám môn, biến hóa vạn đoạn, có thể ngăn cản mười vạn tinh binh, đã từng vây khốn Đông Ngô danh tướng Lục Tốn, Ngụy Tư Mã Ý.

Lý Trường Thanh muốn dùng cây cối thay thế Thạch Đầu, đến bố trí Cửu Cung Bát Quái trận.

Lấy Lý Trường Thanh trước mắt trình độ dùng không ra Bát Quái trận biến hóa, nhưng dùng để làm một cái mê cung lại là không có vấn đề.

"Thanh oa a, đọc sách nghiên cứu học vấn thúc là không sánh bằng người, nhưng cái này làm cọc bẫy đi săn, ta nhưng là người trong nghề a! Trồng cây có thể có có cái gì phòng ngự hiệu quả, khẳng định không đuổi kịp Vũ thúc cọc bẫy! .", Lý Thường Vũ tự ngạo địa đạo.

"Nếu không Nhị thúc làm cho người một cánh cửa, lại dùng tám ván gỗ đem chung quanh vây quanh?", Lý Đại Giang nói.

"Các ngươi cũng không cần mù quan tâm a, Thanh oa so mấy người các ngươi cộng lại đều thông minh, còn cần đến các ngươi nói? Ân Thanh oa nói làm là được rồi!", Lý Kiến Quốc nói.

"Trong nhà của ta trong đất năm ngoái trồng một mảnh hạt dẻ cây, chờ sau đó ai cùng ta cùng đi đào tới?", Lưu Tam đức nói.

"Mới gặp hạn cây táo có thể không? Nếu có thể hành, ta liền cống hiến ra đến!", Mã Xuân Hoa nói.

"Đều có thể, kiến quốc thúc, ngươi giúp ta thống kê một chút, nhìn xem bao nhiêu tiền!", Lý Trường Thanh nói.

"Mấy gốc cây miêu sao có thể muốn tiền của ngươi đâu, được chia rõ ràng như vậy,

Có phải hay không là ngươi bang trong thôn sửa đường, cũng muốn chúng ta đưa tiền a?", Lý Kiến Quốc nói.

"Ha ha, Trường Thanh đa tạ đại gia á!", Lý Trường Thanh cũng không giả mồm nói.

"Chùng nào thì bắt đầu động thủ?", Lý Kiến Quốc nói.

"Tốt nhất là đêm nay, có thể chùng tốt!"

Lý Trường Thanh trông cây giống bố trí Bát Quái trận, cũng không phải làm phòng ngự sói hoang nói.

Chủ yếu là ngăn cản các phóng viên lần nữa xông đến nhà gỗ nhỏ, Lý Trường Thanh không nghĩ yên tĩnh đọc sách sinh hoạt bị quấy rầy.

"Lý gia thung lũng đàn ông liền đều vất vả một chút, chúng ta bang Thanh oa đến Chung Nam sơn bên trong đi trồng cây!"

Lý Kiến Quốc gặp Lý Trường Thanh tựa hồ so sánh vội vàng, hiệu triệu các thôn dân nói.

"Bằng cái gì xem thường chúng ta nữ nhân, có cần phải tới tách ra một chút cổ tay a?", Mã Xuân Hoa nói.

"Hào hảo, ngươi Mã Xuân Hoa tính một cái đàn ông!", Lý Kiến Quốc nói.

Thôn dân bộc phát ra một trận tiếng cười, đem buồn ngủ khu trừ không ít.

"Các ngươi những này đại lão gia cười cái gì cười, đừng đợi chút nữa làm việc không sánh bằng ta!", Mã Xuân Hoa nói.

"Đi đi đi, đào cây giống đi, làm sao cũng không thể để Xuân Hoa xem nhẹ a!", Lý Thường Vũ nói.

"Thường Vũ thúc, đi trước nhà ta!", Lưu Tam đức nói.

Lý gia thung lũng trắng niên sức lao động đều phát động đứng lên, có Mã Xuân Hoa dẫn đầu một chút phụ nữ cũng không cam chịu yếu thế.

Hơn mười vị thôn dân hùng hùng hổ hổ đem chính mình trong đất trồng hạt dẻ cây, cây táo, hạch đào cây chờ cây giống đều đào lên, mang theo cuốc chờ giờ lên đến Chung Nam sơn đi lên.

Tựa như là năm đó thực hành nông thôn công xã thời điểm, toàn bộ thôn người cùng một chỗ tu đập chứa nước hùng vĩ tráng cảnh.

Các loại cường quang đèn pin đem thâm sơn đêm tối chiếu lên giống như ban ngày, một chút dạ hành động vật thất kinh chạy thực mạng.

"Thanh oa, cây giống đều vận chuyển lên rồi, ngươi chỉ huy đại gia tiếp xuống nên làm như thế nào!", Lý Kiến Quốc nói.

"Mỗi một cái cây đều có cố định vị trí, ta tại mỗi điểm trên cắm một cây củi khô, đại gia đem cây giống trồng ở củi khô điểm bên trên!"

Các thôn dân vô tư cử động, Lý Trường Thanh cảm thấy mình trước đó nỗ lực đều là đáng giá, hướng mọi người nói.

"Đều chú ý một chút a, ngàn vạn muốn trồng tại Thanh oa vị trí chỉ định!", Lý Kiến Quốc hô.

"Kiến quốc thúc, đều biết á!"

Lưu Tam đức đem trong nhà mình chùng mấy chục gốc hạt dẻ cây đều cho đào lên, theo các thôn dân hợp lực mang lên trên núi.

Lý Trường Thanh lấy nhà gỗ nhỏ làm trục tâm, dựa theo « dịch kinh » bên trong Gia Cát Lượng tường giải bên trong Bát Quái trận đồ tại điểm vị cắm vào củi khô.

Bát Quái trận tên khoa học vì Cửu Cung Bát Quái trận, chín là số lớn nhất, lấy sáu hào tam tam diễn sinh số lượng, dễ có nói: Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

Lại có cái gọi là Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái, Bát Quái mà biến sáu mươi bốn hào, từ đây vòng đi

vòng lại biến hóa vô tận.

Bát Quái trận hết thầy có ba trăm sáu mươi lăm cái điểm vị, hình thành chu thiên số lượng.

Nếu như không có các thôn dân đem nhà mình cây giống cống hiến ra đến, Lý Trường Thanh muốn từ Chung Nam sơn trên tìm tới ba trăm sáu mươi lăm cái cây miêu cũng không dễ dàng.

Mà lại tại cố định điểm vị trồng ba trăm sáu mươi lăm cái cây miêu, cũng là một hạng công trình vĩ đại.

Nhưng có hơn mười vị thôn dân trợ giúp về sau, Lý Trường Thanh chỉ cần tĩnh tâm tìm đúng Bát Quái trận bên trong điểm vị, cắm xuống cùi khô là được rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Thần tiên thử đoạn

PS: Hào, đọc ya, bản ý là nút buộc.

Thiên địa định vị, núi sáng bóng thông khí, lời gió tường mỏng, thủy hỏa không tương xạ, Bát Quái tương sai.

Dương hào bốn quẻ ở bên trái, do làm đến đôi, đôi đến cách, cách đến chấn nghịch kim đồng hồ sắp xếp mà ra.

Âm hào bốn quẻ cư bắc, do làm đến tổn, tổn đến khảm, khảm đến坎,坎 đến khôn thuận kim đồng hồ sắp xếp mà ra.

Lý Trường Thanh đạp trên Tiên Thiên Bát Quái bước, lấy nhà gỗ nhỏ đến hiệu chỉnh tiết điểm vị trí.

Xác nhận phương hướng không sai về sau, Lý Trường Thanh đem cùi khô tinh chuẩn tại cắm ở điểm vị phía trên.

Các thôn dân tại Lý Trường Thanh cắm vào cùi khô vị trí đào hố lấp đất, trồng lên cây giống.

Nhưng ở sơn dã bên trong xác định Bát Quái trận bên trong điểm vị, phi thường tiêu hao tinh thần.

Dù cho Lý Trường Thanh có hạo nhiên chính khí tâm bồ, mỗi định sáu cái điểm liền muốn nghỉ ngơi một lần.

Mà các thôn dân trồng cây giống thì tương đối đơn giản rất nhiều, Lý Trường Thanh xác định vị trí theo không kịp các thôn dân trồng cây miêu tốc độ.

Các thôn dân đem loại cây tốt về sau, đều vây quanh quan sát Lý Trường Thanh xác định vị trí.

"Thường Vũ thúc, người nói Thanh Tử là đang làm gì?", Lý Tam Đức tò mò hỏi.

"Có điểm giống âm dương tiên sinh xem phong thủy!", Lý Thường Vũ sờ lên cằm hỏi đáp.

"Nói mò cái gì đâu, Thanh oa thế nhưng là nhà khoa học!", Lý Kiến Quốc nghe nói

"Thanh oa, người nếu không nghỉ ngơi một chút?"

Lưu Thúy Nga gặp Lý Trường Thanh sắc mặt thoáng có chút trắng bệch, lo lắng nói.

"Không có việc gì!", Lý Trường Thanh nỗ lực kiên trì, tiếp tục đem còn lại điểm vị tất cả đều định ra tới.

"Chỉ có mấy cái điểm không có chùng, đều giao cho ta đi!", Lý Tam Đức cảm thưởng sát dự định đi vào.

"Ba đức, ta đi chung với người đi "

Lý Trường Thanh rõ ràng, một khi đem ba trăm sáu mươi lăm cái điểm vị đều trồng lên cây, đem cấu thành hoàn chỉnh Cửu Cung Bát Quái trận.

Đến lúc đó toàn bộ rừng cây tựa như là một cái mê cung, Lý Tam Đức chùng tốt cuối cùng một cái cây về sau, sẽ rất khó đi tới.

"Thanh Từ, ngươi nghỉ ngơi một chút đi, ta một người liền thành!", Lý Tam Đức nói.

"Ba đức, ngươi nếu một người đi vào coi như đi không tới rồi!", Lý Trường Thanh nói.

"Huynh đệ, cái này lại không phải rừng sâu núi thẳm, làm sao có thể đi không ra?"

Lý Tam Đức hiển nhiên không tin, nói xong cầm cây giống mang theo công cụ đi vào rừng cây.

"Ha ha , chờ sau đó ngươi sẽ biết!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

Tại trong rừng cây, Lý Tam Đức quay đầu liếc mắt một cái, vẫn có thể trông thấy Lý Trường Thanh thân ảnh.

Đem cây giống đều trồng tốt về sau, Lý Tam Đức đứng dậy mờ mịt tứ phương.

Lại không phân biệt được Đông Nam Tây Bắc, chính mình đến tột cùng người ở phương nào?

Lý Tam Đức nghĩ dựa vào ký ức dọc theo đường cũ trở về, nhưng nhưng không nhìn thấy lúc đến lộ

"Tình huống như thế nào, nhớ kỹ vừa rồi chính là từ nơi này đi tới nha?"

Lý Tam Đức cẩn thận quan sát hoàn cảnh chung quanh về sau, buồn bực sờ lấy cái ót nói.

Mà trong rừng cây cảnh tượng chân thực là, đường vẫn luôn tại.

Nhưng Bát Quái trận bên trong cây giống cấu thành một cái khí cơ chính thể, có thể dùng Lý Tam Đức sinh ra ảo giác.

Như là Hải Thị Thận Lâu, Lý Tam Đức trong tâm nhìn nhìn thấy là cái khác phương vị cảnh tượng.

"Tam Đức Từ, đi vào lâu như vậy làm sao còn không có chùng tốt?", Lý Kiến Quốc cau mày nói.

"Cái kia sẽ không gặp phải sói a?", Lý Thường Vũ còn băn khoăn cô lang.

"Không có chuyện gì, ba đức chỉ là lạc đường mà thôi!", Lý Trường Thanh bình tĩnh nói.

"Địa phương lớn bằng bàn tay, Tam Đức Từ làm sao có thể lạc đường đâu?", Lý Thường Vũ nói.

"Có khả năng quả thực gặp được sói, chúng ta vẫn là qua xem một chút đi!", Lý Kiến Quốc nói.

"Không cần, ta dẫn hắn đi ra đi!", Lý Trường Thanh nói.

Rừng cây diện tích không lớn, Lý Tam Đức cảm thấy mình một mực tại đi lên phía trước, nhưng vô luận như thế nào đều đi ra không được.

Lý Tam Đức trong lòng cảm thấy rất quý dị, "Chẳng lẽ là trong truyền thuyết quý địa tàng?" .

"Ba đức!", Lý Trường Thanh xuất hiện tại Lý Tam Đức trước mặt nói.

"Thanh Từ, quả thực là ngươi sao?", Lý Tam Đức hoài nghi mình sinh ra ảo giác.

"Ừm, ", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Thanh Từ, đến cùng chuyện gì xảy ra a?"

Lý Tam Đức đã kinh vừa vui, sắp khóc ra nói.

"Trước đó nói qua, một mình ngươi đi vào ra không được đi!"

Lý Trường Thanh cười nói,

Ra hiệu Lý Tam Đức cùng hắn đi.

"Thanh Từ, ngươi làm gì đi đến cỏ dại bên trong đi nha?"

Lý Tam Đức gặp Lý Trường Thanh đi đến một mảnh cỏ dại tươi tốt bên trong, không hiểu nói.

"Ba đức, đây mới là đường đi ra ngoài!"

Lý Trường Thanh là bày trận người, tự nhiên rõ ràng Bát Quái trận huyền bí.

Bát Quái trận khí cơ có thể mê hoặc người giác quan, từ đó sinh ra ảo giác.

Nếu như dùng con mắt đi xem đường, liền có thể một mực tại trong rừng cây xoay quanh.

Chỉ có hiểu được Bát Quái trận bên trong phương vị, mới có thể tìm tới đường ra.

"Thanh Tử, cô đại phía trước không phải là không có đường sao?"

Lý Tam Đức nhớ kỹ rừng cây hoàn cảnh, nhắc nhở.

"Nghĩ đi ra ngoài, liền theo ta đi!"

Lý Trường Thanh không có dừng lại, trực tiếp đi.

Lý Tam Đức không dám một mình ở tại trong rừng cây, đành phải kiên trì theo sát Lý Trường Thanh.

"A, ra ngoài rồi?"

Lý Tam Đức nhìn thấy Lý Kiến Quốc bọn người, khó mà tin được địa đạo.

"Ba đức, ngươi quả thực tại trong rừng cây lạc đường?", Lý Thường Vũ hỏi.

"Ừm...", Lý Tam Đức ngượng ngùng nói.

"Thật đúng là cho Thanh oa nói trúng!", Lý Kiến Quốc ngoài ý muốn nói.

"Lớn chừng bàn tay rừng cây đều có thể lạc đường, còn có loại sự tình này?"

Lý Thường Vũ nhìn không được hiểu kì, đi vào trong rừng cây.

Theo Lý Tam Đức tình huống cùng loại, Lý Thường Vũ một mực dựa theo con mắt gặp lộ tuyến đi, nhưng đi tới đi tới lại xuất hiện tại nguyên chỗ.

"Đường khẳng định là chính xác, tại sao lại về tới đây rồi?"

Lý Thường Vũ làm một tên thợ săn, phương hướng cảm giác mạnh mẽ trong lòng bối rối nói.

Lại chuyển vài vòng về sau, Lý Thường Vũ lần nữa trở lại vừa rồi xuất phát địa phương.

"Vũ thúc, đi theo ta đi!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Thanh oa, ngươi làm sao từ ngoài núi phương hướng tới?", Lý Thường Vũ nói.

"Vũ thúc, có đôi khi con mắt sẽ gạt người!", Lý Trường Thanh nói.

"Ngươi Vũ thúc thị lực tốt đây!", Lý Thường Vũ nói.

"Nếu không ngươi thử lại lần nữa?", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi, vẫn là đi theo ngươi đi!", Lý Thường Vũ nói.

"Thường vũ a, lớn chừng bàn tay rừng cây có thể hay không lạc đường?"

Lý Trường Thanh đem Lý Thường Vũ mang ra rừng cây về sau, Lý Kiến Quốc hỏi.

"Rõ ràng là dựa theo chính xác đường tới đi, nhưng đi tới đi tới liền trở lại nguyên địa!"

Lý Thường Vũ mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, nói tình huống vừa rồi.

"Vũ thúc, so bầy rập của ngươi dễ dàng a?", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh oa, ngươi bố trí rừng cây là thần tiên thủ đoạn, ta cảm bầy căn bản không thể so sánh!"

Lý Thường Vũ đối cây Lâm Tâm có sợ hãi, tin phục nói.

"Thanh oa, rừng cây đến cùng là chuyện gì xảy ra nha?"

Lý Kiến Quốc đối Lý Tam Đức, Lý Thường Vũ tao ngộ phi thường tò mò, những thôn dân khác cũng đều vênh tai nghe.

"Cửu Cung Bát Quái trận!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh oa, người nói là Thực quốc Gia Cát Lượng vây khốn Lục Tồn Đông Ngô đại quân Bát Quái trận?"

Lý Kiến Quốc thích xem phim truyền hình « Tam Quốc Diễn Nghĩa », kinh nghi mà hỏi thăm.

"Trên sách học được một điểm bề ngoài mà thôi!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Đừng khiêm nhường a, một điểm bề ngoài có thể có lợi hại như vậy?"

Lý Kiến Quốc cảm thấy Lý Trường Thanh tựa như Gia Cát Khổng Minh, kê cao gối mà ngủ Chung Nam sơn.

"Ta nhìn có những này cây giống tại, không quân phóng viên vẫn là sói, đều tiến không đến nơi đây!"

Lý Thường Vũ thử qua rừng cây uy lực, cực kỳ tán đồng gật đầu nói.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Mê 1 người như vậy

, đổi mới nhanh nhất sơn dã tạp gia chương mới nhất!

Lặng yên ở giữa, chân trời xuất hiện một vòng sáng sắc.

Lấy cây giống bố trí mà thành Bát Quái trận, tại ánh rạng đông chiếu rọi xuống cùng phổ thông sơn lâm không cũng không khác biệt gì.

Lý Trường Thanh mang theo thôn dân đi ra khỏi rừng cây, riêng phần mình về đến trong nhà nghỉ ngơi.

Các thôn dân thêm mắm thêm muối, sinh động như thật hướng người khác kể rừng cây thần kỳ.

Lý Trường Thanh thì như cùng đi ngày, đọc sách, cho rau hẹ, cải trắng, Diệu Oa thảo chờ tưới nước.

Lại đem còn lại linh thủy pha loãng về sau, dẫn theo tưới tiêu mới gieo xuống ba trăm sáu mươi lăm cái cây miêu.

Đợi đến thời gian về sau, Lý Trường Thanh đi Lý gia thung lũng tiểu học lĩnh đọc.

"Cái gọi là tu thân tại chính nó tâm người."

"Thân có chỗ phần, thì không được nó chính; trong lòng sợ hãi, thì không được nó chính."

"Có chỗ tốt nhạc, thì không được nó chính; có chỗ gian nan khổ cực, thì không được nó chính."

Trình bày tu dưỡng tự thân phẩm tính, liền muốn phản tỉnh chính mình tâm tư, các thính giả giống như kinh lịch một trận tẩy lễ.

Các phóng viên lẫn trong đám người, lần nữa đắm chìm trong tiếng đọc sách bên trong, thanh tĩnh lúc trên đài đã rộng tuếch.

"Lão Trương a, trước đó không phải nói chờ Lý tiên sinh đọc xong, người liền đem ta gọi tỉnh a?"

Sina phóng viên cho phép mạnh, đối lái xe lão Trương nói.

"Bình thường nghe được tiếng đọc sách liền mệt rồi, hôm nay không biết làm sao lại nghe mê mẩn rồi..."

Lão Trương là người thô hào không thích đọc sách, chính mình cũng cảm thấy rất không hiểu.

"Đến trên núi không dễ tìm, chúng ta vẫn là trở về đi!"

Cho phép mạnh mẽ thở dài, có chút bất đắc dĩ nói.

Các phóng viên bề bộn nhiều việc, mỗi một ngày đều sẽ có mới sự tình.

Đại bộ phận phóng viên lại tiếp vào nhiệm vụ mới, chỉ có số ít còn tại thủ vững.

"Ellen, David, các người nhớ kỹ đường a?", Mary hỏi.

"Đương nhiên!", Ellen nói.

"Ta đã ngoại sinh tồn kinh nghiệm,

Các người là biết đến!", David tự tin nói.

"Được rồi, chúng ta lên núi đi tìm Lý tiên sinh đi!", Mary nói.

"Có ít người đều từ bỏ rồi, xem ra chúng ta muốn nắm lấy số một tay tin tức!"

Ellen phảng phất nhìn thấy tiền thưởng tại hướng chiều khác tay, hưng phấn nói.

Mary, David, Ellen sức mạnh mười phần vượt qua phía sau núi, đi vào ngoài bìa rừng vây.

"Ha ha, Ellen, theo hôm qua có chút không giống nhau lắm, giống như không có có nhiều như vậy cây!", David gấp quan sát sau nói.

"Ha ha, chẳng lẽ Lý tiên sinh coi là nhiều loại mấy gốc cây, chúng ta liền sẽ không nhớ được đường?", Ellen cười nói.

"Đến nơi đây hẳn là liền không xa đi, chúng ta đi nhanh lên!", Mary thúc giục nói.

"Ừm, đi thôi!", David không có phát hiện chỗ kỳ quái gì.

Mary, David, Ellen lòng tin tràn đầy đi tiến rừng cây, nghĩ đến như thế nào phỏng vấn Lý Trường Thanh.

"Đợi một chút, cái này không phải chúng ta vừa rồi đi qua địa phương sao?", David gọi lại nói.

"Úc, Ông trời ơi..! Chúng ta vẫn luôn tại đi lên phía trước, vì sao lại trở lại rừng cây lối vào?"

Ellen kêu to lên, dị thường kinh ngạc nói.

"Chúng ta lạc đường sao?", Mary hỏi.

"Tựa như là!", David lúng túng nói.

"Lạc đường... , hai người các người không đều nói nhớ kỹ đường a?", Mary nói.

"Thật sự là kỳ quái, nhớ rõ ràng nơi này cách Lý tiên sinh chỗ ở rất gần!", Ellen nghi hoặc nói.

"Chúng ta vẫn là đi chung quanh một chút, nhìn có thể hay không tìm tới đường đi ra ngoài!", David nói.

Mặt trời lên cao giữa bầu trời, Mary, David, Ellen chờ còn tại trong rừng cây đi dạo.

"Ellen, David, chúng ta nghỉ một lát đi, ta thật sự là đi không được!", Mary thở hồng hộc nói.

"Mary, ăn chút đồ ăn bổ sung thể lực!", David ngồi xổm xuống mở ra ba lô nói.

"Mệt chết ta rồi!", David đặt mông ngồi dưới đất lau sạch lấy mồ hôi trán nói.

"Ellen, David, các người có hay không cảm thấy Lý tiên sinh giống như hôm qua liền biết chúng ta sẽ lạc đường?"

Mary gặm bánh mì, nhớ tới hôm qua phân biệt lúc Lý Trường Thanh ý vị thâm trường lời nói.

"Đúng vậy, Lý tiên sinh nói trên núi đường không dễ nhớ, chúng ta không nhất định có thể tìm tới hẳn!"

Ellen vỗ bấp đùi của mình, đột nhiên nói.

"Lý tiên sinh ở chung quanh chừng chút cây, chúng ta liền lạc đường?", David phỏng đoán nói.

"Chỉ là trồng lên chút cây liền có thể để cho người ta lạc đường, cái này không khoa học nha!" Ellen nói.

"Lý tiên sinh chính là cái không khoa học người!", Mary nói.

"Ăn xong nghỉ ngơi một chút, liền lên đường đi!", David nói.

Mặt trời lặn lặn về tây, sắc trời từ từ lờ mờ.

"Lập tức liền muốn trời tối, chúng ta sẽ không muốn ở chỗ này qua đêm đi!", Ellen buồn khổ nghiêm mặt nói.

"Từ trước tới nay chưa từng gặp qua dạng này rừng cây, thật sự là không thể tưởng tượng!", David ủ rũ cúi đầu nói.

"Thượng Đế a, cứu lấy chúng ta đi!", Mary co quắp ngồi dưới đất hai tay nâng hướng lên bầu trời nói.

"Úc, mau nhìn, Lý tiên sinh!", Ellen đột nhiên nhìn thấy Lý Trường Thanh kích động nói.

"Trời ạ, ta nhìn thấy cái gì, Lý tiên sinh ở trên mặt nước hành tầu!"

Mary tròn mắt mở rộng, tư duy phát sinh chập mạch nói.

"Cái này sao có thể...", David ngơ ngẩn đạo,

"Các người Thượng Đế cũng sẽ không tới cứu các người, trong rừng cây rất nguy hiểm, các người có thể sống đến bây giờ thật sự là may mắn!"

Lý Trường Thanh đập trên mặt nước, nhẹ nhàng không sai xuất hiện, vừa hợp thời nghi địa đạo.

Trên thực tế, Lý Trường Thanh là đi trên đường, nhưng Mary chờ nhìn thấy chính là chiết xạ tới một cái hồ nước.

Nếu như Mary, David, Ellen chờ đi loạn, có khả năng sẽ rơi vào chân chính vùng nước.

"Lý tiên sinh, người là thần tiên sao?"

Mary khôi phục sau khi tự hỏi, nhìn không được vấn một cái rất ngu ngốc vấn đề.

"Ta không phải thần tiên, nhưng có thể cứu các người ra ngoài!", Lý Trường Thanh bình tĩnh nói.

"Lý tiên sinh, chúng ta là đến phỏng vấn ngài!", Ellen nói.

"Tương lai sẽ có cơ hội, nhưng không phải hiện tại, các người đi theo ta đi thôi!", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt a! Vấn đề này báo dẫn xuất đi, khẳng định không có người sẽ tin tưởng!", Mary nói.

"Lý tiên sinh, nhớ không lầm, cái này tựa như là đường lên núi đi!", David đi theo Lý Trường Thanh đằng sau nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Người là không có nhớ lầm, nhưng nhìn sai!", Lý Trường Thanh nói.

"Nhìn lầm rồi?", David không hiểu nói.

Mary, Ellen cũng đều là đầy mình nghi vấn, nhưng Lý Trường Thanh nhưng không có nói tiếp.

Làm Mary, Ellen, David trở lên muốn đập vào Chung Nam sơn thời điểm, lại xuất hiện tại rừng cây lối vào.

"Chúng ta ra rồi...", Ellen khiếp sợ nói.

"Nơi này thật sự là quá thần kỳ rồi!", Mary mừng rỡ nói.

"Các người đi thôi, về sau đừng lại đến rồi!"

Lý Trường Thanh đối Mary, David, Ellen nói, sau đó quay người đi vào rừng cây.

"Lý tiên sinh, có thể... ."

Mary muốn nói cái gì, nhưng không thấy Lý Trường Thanh thân ảnh.

"Hoa Hạ thật là một cái thần kỳ quốc gia, lại còn có Lý tiên sinh dạng này người!", Ellen từ đáy lòng địa đạo.

"Thần bí rừng cây, thần bí Lý tiên sinh, có lẽ là đời ta khó quên nhất kinh lịch!"

David nhìn qua rừng cây, cảm thán nói.

"Ellen, David, chúng ta đi thôi, tương lai nhất định còn có cơ hội!"

Mary tin tưởng Lý Trường Thanh, trong lòng tiêu tan nói.

"Mary, cái này cũng không giống như phong cách của người!", Ellen nói.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Đàn sói, đồng học

Chương 79: Đàn sói, đồng học

Huyền não giấu mắt, núi không Lâm Tĩnh.

Bầu trời đêm ánh trăng trong sáng, ngân huy trút xuống.

Nhà gỗ nhỏ phụ cận một chỗ trên sườn núi, xuất hiện mười hai đôi lục u u con mắt.

Trong đó có một đầu dáng người to con sói xám đứng tại trên tảng đá, ngắm nhìn nhà gỗ nhỏ phương hướng.

"Ngao ~", sói xám đối Minh Nguyệt ngửa mặt lên trời hét dài.

"Ngao ~ ngao ~ "

Đàn sói cũng đi theo sói xám khiêu nguyệt, tiếng gào thét liên tiếp, hù dọa trong rừng núi chim.

Lý Trường Thanh chính vui đầu nghiên cứu « Nan kinh », hướng phía thanh âm ra địa phương liếc mắt một cái.

Tại ngoài bìa rừng trên sườn núi, sói xám uy phong lẫm lẫm đứng ngao nghê.

"Ha ha, trong bầy sói đầu sói sao?"

Lý Trường Thanh không nghĩ tới sói xám rồi đi sau sẽ mang theo một đám sói trở về, mang theo ngoạn vị ý cười nói.

Sói xám tựa hồ ý thức được Lý Trường Thanh đang nhìn hấn, đối mặt trắng làm cho càng hoan.

Lý Trường Thanh thu hồi « Nan kinh », mặt hướng đàn sói chỗ đỉnh núi đọc « Đại Học ».

"Có đức này có người, có người tất có đất, có đất này có tiền, có tiền này hữu dụng."

"Đức người vốn cũng, tiền người cuối vậy. Bên ngoài bản bên trong cuối, tranh dân thi đoạt."

"Là cho nên tiền tụ thì dân tán, tiền tán thì dân tụ."

Lý Trường Thanh tiếng đọc sách ả chứa hạo nhiên chính khí, thanh âm không lớn nhưng truyền bá đến rất xa.

Sói xám nghe được tiếng đọc sách sau ngòi chồm hồm ở trên tảng đá, phía sau đàn sói cũng bắt chước sói xám ngòi xồm.

Một đám sói vênh tai, lắng lắng nghe Lý Trường Thanh đọc sách.

Trên núi cái khác tiểu động vật mới dám thò đầu ra, cẩn thận đánh giá chung quanh hòng cảnh.

Lý Trường Thanh đem 《Đại Học》 đọc xong về sau, quay người đi vào lều cỏ.

Sói xám thì nằm rạp trên mặt đất cúi đầu, cái khác sói đều đi theo làm theo, giống như học sinh đối phu tử cúi chào.

Lý gia thung lũng tiểu học các phóng viên cơ bản đều đã rời đi, Chung Nam sơn lần nữa khôi phục thanh tịnh.

Lý Trường Thanh tại Lý gia thung lũng tiểu học đọc xong sách về sau, liền trở lại Chung Nam sơn.

Đợi đến lúc ban đêm, sói xám lần nữa mang theo đàn sói đi vào trên sườn núi đối nguyệt thét dài.

Lý Trường Thanh đọc sách lúc, đàn sói liền sẽ lắng nghe.

Đọc xong về sau, đàn sói nằm sấp trên mặt đất lấy đó cung kính.

Bình minh ánh rạng đông lần nữa tiến đến, Lý Trường Thanh xuyên qua rừng cây dự định đi Chung Nam sơn.

Ngoài bìa rừng lối vào chỗ, trưng bày một con thỏ hoang.

Thỏ rừng vết máu trên người chưa khô cạn, hẳn là vừa mới chết không lâu.

Từ thỏ rừng vết thương trên người đến xem, vô cùng có khả năng chết bởi đàn sói chi thủ.

Lý Trường Thanh đem thỏ rừng nhặt lên phóng tới túi xách da rắn bên trong, cắt xong rau hẹ sau đi Lý gia thung lũng tiểu học, thuận tiện đem thỏ rừng đưa về nhà bên trong.

"Thanh oa, người cái này thỏ rừng từ đâu tới?", Lưu Thúy Nga dẫn theo thỏ lỗ tai hỏi.

"Chính mình đưa tới cửa!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh ca, chỉ nghe nói qua bánh từ trên trời rớt xuống, cái này rơi con thỏ còn là lần đầu tiên!"

Lý Hồng Đậu chạy đến Lý Trường Thanh nhà ăn điểm tâm, bùng bát mì nói.

"Người Thanh ca, lúc đầu đi chính là một đầu tiên nhân không có đi qua đường!", Lý Trường Thanh nói.

"Hai người các người huynh muội thật sự là oan gia, gặp mặt liền thích tranh cãi!"

"A a, đúng rồi! Thanh oa, người có phải hay không có cái gọi Lưu Húc Dương đồng học?"

Lưu Thúy Nga bắt đầu dĩ cười nhìn lấy Lý Trường Thanh, Lý Hồng Đậu, đột nhiên nhớ tới một sự kiện nói.

"Đúng vậy a, cao trung đồng học! Đoạn thời gian trước tại Cốc Dương huyện thành còn gặp một lần, thế nào?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Đứa nhỏ này hôm qua cầm vài thứ tới nhà chúng ta, nói tìm người có việc!", Lưu Thúy Nga nói.

"Ừm, biết rồi!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Người đọc xong sách bước nhỏ về nhà một chuyến, ở nhà các loại hẳn! Bằng không, ai cũng tìm không thấy người!", Lưu Thúy Nga dặn dò.

Lý gia thung lũng tiểu học vẫn như cũ kín người hết chỗ, Lý Trường Thanh đọc xong sách sau cố ý về đến nhà.

Ước chừng mười mấy phút sau, Lưu Húc Dương dẫn theo chút hoa quả đi vào Lý Trường Thanh trong nhà.

"Người đưa nhỏ này, hôm qua tới liền mua đồ tới, tại sao lại mang theo đến đâu?", Lưu Thúy Nga trách cứ nói.

"Ha ha, a di! Hôm qua là ngày hôm qua, hôm nay là hôm nay!", Lưu Húc Dương cười nói.

"Húc Dương, hai người chúng ta quan hệ không cần khách khí!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh Tử! Người bây giờ có thể khó lòng, gặp người một mặt thật không dễ dàng!", Lưu Húc Dương nói.

"Tới qua nhiều lần sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Lần trước lại văn hóa quảng trường biết người chứng minh Goldbach giả thuyết về sau, vẫn muốn tìm người tâm sự."

"Lần thứ nhất tới, ở phía dưới đi theo người đọc sách, tình lại người liền không thấy á!"

"Hôm qua tới cũng giống vậy, nếu không phải a di hỗ trợ, hôm nay cũng vẫn chưa tới người!"

Lưu Húc Dương giống như khuê phòng oán phụ, thỏ lộ hết nói.

"Trên núi có nhiều việc, vội vàng việc nhà nông đâu!"

Lý Trường Thanh nín cười, đối Lưu Húc Dương nói.

"Nói người làm việc nhà nông liền đến khí, lần trước gặp mặt người nói mình ở nhà trồng rau, kết quả trồng chính là năm mươi khối tiền cần rau họ!"

"Còn nói cái gì trước kia muốn làm bác sĩ là muốn trị liệu trên thân thể tật bệnh, về sau phát hiện trên đời tâm lý có bệnh người càng nhiều, nghĩ chuyên công khoa tâm thần, kết quả là quốc học đại sư tuyên dương thánh hiền chỉ đạo giáo hóa thể nhân!"

"Thanh Từ, người nếu là cứ như vậy cũng coi như á! Khá lắm, người còn chứng minh thế giới tam đại toán học nan đề Goldbach giả thuyết, lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu!"

"Huynh đệ, người nói người có phải hay không muốn lên trời?"

Lưu Húc Dương dùng cái phép bài tí câu, ngữ xu thế bàng bạc địa đạo.

"Ha ha, Húc Dương! Người nếu là trước kia lúc đi học có cái này khẩu tài, ngữ văn lão sư ngủ đều có thể cười tỉnh!"

Lý Trường Thanh gặp Lưu Húc Dương mặt mày hớn hở nói, cười nói.

"Ta là không thể cùng người cái này học bá quân so. . .", Lưu Húc Dương nói.

"Húc Dương, người nông gia nhạc mở như thế nào đây?", Lý Trường Thanh nói.

"Hiện tại nông gia nhạc thực không nên quá nhiều, khai trương hơn nửa tháng, một điểm sinh ý đều không có!"

Lưu Húc Dương nghĩ đến chính mình bại lui sông Tùng thủy Thượng Hải thị, về đến nhà đã không có đường lui, có chút chán nản nói.

"Chúng ta không phải đã nói, ta trồng rau người ra bán sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh Từ, người món ăn ta cũng không mua nổi. . .", Lưu Húc Dương nghĩ đến Lý Trường Thanh giá trên trời món ăn bữu môi nói.

"Ta ở trên núi chủng cải trắng, củ cải, quả ớt, dưa leo đều cơ bản thành thực, có thể chuyên cung cấp đến tiệm của người bên trong!"

"Chờ người mưu cầu lợi nhuận về sau, lại đem món ăn tiền cho ta!"

Lý Trường Thanh rõ ràng Lưu Húc Dương khôn cảnh, đưa ra một loại phương án nói.

"Huynh đệ, tạ ơn á!", Lưu Húc chỉ riêng ánh mắt mang theo nước mắt cảm kích nói.

"Húc Dương, trước chờ vội cảm ơn ta, còn không có nói cho người giá tiền đâu!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh Từ, người nói đi, ta có chuẩn bị tâm lý!"

Lưu Húc Dương biết Lý Trường Thanh món ăn giá khẳng định không rẻ, hít sâu một hơi nói.

"Cải trắng ba mươi, quả ớt bốn mươi lăm, củ cải bốn mươi, dưa leo ba mươi lăm!"

Lý Trường Thanh bán cho Lưu Húc Dương hơi rẻ hơn một chút, nhưng so trên thị trường giá cả lại cao hơn không ít.

"Thanh Từ, chúng ta Cốc Dương huyện cải trắng chỉ cần mấy mao tiền một cân á!"

Lưu Húc Dương bản chuẩn bị tâm lý thật tốt, nghe được giá cả sau vẫn nhin không được hoảng sợ nói.

"Húc Dương, đến lúc đó người đem món ăn giá cả định cao một chút liền có thể hồi vốn!"

Mỗi ngày linh thủy cũng không phải bạch đổ vào, Lý Trường Thanh đối với mình trồng cải trắng, củ cải, quả ớt, dưa leo rất có tự tin. Điện thoại người sử dụng mời xem đọc, càng có ưu thế chất đọc thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tạp Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Hình người hà thủ ô

"Vốn là không có sinh ý, nếu là giá cả định đến cao, còn sẽ có người đi a?"

Lưu Húc Dương rõ ràng Cốc Dương huyện giá hàng, đối Lý Trường Thanh phương án có chút lo nghĩ.

"Chờ một lát, đưa người một bức chữ!", Lý Trường Thanh nói.

"Một bức chữ có thể có gì hữu dụng đâu, có thể hấp dẫn đến khách hàng sao?", Lưu Húc Dương hỏi.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Một bức chữ khả năng hấp dẫn khách hàng?", Lưu Húc Dương trong lòng tràn ngập lo nghĩ.

Lý Trường Thanh chuẩn bị kỹ càng bút mực, đem một trương màu đỏ giấy cắt may tốt bày ra trên bàn.

Nâng bút chấm mực, tại trên giấy đỏ viết xuống năm chữ: Sơn dã nông gia nhạc.

Nhất câu vạch một cái ở giữa lộ ra cổ Thanh Dật, ẩn chứa rảnh rồi thú vị.

Nhìn xem có một loại yên tĩnh khí tức đập vào mặt, tẩy đi trong thế tục phàm trần phiền não ưu sầu.

Lưu Húc Dương nhìn qua trên giấy đỏ chữ, quên trên phương diện làm ăn bối rối.

"Chữ tốt, thật sự là chữ tốt!"

"Thanh Từ, không nghĩ tới người vẫn là nhà thư pháp!"

Lưu Húc Dương không hiểu Thư Pháp, nhưng chính là cảm thấy tốt.

"Chỉ là viết tương đối nhiều mà thôi, Húc Dương, mang theo bức chữ này trở về đi!"

Lý Trường Thanh hào hứng đã hết, đối Lưu Húc Dương khoát tay một cái nói.

"Được rồi, chờ sau đó đi trong huyện bồi tốt, nói không chừng có thể hấp dẫn khách tới hộ."

Lưu Húc Dương cất kỹ Lý Trường Thanh viết chữ, tâm tình thật tốt nói.

Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn, công gửi thuốc lên núi hái thuốc.

Đệ nhất phong, thứ hai phong, thứ ba phong, đều chỉ có phổ thông thường gặp dược thảo, mà lại năm bình thường đều không dài.

Lý Trường Thanh trèo đèo lội suối đi thẳng tới đệ thất phong, trên núi có một tảng đá lớn.

Cùng lần trước mạng Cao Hiểu Quân chờ về vật thực so sánh, Lý Trường Thanh tốn hao thời gian phải thiếu rất nhiều.

Đứng tại trên đá lớn có thể quan sát Chung Nam sơn phong cảnh ưu mỹ,

Lại hướng phía trước chính là ngọn núi thứ tám, thứ chín phong.

Đỉnh núi mây mù quanh quần, Lý Trường Thanh đều chưa từng đi.

Thời gian còn sớm, Lý Trường Thanh dọc theo dốc đứng ngọn núi mà xuống, nghĩ tìm tới ngọn núi thứ tám.

Khe cốc núi cao dốc đứng, âm trầm, cây phong cùng cây tùng lẫn nhau xen lẫn. Sắc thái lộng lẫy, như là bức hoạ, cảm tú xán lạn.

Xuống đến hồ trong cốc, có một chỗ khe suối.

Khe bên trong suối âm thanh sôi trào, nước suối từ nham thạch bên trong điểm vài đoạn hướng xuống tả.

Mỗi một đoạn suối phun phía dưới đều có bích hồ sâu màu xanh lục, Lý Trường Thanh vượt qua khe suối leo lên ngọn núi thứ tám.

Trong rừng lùm cây sinh, trên đất rêu xanh trơn ướt, lại có cao lớn rừng cây giống như một thanh ô lớn che che chắn lấy dương quang.

Lý Trường Thanh chống một cái nhánh cây, gian nan tại hướng lên mà đi.

U tĩnh sơn lâm thỉnh thoảng truyền đến một tiếng chim gọi, bay nhảy lầy bay về phía bầu trời.

Lý Trường Thanh thương thức hoàn cảnh chung quanh, lại muốn đề phòng khả năng nguy hiểm.

Độ cao so với mặt biển dần dần cao, trần trụi ở trên núi nham thạch gia tăng.

Lý Trường Thanh đi tới tại một chỗ trên sườn núi, nhìn thấy một khối màu nâu đậm nham thạch.

Tại nham thạch dưới đáy trong cái khe, Lý Trường Thanh phát hiện một gốc thực vật.

Rễ cây chừng dài năm sáu mét, có thật nhiều chi nhánh, phía trên mở ra hình bầu dục lá cây.

Dây leo quấn quanh ở nham thạch bên trên, lá cây màu xanh lục bao trùm tại trên đó.

"Trăm năm hà thủ ô!", Lý Trường Thanh đối thảo được đương nhiên sẽ không lạ lẫm.

Hà thủ ô là một loại quý báu được liệu Đông y, tên khoa học tím Ô Đảng, đem giao dây leo, có thể nhân công trồng.

Cái khối đầy đặn, hiện lên dài hình bầu dục, màu nâu đen, có thể làm thuốc, có An thần, dưỡng huyết, linh hoạt, giải độc chờ công hiệu.

Nhưng là Lý Trường Thanh lần thứ nhất nhìn thấy to lớn như vậy hà thủ ô, năm hẳn là tại mấy trăm năm trở lên.

Tại trước mắt xã hội, trăm năm hà thủ ô cực kỳ trân quý, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu!

Lý Trường Thanh tự giác phi thường may mắn, lên núi thám hiểm thể mà gặp được trăm năm hà thủ ô.

Hà thủ ô có thể thông qua trồng sinh sôi, Lý Trường Thanh đem dây leo chặt thành bốn mươi centimet một đoạn, cắm ở dưới mặt đá mặt.

Lý Trường Thanh lại cho mới gặp hạn hà thủ ô đổ vào chút linh thủy, mới bắt đầu đào móc hà thủ ô gốc rễ.

"Hình người hà thủ ô!", Lý Trường Thanh cẩn thận từng li từng tí đem đất đào lên sau sợ ngậy người.

Chỉ từ hà thủ ô ngoại hình đến xem, chính là một người thể mô hình.

Đầu, thân thể,, cùng tứ chi đều rất rõ ràng.

Trăm năm hà thủ ô bản thân liền phi thường khó được, trăm năm hình người hà thủ ô càng thêm hiếm thấy.

Ước chừng có dài năm mươi centimet, nặng mười cân, tựa như là một đứa bé!

Lý Trường Thanh công thuốc khung cơ hồ đạt đến cực hạn, miễn cưỡng dựng thẳng chứa đựng hà thủ ô gốc rễ, dây leo.

Ngọn núi thứ tám vẫn có một đoạn đường rất dài muốn đi, Lý Trường Thanh chống tiếp tục hướng trên bò.

Đại thụ che trời ở giữa, cấu kết lầy rất nhiều dây leo.

Một đám màu nâu con khi bắt lấy dây leo, giữa khu rừng dập dờn.

Đàn khi nhìn thấy Lý Trường Thanh về sau, như ong vỡ tổ hướng trên cây chạy trốn.

Sau đó đứng tại an toàn lĩnh vực, cầm chặt dây leo dùng tò mò ánh mắt đánh giá Lý Trường Thanh.

"Chít chít!", bấy khi phát ra một trận cảnh cáo thanh âm.

Trong đó có một con con khi trên thân bí mật mang theo lông trắng, rất cảnh giác nhìn chăm chăm Lý Trường Thanh.

Nghe đồn trong núi bấy khi thu thập các loại quả giấu ở trong thụ động, chứa đựng đứng lên dùng làm qua mùa đông lương thực.

Nhưng nếu như làm quý không thiếu lương thực, khi con nhóm liền sẽ quên đặt ở trong thụ động cách quả.

Trong thụ động quả bắt đầu lên men, sau đó ù thành một động trăm rượu trái cây.

Hầu Nhi Tửu hình thành điều kiện phi thường hà khắc, hiếm có trình độ thậm chí muốn vượt qua trăm năm hà thủ ô.

Lý Trường Thanh chỉ là suy nghĩ một chút, không có trông cậy vào có thể quả thực tìm tới Hầu Nhi Tửu.

Tự hỏi như thế nào mới có thể đăng đỉnh ngọn núi thứ tám, nhưng có bấy khi thủ vệ lại phi thường cực khổ.

Dù sao tại trong núi sâu chọc giận bấy khi, là một kiện phi thường không lựa chọn sáng suốt.

Mà muốn đăng đỉnh ngọn núi thứ tám, chỉ có thể xuyên qua bấy khi lãnh địa, nếu không liền muốn lần nữa núi từ ngọn núi mặt khác bắt đầu leo lên.

Lý Trường Thanh vừa đi lên phía trước một bước, liền có mấy cái quả, Thạch Đầu bay tới.

"Chi chi!", lông trắng con khi thủ lộ ra răng, hướng Lý Trường Thanh hung ác kêu.

"Đỉnh núi chủ nghĩa, xem ra tùy tiện là không qua được á!", Lý Trường Thanh trong lòng thầm nghĩ.

Bấy khi gặp Lý Trường Thanh tựa hồ không có thói lui ý tứ, trở nên càng thêm bắt đầu cuồng bạo.

Lộn xộn réo lên không ngừng, tựa hồ tùy thời có khả năng xông lên công kích.

Lý Trường Thanh lại không nóng nảy đi, buông xuống thuốc khung xuất ra tự mình làm rau hẹ bánh say sưa ngon lành ăn.

Rau hẹ bánh mùi thơm truyền bá đến rất xa, tại bấy khi bên trong gây nên một loại bạo động.

Lông trắng con khi nhún nhún cái mũi, nghe trong không khí rau hẹ bánh mùi thơm.

Không chớp mắt nhìn chăm chăm Lý Trường Thanh trên tay rau hẹ bánh, lực chú ý phát sinh thay đổi vị trí.

"Ha ha, muốn ăn không?"

Lý Trường Thanh giặt xuống rau hẹ bánh, ném cho lông trắng con khi.

Lông trắng khi đưa tay chụp tới, vừng vàng ở nhờ rau hẹ bánh, cầm tại trên mũi nghe.

Xác nhận không có vấn đề về sau, đem rau hẹ bánh phóng tới miệng bên trong ăn.

Lông trắng con khi sau khi ăn xong, lại nhìn chăm chăm Lý Trường Thanh trong tay rau hẹ bánh.

Lý Trường Thanh thấy thế, dứt khoát đem còn lại rau hẹ bánh đều phân cho bấy khi.

Bấy khi bên trong, lông trắng con khi địa vị tôn sùng, được hưởng ưu tiên ăn quyền, có thể độc hưởng mỹ thực.

Mà cái khác con khi, thì tranh đoạt tại một khối.

Rau hẹ bánh phân lượng tương đối bấy khi tới nói rất ít, trong nháy mắt liền cướp sạch rồi.

Bấy khi đối Lý Trường Thanh thái độ cải thiện không ít, Lý Trường Thanh sau khi ăn xong tự lo đọc 《Lễ Ký》.

"Hướng mà không đến, phi lễ vậy; đến mà không hướng, cũng không phải lễ vậy."

"Người hữu lễ thì an, vô lễ thì nguy hiểm, đồn rằng: Lễ người không thể không học vậy."

"Phu lễ giả, tự ti mà tôn người. Mặc dù phụ phiên người, tất có tôn vậy. Huống hồ phú quý hồ."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Chương 81: Khỉ con hiến rượu

Lý Trường Thanh tựa hồ quên thân ở nguy hiểm trong núi sâu, vong tình đọc lấy sách.

Tiếng đọc sách tựa như là đang giảng giải một loại đạo lý, chìm tước, côn trùng đều đình chỉ kêu to.

Đề xương có qua có lại, hữu lễ dụng cụ liên an toàn, vô lễ dụng cụ thì nguy hiểm.

Mặc kệ bình nghèo vẫn là phú quý, lễ nghi đều là nhất định phải học.

Đám khỉ vượn lúc đầu tính tình táo bạo, thích chơi đùa, đùa giỡn.

Lúc này lại đều có thứ tự mà ngồi xuống, nghiêm túc nghe Lý Trường Thanh đọc sách.

Lý Trường Thanh đọc xong sách về sau, thần thanh khí爽 một nhọc quét sạch sành sanh, công lên thuốc khùng tiếp tục lên đường.

Lông trắng con khỉ tựa hồ nghe hiểu vừa rồi tiếng đọc sách bên trong chân ý, chỉ vào một cái cây 'Chít chít' gọi bầy.

Lý Trường Thanh không có để ý, kính đi thẳng về phía trước.

"Chít chít!", lông trắng con khỉ lo lắng kêu, ngón tay một chút Lý Trường Thanh, lại ngón tay một chút trong đó một cái cây.

"Ngạch, người là để cho ta đi xem dưới gốc cây kia sao?"

Lý Trường Thanh có chút nghi hoặc, dùng ngón tay chính mình sau đó lại chỉ vào gốc cây kia bút họa nói.

Lông trắng con khỉ gặp Lý Trường Thanh mình bạch nó ý tứ, kinh hi gật đầu.

"Chẳng lẽ nói trên cây có đồ vật gì, muốn tặng cho ta?"

Lý Trường Thanh đến gần lông trắng con khỉ chỉ cây, nhìn qua thẳng vào mây xanh thân cây thâm nghĩ.

Lông trắng con khỉ bắt lấy một cây mây, một cái nhảy vọt sau phi thân ôm lấy thân cây.

Chỉ vào trên cành cây một cái hốc, sau đó nhìn qua Lý Trường Thanh.

Hốc cây ước tại cách đất cao ba mét phân nhánh chỗ, Lý Trường Thanh ở nhờ cây mây thoải mái mà đứng vững trên tầng cây.

Tại trong thụ động có một vũng đặc dính chất lỏng, tản ra nồng đậm mùi rượu.

"Hầu Nhi Tử?"

Lý Trường Thanh trong đầu tung ra ba chữ, một loại chỉ xuất hiện tại trong tiểu thuyết số lẻ rượu.

Lông trắng con khỉ chỉ vào hốc cây, lại 'Chít chít' kêu loạn, giống như đang thúc giục gấp rút Lý Trường Thanh.

"Ha ha,

Đừng nóng vội, từ từ sẽ đến!"

Lý Trường Thanh đi xuống một chuyến, xuất ra nước của mình ầm, đem linh thủy đến trên lá cây, ra hiệu lông trắng con khỉ tới.

Lông trắng con khỉ tới về sau, bụng Lý Trường Thanh trên bàn tay lá cây, là lưới liếm khô phía trên linh thủy.

Uống xong sau dẫn theo toàn bộ lá cây, nghĩ đồ ra càng nhiều linh thủy.

Gặp không thể đồ ra linh thủy về sau, liền đem trọn cái lá cây đều nuốt vào, nháy mắt tội nghiệp nhìn qua Lý Trường Thanh.

"Nước không có á!", Lý Trường Thanh đem nước của mình ầm từng tới đến cho lông trắng con khỉ nhìn.

Lông trắng con khỉ mới liếm láp bờ môi của mình, dư vị linh thủy tư vị.

Lý Trường Thanh lần nữa leo đến chạc cây chỗ, đem ầm nước ngả vào trong thụ động đi.

Đổ đầy một bình về sau, trong thụ động Hầu Nhi Tửu còn thừa không nhiều.

Nước trong bình Hầu Nhi Tửu hiện ra màu hổ phách, giống như quýnh tương ngọc dịch.

Lý Trường Thanh cảm lấy ẩm nước lướt qua một ngụm, hương vị ngọt, tửu kinh nhu hòa.

Nồng đậm mùi trái cây dung nhập trong rượu lưu động tại răng môi ở giữa, dư vị kéo dài.

Lý Trường Thanh đại khái rõ ràng, lông trắng con khi khả năng từ sách của mình bên trong lĩnh ngộ được 'Có qua có lại' đạo lý, ăn rau hẹ bánh về sau, liền dùng Hầu Nhi Tửu để báo đáp chính mình.

Rau hẹ bánh đổi lấy Hầu Nhi Tửu, Lý Trường Thanh nghĩ thầm về sau có rảnh có thể lại mang một chút ăn cho bầy khi.

Theo bầy khi từ biệt về sau, Lý Trường Thanh lại nói tiếp hướng ngọn núi thứ tám khởi xướng xung kích.

Một đường khoác cận trăm cửc, Lý Trường Thanh quần áo trên người vạch ra rất nhiều lỗ lớn, rốt cục leo lên ngọn núi thứ tám chi đỉnh.

Lý Trường Thanh đứng trên đỉnh núi phóng tầm mắt nhìn tới, biển mây bên trong sương mù quanh quần, giống như ở nhân gian Tiên cảnh.

Mây bay tượng áo trắng váy, khoảnh khắc lại trở nên tượng thương chó, không ngừng cuộn cuộn lấy biến thành các loại hình dạng.

Một trận gió núi thổi qua, vân khai vụ tán, mới lộ ra mệnh môn núi xanh.

Son phong rất tuấn, hang sâu u tú, thương tùng phụ bích, thanh tuyến trái khe, treo kính xoáy hiểm, từ mây tung bay, quái thạch đá lởm chởm, tựa như một bức lập thể tranh sơn thủy.

Lý Trường Thanh nhìn ra xa xa, Thương Thanh sắc chập trùng dãy núi, một tòa chồng lên ---- tòa, tựa như là lao nhanh thủy triều.

Thậm chí có son phong chỉ còn một cái điểm màu lục, Lý Trường Thanh có loại sẽ làm lên đỉnh cao nhất, vừa xem tung núi tiểu nhân cảm giác.

Núi sông tráng lệ khí tượng, Lý Trường Thanh khắc trong tâm khảm, dùng Thạch Đầu tại trên vách đá khắc xuống 'Núi cao tuyệt đỉnh ta là đỉnh' bảy chữ.

Đã đến lúc xế chiều, sắc trời thoảng có chút âm đạm.

Lý Trường Thanh mạo hiểm từ dốc đứng dốc núi thẳng tắp mà xuống, mới khó khăn lắm tại mặt trời xuống núi trước chạy về nhà gỗ nhỏ.

Hoan Hoan, Hi Hi bụng đói kêu vang, một ngày không có ăn cái gì.

Gặp Lý Trường Thanh sau khi trở về đều đem đưa đi tới, ôm lấy Lý Trường Thanh giày gặm đứng lên.

Lý Trường Thanh đem hai chi lông xù tiểu gia hỏa cầm lên đến, để lên bàn.

Dụng lên rau khô nhóm lửa nấu nước, pha sữa bột, đóng vai lấy vú em nhân vật.

Làm xong về sau, Lý Trường Thanh tiến vào văn võ đường luyện tập bắn tên, lực đạo, chính xác đều đề cao không ít.

Nửa đêm dưới lên mưa to, đừng bá rồi đánh vào nhà gỗ nhỏ lên.

Lý Trường Thanh nằm ở trên giường lẳng lặng nghe tiếng mưa rơi, hô hấp lấy mang theo bùn đất khí ẩm không khí mới mẻ.

Thẳng đến hồng nhật sơ thăng lúc, nước mưa mới ngừng.

Nhà gỗ nhỏ bên ngoài rừng cây liền bị nước mưa rửa sạch qua đi, lá cây xanh biêng biếc toả ra động tính mạng con người sức sống.

Chung Nam son xuống đất bên trong rau hẹ, cải trắng, củ cải, quả ớt, dưa leo, dính lấy nước mưa ngao nghệ đứng thẳng.

Lý Trường Thanh cắt tốt rau hẹ, đi Lý gia thung lĩnh tiểu học đọc sách, lại về đến trong nhà chờ đợi Lưu Húc Dương.

"Thanh Tử, nói thật ngươi sao có thể đem đọc sách đến xuất thần nhập hóa đâu?", Lưu Húc Dương vào cửa miệng hỏi.

"Đọc sách trăm lượt nó ý từ hiện, thành tâm đọc sách lĩnh ngộ trong đó áo sửa sang!", Lý Trường Thanh bình tĩnh nói.

"Dạng này là được rồi sao?", Lưu Húc Dương nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói.

"Coi như vậy đi, các ngươi học bá thể giới, ta cái này học cận bã không hiểu! Chúng ta lúc nào đi trên núi, muốn nhìn một chút so giả thị trường quý gấp mấy chục lần cái trắng, củ cải, quả ớt, dưa leo có cái gì đặc biệt!"

Lưu Húc Dương nghe càng thêm mờ mịt, dứt khoát không để ý tới.

"Lấy thêm mấy cái túi xách da rắn, đi theo ta đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi!", Lưu Húc Dương nói.

Hai người vượt qua phía sau núi, đi vào rừng cây nhỏ lối vào chỗ.

"Húc Dương, muốn theo sát ta đi, nếu không ngươi sẽ lạc đường!", Lý Trường Thanh dặn dò.

"Thanh Từ, quá coi thường ta đi! Cứ như vậy cái rừng cây nhỏ, ta còn có thể lạc đường?", Lưu Húc Dương nói.

"Muốn là không tin lời nói, ngươi ở phía trước trên mặt đường, ta đi theo ngươi đi!", Lý Trường Thanh khẽ mỉm cười nói.

"Được a, đi thôi!", Lưu Húc Dương tràn đầy tự tin nói.

Hai người tiến vào rừng cây về sau, Lưu Húc Dương dọc theo uốn lượn đường núi đi lên phía trước.

"Húc Dương, ngươi nếu là không nghĩ rút xuống vùng nước đi, tốt nhất là dừng lại!", Lý Trường Thanh đối Lưu Húc Dương nói.

"Phía trước là đường nha, nào có hồ nước?", Lưu Húc Dương nghi hoặc nói.

"Trên người ngươi có cái gì đồ không cần sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Chỉ cần một cái hộp thuốc lá, bên trong còn có hai điếu thuốc...", Lưu Húc Dương nói.

"Đem hộp thuốc lá vẫn đến ngươi con đường phía trước đi lên!", Lý Trường Thanh nói.

"A, rõ ràng còn tại trên đường a, làm sao hư không tiêu thất à nha?", Lưu Húc Dương nghi hoặc nói.

"Ngươi lại hướng phía trước hai bộ có một cái hồ nước, nếu là ngươi lại bước tới trước, theo hộp thuốc lá hạ tràng ra không nhiều!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh Từ, quá thần kỳ đi!", Lưu Húc Dương kinh ngạc nói.

"Một chút chú ý nhân pháp mà thôi, vẫn là đi theo ta đi!", Lý Trường Thanh thản nhiên nói.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Thu món ăn Chung Nam sơn

Ếch ngồi đáy giếng, không thấy Thái Sơn.

Tận mắt nhìn thấy, vậy có thể là hư ảo.

Lý Trường Thanh đối Bát Quái trận thuộc nằm lòng, giống như đi bộ nhàn nhã đi tới.

Có vừa rồi hoảng sợ một màn trước đây, Lưu Húc Dương thành thật theo sát tại Lý Trường Thanh sau lưng.

Sơn trọng thủy phục nghi vô lộ, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn.

"Rốt cục đi tới a, nhỏ nhỏ rừng cây theo đại sa mạc đồng dạng!"

Lưu Húc Dương chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, xuất hiện tại một cái nhà gỗ nhỏ bên ngoài thờ một hơi dài nhẹ nhõm nói.

"Ha ha, có cảm tưởng gì?", Lý Trường Thanh cười hỏi.

"Rừng cây nhìn xem đơn giản, trên thực tế biến ảo khó lường, tựa như là người!"

Cao trung trên dưới trải ở chung ba năm, Lưu Húc Dương một lần nữa xem kỹ ngũ trên mình trải huynh đệ.

"Ta một người một ngọn núi, đọc mấy quyển sách thánh hiền, phẩm mấy chén trà thô, lại cực kỳ đơn giản á!", Lý Trường Thanh nói.

"Như thế nào đi nữa cũng sẽ tịch mịch a, Thanh Từ, thực tình bội phục người!", Lưu Húc Dương duỗi ra ngón tay cái khen.

"Húc Dương, đừng chỉ cố lấy vuốt móng ngựa, đến lầu cô bên trong ngồi một chút đi, ta đi cấp người rót chén trà!", Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, Thanh Từ, ta hai huynh đệ không cần khách khí!", Lưu Húc Dương cười to nói.

"Ném thử, chính ta chưng trà!", Lý Trường Thanh đem một ly trà bưng đến Lưu Húc Dương trước mặt nói.

"Trà đều là một cái vị, bắt đắc dĩ uống một ngụm đi!"

Lưu Húc Dương không thích uống trà, nhưng có chút khát nước hơi ướt át miệng môi dưới.

"Nếu là không thích uống, có thể cho người đổi nước sôi để nguội!", Lý Trường Thanh nói.

"Nói đùa, hương vị rất khen a, thật là người chính mình trồng ra tới?"

Nước trà trong veo ngon miệng hương khí nồng đậm, Lưu Húc Dương đem trọn chén trà đều uống xong, sửa lời nói.

"Đương nhiên!", Lý Trường Thanh nói.

"Nha,

Đây là hai chi chồn con non?"

Dưới đáy bàn leo ra hai chi lông xù vật nhỏ, Lưu Húc Dương hoảng sợ nói.

"Ủm!"

"Hai chi tiểu gia hỏa còn thật đáng yêu!"

"Chúng ta lên núi đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Đi!", Lưu Húc Dương không bỏ được buông xuống ôm Hoan Hoan Hi Hi nói.

Hai người đi ra khỏi rừng cây, đã nhìn thấy một con đằm máu gà rừng.

Lý Trường Thanh tập nãi thành thói quen đem gà rừng sắp xếp gọn, tiếp tục đi lên phía trước.

"Thanh Từ, ai tặng cho người gà rừng?", Lưu Húc Dương tò mò hỏi.

"Người nghe!", Lý Trường Thanh nói.

"Nghe người đọc sách, sau đó dùng gà rừng đến báo ân?", Lưu Húc Dương nói.

"Đại khái là vậy!", Lý Trường Thanh nói.

"Xem ra người vị này người nghe hẳn là một cái thợ săn!", Lưu Húc Dương nói.

"Không sai, bọn chúng là trời sinh thợ săn!", Lý Trường Thanh suy nghĩ nói.

Chung Nam sơn dưới, vốn là không có đường.

Ngon núi dưới đáy bên trái là dốc núi, bên phải là trên núi dòng suối hội tụ thành đập chứa nước.

Lý Trường Thanh mỗi ngày đều đi ở phía trên, thời gian dần qua hình thành một con đường.

Chuyển qua mấy vòng, có một mảnh xanh mon mồn rau họ. Gió nhẹ lướt qua, lật lên một trận màu xanh lá gọn sóng.

"Giá trị năm mươi khối một cân rau họ, liền xuất từ nơi này?"

Lưu Húc Dương nhìn xem chính là thường gặp vùng núi, nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Phải!", Lý Trường Thanh nói.

"Thật sự là chỗ tốt, phong cảnh tươi đẹp, như cái thế ngoại đào nguyên!"

Lưu Húc Dương lấy điện thoại di động ra chụp mấy tấm hình, tâm thần thanh thản địa đạo.

"Cho người dừng cái rập ở chỗ này?", Lý Trường Thanh nói.

"Quên đi thôi, ta cũng không phải người!", Lưu Húc Dương đầu lắc thành trống lúc lắc.

Đường núi khó đi, hai người tán gẫu, rất nhanh liền đến trồng cải trắng, củ cải, dưa leo, quả ớt trong sơn cốc.

Trong đất cải trắng, củ cải, dưa leo, quả ớt đều chỉnh tề sắp hàng, biểu hiện ra bộc phát sinh mệnh lực.

"Chính là chỗ này!", Lý Trường Thanh chỉ vào trong đất món ăn nói.

"Dưa leo nhìn xem có thể non ra nước đến, tựa hồ rất đáng về dụ người!", Lưu Húc Dương nói.

"Người có thể hái một cây ném một chút!", Lý Trường Thanh nói.

"Vừa vặn có chút đói, ta ném thử tiên!"

Lưu Húc Dương lấy xuống một cây dưa leo, tại trên quần áo lau sạch sẽ.

"Giá trị ba mươi lăm khối tiền một cân sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Giòn non ngọt thoải mái, ăn xong trong miệng đều là dưa leo mùi thơm ngát khí tức, cả người tinh thần đều cảm giác thanh tỉnh rất nhiều, căn bản không phải phổ thông dưa leo có thể so sánh, ba mươi lăm khối tiền một cân giá trị tuyệt đối!"

Lưu Húc Dương ăn xong ngay ngắn dưa leo về sau, mừng rỡ nói.

"Ba mươi khối tiền một cân cải trắng, bốn mươi lăm khối tiền một cân quả ớt, bốn mươi khối tiền một cân củ cải, cũng sẽ không so dưa leo chênh lệch. Chúng ta nắm chặt thời gian làm việc, sớm một chút đưa đến người trong tiệm đi."

Lý Trường Thanh gặp Lưu Húc Dương lại bắt đầu ăn cái thứ hai dưa leo, thúc giục nói.

"Ủm ả, nói không chừng quả thực có chuyện cơ!"

Lưu Húc Dương ăn xong dưa leo về sau, đối cải trắng, củ cải, quả ớt đều sinh ra hứng thú thật lớn.

Chỉ từ về ngoài trên liếc món ăn, dưa leo, củ cải, quả ớt chỉ so với phổ thông chủng loại hơi lớn hơn một chút, lá cây, trái cây đều hiện ra hào quang màu xanh lục.

Nhưng cải trắng, củ cải, quả ớt theo dưa leo khác biệt, không thể tại hiện trường ném thử, Lưu Húc Dương đành phải thôi.

Hai người cùng một chỗ hành động, mỗi loại rau quả đều ngắt lấy một chút, trang đến túi xách da rắn bên trong.

Bất quá Lưu Húc Dương sơn dã nông gia nhạc trước mắt khách hàng rất ít, cải trắng, củ cải, quả ớt, dưa leo nhu cầu lượng không nhiều.

Sắp xếp gọn về sau, hai người dẫn theo xuống núi.

Lý Trường Thanh giúp đỡ Lưu Húc Dương, đem túi xách da rắn đưa đến Lý gia thung lũng.

Lưu Húc Dương phóng tới trong cốp sau, tự mình lái xe trở về.

Lý Trường Thanh lưu lại một bộ phận dưa leo, đưa đến Lý gia thung lũng tiểu học phân cho các học sinh ăn.

Trong thôn cơ hồ từng nhà đều có trồng dưa leo, các học sinh lễ phép lĩnh xong, hướng Lý Trường Thanh nói lời cảm tạ.

Các học sinh biểu hiện ra trạng thái tinh thần, theo hai tháng trước có rõ ràng khác biệt.

Lúc trước Lý Trường Thanh vừa tiếp nhận hiệu trưởng thời điểm, các học sinh ánh mắt trống rỗng không có linh tính.

Nhưng Lý Trường Thanh mang theo bọn hắn đến Tây Giản bên cạnh đi trồng thực cây liễu, để bọn hắn dựng nên nhân sinh của mình lý tưởng.

Về sau lại cùng Lý Trường Thanh đọc hai tháng sách thánh hiền, mình ngộ rất nhiều đạo lý, sớm đã không phải ngày xưa ngây thơ vô tri thâm sơn nghèo khó nhĩ đồng.

"A, cái này dưa leo hảo hảo ăn nha, hiệu trưởng chúng quả nhiên khác nhau!"

"Lại hương vừa giòn vừa ngọt, theo cái này dưa leo so sánh, nhà ta dưa leo nhạt đến theo nước đồng dạng!"

"Hiệu trưởng đọc sách thảo luận qua Không Dung như rồng lữ, ta muốn lưu một nửa dưa leo cho ta muối muối ăn!"

Có không ít học sinh ném ra dưa leo mỹ vị sau không có độc hưởng, cơm mà là nghĩ đến phụ mẫu, huynh đệ.

"Lý hiệu trưởng, bọn nhỏ mỗi ngày nghe người đọc sách, nho gia tổ dưỡng thay đổi một cách vô tri vô giác mà ảnh hưởng lấy bọn hắn!"

Mạnh Vân Thành đến Lý gia thung lũng tiểu học hơn một năm, thậm chí không bằng Lý Trường Thanh hai tháng hiệu quả rõ rệt, khâm phục nói.

"Gia trưởng đều phản ứng hài từ nhà mình so trước kia hiểu chuyện rất nhiều, đều nói muốn cảm tạ người, đáng tiếc người bình thường đều không ở trường học!"

Thẩm Nhược Lâm nói nhìn xem bọn nhỏ biểu hiện, cũng cảm thấy phi thường vui mừng.

"Chuyện cụ thể đều là các người đang phụ trách, ta chỉ là mỗi ngày dẫn bọn nhỏ đọc sách, chân chính vất vả hơn là các người!"

"Dưa leo còn thừa lại không ít, Mạnh lão sư, Thẩm lão sư các người vậy ném một chút?", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi!", Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhược Lâm đều không có cự tuyệt, rất hiếu kỳ Lý Trường Thanh trồng dưa leo theo phổ thông có cái gì khác biệt.) ! !

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Câu cá giải thi đấu

Ngọt sinh giòn, tươi mát tự nhiên.

"Cái gì chủng loại dưa leo, thể mà có thể ăn ngon như vậy?"

Thẩm Nhược Lâm ăn đến say sưa ngon lành, nhìn dưa leo phi thường ngoài ý muốn nói.

"Chính là phổ thông chủng loại!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý lão sư, người tinh thông quốc học, chứng minh Goldbach giả thuyết, làm sao liền trồng ra tới phổ thông dưa leo đều vị cực kỳ xinh đẹp?"

Mạnh Vân Thành nhìn qua Lý Trường Thanh đứng thẳng thân hình, buồn bực nói.

"Có thể là trên núi khí hậu tốt a!", Lý Trường Thanh nói.

"Bọn nhỏ ôm dưa leo, theo ăn tết đồng dạng vui vẻ!", Thẩm Nhược Lâm cung chiêu mà nhìn xem bọn nhỏ ngây thơ nụ cười nói.

"Đúng nha!", Lý Trường Thanh nói.

"Thạch Đầu, không muốn ngồi xổm trên mặt đất, đứng lên ăn!", Mạnh Vân Thành đối mặt thật thà Lý Đại Thạch nói.

"Báo cáo lão sư, ta đang luyện tập Thư Pháp!", Lý Đại Thạch xoay người nói.

"Ha ha, ta xem một chút!", Lý Trường Thanh tiến lên phía trước nói, trên mặt đất có mấy hàng xiêu xiêu vẹo vẹo chữ.

"Lý hiệu trưởng, chữ của ta xấu, viết chơi!", Lý Đại Thạch xấu hổ lau đi trên đất chữ.

"Mỗi ngày kiên trì luyện tập, tương lai liền có thể trở thành một tên nhà thư pháp!", Lý Trường Thanh sờ lấy Lý Đại Thạch đầu nói.

"Ủm ân, tạ ơn hiệu trưởng!", Lý Đại Thạch phi thường kích động nói.

"Ta đi trong huyện mua chút bút mực, trang giấy, cho bọn nhỏ luyện chữ!", Lý Trường Thanh nói.

"Có Lý lão sư tự mình dạy bọn họ, nói không chừng trong thôn sẽ ra một nhóm nhà thư pháp đâu!", Thẩm Nhượng Lâm nói.

Chuyện phiếm vài câu về sau, Lý Trường Thanh cười xe gắn máy đi Cốc Dương huyện thành.

Tới gần kim thủy hà, có một cái chỗ ngã ba, gọi mặt trắng sườn núi.

Mặt trắng sườn núi đi đến hai ngàn mét, dọc theo một đầu trên đường nhỏ đến liền là Lưu Húc Dương nhà một chuyến.

Lý Trường Thanh nhìn thời gian còn sớm, mua rương sữa bò đi trước Lưu Húc Dương nhà một chuyến.

Làm Lý Trường Thanh đến Lưu gia thôn thời điểm, trong làng chỉ có chút lão nhân ngồi trước cửa nhà phơi nắng.

"Nãi nãi, cái này đưa cho người!", Lý Trường Thanh đem sữa bò đặt ở Lưu Húc Dương nãi nãi dưới chân nói.

"Người là Dương Dương đồng học đi!", Lưu Húc Dương nãi nãi đánh giá Lý Trường Thanh nói.

"Đúng vậy, nãi nãi, ngài biết Lưu Húc Dương ở đâu sao?", Lý Trường Thanh dò hỏi.

"Dương Dương tại thanh thủy vịnh!", Lưu Húc Dương nãi nãi nói.

Thanh thủy vịnh tại Lưu gia thôn mặt sau, có một tòa cong đập chứa nước.

Lý Trường Thanh trước kia theo Lưu Húc Dương tại đập chứa nước bên trong bơi qua lặn, vẫn phải nhớ rõ vịnh nước vị trí cụ thể.

Xuyên qua Lưu Húc Dương nhà phía sau núi rừng trúc, lại đến một cái dốc đứng chính là thanh thủy vịnh.

Thanh thủy vịnh đập trên đứng đầy rất nhiều người, tại vậy xem một đám người câu cá.

Đập chứa nước một cái góc, có mấy gian phổ thông phòng gạch ngói, phía trên treo cái chiếu bài 'Son dã nông gia nhạc'.

"Thanh Từ, mới tách ra lại nhớ ta à nha?"

Lưu Húc Dương đang bận rộn lấy vận chuyển trong xe rau quả, gặp Lý Trường Thanh nói đùa.

"Đi trong huyện mua chút đồ vật, thuận tiện tới nhìn người một chút!", Lý Trường Thanh nói.

"Vinh hạnh vinh hạnh, làm phiền ngài vị này ần thế cao nhân rồi núi!", Lưu Húc Dương đùa giỡn nói.

"Đùa nghịch bần, thấy rõ vịnh nước người vẫn rất nhiều, việc buôn bán của người sẽ không tốt?", Lý Trường Thanh nói.

"Bình thường cơ hồ không có người, hôm nay là trong huyện câu cá kẻ yêu thích câu lạc bộ tại thanh thủy vịnh cử hành câu cá giải thi đấu mới có nhiều người như vậy! Người viết chiếu bài ngược lại là hấp dẫn đến một số người, nhưng đều là chút Thư Pháp kẻ yêu thích..."

Lưu Húc Dương bắt đầu dĩ lạc đầu, giải thích nói.

"Dừng nên miệng của mình bìa về sau, sinh ý sẽ khá hơn!", Lý Trường Thanh trấn an nói.

"Khẳng định, tin tưởng người chúng món ăn! Thanh Từ, đã đuổi kịp câu cá giải thi đấu, muốn hay không tham gia? Hạng nhất có năm ngàn đồng tiền tiền thưởng đâu!"

Lưu Húc Dương chỉ vào đập trên đám người, nhũ mảy làm mất địa đạo.

"Làm sao cái tranh tài phương pháp?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Vô cùng đơn giản, phí báo danh một trăm, trong vòng một canh giờ ai câu cá nhiều ai liền thắng!", Luru Húc Dương nói.

"Hành nha", câu cá có thể tu thân dưỡng tính, Lý Trường Thanh vui vẻ đáp.

"Lấy cho người cần câu đi, có ta bí chế cá ăn cam đoan người sẽ không thua quá thảm!"

Luru Húc Dương là câu cá cao thủ, rất tự tin nói.

"Chi cần cần câu là được!", Lý Trường Thanh nói.

"Không muốn mồi câu?", Luru Húc Dương hỏi.

"Liền dùng dưa leo đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Dưa leo là ăn ngon, nhưng bọn hán đều là các loại đặc chế mồi câu!"

Luru Húc Dương tán đồng dưa leo hương vị, nhưng không coi trọng tranh tài kết quả.

"Nặng tại tham dự mà!", Lý Trường Thanh nói.

"Được, dẫn người đi báo danh!", Luru Húc Dương nói.

"Húc Dương, người không phải nói không tham gia sao?"

Câu cá câu lạc bộ phụ trách báo danh trung niên hán tử theo Luru Húc Dương quen biết, gặp Luru Húc Dương tới sau hỏi.

"Ta là không tham gia, mang ta đồng học đến báo danh!", Luru Húc Dương nói.

"Có thể, huynh đệ là tự chế biến mồi câu, vẫn là hiện tại mua?"

Trung niên hán tử xuất ra đủ loại mồi câu, bày ở Lý Trường Thanh trước mặt hỏi.

Mồi có làm mồi, ăn mặn mồi hai chủng, ăn mặn mồi chủ yếu dùng các loại sinh vật nhỏ cùng gia súc nội tạng.

Làm mồi lấy cây lúa, mạch làm chủ, phối chế quá trình tương đối phức tạp một chút, đối tình hình nước, thủy thể yêu cầu cao hơn.

"Chính mình chúng!", Lý Trường Thanh nói.

"Xem ra là cao thủ a, huynh đệ làm mồi là dạng gì?"

Câu cá tranh tài chỉ có lão thủ mới có thể dùng làm mồi, trung niên hán tử kinh ngạc nói.

"Dưa leo!", Lý Trường Thanh nói.

"Ngạch, Chúc người may mắn đi!", trung niên hán tử lúng túng nói.

"Quân ca, luôn có chút người ngoài ngành hướng về phía năm ngàn tiền thưởng đến tham gia trận đấu! Hàng năm nhiều tổ chức mấy lần câu cá giải thi đấu, chúng ta nhưng có đến gần!"

Chờ Lý Trường Thanh, Luru Húc Dương sau khi đi, trung niên hán tử bên người một vị thanh niên nói.

"Có lão Đỗ, lão Hoàng tại, những người khác muốn cầm thưởng so trúng xổ số còn khó!", trung niên hán tử có chút tán đồng địa đạo.

"Ha ha, Đỗ ca hai mươi phút giống như đã câu lên hơn sáu mươi cân đi, trong đó có điều bảy cân nhiều đây này!", thanh niên nói.

"Lão Hoàng vậy cũng không tệ lắm, có hơn năm mươi cân!", trung niên hán tử nói.

"Đỗ ca, Hoàng ca cũng không dám dùng dưa leo tại đập chứa nước bên trong câu cá đi, vừa rồi người kia hoàn toàn là đến đưa tiền!"

Thanh niên nói Đỗ ca, Hoàng ca là mặt mũi tràn đầy sùng bái, nhưng giảng đến Lý Trường Thanh thì mang theo khinh thị.

"Tê... , người có hay không cảm thấy vừa rồi người kia nhìn rất quen mắt?", nam tử trung niên sờ lên cằm suy nghĩ nói.

"Quân ca người kiểu nói này, tựa như là có chút!", thanh niên sờ lấy trán nhất thời nhớ không ra thì sao.

Lý Trường Thanh báo tên hay về sau, dẫn tới một cái mã hóa, liền đi hướng đập chứa nước tương ứng câu vị.

"BA~" một tiếng, Lý Trường Thanh đem dưa leo đập nát.

"Thanh Từ, thật muốn dùng đũa leo tham gia câu cá tranh tài?", Lưu Húc Dương nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói.

"Coi như dùng đũa leo câu cá, vậy không cần đến như thế một khối to đũa leo đi!"

Lưu Húc Dương gặp Lý Trường Thanh tay cầm ngón cái to dài đũa leo thịt treo ở câu bên trên, che lấy cái trán nói.

"Khối lớn đũa leo câu cá lớn!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh Từ, lúc đầu ăn đũa leo cá liền cực ít, người treo như thế một khối to đũa leo, đoán chừng cái gì cá đều câu không được!"

Lưu Húc Dương tuy nói là ôm giải trí tâm tính, nhưng vẫn là muốn tranh lấy một chút tiền thưởng. Tìm trạm [trang web] mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Đại câu cá câu

P S: Chương trước, lão Đỗ, lão Hoàng hai mươi phút câu cá số liệu cảm thấy hơi cường điệu quá, đổi thành rồi lão Đỗ ba mươi cân, lão Hoàng hai mươi cân!

Lý Trường Thanh lại tiêu sái cười một tiếng, đem lưỡi câu vung ra trong nước.

"Đồng!"

Mặt nước truyền ra một tiếng vang thật lớn, gợn sóng từng vòng từng vòng tản ra.

"Người tuổi trẻ, câu cá không phải như vậy!"

"Người dưới câu mất đầu Thạch Đầu, cho dù có cá cũng đều chạy!"

"Dưới câu trước trước dùng mồi cá vung oa tử, đem bầy cá hấp dẫn tới, người nếu là cá hồ ăn, ta cái này có!"

Đỗ Khải Minh nhìn quen không hiểu câu cá, hướng về phía tiền thưởng người tới, hào ý nhắc nhở.

"Tạ ơn, nhưng không cần á!", Lý Trường Thanh nói.

"Người thanh niên, người móc trên treo chính là đũa leo?", Đỗ Khải Minh hỏi ngược nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Người không vung oa tử, lại dùng lớn như vậy một khối đũa leo làm mồi câu, sao có thể câu được cá?"

Đỗ Khải Minh gặp Lý Trường Thanh cự tuyệt hẳn mồi cá, hẳn không phải là hướng về phía tiền thưởng tới.

"Thương sườn núi tuy có dấu vết, đại câu vốn không câu. Hướng chỉ khối lớn đũa leo, chưa hẳn câu không lên cá lớn!"

Lý Trường Thanh bình tĩnh nhìn qua mặt nước, phi thường thoải mái nói.

Câu cá không ở chỗ cá lấy được, mà là câu cá lúc ngồi tại câu vị trên hưởng thụ trở về thiên nhiên mỹ hảo.

Tâm linh như trẻ con tinh khiết ngây thơ, tâm không có cá lấy được, cách xa danh lợi, rèn luyện vì bản, thỏa thích hưởng thụ tự nhiên, đạt đến một loại vật ngã lưỡng vong cảnh giới.

"Đại câu vốn không câu?"

Đỗ Khải Minh như gặp phải trọng kích, nhẹ giọng lặp lại.

Hồi tưởng chính mình vài chục năm nay một mực tại lấy cá lấy được làm mục đích tiến hành thả câu, câu cá bên trong sinh ra rất nhiều sầu lo, tổng lo lắng hôm nay có thể hay không không quân, nếu như không quân mọi người lại sẽ như thế nào đánh giá chính mình?

Không nghĩ không quân cái kia như thế nào đi sáng tạo ưu thế, sử dụng tuyệt chiêu? Cũng vì thế, đi vất óc tìm mưu kế trăm phương ngàn kế.

Làm đột phá không quân hậu phòng tuyến về sau, lại sẽ sinh ra mới sầu lo, sầu lo chính mình có thể hay không đoạt giải quán quân quân? Có thể không thể tiến vào trước ba?

Dựa vào bản thân đang câu cá kẻ yêu thích bên trong danh khí, thực lực, rơi vào đẳng sau lại có gì mặt mũi trở ra tham gia các loại tranh tài?

Câu cá sầu lo muốn bao nhiêu qua niềm vui thú, không chỉ có không có đưa đến tu thân dưỡng tính tác dụng, ngược lại tóc bạc!

Mà bên người mỗi năm thanh người, dùng khối lớn đưa leo làm mỗi câu cơ hồ tiếp cận không câu cảnh giới!

Không truy đuổi danh lợi, không quan tâm cá lấy được, liền sẽ không lo được lo mất, liền sẽ không quan tâm hơn thua, thật vui về câu cá.

"Người tuổi trẻ, ta hẳn là cảm ơn người! Ta câu được mấy chục năm cá, cho tới hôm nay gặp được người mới hiểu được câu cá chân chính niềm vui thú, đại câu vốn không câu!"

Trong mặt nước phao ở trên dưới lưu động, rõ ràng là có cá mắc câu dấu hiệu, Đỗ Khải Minh lại đem cần câu cắm ở trên kệ, đứng dậy cung cung kính kính hướng Lý Trường Thanh thi lễ.

"Nhàn nhàn đình tiền hoa nở rơi, ngồi xem trên trời mây quyền thư, lão ca, chúng ta vẫn là nhìn mây đi!"

Lý Trường Thanh nhàn nhã dựa vào, nhìn lên bầu trời bên trong mây trắng đối Đỗ Khải Minh nói.

"Ha ha, rất tốt, hai người chúng ta đếm xem trên bầu trời có mấy đám mây!"

Đỗ Khải Minh nghe hiểu Lý Trường Thanh ý tứ trong lời nói, hiểu ý cười nói.

"Lão Đỗ, lão Đỗ! Người cá đều lên câu rồi đều mặc kệ, đối cái lòng còn chưa mọc đủ trẻ tuổi người mù bái cái gì nha? Người làm hẳn là thần tiên a, người nếu là dạng này chờ đợi bị ta cho đuổi theo, năm ngàn đồng tiền tiền thưởng nhưng là không còn á!"

Hoàng đẹp quý cách xa bốn, năm mét đều trông thấy Đỗ Khải Minh phao ở trên dưới lưu động, quay đầu lại vừa vặn trông thấy Đỗ Khải Minh tại hướng Lý Trường Thanh gửi tới lời cảm ơn, hướng Đỗ Khải Minh cao giọng hô.

"Mất liên mất đi, câu cá nha, quản như vậy những chuyện khác làm cái gì!"

Đỗ Khải Minh học Lý Trường Thanh lười nhác dựa vào ghế, không thêm quan tâm hồi đáp.

"Cái này lão Đỗ, hôm nay đi ra ngoài có phải hay không uống nhầm thuốc à nha?"

Hoàng đẹp quý theo Đỗ Khải Minh là nhiều năm câu hữu, đối lẫn nhau tính cách đều hiểu rất rõ.

Đỗ Khải Minh trước kia là một cái phi thường tranh cường hào thắng người, hôm nay làm sao đột nhiên đổi tính rồi?

"Húc Dương mang tới người mới vào nghề, đem lưỡi câu vung ra đập chứa nước gỗ ra lớn như vậy tiếng vang, lão Đỗ thể mà không có sinh khí, còn đứng dậy hướng hẳn nói lời cảm tạ?"

Chỗ ghi danh trung niên hẳn từ một mực tại quan sát Lý Trường Thanh, nhìn thấy Đỗ Khải Minh phản ứng sau khiếp sợ nói.

"Đúng vậy a, Đỗ ca hôm nay không bình thường a, hẳn nhưng là chúng ta Cốc Dương huyền câu cá kẻ yêu thích bên trong lão đại, thể mà lại hướng một cái dùng đưa leo làm mỗi câu người mới xoay người gửi tới lời cảm ơn!"

Trung niên hẳn từ bên người người trẻ tuổi trọn mắt hốc mồm, như là hóa đá.

Đề đập trên người vậy xem, người dự thi cơ bản đều biết Đỗ Khải Minh, cả đám đều phi thường khó hiểu!

"Thanh Từ, bắt kẻ như thế nào, người cũng đã thắng!"

Lưu Húc Dương đối Lý Trường Thanh là hoàn toàn phục rồi, một câu liền thắng được Cốc Dương huyền câu cá kẻ yêu thích lão đại tạ lễ!

"Húc Dương, người bao lâu chưa từng có nằm tại đê đập trên câu cá, chạy không chính mình cái gì đều không nghĩ?"

Lý Trường Thanh ngồi tại đê đập bên trên, theo nhân nằm tại Chung Nam sơn ở dưới nhà gỗ nhỏ, tản mạn mà hỏi thăm

"Ngạch, giống như chưa từng có loại kinh nghiệm này!"

Lưu Húc Dương đột nhiên rất hướng tới Lý Trường Thanh nói, nằm tại đê đập thượng khán trời xanh, mây trắng, tùy tính câu cá!

Lý Trường Thanh không nói thêm gì nữa, lẳng lặng hưởng thụ lấy thanh thủy vịnh tự nhiên phong quang.

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua, Lý Trường Thanh tựa như là ngủ!

"Quân ca, lập tức sắp đến một giờ rồi, người nhìn Húc Dương mang tới người kia còn một con cá đều không có câu đi lên!"

Chỗ ghi danh người trẻ tuổi cười hi hi chỉ vào Lý Trường Thanh, đối trung niên hán tử nói.

"Hắn dùng dũa leo xem như mỗi câu, nếu là câu lên cá đến mới kỳ quái đâu! Mấu chốt là lão Đỗ hôm nay không biết làm gì, rõ ràng ngay từ đầu liền dẫn trước lão Hoàng mười mấy cân, hiện tại ngược lại rơi xuống lão Hoàng mười mấy cân, ngồi ở chỗ đó theo phơi nắng giống như!"

Trung niên hán tử rất không hiểu, trong lòng cảm thấy rất quái dị.

Đê đập trên một ít thành tích không lý tưởng người, nghĩ đến Lý Trường Thanh đến bây giờ còn một con cá đều không muốn câu đi lên, có người hăng chót trong lòng trấn an rất nhiều.

Quần chúng vây xem vây thảo luận, có người nói Lý Trường Thanh mỗi câu không được, có người nói Lý Trường Thanh kỹ thuật không được, vậy có người nói Lý Trường Thanh căn bản không phải tới tham gia câu cá tranh tài!

Lưu Húc Dương nghe rất tức giận, Lý Trường Thanh lại thờ ơ!

Khoảng cách câu cá tranh tài chỉ còn cuối cùng mười phút, Lý Trường Thanh phao mãnh liệt chìm xuống.

"Thanh Tử, người phao trực tiếp chìm xuống rồi, hẳn là đầu cá lớn!"

Lưu Húc Dương vỗ Lý Trường Thanh bả vai, kích động nói.

Chỉ là một cái chớp mắt, Lý Trường Thanh cần câu đều tại hướng phía trước vọt!

"Thật sự là mèo mù vớ cá rán, nhìn xem trận thế, tối thiểu là một đầu bảy tám cân cá lớn!"

"Muốn đem bảy tám cân cá lớn kéo lên cũng không dễ dàng, là một kiện rất cần kỹ thuật sống!"

"Không sai, nhưng hẳn hẳn là một cái tân thủ, không có người hỗ trợ, tốt một chút chính là cần câu, dây câu trực tiếp kéo đứt, hỏng kết quả khả năng cả người đều bị cá lớn cho kéo đến trong nước đi!"

Một ít người dự thi nhìn thấy phi thường đỏ mắt, ề ề nói.

"Tiểu hóa tử, người nếu là lại không bắt lấy cần câu, chờ sau đó cần câu đều bị kéo xuống nước!"

"Tích điểm đức đi, người ta chính là tân thủ, đừng giật dây hắn, vạn nhất bị kéo đến trong nước có thể sẽ chết người!"

Đê đập trên người vây xem đều chen đến Lý Trường Thanh sau lưng xem náo nhiệt, các loại ngôn luận đều có.

Trạm [trang web] trọng yếu thông tri: Mời sử dụng trạm [trang web] tiểu thuyết miễn phí APP, không quảng cáo, phá phòng đồ lậu, đổi mới nhanh, hội viên đồng bộ giá sách, mời chú ý Wechat công chúng hào gegengxin (để lại ba giây phục chế

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Nhất lực hàng thập hội

Cần câu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hướng phía trước nhảy lên, sắp bị kéo xuống nước mặt.

Lý Trường Thanh mới vươn tay, bắt lấy cần câu.

Trong nước gia hỏa lực đạo cực lớn, Lý Trường Thanh chợt cảm thấy trong tay trầm xuống, cần câu uốn lượn thành cong.

Nhưng Lý Trường Thanh trải qua nho khí quán thể, mà lại mỗi ngày uống linh thủy, lại vẫn võ đường bên trong luyện tập bắn tên.

Cánh tay lực lượng so với người bình thường cường đại rất nhiều, nếu không vừa rồi cần bản bắt không được cần câu.

"Tiểu huynh đệ, ngươi không thể làm như vậy được! Mang theo cá đi, chậm rãi tiêu hao nó thể lực!"

Đỗ Khải Minh lấy kinh nghiệm nhiều năm đến xem, có thể khẳng định là một đầu không thua kém sáu mươi cân cá lớn.

"Người trẻ tuổi thật gặp may mắn, nếu có thể câu đi lên hẳn là phá lão Đỗ ghi chép đi, nhưng đoán chừng rất treo!"

Hoàng Mỹ Quý có chút hâm mộ, cho tới bây giờ hấn nặng nhất chỉ câu lên qua ba mươi lăm cân cá.

Mà Đỗ Khải Minh từng câu lên một đầu hơn năm mươi cân đại cá trắm đen, sáng tạo Cốc Dương huyện kỷ lục cao nhất.

"Nha a, lật lên cái này bọt nước, không thôi bảy tám cân a!"

"Năm đó Đỗ Khải Minh câu lên hơn năm mươi cân đại cá trắm đen thời điểm ta ngay tại tràng, bọt nước đều không có như thể đại!"

"Chiều ngươi nói như vậy, con cá này không thôi năm mươi cân?"

Quần chúng vây xem có chút là thâm niên câu cá kẻ yêu thích, thường xuyên đi quan sát câu cá tranh tài.

"Nhớ kỹ Đỗ Khải Minh giống như dùng hai giờ, mới miễn cưỡng đem cá cho câu lên tới đi!"

"Đỗ Khải Minh câu mấy chục năm cá, dất cá kỹ thuật tốt, người bình thường nói hai giờ, chính là mười giờ đều không nhất định có thể câu đi lên!"

"Chờ một chút, Hoàng Mỹ Quý một giờ tựa như là câu lên hơn bốn mươi cân, nói như vậy chỉ cần tiểu hỏa tử đem cá kéo lên, há không chính là câu cá giải thi đấu quán quân?"

Một ít người dự thi nhóm nghị luận âm ỉ, nghĩ đến một cái rất có thể rất sợ hiện thực.

"Không thể nào, Đỗ Khải Minh đều không có nắm chắc nói nhất định có thể kéo đi lên! Hấn còn quá trẻ, lại dùng dựa leo câu cá, dù cho đem mệnh góp đi vào đều không nhất định có thể kéo đứng lên! Một cái mạng cũng không chỉ năm ngàn khối tiền, đoán chừng hấn hẳn là sẽ từ bỏ, chúng ta vẫn là chuyên tâm câu cá đi!"

Chỗ ghi danh nam tử trung niên chạy đến thả câu vị tham gia nào nhiệt,

Nghe được người dự thi trò chuyện sau nói.

Những người dự thi vậy rất tán đồng nam tử trung niên ý nghĩ, đều gật gật đầu.

"Thanh Tử, cẩn thận một chút, nếu không coi như xong!"

Lưu Húc Dương nghĩ đến cá rất lớn, nhưng là không nghĩ tới cá như thể đại, rất lo lắng địa đạo.

"Tiểu huynh đệ, tuyệt đối không nên cậy mạnh, ngươi mới vừa nói đại câu vốn không câu, thứ tự cái gì không trọng yếu! Nhưng nếu như ngươi rất muốn đem cá kéo lên, ta có thể giúp ngươi!"

Đỗ Khải Minh gặp Lý Trường Thanh theo cá lớn giăng co, khuyên giải nói.

"Cá cá tùy tâm, nếu như thực sự câu không nổi, ta sẽ từ bỏ!"

Lý Trường Thanh dùng dựa leo câu cá vốn chính là ôm thái độ thờ ơ, đương nhiên sẽ không chấp nhất.

Nhưng đã gặp được loại này cơ hội khó được, Lý Trường Thanh cũng nghĩ thử một chút.

"Tiểu huynh đệ, ta mấy năm trước câu lên qua một đầu hơn năm mươi cân đại cá trắm đen, có chút tâm đắc! Người nghe ta chỉ huy, vẫn là có khả năng kéo lên, đến lúc đó người chính là chúng ta Cốc Dương huyện mới ghi chép!"

Đỗ Khải Minh đối Lý Trường Thanh rất có hảo cảm, rất nhiệt tâm địa đạo.

"Kỳ thật đại câu vốn không câu còn có một cái ý tứ, chính là đại đạo đơn giản nhất!"

Lý Trường Thanh thuận cả lớn phương hướng, đem dây câu kéo thẳng đối Đỗ Khải Minh nói.

"Đại đạo đơn giản nhất?", Đỗ Khải Minh hơi nghi hoặc một chút.

"Nhất lực hàng thập hội, một xảo phá ngàn cân, có đôi khi coi trọng kỹ xảo, ngược lại quên phương pháp đơn giản nhất!"

Cá lớn tại Lý Trường Thanh dẫn dắt dưới từ từ nổi lên mặt nước, Lý Trường Thanh tay phải liên tục đè xuống trong tay áo tiền.

Một đạo sắc bén mũi tên từ Lý Trường Thanh trong tay áo bắn ra, tinh chuẩn bắn tại cá lớn trên thân.

Cá lớn đầu, thân thể, đều có trúng tên, gậy vò vài tiếng toát ra âm máu đỏ tươi, nhuộm đỏ mặt nước.

Lý Trường Thanh cảm giác trong tay cần câu chột nhẹ, tiếp tục dùng sức đem cá lớn kéo đến bên bờ.

"Cá lớn trên thân làm sao lại đột nhiên xuất huyết nhiều, có người thấy rõ ràng vừa rồi xảy ra chuyện gì sao?"

"Tựa như là làm cá lớn phù đến trên mặt nước thời điểm, hấn trong tay áo bắn ra hai mũi tên!"

"Câu cá tranh tài nhìn qua không ít, lần thứ nhất nhìn thấy có loại này thao tác, thật sự là mở rộng mắt thấy!"

Hoàng Mỹ Quý, chỗ ghi danh nam tử trung niên, những người dự thi khác, quần chúng vây xem đều lộn xộn trong gió, kinh ngạc nhìn mở to mắt nhìn qua Lý Trường Thanh đem cả người là máu cá lớn kéo đến bên bờ, trong lòng hiện ra các loại ý nghĩ.

"Thanh Từ, tốt, bất quá người xử lý chuyện phương pháp thật sự là quá ngoài dự đoán của mọi người!"

Lưu Húc Dương lấy lại tinh thần, hứng thú bừng bừng chạy đến bên bờ trợ giúp Lý Trường Thanh cùng một chỗ đem cá trắm cỏ lớn kéo lên bờ.

"Tiểu huynh đệ, người thật là một cái người kỳ lạ, thế mà có thể nghĩ đến loại này chiêu số, nhưng bất kể nói thế nào, thật cho người câu lên đến rồi!"

Đỗ Khải Minh mới hiểu được Lý Trường Thanh nói đại đạo đơn giản nhất là có ý gì, buồn vô cớ tán thán nói.

"Đột nhiên ý nghĩ, chính ta đều có chút ngoài ý muốn!"

Lý Trường Thanh bắn ra không chỉ có là mũi tên, vậy đánh vỡ chính mình thu hoạch được Chư Tử Bách gia trò chơi sau tư duy trôi buộc.

Năm đó Hi Lạp lưu truyền ai có thể giải khai cừu khúc liên hoàn nút buộc ai liền có thể trở thành Châu Á vương truyền thuyết, Alexander đại đế nhất kiếm bỏ ra nút buộc, đánh vỡ truyền thống tư duy, cuối cùng thành vương triều bá nghiệp!

Cho tới nay, Lý Trường Thanh tại trong núi sâu đọc nho gia kinh điển, tại học thức tiến bộ đồng thời, tư duy vậy từ từ bị đồng hóa, giống như một vị đến từ cổ đại nho sinh!

Nhưng Lý Trường Thanh muốn vì hướng thánh kế tuyệt học, không đơn thuần là nho gia tuyệt học!

Đã mở ra còn có Mặc gia, y gia, nông gia, không có mở ra có âm dương gia, binh gia, pháp gia, Đạo gia chờ!

Lý Trường Thanh muốn từ nho gia tư duy bên trong nhảy ra, đánh vỡ lệ thường, phá rồi lại lập, mới có thể đi ra một đầu thuộc về mình lộ

Vừa rồi dùng trong tay áo tiền xạ cá chỉ là phúc lâm tâm chí nghĩ hóa phúc tạp thành đơn giản, Lý Trường Thanh lại lĩnh ngộ ra càng nhiều đạo lý, bỏ đi trên người mình một chút khuôn sáo, tựa hồ cả người so trước kia trong núi đọc sách còn muốn tự tại một chút!

"Quả thực kéo lên rồi, là một đầu cá trắm cỏ lớn, cái này đầu không thôi sáu mươi cân, có khả năng có bảy mươi cân!"

"Trước đó các lộ câu cá cao thủ đều xem thường hấn dùng dưa leo câu cá, ai biết mình tỉ mỉ nghiên chế mỗi câu còn không sánh bằng dưa leo. . ."

"Năm hơn mười phút không có động tĩnh, nguyên lai là tại ghen đại chiêu, chẳng lẽ nói một cái dùng dưa leo câu cá người muốn đoạt quan?"

Những người khác không rõ ràng Lý Trường Thanh ý nghĩ, đều hơi đi tới quan sát Lý Trường Thanh câu đi lên cá lớn, lẫn nhau thảo luận nói.

"Thời gian vừa vặn một giờ, câu cá tranh tài kết thúc, mỗi vị người dự thi bắt đầu cân trọng lượng đi!"

Câu cá tranh tài trọng tài thấy thế sợ xảy ra bất trắc, hô to lấy tổ chức nghiệm chứng công việc.

"Đoạn Gia Tài, bốn đầu cùng mười một cân!"

...

"Đỗ Khải Minh, tám đầu cá cùng ba mươi lăm cân!"

"Hoàng Mỹ Quý, mười hai đầu cá cùng bốn mươi chín cân!"

Trọng tài nhóm đem người dự thi cá phóng tới cân điện tử bên trên, xung đồng thời báo cá trọng lượng.

Chỉ còn Lý Trường Thanh câu đi lên cá lớn không có trên xưng, toàn trường chú mục!

Mấy cái trọng tài gạt mở đám người, hợp lực đem cá nhấc đi qua!

"Lý Trường Thanh, một con cá cùng bảy mươi cân!" Tìm trạm [trang web] mời lục soát "" hoặc đưa vào địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Đoạt được quán quân (câu đặt mua)

Một con cá, bảy mươi cân!

"Dưa leo làm mờ mắt câu chi câu lên một con cá, nhưng lại đoạt được câu cá tranh tài quán quân!"

"Mà lại là tuyệt địa phản kích, trước năm mươi phút một điểm động tĩnh đều không có cá, trực tiếp câu lên một đầu Cự Vô Phách!"

"Bên trong Giang tỉnh kỷ lục cao nhất tựa như là sáu mươi lăm cân, bảy mươi cân là mới ghi chép a!"

Quần chúng vây xem nhóm nhiệt liệt thảo luận lấy câu cá tranh tài hí kịch tính kết cục, so nhìn bóng đá thi đấu vòng tròn càng hăng hái.

"Không chỉ có đem một đầu bảy mươi cân cá kéo lên, mà lại thời gian sử dụng không đến mười phút. . ."

Câu cá tranh tài những người dự thi khác nhìn qua chừng dài một mét cá lớn, mặt mũi tràn đầy thất bại nghĩ đến.

Chỗ ghi danh nam tử trung niên nhớ tới chính mình đối Lý Trường Thanh dự đoán, mặt mũi tràn đầy đồ bùng che giấu trong góc.

Hoàng Mỹ Quý đang câu cá trong trận đấu làm vài chục năm lão Nhị, mãi mới chờ đến lúc đến Đỗ Khải Minh ngoài ý muốn nổi lên, vốn cho là mình rốt cục muốn bắt một lần quán quân, lại tại cuối cùng mười phút giết ra một vị câu lên bảy mươi cân cá trầm có tấn thủ, tới tay quán quân bay mất!

"'Huống chi khối lớn dưa leo, chưa hẳn câu không lên cá lớn!', chẳng lẽ nói hẳn đã sớm dự liệu được chính mình sẽ rơi trên cá lớn?"

Đỗ Khải Minh kinh nhớ lại Lý Trường Thanh lúc trước lời nói, suy nghĩ tỉ mỉ vô cùng sợ hoài nghi Lý Trường Thanh là câu bên trong cao thủ.

"Thanh Từ, chúng ta là quán quân, một giờ năm ngàn khối tiền thưởng a!"

Lưu Húc Dương bắt lấy Lý Trường Thanh cánh tay, cao hứng bùng bùng lay động nói.

"Húc Dương, bình tĩnh một điểm!", Lý Trường Thanh bình tĩnh nói, tựa hồ đoạt được câu cá tranh tài quán quân là một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ.

"Cốc Dương huyện câu cá tranh tài quán quân, đánh vỡ bên trong Giang tỉnh ghi chép, năm ngàn khối tiền thưởng a, ta làm sao bình tĩnh đến xuống tới!"

Lưu Húc Dương nghĩ đến liền kim lòng không dặng kích động, đánh như máu gà đối Lý Trường Thanh nói.

"Tiểu huynh đệ tâm tính thật tốt, câu lên bảy mươi cân cá lớn đánh vỡ tỉnh ghi chép, cư nhiên như thế bình tĩnh! Xem ra rất được đại câu vốn không câu chân nghĩa, ta hẳn là hướng người học tập!"

Đỗ Khải Minh gặp Lý Trường Thanh phản ứng thường thường, hướng tới địa đạo.

"Nhạc không ở chỗ này, ở chỗ sơn thủy ở giữa vậy!", Lý Trường Thanh nói.

"Biết đạo lý này là một chuyện, nhưng người bình thường có thể đạt tới không đến loại cảnh giới này!", Đỗ Khải Minh nói.

"Thanh Từ, nên đi lĩnh tiền thưởng á!", Lưu Húc Dương không kịp chờ đợi nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói.

Câu cá giải thi đấu người tổ chức theo đem một cái đại hồng bao cho đến Lý Trường Thanh trong tay, sau đó cùng một chỗ dẫn theo cá trăm cô lớn chụp ảnh chung.

"Thanh Từ, con cá này xử lý như thế nào?", Lưu Húc Dương hỏi.

"Đều cho người đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Cá là người câu lên tới, sao có thể đều cho ta đâu?", Lưu Húc Dương nói.

"Cá lớn thịt có chút cũ, sẽ không ăn ngon, nhưng vừa vặn đưa cho người nông gia nhạc khai hòa điểm danh khí!", Lý Trường Thanh nói.

"Bảy mươi cân ăn không hết, cắt một đoạn mang về cho người!", Lưu Húc Dương nói.

"Được, tiền thưởng chúng ta một người một nửa!", Lý Trường Thanh nói.

"Xem thường huynh đệ đâu?", Lưu Húc Dương kiên quyết cự tuyệt nói.

Hai người lôi kéo một hồi, Lý Trường Thanh không lay chuyển được liền mang theo tiền thưởng rời đi.

"Lại nói, chỉ có ta một người cảm thấy hần cùng lần trước chứng minh Goldbach giả thuyết người rất giống sao?"

Đề đập trên quần chúng vây xem bên trong, đột nhiên có một người hoảng sợ nói.

"Không phải giống như, chính là một người được không! Trước đó nhìn các người đều không có phản ứng, ta còn tưởng rằng chính mình nhận lầm!"

"Chứng minh Goldbach giả thuyết Lý Trường Thanh không phải trong núi sâu quốc học đại sư sao, tại sao lại thành câu cá cao thủ à nha?"

"Lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu đều không có chủ động đứng ra, khó trách đoạt được câu cá giải thi đấu quán quân theo người không việc gì đồng dạng!"

Văn hóa quảng trường buổi họp báo, Lý Trường Thanh lộ diện thời gian rất ngắn, người xem đối Lý Trường Thanh chỉ có một cái mơ hồ ấn tượng, không thể ngay đầu tiên nhận ra, nhớ tới sau đều cảm thấy ngoài ý liệu.

"Nguyên lai là Lý gia thung lũng quốc học đại sư, khó trách câu cá cảnh giới cực cao!"

Đỗ Khải Minh từng nghe nói trong núi sâu tiếng đọc sách truyền thuyết, nghĩ đến về sau có cơ hội muốn đi một chuyến Lý gia thung lũng.

Lý Trường Thanh cười xe gắn máy đi đến huyện thành, ở trên đường tiệm văn phòng phẩm mua xong bút mực giấy nghiên trở lại Lý gia thung lũng tiểu học.

"Luyện tập Thư Pháp đến tiến hành theo chất lượng, đọc xong thiếp sau lại miêu hồng, Lý hiệu trưởng ghi một bộ tự thiếp?", Mạnh Văn Thành nói.

"Lý lão sư là màu vẽ thánh thủ, Thư Pháp khẳng định không tệ!", Thẩm Nhược Lâm nói.

"Được, ghi một đoạn « Tam Tự kinh » đi!", Lý Trường Thanh nói.

Lý Trường Thanh ở trên bàn làm việc trải rộng ra trang giấy, tay cầm bút lông chấm điểm mực nước.

Bút đi như du long tại trên trang giấy viết, từng cái đoạn chính lập thể chữ nhỏ sôi nổi tại trên giấy.

Lý Trường Thanh không chỉ là tại viết chữ, đồng thời đem chính mình đối « Tam Tự kinh » lý giải dung nhập vào Thư Pháp bên trong.

Chẳng những là một bản tinh diệu tự thiếp, vậy có lợi cho độc giả lý giải nội dung trong đó.

"Lý lão sư chữ thoát ly Nhan thể, Triệu thể, kiểu chữ Âu Dương Tuần, thể chữ Liễu, Sáu kim thể, hành bút lúc động tĩnh đem kết hợp!"

"Trong câu chữ lộ ra một cổ tiêu sái linh động, tựa như trên núi sông nước suối, có chính mình đặc biệt phong cách!"

"Chỉ bằng vào ngòi cái này một bức chữ, Hoa Hạ Thư Pháp hiệp hội trừ số ít mấy người bên ngoài, đều theo không kịp a!"

Mạnh Vân Thành trưởng bối trong nhà đều là thư pháp đại gia, đối Hoa Hạ Thư Pháp trong hiệp hội người rất quen thuộc, nhìn thấy Lý Trường Thanh chữ sau thờ dài.

"Nếu là Cao lão sư nhìn thấy ngòi chữ, nhất định sẽ đồ thừa không đi, đem ngòi cưỡng ép kéo đến Lỗ Mỹ đi!"

Thẩm Nhược Lâm là quốc học chuyên nghiệp, nhưng Thư Pháp bản lĩnh không yếu, đôi mắt đẹp tản ra dị dạng hào quang nói.

"Ha ha, tiện tay ghi ghi, chờ bút tích làm về sau, các ngòi cầm đi sao chép một chút!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi!", Thẩm Nhược Lâm nói.

Lý Trường Thanh đang chuẩn bị rời đi Lý gia thung lũng tiểu học, đem Lưu Húc Dương bắt đi một đoạn cá trăm cỏ lớn đưa về nhà bên trong.

"Thanh ca, đây là cá thân thể?"

Lý Hồng Đậu từ sở vệ sinh bên trong đi ra, muốn nhìn một chút Lý Trường Thanh tại trong huyện mua thứ gì.

"Ừm, cá trăm cỏ!", Lý Trường Thanh nói.

"Như thế đại, thân cá con so cái thớt gỗ đều rộng, hẳn là có mười mấy cân đi!", Lý Hồng Đậu thăm dò tính mà hỏi thăm.

"Bảy mươi cân!", Lý Trường Thanh nói.

"Có bảy mươi cân cá, chỉ so với ta nhẹ một chút a!", Lý Hồng Đậu đơn giản không thể tin được.

"Không thôi đi. . ."

"Không vạch trần sẽ chết nha, tại chợ bán thức ăn mua?"

"Ta câu!"

"Lợi hại, ta Thanh ca!"

"Ban đêm đem Nhị thúc kêu lên, đi nhà ta ăn thịt!"

"Ừm ân, cá ăn qua không ít, như thế lớn còn là lần đầu tiên đâu!"

Lưu Thúy Nga nhìn thấy Lý Trường Thanh mang về nhà thân cá giờ Tý, đồng dạng phi thường chấn kinh.

Lý Trường Thanh đơn giản giải thích một chút, liền trở lại Chung Nam sơn.

Đến lúc chạng vạng tối, Lý Trường Thanh về nhà một chuyến ăn bữa cơm tối.

Hồng nhật sơ thăng, một ngày mới bắt đầu.

« bên trong sông nhật báo » đăng Lý Trường Thanh câu lên nặng bảy mươi cân cá trăm cỏ lớn tin tức, mà lại đã từng chứng minh Goldbach giả thuyết, gây nên dân chúng rộng khắp nhiệt nghị.

Lý Trường Thanh lại không để ý đến chuyện bên ngoài, tại Chung Nam sơn tiếp theo tâm chỉ đọc sách thánh hiền.

Màn đêm buông xuống, Minh Nguyệt cao chiếu.

"Ngao ~ "

"Ngao ~ ngao ~ "

Nhà gỗ nhỏ bên ngoài trên sườn núi vang lên quen thuộc tiếng sói tru, quanh quần tại giữa sơn cốc.

Lý Trường Thanh biết là sói xám tới, như thường ngày đồng dạng tại nguyệt hạ đọc lấy sách.

Chương 87: Sơn dã nông gia nhạc (câu đặt mua)

Gió núi phơ phất, ánh trăng sáng trong.

Lý Trường Thanh đọc xong sách, tiến vào Chư Tử Bách gia trò chơi.

Rửa nghiên mực cái khác mực mai ngạo nghệ đứng thẳng, nhưng trong ao đổi qua mới nước.

Học không có tận cùng, Thư Pháp, hội họa cũng không có cuối cùng.

Lý Trường Thanh vẫn mỗi ngày kiên trì tại trong rừng trúc xem lịch duyệt thay mặt danh gia tâm đắc, học rộng khắp những điểm mạnh của người khác hấp thu trong đó tinh hoa, sau đó tại rửa nghiên mực luyện tập đem nó dung nhập vào chính mình Thư Pháp, hội họa bên trong.

Văn võ đường bên trong luyện tập bắn tên, Cửu Cung học trong quán nghiên cứu toán học, Thiên Nguyên cờ phòng cùng Phạm Tây Bình đánh cờ.

Sáng sớm hôm sau, Lưu Húc Dương lần nữa đi vào Lý Trường Thanh trong nhà.

"Thanh Tử, thế nào điện thoại, Wechat đều không trở về đâu?", Lưu Húc Dương nói.

"Không cần!", Lý Trường Thanh nói.

"Điện thoại, Wechat đều không cần, người tựa như là sống tại cổ đại người!", Lưu Húc Dương nói.

"Húc Dương, có chuyện gì a?"

Lý Trường Thanh nghe mỉm cười, hỏi Lưu Húc Dương tới mục đích.

"Nghe người đọc sách, thuận tiện hỏi một chút món ăn làm như thế nào định giá!", Lưu Húc Dương nói.

"Rau xanh xào cải trắng năm mươi, dầu hầm nhon tiêu bảy mươi, xào chay sọi củ cải sáu mươi, đập dưa leo năm mươi lăm.", Lý Trường Thanh hơi suy tư nói.

"A, mỗi loại rau quả đều đơn xào, giá cả còn đắt như thế?", Lưu Húc Dương kinh ngạc nói.

"Ừm, thêm một cái nữa, mỗi người mỗi ngày hạn điểm một bàn!", Lý Trường Thanh đáp.

"Lúc đầu giá cả liền quý, còn định chế cỗ quái quy củ, sẽ có người ăn sao?"

Lưu Húc Dương vốn nghĩ Lý Trường Thanh có thể giúp đỡ nghĩ kế, không ngờ tới là loại tình huống này, hoài nghi nói.

"Sinh ý nhất định sẽ rất tốt!", Lý Trường Thanh như là trí tuệ vững vàng nói.

"Tốt a, tin tưởng người!"

Lưu Húc Dương rõ ràng không thể dùng lễ thường để cân nhắc Lý Trường Thanh, đồng ý nói.

Giải quyết Lưu Húc Dương vấn đề về sau, Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn trông trọt, đọc sách.

Mà Lưu gia thôn thanh thủy vịnh, sơn dã nông gia nhạc lại phi thường náo nhiệt.

"Nghe nói chính là tại nước này kho, quốc học đại sư Lý Trường Thanh câu lên một đầu bảy mươi cân cá trăm cỏ lớn!"

"« bên trong sông nhật báo » dùng một cái trang bia đăng rồi tình huống cụ thể, nói là khoảng chừng dài hơn một mét đâu!"

"Vừa lúc bắt đầu bọn hắn còn không có nhận ra Lý Trường Thanh chính là chứng minh Goldbach giả thuyết quốc học đại sư, gặp Lý Trường Thanh dùng dưa leo câu cá đều rất khinh bỉ, kết quả Lý Trường Thanh tại cuối cùng mười phút câu lên một đầu bảy mươi cân cá trăm cỏ lớn đoạt được quán quân, trong nháy mắt đánh tất cả mọi người mặt!"

Thanh thủy vịnh đề đập trên đặt lấy rất nhiều cỗ xe, đều là nhìn thấy « bên trong sông nhật báo » sau mộ danh mà đến.

"Nghe nói Lý Trường Thanh câu lên tới cá lớn, liền cất giữ trong đập chứa nước bên trên sơn dã nông gia nhạc bên trong."

"Cá lớn thật kỳ thật không thể ăn, nhưng chính là hiếu kì nghĩ nếm cái mới mẻ!"

"Ha ha, xem ra tất cả mọi người là bởi vì cái này tới!"

Những khách chú ý tốp năm tốp ba trò chuyện, cùng đi hướng Luru Húc Dương son đã nông gia nhạc.

"Lão bản, nghe nói quốc học đại sư Lý Trường Thanh câu lên tới cá lớn tại ngưoi cái này?"

Một vị mặc ca rô áo somi du đầu phần diện thanh niên nam tử mang theo cặp kính mát, bên người còn đi theo ba vị tuổi tác tương tự bằng hữu, mở miệng hướng Luru Húc Dương hỏi.

"Ừm, mấy vị là muốn ăn thịt cá?", Luru Húc Dương mới từ Lý gia thung lũng trở về.

"Tại « bên trong sông nhật báo » trên nhìn thấy tin tức, cố ý chạy tới thử một chút!", thanh niên nam tử hỏi đáp.

"Không có vấn đề, nhưng là cá quá lớn, vị thịt có thể sẽ không quá tốt!", Luru Húc Dương nói.

"Biết đến, chính là đồ cái mới mẻ, ngưoi cái này còn có cái gì món ăn không có?", thanh niên nam tử hỏi đáp.

"Có, bắt quá giá cả rất đắt!"

Luru Húc Dương nghĩ đến Lý Trường Thanh định giá cả, trong lòng có chút hư, sớm nói rõ nói.

"Nhìn qua tiết mục cuối năm Triệu Bản Sơn, tiểu Thẩm Dương tiểu phẩm không có? Không thiếu tiền! Đều có cái gì món ăn, đến cái menu nhìn một chút!"

Thanh niên nam tử tháo kính râu xuống, đối Luru Húc Dương nói.

"Trên bảng đen viết đâu!", Luru Húc Dương chỉ vào một khối treo trên vách tường bảng đen nói.

"Rau xanh xào cải trắng năm mươi, dầu hầm nhon tiêu bảy mươi, xào chay sơi củ cải sáu mươi, đập dưa leo năm mươi lăm!"

"Lão bản ngưoi nhìn xem thật đáng hoàng một người, thế nào tâm tới như vậy đâu!"

"Một bàn cải trắng năm mươi, dầu hầm nhon tiêu bảy mươi, xào chay củ cải sáu mươi, đập dưa leo năm mươi, có phải hay không nghĩ tiền muốn điên rồi a!"

Thanh niên nam tử còn không có lên tiếng, nó trên bàn của hắn khách nhân đều nhìn thấy trên bảng đen menu về sau, lòng đầy căm phẫn địa đạo.

"Thanh Tử, ngưoi ra chủ ý ngu ngốc, ta đến công nôi. . ."

Luru Húc Dương im lặng không lên tiếng đứng đấy, tiếp nhận người bảo tố tẩy lễ, nội tâm độc thoại nói.

"Mấy cái đơn xào rau quả đều mắc như vậy, ngưoi cá đâu?", bàn bên trung niên nữ tử hỏi.

"Cá nướng bốn mươi một cân!", Luru Húc Dương nói.

"Lão bản, ngưoi làm ăn này làm, cá nướng mới bán bốn mươi một cân, cải trắng lại bán năm mươi một bàn!"

"Cải trắng, củ cải, quả ớt, dưa leo chợ bán thức ăn một đồng lớn, làm sao so bảy mươi cân cá nướng còn đắt hơn a?"

"Lúc đầu tất cả mọi người là hướng về phía quốc học đại sư Lý Trường Thanh câu lên tới bảy mươi cân cá trắm cỏ lớn tới, ngưoi lại đem rau quả giá cả đặt trước đến so cá trắm cỏ lớn còn muốn quý, thật sự là sẽ không làm sinh ý!"

"Giống như nghe nói ngưoi theo chứng minh Goldbach giả thuyết quốc học đại sư Lý Trường Thanh là cao trung đồng học đúng không, vì cái gì hai người chỉ ở giữa chênh lệch liền lớn như vậy chứ?"

Những khách chú ý tới tấp chỉ trích Luru Húc Dương định giá không hợp lý, có ít người đứng dậy liền đi.

"Ta cũng không muốn đem giá cả định mắc như vậy nha, chính là trong miệng các ngưoi quốc học đại sư Lý Trường Thanh yêu cầu được không!"

Luru Húc Dương khóc không ra nước mắt, trên lưng oan ức vừa trầm lại nặng.

Lý Trường Thanh ngay tại lều cỏ dưới đánh đàn, đột nhiên hắt xì hơi một cái.

"Lão bản, ngưoi nhìn vừa rồi đều có khách đi rồi, có thể hay không đem rau quả giá cả chuyển thấp một chút nha!"

Một vị mặc hoàng bạch nát hoa dương váy, nói chuyện lộ ra hai cái răng nanh đáng yêu mỹ nữ khách hàng nói.

"Ngạch. . . , không thể!"

Lưu Húc Dương làm một phen đầu đón đầu tranh tư tưởng về sau, vẫn kiên trì Lý Trường Thanh phương án, cắn răng nói.

"Hừ, không nghe người ta khuyên, chúng ta vậy đi thôi!", răng nanh mỹ nữ hất đầu kêu gọi đồng bạn nói.

"Cá trăm cỏ lớn thịt vốn là không thể ăn, chỉ là đồ cái mới mẻ, không nghĩ tới đừng phải ông chủ như vậy, không ăn cũng được!"

Mười phút trước, sơn dã nông gia khách hàng đồng như trầy hời, tại trải qua rau quả nháo kịch về sau, cơ bản đều đi hết sạch.

"Thánh nhân ngàn lo tất có vừa mắt, Thanh Từ, huynh đệ bị người cho hại thảm!"

Lưu Húc Dương đưa mắt nhìn những khách chú ý bóng lưng rời đi, lòng như đao cắt, bằng không chỉ là bán cá liền có thể gãy mấy ngàn.

Lý Trường Thanh lần nữa đánh một nhảy mũi, tiếng đàn du dương bỏ dở, chẳng lẽ là muốn cảm mạo?

"Lão bản, có cá tính a! Thà rằng không có mở cửa, vậy không hạ giá! Máy chục đồng tiền sự, mỗi dạng rau quả đều lên cho ta một bàn, nếu là không giá trị người muốn giá, liền cáo người lừa gạt người tiêu dùng!"

Ban sơ hỏi thăm giá cả đáng đáp du đầu phản diện thanh niên nam tử vẫn còn không đi, cười đối Lưu Húc Dương nói.

"Được, các người chờ một chút!"

Lưu Húc Dương trước kia tại khách sạn bếp sau đợi quá lớn nửa năm, trù nghệ chỉ có thể nói.

"Ừm, không vội, hương vị tốt là được!", thanh niên nam tử nói

"Thanh Từ, huynh đệ tiền đồ vận mệnh giao cho người!"

Lưu Húc Dương hai tay chấp lại, tại cầu nguyện trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Lưới đồ cửa hàng (cầu đặt mua)(cầu nguyệt phiếu)

Rau xanh xào cải trắng, dầu hầm nhon tiêu, xào chay sợi củ cải, đập dưa leo, đều là phổ thông đồ ăn thường ngày.

Lật xào trình tự làm việc đơn giản, Lưu Húc Dương trong khoảng thời gian ngắn liền đem mấy món ăn làm tốt, thấp thòm bung lên bàn.

"Lão bản, cái này mấy món ăn nhìn xem vậy không hề có sự khác biệt nha, dựa vào cái gì bán đắt như vậy?"

Tô sơn trát phản thanh niên nam tử dùng đũa gấp thức ăn, bắt bẻ đánh giá nói.

"Người trước tiên có thể thử một chút đập dưa leo, cam đoan người hài lòng."

Lưu Húc Dương ăn qua dưa leo trong lòng nắm chắc, coi như không có trải qua gia công hương vị vậy sẽ không kém.

Thanh niên nam tử gấp Lưu Húc Dương lòng tin tràn đầy, rất nghi ngờ kẹp lên một khối phóng tới miệng bên trong.

Mùi thơm ngát thoải mái giòn dưa leo nước, cùng dầm chua, tỏi hương, núi tiêu cay hữu cơ kết hợp với nhau.

Chua cay trong veo giòn thoải mái, cho vị giác nhiều trùng kích thích!

"Vui vẻ hát, đừng chỉ cố lấy chính mình ăn a, hương vị thế nào?", ngồi tại thanh niên nam tử đối diện đồng bạn hỏi.

"Ngạch, thật sự là ăn quá ngon rồi, nhện không được ăn nhiều lắm ngum!"

Thanh niên nam tử càng không ngừng hưởng miệng bên trong dứt lấy đập dưa leo, thừa dịp gấp thức ăn khoảng cách hỏi đáp.

"Quá khoa trương đi, một bàn đập dưa leo mà thôi, có thể ăn ngon đi nơi nào?"

Ngồi tại thanh niên nam tử bên trái đồng bạn, có chút hoài nghi nói.

"Có ăn ngon hay không, chính các ngươi nếm một chút mà!"

Lưu Húc Dương ở một bên nhìn xem xoắn xuýt, nhắc nhở.

"Nếm thử liền nếm thử đi, dù sao không có độc!"

Thanh niên nam tử ba vị đồng bạn mới bắt đầu thăm dò tính thêm một khối đập dưa leo phóng tới miệng bên trong, sắc mặt giống như hoa trên núi nở rộ.

Không nói hai lời đều vui đầu ăn, một bàn đập dưa leo lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thấy đáy, ăn xong toàn thân thư sướng.

"Đơn giản ăn ngon đến bạo tạc, vì cái gì đập dưa leo sẽ tốt như thế ăn?"

"Cá nhân cảm giác chủ yếu là dưa leo rất khen, coi như ăn sống hẳn là cũng không tệ!"

"Khó trách lão bản bán năm mươi lăm khối tiền một bàn, giá trị! Chính là lượng hơi ít, cho chúng ta một ván nữa đi!"

Thanh niên nam tử cùng với đồng bạn vẫn chưa thỏa mãn, đối Lưu Húc Dương nói.

"Được. . . Ăn cũng muốn chú ý lượng, bản điểm mỗi người hạn điểm một bàn món ăn, bốn người các ngươi người vừa vặn bốn đạo món ăn."

Lưu Húc Dương lúc đầu nghĩ đáp ứng, nhớ tới Lý Trường Thanh cổ quái quy định sửa lời nói.

"Làm gì, nghĩ tăng giá? Không thiếu tiền, một trăm khối tiền một bàn được không?"

Thanh niên nam tử móc bóp ra, xuất ra một xấp tiền để lên bàn nói.

Một trăm khối tiền một bàn. . .

"Đây là bốn điểm quy định, không thể thay đổi!"

Lưu Húc Dương mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm nói.

"Có tiền đều không gãy, ngươi là nghĩ như thế nào nha?", thanh niên nam tử nói.

"Cái khác ba đạo món ăn, cũng không tệ, lại không ăn lời nói liền lạnh!"

Lưu Húc Dương lại không thể bộc lộ ra là Lý Trường Thanh chủ ý, đành phải nói sang chuyện khác.

Thanh niên nam tử vừa rồi hưởng qua đập dưa leo mỹ vị, đối cái trắng, củ cải, quả ớt đều có chút chờ mong.

Bây biện một trương mặt thổi thở phì phò ngồi xuống, nhắm nháp còn lại ba mâm đồ ăn, nhưng dần dần đắm chìm trong mỹ thực bên trong không thể tự kiềm chế!

Bốn người ăn như hổ đói, tranh đoạt lấy đem ba mâm đồ ăn ăn đến sạch sẽ.

"Vốn là đối ngươi rất có ý kiến, ăn xong ba đạo mỹ vị về sau, vậy mà không có sinh khí tâm tư!"

"Bốn đạo phổ thông đồ ăn thường ngày, lại khó có thể tương tượng mỹ vị, theo trong tiệm quy củ đồng dạng vượt quá tương tượng!"

"Mấy ca, chúng ta đi thôi, lần sau lại đến!"

Thanh niên nam tử tính tiền lúc nói đồng dài vài câu, mang theo ba vị đồng bạn rời đi.

Đến xế chiều, lần lượt có mấy vị khách nhân ôm tò mò tâm tính điểm rau quả, sau khi ăn xong phản ứng theo thanh niên nam tử cùng loại!

Wechat công chúng hào 'Cốc Dương người tại Cốc Dương' biên tập Ninh Thái Linh chính là một cái trong số đó, sau khi ăn xong đem món ăn ảnh chụp, giá cả, hương vị, còn có trong tiệm cổ quái quy định đều ghi đến mềm văn bên trong.

Một giờ đọc lượng liền có hai vạn thêm, nhấn lại trên tường đọc giả đều tới tập biểu thị phi thường muốn đi ăn.

Nắng chiều đầy trời, phản chiếu tại thanh thủy vịnh đập chứa nước.

Đê đập trên xe lại nối liền không đứt, đều là nhìn thấy 'Cốc Dương người tại Cốc Dương' công chúng sau cố ý chạy tới khách hàng.

Lưu Húc Dương trong lúc nhất thời luống cuống tay chân, ăn hàng nhóm xác nhận thức ăn mỹ vị sau hồ bằng gọi hữu.

Chung Nam sơn trên thu bốn loại rau quả đều bán xong, vẫn có một nhóm người trên đường.

Chuyện đã xảy ra lên men về sau, sơn dã nông gia nhạc trở thành một nhà lưới đồ cửa hàng!

Lưu Húc Dương thì kích động đến một đêm không ngủ, sáng sớm liền lái xe đi Lý gia thung lũng.

Lý Trường Thanh vừa vận sáng sớm đọc xong tất, mang theo rau họ từ trên núi xuống tới, liền gặp được Lưu Húc Dương tại nhếch miệng cười.

"Thanh Tử, món ăn đều bán xong!", Lưu Húc Dương hưng phấn nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh bình tĩnh địa đạo.

"Người thật giống như không có chút nào sừng sốt. . .", Lưu Húc Dương nói.

"Đối với một cái tất nhiên kết quả, có cái gì tốt sừng sốt!", Lý Trường Thanh bình tĩnh nói.

"Thực lực trang bức, bất quá nói thật, lúc đầu không coi trọng phương án của người, nhưng không nghĩ tới cổ quái quy định ngược lại thỏa mãn một số người tâm lý hiếu kỳ!", Lưu Húc Dương nói.

"Mọi thứ đều có độ, hăng quá hoá dờ, giả thiết quy củ cũng không phải lờ người!", Lý Trường Thanh nói.

"Không hổ là quốc học đại sư, giác ngộ cao!", Lưu Húc Dương khen.

Lý Trường Thanh mang theo Lưu Húc Dương đi Lý gia thung lũng tiểu học, đọc xong sách sau hai người lần nữa đi Chung Nam sơn trên thu món ăn.

Lưu Húc Dương sức mạnh mười phần, thu hoạch cái trắng, củ cải, dưa leo, quả ớt so với hôm qua hơi nhiều một ít.

Lý Trường Thanh hiệp trợ Lưu Húc Dương đem rau quả vận chuyển đến trên xe, lại chính mình cưỡi motor đi huyện thành đem bộ phận bán rau họ tiền kiểm gửi tiền đến Hứa Hành tài khoản bên trong hối đoái thành kim tệ.

"Thanh oa, chờ một chút, có mấy phong gửi cho thư của người!"

Đi ngang qua Lý gia thung lũng tiểu học lúc, Lý Kiến Quốc từ thôn ủy hội trong văn phòng chạy đến hồ.

"Ừm!", Lý Trường Thanh dừng lại xe gần máy.

"Có hai cái phong thư trên đó viết Thủy Mộc đại học, Yến Kinh đại học, đều là Hoa Hạ trường học tốt nhất đâu!"

Lý Kiến Quốc cầm một xấp phong thư, cười đưa cho Lý Trường Thanh.

"Thanh ca, Thủy Mộc đại học, Yến Kinh đại học cho người gửi thư làm gì?"

Lý Hồng Đậu sớm nghĩ mở ra gửi cho Lý Trường Thanh phong thư, nhưng là Lý Kiến Quốc ngăn đón không cho, không kịp chờ đợi nói.

Lý Trường Thanh lắc đầu, tại chỗ mở ra phong thư.

Lý Kiến Quốc đứng tại Lý Trường Thanh sau lưng, duỗi dài cổ nhìn chăm chăm Lý Trường Thanh trong tay phong thư.

Lý Trường Thanh đem phong thư mở ra về sau, nhanh chóng quét mắt một vòng, lại chòng đứng lên đặt ở trong phong thư.

"Thanh ca, Thủy Mộc đại học có phải hay không muốn trúng tuyển người, cho người đi đọc sách nha?", Lý Hồng Đậu trong lòng suy đoán nói.

"Không phải!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh oa, không quan hệ, tài nghệ của người bây giờ, Thủy Mộc đại học giáo sư còn chưa nhất định so ra mà vượt người đây!", Lý Kiến Quốc trấn an nói.

"Tin là Thủy Mộc đại học ngành toán học Điền Quảng Văn viện trưởng gửi tới, muốn cho ta đi Thủy Mộc đại học dạy học!", Lý Trường Thanh nói.

"Cái gì, cho người đi Thủy Mộc đại học dạy học?"

Lý Kiến Quốc vốn cho rằng là Thủy Mộc đại học đặc biệt nhận tội Lý Trường Thanh nhập học, lại không nghĩ rằng là dạy học, sừng sốt đến trừng trừng

mất nói.

"Ủm!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh ca, không vịn tường liền phục người! Chúng ta Cốc Dương huyện bảy tám năm đều không có người thi đậu Thủy Mộc đại học, người ta trực tiếp cho người đi dạy học!"

Lý Hồng Đậu đuổi ra hai tay, khoa trương hướng Lý Trường Thanh bái nói.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Gân! (cầu đặt mua)(cầu nguyệt phiêu)

So với Lý Kiến Quốc, Lý Hồng Đậu chán kinh, Lý Trường Thanh thì lộ ra dị thường bình tĩnh.

Đều đầu vào đây mở ra lấy Hoa Hạ tất cả trường trung học gửi tới tin, đọc đến nội dung trong đó.

"Thanh oa, Thủy Mộc đại học đều mời người đi dạy học, chẳng lẽ Yến Kinh đại học, Giang Chiết đại học đều là mục đích giống nhau?"

Lý Kiến Quốc nhìn qua Lý Trường Thanh trong tay thật dày phong thư, liên tưởng đến trường học khác hỏi.

"Ủm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

Thủy Mộc đại học, Yến Kinh đại học, Giang Chiết đại học đều là Hoa Hạ đứng đầu nhất trường trung học, nổi tiếng nổi danh lan xa!

"Tê. . ."

Lý Kiến Quốc rõ ràng Lý Trường Thanh lợi hại, lại lần thứ nhất có như thế trực quan cảm thụ, nhìn không được hít sâu một hơi.

"Ha ha, đại khái là chứng minh Goldbach giả thuyết phúc lợi đi!"

Lý Trường Thanh mỉm cười, Hoa Hạ trẻ tuổi nhất chính giáo thụ Lưu đường chính là một cái điển hình ví dụ.

Lúc ấy Lưu đường ở trung nam đại học khoa số học học cùng máy tính học viện kỹ thuật học Đại Học năm 3, chứng minh Anh quốc Toán học logic học người tây thấp Phan nói lên Ram Tê nhị nhuộm màu định lý sau đặc biệt đề bạt làm chính giáo thụ cấp bậc nghiên cứu viên.

Lý Trường Thanh chứng minh Goldbach giả thuyết lấy xuống toán học Hoàng Quan trên mình châu, giải quyết mấy trăm năm không giải quyết được thế giới tính toán học nan đề, tại trên quốc tế lực ảnh hưởng xa xa không phải Lưu đường có thể so sánh, trong nước trường trung học tranh nhau mời cũng tại thanh lý bên trong.

"Thanh ca, nghe nói Thủy Mộc đại học lễ đường, Yến Kinh đại học chưa tên hồ đều rất xinh đẹp, người muốn đi trường học nào?"

Lý Hồng Đậu mặc dù học cận bã một viên, nhưng cũng không che giấu được đối danh giáo hướng tới chi tâm.

"Ấm an học viện đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh ca, ta cho người đo đặc nhiệt độ cơ thể, nhìn người có hay không phát sốt!"

Lý Hồng Đậu nghe được Lý Trường Thanh đáp án, đưa tay đi sờ Lý Trường Thanh cái trán.

Ấm an học viện một chỗ Tam lưu viện trường học, lệ thuộc vào ấm an thị.

"Hồng Đậu, ca của người tốt đây!", Lý Trường Thanh bỏ qua một bên nói.

"Ấm an học viện cùng Thủy Mộc đại học, Yến Kinh đại học căn bản không thể so sánh, Thủy Mộc đại học, Yến Kinh đại học ở trên trời, ấm an học viện tại bùn nhão bên trong, người không có phát sốt lời nói vì sao lại từ bỏ Thủy Mộc đại học, Yến Kinh đại học lựa chọn ấm an học viện đâu?"

Lý Hồng Đậu trường học cũ ảm an cao đẳng vệ sinh chức nghiệp kỹ thuật trường học ngay tại ảm an học viện đối diện, đối ảm an học viện rất quen thuộc, không hiểu hỏi.

"Đúng vậy a, Thanh oa, ảm an học viện danh khí, đãi ngộ khẳng định cũng không sánh nổi Thủy Mộc đại học, Yển Kinh đại học, có cái gì tốt?"

Lý Kiến Quốc cảm giác chính mình theo không kịp Lý Trường Thanh ý nghĩ, khuyên.

Tiếng chuông tan học vang lên, Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhựt Lâm đều tới tham gia náo nhiệt, vừa vặn nghe được Lý Trường Thanh, Lý Kiến Quốc, Lý Hồng Đậu ở giữa nói chuyện.

"Gần!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý hiệu trưởng, cho nên Thủy Mộc đại học, Yển Kinh đại học theo ảm an học viện so là thua cho khoảng cách a. . .", Thẩm Nhựt Lâm nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói.

Đọc vạn quyển sách đi vạn dặm đường, Lý Trường Thanh tuyên dương thánh hiền chi đạo, đại học là một cái phi thường lý tưởng nơi chốn.

Nhưng Chung Nam sơn trái cây, rau quả, thảo dược, gà, Hoan Hoan, Hi Hi đều cần cần người chiếu cố, Lý Trường Thanh không có khả năng rời đi quá xa.

Mà ảm an học viện ở vào ảm an thị, khoảng cách Cốc Dương huyện chỉ có hai giờ đường xe.

Trong đại học chương trình học không nhiều, Lý Trường Thanh một tuần lễ đi hai ba lần, kể xong khóa còn có thể trở lại Chung Nam sơn, hai không chậm trễ!

"Từ trước đến nay đều là Thủy Mộc đại học, Yển Kinh đại học cự tuyệt những người khác, chẳng những bị cự tuyệt, mà lại chi là khoảng cách xa. . ."

Mạnh Vân Thành xuất sinh thư hương môn đệ, nhìn thấy qua không ít có cá tính đại sư, nhưng cũng không có Lý Trường Thanh như thế bốc đồng.

"Thanh ca, người lý do quá không để ý đi!", Lý Hồng Đậu bữu môi nói.

"Ha ha, Cao lão sư biết người cự tuyệt Thủy Mộc đại học, Yển Kinh đại học nguyên nhân, trong lòng nhất định phi thường thư sướng!"

Lý Trường Thanh lý do có loại không hiểu hoạt kê, Thẩm Nhựt Lâm cười lớn.

"Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, ảm an học viện học sinh trình độ so Thủy Mộc đại học, Yển Kinh đại học kém xa, Lý hiệu trưởng nghĩ tuyên dương chính mình đạo cần phải hiểu rõ!"

Mạnh Vân Thành trước kia cho rằng Lý Trường Thanh là một vị không muốn dính dáng tới bụi bặm ẩn thế cao nhân, nhưng theo Lý Trường Thanh tiếp xúc lâu ngày, mới ý thức tới Lý Trường Thanh cũng không bị quan chán đời, mà là như Vương Dương Minh long trãng ngộ đạo, ẩn núp Chung Nam sơn, nghĩ trước đây hiện trên cơ sở khai sáng một đầu con đường của mình, nhắc nhở.

"Con nói: Hữu giáo vô loại, ta giáo học sinh từ trước tới giờ không nhìn học sinh trình độ thế nào.", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Ta nghĩ như thế nào đến Vương Tử Thông nói 'Ta kết giao bằng hữu không quan tâm hắn có tiền hay không, dù sao không có ta có tiền' . . .", Lý Hồng Đậu nói.

"Lý lão sư tiếng đọc sách tựa như là thể hồ quán đỉnh, học sinh trình độ giống như đúng là không thể nào trọng yếu!", Thẩm Nhựt Lâm nói.

"Đúng đây, chúng ta trong thôn thật nhiều chữ đại không biết mấy cái người đều có thể nghe hiểu Thanh oa tiếng đọc sách, ảm an học viện học sinh lại thể nào cũng so chúng ta người trong thôn mạnh mẽ đi!"

Lý Kiến Quốc tràn đầy đồng cảm, phi thường tán thành gật đầu nói.

"Như thế!", Mạnh Vân Thành nghe cảm giác rất có đạo lý bộ dáng.

"Sự tình còn sớm đâu, chờ sau đó cái học kỳ khai giảng lại đi đi!", Lý Trường Thanh nói.

Lên lớp về sau, Lý Trường Thanh hơi chỉ điểm một chút các học sinh Thư Pháp, liền trở lại Chung Nam sơn.

Làm xong trong đất sống, Lý Trường Thanh tiến vào Chư Tử Bách gia trò chơi.

Thần Nông hiền, Hứa Hành.

"Tiểu huynh đệ khoảng cách hoàn thành trồng một mẫu linh thảo nhiệm vụ còn rất xa xôi, cần cố lên nha!"

Hứa Hành bày ra một bộ tự nhận là rất đáng về khả ái, đối Lý Trường Thanh nói.

"Hồi đoái một bao ngày tự thảo hạt giống!"

Lý Trường Thanh đã thành thói quen Hứa Hành trung nhị phong cách, trực tiếp nơi đó nói.

"Giá trị hai mươi cái kim tệ, xem ra tiểu huynh đệ phát tài mà!"

Hứa Hành xoa xoa mình tay, hèn mọn địa đạo.

"Vì người khác làm quần áo cưới mà thôi!", Lý Trường Thanh nói.

"Ngạch , chờ người đến nhất định cấp bậc thời điểm, tài khoản bên trong tiền trả sẽ trả cho người một bộ phận!"

Hứa Hành móc ra ngày tự thảo hạt giống cho Lý Trường Thanh, lúng túng nói.

"Hồi quỹ khách hàng sao?", Lý Trường Thanh cười nói.

"Có thể hiểu như vậy!", Hứa Hành nói.

Lý Trường Thanh mang theo hạt giống đi Thiên Nguyên cò phòng cùng Phạm Tây Bình đánh cờ, đem Cửu Cung Bát Quái trận ứng dụng đến bố cục lên.

"Cửu Cung Bát Quái trận!"

Hai người đã đi qua hơn một trăm tay, Lý Trường Thanh Cửu Cung Bát Quái trận dần dần lộ hình thức ban đầu, Phạm Tây Bình hoảng sợ nói.

"Phạm lão, ta Cửu Cung Bát Quái trận bố trí được thế nào?", Lý Trường Thanh nói.

"Thất khiếu thông lục khiếu, chỉ có nó hình!"

Phạm Tây Bình cẩn thận chu đáo sau bình tĩnh trở lại, không khách khí chút nào nói.

"Hãy đợi đây!", Lý Trường Thanh nói.

Cửu Cung Bát Quái trận biến hóa đa đoan, Phạm Tây Bình tả xung hữu đột.

Tại trùng sát quá trình bên trong tìm ra sinh môn, phá Lý Trường Thanh Cửu Cung Bát Quái trận!

"Phạm lão cao chiêu, chúng ta lại đến!"

Lý Trường Thanh nắm giữ Cửu Cung Bát Quái trận bố trí, có chủ tâm nghĩ tới luyện trong đó biến hóa.

"Lại là Cửu Cung Bát Quái trận, lão phu liền bồi người luyện một chút!"

Phạm Tây Bình gặp Lý Trường Thanh lần nữa bố trí ra Cửu Cung Bát Quái trận, vuốt ve râu dài nói.

"Phạm lão, ngài nếu là lại trong vòng ba bước đi tìm không ra sinh môn, ta coi như thắng!"

Đánh cờ mấy chục cục về sau, Lý Trường Thanh rút cục dùng Cửu Cung Bát Quái trận đem Phạm Tây Bình đẩy vào tuyệt cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Hái trà

Mây đen ép thành thành muốn phá vỡ, giáp quang ngày xưa kim lân mở.

Lý Trường Thanh chấp hắc tử, tướng bạch tử bao bọc vây quanh.

Hắc tử như đại quân áp cảnh, bạch tử tràn ngập nguy hiểm

Phạm Tây Bình nhú chặt lông mày, chuyên chú tự hỏi phá giải chi đạo.

Bất đắc dĩ bạch tử mặt trời sắp lặn, khí số đã hết!

Cho dù Phạm Tây Bình là danh thủ quốc gia, cũng khó có thể ngăn cơn sóng dữ.

"Trường Thanh, người thắng á!"

Phạm Tây Bình tự nhiên cười một tiếng, đem con cờ trong tay vẩy trên bàn cờ nói.

"Phạm lão đã nhường!", Lý Trường Thanh chấp tay nói.

"Cửu Cung Bát Quái trận xác thực không tầm thường, bàn cờ là của người!"

Phạm Tây Bình đem bàn cờ cho chỉnh lý tốt, đưa cho cho Lý Trường Thanh nói.

"Cảm tạ phạm lão!", Lý Trường Thanh cất kỹ bàn cờ nói.

Kỳ thật Lý Trường Thanh có thể thắng Phạm Tây Bình, có bộ phận nguyên nhân là Phạm Tây Bình cố ý để Lý Trường Thanh bố trí thành Cửu Cung Bát Quái trận.

Nếu không, Phạm Tây Bình có thể tại Lý Trường Thanh bày trận sơ kỳ tiến hành quấy nhiễu, Lý Trường Thanh liền không nhất định năng bố trí thành Cửu Cung Bát Quái trận, càng chưa nói tới tướng Phạm Tây Bình vậy giết!

Bất quá Lý Trường Thanh cờ vây trình độ mặc dù khoảng cách danh thủ quốc gia có một khoảng cách, nhưng cũng đến cảnh giới lô hỏa thuần thanh.

Chung Nam sơn lều cỏ dưới, Lý Trường Thanh vượt vượt thẳng tới bàn cờ.

Quân cờ ôn lương Như Ngọc, hắc tử ấm áp, bạch tử lạnh buốt, sờ lấy đề thần tinh não phi thường dễ chịu.

Màn đêm buông xuống về sau, đàn sói đứng giờ ra hiện tại trên sườn núi.

Lý Trường Thanh ôm một cuốn sách, say mê trong đó gạt gù đắc ý đọc lấy.

Đàn sói ngồi tại trên sườn núi lắng lắng nghe, so dĩ vãng nhiều mấy phần linh tính.

Trong bầu trời đêm quần tinh dần dần biến mất, Hồng Nhật giống như thẹn thùng tiểu cô nương nửa chận nửa che.

Trong thôn gà trống còn không có bắt đầu gáy mình, Lý Trường Thanh lại tại đón Thần Phong đọc sách.

Thư âm thanh leng keng, Thanh Sơn không nói gì!

Lý Trường Thanh đọc xong lời bạt, khiêng cuộc đi Chung Nam sơn hạ làm cỏ, tưới nước.

Làm xong trong đất sống về sau, chọn lựa một khối chiếu sáng sung túc trồng trọt thực ngày tự cô.

Nhưng một bao hạt giống chỉ có mấy chục hạt, cách hoàn thành trồng trọt một mẫu Linh thảo nhiệm vụ chênh lệch rất xa.

Lý Trường Thanh xe nhẹ đường quen đem ngày tự cô trồng trọt tốt, mang theo rau hẹ đi Lý gia thung lũng tiểu học đọc sách.

"Quân tử có chur mình sau đó cầu đám người, không chur đã mà sau không phải đám người."

"Cát giấu hồ thân không tha thứ, mà năng dụ đám người người, chưa chi có."

"Người tốt chỗ ác, ác nhân chỗ tốt, là phật người chi tính, truy tất bắt phu thân."

Ý vì chính mình trước làm được sau đó lại muốn cầu người khác đi làm, không nên làm mình trước không làm sau đó lại muốn cầu người khác không làm.

Tự thân còn có không thể lấy mình lượng người tâm, mà có thể thuyết phục người khác người, là không tồn tại.

Thích người khác không thích, chán ghét người khác thích, cái này gọi là vi phạm người tính tình, tai nạn nhất định sẽ giáng lâm đến trên người hấn.

Tại mệnh mệnh người nghe bên trong, đến từ câu cá kẻ yêu thích hiệp người biết tự tập cùng một chỗ.

Lần đầu lãnh hội Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh, đều nhìn mà than thở.

Mỗi một câu chân nghĩa đều đều tại ngực, ý thức được sai lầm của mình, tỉnh lại trước kia hành vi.

Đỗ Khải Minh trong đám người, ánh mắt sáng rực lòng có đoạt được.

Lý Trường Thanh thì trở lại Chung Nam sơn, nghiên cứu lấy « Dịch Kinh ».

Lý gia thung lũng tiểu học, mỗi thứ sáu buổi chiều đều có một tiết lao động khóa.

Thường ngày Thẩm Nhượng Lâm đều là dạy các bạn học cắt giấy, thời gian dài liền có vẻ hơi đơn điệu không thú vị.

"Thẩm lão sư, cắt giấy chúng ta đều học xong, có thể đi ngoài trời hoạt động sao?"

"Trước kia bên trên lao động khóa, lão sư liền mang bọn ta đi Đông Phong trà nhà máy hái trà, làm làm việc ngoài giờ!"

Bọn nhỏ đi theo Lý Trường Thanh đọc sách, hiểu được rất nhiều đạo lý, nhưng mê là bọn nhỏ thiên tính, trong phòng học ngồi lâu, liền muốn đi ra ngoài hít thở không khí.

"Các người muốn đi Đông Phong trà nhà máy hái trà sao?", Thẩm Nhượng Lâm biết bọn nhỏ muốn đi trên núi chơi, cố ý dận dò.

"Muốn!", các học sinh một giọng đồng thanh.

"Đông Phong trà nhà máy rần rất nhiều, đến trên núi đi nhất định chỉ có thể ở nhà máy phía sau trà khu hoạt động!"

Thẩm Nhượng Lâm đến Lý gia thung lũng hơn nửa năm, đối Đông Phong trà trận nghe đồn cũng không xa lạ gì, cố ý dận dò.

Các học sinh đều mừng rỡ gật đầu, nhảy cẫng hoan hô quên hết tất cả.

Mạnh Vân Thành cảm thấy có chút không ổn,

Một khi ngoài ý muốn nổi lên nhưng phụ trách không dậy nổi.

Nhưng nhìn thấy bọn nhỏ cao hứng bừng bừng biểu lộ, Mạnh Vân Thành liền nhịn xuống không nói thêm gì.

Mà lại Đông Phong trà trận lấy thô phúc xà chiếm đa số, tại Cốc Dương huyện là một loại phi thường thường gặp Độc Xà, phương pháp trị liệu tương đối thành thực.

Các học sinh đứng vững đội ngũ, Thẩm Nhượng Lâm, Mạnh Vân Thành trước sau áp trận, đến Đông Phong trà nhà máy.

"Nhất định chỉ có thể ở nhà máy phía sau trà khu hoạt động!", Tần đại gia đi tới quét mắt một vòng lạnh lùng thốt.

"Ừm ừm, ta sẽ xem chừng bọn hần!", Thẩm Nhượng Lâm nói.

Dâng trà phía sau núi, các học sinh tựa như là ngựa hoang mất cương, cũng may Thẩm Nhượng Lâm nghiêm phòng tử thủ, các học sinh đều chỉ tại trong phạm vi chỉ định sẵn hoạt động.

Hai giờ sau đó qua đi hái trà kết thúc, Thẩm Nhượng Lâm cùng Mạnh Vân Thành phân công xưng mỗi vị học sinh hái trọng lượng.

Lý Nguyệt Hồ đi khắp nơi nhà máy đằng sau vùng núi trên sườn núi, nhìn thấy một nửa kia chân núi một góc trên cây tùng quán quanh lấy một góc lục dây leo.

Lục dây leo bên trên mọc đầy thật dài đậm, kết lấy màu đỏ quả nhỏ, nhìn qua phi thường mê người!

Lý Tiên Tiên con mắt nhìn chăm chăm khắp cây đồ tươi gai cua nuốt nước miếng, không tự giác địa vượt qua cấm khu hướng lục dây leo đi đến.

Mạnh Vân Thành đang bận bịu xưng các học sinh ngắt lấy lá trà trọng lượng, Thẩm Nhượng Lâm phụ trách ghi chép, không có chú ý tới Lý Tiên Tiên cử động!

"Lão sư, Lý Nguyệt Hồ không nghe lời, chạy đến núi đi một bên khác!"

Lý Tiên Tiên xưng xong hái trà về sau, nhìn thấy Lý Nguyệt Hồ đang đứng dưới tán cây hái lấy đồ tươi gai cua, báo cáo.

Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhượng Lâm nghe giật mình, lập tức thả ra trong tay xưng.

"Lý Nguyệt Hồ, đuổi mau lên đây!", Mạnh Vân Thành nghiêm nghị hô.

"Đâm cua vừa to vừa ngọt, hảo hảo ăn, hái xong liền lên đến!"

Lý Nguyệt Hồ ăn mỹ vị gai cua bỏ không được rời đi, hàm hồ đáp, không có nửa điểm rời đi bộ dáng.

Tại mọc đầy màu đỏ đậm cua lục Đằng Hạ, chiếm cứ một đầu hoàng bạch giao nhau rắn.

Hình tam giác đầu lưỡi càng không ngừng phun từ sắc lưỡi, tàn mát ra nguy hiểm tín hiệu.

"Lý Nguyệt Hồ, không nên lấy xuống, nguy hiểm!"

Thẩm Nhược Lâm biết rất nhiều người tại Đông Phong trà trận tìm kiếm đồ cổ người đều bị rắn cắn, tâm đều treo cổ họng.

"Lập tức!", Lý Nguyệt Hồ lo lắng lấy lấy lục dây leo bên trên màu đỏ đậm cua đáp.

Dây leo trên diện rộng đông đưa kích thích hoàng Bạch Xà, như mũi tên bỗng nhiên cắn lấy Lý Nguyệt Hồ tiểu bắp chân lên!

"A!", Lý Nguyệt Hồ một tiếng kêu thảm, gặp một đầu hoàng bạch giao nhau rắn từ trong bụi cỏ trốn xuyên mà đi.

Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhược Lâm lại cũng không lo được nguy hiểm, hướng phía Lý Nguyệt Hồ phóng đi!

"Lý Nguyệt Hồ, người thế nào?", Mạnh Vân Thành hỏi.

"Rắn. . . Cắn ta trên đùi!", Lý Nguyệt Hồ dọa sợ, run rẩy hỏi đáp.

"Trông thấy rắn hình dạng thế nào sao?"

Mỗi loại rắn cứu chữa phương pháp đều không đồng dạng, Thẩm Nhược Lâm hỏi.

"Hình tam giác đầu, màu trắng vàng thân thể!"

Lý Nguyệt Hồ sắc mặt hơi trắng bệch, trên đầu toát ra một tầng mồ hôi mịn, miễn cưỡng kiên trì nói.

"Không phải thổ phước xà!", Mạnh Vân Thành trong lòng trầm xuống!

"Trước gọi điện thoại cấp cứu, đưa đến trong huyện đi thôi!", Thẩm Nhược Lâm nói.

Xin nhớ kỹ quyền sách xuất ra đầu tiên vực tên: 4 tiểu thuyết Internet bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Táp Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Cầu rắn

Mạnh Vân Thành tướng Lý Nguyệt Hồ nâng đến khu vực an toàn, Thẩm Nhược Lâm phát gọi điện thoại cấp cứu.

Các học sinh nhìn qua Lý Nguyệt Hồ sắc mặt trắng bệch, xuất hiện một mảnh xao động đều lộ ra thần sắc sợ hãi.

Tần đại gia tại trong phòng gát cửa nghe thấy trên núi động tĩnh, vội vàng kéo dưới một cây vải chạy qua đi qua.

Lý Nguyệt Hồ vết thương sưng, xuất hiện ám hắc sắc ứ ban.

Đối đãi rắn cắn bị thương chính xác biện pháp, là bảy phần cấp cứu ba phần trị liệu.

Tần đại gia xanh mặt, không nói một lời tướng Lý Nguyệt Hồ vết thương cột chắc.

"Đại gia, nguyệt hồ tổn thương thế nào?", Thẩm Nhược Lâm hỏi.

"Hừ, nặng thế nào? Mỗi mười năm phút, cho hắn mở trời một lần!", Tần đại gia trầm trầm nói.

"Được rồi!", Thẩm Nhược Lâm á náy địa đạo.

"Vết thương đã bắt đầu phát tím, nhìn tình huống là cái gì rắn sao?", Tàn đại gia cau mày nói.

"Một đầu hoàng bạch giao nhau rắn!", Mạnh Vân Thành hồi đáp.

"Hoàng bạch giao nhau rắn, lan tràn ra ngoài vây quanh a. . ."

Tàn đại gia tựa hồ nhớ tới cái gì, kinh nghi địa tự nhủ.

"Đại gia, loại rắn này rất độc sao?", Thẩm Nhược Lâm không yên lòng địa đạo.

"Nào chỉ là độc , chờ sau đó cho hấn phía trên một chút thảo dược, cái khác chi có thể tự cầu phúc đi!"

Tàn đại gia bắt đầu dĩ lạc đầu, rất tiếc rẻ nói.

Trước kia lên núi người đều là bị thổ phước xà cắn bị thương, chỉ cần đem vết thương mở ra đắp lên thảo dược liền không có trở ngại.

Nhưng hoàng bạch giao nhau rắn rất có thể là cầu rắn, kịch độc vô cùng, Tàn đại gia cũng thúc thủ vô sách.

Mười phút sau, Lý Nguyệt Hồ vết thương chung quanh chậm rãi biến thành tử sắc, có loại Liệt Hỏa thiêu đốt đau đớn.

Lý Nguyệt Hồ chỉ là một đứa bé, suy yếu kêu thảm.

Các học sinh về tới trường học, mà Lý Nguyệt Hồ phụ mẫu lập tức tiến về Đông Phong trà trăn.

Lý Kiến Quốc biết được về sau, tự hỏi phái người lên núi đi hô Lý Trường Thanh.

"Thảm lão sư, trên núi có rắn rất nguy hiểm, người không biết không?"

Lý Nguyệt Hồ mẫu thân Vương Mỹ Hà khóc đến lệ rơi đầy mặt, trách cứ nói.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, đều là lỗi của ta!"

Thẩm Nhược Lâm bồi lễ, chán nản nói.

"Nếu như có vấn đề gì, trường học các người có trách nhiệm!", Lý Nguyệt Hồ phụ thân Lý Tử Cường đỏ mắt nói.

Lý Nguyệt Hồ nằm trên mặt đất, ý thức dần dần mơ hồ, mà xe cứu thương lại San San tới chậm.

Chờ một tiếng đồng hồ sau về sau, một cỗ cũ nát xe cứu thương dừng ở Đông Phong trà nhà máy.

Nhân viên y tế dùng cáng cứu thương đem Lý Nguyệt Hồ vận chuyển đến trên xe, Thẩm Nhược Lâm, Mạnh Vân Thành đi theo cùng nhau đi tới huyện thành bệnh viện.

Cấp chứng thất Tề Nguyên Sơn chủ nhiệm nhìn thấy Lý Nguyệt Hồ thương thế, lập tức thanh tẩy, đè ép vết thương.

Lý Nguyệt Hồ hô hấp khó khăn, vết thương gạt ra huyết cơ bản ngưng kết.

"Tiểu tốt, đi hỏi một chút gia thuộc là cái gì rắn cắn bị thương!"

Tề Nguyên Sơn chủ nhiệm trị liệu qua rất nhiều thổ phước xà cắn bị thương người bệnh, nhưng đều không có Lý Nguyệt Hồ nghiêm trọng, đối một tên y tá nói.

"Cầu rắn!", y tá ra ngoài hỏi thăm về sau, Mạnh Vân Thành tướng Tàn lão nói chuyển cáo cho nàng.

"Cầu rắn?", Tề Nguyên Sơn lần đầu tiên nghe nói, trong lòng không có yên lòng.

Lý Nguyệt Hồ bắp chân nở lớn nhiệt độ cơ thể hạ xuống, tim đập rộn lên đầu vàng mắt hoa!

Tề Nguyên Sơn đem vết thương đơn giản xử lý tốt, liền đem Lý Nguyệt Hồ đẩy ra phòng cấp cứu.

"Bác sĩ, ta nhi tử thế nào?", Vương Mỹ Hà nhào lên bắt lấy Tề Nguyên Sơn cánh tay hỏi.

"Trung Quốc trước mắt chỉ sản xuất kháng rắn hổ mang máu độc thanh, kháng ngũ bộ xà máu độc thanh, kháng rắn cạp nong máu độc thanh, kháng rắn hổ mang máu độc thanh bốn loại Độc Xà huyết thanh, mà lại trong huyện chỉ có thổ phước xà huyết thanh! Muốn bảo trụ hài tử tính mệnh, chỉ có một biện pháp khả thi!"

Tề Nguyên Sơn làm yên lòng cảm xúc kích động Vương Mỹ Hà, uyển chuyển nói.

"Chỉ cần có thể cứu con của ta, biện pháp gì đều được!", Lý Tử Cường cắn răng nói.

"Ừm ừm, bác sĩ van cầu người mau cứu con của ta!", Vương Mỹ Hà nghẹn ngào nói.

"Cắt!", Tề Nguyên Sơn nói.

"A, bác sĩ còn có không có biện pháp nào khác?", Lý Tử Cường nói.

"Không có, mà lại đã chậm trễ hai giờ, có khả năng nọc độc tuần hoàn đến nửa người trên, cắt cũng chỉ có 30% năng còn sống sót xác suất!"

Tề Nguyên Sơn chính thể tới nói là một tên phi thường hợp cách bác sĩ,

Nhưng cầu răn độc xác thực trị không được, đành phải ra hạ sách này.

Cắt chỉ có 30% xác suất, không đoan hẳn phải chết không nghi ngờ, Lý Tử Cường lâm vào khốn cảnh.

Vương Mỹ Hà khóc, không biết làm sao.

"Đều tại ta không tốt, không nên mang bọn nhỏ đến trên núi đi!"

Thẩm Nhược Lâm ảo não không thôi, mang theo tiếng khóc nức nở nói.

Mạnh Vân Thành nội tâm cũng có chút tự trách, hối hận lúc trước sơ sẩy không có chú ý tới Lý Nguyệt Hồ động tĩnh.

"Tình huống khẩn cấp, thời gian kéo đến lâu, thương thế liên càng nghiêm trọng hơn, cứu về khả năng tới tính càng nhỏ hơn, các người muốn cân nhắc tình huống!"

Tề Nguyên Sơn gặp Lý Tử Cường, Vương Mỹ Hà còn đang do dự, nhắc nhở.

Linh linh. . .

Lý Tử Cường đang định gạt đầu đáp ứng, cổ lão chuông điện thoại di động vang lên.

"Tử cường, tình huống thế nào?", Lý Kiến Quốc lo lắng nói.

"Bác sĩ nói muốn cắt, có thể cứu tốt xác suất cũng chỉ có 30%!", Lý Tử Cường phàn nàn nói.

"Ai, nếu không đầu tiên chờ chút đã đi, Thanh oa chính trên đường!", Lý Kiến Quốc thở dài nói.

Thần kỳ đọc thư âm thanh, để kim châu thuốc nghiệp bang trong thôn sửa đường, chứng Minh ca đức Bạch phòng đoán, bố trí quý thần khó lường Tiểu Thụ rừng, Lý gia thung lũng thôn dân đối Lý Trường Thanh trên người đủ loại có không hiểu tín nhiệm, thậm chí có thể nói là tín ngưỡng!

"Ừm ừm!", Lý Tử Cường trong đầu hồi tưởng lại Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh, tâm tình bình phục lại.

"Thời gian không đợi người, các người nghĩ tình huống không có?", Tề Nguyên Sơn nói.

"Bác sĩ, phiền phức đem ta nhi tử chuyển tới phòng bệnh bình thường đi!", Lý Tử Cường rất tinh táo địa đạo.

"A? Cắt mặc dù sẽ ảnh hưởng hài tử một đời, nhưng dù sao cũng so không có tốt số đi!"

Tề Nguyên Sơn hoài nghi mình nghe lầm, khuyên.

"Cám ơn người, ta đã nghĩ rõ ràng!", Lý Tử Cường nói.

"Trước giúp người chuyển tới phòng bệnh bình thường, chỉ có bốn giờ cân nhắc thời gian, nếu là hối hận, ta lập tức giúp người an bài giải phẫu!"

Tề Nguyên Sơn buồn bực Lý Tử Cường lúc đầu đều nhanh đồng ý làm giải phẫu, tiếp vào điện thoại sau lại phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, thái độ phi thường kiên định, đành phải thỏa hiệp nói.

"Tốt!", Lý Tử Cường nói.

"Tử cường ca, thử một chút còn có hi vọng, không thử nghiệm, cứu không có hi vọng!"

Thẩm Nhược Lâm không đành lòng nhìn xem Lý Nguyệt Hồ tuổi trẻ sinh mệnh như vậy kết thúc, đối Lý Tử Cường nói.

"Thanh Từ đến rồi!", Lý Tử Cường nói.

"Lý lão sư!", Thẩm Nhực Lâm nhân tình sáng lên.

"Hắn sẽ sáng tạo kỳ tích sao?", Mạnh Vân Thành trong lòng không nhịn được nghĩ đến.

Lý Trường Thanh chính cười phá xe gắn máy đang đuổi hướng Cốc Dương huyện trên đường, đến trong huyện sau không có trực tiếp đi bệnh viện huyện, ngược lại đi đến một nhà y được thiết bị cửa hàng.

Y được thiết bị cửa hàng rất quanh quẽ, Lý Trường Thanh đến gần mua sắm một hộp ngân châm, mới cười xe gắn máy đi bệnh viện huyện.

"Lý lão sư, người có thể tính đến rồi!"

Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhực Lâm đều sớm tại cửa chính chờ lấy, rốt cục nhìn thấy Lý Trường Thanh thân ảnh thở một hơi dài nhẹ nhõm nói.

"Đi, mang ta lên đi!", Lý Trường Thanh bình tĩnh địa đạo.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Hắn đến tốt cùng là ai?

Bệnh viện huyện, nào đó phòng bệnh.

Lý Nguyệt Hồ nằm ở trên giường, sắc mặt giống như một trương giấy trắng.

Bắp chân sưng từ từ biến thành đen, lòng buồn bức hô hấp khó khăn, trên trán che kín đồ mồ hôi, sinh mệnh nguy cơ sớm tới!

Lý Trường Thanh, Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhực Lâm ba bước xem như một bước đi, hướng phía phòng bệnh chạy đi.

"Thanh Từ, mau cứu nguyệt hồ đi, hắn vẫn còn con nít!"

Lý Tứ Cường nhìn thấy Lý Trường Thanh tựa như là bắt lấy một cọng cỏ cứu mạng, lau khô khóe mắt nước mắt khăn tìm đường.

"Tứ cường ca, yên tâm đi, ta sẽ cố hết sức!", Lý Trường Thanh vỗ Lý Tứ Cường bả vai nói.

"Thanh Từ, tin tưởng người có thể!", Lý Tứ Cường đẩy cùi lòng chờ mong địa đạo.

Nói chung, độc rắn chủ yếu có ba loại, hệ thần kinh độc tố, huyết dịch tính độc tố, hỗn hợp tính độc tố.

Tại không có đối ứng huyết thanh tình huống dưới, biện pháp duy nhất liền là bài xuất độc rắn.

Lý Trường Thanh tĩnh hạ tâm quan sát Lý Nguyệt Hồ vết thương, cùng thể hiện ra triệu chứng tới.

Vết thương sưng biến thành màu đen có bọc mủ, mà lại ý thức mơ hồ mồ hôi chảy không ngừng, hẳn là hỗn hợp hình độc tố!

Lý Trường Thanh tùy tiện mở ra Lý Nguyệt Hồ vết thương, có thể sẽ xuất hiện không ngừng chảy máu tình huống.

Mà ngân châm thương tích diện cực nhỏ, thì tương đối tương đối an toàn.

"Chuẩn bị một cái chậu!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi!", Lý Tứ Cường vội vàng đáp.

Lý Trường Thanh cẩn thận từng li từng tí tướng Lý Nguyệt Hồ chân chuyển đến giường treo, mở ra chứa ngân châm hộp.

Hai kim đâm tại vài vị trí, phong bế huyết dịch chảy trở về.

Ba kim đâm tại vết thương phía dưới hai ngón tay chỗ, bốn kim đâm tại tám động gió tức ngón chân kẻ chân ở giữa, bài xuất trong máu độc tố tiêu trừ sưng.

Lý Trường Thanh thủ pháp chuyên nghiệp lão đạo, mỗi một châm đều tinh chuẩn địa đâm vào huyệt vị phía trên.

Độc tố thuận đồ máu đen từ Lý Trường Thanh ngân châm đâm huyệt vị chảy ra, nhỏ tại trong chậu rửa mặt.

Lý Tử Cường, Vương Mỹ Hà, Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhược Lâm nín thở ngưng thần, lẳng lặng mà nhìn xem Lý Trường Thanh hoa mắt thủ pháp.

Đương gặp Lý Trường Thanh bài xuất Lý Nguyệt Hồ máu độc lúc kích động không thôi, lộ ra vẻ mừng như điên.

Lý Nguyệt Hồ chậm trễ thời gian dài, độc tố theo có khả năng vòng đến những bộ vị khác.

Chỉ dựa vào đang thất tại trên bàn chân ngân châm, khó mà tương độc tố bài trừ sạch sẽ.

Lý Trường Thanh tiếp tục tại Lý Nguyệt Hồ đùi, ngực, phần lưng, trán các đại huyệt vị đều quán lên ngân châm.

Toàn bộ quá trình nước chảy mây trôi tự nhiên trôi chảy, có thể so với nhiều năm lão trung y.

Lý Nguyệt Hồ lúc đầu đã hôn mê, lúc này ung dung địa tỉnh lại.

Trên vách tường biểu vừa vận chỉ tại năm giờ chiều vị trí, khoảng cách Lý Nguyệt Hồ bị rắn cắn đi qua năm tiếng.

Phòng cấp cứu chủ nhiệm Tề Nguyên Sơn tuyên án Lý Nguyệt Hồ tử hình, Lý Trường Thanh lại đem hãn từ Quý Môn quan cho vớt về đến rồi!

"Nhi tử, ngươi nhưng tỉnh rồi...!", Lý Tử Cường ôm Lý Nguyệt Hồ vui đến phát khóc nói.

"Nguyệt hồ, ngươi hiện tại cảm giác thế nào?", Lý Trường Thanh nói.

"Không thương cũng không khó thụ!", Lý Nguyệt Hồ đáp.

"Cám ơn ngươi, Lý lão sư! Nếu là không có ngươi, ta khả năng cả một đời cũng sẽ không tha thứ chính mình!"

Thẩm Nhược Lâm đồng dạng che miệng, mang theo nước mắt cảm kích đối Lý Trường Thanh nói.

"Khởi Từ Hồi Sinh, kỳ tích quả thực phát sinh!"

Mạnh Vân Thành nhìn qua Lý Trường Thanh thon dài bóng lưng, nội tâm chấn động.

Trước kia Mạnh Vân Thành cảm thấy cùng Lý Trường Thanh là nhất thời du sáng, thường thường âm thầm than thở trời đã sinh ra Du sao còn sinh ra Lượng?

Đến hiện tại mới minh bạch, Lý Trường Thanh trong sáng như Minh Nguyệt!

Mà mình lại chỉ là trong bầu trời đêm một viên hơi điểm sáng tinh tinh, không khỏi toát ra một tia tự giễu mỉm cười!

"Thanh Tử, không nói nhiều nói, đều ghi tạc trong lòng!", Lý Tử Cường đỏ hồng mắt vỗ ngực nói.

"Tử cường ca, chúng ta là người của một thôn, mà lại nguyệt hồ là đệ tử của ta, không cần quá mức để ý!"

Lý Trường Thanh cất kỹ ngân châm, tựa như là làm một kiện không có ý nghĩa sự tình.

"Lý lão sư, nguyệt hồ đã an toàn sao?", Thẩm Nhược Lâm hỏi.

"Đã thoát ly nguy hiểm tính mạng, chờ trở lại thôn sau ta lại cho hãn sắc mấy tấm thuốc, thanh trừ trong thân thể dư độc, điều dưỡng nghỉ ngơi một tuần lễ liền có thể phục hồi như cũ!"

Lý Trường Thanh trên cơ bản tương « Nan Kinh » nghiên cứu thông thấu, đối y thuật của mình có chút tự tin.

"Thanh Tử, nguyệt hồ năng xuất viện?", Lý Tử Cường hỏi.

"Có thể!", Lý Trường Thanh nói.

Lý Trường Thanh chờ làm tốt tương quan thủ tục, thuê một chiếc xe taxi trở lại Lý gia thung lũng.

Sau một tiếng, Tề Nguyên Sơn lần nữa đi vào Lý Nguyệt Hồ phòng bệnh, lại người đi giường không.

"Tiểu Tuệ, số mười hai giường bệnh nhân đâu?", Tề Nguyên Sơn hướng một vị trực ban y tá hỏi.

"Tề chủ nhiệm, người nói là một vị mười tuổi khoảng chừng tiểu nam hài sao?"

"Ừm, hần đi đâu?"

"Tựa như là nói đã không có trở ngại muốn về nhà tỉnh dưỡng, làm lui viện thủ tục liền rời đi!"

"Hần bên trong là một loại không biết hỗn hợp tính độc rắn, không có huyết thanh mạng nhỏ đều khó giữ được, làm sao có thể không có trở ngại?"

Tề Nguyên Sơn biết rõ Lý Nguyệt Hồ trong thân thể độc rắn lợi hại tính, hiển nhiên không tin hỏi.

"Tề chủ nhiệm, là thật nha! Ta tận mắt nhìn thấy, tiểu nam hài là mình đi ra phòng bệnh..."

"Không có khả năng a, ở giữa có người nào tới qua sao?"

Tề Nguyên Sơn lông mày vắn ba cùng một chỗ, không hiểu nói.

"Ngoại trừ vừa bắt đầu bốn cá nhân bên ngoài, ta đi nhà xí trở về thời điểm, vừa vận dụng phải có vị nhìn xem khá quen người trẻ tuổi đi cùng với bọn họ!"

"Ừm, biết!", Tề Nguyên Sơn đơn giản đáp.

Mà trên thực tế, Tề Nguyên Sơn hiểu rõ chuyện đã xảy ra về sau, trong lòng nghi hoặc không giảm trái lại còn tăng.

Trở lại văn phòng về sau, Tề Nguyên Sơn ngồi tại vị trí trước lâm vào suy nghĩ.

Nhớ kỹ ban đầu ở người bệnh phụ thân sắp đồng ý làm giải phẫu thời điểm, tiếp vào điện thoại sau thái độ liền phát sinh chuyển biến.

Bên cạnh nữ thanh niên thuyết phục hần thời điểm, nâng lên một câu " Thanh Từ tới " .

Nữ thanh niên sau khi nghe được cũng đi theo thoải mái, chẳng lẽ nói bọn hần đã sớm dự liệu được " Thanh Từ " có thể trị hết tiểu nam hài độc rắn?

Tề Nguyên Sơn nghĩ đến cái này bỗng nhiên kinh hãi, đây chính là một loại không biết kỳ độc a, cư nhiên như thế tùy tiện liền chữa khỏi?

Mà tiểu Tuệ gặp được người trẻ tuổi khả năng liền là Thanh Từ, Tề Nguyên Sơn tại Cốc Dương huyện xử lý công việc y liệu vài chục năm, đối trong huyện hơi có chút danh khí bác sĩ đều rất quen thuộc!

Lại cũng nhớ không nổi có vị gọi Thanh Từ bác sĩ, hần đến tột cùng là ai?

Tại Tề Nguyên Sơn vắt hết óc phỏng đoán Thanh Từ có thể là ai thời điểm, Lý Trường Thanh chờ đã trở lại Lý gia thung lũng.

Lý Trường Thanh cho Lý Nguyệt Hồ chịu một bình thuốc, đổ vào một chút linh thủy.

Lý Nguyệt Hồ uống xong về sau, sắc mặt hồng nhuận rất nhiều.

Treo trắng đầu ngọn liễu, tinh tinh đốt đèn.

Lý Trường Thanh dạo bước trở lại Chung Nam sơn, đàn sói sớm đã tại trên sườn núi chờ.

Ngân huy vẩy vào nhà gỗ nhỏ bên ngoài, trúc ảnh lượn quanh ám hương phù động!

Lý Trường Thanh xuất ra bạch khí đưa tặng Hầu Nhi tửu, đối rượu đương ca nhân sinh bao nhiêu!

Tại dưới ánh trăng uống vào rượu ngon, cao giọng đọc chậm lấy sách thánh hiền.

Đọc xong lời bạt, Lý Trường Thanh ngồi trên mặt đất.

Tướng Thất Huyền Cầm đặt ở trên đùi, đàn hát lấy « bách châu ».

Hiện kia bách châu, cũng hiện lưu. Sáng không ngủ, như có lo lắng âm thầm. Vì ta không rượu, lấy ngao lấy Du.

Tâm ta phi giám, không thể như. Cũng có huynh đệ, không thể theo. Bạc ngôn hướng tổ, gặp kia chi nộ.

Tâm ta phi thạch, không thể chuyển. Tâm ta phi tịch, không thể quyền. Uy nghi lệ lệ, không thể tuyền.

...

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Trộm đồ ăn

Tiếng đàn du dương, thơ ca to rõ.

Thanh Sơn yên tĩnh, cỏ cây im ắng, Lý Trường Thanh lại dương dương tự đắc địa đánh đàn đọc sách.

Minh Nguyệt biến mất, Hồng Nhật mới lên.

Trong rừng cây cối, hoa cỏ bên trên lá cây đều treo óng ánh giọt sương, tại ánh rạng đông địa chiếu rọi xuống lóe ra Trần Châu quang mang.

Lý Trường Thanh đi Chung Nam sơn hạ thu đồ ăn, trong đất lê tẻ địa tán lạc chút rau hẹ, cùng tạp nhạp dấu chân!

Tối hôm qua có người trộm đồ ăn!

Nhưng người ăn trộm khả năng không rõ ràng cái trắng, củ cải, dưa leo, quả ớt giá cả, ngược lại là không có trộm cắp vết tích.

Ivysaur, ngày tự cò tại trong mắt người bình thường như cùng đường bên cạnh cỏ dại, cũng trốn qua Nhất Kiếp, chỉ có rau hẹ lọt vào phá hư.

Lý Trường Thanh cẩn thận thăm dò hiện trường, dấu chân biến mất tại đập chứa nước bên bờ.

Người ăn trộm hẳn là từ phía sau núi xuống nước, sau đó bơi tới Chung Nam sơn dưới chân.

Rau hẹ dù sao năm mười đồng tiền một cân, mà lại hạn mua hai cân. Trong đó lợi ích to lớn, khó tránh khỏi sẽ có người nhớ thương.

Một khi ném đến ngon ngọt, khẳng định sẽ đến lần thứ hai.

Lý Trường Thanh bất động thanh sắc, như thường ngày đến Lý gia thung lũng tiểu học đọc xong lời bạt trở lại nhà gỗ nhỏ.

Đợi đến lúc ban đêm, đàn sói ra hiện tại trên sườn núi.

Lý Trường Thanh đọc xong sách đi ra Tiểu Thụ rừng, hướng sói xám ngoác.

Sói xám thường xuyên lắng nghe Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh, so sánh trước kia cơ linh rất nhiều, linh hội Lý Trường Thanh ý tứ.

Mang theo đàn sói xuống núi ngồi chồm hồm ở Lý Trường Thanh trước người, vui sướng điều động cái đuôi.

"Đi theo ta!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Ngao ~ "

Chung Nam sơn xuất hiện một màn quý dị, một đám sói bình yên cùng tại một vị người tuổi trẻ sau lưng!

"Trốn ở trên sườn núi, trông coi mảnh này vườn rau, hiểu chưa?"

Đến Chung Nam sơn hạ vườn rau về sau, Lý Trường Thanh chỉ vào trong đất đồ ăn lại chỉ hướng trên sườn núi lùm cây đối sói xám nói.

"Ngao ~ "

Sói xám rướn cổ lên tru lên, tựa hồ muốn nói cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.

Lý Trường Thanh vỗ vỗ sói xám đầu, trở lại trong nhà gỗ nhỏ đọc sách.

Trong sáng ngân huy trút xuống ở trên mặt nước, sóng nước lấp lánh hết sức mỹ lệ.

Mà đập chứa nước bên trong lại có hai đạo màu đen thân ảnh phủ lấy bánh xe đương phao cứu sinh đi ngang qua đập chứa nước, rón rén trên mặt đất bờ, sinh sợ làm cho bất luận cái gì vang động.

Sau khi lên bờ hai tên trộm đồ ăn tặc nhìn chung quanh, xác nhận sau khi an toàn mới xuất ra liềm đao, ni lông túi chuẩn bị thu hoạch rau hẹ.

"Bảo ca, người nói Lý gia thung lũng Lý Trường Thanh có phải hay không ngốc? Trên thị trường rau họ đều xào đến mấy trăm khối tiền một cân, hẳn cũng không giả, còn tại bán năm mươi!"

"Ha ha, nghe nói hẳn đọc sách rất lợi hại, ta xem là du mục đầu đọc sách đọc choáng váng! Bất quá tiện nghi huynh đệ chúng ta hai, hôm qua một đêm liền kiếm hơn vạn khối!"

Hai tên trộm đồ ăn tặc cười cười nói nói, căn bản không có chú ý tới có mười mấy song xanh mòn mòn con mắt lạnh lùng nhìn bọn hắn chăm chăm.

"Ngao ~ "

Sói xám từ lùm cây xông tới, ngửa mặt lên trời hét dài.

Đàn sói từ trên sườn núi xông lên mà xuống, tướng hai tên trộm đồ ăn tặc bao bọc vây quanh.

"Sói, sói... , thật nhiều sói!"

Trong đó gây lùn người hai chân trực tiếp dọa mềm, dưới hông chảy ra chất lỏng màu vàng.

"Không có khả năng a, vườn rau bên trong tại sao có thể có sói..."

Cao mập người mặt lộ vẻ sợ hãi, run rẩy nói.

"Xì...!"

Đàn sói lộ ra răng nanh sắc bén, vây quanh hai tên trộm đồ ăn tặc xoay quanh, tựa như lúc nào cũng khả năng đi lên cắn một cái.

Hai tên trộm đồ ăn tặc trên ngực hạ kịch liệt đập trùng, lưng tựa lưng khấn trương ứng phó.

Lý Trường Thanh đột nhiên ra hiện tại vườn rau bên trong, mặt không thay đổi nhìn xem hai tên trộm đồ ăn tặc.

Cao mập người hướng Lý Trường Thanh phương hướng ném cái hòn đá, muốn đem đàn sói chủ ý lực chuyển dời đến Lý Trường Thanh trên thân.

Cử động lần này lại chọc giận đàn sói, xông lên muốn đem hai tên trộm đồ ăn tặc xé thành thịt.

Hai tên trộm đồ ăn tặc cố nhiên có lỗi, nhưng tội không đáng chết.

"Tàn ra đi!", Lý Trường Thanh thân nhiên nói.

Đàn sói nghe được Lý Trường Thanh, mới lưu luyến không rời địa buông ra cắn lấy hai tên trộm đồ ăn tặc trên người răng nanh.

Hai tên trộm đồ ăn tặc đều có thể nghĩ đến khí tức tử vong, từ bỏ giãy dụa.

Lý Trường Thanh lời nói như là một đạo Thiên Âm, đem bọn hắn từ bên bờ sinh tử cho kéo về.

Sói xám ngoắt ngoắt cái đuôi đi đến Lý Trường Thanh bên cạnh, tựa như đang vì mình tranh công.

Lý Trường Thanh vuốt ve sói xám trán, sói xám thì thân đầu địa cạ lấy Lý Trường Thanh bàn tay.

Hai tên trộm đồ ăn tặc so vừa rồi tại vườn rau bên trong gặp được đàn sói càng thêm rung động, vuốt mắt hoài nghi mình xuất hiện ảo giác.

Hung tàn lãnh huyết Dã Lang, làm sao lại cùng nuôi trong nhà chó đồng dạng nghe lời, vẫy đuôi lấy hoan?

"Làm rất tốt!", Lý Trường Thanh nhìn qua sói xám mỉm cười nói.

Cơ hội khó được, hai tên trộm đồ ăn tặc từ trong lúc khiếp sợ tỉnh lại, tương hồ nháy mắt, thử nghiệm đứng lên tùy thời chạy trốn, chỉ cần đến trong nước bọn hắn liền an toàn.

Đàn sói lập tức xù lông thử lấy răng nanh ngo ngoe muốn động, hai tên trộm đồ ăn tặc lần nữa dọa co quắp trên mặt đất.

"Van cầu người, cứu lấy chúng ta đi!"

Hai tên trộm đồ ăn tặc mới phản ứng được, sói vẫn là đám kia sói, chỉ là người khác biệt mà thôi, quý trên mặt đất liều mạng đập đầu cầu xin tha thứ.

"Tôi hôm qua đến trộm món ăn cũng là các người đi!", Lý Trường Thanh trực tiếp hỏi.

"Chúng ta biết sai, lần sau cũng không dám nữa!"

Hai tên trộm đồ ăn tặc quạt bàn tay, đau khổ ai tìm đường.

"Nếu như các người nằng thực tình sửa đổi tự nhiên là tốt, nhưng có lỗi liền muốn bị phạt, trước tại nơi này tĩnh tư ngẫm lại lỗi lầm, ngày mai đưa các người đi đồn công an."

Lý Trường Thanh nói.

"Là, là, là!"

Hai tên trộm đồ ăn tặc như được đại xá, vội vàng đáp.

"Sói xám, xem trọng bọn hần!", Lý Trường Thanh đối sói xám nói.

"Ngao ~ "

Sau khi trời sáng, Lý Trường Thanh đọc xong sách mới cho đồn công an gọi điện thoại báo động.

Linh Hạ thôn đồn công an tiếp cảnh về sau, hiểu rõ đến báo án người là Lý gia thung lũng Lý Trường Thanh.

Đồn công an sở trưởng Ngưu Đại minh nghe nói Lý Trường Thanh cùng trong huyện thậm chí tình lý lãnh đạo đều có lui tới, phi thường địa coi trọng.

Ngưu Đại minh tự mình dẫn đội lập tức xuất động, lái xe lấy xe cảnh sát thẳng đến Lý gia thung lũng, tại Lý Kiến Quốc dẫn đầu xuống tới đến Tiểu Thụ ngoài rừng.

"Lý thư ký, làm sao không đi?", Ngưu Đại minh nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Trước mặt Tiểu Thụ rừng không có Thanh oa dẫn đường, chúng ta có thể đi bất quá đi!", Lý Kiến Quốc cười nói.

"Tiểu Thụ rừng chỉ có mấy trăm mét, mấy bước liền đi đi qua, kia còn cần người dẫn đường?"

Ngưu Đại minh xem thường địa, mang theo hai vị cảnh sát trực tiếp đi vào rừng cây.

"A, nơi này vừa rồi đi qua đi, người nhìn còn có ta lưu lại ký hiệu đâu!"

"Sở trưởng, chúng ta giống như lạc đường..."

"Không nên gấp, ta cho Lý Kiến Quốc gọi điện thoại!"

Ngưu Đại minh lau sạch lấy mồ hôi trên trán, lấy điện thoại di động ra nói.

"Ngưu sở trưởng!", Lý Trường Thanh xuất hiện nói.

"Lý hiệu trưởng, ngài cái này rừng cây thật sự là kỳ quái, nhìn xem không lớn, làm thế nào chạy không thoát đi!"

Ngưu Đại minh lần thứ nhất có như thế huyền kinh lịch, lúng túng nói.

"Một điểm nhỏ trò xiếc!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Lý hiệu trưởng, ngài quá khiêm nhường! Liền ngài cái này thủ đoạn, nói là sống thần tiên cũng có thể a!"

Ngưu Đại minh đối Lý Trường Thanh hoàn toàn phục, khó trách tuổi còn trẻ liền có thể cùng tình lý lãnh đạo đáp lên quan hệ.

"Ha ha, đi theo ta đi!"

Lý Trường Thanh không tranh luận, khẽ mỉm cười nói.

"Được rồi, trộm đồ ăn tặc ở nơi nào đâu, chúng ta nhất định nghiêm trị?", Ngưu Đại minh lấy lòng nói.

"Tại vườn rau bên trong!", Lý Trường Thanh nói.

Xin nhớ kỹ quyền sách xuất ra đầu tiên vực tên: . 4 tiểu thuyết Internet bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Chương 94: Bán tiên

Non xanh nước biếc, chim hót hoa nở.

"Lý hiệu trưởng, ngài trụ sở đơn giản liền là thế ngoại đào nguyên!"

Nguru Đại Minh cùng nhau đi tới, đối Chung Nam sơn phong cảnh khen không dứt miệng.

"Nguru sở trường nghĩ ở ở trên núi, có thể tùy ý chọn một cái địa phương."

Lý Trường Thanh giống như cười mà không phải cười, trêu ghẹo Nguru Đại Minh nói.

"Ngẫu nhiên nhìn xem vẫn được, nếu như một mực đợi trong núi, ta lão Nguru nhưng chịu không được!"

Nguru Đại Minh nghĩ đến một cá nhân ở trong núi, cổ co rút lại ngưng ngừng nói.

"Lý hiệu trưởng, chúng ta tuổi trẻ tương tự, người lại có thể chịu được ở trên núi lạnh lẽo, khó trách có thể trở thành đại nhà số học!"

Một tên cảnh sát trước kia từng nghe nói Lý Trường Thanh sự tích, nhìn thấy Lý Trường Thanh ở lại hoàn cảnh sau khâm phục địa đạo.

"Son thủy chi nhạc, thánh hiền điển tịch, tận ở trong đó, như thế nào lại khổ đâu?", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Ha ha, chúng ta mấy cái đều là tục nhân, nhưng không đạt được Lý hiệu trưởng cảnh giới!", Nguru Đại Minh cười nói.

Nói chuyện phiếm ở giữa, Lý Trường Thanh giống như Phong lại như mây, Nguru Đại Minh chờ cảm thấy cùng Lý Trường Thanh ở chung có một loại tự do dễ chịu.

"Phía trước liền là vườn rau!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi, chúng ta nhanh một điểm. Có sói. . . , Lý hiệu trưởng lui ra phía sau!"

Chuyển cái ngoặt đến vườn rau bên trong, Nguru Đại Minh gặp một đám sói mắt lom lom vây quanh hai cá nhân, dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, lập tức cảnh giác móc súng lục ra, vươn tay hướng Lý Trường Thanh hộ ở phía sau.

"Nguru sở trường, không muốn khăn trương!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý hiệu trưởng, đàn sói vô cùng nguy hiểm, ngay cả lão hồ còn không sợ! Vườn rau bên trong có sói, nói rõ người nhà gỗ nhỏ cũng không an toàn, đề nghị người đem đến dưới núi ở!"

Nguru Đại Minh đem súng lục nhắm ngay đàn sói, đối Lý Trường Thanh nói.

Đàn sói cảm nhận được Nguru Đại Minh mang tới uy hiếp, thân thể căng cứng tiến vào trạng thái chiến đấu.

Nguru Đại Minh hướng nấp đạn lên nòng, chiến đấu tựa hồ hết sức căng thẳng.

"Sói xám, các người trở về đi!"

Lý Trường Thanh cười khò,

Đối sói xám nói.

"Ngao ~ "

Sói xám thét dài một tiếng, mang theo đàn sói lên núi.

Tức sắp biến mất tại lùm cây lúc, sói xám quay đầu lạnh lùng nhìn Nguru Đại Minh một chút.

"Lý hiệu trưởng, bọn chúng là người nuôi chó săn?"

Nguru Đại Minh tại chỗ sừng sốt, cùng sói xám đối mặt lúc nhìn không được một cái cơ linh, sau khi tỉnh lại hoài nghi nói.

"Không phải!" Lý Trường Thanh lắc đầu nói.

"Sở trường, bọn chúng liền là sói!",

Lý Trường Thanh đang nghĩ ngợi như thế nào tướng Nguru Đại Minh nói lời mang đi qua, một tên họ Diệp cảnh sát phi thường khẳng định địa đạo.

"Quên, tiểu tử nguoi là vốn là học bác sỹ thú y!"

Nguru Đại Minh vỗ ót một cái, trong lòng nghi vấn ngược lại càng nhiều, quay đầu lại nói:

"Muốn thật là nguoi nói, liền càng thêm kì quái! Bằng cái gì Lý hiệu trưởng một câu, đàn sói liền chủ động rút lui?"

"Lý hiệu trưởng, chẳng lẽ nguoi hiểu thú ngữ?", họ Diệp cảnh sát nói.

"Không hiểu!", Lý Trường Thanh nói.

"Cái nào đàn sói vì sao lại nghe lời nguoi đâu?", họ Diệp cảnh sát nghi hoặc nói.

"Có lẽ là ta đã từng đã cứu đàn sói đầu sói đi!"

Lý Trường Thanh cũng không thể nói cho bọn hắn, đàn sói đều là học sinh của mình, đành phải tìm cái lý do nói.

"Khó trách, trước kia có người cứu được một đầu sư tử, ba năm sau gặp lại lần nữa, sư tử đều có thể nhận ra hắn!"

Họ Diệp cảnh sát bừng tỉnh đại ngộ, gật đầu nói.

"Hai chúng ta liền là trộm đồ ăn tặc, van cầu các nguoi mau đem chúng ta mang đi giam lại đi!"

"Ừm ân, chúng ta hôm qua trộm đồ ăn bán hơn một vạn, đã rất nghiêm trọng!"

Hai tên trộm đồ ăn tặc đối mặt với đàn sói một đêm không ngủ, ngay cả bế hạ con mắt đều sợ có con kia sói đi lên cắn một cái, tinh thần tiếp tục độ cao khẩn trương gần như sụp đổ, nhìn thấy cảnh sát tựa như gặp được cứu tinh.

"Làm mấy chục năm cảnh sát, lần thứ nhất gặp được cầu đem mình bắt lại tặc! Xem ra bọn hắn là bị đàn sói cho sợ mất mật, tiểu Diệp đem bọn hắn cùng mang đi đi!", Nguru Đại Minh nói.

"Ừm, hai người các nguoi đứng lên!"

Hai tên trộm đồ ăn tặc trên thân một cổ mùi khai, họ Diệp cảnh sát xa xa thúc giục nói.

Nguru Đại Minh tướng hai tên trộm đồ ăn tặc mang đi, tìm lại được đại bộ phận tiền tham ô.

Lý Trường Thanh thông qua trộm đồ ăn sự kiện, cảm thấy đàn sói đúng là Chung Nam sơn bên trên an toàn tai hoạ ngầm.

Mặc dù sói xám so phổ thông sói càng thông nhân tính, nhưng dù sao cũng là dã thú, vẫn là có đá thương người khả năng!

Lý Trường Thanh viết mấy cái " núi này có đàn sói, cẩn thận bước vào! " nhắc nhở nhãn hiệu, dựng đứng tại từng cái khả năng lối vào.

Mà trộm đồ ăn sự kiện lên men về sau, Chung Nam sơn có đàn sói bang Lý Trường Thanh trông coi vườn rau tin tức cũng lan truyền nhanh chóng, càng truyền càng mờ hồ!

Có người nói Lý Trường Thanh hiểu thú ngữ, năng cùng động vật giao lưu; có người nói trên núi vốn là không có sói, đều là Lý Trường Thanh nuôi; thậm chí có người nói Lý Trường Thanh là bán tiên, cho nên có thể đủ thúc đẩy đàn sói.

Thế là, Lý Trường Thanh Quảng làm người biết danh hiệu trừ quốc học đại sư bên ngoài, lại gia tăng một cái " bán tiên " xưng hào.

Đảm nhiệm dưới núi trọc lăng dậy sóng, Lý Trường Thanh y nguyên kê cao gối mà ngủ tại Chung Nam sơn, đường dài vắng vẻ, trên dưới mà tìm kiếm!

Bên trên Chung Nam sơn người, so trước kia đều muốn thừa thoát!

Từ khi Lý Nguyệt Hồ lần trước xảy ra chuyện về sau, Đông Phong trà trộn bình tĩnh một đoạn thời gian.

Ngày này một cỗ màu đen Land Rover Range Rover, vọt thẳng tiến Đông Phong trà nhà máy, nhưng mà thắng xe gấp một cái vững vàng dừng lại!

Xe cửa mở ra sau khi, trên xe đi xuống ba người.

Một người đàn ông tuổi trung niên mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn chải lấy đại bôi đầu, cách ăn mặc lạc hậu, hai tên thanh niên nam nữ thì mặc thời thượng rất nhiều.

"Lão tử, một tòa vút bỏ trà nhà máy mà thôi, người làm sao lại coi trọng như vậy, đem Hà thúc đều mời tới?"

Khuôn mặt mượt mà thanh niên nam tử họ Trần tên quân hào, mặc hip-hop quần thoáng có chút mập mạp, mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh mặt mũi tràn đầy ghét bỏ địa đạo.

"Ngọn núi này thật không đơn giản, mà lại khả năng gặp nguy hiểm, để người đợi trong nhà, nhất định phải theo tới!"

Trần nhả như ngũ quan tinh xảo tóc co lại, mang pho màu đen kính râm, mặc quần jean bó sát người, áo sơ mi trắng, dáng người thon dài, làn da trắng nõn, nhìn qua vô cùng tinh lệ.

"Đều nói Hà thúc rất lợi hại, mãi mới chờ đến lúc đến Hà thúc xuất mã, khẳng định phải nhìn xem kịch vui, ta làm sao lại bỏ lỡ đâu!"

Trần Quân Hào mặt phì nộn bên trên lộ ra bất cần đời đáng tươi cười, đối trần nhả như nói.

"Quân hào, thường thường có náo nhiệt địa phương đều ẩn giấu đi nguy hiểm!"

Hà thúc mọc ra một trương hình vuông mặt, dùng trường bối đối văn bối giọng điệu, nghiêm túc nói.

"Hà thúc, không phải có người tại nhà, sẽ có nguy hiểm gì?"

Trần Quân Hào căn bản không có đem Hà thúc để ở trong lòng, không để ý chút nào nói.

"Các người là làm cái gì?"

Tần đại gia vừa rồi trên núi đào rau dại trở về, nhìn thấy ba tên khách không mời mà đến nghiêm nghị nói.

"Chúng ta là làm gì? Người năng quản được sao?"

Trần Quân Hào ngoài cười nhưng trong không cười, khinh thường nói.

"Ta là trà nhà máy gác cổng, người nhìn ta có thể hay không quản được!"

Tần đại gia rút lên một cây cầm ở vườn rau bên trong thân cây, giờ lên khí thế hung hăng nói.

"Ha ha, chính phủ lập tức liền muốn đem mảnh này trà nhà máy nhận thầu cho chúng ta còn phẩm tập đoàn, người liền đợi đến bị đuổi việc đi!"

Trần Quân Hào không có đem Tần đại gia xem như uy hiếp, cười lạnh nói.

Đông Phong trà nhà máy hoang phế vài chục năm, đột nhiên có người nghĩ nhận thầu, khẳng định là có mục đích tính!

"Trần Quân Hào, hướng đại gia xin lỗi!", trần nhả như diện Nhược Băng sương địa đạo.

"Đại gia, thật xin lỗi!"

Trần Quân Hào gặp trần nhả như sinh khí, tâm không cam lòng tình không tình địa đạo.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Thanh Tử

"Đại gia, thật không có ý tứ! Đệ đệ ta từ nhỏ đã bị làm hư, ngài đừng chấp nhặt với hắn!"

Trần Nhả Như diện ngâm mỉm cười, hướng Tần đại gia chịu nhận lỗi.

"Tỷ, ta cùng hắn nói xin lỗi, người còn cùng hắn đạo cái gì xin lỗi a!", Trần Quân Hào bất mãn nói.

"Im miệng!", Trần Nhã Như lảng lệ nghiêng mắt nhìn Trần Quân Hào một cái nói.

"Ta. . .", Trần Quân Hào còn muốn nói điều gì, gặp Trần Nhã Như ánh mắt hậm hực địa ngừng.

"Hừ, không quản các ngươi là cái mục đích gì, muốn lên núi tốt nhất đừng vượt qua trà nhà máy phía sau trà khu!"

Tần đại gia mặc nghiêm mặt, lạnh thốt một tiếng trở lại phòng gác cửa.

"Lão đầu nói chúng ta có mục đích, xem ra tìm hiểu tình huống a, khó trách lão tử ngươi muốn lấy lòng hần!"

Trần Quân Hào tính tình không tốt, nhưng là người hay là thật thông minh, đối Trần Nhã Như cười nói.

"Để ngươi xin lỗi nhưng không phải là bởi vì đại gia nhưng năng biết trên núi sự tình, trước kia cha mẹ bề bộn nhiều việc không có thời gian quản ngươi, ta cũng không có chiếu cố tốt ngươi! Nhưng hi vọng ngươi năng mình bạch kính già yêu trẻ là chúng ta Trung Quốc truyền thống mỹ đức, đôi lão nhân phải có cơ bản tôn trọng!"

Trần Nhã Như đối đệ đệ bây giờ đáng vẻ, có chút áy náy nhu hòa nói.

"Lão tử, biết rồi!", Trần Quân Hào sờ lấy lỗ tai của mình nói.

"Hà thúc, chúng ta đi lên xem một chút đi!", Trần Nhã Như đối Hà thúc nói.

"Ừm!", Hà thúc gật đầu nói.

Trà nhà máy đằng sau trà khu độ rộng chỉ có chừng năm mét, Trần Nhã Như chờ mấy bước liền đứng tại trên sườn núi.

"Hà thúc, nơi này là chúng ta muốn tìm địa phương sao?"

Trần Nhã Như ngắm nhìn đầy khắp núi đồi cây trà, nhìn xem cùng phổ thông trà nhà máy không có gì khác biệt, hơi nghi hoặc một chút địa đạo.

Trà núi hai bên mọc ra cao lớn cây cối, phía trước lại có một tòa cao hơn trà núi.

"Ánh mắt bị trước mặt trà núi chặn lại, nhìn không rõ ràng, nhưng trước mặt trà núi không có nhìn ra có vấn đề gì."

Gì ánh sáng đứng lặng tại trên sườn núi, ánh mắt bị ngăn trở cũng thấy không rõ đến tột cùng, lắc lắc đầu nói.

"Nói cách khác còn không thể xác định cái này trà nhà máy có phải hay không trên tư liệu nói địa phương?",

Trần Nhã Như nói.

"Đương nhiên! Khoảng cách trên tư liệu ghi lại thời gian đều đi qua hơn ngàn năm, thương hải tang điền, chỉ từ mặt ngoài nhìn cũng không được gì!", gì ánh sáng nói.

"Lão tử, đã tại nơi này nhìn không ra cái gì mình đường, chúng ta đi đối diện toà kia trà trên núi xem một chút đi!"

Mặc dù Trần Nhã Như không có nói cho Trần Quân Hào chuyện cụ thể, nhưng Trần Quân Hào cũng có thể đoán ra cái đại khái, tràn đầy phấn khởi địa đề nghị.

"Vừa rồi đại gia nói, tốt nhất là không muốn vượt qua trà nhà máy phía sau trà khu, chẳng lẽ lại có nguy hiểm gì?"

Không có lựa làm sao có khói, Trần Nhã Như nghĩ đến Tần đại gia có chút do dự.

"Người khác già nên hồ đồ rồi, nói lời sao có thể tin? Hướng hồ chúng ta một mục tại nơi này đợi, cũng không giải quyết được vấn đề nha! , Trần Quân Hào khuyên.

"Được, ngàn vạn phải chú ý an toàn!"

Trần Nhã Như ngẫm lại Trần Quân Hào nửa câu nói sau, cảm thấy có chút đạo lý, gật đầu nói.

"Lão tử, đem tâm đặt ở trong bụng! Ngươi đệ nguyên thủy sinh rùng đều đi qua, một tòa nho nhỏ trà núi có gì có thể sợ! Đợi chút nữa ta đi trước, cho các ngươi dò đường!"

Trần Quân Hào không cho rằng sẽ có nguy hiểm gì, vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

"Ba hoa!"

Trần Nhã Như cười nói, đệ đệ bình thường không đứng đắn, nhưng đối với mình còn là rất không tệ, trong lòng cảm giác Noãn Noãn.

"Quân hào, vẫn là ta đi trước đi, người cùng nhà như sau khi đi điện!", gì Diệu Quang nói.

"Không có chuyện gì, Hà thúc, ngộ nhờ đi ở phía sau nguy hiểm hơn đâu?", Trần Quân Hào nói.

Gì Diệu Quang nhất thời không thể nào phản bác, đành phải tùy ý Trần Quân Hào đi ở trước nhất.

"Quân hào, đi chậm một điểm!", Trần Nhã Như dặn dò.

"Lão đầu là sợ chúng ta nhận thâu mảnh này trà núi, cố ý hù dọa người, nào có cái gì nguy hiểm?"

Trần Quân Hào mạnh mẽ đâm tới, thậm chí nhảy dựng lên đặt ở cây trà bên trên, giống như một thót ngựa hoang mất cương.

"Ai, vẫn là đứa bé không chịu lớn!", Trần Nhã Như bất đắc dĩ thở dài nói.

"A. . ."

Trần Quân Hào đặt ở cây trà bên trên lúc bò dậy, tay phải hổ khẩu cảm giác đau xót.

"Quân hào, người thế nào?", Trần Nhã Như không yên lòng mà hỏi thăm.

"Giống như bị rắn cắn!"

Trần Quân Hào đã ngoại thường thức là có, dùng tay trái bóp lấy cổ tay của mình ngăn cản độc rắn theo huyết dịch khuếch tán.

"Hồng bét, là Độc Xà! Nhìn tinh tường hình dạng thế nào không có?"

Trần Nhã Như, gì ánh sáng đều xông đi qua, gì ánh sáng mắt nhìn Trần Quân Hào vết thương cau mày hỏi.

"Không có quá nhìn tinh tường, chỉ là nhìn thấy một đạo bạch màu vàng cái bóng!"

Trần Quân Hào trên trán giữ lại đồ mồ hôi, cắn răng nói.

"Vết thương đã phát tím, độc tính rất mãnh liệt! Màu trắng vàng Độc Xà?", gì ánh sáng tự hỏi nói.

"Trước mặc kệ là cái gì rắn, băng bó một chút, nhanh đi bệnh viện!"

Trần Nhã Như cúi xuống giày của mình mang, tước Trần Quân Hào cổ tay trói chặt.

Gì ánh sáng, Trần Nhã Như tước Trần Quân Hào nâng đến trong xe, một đường phi nước đại đến bệnh viện huyện.

Đến bệnh viện phòng cấp cứu thời điểm, Trần Quân Hào tay sưng cùng mặt đồng dạng lớn, người cũng hôn mê bất tỉnh.

"Các người ai là bệnh nhân gia thuộc?"

Tề Nguyên Sơn mắt nhìn Trần Quân Hào vết thương, cùng lần trước Lý Nguyệt Hồ triệu chứng như đúc đồng dạng.

"Ta là!", Trần Nhã Như nói.

"Bệnh nhân có phải hay không bị một đầu bạch màu vàng rắn cho cắn bị thương?", Tề Nguyên Sơn xác nhận nói.

"Đúng vậy, đúng vậy, người biết đây là cái gì rắn?", Trần Nhã Như đầy cõi lòng hi vọng địa đạo.

"Cầu rắn! Nhưng trước mắt chỉ biết nó là hỗn hợp hình độc tố, cụ thể có cái nào mấy loại độc tố còn không rõ ràng, mà lại trong huyện chúng ta chỉ có kháng rắn hồ mang huyết thanh!", Tề Nguyên Sơn nói.

"Người làm sao lại biết cầu rắn?", gì ánh sáng kinh ngạc nói.

Xã hội phong kiến thời kì, quan to hiển quý vì phòng ngừa mình sau khi chết mộ táng bị trộm, bồi dưỡng cầu rắn xem như mộ linh.

Ngăn cản trộm mộ tiến vào mộ thất, nhưng trước mắt mà nói, cầu rắn mấy có lẽ đã Diệt Tuyệt, chỉ có tại ngàn năm trong cổ mộ còn ngẫu nhiên năng trông thấy, không phải giữa các hàng rất ít người có biết đến.

"Hơn mười ngày trước, có cái tiểu nam hài bị rắn cắn tổn thương sau triệu chứng cùng cái này lệ bệnh nhân hoàn toàn đồng dạng, theo người bệnh gia thuộc nói, là bị cầu rắn cắn bị thương!", Tề Nguyên Sơn thực sự tước Lý Nguyệt Hồ đến bệnh viện tình hình giảng thuật một lần.

"Kia tiểu nam hài hiện tại thế nào?", Trần Nhã Như hỏi.

"Cùng ngày liền tự mình đi ra viện. . .", Tề Nguyên Sơn nói.

"Người không nói câu răn độc tính không biết, mà lại trong bệnh viện chỉ có kháng răn hổ mang huyết thanh sao? Vậy là người làm sao chữa tốt hẳn? Tiền không là vấn đề, hoa nhiều ít đều được!"

Trần Nhã Như chỉ có một cái đệ đệ, đối Trần Quân Hào vô cùng quan tâm, chất vấn.

"Ai, không phải ta trị tốt!", Tề Nguyên Sơn bắt đầu dĩ nói.

"Không phải ai?", Trần Nhã Như nói.

"Thanh Từ!", Tề Nguyên Sơn nói.

"Làm phiền các người đem hán mời đến!", Trần Nhã Như nói.

"Không mời được. . . , ta cũng không biết Thanh Từ là ai!", Tề Nguyên Sơn nói.

"Người tại bắt ta làm trò cười sao? Nếu như ta đệ đệ có chuyện gì, bệnh viện các người cũng trốn không thoát liên quan!"

Trần Nhã Như sầm mặt lại, bá khí nói.

"Ta quả thực không biết Thanh Từ là ai, nhưng là Lý Nguyệt Hồ gia tại Lý gia thung lũng tiểu học phụ cận, các người có thể đi hỏi một chút, có lẽ bọn hán biết!"

Tề Nguyên Sơn đầu đầy mồ hôi, vô tội nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Sơn cao lộ viễn, lương y khó cầu!

"Đông Phong trà trận trước mặt Lý gia thung lũng?"

Trần Nhã Như chờ đến khảo sát trước, góp nhặt tin tức tương quan.

"Không rõ ràng. . . , nhưng Lý gia thung lũng có vị đã chứng minh Goldbach phỏng đoán quốc học đại sư!"

"Nghe nói mỗi sáng sớm Thần đều có rất nhiều người chuyên môn đi nghe hán đọc sách, tại chúng ta Cốc Dương huyện rất có danh khí, người có thể hỏi một chút những người khác."

Tề Nguyên Sơn chấn nhiếp tại Trần Nhã Như cho thấy cường đại khí tràng, có chút khúm núm địa đạo.

"Lý Trường Thanh! Thanh Từ?"

Trần Nhã Như lúc trước cũng có nghe thấy, tựa hồ nghĩ đến một loại khả năng.

"Nhã như, người hoài nghi Lý Trường Thanh liền là Thanh Từ?", Hà Quang Diệu chau mày nói.

"Ừm!", Trần Nhã Như gật đầu nói.

"Quốc học, toán học, y học bác đại tinh thâm, hán có thể trở thành quốc học đại sư đồng thời chứng Minh ca đức Bach phỏng đoán liền đã phi thường không dễ dàng, như thế nào lại có thời gian vui đầu vào y học bên trên đâu?"

Hà Quang Diệu biết rõ học thành một môn kỹ nghệ gian nan, cảm thấy có chút mạo hiểm.

Lúc này, Trần Quân Hào cổ tay sưng đỏ làn da nát rữa, ra bên ngoài thấm lấy huyết, bờ môi đen nhánh.

Nhưng Hà Quang Diệu lời nói có nhất định đạo lý, tính mệnh du quan, cùng thời gian thi chạy dung không được bất kỳ sơ thất nào!

"Dựa theo trước mắt trạng thái, đệ đệ ta còn có thể kiên trì bao lâu?"

Trần Nhã Như nhìn xem cảm thấy đau lòng, lạnh lùng đối Tề Nguyên Sơn nói.

"Ba, bốn tiếng đi. . .", Tề Nguyên Sơn nói.

"Chuẩn bị xe cứu thương, đi Lý gia thung lũng!"

Cùng ngồi chờ chết, không bằng chủ động xuất kích, Trần Nhã Như quyết Tuyệt Địa nói.

Xe cứu thương gào thét lên, trèo đèo lội suối cuối cùng đến Lý gia thung lũng, dừng ở Lý gia thung lũng tiểu học.

Cũ nát sơn thôn tiểu học truyền đến leng keng đọc thư âm thanh, Trần Nhã Như đợi chút nữa xe đi hướng phòng học.

Bọn nhỏ tinh thần diện mạo cao có sức sống, con mắt sáng ngời có thần!

"Lão sư, ngài tốt! Có việc gấp nghĩ trung cầu ý kiến một chút Lý Nguyệt Hồ đồng học, có thể chứ?"

Trần Nhã Như gõ vang trong phòng học cửa,

Lễ phép hỏi.

"Ừm!", Mạnh Vân Thành không tiện cự tuyệt, gật đầu nói.

"Tiểu bằng hữu, lần trước giúp người chữa khỏi cầu rấn độc rấn là ai?"

Phòng học bên ngoài, Trần Nhã Như đầy cõi lòng chờ mong nhìn qua Lý Nguyệt Hồ nói.

"Lý hiệu trưởng!", Lý Nguyệt Hồ nói.

"Lý Trường Thanh?", Trần Nhã Như khẩn trương nói.

"Đúng!", Lý Nguyệt Hồ gật gật đầu.

"Cho người một vạn khối tiền, năng mạng chúng ta đi gặp hắn sao?"

Trần Nhã Như từ trong bọc xuất ra một vạn khối tiền, cho Lý Nguyệt Hồ nói.

"Lý hiệu trưởng nói qua, quân tử ái tài, lấy chi có đạo, ta không muốn tiền của các người! Nếu như các người muốn tìm Lý hiệu trưởng, có thể đi thôn ủy hội tìm Kiến Quốc gia gia!"

Lý Nguyệt Hồ đem tiền trả lại cho Trần Nhã Như, liền đi giáo sư tiếp tục lên lớp.

"Trong trường học này hài tử thật đúng là không tầm thường, tuổi còn nhỏ vậy mà năng chống lại ở kim tiền dụ hoặc! Mà lại hấn sắc mặt hồng nhuận, nhìn qua phi thường khỏe mạnh!"

Gi Diệu Quang có chút ngoài ý muốn, đối không thấy mặt Lý Trường Thanh coi trọng mấy phần.

"Quân hào được cứu rồi!", Trần Nhã Như cuối cùng nhìn thấy một chút hi vọng sống, căng cứng thần kinh hơi buông lỏng một điểm.

Thôn ủy hội bạn công hội, Lý Kiến Quốc chính nghe trong Radio kinh kịch, gật gù đắc ý địa hừ phát.

"Quấy rầy một chút, xin hỏi Lý Trường Thanh ở đâu?", Trần Nhã Như nói.

"Có chuyện gì?"

Lý Kiến Quốc mỗi ngày đều muốn ứng phó tìm đến Lý Trường Thanh người, không chút nghĩ ngại hỏi đáp.

"Đệ đệ ta bị cầu rấn cắn tổn thương, trong huyện bác sĩ không có biện pháp gì, cho nên muốn tìm cầu Lý Trường Thanh tiên sinh trợ giúp!", Trần Nhã Như tình chân ý thiết địa kể lể nói.

"Ai, các người khẳng định không có nghe từ khuyên can, nhất định phải vượt qua cấm khu! Đi theo ta đi, Thanh oa ngay tại trên núi, về phần có thể hay không nhìn thấy liền nhìn vận mệnh của các người!"

Lý Kiến Quốc thờ dài, đóng lại radio.

Trong thôn đột nhiên đến một chiếc xe cứu thương, các thôn dân vốn đang coi là nhà ai xảy ra chuyện gì, vội vàng chạy đến xem tình huống, lại không nghĩ rằng là đi cầu y!

"Thật mới mẻ, có bệnh không đi bệnh viện, ngược lại dùng xe cứu thương đưa đến chúng ta cái này trong hốc núi!"

"Không nghe nàng nói nha, trong huyện bác sĩ không có biện pháp gì, mới đến chúng ta Lý gia thung lũng!"

"Lần trước, Thanh oa hẳn đại di mất ngủ nhiều mộng rụng tóc, trong thành phố, trong tỉnh thật to bệnh viện nhỏ nhỏ đều chạy một lượt cũng không chữa khỏi! Thanh oa một trang giấy, một bộ thuốc, ba ngày liền tốt!"

"Nói cũng phải, nguyệt hồ bị cầu rắn cắn tổn thương, đến bệnh viện huyện cũng trị không hết, cuối cùng Thanh oa mấy châm liền cho đóng tốt!"

Các thôn dân nghĩ lại, lại cảm thấy tại trong huyện không chữa khỏi bệnh mở xe cứu thương đến Lý gia thung lũng là chuyện đương nhiên!

Lý Kiến Quốc mang theo Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu vượt qua phía sau núi, nhìn thấy một cái viết "Trên núi có sói, cẩn thận tiến vào" bảng hiệu.

"Núi này bên trên quả thực có sói?"

Dã ngoại đàn sói rất ít gặp, Hà Quang Diệu hoài nghi là dùng tới dọa người.

"Đương nhiên, ở phía đối diện Chung Nam sơn trên núi!"

Bất lý trộm đồ ăn tặc về sau, Lý Kiến Quốc đi theo Lý Trường Thanh nhìn qua một chút.

"Lý Trường Thanh tiên sinh một cá nhân ở trong núi liền không sợ sói sao?", Trần Nhã Như nói.

"Ha ha, chúng ta đã đến, Thanh oa liền ở tại trong rừng cây!"

Lý Kiến Quốc tận mắt nhìn đến Lý Trường Thanh đối đàn sói triệu chỉ tức đến vùng chi liền đi, chỉ là cười cười, không nói thêm lời.

"Làm sao không đi về phía trước?", Trần Nhã Như không hiểu nói.

"Mảnh này rừng cây không đơn giản a, có mãnh liệt trận lực sóng nhiều, không có đoán sai toàn bộ rừng cây hẳn là một tòa trận pháp!"

Hà Quang Diệu nhìn rừng cây trong lòng Phong Khởi Vân Dững, rất là thất sắc nói.

"Trận pháp?"

Trần Nhã Như biết có phong thủy học thuyết tồn tại, Hà Quang Diệu liền là một vị thầy phong thủy, nhưng trận pháp lại chỉ ở TV, trong tiểu thuyết gặp qua.

"Ừm, thật không nghĩ tới tại như thế vắng vẻ trong sơn thôn năng nhìn thấy trận pháp cao nhân!"

Hà Quang Diệu thần tình kích động, hẳn làm một tên thầy phong thủy, sẽ Tầm Long điểm huyết, phá sát hóa cát, có thể làm được trình độ lớn nhất cũng chính là trấn trạch, thiết kế trong phòng phong thủy, cũng đã là rất nhiều phú thương danh lưu thượng khách!

Mà tại đất bằng bên trong trực tiếp bố trí một tòa đại trận cơ hồ là trong truyền thuyết năng lực, chỉ ở người thế hệ trước bên trong lưu truyền qua!

"Người coi như có chút nhãn lực kinh! Thanh oa, không ra, chúng ta mấy cái nhưng đi ra cái này phiến Tiểu Thụ rừng!"

Lý Kiến Quốc gặp Hà Quang Diệu gọi thẳng cao nhân, cùng có vinh yên phi thường ngạo kiều nói.

"Kia nhưng làm sao bây giờ?"

Thời gian không đợi người, Trần Nhã Như lòng nóng như lửa đốt, lo lắng nói.

"Chúng ta chỉ có thể xông vào một lần!"

Hà Quang Diệu cũng coi như nhìn xem Trần Quân Hào lớn lên, đối huynh muội hai có chút tình cảm, tự nghĩ sẽ không bố trí trận pháp, nhưng thông qua phổ thông trận pháp vẫn là có mấy phần khả năng.

"Các người đi thôi, ta không thể không đi vào! Nếu như các người ở bên trong lạc đường, tuyệt đối không nên khắp nơi đi loạn, tìm một cái địa phương đợi là được! Chờ Thanh oa phát hiện các người, tự nhiên sẽ liên các người ra!"

Không có Lý Trường Thanh tại, Lý Kiến Quốc không dám vào nhập Tiểu Thụ rừng, đối Hà Quang Diệu, Trần Nhã Như nói.

"Hà thúc, quân hào đợi không được!"

Lý Kiến Quốc không muốn đi, Trần Nhã Như cũng không thể cưỡng cầu, đành phải đối Hà Quang Diệu nói.

"Đi thôi, nhớ kỹ cùng ta nhiều nhất bảo trì ba bước khoảng cách!"

Hà Quang Diệu biết trận pháp lợi hại, Tiểu Thụ rừng tĩnh nguy hiểm không thua gì đầm rồng hang hổ, hít sâu một hơi nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Phú quý tại ta như mây bay

Tiến vào tiểu thụ lâm về sau, Hà Quang Diệu xuất ra một cái la bàn.

La bàn tên khoa học vì la kinh, tại Hiên Viên Hoàng Đế lúc đã tồn tại.

Theo Dịch Kinh cùng Hà Lạc nguyên lý, tham gia lấy nhật nguyệt Ngũ tinh bảy chính cùng thiên tượng tinh tú vận hành nguyên tắc chế tạo mà thành.

Hà Quang Diệu bưng la bàn, trắc định phương vị cùng thăm dò địa hình.

"Hà thúc, chúng ta giống như vẫn luôn tại nguyên chỗ xoay quanh!"

Thời gian từng phút từng giây địa trôi qua, Trần Nhã Như gấp đến độ như là kiến bò trên chảo nóng.

"Trận hình một mực tại biến hóa, chúng ta khả năng không đi ra ngoài được. . ."

Hà Quang Diệu mò hôi đầm đĩa, trong tay la bàn kim đồng hồ không ngừng đến chuyển động, bất đắc dĩ nói.

"Chỉ còn cuối cùng nửa giờ, khó nói chúng ta muốn vây ở trong rừng cây sao?"

Trần Nhã Như nghĩ đến nằm tại trên cánh cứu thương Trần Quân Hào, nước mắt tại trong hốc mắt xoay quanh.

"Tiểu thụ lâm biến ảo khó lường, đã không phải là thầy phong thủy có thể lý giải phạm vi!"

Chỉ có mấy trăm mét phương viên tiểu thụ lâm, lại như là một đạo trời khe, Hà Quang Diệu gặp khó địa đạo.

"Ồ. . ."

Trần Nhã Như cơ hồ tuyệt vọng, một đường bốn ba thể xác tinh thần mỗi một, nhỏ giọng khóc.

"Các người là tới tìm ta sao?"

Lý Trường Thanh gặp tiểu thụ lâm khí tràng một mực tại biến hóa, biết có người xâm nhập rừng cây, sâu kín xuất hiện nói.

"Người chính là Lý Trường Thanh?", Trần Nhã Như mừng rỡ, lau khô nước mắt nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói.

"Đệ đệ ta bị cầu rấn cắn tổn thương, cầu người mau cứu hần!"

Trần Nhã Như bắt lấy Lý Trường Thanh ống tay áo, lê hoa đài vũ địa đạo.

"Người ở đâu?", Lý Trường Thanh nói.

"Lý gia thung lũng tiểu học trên bãi tập!", Trần Nhã Như nói.

"Buông ra đi, trở về cảm điểm đồ vật!", Lý Trường Thanh nói.

"Thật xin lỗi,

Nhìn thấy người thật sự là quá kích động!"

Trần Nhã Như hơi đỏ mặt, lập tức buông ra nói.

Lý Trường Thanh mang hộ bên trên ngân châm, tướng Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu mang ra tiểu thụ lâm.

"Rốt cục ra ngoài rồi!"

Một lần nữa đi ra tiểu thụ lâm, Trần Nhã Như tâm tình khoáng đạt rất nhiều.

"Nói cho người, không có Thanh oa, các người không có khả năng đi ra tiểu thụ lâm!"

Lý Kiến Quốc một bộ sớm đã ngờ tới đáng về đạo, đối Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu nói.

"Hôm nay thật sự là mở rộng tầm mắt, Lý tiên sinh, kỳ thật ta cũng là một tên thầy phong thủy, ở bên ngoài mong có danh khí."

"Nhưng là cùng lệnh sư so sánh tựa như là đom đóm không có ý nghĩa, về sau nếu là dễ dàng, làm phiền Lý tiên sinh hỗ trợ dẫn tiến một chút!"

Một vị có thể bố trí trận pháp thầy phong thủy, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, Hà Quang Diệu đương nhiên sẽ không bỏ lỡ, chỉ muốn lấy được một đôi lời chỉ điểm liền đủ tiêu hóa một hồi, đem tư thái thả rất thấp, phi thường thành khẩn nói.

"Ha ha, người nói là cái này tiểu thụ lâm là Thanh oa sư phó bố trí?", Lý Kiến Quốc nghe cười to nói.

"Chẳng lẽ không đúng sao?", Hà Quang Diệu buồn bực nói.

"Úc úc, đúng vậy, đúng!"

Lý Kiến Quốc nhìn thấy Lý Trường Thanh ánh mắt, vội vàng sửa lời nói, nhưng khóe miệng lại ngăn không được ý cười.

"Thật có lỗi, gia sư không thấy người ngoài!", Lý Trường Thanh nói.

"Thật sự là đáng tiếc, bất quá Lý tiên sinh có một vị có thể bố trí trận pháp lão sư, mà lại không cần la bàn liền có thể từ trong rừng cây đi tới, chắc hẳn cũng là một vị rất lợi hại thầy phong thủy đi!"

Thế hệ trước thầy phong thủy cực kỳ hẹp hòi, tề quét từ trần, không thấy người ngoài cũng rất bình thường, Hà Quang Diệu cảm thấy có chút tiếc hận, lại rất hâm mộ Lý Trường Thanh.

"Ta không hiểu phong thủy!", Lý Trường Thanh lắc đầu nói.

"Nếu như người không hiểu phong thủy lời nói, làm sao có thể mang chúng ta đi ra tiểu thụ lâm đâu!"

Hà Quang Diệu rõ ràng không tin, kiên định làm người Lý Trường Thanh là rất lợi hại thầy phong thủy.

Nho gia đối « Dịch Kinh » chú giải, cùng thầy phong thủy đối « Dịch Kinh » lý giải thiên về điểm khác biệt!

"Hiểu chút « Dịch Kinh » da lông thôi!"

Lý Trường Thanh năng dựa theo Chư Tử Bách gia xuất phẩm « Dịch Kinh » bên trong Gia Cát Không Minh ghi chú bố trí ra Cửu Cung Bát Quái trận, nhưng lại không hiểu phong thủy, không phải thầy phong thủy.

"Lý tiên sinh, ngài quá khiêm nhường! Lấy ngài phong thủy trình độ, chỉ cần chịu rời núi, tất nhiên sẽ lọt vào danh lưu phú thương truy phùng!"

« Dịch Kinh » là phong thủy học thuyết cơ sở, Hà Quang Diệu nghe Lý Trường Thanh nói không hiểu phong thủy, chỉ hiểu điểm « Dịch Kinh » da lông, cảm thấy Lý Trường Thanh là đang khách sáo, nghĩ lắc lư Lý Trường Thanh rời núi.

"Đúng nha, nếu như Lý tiên sinh có ý hướng, nhà chúng ta tại âm an thị coi như có chút tài nguyên, đến lúc đó có thể đem ngài giới thiệu cho những người khác!"

Trần Nhã Như hiểu ý, hát đệm nói.

"Ngoài núi có gì tốt?", Lý Trường Thanh nói.

"Thiên hạ rộn ràng đều là lợi lai, thiên hạ nhốn nháo đều là lợi hướng! Ngoài núi mặc dù ồn ào một điểm, không so được trên núi thanh tịnh, nhưng lại có thể nhân tha thiết ước mơ phú quý!"

Hà Quang Diệu cảm thấy Lý Trường Thanh tuổi còn trẻ, khẳng định chịu đựng không nổi hồng trần dụ hoặc.

"Phú quý tại ta như mây bay!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Thanh oa chứng Minh ca đức Bạch phỏng đoán, bên trong Giang tỉnh tỉnh chính phủ bí thư trưởng mang theo Yên Kinh trung khoa viện toán học sở nghiên cứu sở trưởng hấp tấp địa chạy đến thôn chúng ta, muốn cho Thanh oa ban phát một cái gọi cái gì " hoa la canh " toán học thường, Thanh oa đều không hiềm có phản ứng, cuối cùng chỉ là tại huyện quảng trường đơn giản tổ chức cái buổi họp báo! Hai người các người thật sự là bị mỡ heo làm tâm trí mê muội, còn muốn lấy dùng danh lợi đến dụ hoặc Thanh oa, muốn biết các người là loại người này, liền không mang các người lên núi!"

Lý Kiến Quốc chỉ là trong sơn thôn tiểu bí thư chi bộ, nhưng cũng tinh khôn rất, không quen nhìn Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu sắc mặt, khinh thường nói.

"Lý tiên sinh, thật xin lỗi, là chúng ta tục sáo!", Trần Nhã Như xấu hổ đối Lý Trường Thanh nói.

"Là lỗi của ta! Ta không nên lấy một viên tục người tâm đến ước đoán Lý tiên sinh, nhìn Lý tiên sinh không muốn ghét bỏ, về sau có cơ hội nhiều hơn giao lưu!"

Hà Quang Diệu gặp Lý Trường Thanh không giống như là già vờ, chân thành tha thiết hướng Lý Trường Thanh xin lỗi.

"Đi nhanh một điểm đi, thời gian càng kéo dài, ta cũng không có cách nào!"

Những người khác có ý nghĩ gì, Lý Trường Thanh sẽ không để ý, bảo trì một viên xích tử chi tâm, truy cầu con đường của mình là được rồi, đối Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu nói.

"Ân ân!"

Trần Nhã Như gặp Lý Trường Thanh không có sinh khí, vui sướng gật đầu, len lén dò xét Lý Trường Thanh.

Ngoại hình tuấn lãng, trên người có loại đặc biệt khí chất, tựa như trên sườn núi một trận gió, hoặc là chân trời một đóa Bạch Vân, cùng với nàng hai mươi mấy năm qua gặp đến bất kỳ nam nhân nào cũng khác nhau, ở chung lấy rất dễ chịu, rất hấp dẫn người ta.

Trần Nhã Như người theo đuổi vô số, có thể sắp xếp mấy đầu phố dài.

Nhưng Trần Nhã Như đều chẳng thèm ngó tới, lại lần thứ nhất sinh ra muốn chủ động thân cận một cái ý tưởng của nam nhân, mà lại là lần thứ nhất gặp mặt người xa lạ!

"Đệ đệ người tại trong xe cứu hộ sao?"

Đến Lý gia thung lũng tiểu học về sau, Lý Trường Thanh hỏi.

"Đúng!", Trần Nhã Như nói.

"Hong Đậu, đừng nhìn náo nhiệt, đi lấy một cái chậu rửa mặt tới!", Lý Trường Thanh đối chen trong đám người xem náo nhiệt Lý Hồng Đậu nói.

"Nha!", Lý Hồng Đậu quệt mồ hôi nói.

"Đề người trên xe đều xuống đây đi, ta cần một cái an tĩnh hoàn cảnh!"

Trên xe cứu thương có hai vị nhân viên y tế, Lý Trường Thanh không nguyện ý bọn hắn nhìn thấy mình thi châm, đối Trần Nhã Như nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Tiền thuốc men

Hai vị nhân viên y tế sau khi xuống xe, Lý Trường Thanh xuống cửa xe quan bẻ.

Trên cáng cứu thương nằm một vị thanh niên nam tử, cả cánh tay đều đã sưng đỏ, sắc mặt tái nhợt bên trong lộ ra lục, so Lý Nguyệt Hồ lúc trước bệnh tình còn nghiêm trọng hơn rất nhiều.

Lý Trường Thanh mở ra chứa ngân châm hộp, hai kim đâm tại huyệt khẩu trong ngoài bên cạnh cốc hợp huyệt, Thiếu Thương huyệt.

Bốn kim đâm phía trước cốc huyết, Trung Xung huyết, huyết Lao Cung, thiếu phủ huyết, vị trí đều tại trên bàn tay.

Nhưng trên bàn tay sáu châm mục đích chỉ ở bệnh hoạn trên thân thể mở mấy cái bài trừ độc tố lỗ hồng, như thế nào bài trừ độc tố máu chốt ở chỗ thân thể những vị trí khác.

Lý Trường Thanh tiếp tục tại bệnh hoạn trên người huyết Khúc Trì, bên trên quản huyết, quăng bên trong huyết, cánh tay nao huyết, Thiên Xu huyết chờ quán lên ngân châm, sẽ có hạn ngân châm giao thế sử dụng, ngay ngắn trật tự đâm mấy trăm chỗ huyết vị, kích thích bệnh hoạn thân thể cơ năng, đem nó thể nội độc rắn bài xuất.

Bệnh hoạn trên thân đâm ngân châm số càng nhiều, trên bàn tay lỗ hồng bài xuất độc tố tốc độ càng nhanh!

Nửa giờ sau, xe cứu thương xe cửa mở ra, Lý Trường Thanh đi tới.

"Lý tiên sinh, đệ đệ ta thế nào?", Trần Nhã Như lo lắng mà hỏi thăm.

"Hắn thời gian trị hoãn tương đối dài, mặc dù ta tương hán thân thể nội độc tố bài trừ ra, nhưng độc tố cũng đã đối thân thể của hắn tạo thành không thể nghịch tổn thương, phải cần một khoảng thời gian điều trị mới có thể triệt để phục hồi như cũ!"

Tiếp tục thi châm đối tinh thần lực tiêu hao rất nhiều, Lý Trường Thanh mỗi ngày đều tại văn võ đường luyện tập bắn tên, tổ chất thân thể, tinh thần nghị lực đều chiếm được tăng lên trên diện rộng, ngược lại không có cái gì cảm giác uể oải.

"Nói cách khác, đệ đệ ta giữ lại tính mạng rồi?", Trần Nhã Như ngạc nhiên nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói.

"Lão tử..."

Trong xe cứu hộ Trần Quân Hào chậm rãi tỉnh lại, nghe được Trần Nhã Như thanh âm, suy yếu la lên.

"Người gia hỏa này, liền là không nghe lời! Không biết trời cao đất rộng, lúc này ăn đau khổ, phải nhớ đến trường trí nhớ!"

Trần Quân Hào hôn mê bất tỉnh thời điểm, Trần Nhã Như lo lắng không thôi, nhưng bây giờ Trần Quân Hào đã tỉnh táo lại, Trần Nhã Như trong lòng treo lấy tảng đá mới tính rơi xuống đất, bắt đầu tám lấy giáo huấn Trần Quân Hào.

"Lão tử, ta đại nạn không chết tất có hậu phúc!"

Trần Quân Hào sợ Trần Nhã Như không yên lòng, nói đùa.

"Hừ, còn đại nạn không chết! Nếu là không có Lý tiên sinh, người đã chết!"

Trần Nhã Như dắt Trần Quân Hào lỗ tai, lạnh hừ một tiếng nói.

"Đau... , lão tử, người nhẹ một điểm!", Trần Quân Hào cầu xin tha thứ.

"Năng ngồi xuống sao?", Trần Nhã Như buông tay ra, hỏi.

"Ta thử một chút, a, ngoại trừ cảm giác thân thể có chút hư bên ngoài, cái khác không có tâm bệnh! Ta đã nói rồi, người đệ nguyên thủy rừng rậm đều đi qua, một cái nho nhỏ vườn trà năng có cái gì Độc Xà, trong sơn thôn thầy lang đều có thể trị hết!"

Trần Quân Hào nắm lấy cánh cứu thương biên giới, mình một chút liền dậy, cảm giác không có cái gì trở ngại.

"Một cái nho nhỏ vườn trà năng có cái gì Độc Xà? Cẩn bị thương người rắn gọi cầu rắn, là một loại độc tính không biết Độc Xà, còn không có đối ứng kháng thể, đem người đưa đến bệnh viện, bác sĩ nhìn người một chút liền nói mình trị không được! May mắn tìm tới đương thời kỳ nhân Lý tiên sinh, cứu người một mạng, người lại đem hắn nói hắn là trong sơn thôn thầy lang, dứt khoát định đánh chết người!"

Trần Nhã Như nghe tức giận phi thường, đôi bàn tay trắng như phấn như mưa rơi rơi vào Trần Quân Hào trên thân.

"Lão tử, đừng đánh nữa ta sai rồi còn không được sao! Bằng không không có bị Độc Xà cắn chết, trước mặt trong đánh chết!"

Tuy nói Trần Nhã Như vô dụng quá nhiều khí lực, nhưng Trần Quân Hào mới đưa thân thể nội độc tố bài trừ đến, thân thể rất hư, thật đúng là chịu không được.

"Tranh thủ thời gian hướng Lý tiên sinh xin lỗi"

- - - - đây là hoa lệ đường phân cách - -

Tiểu thuyết Internet bạn mời nhắc nhở: Thời gian dài đọc xin chú ý con mắt nghỉ ngơi. Đề cử đọc:

- - - đây là hoa lệ đường phân cách - - -

Tạ ơn!", Trần Nhã Như dừng tay, rất nghiêm nghị đối Trần Quân Hào nói.

"Lý tiên sinh, thật xin lỗi, cảm ơn người đã cứu ta!"

Trần Quân Hào đứng lên,

Đi ra xe cứu thương hướng, hướng Lý Trường Thanh khom người cúi thật sâu nói.

"Mới vừa rồi còn một bộ muốn chết đáng về, lúc này liền nâng đứng lên!"

"Chỉ nhìn thấy Thanh oa mang cái hộp đi vào, đến cùng là thế nào tương một cái nhanh phải chết người cấp cứu sống đâu?"

"Người đây liền không hiểu được đi, đứng trong hộp chính là ngân châm! Ngân châm đâm huyết, tại y thuật cao siêu trong tay người, một cây nhỏ nhỏ ngân châm so trong bệnh viện các loại công nghệ cao còn muốn lợi hại hơn!"

"Thanh oa thật sự là thần y a, vừa rồi tiểu tử kia có phải hay không nói Thanh oa là trong sơn thôn thầy lang? Muốn ta nói, Thanh oa liền không nên cứu hẳn!"

Các thôn dân đối Lý Trường Thanh cái tử hồi sinh y thuật cảm thấy nhìn mà than thở, lại đối Trần Quân Hào nói chuyện hành động lòng đầy cảm phần.

"Ừm! Nên đàm một chút tiền thuốc!"

Lý Trường Thanh tiếp nhận Trần Quân Hào xin lỗi, thản nhiên nói.

"Lý tiên sinh, đệ đệ ta mệnh là người cứu, ngài tùy tiện ra cái giá, tuyệt đối không nên không có ý tứ!"

Trần Nhã Như có thể cảm nhận được Lý Trường Thanh trên thân đậm bạc yên tĩnh khí tức, không yên lòng Lý Trường Thanh muốn ít, trong lòng mình sẽ bắn khoản.

"Cho năm mươi vạn đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Năm mươi vạn?"

Các thôn dân nghe Lý Trường Thanh nói ra số lượng giật mình, đều đưa ánh mắt nhìn về phía Trần Nhã Như, nhìn nàng phải chăng có thể tiếp nhận.

"Không có vấn đề!"

Trần Nhã Như vốn cho rằng Lý Trường Thanh sẽ nói "tiện tay mà thôi, nói chuyện gì tiền a" loại hình, có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn là không chút nghĩ ngợi đáp ứng.

Hà Quang Diệu cũng rất kỳ quái nhìn Lý Trường Thanh một chút, há miệng ra liền muốn năm mươi vạn, không phải đã nói phú quý tại ta như mây bay sao?

"Kiến Quốc thúc, chờ sau đó người cùng vị nữ sĩ này làm chuyển khoản thủ tục, đem ba mươi vạn đánh tới trong thôn tài khoản bên trong, tính nhận thầu Chung Nam sơn tiền! Còn lại hai mươi vạn, trong thôn xây lại một trường thê tôn lấy, tại Lý gia thung lũng tiểu học mở nhà ăn, cải thiện bọn nhỏ cơm nước! Sau đó mỗi tháng cho Tú Anh nãi nãi, chín cục nãi nãi, sống dưới nước gia gia đưa chút mết, mua chút ăn thật!"

Lý Trường Thanh mình đối vật chất không có cái gì truy cầu, cũng không ham hưởng thụ, thời gian cơm rau dưa là được rồi.

Nhưng nghèo thì chỉ lo thân mình, đạt thì kiêm tể thiên hạ.

Nếu có năng lực để Lý gia thung lũng lão có chỗ nuôi ấu có chỗ theo, Lý Trường Thanh tự nhiên sẽ đi làm như thế, đây cũng là là Nho gia tu thân Tề gia khát vọng một trong.

"Thanh oa, người yên tâm đi, nhất định phiếu phiếu Lượng Lượng hoàn thành người giao cho ta nhiệm vụ!"

Mặc dù Lý Kiến Quốc đã là Lý Trường Thanh trưởng bối, lại là Lý gia thung lũng thôn bí thư chi bộ, tại Lý gia thung lũng có rất uy vọng.

Nhưng Lý Trường Thanh đọc sách mở ra trong thôn sáng suốt, mà lại cho trong thôn sửa đường, tại Lý gia thung lũng là loại tồn tại đặc thù, Lý Kiến Quốc căn bản không cách nào so sánh được.

Các thôn dân nghe cũng phi thường cảm động, một ít lão nhân lặng lẽ bôi nước mắt.

Lý Trường Thanh đối Lý Kiến Quốc làm việc vẫn là rất yên tâm, không nói thêm lời nhẹ lướt đi!

"Lý thư ký, ta lấy cá nhân danh nghĩa lại hướng trong thôn quyên tiền năm mươi vạn, dùng cho cải thiện trong thôn lão nhân, tiểu hài sinh hoạt điều kiện!"

Trần Nhã Như nhìn qua Lý Trường Thanh bóng lưng rời đi, trong lòng bị xúc động mạnh, đối Lý Kiến Quốc nói.

"Không cần! Năm mươi vạn là Thanh oa cho đệ đệ ngươi chữa bệnh tiền thuốc men. Một cái mạng năm mươi vạn, cũng không tính hồ các ngươi! Quân tử ái tài lấy chi có đạo, đạo lý này ngựa đông hoa đều hiểu, ta làm sao có thể thu ngươi mặt khác năm mươi vạn!"

Lý Kiến Quốc khoát khoát tay cự tuyệt Trần Nhã Như hào ý.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Âm dương gia

Các thôn dân bang Lý Trường Thanh tại nhà gỗ nhỏ bên ngoài trồng cây bố trí Cửu Cung Bát Quái trận ban đêm, ngựa đông hoa một câu quân tử ái tài lấy chi có đạo thành trong thôn tiết mục ngắn.

"Kiến Quốc ca, chúng ta thôn liền nên cho ta phát cái điển hình thưởng!", ngựa đông hoa đạo.

"Tốt, chờ Thanh oa xuống núi để hán cho ngươi viết cái giấy khen!", Lý Kiến Quốc nói.

Những thôn dân khác nghe đều cười ha ha, bầu không khí phi thường hòa hợp.

Trần Nhã Như trực tiếp năm mươi vạn chuyển tới Lý gia thung lũng trong thôn tài khoản, cái khác liền đều là Lý Kiến Quốc chuyện.

"Một người kỳ quái, một cái kỳ quái thôn."

Trần Nhã Như nhìn mất Lý Trường Thanh rời đi phương hướng, nghe các thôn dân cười mở trong tiếng cười nghĩ thầm.

"Lão tử, ngươi đương thế kỳ nhân đều đi, chúng ta còn tại nơi này làm gì?"

Trần Quân Hào chú ý tới Trần Nhã Như nhìn Lý Trường Thanh ánh mắt rất đặc thù, cố ý đối Trần Nhã Như nói.

"Dám bắt ngươi tỷ nói đùa, da có phải hay không lại ngứa?", Trần Nhã Như giả bộ như vẻ tức giận nói.

"Ngươi đệ mới bệnh nặng mới khỏi a, có thể hay không dịu dàng một điểm nha!", Trần Quân Hào u oán nói.

"Nhã như, chúng ta lên xe thương lượng một chút đi!", Hà Quang Diệu đối Trần Nhã Như nói.

"Ừm!" Dính đến chính sự, Trần Nhã Như phi thường chăm chú.

"Cầu rắn là một loại sinh hoạt tại trong cổ mộ rắn, trấn thủ cổ mộ phòng ngừa cổ mộ bị trộm! Đông Phong trà nhà máy có cầu rắn, mặc kệ Đông Phong trà trận có phải hay không chúng ta muốn tìm địa phương, tối thiểu nói rõ một điểm!"

Hà Quang Diệu thần sắc nghiêm trọng, lông mày vãn cùng một chỗ nói.

"Đông Phong trà trận có cổ mộ!", Trần Quân Hào ngồi tại toa xe xếp sau, đem đầu đưa qua đến nói.

"Không sai!", Hà Quang Diệu nói.

"Lão tử, cái kia còn chờ cái gì, tranh thủ thời gian cùng Linh Hạ thôn chính phủ ký hợp đồng a! Đến lúc đó chúng ta âm thầm đào móc, thần quỷ không biết!"

Trần Quân Hào sắc mặt trắng bệch bởi vì kích động trở nên có chút ửng hồng, tranh nói.

"Trần Quân Hào, ngươi khôi phục được rất nhanh a!", Trần Nhã Như đánh xuống Trần Quân Hào đầu nói.

"Sự tình không có các ngươi nghĩ đơn giản như vậy! Có cầu rắn địa phương xác thực rất có thể tồn tại ngàn năm cổ mộ,

Mà lại là đại mộ! Nhưng cầu rấn động tác linh mãnh độc tính mãnh liệt, thật không tốt đối phúc! Mà lại Đông Phong trà bên ngoài sân vây đều xuất hiện cầu rấn, nói rõ trên núi cầu rấn số lượng rất nhiều. Cầu rấn số lượng, có khả năng tồn tại một con rấn mẫu!"

Hà Quang Diệu trà trộn phong thủy giới mấy chục năm, nghe nói qua các loại tạp nghe.

"Người nói là Đông Phong trà trận cổ mộ khả năng có một đầu sống hơn một ngàn năm rấn mẫu, không phải là Bạch Tổ Trình a?"

Trần Quân Hào nghe được cảm thấy hứng thú điểm, có đem đầu đưa qua đến nói. .

"Cầu rấn cũng là có tuổi thọ, đương nhiên không có khả năng sống hơn một ngàn năm! Nhưng cầu rấn rấn mẫu tuổi thọ, mấy chục năm thậm chí là trên trăm năm là có khả năng! Độ dài thân thể hần là có mấy chục mét, thông thường thủ đoạn căn bản không đối phó được!"

Hà Quang Diệu lúc còn trẻ đi theo sư phó tiến vào một cái cổ mộ, đụng phải một đầu dài mười mấy mét cự mãng, toàn bộ đội ngũ chỉ có hần bởi vì tuổi còn nhỏ ở lại bên ngoài canh chừng mới trốn qua Nhất Kiếp.

Cho nên phong thủy bản sự cũng không có học được nhiều ít, nhưng so sánh một chút đảo giang hồ lừa đảo không thể nghi ngờ mạnh lên rất nhiều.

"Chúng ta chuẩn bị lâu như vậy, mắt thấy là phải thành công, chẳng lẽ muốn từ bỏ sao?"

Trần Nhã Như không thiếu tiền, mục đích không phải đào mộ đồ báu, chủ yếu là muốn tìm tìm một kiện rất trọng yếu đồ vật.

"Ai, nếu là Lý tiên sinh sư phó chịu giúp ta nhóm nói không chừng năng thành!"

Hà Quang Diệu năng lực bản thân có hạn, nghĩ không ra biện pháp gì bất đắc dĩ nói.

"Lý tiên sinh sư phó? Hà thúc, người nói có không có khả năng, Lý tiên sinh căn bản liền không có sư phó, tiểu thụ lâm trận pháp liền là Lý tiên sinh mình bố trí?"

Trần Nhã Như hồi tưởng lại lúc ấy Lý Kiến Quốc phản ứng, cảm thấy có chút không thích hợp.

"Lý tiên sinh là ngút trời kỳ tài, đồng thời Tinh thông quốc học, toán học, y học, mà lại có khả năng rất lớn tính tinh thông phong thủy, nhưng nghĩ muốn đạt tới bố trí trận pháp cảnh giới còn là phi thường khó khăn, sau lưng của hần khẳng định có cao nhân tại!"

Hà Quang Diệu không tin Lý Trường Thanh nói mình không hiểu phong thủy lời nói, nhưng cũng không quá tin tưởng Lý Trường Thanh có thể mình bố trí trận pháp.

"Nếu như mời không đến Lý tiên sinh sư phó, mời Lý tiên sinh thế nào?", Trần Nhã Như nói.

"Đoán chừng cũng là không được, chúng ta về thành phố trước đi thôi, nhìn có thể hay không nhiều liên hệ mấy cá nhân đi!"

Hà Quang Diệu mặt buồn rười rượi, lắc đầu nói.

"Cũng chỉ có thể dạng này!", Trần Nhã Như đồng ý nói.

Màu đen Land Rover Range Rover lái rời Lý gia thung lũng, Trần Nhã Như nhìn không được quay đầu nhìn vài lần.

Lý gia thung lũng rất nhanh khôi phục bình tĩnh của ngày xưa, Lý Trường Thanh vẫn tại Chung Nam sơn bên trên đọc sách, trông trọt.

Một ngày, Lý Trường Thanh tại Lý gia thung lũng tiểu học đọc xong sách, về Chung Nam sơn thời điểm tại phía sau núi bên trên gặp được một vị hiếm có người quen biết cũ.

"Tần đại gia, người làm sao tại nơi này?"

Lý Trường Thanh biết Tần đại gia cơ hồ một tác cũng không rời Đông Phong trà trận, hôm nay thế mà lại ra hiện tại phía sau núi.

"Vì người tới!"

Tần đại gia giọng nói chuyện không giống tại Đông Phong trà nhà máy bén nhọn như vậy, dùng làm nhắm việc nhà ngữ khí đối Lý Trường Thanh nói.

"Tần đại gia, tìm ta có chuyện gì không?", Lý Trường Thanh nói.

"Một âm một dương chi vị nói.", Tần đại gia đột nhiên tới một câu.

"Âm dương gia?", Lý Trường Thanh kinh nghi địa đạo.

"Người có thể trị hết cầu rấn độc, quả nhiên không đơn giản!", Tần đại gia nói.

"Ha ha, Tần đại gia, hiện tại mạng lưới kỹ thuật phát đạt, tại trên mạng đều có thể tra được, rất đơn giản!"

Lý Trường Thanh khóa lại Chư Tử Bách gia trò chơi về sau, có ý đối các gia nghiên cứu một chút, nhưng không có xâm nhập hiểu rõ.

"Người mỗi ngày cho ta đưa rau hẹ, người cũng không tệ lắm, lão đầu liền kể cho người giảng một chút trên mạng tra không được! Rất nhiều người đối âm dương gia ấn tượng liền là thầy phong thủy, nhưng kỳ thật âm dương gia tổng tổng cộng chia làm thiên văn, lịch phổ, Ngũ Hành, tạp chiếm, hình pháp sáu loại, phong thủy, tướng thuật đều thuộc về hình pháp! Bất quá trải qua đặc thù địa thời đại rung chuyển về sau, rất nhiều đồ vật đều thất truyền. Lão đầu từ hiểu một chút Ngũ Hành phong thủy tướng thuật, người có bằng lòng hay không học?"

Tần đại gia quần áo bị gió thổi động, nhưng là bên cạnh có đại, cây cối lá cây đều không nhúc nhích, hai mắt tinh quang lóe lên, đe dọa nhìn Lý Trường Thanh!

Lý Trường Thanh cảm nhận được Tần đại gia khí tràng đập vào mặt, Nê Cung Hoàn bên trong hạo nhiên chính khí tự động đem nó triệt tiêu đầu.

"Ừm!"

Lý Trường Thanh đầu não thanh minh, bình tĩnh nhìn qua Tần đại gia, không có thụ đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Xem ra ta không có năng lực dạy người! Cho người ba quyển sách, có hứng thú có thể nhìn một chút, nếu là ngại chướng mắt, coi như củi chum đi! Tại nhỏ nhất trong một quyển sách có khối ngọc bội, tùy tiện không muốn xuất ra đến, nếu không một khi để cho người ta trông thấy sẽ dẫn tới vô hạn phiền phức!"

Tần đại gia ngưng tụ khí thể vô hạn, tựa như một quyển đánh vào hư ảo bên trong, lại khôi phục thành một cái sắp sửa liền Mộc Phong nền cuối đời phổ thông lão đầu, từ ngực móc ra ba quyển sách ném cho Lý Trường Thanh, dặn dò.

"Được rồi!"

Lý Trường Thanh vốn cho rằng Tần đại gia muốn thu mình làm đồ đệ, chẳng lẽ là ứng vì Nê Cung Hoàn bên trong hạo nhiên chính khí đem hắn khí tràng cho triệt tiêu, cho nên liền từ bỏ thu đồ ý nghĩ, ngược lại cho ba quyển sách, một khối ngọc bội?

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Trâu tử

Chung Nam sơn dưới, nhà gỗ lều cỏ.

Lý Trường Thanh tướng ba quyển quây sách cũ mở trên bàn, trang giấy có tổn hại lại hiện ra màu vàng.

Mỗi quyển sách đều không có trang bìa, nhỏ nhất trong một quyển sách ở giữa nâng lên.

Lý Trường Thanh đại khái địa lật xem dưới, hai quyển kích thước khá lớn sách phân biệt ghi lại phong thủy, tướng thuật.

Mà nhỏ nhất một quyển sách bên trên thì ghi lại Ngũ Hành, bên trong kẹp lấy một khối hình tròn ngọc bội, bội ngọc có trắng sữa, xanh lục hai loại nhan sắc hiện lên Thái Cực hình, tựa như là hai đầu cá trong nước bên trong truy đuổi chơi đùa.

Tần đại gia đồng thời hiểu được Ngũ Hành phong thủy tướng thuật, gió thổi thời điểm có thể làm cho hoa cỏ, cây cối lá cây bất động, mình quần áo lại tại động, nói rõ khẳng định có nhất định tiêu chuẩn, làm sao không có tiếng tăm gì đến tại một tòa vút bỏ vườn trà đương gác cổng đầu?

Chẳng lẽ nói Đông Phong trà trận có cái gì không biết bí mật, Tần đại gia liền là thù hờ người?

Xe đến trước núi ất có đường, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng.

Lý Trường Thanh chỉ là thoáng có chút hiếu kỳ, trong lòng rất nhanh thoải mái, theo tay cầm lên Thái Cực ngọc bội.

"Túc chủ thu hoạch được truyền thừa tín vật, phù hợp âm dương gia chức nghiệp mở ra điều kiện, ngay tại đang trong quá trình mở ra. . ."

Chư Tử Bách gia địa đồ tự chủ phóng đại, toát ra một tòa " Thái Cực " hai chữ cung điện.

Cung điện bên trái có một con sông, ngụ ý Thanh Long; bên phải là một đầu rồng lưng đường cái, ngụ ý Bạch Hổ; phía sau là một tòa núi cao, ngụ ý Huyền Vũ; phía trước là một cái hồ nhỏ, ngụ ý Chu Tước.

Lý Trường Thanh thì ra hiện tại Thái Cực cung đại môn màu đỏ loét bên ngoài, cửa cung chậm rãi kéo ra.

Một vị mặc màu lam áo vải bọc lấy khăn trùm đầu sau lưng lão giả đi theo ba vị Bạch Bào nam tử trung niên, bốn người một trước ba sau đi ra cửa cung.

"Lão phu Trâu Diễm, mừng đến tiểu hữu mở ra âm dương gia chức nghiệp."

Lão giả treo màu trắng râu quai nón, nhưng thân hình cường tráng, mặt mũi tràn đầy đáng tuổi cười đối Lý Trường Thanh nói.

"Văn bối mộ danh đã lâu!", Lý Trường Thanh đối Trâu Diễm thì lễ nói.

Trâu Diễm là thời kỳ chiến quốc, âm dương học phái nhân vật đại biểu, người xưng " Trâu tử " .

Hiện thực trong xã hội Trâu Diễm tất cả lấy làm đều đã thất truyền, cho nên tên không nổi danh, nhưng Trâu Diễm tương đối với cái khác Chư Tử cũng có thật nhiều đáng giá xưng đạo địa phương.

"Âm dương học thuyết bác đại tinh thâm bao dung vạn vật, tại nơi vị trí xã hội lại lưu truyền không nhiều. Xét thấy tiểu hữu đã thu hoạch được bộ phận Ngũ Hành, phong thủy, tướng thuật học thuyết bản thiếu, liền lấy Ngũ Hành, phong thủy, tướng thuật Nhập môn đi."

Trâu Diễm nói, sau lưng ba vị nam tử trung niên riêng phần mình phụng quyền sách trước.

"Được rồi!", Lý Trường Thanh cung kính tiếp nhận thư đạo.

"Bọn hần ba vị ai cũng có sở trường riêng, người có cái gì không hiểu vấn đề có thể hỏi bọn hần. Chờ người đem trong tay ba quyền sách lĩnh ngộ về sau, có thể truyền thụ cho người kiến thức mới, nhìn người siêng năng cố gắng đem chúng ta âm dương gia một mạch phát dương quang đại!"

Trâu Diễm trong ngôn ngữ đối Lý Trường Thanh cho kỳ vọng cao, ngữ trọng tâm trường nói.

"Văn bối kiệt lực mà vì!", Lý Trường Thanh thành khẩn nói.

"Ừm, đi thôi!", Trâu Diễm khoát tay một cái nói.

Lý Trường Thanh một lần nữa trở lại Chung Nam sơn hạ lầu cò, trong tay ôm ba quyền mới tinh sách.

Sách trang bìa lam đáy bạch khung, trên đó viết « Ngũ Hành đại nghĩa », « thanh túi áo ngữ », « áo gai ý tưởng ».

Tần đại gia đưa tặng ba quyền sách chỉ là bản thiếu, người bình thường cho dù tìm được cũng khó mà lý giải nội dung trong đó.

Lý Trường Thanh ưu thế không gần như chỉ ở tại mỗi quyền sách đều có kỹ càng chú giải, mà lại đứng tại Trâu Diễm sau lưng ba vị trung niên nhân theo thứ tự là « Ngũ Hành đại nghĩa » tác giả Tiêu cát, « thanh túi áo ngữ » tác giả dương quân lòng, « áo gai ý tưởng » tác giả áo gai đạo giả, trực tiếp từ bí tịch sáng tác người đến chỉ đạo, đơn giản liền là hack tồn tại.

Trong rừng chim chóc bay thấp xuống, sắc trời trở nên có chút tối nhạt.

Thanh lãnh Sơn Phong thổi lát phát rừng trúc, màu vàng hoa lan lắc lư ra thướt tha đáng múa.

Một đạo từ sắc thiểm điện vạch phá Trường Không, ngay sau đó truyền đến một đạo sấm rền, mưa rào tầm tã huy sai mà xuống!

Lý Trường Thanh tại lầu cò loại bỏ bốc cháy đồng, hứng thú dạt dào đọc lấy « thanh túi áo ngữ ».

"Khôn nhân Át, Cự Môn từ đầu ra; cần Bính tân, vị vị là Phá Quân; tồn thần hội, đều là Vũ Khúc vị; giáp quý thân, Tham Lang một đường đi. Trái là dương, từ xấu đến tốt hội. Phải là âm, buổi trưa tị đến thân chưa. Thư cùng hùng, giao nhau hợp Huyền Không, hùng cùng thư, Huyền Không quẻ bên trong tìm. Núi cùng nước, đều muốn mình này lý, nước cùng núi, họa phúc tận tương quan. . ."

Nội dung tối nghĩa khó hiểu, Lý Trường Thanh từng chữ từng câu nhìn ghi chú mới có thể miễn cưỡng minh bạch ý tứ trong đó.

Phong Vũ qua đi, trời xanh không mây, Thanh Sơn như lòng mây.

Ngoài núi treo một đạo cầu vòng bảy màu, có mấy con chim mà quanh quẩn trên không trung.

Thúy Trúc lá cây kinh lịch gột rửa sau càng thêm Bích Lục, hoa lan có vài miếng màu vàng cánh hoa thừa thốt tại trong đất bùn.

Hoan Hoan, Hi Hi lười biếng rúc vào bên cạnh đồng lửa, phun ra phần hồng đầu lưỡi liếm láp mình móng vuốt.

Lý Trường Thanh vẫn tại bên cạnh đồng lửa xem sách, thẳng đến tối hà nhuộm đỏ bầu trời.

Trên núi sinh hoạt thanh tịnh, thời gian tựa hồ ngắn hơn, đã tới đầu tháng bảy.

Trong lúc đó, Lưu Húc dương sơn dã Nông Gia Nhạc sinh ý dĩ thường nóng nảy, thường xuyên đến trên núi cùng Lý Trường Thanh cùng một chỗ thu hoạch rau quả.

Lý Trường Thanh để Lưu Húc dương trực tiếp đem tiền chuyển tới tài khoản của mình bên trong, Lý Trường Thanh lại chuyển tới Hứa Hành tài khoản.

Đôi mươi mấy mai kim tệ, lại mua một bao ánh trắng cò hạt giống.

Lý Trường Thanh tại Chung Nam sơn bên trên đã trồng Diệu Oa Thảo, ngày tự cò, ánh trắng cò chung ba loại Linh thảo, nhưng khoảng cách trồng trọt một mẫu Linh thảo nhiệm vụ vẫn có con đường rất dài cần phải đi.

Đến trong thôn tới bãi phóng Lý Trường Thanh người vẫn như cũ rất nhiều, nhưng trừ số ít người bên ngoài cơ bản đều bị Lý Trường Thanh cho cự tuyệt.

Sáng sớm, Lý Trường Thanh tại Lý gia thung lũng tiểu học đọc xong sách, Lê Thiện Ngọc sớm dẫn theo quà tặng tại Lý Trường Thanh trong nhà chờ.

"Lý Sư, xảy ra chuyện!"

Lê Thiện Ngọc vừa đi vừa về địa đạo bước, nhìn thấy Lý Trường Thanh sau thần sắc lo lắng tiến lên địa đạo.

"Không nên gấp gáp, có việc từ từ nói!", Lý Trường Thanh hòa phong mưa phùn đối Lê Thiện Ngọc nói.

"Ngài lần trước dùng Diệu Oa Thảo hạt giống để thủ dịch giúp chúng ta tách ra đi hydro đăng tâm thảo phân, thành phẩm bắc đèn cầm máu bao con nhộng đưa ra thị trường sau tiếng vọng không tệ, hiện tại đã là kim châu thuốc nghiệp chủ đánh sản phẩm! Chúng ta dựa theo ngài chỉ thị phương pháp bồi dưỡng Diệu Oa Thảo, một mực cũng đều không có xảy ra vấn đề gì! Nhưng là đem đến tân hán sau phòng, tất cả Diệu Oa Thảo đều khô héo!"

Diệu Oa Thảo là rút ra đi hydro đăng tâm thảo phân chủ yếu một vòng, không có Diệu Oa Thảo hạt giống để thủ dịch, kim châu thuốc nghiệp chủ đánh sản phẩm bắc đèn cầm máu bao con nhộng liền muốn lâm vào ngừng sản xuất, mà lại Lê Thiện Ngọc tiếp đại lượng bắc đèn cầm máu bao con nhộng đơn đặt hàng, nếu như không thể đúng hạn giao phó, đến lúc đó sau muốn gấp đôi bồi thường phục vụ khách hàng tiền đặt cọc, cho nên Lê Thiện Ngọc gấp đến độ như là kiến bò trên chảo nóng, hùng hục mang mang địa chạy đến Lý gia thung lũng tìm kiếm Lý Trường Thanh trợ giúp.

"Đem đến tân hán hậu thất bên trong mô phỏng hoàn cảnh, dịch nuôi cấy đều không có vấn đề?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Đã xác minh qua, đều theo chiếu ngài tiêu chuẩn tới!", Lê Thiện Ngọc phi thường khẳng định đường.

"Ừm! Trên núi còn có Diệu Oa Thảo, ta mang cho người vài cọng đi qua trước khẩn cấp! Nhưng nói như vậy, thành thực Diệu Oa Thảo là không dễ dàng từ vong, khả năng tồn tại cái gì tại hoa ngầm, tình huống cụ thể đạt được hiện trường nhìn qua sau mới có thể tình huống!"

Chỉ bằng vào Lê Thiện Ngọc miêu tả, cho dù Lý Trường Thanh đối Diệu Oa Thảo sinh hoạt tập tính hiểu rất rõ cũng tìm không ra vấn đề.) !

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Thanh nang áo nữ

"Tạ ơn Lý Sư!"

Lê Thiện Ngọc mục đích chuyến đi này đạt thành, mừng rỡ nói.

"Người chờ một chút!"

Lý Trường Thanh đối Lê Thiện Ngọc nói xong, trở lại Chung Nam sơn đào vài cọng Diệu Oa Thảo chứa ở thuốc khung bên trong mang cho Lê Thiện Ngọc.

"Kim Châu dược nghiệp hơn một ngàn tên nhân viên, cũng sẽ không quên ân tình của ngài!"

Lê Thiện Ngọc ôm thuốc khung như trút được gánh nặng, từ đáy lòng địa đối Lý Trường Thanh nói.

"Ha ha, Diệu Oa Thảo cũng không phải miễn phí!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Diệu Oa Thảo có tiền mà không mua được, ngài nguyên ý bán liền là đối với chúng ta trợ giúp lớn nhất! Đến trước liền chuẩn bị một trăm vạn, trực tiếp đánh tới ngài trong trương mục!"

Lê Thiện Ngọc tỉnh tường Diệu Oa Thảo giá trị, hào không keo kiệt địa đạo.

"Đi thôi, tới người tân hán phòng nhìn xem!"

Lý Trường Thanh chủ yếu là muốn dùng bán Diệu Oa Thảo tiền hồi đoái càng nhiều kim tệ, để hoàn thành trồng trọt một mẫu Linh thảo nhiệm vụ, cũng không phải quả thực muốn kiếm tiền.

"Được rồi! Bắc đèn cầm máu bao con nhộng tại trên thị trường tiếng vọng rất tốt, tiếp đến đại lượng đơn đặt hàng. Nhưng cũ nhà máy thiết bị cổ xưa, diện tích nhỏ bé, theo không kịp sản xuất tốc độ, cho nên mới kiến tân hán phòng, ai biết xảy ra loại sự tình này!"

Sau khi lên xe, Lê Thiện Ngọc hướng Lý Trường Thanh giảng thuật chuyện nguyên do.

"Tân hán phòng kiến ở đâu?", Lý Trường Thanh nói.

"Trong huyện khu đang phát triển đều đã hoạch định xong, mà lại tân hán phòng diện tích chiếm diện tích tương đối lớn, không có có thể dùng Thổ Địa, lại vừa vận nhân cơ hội này đem nhà máy đem đến quê nhà của ta nam thạch trấn bảy dặm thôn."

Kỳ thật Lê Thiện Ngọc sớm đã có đem Kim Châu dược nghiệp đem đến bảy dặm thôn ý nghĩ, chỉ là một mực không có thích hợp thời cơ.

Bảy dặm thôn tại Cốc Dương huyện mặt phía bắc, thuộc về đồi núi hình dạng mặt đất, có đông đảo sườn núi nhỏ. Trong thôn cư dân trên cơ bản đều là Kim Châu dược nghiệp cốt cán, đi theo giầy không ít tiền, tại toàn bộ ẩm an thị đều là nổi danh giàu có thôn.

Nam thạch trấn đến bảy dặm thôn đoạn đường so huyện cấp đường cái đều còn rộng rãi hơn, cỗ xe bình ổn đi chạy.

Lý Trường Thanh ngồi ở vị trí kế bên tài xế xem mắt phi thường khoáng đạt, ngay phía trước có ba tòa gò núi sắp xếp hình dạng tựa như là miệng chữ thiếu đi dưới đáy quét ngang.

"Phía trước hẳn là bảy dặm thôn đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý Sư tới qua bảy dặm thôn?", Lê Thiện Ngọc hỏi.

"Đoán!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý Sư lợi hại, chưa từng tới đều có thể đoán được! Nhìn thấy phía trước ba tòa núi không, cái kia chính là bảy dặm núi! Núi bên trái là bảy dặm thôn, bên phải là mới xây viên công túc xá, ba tòa trong núi ở giữa liền là mới xây nhà máy!"

Lê Thiện Ngọc nói đến bảy dặm thôn tràn đầy tự hào biểu lộ, hướng Lý Trường Thanh giới thiệu nói.

"Hán chỉ là ai chọn?", Lý Trường Thanh nói.

"Hắc hắc, Lý Sư, nói ra không sợ người chê cười, mời chúng ta Cốc Dương huyện phong thủy đại sư giao đức núi! Lúc trước Cốc Dương huyện một trung đem đến mới giáo khu về sau, thành tích thi tốt nghiệp trung học một năm so một năm chênh lệch, cuối cùng trải qua phong thủy đại sư giao đức núi chỉ điểm ở cửa trường học chờ bốn khóa Quế Hoa cây, năm thứ hai huyện Nhất Trung thành tích thi tốt nghiệp trung học liền thay đổi tốt hơn! Ngài là quốc tế nhà số học khả năng không tin phong thủy, nhưng cái này cái đồ vật tin tà tin rằng là có còn hơn là không, người làm ăn liền đồ cái may mắn."

Lê Thiện Ngọc hết lòng tin theo phong thủy, không yên lòng Lý Trường Thanh khó mà tiếp nhận, giải thích nói.

"Tân nhất bên trong a. . ."

Lý Trường Thanh liền tốt nghiệp ở tân nhất bên trong, đối Lê Thiện Ngọc nói hơi có hiểu rõ.

Trước kia tại lần trước bên trong thời điểm, hàng năm đều có một hai vị học sinh có thể thi đậu Thủy Mộc đại học, Yên Kinh đại học.

Từ khi đem đến tân nhất bên trong về sau, liền rốt cuộc không có người thi bên trên Mizuki, Yên Kinh hai chỗ đại học, bên trên một bản tuyển người đều so trước kia muốn ít một chút, trồng lên bốn khóa Quế Hoa phía sau cây xác thực có chỗ khởi sắc.

"Thế nào?", Lê Thiện Ngọc gặp Lý Trường Thanh biểu lộ rất cổ quái, nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Không có việc gì!", Lý Trường Thanh lắc đầu nói.

"Ngài không thấy lạ liền tốt!", Lê Thiện Ngọc lúng túng nói.

Trước kia Lý Trường Thanh xác thực cho rằng phong thủy học thuyết là giả dối không có thật, nhưng mở ra âm dương gia chức nghiệp nghiên cứu « thanh nang áo ngữ » về sau, đối phong thủy có mới lý giải.

Phong thủy là cổ đại nhà hiền triết nhóm nghiên cứu thiên văn địa lý cùng nhân loại nghỉ ngơi lấy lại sức một môn học văn, hạch tâm là khí tràng ưu tuyển cùng ưu hóa tổ hợp, một loại có quan hệ hoàn cảnh cùng người học văn, lý luận cùng thực tiễn tổng Hợp Thể, chủ yếu có thể chia làm dương trạch cùng âm trạch hai bộ phận lớn.

Dương trạch là người sống ở lại hoạt động nơi chốn, âm trạch là người chết mộ huyết. Phong thủy lý luận hữu hình trang hoàng cùng dùng thuốc lưu thông khí huyết phái phân chia, cái trước trọng tại lấy sông núi tình thế luận cát hung, cái sau trọng tại lấy âm dương, quẻ lý luận cát hung. Phong thủy hạch tâm là "Sinh khí", khái niệm hết sức phức tạp, liên quan đến Long mạch, minh đường, huyết vị, dòng sông, phương hướng các loại, đối thời gian, phương vị, địa điểm đều có giảng cứu.

Kim Châu được nghiệp tân hán phòng ba mặt núi vây quanh ở giữa bằng phẳng, ngay phía trước có một dòng sông nhỏ.

Tại « thanh nang áo ngữ » ghi chú bên trong nói: "Không còn ba đóng lại hào gia, ba không khép lại loạn như tê đại; như thông bể bên trong cầu không pháp, đập đất Trần Châu đầy hươu xe."

Ngồi sau có chỗ dựa, trước hướng minh đường có nước, trước có chiếu, sau có dựa vào, phong thủy cách cục rất không tệ.

Đến tiểu Hà đi đến một ngàn mét có cái ngã tư đường, ngay phía trước liền là Kim Châu được nghiệp tân hán phòng.

Nhà máy chiếm diện tích mấy ngàn mẫu, chỉnh tề quy hoạch, dựng thẳng có ba hàng phòng ốc.

Ở giữa thủ sắp xếp có tòa nhà cao lầu, là Kim Châu được nghiệp tổng hợp hành chính lầu, tương đối với cái khác nhà máy lộ ra khí phái đường hoàng.

Lê Thiện Ngọc xe còn có xa mười mấy mét, trong phòng gát cửa Bảo An liền đem đại cửa mở ra nghênh đón.

Xe dừng ở tổng hợp hành chính trước lầu, Lê Thiện Ngọc trước xuống xe bang Lý Trường Thanh mở cửa xe.

Trước lầu trên bậc thang mấy vị Kim Châu được nghiệp cao quan chính cùng một vị để tóc dài sức lấy sợi râu nam tử trung niên trò chuyện với nhau.

"Trong xe người trẻ tuổi là nhà nào công tử ca ai? Lê tổng vậy mà tự mình giúp hấn mở cửa xe!"

Nam tử trung niên nhìn thấy một màn này, nội tâm phi thường kinh ngạc hỏi.

"Lý gia thung lũng quốc học đại sư Lý Trường Thanh, đúng là hấn giúp chúng ta Kim Châu được nghiệp tách ra đi hydro đăng tâm thảo phân!"

Kim Châu được nghiệp cao quan nhóm thường xuyên nghe Lê Thiện Ngọc nâng lên Lý gia thung lũng quốc học đại sư Lý Trường Thanh, đều đi theo đi nghe qua Lý Trường Thanh đọc sách, đối Lý Trường Thanh tức cảm kích lại kính nể, tựa hồ không có bất luận cái gì ngoài ý muốn.

"Quốc học đại sư?", nam tử trung niên bản muốn đi lên dựng hạ phương pháp, nghe xong có chút khinh miệt, nhưng không có hoàn toàn biểu hiện ra ngoài.

"Lý Sư, mấy vị này là chúng ta Kim Châu được nghiệp cao quan!", Lê Thiện Ngọc hướng Lý Trường Thanh giới thiệu nói.

"Ngài thế nhưng là chúng ta Kim Châu được nghiệp ân nhân, cuối cùng có cơ hội ở trước mặt hướng ngài nói một tiếng tạ!"

Cao quan nhóm lần thứ nhất tiếp xúc gần gũi Lý Trường Thanh, đều phi thường chân thành tha thiết nói.

"Khách khí!", Lý Trường Thanh nói.

Nam tử trung niên gặp Lý Trường Thanh vừa đến đã che lại hấn danh tiếng, sắc mặt kéo xuống có chút không vui.

"Vị này liền là chúng ta Cốc Dương huyện phong thủy đại sư giao đức núi tiên sinh!"

Lê Thiện Ngọc chú ý tới giao đức núi sắc mặt, cũng không dám đắc tội, hướng Lý Trường Thanh giới thiệu nói.

Lý Trường Thanh mỉm cười, gật đầu ra hiệu.

"Ừm!", giao đức núi nhẹ nhàng địa ứng một tiếng.

"Lê Viễn Tường đâu?"

Lê Thiện Ngọc liếc nhìn một chút, không vui nói.

Lê Viễn Tường là Kim Châu được nghiệp phó tổng, chủ yếu phụ trách quản lý tiêu thụ nghiệp vụ, có địa vị vô cùng quan trọng.)

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Chỉ đổi 1 câu!

Chuyển tới tân hán sau phòng, Diệu Oa Thảo không hiểu khô héo.

Nhân viên công tác lập tức kiểm tra các hạng chỉ tiêu, trong phòng mô phỏng hoàn cảnh, dịch nuôi cấy đều là bình thường.

Kim Châu được nghiệp ngừng sản xuất, tồn tại hai loại khả năng tính.

Diệu Oa Thảo tự thân xuất hiện tật bệnh, hoặc là trong phòng phong thủy cách cục có vấn đề.

Lê Thiện Ngọc lòng nóng như lửa đốt, tiến về Lý gia thung lũng mua sắm mới Diệu Oa Thảo, đồng thời mời Lý Trường Thanh rời núi.

Mà Lê Viễn Tường thì đi gặp Phó Đức Sơn, để hán hỗ trợ nhìn xem trong phòng trang trí phải chăng phạm vào kỵ hỷ.

Hai người chia ra hành động, mỗi người quản lý chức vụ của mình, nhưng thời điểm then chốt, Lê Viễn Tường lại không biết tung tích.

Lê Thiện Ngọc đến đồng thời chiêu đãi Lý Trường Thanh, Phó Đức Sơn, Lý Trường Thanh là nhà khoa học, quốc học đại sư, Phó Đức Sơn là phong thủy đại sư, hai thân phận xung khắc như nước với lửa, làm không tốt có thể sẽ đồng thời đắc tội hai vị Đại Sư cấp nhân vật khác, Lê Thiện Ngọc đành phải tương khí vung đến Lê Viễn Tường trên thân.

"Lê phó tổng đầu vô cùng đau đớn, chịu không được đi bệnh viện!"

Kim Châu được nghiệp tiêu thụ tổng thanh tra Hồ Thắng suất gặp Lê Thiện Ngọc tựa hồ có chút sinh khí, cẩn thận từng li từng tí giải thích nói.

"Làm sao làm, lại có người sinh bệnh!", Lê Thiện Ngọc cau mày, buồn bực nói.

"Trước lúc này cũng có người sinh bệnh?", Lý Trường Thanh nói.

"Đúng nha, đã có bảy tám vị nhân viên công tác cảm mạo nóng sốt! .", Lê Thiện Ngọc nói.

"Trong phòng trang trí vật phẩm bày ra đều có giảng cứu, như xử trí không kịp, liền có khả năng dẫn đến âm dương bất hoà, người cũng rất dễ dàng ngoại tà xâm lấn, sức miễn dịch hạ xuống mà sinh bệnh! Nếu như không có đoán sai, sinh bệnh nhân viên công tác đều tại tổng hợp hành chính lâu bên trong công việc đi!"

Phó Đức Sơn giả ra phó cao thâm mặt trầm đáng vẻ, cực kỳ tự tin nói.

"Ừm ừm!", Lê Thiện Ngọc liên tục gật đầu nói.

"Phó đại sư thần cơ diệu toán!", Hồ Thắng suất xu nịnh nói.

"Diệu Oa Thảo cũng tại tổng hợp hành chính lâu bên trong sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Đúng! Diệu Oa Thảo đối Kim Châu được nghiệp cực kỳ trọng yếu, an bài tại tổng hợp hành chính lâu có lợi cho giám thị!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Thực vật cũng không ngoại lệ!",

Phó Đức Sơn liếc mắt Lý Trường Thanh, sâu kín bổ sung một câu.

"Phó đại sư cảm thấy tổng hợp hành chính lâu trong phòng phong thủy cách cục có vấn đề?", Lê Thiện Ngọc hỏi.

"Không sai!", Phó Đức Sơn phi thường khẳng định nói.

"Làm phiền Phó đại sư!", Lê Thiện Ngọc cung kính nói.

"Phía trước dẫn đường đi, mỗi một gian phòng ốc đều đừng bỏ qua!"

Phó Đức Sơn thành công đem đi Lý Trường Thanh danh tiếng, hài lòng nói.

"Được rồi!", Lê Thiện Ngọc nói.

Tổng hợp hành chính lầu tổng cộng sáu tầng, ở giữa có cái hình tròn đại sảnh, trên cùng là trong suốt pha lê vòm.

Phó Đức Sơn tại Lê Thiện Ngọc các loại dẫn đầu hạ bước vào tổng hợp hành chính lầu, Lý Trường Thanh nhiều hứng thú đi theo đội ngũ đằng sau, giữ im lặng!

"Lê tổng, lầu một trang trí phong cách như thế nào là màu lam phong cách đặt cơ sở đâu?", Phó Đức Sơn cau mày hỏi.

"Lầu một chủ yếu là sân khấu tiếp đãi, thương vụ hiệp đàm, vinh dự trưng bày, cùng nhân viên hoạt động thất. Ngay lúc đó nhà thiết kế nói màu lam phong cách tương đối thư giãn, có lợi cho nhân viên, hộ khách buông lỏng tâm tình!"

Lê Thiện Ngọc tại trong tình mời lấy nhà về kiểu nổi tiếng, nhằm vào mỗi một tầng công năng phối hợp.

"Ồ nháo! Lầu một khí âm nặng nhất, màu cam thuộc hỏa, vừa vận trung hoà khí âm! Mà màu lam thuộc thủy, vừa vận sẽ trọng khí âm, trường kỳ tại hoàn cảnh như vậy bên trong sẽ đến viêm khớp!", Phó Đức Sơn không khách khí chút nào nói.

"Đúng đúng đúng!", Lê Thiện Ngọc tựa như là làm sai sự tình hài tử, bồi tội nói.

"Tụ Bảo Bồn sao có thể bày ở xông vị đâu? Dễ dàng sinh ra tài vụ tranh chấp!"

Đến lầu hai tiêu thụ bộ, tại miệng cửa trên kệ bày biện một cái Tụ Bảo Bồn, Phó Đức Sơn cầm la bàn nói.

"Mời Phó đại sư chỉ điểm!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Công hướng Đông Nam, Tụ Bảo Bồn hẳn là bày ở khôn vị!"

Phó Đức Sơn bung la bàn chân đạp cương bộ, làm như có thật địa chỉ vào tiêu thụ bộ vị trí giữa nói.

"Mấy người các người đem Tụ Bảo Bồn chuyển tới Phó đại sư nói vị trí đi!", Lê Thiện Ngọc đối bên người nhân viên công tác nói.

"Căn phòng làm việc này là của ai?", Phó Đức Sơn bên trên lầu ba về sau, tại một gian rộng lượng trong văn phòng hỏi.

"Lê Viễn Tường!", Lê Thiện Ngọc đáp.

"Vậy mà tướng cửa sổ mở tại phía tây bắc, âm sát thịnh nhất phương hướng, khó trách hần sẽ đau đầu!"

Phó Đức Sơn một bộ không ngoài sở liệu đáng vẽ, đối Lê Thiện Ngọc nói.

"Chỉ có một gian phòng làm việc là cái này hướng, Lê Viễn Tường thích xem trên núi phong cảnh cố ý chọn, quay đầu để hần đối một gian phòng làm việc đi!"

Lê Thiện Ngọc cùng Lê Viễn Tường là đường huynh đệ, đối Hồ Thắng suất nói.

"Chờ Lê phó tổng trở về liền nói với hần!", Hồ Thắng suất nói.

"Khu làm việc vực cửa không thể đối com trưa sảnh, buổi trưa trong nhà ăn ở giữa tấm gương sẽ đem sát khí chiết xạ đến khu làm việc!"

Lầu bốn chủ yếu là phụ trách tài vụ, hành chính nhân viên công việc, nữ tính tương đối nhiều, Phó Đức Sơn chỉ vào một diện tấm gương nói.

"Để cho người ta đem tấm gương phá hủy!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Lầu năm hành lang quá dài, vượt qua lầu thể hai phần ba, dễ dàng sinh sôi âm khí, bất lợi cho thực vật sinh trưởng, người ở lại!", Phó Đức Sơn nói.

"Nói như vậy, Diệu Oa Thảo khô héo có thể là bởi vì âm khí trọng, đến lúc đó sắp xếp người thay đổi không gian kết cấu, giảm bớt hành lang chiều dài!"

Lê Thiện Ngọc gặp Phó Đức Sơn nói chuyện hành động có lý có cứ, cơ bản hoàn toàn tin tưởng Phó Đức Sơn lý do thoái thác.

Lầu sáu là phòng họp, cùng chứa đựng chút tạp vật, Phó Đức Sơn ngược lại là không nói gì thêm.

Trở lại Lê Thiện Ngọc trong văn phòng, phân chủ khách ngồi xuống, trợ lý dâng lên pha tốt trà.

"Ai, người không biết không sợ a! Dốc hết sức bình sinh giúp các người Kim Châu được nghiệp tìm tới tuyệt hảo phong thủy bảo địa, lại bị các người trang trí thành dạng này, xin hỏi là nơi nào mời người?"

Phó Đức Sơn bung chén trà nhấp một ngụm, thờ dài nói.

"Trong tình mời tới. . . , sớm biết như thế, liền không nên bỏ gần tìm xa!"

Lê Thiện Ngọc biết Phó Đức Sơn đang trách tội tổng hợp hành chính lâu trang trí không có mời hẳn xem phong thủy, lúng túng nói.

"Cũng may mắt bò làm chuông, vẫn chưa là muộn, bây giờ còn có cứu vớt cơ hội!", Phó Đức Sơn nắm nói.

"Đều nghe Phó đại sư phân phó!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Lê tổng, sao có thể đều nghe ta phân phó đâu? Ta chính là nói mò cái gì, ngài không phải thân tự do Lý gia thung lũng mời tới quốc học đại sư sao? Không biết Lý đại sư có cao kiến gì?"

Phó Đức Sơn đối Lý Trường Thanh hơi có nghe thấy, nhưng chưa từng để ở trong lòng, hôm nay gặp Lê Thiện Ngọc tự mình đi mời Lý Trường Thanh, lại phải phó tổng Lê Viễn Tường đi mời mình, rõ ràng tướng mình nhìn càng thêm nhẹ, cho nên có chút nhăm vào nói.

"Nha! Lý Sư, lạnh nhạt ngài, thật sự là thật có lỗi! Ra cái này việc sự tình đều cho hồ đồ, cô phụ ngài ngày bình thường thư âm thanh dạy bảo, hôm nào nhất định chịu đền nhận tội!"

Lê Thiện Ngọc vỗ ót một cái, mặt mũi tràn đầy áy náy địa đối Lý Trường Thanh nói, cũng có bang Lý Trường Thanh giải vây ý tứ.

"Ha ha, không có chuyện gì! Đã Phó đại sư muốn nghe xem ý kiến của ta, vậy ta liền nói một chút đi!"

Lý Trường Thanh cũng không thêm đề ý, cười cười nói.

"Mời!", Phó Đức Sơn nói.

"Phó đại sư nói bên trong, chỉ đối một câu!", Lý Trường Thanh nhìn xem Phó Đức Sơn, bình tĩnh nói.)

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Phong thủy bảo địa?

Một câu ra, đám người kinh.

Lê Thiện Ngọc các loại trong ấn tượng, Lý Trường Thanh tao nhã nho nhã, hi hữu có sắc bén như thế ngôn từ, đều phi thường ngoài ý muốn.

"Nói thế nào?", Phó Đức Sơn mặt có vẻ giận, nhưng Lý Trường Thanh dù sao cũng là Lê Thiện Ngọc tự mình mời tới khách nhân, không nhìn tăng diện nhìn Phật môn, cố nén không có phát tác, lạnh lùng thốt.

"Nói mò nói!", Lý Trường Thanh nói.

"Hừ, lúc đầu xem ở Lê tổng trên mặt mũi không muốn cùng người so đo, người lại được đà lần tới! Một cái râu ria đều không có dài đủ người lại dám tại nơi này nói khoác mà không biết ngượng, nhất định phải cho cái giao phó!"

Phó Đức Sơn như núi lửa bộc phát, tức giận đứng lên nói.

"Nói vài lời nói thật mà thôi, Phó đại sư không cần tức giận!", Lý Trường Thanh sẽ không bởi vì Phó Đức Sơn nhắm vào mình mà cố ý phản bác Phó Đức Sơn, chỉ là tại khách quan kể lễ chân tướng của sự thật, sẽ không theo Phó Đức Sơn đưa khí, bình tĩnh tự nhiên địa đạo.

"Tốt, tốt, tốt, ta đến muốn nghe một chút người có thể nói ra hoa gì đến!", Phó Đức Sơn giận quá thành cười, cắn răng lại nơi đây nói.

"Phó đại sư tướng tổng hợp hành chính lâu đủ loại nguyên do sự việc quy tội đến trong phòng phong thủy cách cục có vấn đề, thực thì không phải vậy!", Lý Trường Thanh thần sắc như thường, nhẹ nhàng địa đạo.

"Người hiểu phong thủy sao? Nếu như không phải trong phòng phong thủy cách cục có vấn đề, chẳng lẽ là tổng hợp hành chính lâu phong thủy vị trí có vấn đề?", Phó Đức Sơn trực tiếp chỉ vào Lý Trường Thanh nổi giận nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Ha ha, toàn bộ Cốc Dương huyện đều tại thịnh truyền Lý gia thung lũng quốc học đại sư như thế nào lợi hại, lúc đầu cho là người sẽ có chút bản sự, ai biết người cầu thí cũng đều không hiểu!", Phó Đức Sơn khinh thường cười nói.

"Hai vị đều là chúng ta Cốc Dương huyện kỳ nhân, có chuyện hảo hảo nói mà!", Lê Thiện Ngọc hoà giải nói.

"Kim Châu được nghiệp ba mặt núi vây quanh, tựa như là một trương mở miệng lớn, sau lưng núi có một đầu sơn mạch uốn lượn mà đến, phía trước có sông như thất lưng ngọc, chính là Kim Thiên Thôn Nguyệt phong thủy cách cục! Năng Tiếp Dẫn tài vận hợp thành tụ tại một điểm, mà cái giờ này liền là tổng hợp hành chính lâu vị trí! Tướng tổng hợp hành chính lâu đắp lên cái điểm này, Kim Châu được nghiệp nhất định có thể sinh ý thịnh vượng, tài nguyên Quảng tiến! Người lời trẻ con răng trắng, lại còn nói Kim Châu được nghiệp tổng hợp hành chính lâu phong thủy cách có vấn đề!"

Phó Đức Sơn nộ khí chưa tiêu, lồng ngực khi dễ kích động nói.

"Theo Phó đại sư lời nói, lầu một sắc diệu, lầu hai Tụ Bảo Bồn trưng bày vị trí, lầu ba cửa sổ hướng, lầu bốn tấm gương, lầu năm hành lang phạm phong thủy kiêng kỵ,

Tổng hợp hành chính lâu mới có thể xuất hiện các loại hiện tượng lạ?", Lý Trường Thanh nói.

"Đương nhiên!", Phó Đức Sơn khẳng định nói.

"Mượn la bàn dùng một lát!", Lý Trường Thanh lắc đầu, Phó Đức Sơn chỉ có thể nói là hơi biết phong thủy, nhưng còn chưa Nhập môn.

"Lượng người cũng đùa nghịch không bày trò!", Phó Đức Sơn đem mình la bàn ném cho Lý Trường Thanh nói.

"La bàn kim đồng hồ chỉ hướng cái gì phương vị?"

Lý Trường Thanh tướng Lê Thiện Ngọc chờ đưa đến Lê Viễn Tường văn phòng, hướng Phó Đức Sơn hỏi. .

"Chính Nam Phương!", Phó Đức Sơn nói.

"La bàn kim đồng hồ chỉ hướng cái gì phương vị?"

Lý Trường Thanh đợi đến lầu năm hành lang về sau, Lý Trường Thanh lại hỏi.

"La bàn là thầy phong thủy nhập môn cơ sở, người ngay cả la bàn cũng sẽ không dùng, cũng dám nói bừa phong thủy? Nhớ kỹ la bàn kim đồng hồ khẳng định chỉ tại chính Nam Phương!", Phó Đức Sơn cảm thấy Lý Trường Thanh đang tiêu khiển hấn, khinh miệt nói.

"Tốt, chúng ta đi lầu một đại sảnh đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý Sư, tổng hợp hành chính lâu phong thủy thật có vấn đề?", Lê Thiện Ngọc thấp thòm hỏi.

"Đợi chút nữa người liền rõ ràng!", Lý Trường Thanh bất trí khả phủ nói.

Lầu một đại sảnh hình tròn trưng bày mấy cái ghế sa lon, đỉnh đầu liền là trong suốt pha lê vòm, lấy ánh sáng vô cùng tốt.

Lý Trường Thanh hí mắt, có thể thấy được đại sảnh trần ngập nhợt ánh nhợt hiện màu xám khí thể.

Lấy trong đại sảnh ở giữa chấm tròn nồng nặc nhất, vừa lúc là bàn trà vị trí.

Lý Trường Thanh tướng la bàn đặt ở bàn trà ở giữa, la bàn kim đồng hồ vậy mà không có quy luật chút nào hồi hải loạn chuyển!

"Chuyện gì xảy ra, la bàn kim đồng hồ đều là chỉ hướng chính Nam Phương nha? Chẳng lẽ là. . .", Phó Đức Sơn quá sợ hãi địa đạo.

La bàn kim đồng hồ cùng la bàn đồng dạng, chỉ hướng chính nam, Lê Thiện Ngọc chờ đều hiểu, nhìn thấy một màn trước mắt đều nghi vấn trùng điệp.

"Lý Sư, vì sao lại như vậy chứ?", Lê Thiện Ngọc tâm một lần nữa treo lên, sầu lo mà hỏi thăm.

"Đem bàn trà đẩy ra!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi!", Lê Thiện Ngọc đạo, lập tức có nhân viên công tác tướng bàn trà dọn đi.

"Căn nguyên ngay tại nơi này!", Lý Trường Thanh tướng chân phải mũi chân đặt lên một vị trí, thần nhiên nói.

"Lý Sư, ngại điểm địa phương có vấn đề gì không?", Lê Thiện Ngọc hỏi.

"Người dùng tay sờ một chút liền biết!", Lý Trường Thanh nói.

"Tê, thật mát!"

Lê Thiện Ngọc đưa bàn tay đặt ở Lý Trường Thanh điểm vị trí, tựa như sờ tại một khối băng bên trên, lập tức rút về, kinh ngạc nói.

"Ta thử một chút, giống như cũng chỉ có Lý Sư vừa rồi điểm phá lệ lạnh buốt, cái khác địa phương nhiệt độ tương đối muốn cao một điểm!"

Hồ Thắng Tuyền xung phong nhận việc, dùng tay ở chung quanh đều tìm tòi một vòng sau nói.

"Thắng bảy chính là lúc nóng nhất trong năm, cái này cái địa phương nhiệt độ làm sao lại giống khối băng đồng dạng đông lạnh tay đâu?"

Sự tình ra khác thường tất có yêu, Lê Thiện Ngọc lo lắng bất an, không hiểu hỏi.

"Đề Phó đại sư nói đi!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Khụ khụ, Lý đại sư ngài thật biết nói đùa! Ngài năng vọng khí điểm huyết, mới thật sự là phong thủy đại sư! Ta chỉ bắt quá là hiểu chút phong thủy tri thức, trong núi không lão hồ Hàu từ xưng Bá Vương! Nếu là sớm biết chúng ta Cốc Dương huyện có ngài dạng này cao thủ phong thủy, ta cũng không dám tự xưng đại sư!"

Phó Đức Sơn nhìn thấy la bàn kim đồng hồ loạn chuyển về sau, nghĩ đến một loại khả năng, nơi đây có âm sát! Lý Trường Thanh có thể tìm tới âm sát chỗ tiết điểm, nhất định đạt đến vọng khí cấp độ. Sẽ vọng khí thấy phong thủy mới có thể miễn cưỡng xưng là đại sư, như hắc như vậy hiểu được chút phong thủy tri thức, nhưng sẽ không vọng khí thấy phong thủy chỉ có thể đợi tại tiểu địa phương, trèo lên không được nơi thanh nhã.

Mà một vị năng vọng khí phong thủy đại sư bình thường đều là quan to hiển quý thượng khách, có được năng lượng to lớn, Phó Đức Sơn đặc tội không nói, nghĩ hết lượng văn hồi.

"Cái này. . ."

Lê Thiện Ngọc chờ gặp Phó Đức Sơn trở mặt so lật sách nhanh hơn, mới vừa rồi còn vênh vào hung hăng chỉ trích Lý Trường Thanh, trong nháy mắt liền trở nên ti khiêm, đều ghen hòng nhìn trần trời hoàn toàn nhìn không đến.

"Không sao, ta không lại so đo, để người nói người cứ nói đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi, Lý đại sư, vậy ta liền múa rìu qua mắt thợ một lần! Nói ra thật xấu hổ, chính như Lý đại sư lời nói, ta xác thực chỉ đối một câu! Cái khác đều tại nói mò, nhưng là năng lực cá nhân có hạn, hi vọng Lê tông đừng nên trách! Các người vừa rồi sờ được địa phương sờ đi lạnh buốt, hẳn là âm sát tụ tập địa phương!"

Phó Đức Sơn hướng Lê Thiện Ngọc xin lỗi, sau đó giải thích nói.

"Người không phải nói, Kim Châu được nghiệp tân hán phòng là Kim Thiên Thôn Nguyệt phong thủy cách cục, tổng hợp hành chính lâu là phong thủy ngăn cách bảo huyết chỗ ở đây sao? Vì sao lại là âm sát tụ tập địa phương đâu?"

Tướng âm sát tụ tập địa phương nói thành phong thủy bảo địa bảo huyết, Lê Thiện Ngọc tướng tổng hợp hành chính lâu xây ở âm sát trên huyết, trong đó liên quan quá lớn, không phải một câu xin lỗi liền có thể giải quyết, tức giận nói.

"Kỳ thật Phó đại sư nói đến cũng không sai, chỉ từ địa hình đến xem, Kim Châu được nghiệp tân hán đúng là khối phong thủy bảo địa!", Lý Trường Thanh nói.)! !

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Hà Quang Diệu

"Lý Sư, ngài không phải mới vừa nói tổng hợp hành chính lâu phong thủy có vấn đề, mà lại điểm ra âm sát huyết rồi sao?"

Lê Thiện Ngọc nghe rất mơ hồ, lơ ngơ địa đạo.

"Âm sát thường thường sẽ mang đến tật bệnh, vận rủi, tai nạn chờ không rõ, tướng tổng hợp hành chính lâu xây ở âm sát trên huyết như là tướng mình đặt

ở Liệt Hòa bên trên sắc nường! Chẳng lẽ sự tình có chuyển cơ?"

Phó Đức Sơn lông mày vừa nhấc, phi thường ngoài ý muốn, ánh mắt tràn ngập chờ mong nhìn qua Lý Trường Thanh.

"Trong phúc có họa, phong thủy bảo địa một khi lọt vào phá hư liền có khả năng biến thành ác địa!", Lý Trường Thanh nói.

"Kim Châu được nghiệp tân hán phong thủy lọt vào phá hư?", Lê Thiện Ngọc lông mày nhú chặt nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý Sư, có cái gì cứu vớt biện pháp sao?",

Kim Châu được nghiệp tân hán phong thủy đầu nhập đại lượng tài chính, Lê Thiện Ngọc lo lắng hỏi.

"Đúng là trong họa có phúc, ác địa trải qua cải tạo cũng có thể biến thành phong thủy bảo địa!", Lý Trường Thanh nói.

"Cụ thể nên như thế nào thao tác đâu?", Lê Thiện Ngọc lo lắng địa đạo.

"Dựa theo phong thủy lý luận, tổng hợp hành chính lâu vị trí đích thật là toàn bộ phong thủy cách cục bảo huyết chỗ, nhưng bảo huyết lại biến thành âm sát huyết, dẫn đến Kim Châu được nghiệp liên tiếp xảy ra vấn đề! Tổng hợp hành chính lâu âm sát huyết tựa như ổ bệnh, nhưng cụ thể nguyên nhân bệnh đến tột cùng là cái gì?"

Phó Đức Sơn hiểu được cơ sở phong thủy tri thức, hỏi tại điểm mấu chốt bên trên.

"Không rõ ràng!", Lý Trường Thanh lắc đầu nói.

"Ai, Lý Sư, ngại đều không có cách nào, vậy còn có người nào có thể cứu Kim Châu được nghiệp đâu?", Lê Thiện Ngọc thần sắc uể oải nói.

"Son ngoại hữu son, trên đời cao nhiều người đâu! Người trước tiên đem Diệu Oa Thảo bồi dưỡng thất chuyển dời đến cái khác nhà máy, tổng hợp hành chính lâu tạm thời không muốn ở người, chờ âm sát huyết vấn đề giải quyết sau lại mang vào đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý Sư, ngại đã là ta gặp qua nhất có người có bản lĩnh, đi nơi nào tìm cao nhân nha?"

Bây giờ thế đạo, lừa đảo rất nhiều, có thật bản lĩnh người ít càng thêm ít, Lê Thiện Ngọc ủ rũ có chút bất đắc dĩ nói.

"Lê tổng có nghe nói qua Ôn An thị Hà Quang Diệu Hà đại sư?",

Phó Đức Sơn nói.

"Còn phẩm tập đoàn thủ tịch cổ vấn, Hà Quang Diệu?", Lê Thiện Ngọc nói.

"Đúng nha!", Phó Đức Sơn nói.

"Nghe nói còn phẩm tập đoàn bởi vì có Hà Quang Diệu tồn tại, tòa nhà khai thác tuyên chỉ phi thường tốt, mà lại am hiểu bố trí trong cư xá phong thủy cách cục, cho nên bán được cực nhanh! Ôn An thị phú thương danh lưu phẩm là có trường bối tạ thế, muốn tìm Hà Quang Diệu điểm huyết người đều chen phá đa đâu! Phó đại sư, người cùng Hà Quang Diệu Hà đại sư có giao tình?"

Hà Quang Diệu đại danh tại toàn bộ Ôn An thị phong thủy giới số một, Lê Thiện Ngọc đương nhiên sẽ không lạ lẫm, hướng Phó Đức Sơn hỏi.

"Lúc còn trẻ cùng Hà đại sư mù hấn qua, cũng coi như có chút giao tình! Lê tổng, việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, để Kim Châu được nghiệp tạo thành tổn thất thật lớn! Bây giờ nói nói xin lỗi cũng vu sự vô bổ, nếu như ngại cảm thấy Hà đại sư còn thành, ta nguyện ý giúp ngại dẫn tiến một chút!", Phó Đức Sơn thành khẩn nói.

Kim Châu được nghiệp tại Cốc Dương huyện có thể xếp tới trước ba, nhưng Cốc Dương huyện tại Ôn An thị thuộc về kinh tế không phát đạt địa khu, Lê Thiện Ngọc đến Ôn An thị liền chỉ có thể coi là bình thường. Mà Hà Quang Diệu tại Ôn An thị đều thuộc về đỉnh tiêm tồn tại, năng mời được hán người không nhiều.

"Hà Quang Diệu đại sư là Ôn An thị phong thủy danh sư, nếu như ngại năng mời đến hán tự nhiên là cho dù tốt bất quá!", Lê Thiện Ngọc tựa hồ nhìn thấy một tia hi vọng.

"Lê tổng yên tâm, đánh bạc tám mặt mo này kéo cũng phải cấp người kéo qua!", Phó Đức Sơn nói.

"Trước mắt âm sát huyết không có bộc phát, chỉ là đối tổng hợp hành chính lâu có ảnh hưởng, tướng Diệu Oa Thảo bồi dưỡng thất chuyển dời đến mới nhà máy liền có thể tiếp tục sản xuất. Nhưng đoán chừng tiếp tục không được bao lâu, nhanh chóng mời người giải quyết đi, nếu không các người Kim Châu được nghiệp chỉ có thể một lần nữa tuyên chỉ xây lại!", Lý Trường Thanh nhắc nhở nói.

"Hôm nay buổi chiều liền đi!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Người đi đi, khiến người khác tiễn ta về nhà đi là được!", Lý Trường Thanh nói.

"Như vậy sao được, sự tình cũng không vội tại một hai giờ, vẫn là ta tự mình đưa ngài trở về đi!", Lê Thiện Ngọc kiên trì nói.

Lý Trường Thanh ngồi Lê Thiện Ngọc xe trở lại Chung Nam sơn về sau, Lê Thiện Ngọc tỉ mỉ chuẩn bị kỹ càng lễ vật, tại Phó Đức Sơn dẫn đầu hạ tiễn về Ôn An thị cầu kiến Hà Quang Diệu.

Hà Quang Diệu ở tại Ôn An thị Bạch Vân Sơn một ngôi biệt thự bên trong, gác cổng sâu nghiêm.

Phó Đức Sơn cho Hà Quang Diệu gọi điện thoại câu thông về sau, mới có thể tiến nhập khu biệt thự.

"Lão giao, chúng ta mấy chục năm giao tình, người là vô sự không lên điện tam bảo, có chuyện gì người cứ việc nói thẳng đi!"

Hà Quang Diệu tướng Phó Đức Sơn chờ đưa đến biệt thự phòng khách, đi thẳng vào vấn đề nói.

Lê Thiện Ngọc dẫn theo mang tới quà tặng, trực tiếp bị xem nhẹ, lúng túng đứng đấy.

"Ha ha, vậy ta liền không khách khí! Vị này là chúng ta Cốc Dương huyện Kim Châu được nghiệp Lê tổng, bọn hán tân hán phòng tuyên chỉ là ta khám định. Từ sơn hình trên địa lý đến xem, rõ ràng là khối phong thủy bảo địa, nhưng ở bảo huyết vị trí lại sinh ra âm sát huyết, hiện tại xuất hiện các loại vấn đề, nghĩ mời người ra tay giúp đỡ hóa giải âm sát huyết!", Phó Đức Sơn cười nói.

"Âm sát huyết cũng không tốt giải quyết, bằng hữu một trận, người thật là biết cho ta thêm phiền phức!", Hà Quang Diệu nói.

"Nếu là không phiền phức cũng không cần tới tìm người nha!", Phó Đức Sơn nói.

"Hà đại sư, cho ngài mang một ít tiểu lễ vật, không thành kính ý, hi vọng ngài có thể thu hạ!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Tùy tiện tìm cái địa phương đặt vào đi, lão giao vài chục năm nay cũng rất ít cầu ta hỗ trợ, hôm nay đã mở miệng, ta liền cùng các người đi xem một chút đi!", Hà Quang Diệu nói.

"Tạ ơn Hà đại sư!", Lê Thiện Ngọc cảm kích nói.

"Không cần cảm ơn ta, muốn cảm ơn thì cảm ơn lão giao đi!", Hà Quang Diệu nói.

"Tạ ơn Phó đại sư!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Sự tình là bởi vì ta trình độ không đủ đưa tới, ta tự nhiên muốn phụ trách nhiệm, Lê tổng không trách tội ta là được!", Phó Đức Sơn nói.

"Người cũng không phải cố ý, mà lại giúp ta dẫn tiễn Hà đại sư, tin tưởng vấn đề có thể giải quyết!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Vọng khí thời cơ tốt nhất liền là sáng sớm, hoàng hôn, việc này không nên chậm trễ, thời gian vừa vặn không sai biệt lắm, hiện tại xuất phát đi các người Cốc Dương huyện!", Hà Quang Diệu nói.

"Được rồi!", Lê Thiện Ngọc nói.

Hà Quang Diệu mang lên công cụ, ngồi Lê Thiện Ngọc xe đi nam thạch trấn bảy dặm thôn Kim Châu được nghiệp tân hán phòng.

"Phong thủy quả thật không tệ, vậy mà lại sinh ra âm sát, khẳng định là nơi nào xuất hiện vấn đề!"

Cỗ xe chạy trên đường, Hà Quang Diệu nhìn về nơi xa nói.

"Kỳ quái liên kỳ quái tại nơi này!", Phó Đức Sơn nói.

"Tòa nhà này sát khí mờ mịt, hẳn là xảy ra vấn đề địa phương đi!"

Sau khi xuống xe, Hà Quang Diệu dò xét hoàn cảnh bốn phía nói.

"Đúng, liền là tòa nhà này!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Đại sảnh hình tròn sát khí nặng nhất, âm sát huyết hẳn là ngay tại đại sảnh vị trí!"

Hà Quang Diệu so Phó Đức Sơn Cao Siêu một đoạn, có thể nhìn thấy tổng hợp hành chính lâu trôi nổi màu xám sát khí, xuất ra la bàn thăm dò sau nói.

"Hà đại sư có biện pháp giải quyết sao?", Lê Thiện Ngọc hỏi.

"Vấn đề so ta dự liệu nghiêm trọng rất nhiều, nếu như đơn thuần làm dịu cái này âm sát huyết mang tới ảnh hưởng, ta còn có thể miễn cưỡng làm đến, nhưng nghĩ giải quyết triệt để vấn đề, ta nghĩ toàn bộ Ôn An thị hẳn là chỉ có một cá nhân có thể làm đến đi!", Hà Quang Diệu mang theo vài phần kính ý nói.)

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Thất Lý Sơn? Thất Tinh Sơn!

"Lão Hà, người cũng làm không được, Ôn An thị có ai có thể làm được?"

Phó Đức Sơn trong đầu tìm kiếm đáp án, nhưng tựa hồ nghĩ không đến bất luận cái gì khả năng, kinh ngạc nói.

"Ha ha, so sánh với hần, ta chỉ có thể coi là điêu trùng tiểu kỹ mà thôi!", Hà Quang Diệu ngượng ngừng cười một tiếng tự giễu nói.

"A, có thể hay không đừng thừa nước đục thả câu? Gấp chết cá nhân, nhanh nói a! Chẳng lẽ là vị tiền bối nào đại sư?"

Phó Đức Sơn cùng Hà Quang Diệu quen biết mấy chục năm, chưa hề gặp Hà Quang Diệu đối với người nào như thế tôn sùng, tốt ngạc nhiên nói.

Lê Thiện Ngọc khẩn trương nhìn chăm chăm Hà Quang Diệu, một lần nữa nhìn thấy chuyện chuyện cơ.

"Một vị trẻ tuổi!", Hà Quang Diệu lắc đầu nói.

"Ai nha?", Phó Đức Sơn thúc giục nói.

"Lý Trường Thanh!", Hà Quang Diệu nói.

"Lý Trường Thanh?"

Lê Thiện Ngọc, Phó Đức Sơn liếc mắt nhìn nhau, đều phi thường ngoài ý muốn Hà Quang Diệu đối Lý Trường Thanh đánh giá cao như thế, cơ hồ trăm miệng một lời.

"Ừm! Lý Trường Thanh tại Cốc Dương huyện thanh danh lan xa, các người hần là đều nghe nói qua. Bình thường người đều chỉ biết Lý Trường Thanh Tinh thông quốc học, toán học, y học, nhưng kỳ thật hần tại phong thủy bên trên tạo nghệ cực cao, thế hệ trước thầy phong thủy đều không nhất định năng bì kịp được hần! Nếu như các người nể nài hần rồi núi, cố gắng có thể giải quyết âm sát huyết nan đề!", Hà Quang Diệu mặt mũi tràn đầy khâm phục nói.

"Lý Trường Thanh đại sư xác thực lợi hại, tuổi còn trẻ liền có thể vọng khí, bất quá sẽ mạnh hơn người sao?"

Dù sao Hà Quang Diệu tại Ôn An thị thành danh đã lâu, Phó Đức Sơn có chút hoài nghi nói.

"Theo không kịp! Nói ra thật xấu hổ, không có Lý Trường Thanh đại sư lời nói, Hà mỗ người hôm nay liền không thể đứng tại nơi này!"

Hà Quang Diệu tin phục tại Lý Trường Thanh Cửu Cung Bát Quái trận, từ đáy lòng địa đạo.

"Kim Châu được nghiệp phong thủy vấn đề liền Lý Sư phát hiện!", Lê Thiện Ngọc cười khỏ nói.

"Đã Lý Trường Thanh đại sư giúp các người điểm ra âm sát huyết, không có cho các người phương án giải quyết sao?", Hà Quang Diệu nói.

"Lý Sư nói hần cũng không rõ!"

Sự tình quẩn một vòng lại về đến điểm bắt đầu, Lê Thiện Ngọc uể oải nói.

"Ăn thế cao nhân đều thích giấu dốt,

Người như thực tình cầu hần, khẳng định có biện pháp!"

Hà Quang Diệu cho rằng Lý Trường Thanh hiểu được trận pháp, bài trừ âm sát huyết không đáng kể, chỉ là ngại phiền phức không muốn xuất thủ.

"Cảm tạ Hà đại sư chỉ điểm, ngày mai ta lại đi cầu cầu Lý Sư!", Lê Thiện Ngọc tình trạng kiệt sức nói.

"Ta cái gì cũng không làm, chỉ là cho người chỉ cái phương hướng, chuyện cụ thể phải dựa vào chính người!", Hà Quang Diệu nói.

Lê Thiện Ngọc tướng Hà Quang Diệu, Phó Đức Sơn an bài tốt, về đến nhà ngã đầu nằm ngủ.

Ngày kế tiếp, trời mới vừa tờ mờ sáng, Lê Thiện Ngọc liền mang theo quà tặng tại phía sau núi trên đỉnh chờ Lý Trường Thanh xuống núi.

"Lý Sư, Hà Quang Diệu Hà đại sư nói toàn bộ Ôn An thị chỉ có ngài có thể giải quyết Kim Châu được nghiệp âm sát vấn đề, xin ngài xem ở Kim Châu được nghiệp hơn ngàn tên nhân viên phân thưởng, sẽ giúp Kim Châu được nghiệp một lần đi! Đến lúc đó, cho ngài đổi mới Lý gia thung lũng tiểu học!"

Lê Thiện Ngọc ngôn từ thành khẩn, tình chân ý thiết địa đạo.

"Hà Quang Diệu?", Lý Trường Thanh nghi ngờ nói.

"Đúng nha, Hà Quang Diệu đại sư đối với ngài tôn sùng đầy đủ, còn nói ngài đã cứu hấn đầu!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Cũng không phải là ta không muốn giúp ngươi, mà là ta cũng không nhiều lắm nắm chắc, cho nên để ngươi thay cao nhân! Nếu như thực sự tìm không thấy người, ta liền miễn cưỡng thử một lần đi!"

Lý Trường Thanh tiếp xúc người bên trong hiểu được phong thủy học thuyết, trừ Đông Phong trà trộn thần bí Tần đại gia bên ngoài, cũng chỉ có lần trước xâm nhập Cửu Cung Bát Quái trận cầu y trung niên nhân, không nghĩ tới hấn lại chính là Ôn An thị đại danh đỉnh đỉnh phong thủy đại sư Hà Quang Diệu.

"Tạ ơn Lý Sư!", Lê Thiện Ngọc cảm xúc kích động, phi thường cảm kích nói.

"Ngươi tại dưới núi chờ một lát!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi, ngài trước bận bịu!", Lê Thiện Ngọc cung kính nói.

Lý Trường Thanh tại Lý gia thung lũng đọc xong lời bạt, ngồi lên Lê Thiện Ngọc xe lần nữa đi vào nam thạch trấn Thất Lý Thôn Kim Châu được nghiệp tân hấn.

"Lý đại sư, thật cao hứng gặp ngươi lần nữa!", Hà Quang Diệu nói.

"Ngươi tốt!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Chuyện ngày hôm qua, Lý đại sư lòng dạ rộng lớn không cùng ta so đo, nhưng ta còn là muốn theo ngài một lần nữa nói tiếng xin lỗi!"

Phó Đức Sơn kiến thức đến Lý Trường Thanh đại sư tiêu chuẩn thực lực về sau, đã hướng Lý Trường Thanh xin lỗi qua một lần, đương nhìn thấy Hà Quang Diệu đối Lý Trường Thanh thái độ về sau, cảm thấy mình làm còn chưa đủ, lưng khom thành chín mươi độ cúi người chào nói.

"Biết sai có thể thay đổi thiện lớn lao chỗ này!", Lý Trường Thanh có thể lý giải gì khắp núi nói chuyện hành động, cũng sẽ không ở trong lòng mang thù.

"Lý đại sư, lấy thực lực của ngài xử lý không được âm sát huyết vấn đề?", Hà Quang Diệu nói.

"Khó mà nói, đi trước Thất Lý Thôn xem một chút đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Đi Thất Lý Thôn?" giải quyết phong thủy vấn đề đều là leo núi vọng khí, Hà Quang Diệu không hiểu nói.

"Đúng!", Lý Trường Thanh nói.

"Ta cho các ngươi dẫn đường!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Lê tổng, trong thôn các ngươi thôn dân thật có tiền!"

Lý Trường Thanh chờ đi theo Lê Thiện Ngọc đi bộ đến Thất Lý Thôn, Phó Đức Sơn nhìn qua từng dãy biệt thự tán thán nói.

"Ha ha, cho mượn cái cách mở ra gió xuân!", Lê Thiện Ngọc tự hào cười nói.

Tại hiện đại hoá khu biệt thự về sau, có một tòa gạch xanh ngói xám tường trắng hình vuông kiến trúc cổ xưa, phía trên treo một khối kim sơn lam đáy tám biến "Lê thị từ đường" .

"Lê tổng, thuận tiện vào xem sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Đương nhiên có thể!", Lê Thiện Ngọc nói.

Lý Trường Thanh chờ đi vào Lê thị từ đường về sau, tại bàn bên trên mọc như rừng đông đảo linh vị, nhưng bắt mắt nhất liền là ở giữa ba tòa pho tượng.

Ở giữa cùng bên trái pho tượng đầu đội mũ quan mặc màu ửng đỏ tiên hạc quan phục, nhìn qua trang nghiêm túc mục khí độ sâm nhiên.

"Có hai vị mặc đời Minh Thượng thư quan phục, xem ra Lê tổng tổ tiên ra không ít quan lại quyền quý nha!", Hà Quang Diệu nói.

"Gia tổ là đình minh Hoàng Trị từ buổi trưa năm tại thi Hương trung trung nâng, đặt song song thứ nhất lấy được giải nguyên danh hiệu, năm sau tiến sĩ cập đệ, người kế nhiệm Lễ bộ Thượng thư. Kế tiên tổ là đình về sau, con hấn là học, là lẽ vẫn ở ngoài sáng Gia Tĩnh tân mao năm song song tiến sĩ cập đệ, là học tiên tổ tại Gia Tĩnh mười chín năm đảm nhiệm Hình bộ Thượng thư, lúc ấy quan phủ tại Thất Lý Thôn thành lập " phụ tử tiến sĩ phùng ", cổ vũ mọi người đọc sách lấy sĩ!"

Lê Thiện Ngọc nói về đến thuộc như lòng bàn tay, kích tình tràn đầy.

"Một môn ba tiến sĩ, hai cha con Thượng thư! Khó lường, nói rõ lệnh tổ mai táng phong thủy nhất định vô cùng tốt!"

Hà Quang Diệu trà trộn phong thủy giới mấy chục năm, lần thứ nhất gặp được loại tình huống này, tán dương.

"Đáng tiếc chúng ta những hậu nhân này bắt tranh khí, thẹn với liệt tổ liệt tông!", Lê Thiện Ngọc thở dài.

"Lê tổng, chiếu nói như vậy, các người Thất Lý Thôn ít nhất có năm sáu trăm năm lịch sử đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Ủm ỉn, gia phả bên trên ghi lại liền có hơn bảy trăm năm!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Thất Lý Sơn, Thất Lý Thôn. . . , một mực liền gọi cái tên này sao?"

Lý Trường Thanh trong điện quang hỏa thạch nắm lấy đến một tia linh cảm, lại nói không rõ ràng cụ thể là cái gì.

"Theo trong thôn các lão nhân nói Kiến Quốc trước kia gọi Thất Tinh Sơn, thôn chúng ta gọi Thất Tinh Thôn, về sau nào động thời kì phản tứ cự, vì tránh hiềm nghi liền đổi thành Thất Lý Sơn, Thất Lý Thôn!", Lê Thiện Ngọc hồi ức nói.

"Thất Tinh Sơn!"

Bát khoái Vân Vụ kiến thanh thiên, Lý Trường Thanh bừng tỉnh đại ngộ!

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: 3 dương giao thái

Lê Thiện Ngọc, Hà Quang Diệu, Phó Đức Sơn đều đem ánh mắt tập trung ở Lý Trường Thanh trên thân!

"Có thể nhìn xem thôn các người gia phả sao?", Lý Trường Thanh nói.

"Không có vấn đề, gia phả ngay tại bên cạnh phòng!"

Lê Thiện Ngọc mở ra bên trên lấy đồng khóa cửa, tướng Lý Trường Thanh chờ dẫn vào.

Trong phòng có ba hàng giá gỗ nhỏ, phía trên trưng bày từng dãy đóng chỉ bản thư tịch.

"Tất cả sách đều là các người Lê thị gia phả?", Phó Đức Sơn tò mò hỏi.

"Đúng!", Lê Thiện Ngọc nói.

"Quả nhiên!"

Lê thị gia phả trải qua chỉnh sửa, ấn thời gian trình tự trưng bày, Lý Trường Thanh rất nhanh liền tìm tới mình muốn đáp án, cầm trong tay một quyển sách ở lòng bàn tay nặng nề mà vỗ một cái, lộ ra mình ngộ biểu lộ nói.

"Lý đại sư, ngài nghĩ đến giải quyết âm sát huyết biện pháp?", Hà Quang Diệu thấy thế hỏi.

"Không có, bất quá cuối cùng làm tình huống Kim Châu được nghiệp tân hán, từ địa hình bên trên nhìn rõ ràng là khối phong thủy bảo địa, nhưng lại tại bảo huyết vị trí hình thành âm sát huyết nguyên nhân!", Lý Trường Thanh lắc đầu nói.

"Mời Lý đại sư chỉ rõ!", Hà Quang Diệu một bộ rửa tai lắng nghe bộ dáng.

"Kim Châu được nghiệp tân hán phong thủy tốt chỗ nào?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Ba mặt núi vây quanh đúng như một cái miệng khổng lồ, chính là Kim Thiềm Thôn Nguyệt phong thủy cách cục!"

Hà Quang Diệu khám định dãy núi về sau, cùng Phó Đức Sơn kết luận nhất trí, đáp.

"Sai! Trên thực tế, Kim Châu được nghiệp tân hán cũng không phải là Kim Thiềm Thôn Nguyệt phong thủy cách cục, mà là Thất tinh bạn nguyệt! Minh Hoàng Trị nguyên niên Lê thị tiên tổ từ Tấn Trung nam dời đến cốc dương, gặp được một chỗ phong thủy bảo địa. Có một ngum thiên nhiên hình bán nguyệt hồ nước, dài ước chừng chừng ba trăm thước, hồ nước phía trước có bảy cái hình tròn sườn núi nhỏ, hiện lên Bắc Đẩu Thất Tinh trạng sắp xếp. Bảy cái sườn núi nhỏ phía trước có một dòng sông, từ bên trái đằng trước đi ngược dòng triều bãi, lại ôm ngang qua mình đường, phía bên phải phía trước đánh tan, đi nước chỗ có núi đá quan cản chặt chẽ, địa hình giống như như Thất tinh bạn nguyệt!"

Lý Trường Thanh lật đến gia phả sớm nhất ghi chép, hướng Lê Thiện Ngọc, Hà Quang Diệu, Phó Đức Sơn giải thích nói.

"Trong truyền thuyết Thất tinh bạn nguyệt? Khó trách Lê thị tiên tổ có một môn ba tiến sĩ hai cha con Thượng thư huy hoàng lịch sử!",

Thất tinh bạn nguyệt là phong thủy tên cục, Phó Đức Sơn chỉ ở trong sách gấp qua.

"Nhưng vì cái gì Kim Châu được nghiệp tân hán phòng chung quanh chỉ còn lại ba tòa gò núi đâu?",

Phó Đức Sơn nói.

"Gò núi tương đối nhỏ, lại khoảng cách Lê thị tiên tổ tại Thất Lý Thôn định cư có năm sáu trăm năm thời gian, thương hải tang điền có chút đỉnh núi san bằng cũng không kỳ quái! Mà hình bán nguyệt hồ nước là Thất tinh bạn nguyệt phong thủy cách cục bảo huyệt chỗ, ngọn núi đất lở về sau, trên gò núi thổ cạ rửa đến hình bán nguyệt trong hồ nước, thời gian dài chậm rãi tương hồ nước lấp đầy! Như nay tổng hợp hành chính lâu, hẳn là liền thành lập lấy trước hình bán nguyệt hồ nước phía trên!", Lý Trường Thanh nói.

"Thật đáng tiếc, thế gian hiếm thấy Thất tinh bạn nguyệt phong thủy cách cục vậy mà lọt vào phá hư, bảo huyệt biến thành âm sát huyệt!", Phó Đức Sơn tiếc hận nói.

"Trăng tròn thì khuyết, nước đầy thì tràn, nào có trường thịnh không suy đạo lý!", Lý Trường Thanh buồn bã nói.

"Lý Sư, ngài bang Kim Châu được nghiệp điểm ra âm sát huyệt, lại tìm đến âm sát huyệt hình thành nguyên nhân, tin tưởng ngài nhất định có biện pháp!"

Lê Thiện Ngọc đối Lý Trường Thanh đã sùng bái đến không thể phục thêm tình trạng, trong lòng về lo lắng quét sạch, phi thường khẳng định địa đạo.

"Thiên Hành Kien, quân tử lấy không ngừng vươn lên, địa thế khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật, coi như không có tốt phong thủy cách cục, thông qua bản thân gắng đạt tới tiến bộ, cương nghị kiên trác vươn lên hùng mạnh vĩnh viễn không ngừng nghỉ bao dung vạn vật, đồng dạng năng khai sáng cảm tử tương lai!"

Lý Trường Thanh tại Chung Nam sơn khổ đọc Nho gia kinh điển, sẽ không tách rời địa đi đối đãi phong thủy học thuyết, tương cả hai kết hợp với nhau, hình thành tư tưởng của mình.

"Tạ ơn Lý Sư dạy bảo!", Lê Thiện Ngọc năng dẫn đầu Thất Lý Thôn các thôn dân thành lập Kim Châu được nghiệp, các phương diện tổ chức cũng không tệ, nghe hiểu Lý Trường Thanh ý tứ trong lời nói, chấp đệ tử lễ nói.

"Ừm, bất quá âm sát huyệt giữ lại là an toàn tai họa ngầm, tới trước trên núi đi đi một chút, nói không chừng năng nghĩ đến biện pháp!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý đại sư, hai chúng ta là đánh xi dầu, không giúp đỡ được cái gì, liền là muốn theo tại ngài bên người tăng một chút kiến thức, đều nghe phân phó của ngài!"

Hà Quang Diệu làm Ôn An thị phong thủy giới số một phong thủy đại sư, trong ngày thường đối đồng đạo quan to hiển quý đều phi thường ngạo mạn, lúc này ở Lý Trường Thanh lại trước mặt tướng tư thái của mình thả cực thấp.

"Lão Hà nói đúng, hi vọng Lý đại sư không muốn chê chúng ta chương mắt!", Phó Đức Sơn nói.

"Kiêm tốn!", không nói Hà Quang Diệu thật có chút bản sự, liền xem như Phó Đức Sơn cũng so trên đường một chút bất học vô thuật lừa đảo mạnh rất nhiều, Lý Trường Thanh nói.

Lê Thiện Ngọc cùng đi Lý Trường Thanh chờ leo lên Kim Châu được nghiệp phía sau gò núi, Thất tinh bạn giữa tháng Thất tinh vì Thiên Xu, Thiên Toàn, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, điều quang, phân biệt đối ứng bảy tòa gò núi, nhưng đã hoàn toàn nhìn không ra năm đó vết tích.

"Từ địa hình bên trên xem hoàn toàn nhìn không ra có vấn đề gì, may mắn Lý đại sư tâm tư kín đáo!", Hà Quang Diệu nói.

"Ài, tại học được vọng khí trước đó cũng không tiếp tục cho người ta xem phong thủy, miễn cho hại người hại mình!", Phó Đức Sơn thở dài.

Lý Trường Thanh tưởng « thanh nang áo nữ » trong đầu vuốt một lần, trong đó ghi lại không ít giải quyết âm sát huyết phương pháp, nhưng ở trên thực tế đều khuyết thiếu khả thi, ở trên núi đi dạo hơn hai giờ, vẫn có nửa điểm đầu mỗi.

"Lý Sư, trên núi ánh nắng quá cường liệt, cũng đến ăn cơm trưa thời gian, nếu không chúng ta đến trong xường nhà ăn đi tránh tránh?"

Tháng bảy liệt nhật độc ác, Lê Thiện Ngọc không chịu nổi, đề nghị.

"Người mới vừa nói cái gì? Trên núi ánh nắng quá cường liệt, đến trong xường nhà ăn đi tránh tránh?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Ừm...", Lê Thiện Ngọc bị Lý Trường Thanh hỏi được không biết làm sao, chần chờ hồi đáp.

"Ha ha, nói đúng! Trên núi ánh nắng mãnh liệt, có thể đến trong xường tránh tránh!", Lý Trường Thanh cười nói.

"Lý đại sư, ngài nghĩ đến giải quyết âm sát huyết biện pháp?"

Hà Quang Diệu biết Lý Trường Thanh khẳng định không phải là đang nói chuyện ăn cơm, mà là có ám chỉ gì khác.

"Vừa rồi Lê tổng dẫn dắt, mặc dù nguyên bản Thất tinh bạn nguyệt phong thủy cách cục lọt vào phá hư, nhưng còn thừa lại ba tòa núi, mình đường trước tiểu Hà cũng tại, có thể cấu thành tam dương giao thái phong thủy cách cục! Tại ba tòa trên núi chỉ dương vị trí, cùng tổng hợp hành chính lâu âm sát huyết vị trí đều mở một cái giếng, sau đó tương ba tòa trên núi chỉ dương nước giếng dẫn tới tổng hợp hành chính lâu âm sát huyết trong giếng, âm dương trung hoà vừa vận hóa giải âm sát huyết!", Lý Trường Thanh nói.

"Diệu a! Phương pháp đơn giản, nhưng thao tính mạnh, ta làm sao lại không nghĩ tới đâu?"

Kỳ thật Lý Trường Thanh giảng phương pháp cũng không phức tạp, lấy Hà Quang Diệu trình độ cũng có thể làm được, chỉ là không nghĩ tới mà thôi.

"Lý Sư, ngài lần nữa cứu vãn Kim Châu được nghiệp, ta đại biểu đại biểu Kim Châu được nghiệp hơn một ngàn tên nhân viên hướng ngài gửi tới lời cảm ơn!", Lê Thiện Ngọc cảm xúc kích động nói.

"Ha ha, linh cảm bắt nguồn từ người, trước mắt vẫn chỉ là một cái tư tưởng, chờ chân chính giải quyết vấn đề, người lại cảm tạ ta không muộn!", Lý Trường Thanh nói.

"Mặc kệ có thể hay không giải quyết, ta đều trong lòng cảm tạ ngài, nhưng cũng không nóng nảy, trước xuống núi đi ăn cơm đi!". Lê Thiện Ngọc điều chỉnh tốt tâm tính nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: 1 căn bụi cỏ

Giữa trưa dương khí thịnh nhất, rất khó điểm ra trên núi chỉ dương vị trí.

Lý Trường Thanh chờ ở Kim Châu được nghiệp tân hán nhà ăn ăn cơm trưa xong, thẳng đến mặt trời lặn thời gian mới lần nữa lên núi.

Thất Lý Sơn thời tiết nóng hạ xuống, Lý Trường Thanh, Hà Quang Diệu đều hiểu được vọng khí, có thể nhìn thấy có chút vị trí rõ ràng khác biệt.

"Hà đại sư, Thất Lý Sơn tổng cộng có ba tòa sườn núi, chúng ta chia ra hành động, ta từ bên trái đỉnh núi bắt đầu, người từ bên phải đỉnh núi bắt đầu, riêng phần mình độc lập tìm kiếm mỗi ngọn núi từ dương vị trí như thế nào?"

Lý Trường Thanh tại phong thủy học thượng không có giao lưu đối tượng, mà Hà Quang Diệu tại Ôn An thị phong thủy giới được hưởng tiếng tăm, Lý Trường Thanh muốn kiến thức hạ Hà Quang Diệu thủ đoạn, đứng tại gò núi trái bộ một viên ánh sáng màu vàng trợt tảng đá bên cạnh, đối Hà Quang Diệu nói.

"Ha ha, Lý đại sư, vậy liền cả gan cùng người tỷ thí một chút!", Hà Quang Diệu cười nói.

"Lão Hà, người hai mươi mấy năm trước liền có thể vọng khí, thua không thể không có điểm tặng thưởng a!", Phó Đức Sơn ồn ào nói.

"Lý đại sư cũng không thể theo bình thường người trẻ tuổi dễ tính, bất quá thêm chút tặng thưởng ngược lại là có ý tứ, ta thua liền đưa Lý đại sư một thanh ngọc thước như thế nào?"

Hà Quang Diệu minh bạch mình phần thắng rất nhỏ, như cũ ném ra trọng lễ, nghĩ lấy lòng Lý Trường Thanh.

"Ngọc thước?"

Phó Đức Sơn sau khi nghe được ánh mắt nhất động, ngoài ý muốn nhìn mắt Hà Quang Diệu, nỗ lực lại không nói gì thêm.

"Tốt, như Hà đại sư thắng, ta liền đưa ngài một bộ chữ!", Lý Trường Thanh nói.

"Hai vị đại sư quyết đấu nhất định rất đặc sắc!", Lê Thiện Ngọc hưng phấn nói.

"Hà đại sư mời!", Lý Trường Thanh đối Hà Quang Diệu làm thủ thế nói.

"Lý đại sư thực lực cường tại ta, vậy ta liền đi trước một bước!", Hà Quang Diệu nói xong cũng bùng la bàn đi hướng bên phải gò núi.

Lý Trường Thanh lại đưa lưng về phía bên phải gò núi, đứng tại chỗ bất động, thưởng thức chung quanh phong cảnh.

Ước chừng một khắc đồng hồ qua đi, Lý Trường Thanh mới từ chậm rãi leo núi bên trái gò núi.

Âm cùng Haruno âm dương gia hạch tâm, tại « thanh nang áo ngữ » khúc dạo đầu liền giảng thuật như thế nào chia cắt âm dương.

"Trái là dương, từ xấu đến tuất hội. Phải là âm, buổi trưa tị đến thân chưa.

Thư cùng hùng, giao nhau hợp Huyền Không, hùng cùng thư, Huyền Không què bên trong tìm. Núi cùng nước, đều muốn mình này lý, nước cùng núi, họa phúc tận tương quan... "

Lý Trường Thanh đạp trên cương bộ, hít thông qua mặt trời chiếu xạ tia sáng cùng núi non sông ngòi góc độ đến xác định phương vị, Biện tìm trong núi trôi nổi khí tràng mạnh yếu.

Giấy lát, Lý Trường Thanh tưởng một viên tiền xu đặt ở ánh sáng màu vàng trượt dưới tảng đá, sau đó xuống núi ở giữa gò núi, tưởng một viên tiền xu chôn ở đầu chân gót chân lõm sâu bên trong lại đập lên chút thổ, đương Lý Trường Thanh đến bên phải nhất gò núi lúc, Hà Quang Diệu cái thứ nhất chỉ dương huyết vị đều còn không có tìm được.

"Lý đại sư, ngài phía trước hai ngọn núi vị trí đều đã xác định rõ rồi?"

Hà Quang Diệu bùng la bàn ngừng đầu thấy đến Lý Trường Thanh, kinh ngạc hỏi.

"Ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Trước sau không đến mười phút, ngài cái này cũng quá nhanh đi!", Hà Quang Diệu nói.

"Lão Hà, đã Lý Sư trước hai ngọn núi vị trí đều đã tìm được, chúng ta dứt khoát từ cùng bên trái đỉnh núi bắt đầu, từng cái nghiệm chứng, thế nào?", Phó Đức Sơn đề nghị.

"Được, còn xin Lý đại sư chỉ điểm nhiều hơn!", Hà Quang Diệu nói.

"Giao lưu thôi!", Lý Trường Thanh khoát tay một cái nói.

Tại hạ trước núi, Lý Trường Thanh vừa rồi chỗ đứng ở giữa cắm một cây bụi cỏ.

"Lý đại sư, này tòa đỉnh núi chỉ dương vị trí hẳn là ngay tại nơi này đi!"

Đến bên trái gò núi về sau, Hà Quang Diệu dùng nửa giờ rốt cục quyền định một cái trực tiếp nửa mét tròn.

Tròn ở giữa có một khối lớn chừng bàn tay ánh sáng màu vàng trượt tảng đá, Phó Đức Sơn, Lê Thiện Ngọc đều quay đầu trần ngáp mong đợi nhìn xem Lý Trường Thanh.

"Ha ha, đem khối kia màu vàng tảng đá đẩy ra nhìn xem!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"A, một viên tiền xu! Lý Sư, là ngài thả tại nơi này sao?"

Phó Đức Sơn kẹp lên Lý Trường Thanh đặt ở tảng đá dưới đáy tiền xu, nghi hoặc hướng Lý Trường Thanh hỏi.

"Đúng!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Mặt trời đã lặn, mà lại Lý đại sư tưởng cái này mai tiền xu chôn tại nơi này không đến một giờ, tiền xu liền có chút nóng lên Lý đại sư thả tiền xu vị trí nhất định liền là này tòa đỉnh núi chí dương địa phương!"

Phó Đức Sơn sẽ không vọng khí, nhưng cơ sở nguyên lý đều hiểu, đã chấn kinh lại khẳng định nói.

"Lý đại sư, ngài không chỉ có thời gian sử dụng ngắn, mà lại có thể chính xác đến một viên tiền xu lớn nhỏ vị trí, Hà mỗ cam bái hạ phong!"

Hà Quang Diệu chỉ có thể quyền định một cái trực tiếp nửa mét tròn, lại nói không rõ ràng vị trí cụ thể tại cái gì địa phương, cả hai tồn tại chênh lệch cực lớn.

"Còn có hai ngọn núi đâu, nói không chừng ta cũng nhìn lầm thời điểm!", Lý Trường Thanh nói.

"Nếu như không có tính sai, ngọn núi này chí dương vị trí chính là cái này dấu giày!"

Đến ở giữa đỉnh núi về sau, Hà Quang Diệu chỉ dùng hai mươi phút liền đã xác định chí dương vị trí, mà lại tưởng phạm vi thu nhỏ đến một dấu giày lớn nhỏ.

"Dấu giày nhiệt độ đều có thể bỏng trứng gà bánh, không sai được! Lão Hà được a, người đây là vượt xa bình thường phát huy!"

Phó Đức Sơn cẩn thận từng li từng tí thăm dò dấu giày nhiệt độ về sau, vỗ xuống Hà Quang Diệu bả vai nói.

"Vận khí, vận khí!", Hà Quang Diệu nội tâm có chút tự đắc, huyền tường có thể hay không lật về một ván.

"Nhìn xem gót chân vị trí!", Lý Trường Thanh nói.

"Gót chân thổ nhượng tương đối lỏng, chẳng lẽ Lý đại sư ngài tại nơi này cũng chôn một viên tiền xu?", Phó Đức Sơn quan sát sau nói.

"Không sai!", Lý Trường Thanh nói.

Phó Đức Sơn gỡ ra gót chân bên trên thổ nhượng, quả nhiên tìm tới một viên tiền xu.

"Lý Sư, ngài thật sự là thần!", Lê Thiện Ngọc con mắt đều nhìn thẳng.

Ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo, Lê Thiện Ngọc chẳng qua là cảm thấy thần kỳ, nhưng Hà Quang Diệu, Phó Đức Sơn biết trong đó độ khó, có thể sắp tới dương vị trí chính xác đến dấu giày lớn nhỏ đã phi thường không dễ dàng, huống chi Lý Trường Thanh hai lần đều dùng một viên tiền xu tiêu ký ra!

Hai người đều hai mặt nhìn nhau, trong lòng ngũ vị tạp trần, cuối cùng đều chỉ năng hóa thành một tiếng thở dài phục!

Đến cuối cùng một cái ngọn núi, Hà Quang Diệu trước đó liền loại bỏ rất nhiều vị trí, chỉ dùng năm phút đã tìm được chí dương vị trí.

"Lý đại sư, nguyên lai ngài đứng tại ngọn núi này chí dương vị trí phụ cận!", Hà Quang Diệu đến gần Lý Trường Thanh nói.

"Làm phiền Hà đại sư!" Lý Trường Thanh nói.

"Tốt!" Hà Quang Diệu cau mày, lại bóp lại tính, cuối cùng tại Lý Trường Thanh bên trái vẽ lên một cái lớn chừng quả đu đủ tròn, tròn đường biên bên trên có một điểm đen, điểm đen bên cạnh chạy đến một cây bụi cỏ.

"Lý đại sư, tại lão Hà vẽ lớn chừng quả đu đủ tròn ở giữa có mai tiền xu?", Phó Đức Sơn hỏi.

"Không có!", Lý Trường Thanh lắc đầu.

"A, cái nào ngài xác định vị trí tại thiết a địa phương?", Phó Đức Sơn giật mình hỏi.

"Trông thấy vòng tròn bên phải điểm đen sao?", Lý Trường Thanh chỉ vào Hà Quang Diệu vẽ tròn hỏi.

"Ừm ừm!", Hà Quang Diệu, Phó Đức Sơn, Lê Thiện Ngọc đều vô ý thức gật gật đầu.

"Vừa rồi xuống núi trước, ta ở phía trên đám một cây bụi cỏ!", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Liền là căn này?"

Phó Đức Sơn nhặt lên một cây vừa thiêu đốt qua bụi cỏ, mặt trên còn có mang theo dư ôn tro tàn, khó có thể tin hướng Lý Trường hỏi.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nhẹ nhàng địa về một câu! 8))

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Táp Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Lấy thiên địa vì la bàn!

Một cây bụi cỏ lớn nhỏ vị trí!

Lý Trường Thanh hơi hốt đáp lại, đối Hà Quang Diệu, Phó Đức Sơn mà nói giống như một đạo kinh lời!

"Trước kia nghe nói có Phong Thủy tông sư năng điểm huyết tại một châm chỉ địa, Lý đại sư, ngài dùng một cây bụi cỏ cắm ra này tòa đỉnh núi chỉ dương vị trí, cơ hồ tiếp cận Phong Thủy tông sư trình độ a!"

Phó Đức Sơn cầm trong tay bụi cỏ, kinh ngạc nhìn nói.

"Lệch một ly mâu lấy ngàn dặm, cách Phong Thủy tông sư chênh lệch xa á!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý đại sư, vẫn có nghi vấn, ngài điểm huyết làm sao không cần la bàn đâu?", Hà Quang Diệu nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Thiên địa không phải liền là tốt nhất la bàn sao?", Lý Trường Thanh cười cười nói.

"Lấy thiên địa vì la bàn, cảnh giới thật sự là cao!", Hà Quang Diệu khen.

"Lão Hà a, có chơi có chịu, ngươi ngọc thước đâu?", Phó Đức Sơn nói.

"Lần này đi ra ngoài xông bận bịu, chưa kịp mang lên, hôm nào tự mình đến Chung Nam sơn cho Lý đại sư đưa đi!", Hà Quang Diệu nói.

"Không vội!", Lý Trường Thanh nói.

"Lý Sư, tiếp xuống nên làm như thế nào đâu?", Lê Thiện Ngọc hỏi.

"Tam dương giao thái, ngày mới duy lương. Mỗi ngọn núi chỉ dương vị trí đều đã xác định, tiếp xuống tại mỗi ngọn núi từ dương vị trí cùng tổng hợp hành chính trong lâu âm sát huyết đều đánh một cái giếng, sau đó đào xong cống rãnh tưới trên núi chỉ dương nước giếng dẫn tới tổng hợp hành tung lâu âm sát huyết chỗ trong giếng, cùng lúc đó tưới tổng hợp hành chính trong lâu âm sát huyết chỗ miệng giếng cùng nhà máy ngay phía trước dòng sông liên thông, hình thành nước chảy!"

Lý Trường Thanh tướng cầu tứ phương án, dùng thông tục ngôn ngữ cẩn thận hướng Lê Thiện Ngọc giảng thuật nói.

"Tam dương giao thái cũng là phong thủy tên cục, mặc dù không so được Thất tinh bần nguyệt đại phú đại quý, nhưng đại phú là không có vấn đề! Lê tổng, ngươi cũng coi như nhân họa đắc phúc, nhưng phải hảo hảo cảm tạ Lý đại sư!"

Hà Quang Diệu đối Lý Trường Thanh thủ đoạn vui lòng phục tùng, từ đáy lòng nói.

"Tự nhiên, Lý Sư đối Kim Châu được nghiệp ân tình khắc trong tâm khảm!", Lê Thiện Ngọc cung kính nói.

"Cụ thể như thế nào thao tác dính đến rất nhiều chi tiết, làm phiền Hà đại sư hao tâm tổn trí!"

Lý Trường Thanh xông Lê Thiện Ngọc gật gật đầu, tiếp lấy đối Hà Quang Diệu nói.

"Ha ha, tạ ơn Lý đại sư, coi như về sau đi trong tình đều có khoắc lác vốn liếng!", Hà Quang Diệu vui tươi hơn hờ địa đạo.

"Thời điểm không còn sớm!", Lý Trường Thanh ngẩng đầu nhìn mất sắc trời nói.

"Ta lập tức đưa ngài trở về!", Lê Thiện Ngọc hiểu ý nói.

Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn lúc, bầu trời đêm ánh sao lấp lánh, Thanh Sơn tĩnh mịch không nói gì.

Sói xám mang theo đàn sói tại đỉnh núi trông mong hi vọng, nhìn thấy Lý Trường Thanh sau vui sướng ngửa mặt lên trời hét dài.

Lý Trường Thanh ở trước nhà gỗ đọc lấy sách, thư âm thanh tựa như thanh lương nước suối gột rửa trên người bụi bặm.

Đông Phương đỏ, mặt trời lên!

Nắng sớm xuyên thấu qua lá cây khe hẹp, chiếu xạ ra ngũ thải ban lan chấm tròn.

Chim chóc đứng tại đầu cành hát ca, tiểu trùng tại khô Diệp Sơn ngo ngoay.

Chung Nam son dưới, Lý Trường Thanh thảng sáu phần trồng trọt rau muống, cà chua, cây đậu cô-ve chờ mọc tốt đẹp.

Trên núi chuông gà bên trong nuôi gà từ đều đã có nặng ba, bốn cân, qua một thời gian ngắn liền có thể bắt đầu đẻ trứng.

Lưu Húc dương son đã Nông Gia Nhạc sinh ý nóng nảy,

Cơ hồ mỗi ngày đều muốn tới Lý gia thung lũng một lần, rau xanh giá cả so thịt bò đều quý!

Lý Trường Thanh trông coi Chung Nam son một ngày thu đầu vàng, mà lại trong thê thu được Lê Thiện Ngọc chuyển ba trăm vạn.

Trong đó Diệu Oa Thảo là dược thảo, giá trị một trăm vạn, có thể tính Chung Nam son bên trên sản xuất, Lý Trường Thanh trực tiếp hối đoái thành kim tệ.

Trong lúc nhất thời Lý Trường Thanh có được một trăm mai kim tệ, đến Hứa Hành trong tay đổi bảy tám loại Linh thảo hạt giống, Trương chủng thực một mẫu Linh thảo nhiệm vụ thúc đẩy một mảng lớn.

"Thanh Từ, còn cười cha người phá xe gắn máy đâu, người hiện tại cũng không kém tiền, nên đổi chiếc xe!"

Lưu Húc dương tại Chung Nam son bên trên thu hoạch rau quả về sau, đến Lý Trường Thanh trong nhà hơi nghỉ ngơi, gặp Lý Trường Thanh đang loay hoay lượng phá xe gắn máy.

"Có thể suy tính một chút!"

Chờ tháng chín, âm an học viện khai giảng, Lý Trường Thanh mỗi cái tuần lễ đều phải đi vào thành phố, không có chiếc xe xác thực không tiện.

"Còn cân nhắc cái gì? Nhớ kỹ cao nữ sinh ủy viên thể dục Ngô na không, nàng vừa lúc ở Ôn An thị một nhà 4 S cửa hàng gánh chủ nhiệm quản lý, chờ sau đó trước tiên đem đồ ăn đưa đến trong tiệm, sau đó dẫn người đi dặm một chuyến!", Lưu Húc dương thúc giục nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh suy nghĩ một chút nói.

Đường cao tốc bên trên, Lưu Húc dương mở ra chiếc năm lạng Hồng Quang xe thương vụ chờ Lý Trường Thanh, chỉ dùng hơn một giờ đã đến Ôn An thị, xuống xe trực tiếp dừng ở 4 S cửa hàng công.

"Lưu Húc dương, Lý Trường Thanh, đã lâu không gặp!"

Ngô na hình tròn mặt giữ lại sóng vai tóc ngắn mặc đồ chức nghiệp, đi tới xông Lưu Húc dương, Lý Trường Thanh chào hỏi.

"Năm năm không gặp, càng ngày càng đẹp!", Lưu Húc dương cùng Ngô na bình thường liên hệ tương đối nhiều, lâu cá nói.

Lý Trường Thanh cùng Ngô na tốt nghiệp trung học sau liền không tiếp tục gặp qua, chỉ là gật đầu cười một tiếng.

"Ha ha, Ôn An thị đều nghe nói qua tên của người, mới vừa rồi là còn không quá chắc chắn, hỏi qua Lưu Húc dương sau mới biết Lý gia thung lũng chứng Minh ca đức Bạch phong đoán quốc học đại sư quả thực là người!"

Ngô na tính cách sáng sủa, cẩn thận dò xét Lý Trường Thanh về sau, cười mở cười nói.

"Nhìn, đem ánh mắt người đều nhìn thẳng, người ta là đến mua xe!", Lưu Húc dương trêu ghẹo nói.

"Người thích gì xe hình đâu?", Ngô na bị Lưu Húc dương nói đến hơi đỏ mặt, thu hồi dáng tươi cười đứng đắn mà hỏi thăm.

"Ta ở trong núi, mua chiếc việt dã đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Được rồi, người có thể đem tiệm chúng ta bên trong xe việt dã đều lái thử một lần, nhìn xem người thích cái nào chiếc!"

Ngô na không rõ ràng Lý Trường Thanh tâm lý giá trị, sợ hỏi được xấu hổ, liền đem Lý Trường Thanh, Lưu Húc dương đưa đến xe việt dã khu triển lãm nói.

"Chiếc xe này bao nhiêu tiền?", Lý Trường Thanh chỉ vào một cỗ tứ Phương Phương màu đen xe việt dã hỏi.

"Kiểu mới nhất tạp yển, giá thị trường 245 vạn, nếu như người muốn mua, có thể cho người đánh 75%!", Ngô na nói.

"Được, là chiếc này đi!", Lý Trường Thanh nói.

"A? Người nếu không thử trước một chút?", Ngô na chỉ là thuận miệng nói, không nghĩ tới Lý Trường Thanh thế mà quả thực muốn mua.

"Không cần, ở đâu trả tiền?", Lý Trường Thanh nói.

"75% cũng muốn hơn một trăm tám mươi vạn nha, Thanh Từ, người đơn giản hào vô nhân tính a!"

Lưu Húc dương lúc đầu cảm thấy Lý Trường Thanh mua chiếc ba mươi bốn vạn xe là được, không nghĩ tới Lý Trường Thanh trực tiếp mua chiếc tạp yển.

"Người xác định, ta dẫn người đi!", Ngô na thăm dò tính địa đạo.

"Xác định!", Lý Trường Thanh nói.

"Đi theo ta!", Ngô na tưởng Lý Trường Thanh đưa đến tài vụ cửa sổ.

Lý Trường Thanh bình tĩnh xoát xong thẻ, cầm biên lai cùng Ngô na đi về xe.

"Cái này tạp yển, tiệm chúng ta bên trong liền hai đài, không nghĩ tới sẽ là người cho mua đi, giữa trưa xin các người ăn cơm!"

Hoàn thành một đơn làm ăn lớn, Ngô na tâm tình không tệ, đối Lý Trường Thanh, Lưu Húc dương cười nói.

"Đề Thanh Từ mời, ăn đất hào!", Lưu Húc dương nói.

"Có thể!", Lý Trường Thanh cười cười nói.

Tại 4 S cửa hàng phụ cận một nhà lầu cửa hàng sau khi cơm nước xong, Ngô na trực tiếp bang Lý Trường Thanh làm tốt giấy phép.)! !

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: « thượng hiền »

Tại Lưu Húc dương cùng đi, Lý Trường Thanh lục lợi lên đường.

Một đoạn lộ trình về sau, Lý Trường Thanh dần dần quen thuộc xe hướng, thuận lợi trở lại Lý gia thung lũng.

Các thôn dân nhìn quen các loại xe sang trọng, một cỗ tạp yển tự nhiên không có gây nên có bất kỳ chú ý gì.

Lý Trường Thanh mừng rỡ thanh nhàn, dừng xe ở trong nhà dưới sườn núi, cùng phụ mẫu lên tiếng kêu gọi liền trở lại Chung Nam sơn.

Nam Sơn ung dung, hương trà lượn lờ.

Lý Trường Thanh nằm tại trúc âm dưới, tướng « mạnh công », « quý nghĩa », « lỗ vắn » trong đầu một lần nữa rèn luyện, hiểu rõ mỗi một câu thâm ý, sau đó tiến vào Chư Từ Bách gia trong trò chơi.

"Tiểu huynh đệ, chờ người đã lâu!", Cẩm Hoạt Ly đầu đội dây thừng bộ, một thân áo vải đối Lý Trường Thanh chấp tay nói.

"Hỗ thẹn, đến hiện tại mới đưa « mạnh công », « quý nghĩa », « lỗ vắn » nghiên cứu hoàn tất!"

Tương đối với những nghề nghiệp khác, Lý Trường Thanh tại Mặc gia kinh điển bên trên tốn hao thời gian ít, hơi mang về áy náy nói.

"Không sao, nhiệm vụ không có kỳ hạn, lúc nào hoàn thành đều có thể!"

Cẩm Hoạt Ly nói xong duỗi ra ngón tay đặt ở Lý Trường Thanh mi tâm, đối Lý Trường Thanh làm kiểm trắc.

Lý Trường Thanh giống như thân ở huyền cảnh, cùng Cẩm Hoạt Ly một hỏi một đáp, nghiên cứu thảo luận « mạnh công », « quý nghĩa », « lỗ vắn » bên trong nội dung.

"Không tệ, đã người đã hoàn thành nhiệm vụ, đặc biệt ban thưởng « kinh bên trên » một bản!", Cầm Hoạt Ly hài lòng nói.

"Tạ ơn ban thưởng sách!", Lý Trường Thanh từ Cầm Hoạt Ly trong tay tiếp nhận thư đạo.

"Ngoài ra, có « thượng hiền », « còn cùng », « tiết tắng » ba quyển, nhìn người năng hảo hảo nghiên cứu, hưng thiên hạ đại lợi!"

Mặc gia ngôn luận lấy quốc gia, bách tính, nhân dân lợi ích làm chuẩn dây thước, Cầm Hoạt Ly móc ra ba quyển sách, tha thiết địa đối Lý Trường Thanh dặn dò.

"Ghi nhớ dạy bảo, không phụ kỳ vọng!", Lý Trường Thanh thành khẩn nói.

Rời khỏi Chư Tử Bách gia về sau, Lý Trường Thanh bắt đầu lật xem mới được bốn bản sách, « thượng hiền », « còn cùng », « tiết tắng » chủ yếu ghi chép Mặc tử hành vi tư tưởng, mà « kinh bên trên » thì giảng thuật quang học, cơ học, Máy Móc hệ chờ vật lý học phương diện tri thức, là Mặc gia có quan hệ khoa học trước tác.

Lý Trường Thanh phẩm một miệng trà, bụng lấy « thượng hiền » say mê ở trong đó.

"Từ Mặc tử nói nói: "Nay người vương công đại nhân vì chính với quốc gia người, đều muốn quốc gia chi giàu, nhân dân chi chúng, hình chính chi trị. Nhưng mà không được giàu mà đến bản, không được chúng mà đến quả, không được trị mà đến loạn, thì là bản mất muốn, đến chỗ ác. Là cho nên sao vậy?"

Mặc tử cho rằng muốn dân giàu nước mạnh quốc thái dân an, nhất định phải trọng dụng nhân tài. Tại một quốc gia bên trong hiền lương nhiều người, quốc gia chiến tích liền lớn, quốc gia hiền lương ít người, quốc gia chiến tích liền tiêu . Khiến cho hiền nhân tăng nhiều phương pháp liền là khiến cho bọn hân giàu có, khiến cho bọn hân hiền quý, tôn kính bọn họ, khen ngợi bọn hân!

Lý Trường Thanh đọc sau thâm thụ xúc động, tướng quân cô mộ phần không người hỏi, con hát gia sự thiên hạ biết, chính là bây giờ xã hội hiền tượng!

Đối quốc gia làm ra công hiến người, cả một đời kiếm được tiền có lẽ không bằng nào đó minh tinh tiếp một thì quảng cáo tiền kiếm nhiều, liền là không có làm đến giàu chi, đi các cái địa phương dạy học, người nghe lác đác không có mấy, mà minh tinh xuất hiện, thường thường nương theo lấy đám fan hâm mộ điên cuồng hò hét, liền ngay cả khai quốc tướng lĩnh, hai vạn người có công lớn qua đời đều chưa có người chú ý, các minh tinh hôm nay ăn nhóm cái gì, xuyên dạng gì quần áo, quan hệ nam nữ đều có thể trở thành đầu đề tin tức!

Cho nên trước kia, bọn nhỏ lý tưởng là nghĩ làm khoa học gia, lão sư, tướng quân, thậm chí là công nhân, mà bây giờ lại đều mơ ước làm minh tinh,

Truy cứu nguyên nhân chính như « thượng hiền » bên trong nói, hiền lương chi sĩ không có đạt được vốn có đối đãi, liền không thể dụng nên chính xác dẫn hướng tác dụng!

Cổ hiền mấy ngàn năm trước tư tưởng, lại trực tiếp trình bày đương kim xã hội vấn đề, Lý Trường Thanh nghĩ đến liền phi thường hướng về, đồng thời cảm nhận được trên thân trọng đại trách nhiệm, quên hết tất cả đọc lấy sách.

Sáng sớm, Lý gia thung lũng tiểu học chật ních tới nghe Lý Trường Thanh đọc sách người.

Rộn rộn ràng ràng đám người, giống như gào khóc đòi ăn ấu chim, chờ mong Lý Trường Thanh xuất hiện.

Lý Trường Thanh mặc một thân phở thông quần áo thoải mái, dạo bước mà tới.

Ồn ào tràng diện đột nhiên an tĩnh lại, đều đưa ánh mắt về phía Lý Trường Thanh.

"Từ Mặc tử nói nói: "Thí như muốn chúng quốc chi thiện xạ ngự chi sĩ người, chắc chắn giàu chi, quý chi, kính chi, dự chi, sau đó quốc chi thiện xạ ngự chi sĩ, tướng nhưng phải mà chúng. Huống lại có hiền lương chi sĩ, dày hồ đức hạnh, biện hồ lời nói, bác hồ đạo thuật giả hồ! Nay cổ quốc gia chi trần mà xã tắc chi tá. . ."

Lý Trường Thanh đọc đến chính là Mặc gia « thượng hiền », tướng " thượng hiền " tư tưởng dung nhập vào thư âm thanh bên trong.

Mặc dù người nghe bên trong đại bộ phận đều là người bình thường, nhưng người khác nhau luôn có thể từ đó lĩnh hội ra đạo khác nhau lý.

Ngô hân là một tên đệ tử, cũng là một tên cuồng nhiệt truy tinh tộc, đã từng làm bộ sinh bệnh tìm phụ mẫu, cũng chỉ vì chúng trừ chỉ giúp đỡ chính mình thích minh tinh, lấy mình thích minh tinh cười mà cười, bởi vì mình thích minh tinh khóc mà khóc, hoàn toàn không để ý mặt hướng đất vàng lưng hướng lên trời kiếm tiền phụ mẫu. Đi theo Lý Trường Thanh đọc xong « thượng hiền » về sau, che mặt khóc ròng, đột nhiên phát hiện những cái kia bị tính quang bao phủ người, không đáng mình đi sùng bái, đối với mình có sinh đường chi ân phụ mẫu mới là đáng giá nhất tôn trọng người.

Cổ Tồn Minh, Lê Thiện Ngọc chờ chính giới kinh doanh người nghe xong được ích lợi không nhỏ, chính phủ công việc quản lý, xí nghiệp sự vật trong sự quản lý " thượng hiền " đồng dạng cực kỳ trọng yếu, không kịp chờ đợi muốn trở về chế định tương quan biện pháp, thu nạp lương tài!

Chỉ bằng vào Lý Trường Thanh tại Lý gia thung lũng dạy học, khẳng định khó mà đổi thành trước mắt hiện trạng, nhưng chỉ một tia lửa có thể thành đám cháy!

Biển người tán đi, Lý Trường Thanh lưu tại Lý gia thung lũng tiểu học.

"Lý lão sư, lập tức liền muốn được nghỉ hè, thị giáo dục cục vì phong phú học sinh trung tiểu học nhóm ngày nghỉ sinh hoạt, cố ý cử hành Ôn An thị học sinh trung tiểu học thư pháp tranh tài, người hôm nay nếu không cho các bạn học đến cái đợt kích huấn luyện?"

Lý gia thung lũng tiểu học bọn nhỏ luyện tập bút lông chữ có đoạn thời gian, khó được có loại cơ hội này, Thẩm Nhượng Lâm hi vọng địa đối Lý Trường Thanh nói.

"Thư pháp ở chỗ tích lũy tháng ngày, lâm trận mới mài guom nhưng không có tác dụng gì, nhưng có thể cho các bạn học nói một chút cổ tay vận lực kỹ xảo!"

Lý Trường Thanh luyện chữ tướng tẩy nghiền mực ao nước biến thành màu đen, mới khiến cho thư pháp Đại thành, chỉ có thể hướng bọn nhỏ truyền thụ chút tiểu kỹ xảo.

"Các bạn học, có muốn hay không tại Ôn An thị học sinh trung tiểu học thư pháp trong trận đấu cảm thưởng?", Thẩm Nhượng Lâm nói.

"Muốn!", bọn nhỏ lớn tiếng hồi đáp.

"Muốn, chờ sau đó Lý lão sư giảng thời điểm, nhất định phải dụng tâm nghe!", Thẩm Nhượng Lâm nói.

"Ừm ừm!", bọn nhỏ nhao nhao gật đầu.

Như thế nào vận dụng bấp thịt, Lý Trường Thanh giảng một ngày một đêm, bọn nhỏ đều rất khó minh bạch.

Lý Trường Thanh trực tiếp tay nắm tay địa uốn nắn bọn nhỏ cầm bút tư thế, lực đạo, tại trống không trên giấy viết lên một hai cái chữ đương làm mẫu.

"Muốn tham gia thư pháp tranh tài đồng học, tại hôm nay buổi chiều tan học trước, đem tác phẩm của mình giao đến lão sư nơi này!"

Chờ Lý Trường Thanh chỉ đạo xong bọn nhỏ về sau, Thẩm Nhượng Lâm đối bọn nhỏ nói đến.

Bọn nhỏ mỗi ngày đi theo Lý Trường Thanh đọc các loại điển tịch, quen thuộc nhất liền là « Tam Tự kinh », « Thiên Tự Văn », « Bách Gia Tính » các loại, nộp lên tác phẩm bên trong, đại bộ phận đều là nội dung trong đó.

Nhưng Thẩm Nhượng Lâm chính lý bọn nhỏ tác phẩm lúc, không có chú ý tới có mấy phần tác phẩm bên trong, Lý Trường Thanh chỉ đạo bọn nhỏ thư pháp lúc viết trên giấy chữ vừa lúc hỗn ở trong đó!)

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Phụng vĩ cầm

Lý Trường Thanh chỉ đạo bọn nhỏ thư pháp về sau, trở lại Chung Nam sơn hạ nhà gỗ nhỏ.

Tự do trên núi ngẫu nhiên đạt được trăm năm sét đánh Ngô Đồng Mộc, Lý Trường Thanh một mực khổ luyện chúc đàn tay nghề, chế tạo ra mấy chục thanh Thất Huyền Cầm.

Chế tác một thanh Thất Huyền Cầm có trên trăm đạo trình tự làm việc, mỗi một đạo trình tự làm việc yêu cầu đều phi thường nghiêm ngặt, bất luận cái gì nhỏ xíu nhân tố cũng có thể sẽ ảnh hưởng đàn âm sắc.

Lý Trường Thanh từ tồn trữ tạp gia trong nhà gỗ khiêng ra một đoạn tử mộc, mang theo da trâu bao đến lều cỏ dưới, xuất ra mộc áp chế dao, mộc đục, lưỡi dao công cụ, thuần thực tướng tử mộc cải tạo thành đàn thân, phối hợp bảy cái tơ thép huyền, một thanh Thất Huyền Cầm liền đại công cáo thành!

Chúc đàn không chỉ cần phải lô hỏa thuần thanh tay nghề, vật liệu gỗ chất liệu đồng dạng mười phần trọng yếu!

Trăm năm sét đánh Ngô Đồng Mộc, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, chính là chúc đàn tuyệt Giai Mộc tài.

Lý Trường Thanh chế tác tử mộc đàn làm nóng người, thể xác tinh thần đều điều chỉnh đến trạng thái đỉnh phong, ôm ra trần tàng thật lâu trăm năm sét

đánh Ngô Đồng Mộc.

Ngô Đồng Mộc thượng bộ đốt cháy khét, cùng bốn đại danh đàn tiêu vĩ cầm cùng loại.

Lý Trường Thanh dùng ngón tay đánh Ngô Đồng Mộc, truyền ra du dương uyển chuyển thanh âm.

Tại « vui kinh chúc đàn pháp » bên trong ghi chép: "Phạm đầy dày mặt mỏng, mộc trọc hiện thanh, đại huyền ngu đàn, tiểu huyền tiêu nuốt. Diện đầy đều dày, mộc hiện đều thực, vận ngắn âm thanh tiêu. Mặt mỏng đầy dày, mộc hư hiện thanh, lợi cho tiểu huyền, bất lợi đại huyền. Diện đầy đều mỏng, mộc hiện đều hư, âm thanh tột ra, âm thanh vận phiêu đảng. . . "

Lý Trường Thanh đánh Ngô Đồng Mộc thỉnh kỳ thanh vang, chính là vì khảo thí vật liệu gỗ tự thân âm sắc cùng chấn động trình độ, suy đoán đàn bằng ổ bụng ném ra độ dày.

Làm xong công tác chuẩn bị, Lý Trường Thanh cẩn thận từng li từng tí tại trăm năm sét đánh Ngô Đồng Mộc đào bình, đến lúc chạm vạng tối mới có cái hình thức ban đầu.

Sáng sớm, Lý gia thung lũng phi thường náo nhiệt.

Lý Trường Thanh tiếp tục đọc lấy « thượng hiền », đang người nghe bên trong tiếng vọng phi thường cường liệt.

" cốc dương người tại cốc dương " Wechat công chúng hào biên tập Ninh Thái Linh tụ tập một nhóm người trẻ tuổi, đem Lý Trường Thanh nói chuyện hành động quan điểm chính lý thành văn chữ, thượng truyền đến Post Bar, công chúng hào, Microblogging chờ thông tấn xã giao con đường, tại trên internet hấp dẫn rất nhiều quốc học kẻ yêu thích, tướng Lý Trường Thanh thanh âm truyền bá đến càng xa.

Vẫn tự so với Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh có chút tái nhợt, nhưng vẫn có thể tạo được một chút hiệu quả.

Lý gia thung lũng tiểu học sắp cử hành thi cuối kỳ, Lý Trường Thanh đọc xong lời bạt cùng bọn nhỏ giảng mấy câu sau đến trên núi tiếp tục chúc đàn.

Hai ngày về sau,

Lý Trường Thanh ngồi tại trong rừng trúc, đầu gối trước đặt ngang lấy một thanh cổ kính Thất Huyền Cầm, đàn thân điêu khắc thành bay múa cửu thiên Phượng Hoàng, Ngô Đồng Mộc đen nhánh bộ phận đúng lúc là đuôi phượng vị trí.

"Cổ có Thái Ung tiêu vĩ cầm, người liền gọi phượng vĩ cầm đi!"

Lý Trường Thanh ngón tay tại dây đàn bên trên quét qua, tiếng đàn giống như không núi chim hót, cười cười nói.

Hoan Hoan Hi Hi lúc đầu Tại Thái dương hạ ngủ say, nghe được tiếng đàn sau vĩnh tai trùng trùng mắt nhìn qua Lý Trường Thanh trước người phượng vĩ cầm.

Dưới núi rất nhiều người không thể Lý Trường Thanh, vinh hoa phú quý công danh lợi lộc dễ như trở bàn tay, lại vẫn cứ ở tại nghèo nàn Chung Nam sơn bên trên.

Lý Trường Thanh uống vào Hào Nhi tửu, đàn tấu Trung Quốc thập đại cổ khúc một trong « Cao Sơn Lưu Thủy », tiếng đàn nguy nguy hồ hồ như núi cao đứng vững, dào dạt hồ hồ như nước chảy róc rách.

Phía sau núi giữa sườn núi, Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu chính đi tại trên sơn đạo.

"Nhã như, người có không có nghe được nước chảy thanh âm?", Hà Quang Diệu hỏi.

"Giống như có người tại đàn tấu « Cao Sơn Lưu Thủy »!"

Trần Nhã Như mặc màu đen đồ thể thao mang theo mũ lưỡi trai, cẩn thận lắng nghe sau nói.

"Trên núi chỉ có một cá nhân, không phải là Lý tiên sinh?", Hà Quang Diệu kinh nghi nói.

"Có lẽ vậy, ai có thể nghĩ tới Lý tiên sinh trừ Tinh thông quốc học, toán học, y học, phong thủy bên ngoài, liền ngay cả cầm nghệ đều đến trình độ đẳng phong tạo cực!"

Trần Nhã Như học qua đàn tranh, cùng Thất Huyền Cầm có tương tự địa phương.

"Ha ha, đến cho Lý tiên sinh đưa ngọc thước, thế mà còn nghe được tuyệt thế tiếng đàn!"

Hà Quang Diệu say mê tại trong , hải lòng nói.

"Cao Sơn Lưu Thủy, tri âm khó kiếm! Hẳn đến tột cùng là cái hạng người gì đâu, sẽ đáp ứng thỉnh cầu của mình sao?"

Trần Nhã Như đối Lý Trường Thanh ấn tượng như như gió mát khó mà nắm lấy, bên trong lòng không khỏi có chút tiểu nữ nhi tư thái, lo được lo mất.

"Nhã như, rất ít gặp người có thấp thỏm cảm xúc, chẳng lẽ coi trọng Lý tiên sinh à nha?", Hà Quang Diệu trêu ghẹo nói.

"Hà thúc, người nói cái gì đó. . .", Trần Nhã Như sắc mặt đỏ bừng, không tự giác địa tăng tốc bước chân.

"Nếu là Lý tiên sinh năng để ý, sự tình ngược lại là dễ làm!", Hà Quang Diệu trong lòng thầm nghĩ.

Đến tiểu thụ lâm lúc, tiếng đàn chuẩn bị kết thúc, tựa như nước chảy dần dần sâu, như tơ mỏng nhuần vật im ắng, giống như nhũ yến ni non, như dễ mền than nhẹ, sau đó hoà hợp thành một cái vòng xoáy, càng bơi càng xa, thẳng đến thỉnh thoảng nghe đến một tia đẹp giai điệu.

"Hà thúc, chúng ta làm sao đi vào đâu?", Trần Nhã Như nói.

"Xông loạn trận pháp rất nguy hiểm, chúng ta hô hạ thử một chút!", Hà Quang Diệu nói.

"Hà thúc, người đến hô đi!", Trần Nhã Như nói.

"Tốt, Lý tiên sinh, ta là Hà Quang Diệu, lần trước tranh tài thiếu ngài một thanh ngọc thước, cố ý cho đưa tới cho ngài!"

Hà Quang Diệu hai tay hợp lại cùng nhau đương loa phóng thanh, hướng tiểu thụ lâm bên trong hồ.

"Đi thôi!", Lý Trường Thanh loáng thoáng nghe được Hà Quang Diệu thanh âm, đối Hoan Hoan Hi Hi làm một thủ thế, Hoan Hoan Hi Hi lập tức phóng tới tiểu thụ lâm.

Hoan Hoan Hi Hi cùng Lý Trường Thanh tại tiểu thụ lâm đi dạo thời điểm tại mỗi cái vị trí đều lưu lại mình lưu lại dịch thế, ngửi ngửi mình hương vị rất nhanh liền chạy đến tiểu thụ lâm lối vào, hướng về phía Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu phát ra "xuy xuy" thanh âm.

"A, hai con mao nhung nhung chồn, tốt đáng về khả ái!", Trần Nhã Như nhìn qua Hoan Hoan Hi Hi nói.

"Nhìn da lông của bọn chúng bóng loáng bóng loáng, hai mắt rất có linh tính, có thể là Lý tiên sinh nuôi sủng vật!", Hà Quang Diệu nói.

"Hà thúc, người nói là cái này hai con chồn là Lý tiên sinh phái tới tiếp chúng ta?", Trần Nhã Như kinh ngạc nói.

"Ừm, rất có thể!", Hà Quang Diệu nói.

"Cũng đúng, tại Lý tiên sinh trên thân xảy ra chuyện gì đều sẽ không cảm thấy kỳ quái, vậy chúng ta liền theo bọn chúng đi thôi!", Trần Nhã Như nói.

Hà Quang Diệu, Trần Nhã Như theo sát lấy Hoan Hoan Hi Hi, cuối cùng tại hai mắt tỏa sáng ra hiện tại nhà gỗ nhỏ bên ngoài, gặp Lý Trường Thanh một bộ áo trắng xếp bằng ở trong rừng trúc, trước người đặt vào một thanh tinh xảo cổ cầm, Hoan Hoan Hi Hi lên đến Lý Trường Thanh hai bên ngồi xổm.

Trần Nhã Như đánh giá nhà gỗ nhỏ đơn sơ hoàn cảnh, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại tại Lý Trường Thanh trên thân, vậy mà lại sinh ra một loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

"Lý tiên sinh, chuỗi này ngọc thước là Thanh triều phong thủy danh sư vương giày thân di vật, rơi vào trong tay ta cũng là Minh châu bị long đong, vừa vận chuyển giao đến ngài trong tay!"

Hà Quang Diệu dâng lên một thanh như mỡ dê ngọc thước, phía trên khắc lấy một giờ tiêu chuẩn.

Ngọc thước dùng để đo đạc san hướng phương vị, ba chiều tọa tiêu, cảnh quan tầm mắt, sinh thái hoàn cảnh, địa hình địa vật chờ cùng phong thủy có quan hệ nhân tố phun ra nuốt vào chìm nổi, lớn nhỏ cao thấp, ưu khuyết cát hung, thịnh suy nặng nhẹ, vương giày thân là Thanh triều phong thủy danh gia, hẳn đã dùng qua ngọc thước tự nhiên phi thường quý giá.

"Các người không đơn thuần là vì cho ta đưa ngọc thước mà đến đây đi!", Lý Trường Thanh thân nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Chuyện cũ

Thâm sơn nhà gỗ, thanh Thúy Trúc rừng.

Một bầu rượu, một thanh đàn, một cá nhân.

Còn phẩm tập đoàn tại Ôn An thị kinh doanh địa sản, khách sạn, giải trí chờ ngành nghề, có người bình thường khó có thể tưởng tượng tài phú.

Trần Nhã Như tại còn phẩm tập đoàn địa vị hết sức quan trọng, nhưng đôi mắt Lý Trường Thanh phiêu nhiên thế ngoại tư thái trong thời gian tâm hết lần này tới lần khác vô cùng khản trương, hít sâu một hơi đối Lý Trường Thanh nói ra: "Có chuyện, mời Lý tiên sinh hỗ trợ!".

"Nói một chút đi!", Lý Trường Thanh từ chối cho ý kiến nói.

"Sự tình đến từ gia gia của ta nói lên, hẳn là một tên nhà khảo cổ học, bốn mươi năm trước, mười năm náo động vừa mới kết thúc, gia gia của ta liền tiếp vào phía trên nhiệm vụ, dẫn đội đi tham gia khai quật khảo cổ công việc, tại trước khi đi nải nải ta tưởng trên người mình một khối hộ thân ngọc bội treo ở gia gia của ta trên cổ, nhưng gia gia của ta từ đây vừa đi ngay tại cũng chưa từng trở về! Nải nải ta chạy tới hỏi gia gia của ta đơn vị lãnh đạo, đơn vị lãnh đạo lại nói mặt trên chưa hề không có cho gia gia của ta phân phối qua bất luận cái gì khai quật khảo cổ nhiệm vụ, mà gia gia của ta tựa như là bốc hơi khỏi nhân gian đồng dạng, nhưng nải nải ta một mực tin tưởng vững chắc gia gia của ta sẽ không lừa nài, về sau tại gia tộc hốc tường một viên gạch đằng sau phát hiện gia gia lưu lại cuốn sổ! Cuốn sổ phía trên lộn xộn địa viết rất nhiều chữ, cùng vẽ tay mười mấy phó địa đồ, trong đó có một bộ bên trên ghi rõ vị trí liền là Đông Phong trà trận! Nải nải ta tuổi tác đã cao, duy nhất tâm nguyện liền là muốn tìm đến gia gia của ta mất tích manh mối, hi vọng Lý tiên sinh năng giúp chúng ta một tay!"

Trần Nhã Như đi theo nải nải lớn lên, đối gia gia có sự phi thường rất quen tại tâm, êm tai địa kể rõ.

"Người cảm thấy Đông Phong trà trận có cổ mộ, gia gia người năm đó vô cùng có khả năng tiến vào Đông Phong trà trận?", Lý Trường Thanh lẳng lẳng địa nghe xong Trần Nhã Như giảng cổ sự hỏi ngược lại.

"Ừm ừm!", Trần Nhã Như đầy cõi lòng chờ mong nhìn qua Lý Trường Thanh, gật đầu nói.

"Tại Đông Phong trà bên ngoài sân vây từng xuất hiện qua cầu rấn, Lý đại sư, ngài biết cầu rấn chỉ ở ngàn năm trong cổ mộ mới có!", Hà Quang Diệu nói.

"Người đã hiểu rõ cầu rấn, cũng hẳn là tình huống cầu rấn tính nguy hiểm!", Lý Trường Thanh nói.

"Chính là bởi vì như thế, cho nên mới nghĩ mời Lý tiên sinh xuất thủ, ngài tại phong thủy bên trên tạo nghệ cơ hồ tiếp cận Tông Sư trình độ, mà lại hiểu được bố trí trận pháp, nhất định có thể nghĩ đến biện pháp!"

Hà Quang Diệu tự giác bất lực, lại đối Lý Trường Thanh lòng tin mười phần.

"Các người đi thôi!"

Tần đại gia đồng thời hiểu được phong thủy, tướng thuật, Ngũ Hành bí pháp, lại nửa người trông coi Đông Phong trà trận, trong đó khẳng định có bí mật không muốn người biết, thậm chí có thể là một cái cực lớn vòng xoáy, Lý Trường Thanh không muốn liên lụy đến trong đó, đối Hà Quang Diệu, Trần Nhã Như nói.

"Lý tiên sinh,

Xin ngài giúp chúng ta một tay đi, vô luận bao nhiêu tiền đều có thể, chỉ cần ngài mở miệng!", Trần Nhã Như vội vàng bên trong nói.

"Nhớ kỹ lần trước nói với các người qua, ta mặc dù đối phong thủy có biết một hai, nhưng ta cũng không phải là một tên thầy phong thủy, các người tìm nhầm người! Hoan Hoan Hi Hi, tiễn khách!"

Thẳng đứng ngàn trượng vô dục tác cương, Lý Trường Thanh đối tiền tài không có, đương nhiên sẽ không bị lợi ích chỗ thúc đẩy, đối Hoan Hoan Hi Hi làm thủ thế.

Hoan Hoan Hi Hi lập tức chạy đến tiểu thụ lâm bên ngoài, quay đầu lại hướng Hà Quang Diệu, Trần Nhã Như phát ra tiếng kêu chói tai.

Lý Trường Thanh thì bên cạnh như không người địa đạn lấy « Cao Sơn Lưu Thủy », tiếng đàn giai điệu không thay đổi, nhưng âm sắc lại đại không giống nhau, tựa như là một vòng Hồng Nhật từ mặt biển dâng lên, cho đại địa mang đến quang minh, Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu lại nghe không hiểu Lý Trường Thanh tiếng đàn bên trong muốn truyền đạt ý tứ.

"Lý tiên sinh, ta vừa rồi quá nóng vội, thực sự thật có lỗi!", Trần Nhã Như mang theo vẻ thẹn nói.

Lý Trường Thanh lại giống như là không có nghe thấy, tiếp tục tự lo địa đạn lấy phượng vĩ cầm.

"Lý tiên sinh, có nhiều quý rầy!", Hà Quang Diệu đối Lý Trường Thanh nói xong, quay đầu đối Trần Nhã Như nói: "Nhã như, chúng ta đi thôi!".

Trần Nhã Như bắt đắc dĩ gật đầu, Lý Trường Thanh tiếng đàn còn tại bên tai tiếng vọng, ai mới có tư cách làm Lý tiên sinh tri âm đâu?

Hoan Hoan Hi Hi tưởng Trần Nhã Như, Hà Quang Diệu đưa ra tiểu thụ lâm về sau, Lý Trường Thanh cho chúng nó các đến một chén nhỏ Hầu Nhi tửu

làm ban thường.

Hầu Nhi từ hậu kinh mười phần, Hoan Hoan Hi Hi uống xong sau đều say khướt địa tứ chỉ chỉ lên trời, lộ ra tuyết trắng cái bụng nằm trên mặt đất ngủ say.

Lý Trường Thanh hào hứng đã hết, cất kỹ phượng vĩ cầm, khiêng cuốc đến Chung Nam sơn hạ tướng từ Hứa Hành trong tay hồi đoái tám bao Linh thảo hạt giống gieo xuống, đổ vào chút linh thủy, lại đến trên núi hái chút dã khuẩn nấm mới trở lại nhà gỗ nhỏ.

Ngoài núi, Lý Trường Thanh danh khí ngày càng tăng lớn, đến Lý gia thung lũng nghe Lý Trường Thanh đọc sách người càng ngày càng nhiều.

Lý Trường Thanh lại mang một viên Sơ Tâm, tại Chung Nam sơn bên trên đọc sách trông trọt, sinh hoạt yên tĩnh tường hòa.

Thi cuối kỳ kết thúc về sau, Lý gia thung lũng tiểu học bọn nhỏ chính thức bắt đầu được nghỉ hè, không cần tới trường học đến trường, nhưng vẫn như cũ mỗi ngày đều đến trường học đi theo Lý Trường Thanh cùng nhau đi học.

Sáng sớm, Lý Trường Thanh tại Lý gia thung lũng tiểu học giảng đọc « thượng đồng ».

"Từ Mặc từ nói nói: Cổ người dân bắt đầu sinh, không có hình chính thời điểm, đóng ngữ, người dị nghĩa. Là lấy một người thì một nghĩa, hai người thì hai nghĩa, mười người thì mười nghĩa. Một thân tư chúng, cái gọi là nghĩa người cũng tư chúng. Là lấy người là nghĩa, lấy không phải người chi nghĩa, bạn cũ tướng cũng không phải. . ."

Mặc từ cho rằng, chính lệnh không đồng nhất, chỉ có thể dẫn đến xã hội phân loạn. Thượng đồng tư tưởng là một loại độ cao tập quyền chủ nghĩa, áp dụng từ trên xuống dưới không chế cùng hữu hiệu quản lý. Nó yêu cầu hết thấy thống nhất tại thượng cấp, từ tổ chức hệ thống lãnh đạo quan hệ đến tư tưởng ý thức, đều muốn tuyệt đối địa thống nhất tại thượng cấp,, thành lập được từ trên xuống dưới tuyệt đối lãnh đạo cùng hữu hiệu từng cấp quản lý.

Lý Trường Thanh đối « thượng đồng » bên trong nghĩ muốn tiến hành khách quan phân tích bình phán, hấp thụ trong đó tích cực bộ phận.

Nhưng Mặc từ « thượng đồng » tư tưởng quá mức lý tưởng hóa, Lý Trường Thanh cũng nhằm vào tiêu cực bộ phận, phụ lấy trong xã hội cụ thể hiện tượng đến phân tích trong đó thiếu hụt, đồng thời đưa ra tại không hạn chế tự do tư tưởng điều kiện tiên quyết, như thế nào tiến Hành Chính xác thực dẫn đạo phương pháp.

Có chút lãnh đạo, gia trưởng bình thường thích tướng ý nghĩ của mình, lý niệm cường ép truyền cho thuộc hạ, hải tử, nghe xong Lý Trường Thanh đối thượng đồng tư tưởng tiêu cực một mặt phân tích về sau, đều bắt đầu nghĩ lại hành vi của mình, tại ngày sau trong sinh hoạt thực tiễn Lý Trường Thanh nói lên dẫn đạo phương pháp.

Đọc xong lời bạt, tại Lý gia thung lũng tiểu học phòng giáo sư làm việc bên trong, Cố Tôn Minh, tân nhiệm bộ giáo dục cục trưởng Ngô giàu biển, Thẩm Nhượng Lâm, Mạnh Văn Thành đều ngồi vây quanh tại Lý Trường Thanh chung quanh.

"Lý Sư, thành tích cuộc thi sau khi ra ngoài, huyện giáo dục cục đối toàn huyện tiểu học thành tích cuộc thi tiến hành lấy mẫu điều tra, ngươi đoán làm gì? Lý gia thung lũng tiểu học ưu lương suất thế mà tại toàn huyện sắp xếp đệ nhất!"

Cố Tôn Minh từ bộ giáo dục cục trưởng đi đến phó huyện trưởng vị trí, vẫn đối Cố Dương huyện giáo dục hết sức quan tâm, nhất là Lý gia thung lũng tiểu học.

"Trước kia Lý gia thung lũng tiểu học ưu lương suất tại toàn huyện hạng chót, Lý đại sư đảm nhiệm Lý gia thung lũng tiểu học hiệu trưởng về sau, liền trực tiếp tiêu thăng đến toàn huyện đệ nhất!"

Ngô Hải trước kia là bộ giáo dục phó cục trưởng, đối Lý gia thung lũng tiểu học tình huống cũng tương đối hiểu biết, say sưa ngon lành nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: 1 cái chữ

"Ha ha, mỗi ngày dẫn bọn nhỏ đọc đọc sách mà thôi, Mạnh lão sư, Thẩm lão sư mới chính thức vất vả!"

Lý Trường Thanh cực ít chỉ đạo bọn nhỏ cụ thể chương trình học, mỉm cười hướng Cố Tôn Minh, Ngô Phú Hải đề cử Mạnh Văn Thành, Thẩm Nhượng Lâm

"Xét thấy Mạnh lão sư, Thẩm lão sư đối Cốc Dương huyện giáo dục làm ra công hiến (x), huyện giáo dục cục đã quyết định cho hai vị ban phát " ưu tú giáo sư " xưng hào!"

Ngô Phú Hải đã sớm chuẩn bị, xuất ra màu đỏ " ưu tú giáo sư " giấy chứng nhận thành tích, tiền mặt ban thưởng giao cho Mạnh Vân Thành, Thẩm Nhượng Lâm trong tay, tươi sáng nói.

"Tạ ơn Lý hiệu trưởng, Cổ chủ tịch huyện, Ngô cục trưởng!"

Thẩm Nhượng Lâm cảm thấy mình nỗ lực đạt được tán thành, hưng phấn nói.

Mạnh Vân Thành thì lộ ra tương đối bình thản, hướng Cổ Tồn Minh, Ngô Phú Hải hơi gật đầu.

"Lý Sư, ngài mỗi ngày tại Lý gia thung lũng tiểu học dẫn mọi người đọc sách, truyền bá thánh hiền đạo lý, đối toàn bộ Cốc Dương huyện văn hóa giáo dục công việc đều đưa đến tác dụng lớn vô cùng, đã không thể dùng ưu tú giáo sư để cân nhắc ngài làm ra thành quả, bất quá lúc trước ngài đối hoa la canh toán học thường đều chẳng thêm nghĩ tới, trong huyện chúng ta thì càng không có tư cách cho ngài trao giải, chỉ có thể đại biểu huyện ủy huyện chính phủ đối với ngài biểu thị từ đáy lòng cảm tạ!"

Cổ Tồn Minh hướng Lý Trường Thanh thứ 9 mười độ cúi đầu đại lễ, tình chân ý thiết nói.

"Không cần như thế!", Lý Trường Thanh dùng hai tay tướng Cổ Tồn Minh nâng nói.

"Lý Sư là Cốc Dương huyện nhân dân chí phúc, hân là!", Cổ Tồn Minh kiên trì nói.

Lý Trường Thanh đành phải đứng thẳng dáng người, thụ Cổ Tồn Minh thi lễ.

Cổ Tồn Minh, Ngô Phú Hải công việc bề bộn, làm sơ lưu lại sau liền rời đi Lý gia thung lũng.

"Lý lão sư, thi cuối kỳ xong, bọn nhỏ cũng nghỉ, ta dự định về nhà một chuyến!"

Thẩm Nhượng Lâm trừ ở giữa về trường học luận văn đáp biện bên ngoài vẫn đợi tại Lý gia thung lũng, có chút nhớ nhung gia, đối Lý Trường Thanh nói.

"Rất tốt nha, thay ta hướng thúc thúc, a di vãn an!", Lý Trường Thanh hớn hờ nói.

"Ừm ừm, chờ khai giảng thời điểm ta nhất định sẽ trở về!", Thẩm Nhượng Lâm nhìn qua Lý Trường Thanh dùng sức gật đầu nói.

"Ta cũng dự định trở về một chuyến!", Mạnh Vân Thành tàng dưới nói.

"Dù sao nghỉ hè trường học cũng không có việc gì, đều về thăm nhà một chút đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Ngạch. . . ,

Thật vất vả về nhà một chuyến, có thể đưa ta mấy chữ phó cầm lại gia cho trường bồi làm lễ vật sao?"

Mạnh Vân Thành thần sắc nhăn nhó, có chút ngượng ngùng nói.

"Ha ha, không có vấn đề!"

Lý Trường Thanh tình tường Mạnh Vân Thành tâm cao khí ngạo, khó được mở miệng tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Hi hi, Lý lão sư, thuận tiện đưa ta hai bức tranh đi!", Thẩm Nhượng Lâm cũng lại gần nói.

"Có thể!", Lý Trường Thanh miệng đầy đáp ứng nói.

"Ta đi lấy bút mực trang giấy!", Thẩm Nhượng Lâm nhảy cẫng nói.

Lý Trường Thanh tướng ba Trương Bạch sắc giấy tuyên bày ra ở trên bàn làm việc, nâng bút roi Mặc Như nước chảy mây trôi một mạch mà thành!

"Thiện chính người đến dân tài, thiện giáo người đến dân tâm "

"Quân tử tuần mà không thể so với, tiểu nhân so mà không chu toàn."

"Gặp lễ mà tri kỳ chính, nghe kỳ nhạc mà tri kỳ đức."

Mỗi tấm trên giấy lòi xuất từ Tử thư, bút lực cứng cáp Phi Long múa phượng, mực nước thẩm thấu trang giấy trên bàn bên trên lưu lại dấu vết mờ mờ, đường cong độ cong mượt mà tự nhiên thoát trần.

"Lý lão sư, thư pháp của ngài nhảy ra cách cũ tự thành một thể!"

Mạnh Vân Thành như nhặt được Chí Bảo, tướng ba bức chữ cầm tới trên bàn của mình hong khô, tán dương.

"Chữ của người cũng không kém!", Lý Trường Thanh gặp qua Mạnh Vân Thành chữ, rất có bản lĩnh.

"Lý lão sư, trái tốt á!", Thảm Nhược Lâm một lần nữa trái lên hai tấm mới giấy nói.

Nói chung, quốc họa đang vẽ trước đến ở trong lòng đánh tốt nghĩ sẵn trong đầu, làm đến đã tính trước.

Lý Trường Thanh dẫn theo bút lông tiện tay vẽ lấy, thuận, xoa, điểm, nhiễm lẫn nhau vì dùng, điều phối cán, ẩm ướt, nồng, nhạt hợp lý, một tòa đứng thẳng vào trong mây núi cao sồi nổi tại trên giấy, chỗ đỉnh núi có một tảng đá lớn, phía trên đứng vững sáu vị ngay tại vẽ vật thực học sinh, họa bên trong Văn Vụ tựa hồ quả thực đang cuộn trào, nhân vật thần sắc truyền đạt đều cực kỳ cẩn thận, khiến người cảm giác thân lâm kỳ cảnh.

"Chung Nam sơn bên trên thứ bảy phong!", Thảm Nhược Lâm đang vẽ bên trong nhìn thấy mình thân ảnh, hồi tưởng lại Lý Trường Thanh mang theo các nàng đi trên núi vẽ vật thực lúc trăng cảnh, sung sướng tiếng cười, mỹ vị thịt nướng, nguy hiểm dấu chân đều thành tốt đẹp nhất hồi ức.

Lý Trường Thanh vẽ xong một họa về sau, tiếp lấy họa bức thứ hai.

Tại núi non trùng điệp Đại Sơn dưới, có một tòa bị cây cối vây quanh nhà gỗ nhỏ, nhà gỗ bên cạnh có một mảnh Thanh Trúc Lâm, rừng trúc bên ngoài che kín hoa lan, trên sườn núi còn trồng trà. Trong rừng trúc, có một vị siêu nhiên vật ngoại thân xuyên áo trắng thanh niên ngồi ngay thẳng đánh đàn, bầu trời giãn ra Bạch Vân, phía dưới có mấy con chim mà lược ảnh, vẽ chính là Lý Trường Thanh tại nhà gỗ nhỏ bên ngoài trong rừng trúc đánh đàn trăng cảnh.

Hai bức tranh không chỉ có ý cảnh xa xăm, Thảm Nhược Lâm đối trong đó hình tượng cũng phi thường hài lòng, sắc mặt ứng hồng thoáng có chút kích động nói ra: "Lý lão sư, quả cảm ơn người!"

"Không khách khí, các người khi nào thì đi?"

Lý Trường Thanh liên tục viết ba bức tranh chữ hai bức tranh, y nguyên tinh thần sáng láng nói.

"Ngày mai đi!", Mạnh Vân Thành nói.

"Ta cũng vậy!", Thảm Nhược Lâm nói.

"Ừm, ban đêm đi nhà ta ăn cơm, ngày mai ta đưa các người!"

Lý Trường Thanh nói xong trở lại trên núi, mang theo cô lang đặt ở ngoài bia rừng thò rừng, mình loại rau quả về đến nhà.

"Thanh oa, hôm nay ở nhà ăn cơm?", Lưu Thúy Nga hỏi.

"Mạnh lão sư, Thảm lão sư, ngày mai về nhà, ban đêm sẽ tới dùng cơm!", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt, giao cho ta đi!", Lưu Thúy Nga nói.

Ban đêm, bàn ăn bên trên.

"A di, của ngài thủ nghệ thật tốt, mỗi lần ăn đều cùng lần đầu tiên thời điểm đồng dạng ăn ngon!", Thảm Nhược Lâm rất nói ngọt địa tán dương.

"Thanh oa loại đồ ăn tốt, về sau thường xuyên đến!"

Lưu Thúy Nga hiện tại đến không thúc giục Lý Trường Thanh, vẫn thật thích nhu thuận Thảm Nhược Lâm.

Ngày kế tiếp, sáng sớm.

Lý Trường Thanh mở ra tạp yến đến Lý gia thung lũng tiểu học, tướng Mạnh Vân Thành, Thảm Nhược Lâm đưa đến trong huyện xe đường dài đứng.

Trở lại Chung Nam sơn về sau, Lý Trường Thanh ở trên núi đọc lấy sách.

Ôn An thị tổ chức toàn thành phố học sinh trung tiểu học thư pháp giải thi đấu bình chọn công việc mới vừa mới bắt đầu, từ thị thư pháp hiệp hội mười vị hội viên đảm nhiệm ban giám khảo.

Lần này toàn thành phố bên trong tiểu học thư pháp giải thi đấu có hơn vạn phần tác phẩm, mỗi vị ban giám khảo lão sư bình quân muốn xét duyệt hơn một ngàn phần, lượng công việc rất lớn, mà lại bên trong tiểu học luyện tập thư pháp thời gian có hạn, trình độ phổ biến rất thấp, bình chọn công việc liên là tại trong đám lùn rút tướng quân, cơ hồ cần quét mắt một vòng là được.

"Ai, chất lượng một giới không bằng một giới!"

Thị thư pháp hiệp hội phó chủ tịch Triệu Quế Trung tóc trắng phơ, là giám khảo công tác người phụ trách chủ yếu, thở dài nói.

"Hiện tại cũng là bút đầu cứng, đọc xong sách trên cơ bản liền không động vào bút, đều dựa vào đánh chữ, thư pháp không chiếm được coi trọng, tướng hải tử đưa đi học thư pháp người so trước kia ít rất nhiều!"

Trương Thuận Thiên mệnh chi niên, gia nhập Ôn An thị thư pháp hiệp hội mấy chục năm, chứng kiến thư pháp xuống dốc.

"Đúng nha, ngay cả ra dáng điểm đều không có!"

Dương Vĩnh Kiện chừng bốn mươi tuổi, tại Ôn An thị thư pháp giới tính trẻ trung phái, nói lắc đầu tướng một trương dự thi tác phẩm vung tay ném một cái.

Trên không trung, Dương Vĩnh Kiện nhìn thấy một câu, " nhân chi sơ, tính bản thiện " .

Trong đó có một chữ, tựa như là có ma lực, tướng Dương Vĩnh Kiện hấp dẫn lấy thật sâu!

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113:

Trang giấy rơi xuống đất!

Dương Vĩnh Kiện bay nhào tới, nằm rạp trên mặt đất kinh ngạc nhìn ngắm nghía một cái trong đó chữ.

Thư pháp hiệp hội cái khác ban giám khảo nhao nhao nghiêng đầu, nhìn qua Dương Vĩnh Kiện lộ ra ánh mắt kinh ngạc.

"Vĩnh kiện nha, người quý trên mặt đất làm cái gì?", Triệu Quế Trung nhíu mày nói.

"Chắc chắc, chữ tốt a!", Dương Vĩnh Kiện nói chuyện biểu lộ phảng phất tại ăn một bữa mỹ vị tiệc.

"Khục, học sinh trung tiểu học thư pháp giải thi đấu năng có cái gì tốt tác phẩm?", trương thuận mở ra giữ ấm chén, uống một ngụm trà đạo.

"Có một chữ thật rất không đồng dạng, các người đến xem!", Dương Vĩnh Kiện hô.

"Ta nói vĩnh kiện nha, người sẽ không phải phát hiện vị sách Pháp Thiên mới a?"

Một vị cùng Dương Vĩnh Kiện tuổi tác tương tự thư pháp hiệp hội thành viên Tàn hòa bình nhiều hứng thú đi đi qua, cười trừ ghẹo nói.

"Người nhìn!", Dương Vĩnh Kiện chỉ vào " nhân chi sơ, tính bản thiện " bên trong " chi " chữ nói.

"Ồ!", Tàn hòa bình nhìn chăm chăm " chi " chữ, khẽ đi một tiếng.

"Ai, mặc cảm a!", trương thuận gặp Tàn hòa bình biểu lộ rất hiếu kì, chạy tới mắt nhìn sau thờ dài nói.

"Các người từng cái đều là thế nào?", Triệu Quế Trung buồn bực chen tới nói.

"Triệu chủ tịch, người cảm thấy cái này " chi " chữ như thế nào?", Dương Vĩnh Kiện lòng tự tin bạo rạp mà hỏi thăm.

"Rất là không đơn giản, cái này " chi " chữ nhìn qua tựa như là một con tại nước Lý Ngang thủ ưỡn ngực tự do trườn thiên nga, đặt bút chỗ đầy đặn khí phái ung dung đường chính, kết cấu điều luyện, rất có Nhan Chân Khanh phong phạm, xách câu lúc mạnh mẽ hữu lực quân hành sáu ngành, nét vui mừng trội hơn, lại có Liễu Công Quyền tư thái!"

Triệu Quế Trung chìm đắm (y) thư pháp mấy chục năm, đối thư pháp có thâm hậu lý giải, nhìn thấy " chi " chữ sau trầm ngâm nói.

"Nhan gân liễu xương?", Tàn hòa bình tình tường Triệu Quế Trung tính tình vừa thúi vừa cứng, cực ít tán thưởng những người khác thư pháp, huống chi là như thế độ cao đánh giá.

"Không hoàn toàn là, trừ có Nhan Chân Khanh gân đạo, Liễu Công Quyền xương cảm giác bên ngoài, còn có một cỗ nước chảy mây trôi tự nhiên thoát

trần ý vị!"

Triệu Quế Trung lắc đầu, tiếp lấy giống như uống qua rượu ngon trở về chỗ nói.

"Chỉ chữ nhìn như rất đơn giản,

Nhưng muốn viết xong lại cũng không dễ dàng, tại bức chữ này bên trong chỉ có cái này " chi " chữ hạc giữa bầy gà riêng một ngọn cò, khẳng định là xuất từ hai cái người khác nhau trong tay!", trương thuần nghĩ ngợi nói.

"Triệu chủ tịch, tại chúng ta những người này bên trong, liền người trình độ tối cao, người năng viết ra cái này " chi " chữ không?", Tần hòa bình hỏi.

"Nếu như đơn thuần phảng phất viết ra nhan gân liễu xương còn có mấy phần khả năng, nhưng nhan gân liễu xương bản thân thuộc về đoạn chính khí phải phong cách, muốn viết ra nước chảy mây trôi tự nhiên thoát trần tư thái tựa như mang theo xiềng xích khiêu vũ, rất khó làm được, ta cũng không ngại lệ!"

Triệu Quế Trung càng xem cái này " chi " chữ, càng cảm thấy kinh hãi.

"Nghe nói tôn ứng trung chủ tịch cháu trai cũng tham gia lần này toàn thành phổ học sinh trung tiểu học thư pháp giải thi đấu, có không có khả năng là tôn chủ tịch lúc hướng dẫn cháu trai thời điểm không nhỏ tâm viết?", trương thuần suy nghĩ nói.

"Không có khả năng, lão Tôn mặc dù là Ôn An thị thư pháp hiệp hội chính chủ tịch, nhưng đã ta không viết ra được đến, hẳn tôn ứng trung cũng đồng dạng không viết ra được đến!"

Tôn ứng trung không chỉ có là Ôn An thị thư pháp hiệp hội chủ tịch, còn kiêm nhiệm văn liên phó chủ tịch, nắm quyền rất lớn, Triệu Quế Trung lại không khách khí chút nào nói.

"Vừa rồi lão Trương nói rất đúng, trừ cái này " chi " bên ngoài đều là học sinh tiểu học tiêu chuẩn, nhất định là lão sư lúc hướng dẫn học sinh thư pháp thời điểm lưu ở phía trên, nếu như không phải tôn chủ tịch, vấn đề liền đến, chúng ta Ôn An thị lúc nào ra vị lợi hại như vậy thư pháp đại gia, mà lại không có nửa điểm danh khí?", Tần hòa bình nghi hoặc nói.

"Không nghĩ ra được, hiện tại mỗi tấm dự thi tác phẩm tin tức đều là bịt kín, chờ toàn bộ giám khảo xong mới có thể xé bỏ giấy niêm phong! Tất cả mọi người thêm chút sức, thăm xong nhìn xem là thần thánh phương nào!"

Triệu Quế Trung vắt hết óc cũng nghĩ không ra Ôn An thị có dạng này thư pháp thánh thủ cấp bậc nhân vật tồn tại, đành phải đối những người khác nói.

"Tốt, tất cả mọi người treo lên mười hai phần tinh thần!", trương thuần phụ họa nói.

Thư pháp hiệp hội cái khác ban giám khảo cũng đều đối " chi " chữ chủ nhân hết sức tò mò, cầm đầu thẩm bình tác phẩm.

Tại sau này thẩm bình quá trình bên trong, lại phát hiện hai Trương Trung tác phẩm bên trong phân biệt có một chữ cùng " chi " chữ phong cách cùng loại, cũng đều là xuất từ cùng một người chỉ thủ.

Ban giám khảo nhóm thường thức lúc đều nhìn mà than thở, càng phát ra khó mà ức chế trong lòng hiếu kì, lúc đầu muốn lưu đến thứ hai thiên tài năng hoàn thành bất luận cái gì, thế mà tại xế chiều ba bốn điểm liền sớm kết thúc.

Từ Triệu Quế Trung tại ban giám khảo nhóm đề giao tác phẩm bên trong, bình chọn ra chiến thắng thường một tên, giải đặc biệt hai tên, giải nhì ba tên, tam đẳng thưởng năm tên, nhập vậy thưởng mười tên, dùng bút lông tại tác phẩm bên trên làm tốt tiêu ký.

"Triệu chủ tịch, tác phẩm thứ tự đều xác định rõ, có thể mở ra giấy niêm phong đi!", Dương Vĩnh Kiện không kịp đợi địa đạo.

"Ừm, ta tự mình đến!"

Triệu Quế Trung đem Dương Vĩnh Kiện phát hiện " chi " chữ tác phẩm lấy ra, cẩn thận từng li từng tí xé toang phía trên giấy niêm phong, cái khác ban giám khảo đều rướn cổ lên đứng xem.

Cốc Dương huyện Lý gia thung lũng tiểu học, Lý Nguyệt Hồ!

"Cốc Dương huyện là chúng ta Ôn An thị vùng núi một cái huyện nghèo, nhưng cái này Lý gia thung lũng tiểu học các người có ai nghe nói qua sao?"

Triệu Quế Trung nhìn thấy người dự thi tin tức về sau, nghi vấn trong lòng không giảm trái lại còn tăng, liếc nhìn một cái nói.

"Có chút quen tai!", trương thuần cào tai nói.

"Ai bảo các người bình thường không nhìn tin tức, Cốc Dương huyện Lý gia thung lũng tiểu học đều không biết!", Tần hòa bình liếc mắt Triệu Quế Trung, trương thuần nói.

"Khó trách, nếu là kia cá nhân đúng như truyền thuyết lợi hại, xác thực rất có thể viết ra dạng này chữ!", Dương Vĩnh Kiện bừng tỉnh đại ngộ nói.

"Các người đều biết Cốc Dương huyện Lý gia thung lũng tiểu học?", Triệu Quế Trung hỏi.

"Đương nhiên, lúc đầu Cốc Dương huyện Lý gia thung lũng tiểu học chỉ là một cái rất phổ thông tại trên địa đồ cũng không tìm tới sơn thôn tiểu học, bất quá núi không tại cao, có tiên thì có danh! Lý gia thung lũng có vị gọi Lý Trường Thanh người trẻ tuổi hoành không xuất thế, tại Lý gia thung lũng tiểu học giảng đọc quốc học kinh điển, nghe nói coi như không biết chữ cũng có thể nghe hiểu ý tứ trong đó, mà lại trợ giúp rất nhiều người tiêu trừ trong lòng bối rối, mình ngộ thánh hiền đạo lý, mỗi sáng sớm đều có rất nhiều người mộ danh đi Lý gia thung lũng tiểu học nghe hắn đọc sách!", Tàn hòa bình giảng thuật liên quan tới Lý gia thung lũng kiến thức nói.

"Truyền kỳ tính địa còn không tại nơi này, thân là một tên quốc học đại sư, lại chứng minh quốc tế toán học ba vấn đề khó khăn không nhỏ một trong Goldbach phỏng đoán!", Dương Vĩnh Kiện nói bổ sung.

"Thư pháp kỳ thật cũng là quốc học một loại, mấy chữ này nói không chừng quả thực xuất từ Lý gia thung lũng vị kia quốc học đại sư chi thủ!", Tàn hòa bình nói.

Tại Triệu Quế Trung, trương thuận, Dương Vĩnh Kiện, Tàn hòa bình suy đoán Lý Nguyệt Hồ dự thi tác phẩm bên trong "chi" đến tốt cùng ra ngoài gi nhân thủ lúc, tại Chung Nam sơn Bạch Vân chỗ sâu nào đó Vô Danh khe rãnh, hai bên mọc đầy Thương Úc cỏ dại, Lý Trường Thanh công gửi thuốc, lấp kín mọc đầy rêu xanh dưới thạch bích dùng thuốc cuộc thu thập hồ tai cỏ!

Hồ tai cỏ hơi đắng có tiểu độc, có khứu phong thanh nóng mát huyết giải độc công hiệu.

Lý Trường Thanh tưởng đào lên hồ tai cỏ tại chớp mũi nhẹ nhàng khẽ ngửi, sau đó phóng tới thuốc khung bên trong.

Một trận Phong Khôi Vân Dững, sắc trời đột nhiên trở tối, giữa rừng núi không khí tựa hồ năng vận xuất thủy đến!

"Nên xuống núi á!", Lý Trường Thanh cười cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: « tiết tắng »

Suối mây mới nổi lên ngày chìm các, gió thổi báo giông bão sắp đến.

Hoa rầm rầm!

Trong khoảnh khắc, hạ lên mưa to.

Đường núi vững bền cái hồ, cỏ dại lùm cây sinh, dã thú, chim tước vội vàng dưới tàng cây tránh mưa.

Lý Trường Thanh nhàn nhạt nhưng công gửi thuốc, tại trong mưa hơn hẳn nhàn nhã đi dạo, mặc cho nước mưa tưới quần áo ướt đầm.

Bốc lên Phong Vũ, trở lại Chung Nam sơn hạ nhà gỗ nhỏ.

Lý Trường Thanh đôi thân sạch sẽ y phục, chất đóng vật liệu gỗ sồi ẩm.

Lấp lóe hỏa diễm tán mát ra tia sáng màu vàng, ngược lại chiếu ra Lý Trường Thanh thật dài thân ảnh.

Lý Trường Thanh uống một ngụm trà nóng, lật ra « tiết tắng » một sách.

"Nay bắt đến xưa kia người Đệ tam Thánh Vương đã không, thiên hạ mất nghĩa, hậu thế chi quân tử, hoặc lấy hậu tắng lâu tang coi là nhân vậy. Nghĩa vậy. Hiếu tử sự tình vậy; hoặc lấy hậu tắng lâu tang coi là không phải nhân nghĩa, không phải hiếu tử sự tình. Nói nhị từ người, nói thì tướng không phải, đi tức tương phản, đều nói..."

Tại hướng cổ Đệ tam Thánh Vương đã chết hôm nay, thiên hạ đánh mất nghĩa. Hậu thế quân tử, có lấy hậu tắng lâu tang vì nhân, nghĩa, là hiếu tử chuyện phải làm; có lấy hậu tắng lâu tang vì bất nhân, bất nghĩa, không phải hiếu tử chuyện phải làm. Hai loại ngôn luận tương công, hành vi tương phản.

Mặc từ đề xướng tiết tắng, mà Nho gia điều dưỡng sinh chịu chết đánh đồng như nhau, thậm chí chịu chết trình độ vượt qua dưỡng sinh! « Luận Ngữ » bên trong nói: "Thận cuối cùng, truy xa, dân đức về đây vậy.", « Trung Dung » bên trong nói "Sự tình chết như sinh, sự tình vong như tồn, nhân trí Bị

vậy.", Không Từ cũng từng nói "Ba năm không đổi tại cha chi đạo, có thể nói hiếu vậy.", yêu cầu từ tôn thủ ba năm chi tang, thực hành hậu táng lâu tang

Lâu dài xã hội phong kiến thống trị bên trong, Nho gia thậm chí cuối cùng truy xa đạo đức quan đối Trung Quốc ảnh hưởng sâu xa, đi tang lễ lúc hậu táng thành vì quốc nhân cùng đi hiếu đạo phương thức cao nhất một trong.

Mặc từ chủ trương tiết táng, thực chất liền là đối Nho gia cùng với truyền thống thói quen phản loạn, đồng thời cũng là đối lúc ấy xã hội tập tục vô tình công kích. Đứng tại áp dụng hậu táng tại quản lý quốc gia cùng nhân dân lợi và hại góc độ khảo sát, Mặc từ nhận làm một cái xã hội nên không ngừng mà gia tăng nhân khẩu, để nghèo khó người giàu lên, tiêu trừ xã hội nguy loạn, mới có thể làm đến nhân nghĩa Hiếu Từ, mới là lợi quốc lợi dân chuyện tốt.

Mà hậu táng lâu tang không thể tránh khỏi lãng phí nhân lực tài lực, đại lượng tài bảo chôn chỉ ở dưới đất, khiến mọi người tân tân khổ khổ sản xuất tài phú không thấy ánh mặt trời, "Thủ ba năm chi tang" sẽ để cho người trong thiên hạ không cách nào xử lý sản xuất lao động, xã hội liền sẽ nghèo khó, nhân khẩu liền sẽ suy giảm, quốc gia liền có loạn trong giặc ngoài.

Lý Trường Thanh kiểm học nho mục, đối hai nhà học thuyết đều có khắc sâu lý giải.

Nho gia chủ trương hậu táng,

Nó mục đích tại đề xướng hiếu đạo, điểm xuất phát không sai! Nhưng tại phát triển quá trình bên trong, nhất là Hán triều trực xuất Bách gia độc tôn học thuật nho gia về sau, hậu táng tư tưởng dần dần biến thành quan to hiền quý vương công quý tộc phô trương lãng phí lý luận cơ sở.

Mặc gia tiết táng, quan tài ba tác dày, đủ để cho thi thể ở bên trong hư thối là được; áo chôn ba kiện, đủ để che giấu đáng sợ thi thể là được: Hạ táng lúc không muốn đào móc đến suối nước sâu chỗ, che đậy kín mùi hôi nghĩa địa rộng lớn ba thước liền đủ. Người chết như là đã mai táng, sống trên đời người cũng không cần lâu dài khóc xuống dưới, mà ứng nhanh vào nghề, người người làm hết năng lực, để mà xen lẫn nhau đến lợi.

Tiết táng kỳ thật tại cường điệu xã hội cống hiến suất, các loại tài nguyên cần có lợi cho công chúng, là " hưng lợi thiên hạ " tư tưởng một loại thể hiện.

Ở xã hội hiện nay bên trong, văn minh trình độ đề cao rất nhiều, nhưng hậu táng chi phong y nguyên tồn tại, cuồng nhiệt trình độ làm cho người lưu luyến!

Cổ nhân thừa Tsuru trở lại, nhi nữ thân bằng tề tụ một đường, ồn ào tiếng nghị luận bên tai không dứt.

Một lúc sau, chúng thân hữu biểu lộ nặng nề mà lại chần chừ, thế muốn làm cái kinh thiên địa khóc Quỷ Thần chi tang lễ, nồng đậm tình ý lộ rõ trên mặt. Tiếp xuống mua hàng mã giấy kiện, thượng đẳng quan tài, mời thân bằng hảo hữu, xếp đặt buổi tiệc, mời lập tức là lưu hành nhất thời thượng thối tang loa đội vì cổ nhân tiền đưa ai điều, vì người sống uống rượu trợ hứng, tốt một phái khác phong cảnh! !

Tiền tài như nước chảy ào ào dẫn ra ngoài, đám người hoàn toàn không để ý, một bộ trung hiếu chi thần sắc. Qua ba lần rượu, đám người diện đồ tới mang tai, sắc trời dần tối, loa đội tiếng âm nhạc chấn thiên động địa, tiếng ca bén nhọn to rõ, dần tới lảng giềng ngừng chân thương thức, chúng nhi nữ gặp này cũng đều yên tâm hài lòng, vội vàng chào hỏi thân hữu, cảm thấy đã tận hiếu, xứng đáng cổ nhân, cũng xứng đáng chính mình.

Xa xỉ vô độ, chi vì truy cầu một khối " hiếu từ " tấm biển.

Nếu như nói người Hoa mặt mũi tình kết từ trước đến nay nặng như Thái Sơn, không đem phô trương làm lớn, không đem mặt mũi chống đỡ đủ, liền biệt khuất phiên muộn, còn tình có thể hiếu. Nhưng có ít người " sống thì con chẳng cho ăn, chết thì xoi thịt làm văn tế ruồi ", khi còn sống đối lão nhân bất kính bất hiếu, sau khi chết tang lễ lại phong quang thể diện, thậm chí có hoa tiền mời chuyên nghiệp thay mặt khóc hiện tượng tồn tại, loại này hành vi liền mất đi Nho gia đề xướng hậu táng dự tính ban đầu.

Cốc Dương huyện thuộc về vùng núi, hậu táng lâu tang tập tục tương đối nghiêm trọng, Lý Trường Thanh thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Đến nửa đêm, nước mưa ngừng.

Sau khi trời sáng, ánh mặt trời chiếu lầy dính đầy giọt mưa son lâm, giống như vừa xuất dục nữ tử.

Lý Trường Thanh trong đất bận rộn xong, mang theo rau hẹ đi Lý gia thung lũng tiểu học.

Bọn nhỏ sớm địa liền đến đến thao trường, đứng vững đội hình chờ Lý Trường Thanh đến, trên bãi tập cái khác trống không địa phương cũng đều chật ních người.

Lý Trường Thanh đọc sách không câu thúc tại Nho gia, Mặc gia, từ Nho gia hiếu đạo giảng đến hậu táng, sau đó đọc « tiết táng » bên trong nội dung, tương hiếu đạo cùng tiết táng đem kết hợp.

Triệu Quế Trung, trương thuận, Dương Vĩnh Kiện chờ toàn thành phổ học sinh trung tiểu học thư pháp giải thi đấu ban giám khảo đều si mê tại thư pháp, kiến thức Lý Trường Thanh chữ về sau, trong lòng tựa như là có con kiến đang bò, sáng sớm liền rời giường lái xe đuổi tới Lý gia thung lũng, muốn theo Lý Trường Thanh trao đổi một chút, vừa vận dụng tới Lý Trường Thanh đọc sách.

Thư âm thanh mang theo móc, Triệu Quế Trung, trương thuận, Dương Vĩnh Kiện các loại suy nghĩ không tự giác theo sát Lý Trường Thanh thư âm thanh bên trong giảng đạo lý chuyện.

"Nói thật hay, quay đầu đem cất giữ tranh chữ đều quyền cho nhà bảo tàng, đề càng nhiều người có thể thưởng thức được Trung Quốc thư pháp đẹp!", Triệu Quế Trung nghe rất kích động nói.

"Ha ha, Lý Trường Thanh đại sư đọc thư âm thanh quả nhiên danh bất hư truyền a! Lão Triệu, người mới nghe một lần, thế mà định đem mang vào quan tài bảo bối quyền ra ngoài!"

Trương thuần rất tinh tường Triệu Quế Trung đối với hắn cất giữ tranh chữ có bao nhiêu yêu quý, vui mừng cười nói.

Dương Vĩnh Kiện xuất thân hàn lâm, tại thư pháp bên trên có nhất định thành tựu về sau, kinh tế vẫn tương đối túng quẩn, mà lại phụ mẫu tuổi tác đã cao, suy nghĩ nhiều kiếm chút tiền, tương lai cho phụ mẫu tu kiến tòa khí phái phần mộ, xử lý cái phong quang tang lễ, một mực đợi ở trong thành phố, rất ít về nhà, nghe xong Lý Trường Thanh thư âm thanh bên trong giảng thuật đạo lý về sau, mới phát hiện mình sai, kém chút ừ thành từ muốn nuôi mà thân không đợi cục diện, trong lòng suy nghĩ về sau thường về thăm nhà một chút, nhiều bồi phụ mẫu tâm sự, dù là tương lai chỉ có thể cử hành cái phổ phổ thông thông tang lễ cũng tâm vô tiếc nuối.

Triệu Quế Trung, Dương Vĩnh Kiện chỉ là một cái ảnh thu nhỏ, Lý Trường Thanh giảng đọc « tiết tấu » tại đề xướng hiểu đạo đồng thời, đối Cốc Dương huyện hậu táng lâu tang tập tục xấu có đã kích cường liệt.

Rất nhiều Cốc Dương huyện người nghe đều minh ngộ đạo lý trong đó, một chút tuổi lớn hơn lão giả sau khi về đến nhà, căn dặn con cái chớ mình trăm năm về sau nhất định phải tiết tấu!

Lý Trường Thanh đọc xong sau rồi đi, Triệu Quế Trung, Dương Vĩnh Kiện, trương thuần lấy lại tinh thần, vội vàng đuổi theo...

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: 1 khối tấm ván gỗ

Lý Trường Thanh bước chân nhìn như chậm, kì thực rất nhanh.

Chuyến mấy vòng, có một đầu lên núi đường nhỏ, chờ Triệu Quế Trung, trương thuần, Dương Vĩnh Kiện thở hồng hộc lúc chạy đến, Lý Trường Thanh thân ảnh đã biến mất tại trong rừng, chỉ để lại một tòa trống rỗng nguy nga Thanh Sơn.

"Nghe nói Lý Trường Thanh đại sư liền ở tại trên núi, chúng ta tiếp tục tìm kiếm hỏi thăm sao?"

Dương Vĩnh Kiện mặt mũi tràn đầy mờ mịt, quay đầu hướng Triệu Quế Trung trưng cầu nói.

"Ừm, cũng không thể đi một chuyến uống công, coi như đập thanh đi!"

Triệu Quế Trung trên trán có một tầng mồ hôi nịn, lại ánh mắt kiên định cắn răng nói.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta nắm chặt thời gian!", trương thuần gật đầu nói.

Hai vị tuổi lớn hơn còn có thể kiên trì, Dương Vĩnh Kiện chờ tự nhiên không cam lòng yếu thế, cùng nhau bước lên phía sau núi.

Tối hôm qua vừa mới mưa, đường núi trơn ướt, còn có một đạo dài bốn, năm mét dốc đứng dốc núi, Triệu Quế Trung, trương thuần, Dương Vĩnh Kiện chờ chỉ có thể từ bên cạnh trong bụi cỏ đường vòng mà đi.

Phí sức chín trâu hai hổ leo đến đỉnh núi, nhưng tại núi bên kia vẫn là núi!

Triệu Quế Trung tuổi quá một giáp, không mấy năm liền muốn về hưu, năng leo đến đỉnh núi đã phi thường không dễ dàng, Dương Vĩnh Kiện không yên lòng Triệu Quế Trung thể lực chống đỡ hết nổi, nhưng lại thích sĩ diện, chủ động nói ra: "Triệu chủ tịch, ta thật sự là không được, muốn không nghỉ ngơi một chút?"

"Thư pháp cần phải tốt thể phách làm làm cơ sở, các người người trẻ tuổi phải tăng cường rèn luyện a! Bất quá nơi này phong cảnh như vẽ, điều chỉnh hạ cũng tốt!", Triệu Quế Trung hai chân run nhè nhẹ, như không có việc gì chống nạnh nói.

Dương Vĩnh Kiện đợi giải Triệu Quế Trung tính nết, đều không vạch trần cười xung là.

Triệu Quế Trung chờ nghỉ ngơi sau một thời gian ngắn, dọc theo đường nhỏ hướng phía trước, đến chân núi lúc nhìn thấy dưới một thân cây treo khối tấm ván gỗ.

Trên ván gỗ viết: Trên núi có sói, cẩn thận tiến vào.

"Các người nhìn tấm ván gỗ này!", trương thuận suất phát hiện ra trước nói.

"Đứng đứng đứng, liền là loại này chữ, cùng Lý gia thung lũng tiểu học cá biệt học sinh dự thi tác phẩm bên trên chữ đồng dạng, nhan gân liễu xương bên trong mang theo như Thanh Phong Bạch Vân phiêu dật!"

Triệu Quế Trung thuận trương thuận chỉ phương hướng nhìn lại, như là hạn hán đã lâu gặp Cam Lâm hưng phấn nói.

"Cái này một điểm, quét ngang, nhất câu vạch một cái, nhìn xem liền rất dễ chịu, lòng rộng ràng tựa hồ trở nên an bình một chút!", trương thuận nói.

"Mà lại tấm ván gỗ phía trên mọc đầy mẫn lục sắc rêu xanh, hẳn là treo ở trên cây rất lâu, nhưng mấy chữ này trải qua dầm mưa dài nắng, nhưng vẫn là mười phần rõ ràng, thật sự là lợi hại!", Dương Vĩnh Kiện nhìn kỹ sau nói.

"Đừng chỉ lo thương thức thư pháp, nhìn nhìn phía trên viết nội dung, nói trên núi có sói, chúng ta vẫn là cẩn thận một điểm tốt!"

Tần hòa bình nhìn qua một đám cộng lại ba bốn trăm tuổi người ghé vào dưới một thân cây, ôm khối tấm ván gỗ say sưa ngon lành Địa phẩm đầu luận đủ, bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói.

"Ha ha, nhìn thấy tình như vậy trạm thư pháp, cái gì đều quên...", Triệu Quế Trung cười nói.

"Triệu chủ tịch, lấy Lý Trường Thanh đại sư danh vọng cũng không về phần treo tấm bảng hiệu tại nơi này gạt người, an toàn thứ nhất, chúng ta vẫn là sớm một chút xuống núi tốt!", Dương Vĩnh Kiện nói.

"Ai, đáng tiếc, tốt như vậy thư pháp, lại không tốt đem tấm thẻ gỗ này mang đi!"

Tựa như là mới nhìn thấy bảo bối của mình ngoại tôn, lại lập tức phải tách rời, Triệu Quế Trung có chút không thôi nói.

"Triệu chủ tịch, ngài mang điện thoại không có?", Dương Vĩnh Kiện linh cơ khẽ động hỏi.

"Mang a, nữ nhi mua cho tapp điện thoại!", Triệu Quế Trung nghi hoặc đáp.

"Ngài nhìn dạng này, ta cho ngài dùng đi động vỗ xuống đến, ngài sau khi trở về chậm rãi thương thức!", Dương Vĩnh Kiện nói.

"Ha ha, biện pháp này không tệ, mặc dù không phải nguyên bản, nhưng cũng có thể giải thêm một chút!", Triệu Quế Trung hớn hờ nói.

"Quay xong, ngài thấy thế nào?"

Dương Vĩnh Kiện tiếp nhận Triệu Quế Trung điện thoại, cho tấm ván gỗ tới một cái khoảng cách gần đặc tả, điện thoại pixel không tệ đập đến rất rõ ràng, lập cho Triệu Quế Trung nói.

"Không tệ, không tệ, chúng ta cái nào Ôn An thị thư pháp hiệp hội Wechat bây làm sao phát ảnh chụp tới?"

Triệu Quế Trung có Wechat, nhưng là chỉ có án lấy nói giọng nói, dò hỏi.

"Ha ha, ngài đây là không kịp chờ đợi muốn theo tôn chủ tịch khoe khoang a, chờ sau đó núi liền dạy ngài!", Dương Vĩnh Kiện nói.

"Được, lần này mặc dù không có gặp Lý Trường Thanh Lý đại sư, nhưng nhìn thấy cái này trên ván gỗ chữ cũng coi như không uổng công!"

Triệu Quế Trung trong lòng càng thêm địa khát vọng nhìn thấy Lý Trường Thanh, nhưng vì lý do an toàn trong sự ngọt ngào tâm ý nghĩ nói.

Tại trên đường trở về, Triệu Quế Trung tại Dương Vĩnh Kiện chỉ đạo dưới, tương Lý Trường Thanh tại trên ván gỗ viết chữ phát đến Ôn An thị thư pháp hiệp hội Wechat bây.

Năng gia nhập Ôn An thị thư pháp hiệp hội, không nói thư pháp tạo nghệ sâu bao nhiêu, nhưng tối thiểu nhất thư pháp thương thức trình độ cũng không tệ.

"Nha, chữ này bút lực mạnh mẽ mạnh mẽ khí khái nghiêm nghị, rất được Nhan Chân Khanh chân lý, là vị nào mọi người viết?"

"Không đúng, không đúng, các người nhìn cái này sói chữ đều đều gầy cứng rắn, phảng phất một thót hung tàn đối khát cô lang, rõ ràng là Liễu Công Quyền mà!"

"Trong truyền thuyết nhan gân liễu xương a, coi như toàn bộ Trung Quốc thư pháp giới có thể làm được người hẳn là cũng không nhiều lắm đâu, Triệu chủ tịch người lần này nhưng nhất được bảo bối á!"

Một tấm hình, giống như một cái sâu nước bom, Ôn An thị thư pháp hiệp hội Wechat bây đều bắt đầu thảo luận sôi nổi lên, mặc dù trình độ cao có thấp có không đồng nhất mà nói, nhưng đều đối trên ván gỗ chữ khen không dứt miệng.

"Một tấm hình thôi, cũng không phải bút tích thực!", tôn ứng trung thấy rõ ràng nhất, trên ván gỗ chữ trừnhan gân liễu xương bên ngoài, tự thành một thể mạng theo mình phiêu dật xuất trần phong cách, cực kỳ hiếm thấy, chưa chưa nói.

"Lão Tôn a, ta biết ngươi đang ghen tỵ, không quan hệ, hôm nào chờ ta cầu đến đại sư bút tích thực, đưa cho ngươi nhìn một chút!"

Triệu Quế Trung cùng tôn ứng trung đấu võ mồm mấy chục năm, rất ít thắng nổi, trong lòng phi thường mừng thầm.

"Kì quái, cái này Triệu lão đầu ở đâu tìm tới bảo bối, còn muốn đi cầu đại sư bút tích thực?"

Tôn ứng trung làm Ôn An thị thư pháp hiệp hội chủ tịch, từng xuất bản qua mấy bản tự thiếp, tại Ôn An thị thư pháp giới tuyệt đối là quyền uy, đối trên ván gỗ chữ cũng mặc cảm, nhưng cho dù tính cả về hưu những người kia, cũng không nghĩ ra ai có thể tưởng thư pháp năng có loại trình độ này hóa hầu, tưởng mình quan trọng thư phòng, phi thường địa buồn bực.

"Nếu là lão Tôn đầu hỏi mấy người các ngươi, các ngươi nhất định phải nói không biết, để hấn đến hỏi ta!", Triệu Quế Trung hướng trương thuận, Dương Vĩnh Kiện, Tần và bình đẳng dặn dò.

Trương thuận, Dương Vĩnh Kiện, Tần và bình đẳng nhìn quen Triệu Quế Trung cùng tôn ứng trung ở giữa trò trẻ con đấu trận, nhìn nhau cười một tiếng gật đầu đáp ứng.

Triệu Quế Trung hài lòng ôm điện thoại di động, thưởng thức trên ván gỗ chữ, càng xem càng thích, quyết định chú ý ngày mai còn tới, nhất định muốn gặp đến Lý Trường Thanh, cầu đến mặc bảo!

Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn về sau, cắt chút rau quả đưa đến chuồng gà cho gà ăn.

Trên trăm con gà, mỗi một cái đều phiêu phiêu thể trắng, bỏ nhào về phía trước đằng năng có ba bốn cao, so một chút Dã Kê đều cường hãn hơn!

Chuồng gà thiết trí có tự động tập trứng hệ thống, tại chuyên môn dùng để tập trứng mộc trong máng nằm mười cái lớn chừng quả trứng gà.

"Nuôi hơn ba tháng, rốt cục bắt đầu đẻ trứng, chỉ là cái này trứng có chút đại a!"

Lý Trường Thanh cầm lấy một quả trứng gà thả trong tay, cảm giác trĩu nặng, rất hiếu kì ăn dùng linh thủy đổ vào rau quả lớn lên gà, hạ trứng sẽ có cái gì không đồng dạng.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Điều hâu cùng gà trống

"Thu ~ "

Thanh thúy mà du dương, Lý Trường Thanh ngẩng đầu thấy một con điều hâu mở ra cánh chim màu đen trên không trung vừa đi vừa về xoay quanh, màu trắng đầu chim mất lộ ra lạnh quang nhìn chăm chăm trong khe núi gà.

"Điều hâu...", Lý Trường Thanh khi còn bé tại Chung Nam sơn gặp qua, về sau cơ hồ tuyệt tích, thế mà lại xuất hiện.

Trên sườn núi gà nghe giạt mình, như lâm đại địch, hình thể nhỏ gầy gà mái nhóm cực nhanh bay nhảy lấy trốn vào chuồng gà bên trong.

Mọc ra kim sắc lông vũ đỉnh lấy màu đỏ thắm mào gà gà trống lớn lại một chân đứng thẳng, giương cánh ngẩng đầu ưỡn ngực đấu chí mười phần, hướng điều hâu phát ra "Khanh khách..." tiếng kêu.

Lý Trường Thanh dời mắt nhìn lại, điều hâu hình thể ước chừng ba bốn dài 10 cm, hẳn là còn vị thành niên, cùng gà trống lớn hình thể tương tự.

Điều hâu chính là không trung bá chủ, Lý Trường Thanh nuôi gà trống lớn ăn dùng linh thủy đổ vào rau quả lớn lên, so phổ thông gà trống lớn cường tráng rất nhiều, cũng là gà trống bên trong chiến đấu gà, cả hai thắng bại còn khó mà nói.

"Khanh khách..."

Kim sắc gà trống lớn gặp điều hâu chậm chạp không chịu xuống tới ứng chiến, một tiếng kêu đến so một thanh âm vang lên, dương dương đặc ý.

"Thu ~ "

Điều hâu làm không trung bá chủ, chưa từng nhận qua như thế khiêu khích, một tiếng huyết dài mở ra như như sắt thép màu đen lợi trao bay nhào mà xuống.

Kim sắc gà trống lớn cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, phần cổ lông vũ nổi lên, chờ điều hâu lúc rơi xuống đất bay nhảy cánh vừa lúc né tránh, thật dài mỏ nhọn hung hăng mổ tại điều hâu phần lưng.

Một kích thất bại, điều hâu ném thừ lần nữa cất cánh, kim sắc gà trống lớn lại dùng cánh tương điều hâu che lại, như gà con mổ thóc hôn lấy điều hâu cánh chim, điều hâu không cam lòng yếu thế xoay người cùng kim sắc gà trống lớn tư đánh nhau, kim hoàng sắc lông gà, điều hâu cánh chim màu đen rơi đầy một chỗ, mà dù sao bầu trời mới là điều hâu sân nhà, trên mặt đất cùng kim sắc gà trống lớn sát người vật lộn cũng không chiếm tiện nghi.

Kim sắc gà trống lớn càng chiến càng mạnh, dùng song trào tương điều hâu theo đập lên mặt đất bạo mổ, điều hâu chỉ có thể miễn cưỡng dùng cánh chống đỡ, ngẫu nhiên đánh trả một hai lần.

Trước mắt hoang dại điều hâu thừa thốt, mà lại là quốc gia cấp hai bảo hộ động vật, Lý Trường Thanh thật vất vả gặp phải một con, không đành lòng nó chết thảm tại kim sắc gà trống lớn trong tay, ra mặt tương kim sắc gà trống lớn đuổi đi.

Điều hâu trên cánh lông vũ cơ hồ đều bị kim sắc gà trống lớn cho mổ xuống tới, lộ ra Bạch Hoa hoa trên thịt huyết kẻ loang lổ, hai con chân cũng bị thương, trên mặt đất giãy dụa lấy lại đứng không dậy nổi.

Lý Trường Thanh ngồi xổm người xuống, vuốt ve điều hâu phần lưng, điều hâu kinh hoàng tâm tình bất an chậm rãi ổn định lại.

Kim sắc gà trống lớn đứng trên sườn núi lười biếng mở rộng đùi gà, như đắc thắng tướng quân biểu thị công khai mình chủ quyền.

Lý Trường Thanh hương kim sắc gà trống lớn ngoắc, gà trống lớn hấp tấp địa chạy tới.

"Làm tốt lắm!", Lý Trường Thanh tại chứa nước trong thùng đến chút linh thủy, làm gà trống lớn bảo hộ bầy gà thù lao.

"Khanh khách...", gà trống lớn vui sướng kêu, mở ra cánh một mình hường dụng, cái khác gà mái nhiếp tại gà trống lớn quyền uy cũng không dám đi qua.

Lý Trường Thanh dẫn theo điều hâu cánh xuống núi, dùng Thanh Thủy tương điều hâu vết thương rửa ráy sạch sẽ, đắp lên thảo dược băng bó kỹ, sau đó dẫn theo rõ lần nữa trở lại chuồng gà, mang theo một trong máng mười mấy quả trứng gà trở lại dưới núi trong nhà.

"Thanh oa, người đây là ở đâu nhặt trứng ngỗng?", Lưu Thúy Nga nhìn thấy Lý Trường Thanh trong giỏ xách trứng gà sau hỏi.

"Trên núi có mười mấy con gà bắt đầu đẻ trứng, đây là trứng gà!", Lý Trường Thanh nói.

"Như thế lớn trứng gà, thật đúng là hiếm thấy!", Lưu Thúy Nga tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Đã bắt đầu đẻ trứng, về sau hẳn là mỗi ngày đều sẽ có, đây chỉ là nhóm đầu tiên đâu, ban đêm đêm Nhị thúc, Anko, trường sáng đều gọi qua ném thừ tươi!", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt đâu!", Lưu Thúy Nga hớn hờ nói.

Chạng vạng tối, bàn ăn bên trên.

"Rau họ trứng trắng, trứng chần nước sôi, trứng hấp, cơm cuộn rong biển trứng hoa canh, Thanh ca, làm sao tất cả đều là trứng nha?", Lý Hồng Đậu hỏi.

"Ha ha, toàn trứng yến!", Lý Trường Thanh cười cười nói.

"Nhìn cái này trứng nhan sắc cùng Hoàng Kim đồng dạng, mà lại nghe liền rất thơm, khẳng định không tệ!", Lý Đại Giang ngửi ngửi hương tức giận nói.

"Ôi, cần được đầu lưỡi, cái này trứng gà thực tế quá ăn ngon!", Lý Trường Lượng thêm ăn, cái thứ nhất động đũa, kinh ngạc nói.

"Nhìn người, ăn một miếng kém chút ngay cả đầu lưỡi của mình đều nuốt vào đi, có khoa trương như vậy sao?", Lý Hồng Đậu nói nửa tin nửa ngờ địa kẹp lên một khối kim hoàng sắc vỏ trứng đạo, chợt không tự chủ nuốt nước miếng, sắc mặt đại biến, liền tiếp ăn vài miếng mới dừng lại, nói ra: "Thực tình không tệ, đại nương tay nghề tiến bộ rất nhanh nha, so trước đó đã làm đều tốt hơn ăn!"

"Người đại nương tay nghề vẫn là như thế, mấu chốt là cái này trứng tốt!", Lưu Thúy Nga nói.

"Cái này trứng ở đâu ra?", Lý Đại Giang hỏi.

"Thanh oa trên núi nuôi gà hạ!", Lý Đại Hải nói.

"Ăn xong cảm giác trên người có bắn tia nóng!", Lý Trường Lượng lau sạch lấy mồ hôi trán châu nói.

"Ta cũng vậy!", Lý Hồng Đậu đạo,

"Trên núi gà đều là ăn rau họ lớn lên, nhưng có thể so sánh bỏ đi, cũng không thể ăn quá nhiều!", Lý Trường Thanh nói.

"Thanh ca, người thật sự là Thần Nông, rau họ, rau quả còn chưa tính, liền ngay cả nuôi gà hạ ra trứng đều không tầm thường! Ta nếu là mỗi ngày ăn, tổ chất thân thể rất nhất định lấy tăng lên trên diện rộng, học kỳ sau khai giảng liền đổi đến thể chuyên ban đi!", Lý Trường Lượng mặt mũi tràn đầy khâm phục nói.

"Chủ ý này không tệ, dù sao người học tập không được, Luyện Thể dục nói không chừng thật là có đầu đường ra!", Lý Đại Giang chăm chú sau khi tự hỏi nói.

"Được, hôm nào làm cho người cái được thiện thực đơn!"

Lý Đại Giang đối Lý Trường Thanh một mực rất tốt, hẳn chỉ có Lý Trường Lượng như thế một đứa bé, Lý Trường Thanh đương nhiên sẽ không không nỡ.

"Tạ ơn Thanh ca, về sau tranh thủ cho chúng ta lão Lý gia cầm mấy khối Olympic kim bài trở về!", Lý Trường Lượng cảm kích nói.

"A, đúng, Thanh oa, còn có một việc muốn nói với người một chút! Người còn nhớ rõ lúc trước ta đã nói với người, ta thợ mộc tay nghề là năm đó cùng một cái chuyên xuống đến chúng ta thôn vật lý lão sư học?"

Lý Đại Giang đoạn thời gian trước thu được một phần từ Tân cảng gửi tới tin, nhưng không có cơ hội cùng Lý Trường Thanh nói.

"Ừm ừn, thế nào?", Lý Trường Thanh hỏi.

"Lão sư của ta sửa lại án xử sai sau trở lại trong thành tại đại học dạy học, gần đây thân thể không tốt lắm bệnh đến rất nặng, nghĩ trở lại lúc trước xuống nông thôn địa phương nhìn xem, đến lúc đó người cho nhìn một cái, nhìn xem còn có thể hay không chữa khỏi!"

Lý Trường Giang đối lúc trước truyền thụ tay nghề của mình, vật lý tri thức lão sư phi thường cảm kích, mấy chục năm năm không gặp hơi kích động nói.

"Không có vấn đề, ta cái này thợ mộc tay nghề là theo người học, lão sư của người là ta sư công đâu!", Lý Trường Thanh trả lời nói.

"Cảm tạ, Nhị thúc liền không nói!", Lý Đại Giang đạo, hết thấy đều không nói bên trong.

"Đều là người một nhà cả!", Lý Trường Thanh nói.

Sau bữa ăn, người một nhà cùng một chỗ tâm sự.

Treo trăng đầu ngọn liễu lúc, Lý Trường Thanh đập trên ánh trăng trở lại Chung Nam sơn.

Sau khi trời sáng, Lý Trường Thanh lần nữa đi vào Lý gia thung lũng tiểu học đọc sách.

"Vĩnh kiện, hòa bình a, hai người các người tuổi trẻ, tinh thần dễ dàng tập trung, lần này nhất định phải nhìn chăm chăm, có thể hay không cầu đến Lý đại sư mặc bảo liên nhìn các người!"

Triệu Quế Trung chen trong đám người, hướng Dương Vĩnh Kiện, Tân hòa bình dặn dò.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Minh Thành

"Từ thành minh, gọi là tính; từ Minh Thành, gọi là dạy. Thành thì minh vậy, minh thì thành vậy. Duy thiên hạ thành tâm thành ý, vì năng tận tính; năng tận tính, thì năng tận người chi tính; năng tận người chi tính, thì năng tận vật chi tính; năng tận vật chi tính, thì có thể tán thiên địa chi dưỡng dục; có thể tán thiên địa chi dưỡng dục, thì có thể cùng thiên địa tham gia vậy..."

Lý Trường Thanh thần chung mộ cổ đọc thư âm thanh tại trong sơn thôn truyền bá, như là một cái thâm bất khả trắc vòng xoáy trong nháy mắt liền đem

ở đây tất cả người nghe đều háp dẫn lấy, khó mà rút ra trong đó.

Xuất từ 《 Trung Dong 》, luận thuật thành cùng mình quan hệ, người có thể hiểu chuyện, liền có thể xác định mình nội tâm chỗ hướng mục tiêu, cứ thế đi chỉ đạo hành vi của mình. Bởi vì người trời sinh tính thiện, cũng có thể tự vấn tự xét lại, hành vi của mình phải chăng hợp tại trong lòng hướng thiện bản tính, tức chân thành. Chân thành cùng hiểu chuyện, tương hỗ là xúc tiến, hỗ trợ lẫn nhau."Từ thành mình" nói là từ chân thành mà mình lý, từ Minh Thành" nói là từ mình lý mà chân thành.

Vô luận là ra ngoài thiên tính hoặc là giáo dục kết quả, một cá nhân xử thế lập thân nguyên tắc đều xác nhận vì nhân làm việc thiện, tự giác tự nguyện, không vì bên ngoài lực lượng chỗ thúc đẩy, làm đến dạng này, người liền có thể đạt tới đến thật chí thuần, chí thiện đến đẹp cảnh giới.

Nhưng ở trong cuộc sống hiện thực, công việc lúc, nếu như lấy chân thành đối xử mọi người, ngược lại dễ dàng gây nên các loại mâu thuẫn, đành phải hư giả mặt nạ đối với người khuôn mặt tươi cười đón lấy, cùng người tương giao, chân thành thường thường đụng phải lừa gạt, như vậy chân thành không thể làm sao?

Thực thì không phải vậy!

Lý Trường Thanh thư âm thanh phòng trong trình bày chân thành, nhằm vào mình, mà không phải những người khác. Đối với mình chân thành, tại cùng những người khác kết giao bên trong lấy người vì kính, phân rõ được mất, cái tiền lỗi lầm của mình, đối với mình càng thêm chân thành!

Một chút hướng tới chân thành nhưng lại sợ chân thành hoặc là bởi vì chân thành nhận qua đá thương mà lưu lại trong lòng bóng ma người phát phát hiện mình chỗ nhầm lẫn, rốt cục lý giải chân chính chân thành! Trước kia không chân thành người nghe xong Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh về sau, cũng tại nghĩ lại mình, chậm rãi đạt được tịnh hóa!

Các thỉnh giả đắm chìm trong suy nghĩ, Lý Trường Thanh lặng yên rời đi.

"Vĩnh kiện, hòa bình, Lý Trường Thanh đại sư đâu?"

Triệu Quế Trung từ trước đến nay thẳng thắn, ngược lại thanh tĩnh đến tương đối sớm, hướng Dương Vĩnh Kiệt, Tàn hòa bình hỏi.

"A, Triệu chủ tịch, người mới vừa nói cái gì?", Dương Vĩnh Kiệt, Tàn hòa bình bình tĩnh, mặt mũi tràn đầy mờ mịt hỏi.

"Không phải mới vừa để các người nhìn chăm chăm điểm Lý đại sư sao, đều mộng du giống như, Lý đại sư đều không biết chạy đi đâu rồi!"

, Triệu Quế Trung có chút tiếc rẻ nói.

"Triệu chủ tịch, cái này không có cách nào nha, Lý đại sư đọc thư âm thanh tựa như có ma lực, kim lòng không động liền hăm tiến vào, đi theo thư âm thanh kinh lịch một trận tẩy lễ, đương lúc tỉnh lại,

Lý đại sư đã không thấy tăm hơi!"

Dương Vĩnh Kiệt lộ ra vẻ mặt vô tội, bất đắc dĩ nói.

"Tại Lý đại sư bắt đầu đọc sách trước đó, ta ngay tại trong lòng khuyên bảo mình, nhất định không thể trầm luân đến thư âm thanh bên trong, nhưng Lý đại sư mới mở miệng liền cái gì đều quên...", Tàn hòa bình mặt toát mồ hôi nói.

"Ai, cũng không thể trách các người, chỉ có thể nói Lý đại sư đối quốc học tạo nghệ quá sâu, đọc lấy sách đến tựa như trong thần thoại Phật đà đồng dạng! Tại Lý gia thung lũng tiểu học chờ Lý đại sư đọc xong sách lại tìm hần là không thể nào, xem ra muốn cải biến sách lược!"

Triệu Quế Trung thờ dài, trầm ngâm nói.

"Muốn không rõ sáng sớm bên trên ta trực tiếp đi Lý đại sư trên đường trở về chờ lấy, dạng này là có thể tránh khỏi buổi sáng hôm nay loại tình huống này!"

Dương Vĩnh Kiệt mặc dù rất muốn nghe Lý Trường Thanh đọc sách, nhưng cũng nghĩ tại hiện trường kiến thức hạ Lý Trường Thanh thư pháp, cá cùng tay gấu không thể đều chiếm được tình huống dưới, chỉ có thể nhịn đau làm ra lựa chọn.

"Phương pháp này không tệ, chúng ta hôm nay liền đi về trước đi, ngày mai lại đến!", Triệu Quế Trung hài lòng gật đầu nói.

Đám người tản ra về sau, Kim Châu được nghiệp thi công đội đi vào trong thôn đổi mới Lý gia thung lũng tiểu học.

Thôn dân rất tinh tường bởi vì Lý Trường Thanh tồn tại, Kim Châu được nghiệp mới có thể bang Lý gia thung lũng sửa đường, đổi mới tiểu học, đối Lý Trường Thanh tràn ngập cảm kích.

Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn về sau, xem xét điều hâu thương thế, vết thương đã bắt đầu khép lại, giải khai cũ băng vải một lần nữa thay đổi thuốc, lại cho ăn điều hâu một chút linh thủy, mới khiêng cuốc đi vườn rau bên trong làm cỏ, nhất là trồng trọt Linh thảo địa lý, cỏ dại sinh lớn lên rất nhanh, thường xuyên cần đem trong đất sỏi cỏ rút ra.

Trong đất bận rộn xong, Lý Trường Thanh mang theo rau quả đi chuồng gà, tại tập trứng trong máng lại có mười mấy quả trứng gà.

Lý Trường Thanh trở lại nhà gỗ nhỏ, mang lên giỏ trúc thu thập tốt trứng gà, cho Lưu Thúy Nga, Lý Đại Giang Đò đưa lên một chút.

Trên núi ánh nắng tươi sáng, thời tiết rất tốt!

Làm xong về sau, Lý Trường Thanh trở lại nhà gỗ nhỏ đọc sách, điều hòa uốn tại một cái vũng bùn bên trong, nửa khép lấy mắt ung, nghe Lý Trường Thanh đọc sách, tựa như là một con phở thông Nông gia nuôi gà mái.

Hôm sau, Lý Trường Thanh như hướng phía trước tại Lý gia thung lũng đọc xong sách, thừa dịp các thính giả còn trầm mê tại thư âm thanh bên trong lúc bút ra rồi đi, tại phía sau núi giữa sườn núi lại gặp được một vị ước chừng chừng bốn mươi tuổi nam tử trung niên.

"Lý đại sư, ngài tốt, rốt cục nhìn thấy ngài á!"

Dương Vĩnh Kiện nghĩ đến Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh trong lòng có chút ngứa một chút, rất muốn chạy đến Lý gia thung lũng tiểu học đi nghe lén, lại lo lắng cho mình sẽ trầm luân đến thư âm thanh bên trong đi, liền nhẫn nại tính tình tại Lý Trường Thanh về núi trên đường chờ, gặp Lý Trường Thanh sau như tiểu fan hâm mộ trái qua thiên tân vạn khổ rốt cục nhìn thấy mình ngưỡng mộ trong lòng thần tượng cảm xúc kích động nói.

"Ngươi tốt, tìm ta có chuyện gì không?", Lý Trường Thanh mỉm cười, rất lễ phép mà hỏi đáp.

"Ngạch, là như vậy, các ngươi Lý gia thung lũng tiểu học có học sinh tham gia toàn thành phổ học sinh trung tiểu học thư pháp giải thi đấu, ta đúng đúng Ôn An thị thư pháp hiệp hội thành viên, cũng vừa lúc là lần này thư pháp giải thi đấu ban giám khảo lão sư, đang thẩm vấn duyệt một phần dự thi tác phẩm thời điểm nhìn thấy một chữ rất có vận vị, nhan gần liễu xương bên trong mang theo phiêu dật xuất trần tư thái, về sau biết là xuất từ ngài chỉ thủ! Chúng ta thư pháp hiệp hội đồng nghiệp bao quát thư pháp hiệp hội phó chủ tịch Triệu Quế Trung lão tiên sinh đều đối với ngài chữ vô cùng ngưỡng mộ, đều nghĩ xin ngài chỉ đạo một chút!"

Dương Vĩnh Kiện nhìn qua Lý Trường Thanh đáng tươi cười như là tắm rửa một cỗ gió xuân, tâm tình kích động bình phục lại, êm tai giảng tỏ nói.

"Chỉ đạo chưa nói tới, có thể trao đổi lẫn nhau!"

Lý Trường Thanh ở ở trên núi, lại không bài trừ cùng người lui tới, rất bình tĩnh nói.

"Quá cảm tạ ngài a, Triệu chủ tịch bọn hắn vừa rồi tại nghe ngài đọc sách còn ở phía sau, có thể hay không chờ khoảng đợi một chút?"

Dương Vĩnh Kiện phát hiện Lý Trường Thanh mặc dù là thanh danh lan xa quốc học đại sư, nhưng so với trong tưởng tượng tốt ở chung rất nhiều, hỏi dò.

"Có thể!", Lý Trường Thanh nói.

Cũng không lâu lắm, một vị tóc hoa râu nhưng chải vuốt chỉnh chỉnh tề tề lão giả mang theo mấy vị trung niên nhân lên núi.

"Ha ha, Lý đại sư, nhìn từ xa ngài rất trẻ trung, gần nhìn ngài càng thêm tuổi trẻ, nhưng người nào năng nghĩ đến ngài tại quốc học, thư pháp, toán học bên trên đều có rất sâu tạo nghệ đâu?"

Triệu Quế Trung nhiều lần khó khăn trắc trở mới nhìn thấy Lý Trường Thanh, thoải mái cười to nói.

"Ngài quá khen a, cùng một chỗ đến trên núi uống chén trà đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt lắm, uống trà chiêm ngưỡng ngài thư pháp, nhân sinh một vui thú lớn!", Triệu Quế Trung vui vẻ đáp ứng nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Thư pháp

Non xanh nước biếc, đường hiểm khó đi!

Lý Trường Thanh dẫn Triệu Quế Trung đợi đến tiểu thụ lâm trước, thần tình nghiêm túc nhắc nhở: "Trước mặt tiểu thụ lâm sẽ để cho mọi người sinh ra ảo giác, chờ sau đó nhất định nhớ kỹ theo sát ta!"

"Sẽ cho người sinh ra ảo giác tiểu thụ lâm?", Tần hòa bình kinh nghi nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói xong không nhiều làm giải thích, trực tiếp đi tiến tiểu thụ lâm.

"Đều theo Lý đại sư nói làm!", Triệu Quế Trung tin tưởng Lý Trường Thanh khẳng định sẽ không nói nhảm, dặn dò.

"Được rồi!", trương thuận chờ trong lòng còn có nghi hoặc, nhưng vẫn miệng đầy trả lời nói.

Đám người tiến vào tiểu thụ lâm về sau, kiến thức đến nửa thật nửa giả trắng cảnh, giật mình Lý Trường Thanh lời nói không ngoa, đều cẩn thận từng li từng tí đi theo Lý Trường Thanh sau lưng. Tần hòa bình một không nhỏ tâm chệch hướng Lý Trường Thanh đi lộ tuyến, một chân rút xuống vũng nước, may mắn Dương Vĩnh Kiện phản ứng mau đở bên trên một thanh, mới tránh cho một trận nguy hiểm.

"Lại có thân kỳ như vậy tiểu thụ lâm, đơn giản cũng không tư nghị!", Dương Vĩnh Kiện lúng ta lúng túng nói.

"Vừa rồi thật sự là nguy hiểm, rõ ràng là một con đường đất, trên thực tế lại là một cái hố nước!", Tần hòa bình có chút sợ nói.

"Ha ha, Lý đại sư tựa như là tiểu thuyết bên trong ẩn cư tại sơn lâm cao nhân, gặp một lần cần kinh nghiệm tầng tầng khảo nghiệm, nhưng sau khi thấy được xác thực không tầm thường!", Dương Vĩnh Kiện thán phục nói.

"Lập tức liền đi ra ngoài!", Lý Trường Thanh nói.

Sơn trọng thủy phục nghi vô lộ, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn, Triệu Quế Trung, trương thuận, Tần và bình đẳng hai mắt tỏa sáng, ra hiện tại nhà gỗ nhỏ bên ngoài.

"Lý đại sư, ngài liền ở nơi này?", Triệu Quế Trung chờ dò xét chung quanh nghèo nàn hoàn cảnh, ngoài ý muốn nói.

"Đúng nha, nhà gỗ đơn sơ, có chiều dài không chu đáo địa phương mời mọi người thứ lỗi!"

Lý Trường Thanh rút mấy chén trà xanh, đối Triệu Quế Trung chờ nói.

"Nói gì vậy chứ, quấy rầy Lý đại sư thanh tịnh sinh hoạt, hẳn là nói xin lỗi là chúng ta mới đúng!", Triệu Quế Trung áy náy nói.

"A, trà này nhìn xem phổ thông, uống so cực phẩm trà Long Tĩnh đều tốt hơn!", trương thuận uống một ngụm trà tán thán nói.

"Uống lấy như thế cực phẩm trà, không có thư pháp trợ hứng sao được? Các người thế hệ trẻ tuổi phải cái đại biểu, bộc lộ tài năng?", Triệu Quế Trung thường thức trà đề nghị.

"Vĩnh kiện thư pháp gần nhất tiến rất xa,

Cơ hội lưu cho người!", Tần hòa bình cười nói.

"Lý đại sư, Triệu chủ tịch đều tại, ta không quan trọng mảnh khoe chỉ có thể coi là nghịch đại đao trước mặt Quan công, bêu xấu!"

Dương Vĩnh Kiện vừa vặn muốn đạt được Lý Trường Thanh chỉ điểm, đáp ứng nói.

Trong nhà gỗ bút mực giấy nghiên đều có, giấy là thượng hạng giấy tuyên, bút là Lý Trường Thanh tự mình chế tác bút lông sói.

"Ba mươi công danh bụi cùng thổ, tám ngàn dặm đường mây cùng nguyệt", Dương Vĩnh Kiện áp ủ tốt về sau, tại trên tờ giấy trắng viết xuống « Mãn Giang Hồng » bên trong một câu thơ.

"Mười bốn chữ phương viên dùng cùng lúc nhiều phương pháp, lấy mới là chủ, nét kinh rất bút lực ngưng tụ. Đã y bên cạnh hiểm trở, lại chặt chẽ cẩn thận tinh tế. Y bên cạnh bên trong bảo trì vững vàng, chặt chẽ bên trong không mất sơ lãng! Vĩnh kiện, người kiểu chữ Âu Dương Tuấn đã có tương đương hòa hâu.", trương thuận nhìn một chút đầu nói.

"Quá khen, làm phiền Lý đại sư chỉ điểm một hai!", Dương Vĩnh Kiện chờ mong nhìn qua Lý Trường Thanh nói.

"Tự pháp cân bằng đối xứng, so sánh hài hòa, chủ thứ thoá đáng, sơ mật vừa phải, bút pháp bên trong bên cạnh phong trao đối, pháp ra có nguyên bút lực mạnh mẽ, nét chữ cứng cáp; chương pháp chữ cùng chữ, đi cùng hành chi ở giữa lấy thể bút liên miên, khí mạch thông suốt, tiết tấu rõ ràng; mực pháp mang khô phương nhuận, tương nồng liên khô, kỹ pháp hòa hâu đã đủ rồi, nhưng chung quy là Âu Dương Tuấn hình thái cùng bút ý, về sau nhiều hơn tôi luyện, đi ra con đường của mình!"

Có thể đem kiểu chữ Âu Dương Tuấn viết đến cảnh giới hòa thuận thanh khẳng định xuống khổ công, Lý Trường Thanh khẳng định ưu điểm vạch trong đó không đủ, cho một cái minh xác phương hướng.

"Đa tạ Lý đại sư chỉ điểm!", Dương Vĩnh Kiện cảm kích nói.

"Lão Trương, nếu không người đại biểu chúng ta lớn tuổi một điểm?", Triệu Quế Trung đối trương thuận nói.

"Ha ha, ta so vĩnh kiện mạnh không được nhiều ít, vẫn là ngài tới đi!", trương thuận khoát tay một cái nói.

"Được, vậy ta liền phao chuyên dẫn ngọc, cho Lý đại sư làm nền cái đấy!", Triệu Quế Trung cũng không trì hoãn nói.

Triệu Quế Trung tại Ôn An thị thư pháp giới tạo nghệ số một số hai, nhưng là lớn tuổi về sau, có rất ít tại hiện trường viết, trương thuận, Dương Vĩnh Kiện, Tần hòa bình đều mở to hai mắt, vô cùng chờ mong.

"Ăn định Thanh Sơn không buông lỏng, lập căn nguyên tại phá nham bên trong. Ngàn mải vạn kích còn kiên kinh, đảm nhiệm Nhĩ Đông Tây Nam Bắc Phong."

Trịnh Bản Kiều « trúc thạch », cũng là Triệu Quế Trung sở trường nhất tác phẩm tiêu biểu một trong.

"Lý đại sư, mời lời bình!", Triệu Quế Trung nói.

"Tất cả kỹ pháp đều là người khác sáng tạo ra kỹ pháp, Triệu chủ tịch lĩnh ngộ, tiêu hóa, hấp thu chúng thiếp chúng pháp chi nguồn suối, bỏ qua rõ ràng đặc thù, hoặc lấy hình, hoặc lấy tuyến, hoặc lấy thân, hoặc là vận, hoặc ngộ kỳ cốt, làm việc cho ta, đột phá sở học chi pháp cùng sở học chi chữ trôi buộc, có thể tự có chính là biểu hiện từ ta cùng tính tình, nhưng là chính thể bên trên ý cảnh biểu hiện không đủ, không thể đem mỗi cái từ cùng biểu đạt ý tứ tương hoà hợp, tô đậm ra trúc thạch vô luận nhận bao lớn giấy vô đập nện, vẫn kiên định mạnh mẽ ương ngạnh tinh thần.", Lý Trường Thanh nói.

"Tương mỗi một chữ cùng biểu đạt ý tứ đem kết hợp?", Triệu Quế Trung tích lũy thâm hậu, chỉ kém một đường liền nắm lấy đến trong đó yếu điểm.

"Ừm, tỷ như tương đối vui mừng ý cảnh có thể viết mượt mà một điểm, hào hùng khí thế câu, thì có thể viết Phương Chính, mà ngời vừa rồi trúc thạch có thể viết kiên cường hơn gầy yếu một điểm!", Lý Trường Thanh nói.

"Minh bạch, đa tạ Lý đại sư chỉ điểm!", Triệu Quế Trung lúc đầu lấy vì mình đời này thư pháp cứ như vậy, nghe xong Lý Trường Thanh lời nói về sau, tựa như xuyên phá một tầng giấy cửa sổ, có tiến thêm một bước trở thành Trung Quốc Nhất lưu trình độ khả năng.

"Lý đại sư đem thư pháp đạo giảng giải đến nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, chúng ta đều có thể nghe hiểu!", Tần hòa bình nói.

"Chúng ta là năng nghe hiểu, nhưng là muốn làm đến Lý đại sư nói tới, kiến thức cơ bản tôi thiếu đạt được Triệu chủ tịch tiêu chuẩn mới được!", trương thuận rất minh bạch cái này một điểm.

"Lý đại sư, vừa rồi nghe ngài đối thư pháp kiến giải, liền càng thêm mong đợi, ta tới cấp cho ngài chấm mực!", Triệu Quế Trung ân cần địa đạo.

"Ha ha, các ngời châu ngọc phía trước, ta Mộc Độc ở phía sau, tùy tiện viết lên một hai bút đi!"

Lý Trường Thanh thương tích chơi Dương Vĩnh Kiện, Triệu Quế Trung thư pháp về sau, nhất thời ngựa ngề không có cự tuyệt.

Triệu Quế Trung, trương thuận, Dương Vĩnh Kiện chờ đều ngừng thở, trong ánh mắt tràn ngập mong đợi nhìn qua Lý Trường Thanh, tựa như là đang chờ đợi mỹ vị ra nôi, kìm lòng không đợi nuốt nước miếng.

"Hái cúc Đông Ly dưới, khoan thai gặp Nam Sơn. Núi khí ngày đêm tốt, chim bay sông chung còn."

Lý Trường Thanh chấp bút tại Mầu trắng giấy tuyên chỉ núi viết xuống Đào Uyên Minh « uống rượu thứ năm » bên trong sau hai câu thơ, một cổ đậm bạc yên tĩnh như nước chảy mây trôi tự nhiên khí tức phiêu dật giấy rách mà ra.

Triệu Quế Trung, trương thuận, Dương Vĩnh Kiện chờ phảng phất nhìn thấy mình tại phong cảnh tú lệ Nam Sơn dưới, nhân nhả hái một đóa hoa cúc, lúc chạng vạng tối Lạc Hà đầy trời, chim bay hồ bằng gọi lữ kết bạn mà về trăng ánh, trong đầu phảng phất tất cả đều quên sạch sành sanh, quên hết tất cả!

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Tự thiếp

Nửa ngày, chúng nhân tài ung dung địa từ Lý Trường Thanh thư pháp ý cảnh bên trong tỉnh táo lại!

"Lý đại sư chữ sáng tạo pháp vong ngã, tướng trong câu chữ ý cảnh thể hiện đến cực hạn, có thể xưng thư pháp thánh thủ!"

Triệu Quế Trung trước lúc này chỉ rải rác địa nhìn thấy Lý Trường Thanh mấy chữ, cùng một câu cảnh cáo ngữ, mặc dù năng nhìn ra trong đó tự nhiên phiêu dật tư thái, nhưng cảm giác được trình độ sẽ không cao hơn chính mình rất nhiều, chớ cảm nhận được Lý Trường Thanh thư pháp bên trong đập vào mặt nhân nhĩ ý cảnh về sau, mới khắc sâu cảm nhận được giữa hai người chênh lệch, từ đáy lòng địa tán thưởng nói.

"Thường thức Lý đại sư thư pháp thời điểm, cả cá nhân trạng thái tinh thần đều vô cùng buông lỏng, không có bất luận cái gì bao phục, nghi tình nghi tính!"

Trương thuận bởi vì gia đình việc vặt cùng thể từ phát sinh cãi lộn, vốn có chút ừ rừ, tất cả đều thoải mái.

"Nhìn thấy Lý đại sư chữ, trong đầu tự động hiển hiện một bộ nhân nhĩ Điền Viên hình tượng, ai có thể nghĩ tới thư pháp vậy mà năng có hội họa hiệu quả?"

Dương Vĩnh Kiện lần thứ nhất nhìn thấy như thế thần hồ kỳ kỹ thư pháp, chấn kinh không thôi.

"Ha ha, người nói hình tượng cảm giác kỳ thật liền là ý cảnh! Nếu như người năng từ Lý đại sư thư pháp bên trong lĩnh ngộ một chút điểm ý cảnh phương diện đồ vật, liền có thể Đăng Đường Nhập Thất!"

Triệu Quế Trung tướng Dương Vĩnh Kiện xem như đệ tử đối đãi, cười giải thích nói.

"Lý đại sư cảnh giới thư pháp cao như thế, vậy mà không có người biết, thật sự là đáng tiếc!", trương thuận bóp cổ tay nói.

"Lão Trương nói rất đúng, Lý đại sư, ngài có thể nguyện ý gia nhập Ôn An thị thư pháp hiệp hội? Chỉ cần để đám người kia kiến thức đến ngài thư pháp, coi như trực tiếp xin ngài đương thư pháp hiệp hội chủ tịch cũng sẽ không có người phản đối!"

Triệu Quế Trung muốn đem Lý Trường Thanh hấp thu tiến thư pháp hiệp hội, phi thường thành khẩn nói.

"Cảm tạ hậu ái, bất quá son đã người rảnh rồi, không quen tổ chức!", Lý Trường Thanh bình tĩnh nói.

"Bây giờ xã sẽ phi thường táo bạo, thư pháp có thể đào dã tình thao! Lý đại sư, ngài thư pháp tự thành một thể, mà lại tươi mát thoát tục tự nhiên phiêu dật phong cách, chính dễ dàng để luyện tập người tâm trầm tĩnh lại, có thể được đến mở rộng là một kiện tạo phúc xã hội chuyện tốt! Ngài không nghĩ gia nhập Ôn An thị thư pháp hiệp hội, sao có thể không xuất bản một bản tự thiếp đâu?"

Triệu Quế Trung gặp Lý Trường Thanh thái độ kiên quyết, điều hoà nói.

"Lý đại sư xuất bản chữ thiếp, ta nhất định phải mua lấy cái mấy chục bản!", Dương Vĩnh Kiện cực kỳ mong đợi nói.

"Trước kia ta tại Lý gia thung lũng dạy bọn nhỏ thư pháp thời điểm, viết qua « Tam Tự kinh », « Đệ Tử Quy » cho bọn nhỏ đương luyện tập sách,

Có dạng bản thảo tại cái này, các người nhìn xem cảm thấy nếu có thể, thì lấy đi xuất bản đi!"

Lý Trường Thanh trở lại trong nhà gỗ nhỏ xuất ra hai quyển viết tay bản « Tam Tự kinh », « Đệ Tử Quy », giao cho cho Triệu Quế Trung.

"Ngài cái này không phải cho học sinh tiểu học luyện tập sách a, liền xem như cầm đi cho Mỹ viện bản khoa học sinh đương tài liệu giảng dạy cũng dư xài a!"

Triệu Quế Trung hưng phấn địa ôm « Tam Tự kinh », « Đệ Tử Quy », như cơ giống như uống địa liếc nhìn.

Trương thuận, Dương Vĩnh Kiện, Tàn và bình đẳng đều đem đầu góp đi qua, nhét chung một chỗ.

"Ngay cả cho học sinh tiểu học luyện tập sách tiêu chuẩn đều cao như vậy...", Dương Vĩnh Kiện bữu môi nói.

"Khó trách lần này Ôn An thị học sinh trung tiểu học thư pháp giải thi đấu, có năm sáu vị Lý gia thung lũng học sinh lấy được thưởng!", trương thuận có chút hiểu được nói.

"Có thể chứ?", Lý Trường Thanh thần nhiên nói.

"Thật sự là quá có thể, hoàn toàn liền là tác phẩm nghệ thuật!"

Triệu Quế Trung như nhận được Chí Bảo, phi thường hải lòng gật đầu nói.

"Nếu có thể, các người thì lấy đi xuất bản đi!"

Có thể đem thư pháp của mình mở rộng cho xã hội mang đến chính hướng ảnh hưởng, Lý Trường Thanh tự nhiên nguyện ý đi làm.

"Được rồi, Lý đại sư, ngài an tâm ở trên núi nghiên cứu học vấn là được, cái khác ta tới cấp cho người làm thỏa đáng!"

Triệu Quế Trung trà trộn thư pháp giới mấy chục năm, nhân mạch tài nguyên phong phú, bảo đảm nói.

"Trên núi liên đới cái ghế đều không có, để các người đứng đấy bị liên lụy, ta đưa các người xuống núi?", Lý Trường Thanh nói.

"Phiền phức Lý đại sư!"

Triệu Quế Trung minh bạch Lý Trường Thanh tại bắt đầu tiễn khách, con mắt không khỏi nhìn chăm chăm Lý Trường Thanh vừa rồi viết thư pháp, nhưng cũng biết giá trị của nó, không có ý tứ há miệng.

"Không khách khí!", Lý Trường Thanh nhìn ra Triệu Quế Trung chờ trong mắt lửa nóng, bất quá cũng sẽ không tương thư pháp của mình tác phẩm tùy ý tặng người.

Khách đến, khách đi.

Chỉ có Thanh Sơn không thay đổi, lần nữa khôi phục bình tĩnh!

Lý Trường Thanh nằm tại trong rừng trúc, đọc lấy Mặc gia « kinh bên trên ».

« kinh bên trên » bên trong ghi lại quang học, vật liệu vật lý, thanh học, cơ giới học chờ vật lý tri thức, so một chút Cao Đẳng tài liệu giảng dạy đều thâm ảo rất nhiều, mà lại có chút vật lý thí nghiệm, Lý Trường Thanh ở trên núi không có làm thí nghiệm điều kiện, đọc lấy đến tương đối phí sức, rất khó có bản thân trải nghiệm.

"Tại Thánh Nhân viện bên trong có tẩy nghiên mực, cửu cung học viện, văn võ đường, Minh Đức đường, Mặc gia Thiên Công các hẳn là có tương tự địa phương tồn tại!", Lý Trường Thanh liên tưởng, "Có lẽ chờ hoàn thành « thượng hiền », « thượng đồng », « tiết tạng » nhiệm vụ về sau, sẽ có cái gì ngoài ý muốn ban thưởng!"

Mặc gia điển tịch văn phong rất ngay thẳng, tương đối tốt lý giải, Lý Trường Thanh tích lũy ngày càng thâm hậu Dung Hội Quán Thông, đối điển tịch lý giải hiệu suất trên diện rộng đề cao, tương ba quyển sách trong đầu cẩn thận qua một lần về sau, tiến vào Chư Tử Bách gia trò chơi.

"Tiểu huynh đệ, nhanh như vậy lại gặp mặt!", Cầm Hoạt Ly chất phác địa đạo.

"Ha ha, ta đã hoàn thành ngài bố trí nhiệm vụ!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

Cầm Hoạt Ly một đài tay, cổ tay trang bị bên trên bên trong xuất hiện một màu lam ánh sáng, Lý Trường Thanh lập tức tiến vào kỳ thi thử tràng cảnh bên trong, ba quyển sách bên trong mỗi một chi tiết nhỏ tri thức điểm đều dung nhập trong đó, chỉ có đều hoàn toàn nắm giữ mới có thể thông qua khảo thí.

Lý Trường Thanh một đường thoải mái mà ứng đối, rất nhanh liền thông qua khảo hạch!

"Không tệ, trong thời gian ngắn như vậy liền đem lão sư tư tưởng lý giải thấu triệt! Người đang đọc « kinh bên trên » thời điểm gặp được một chút thí nghiệm, không thể thực tế thao tác, đọc lấy đến tương đối khó khăn đi!", Cầm Hoạt Ly một bộ sớm đã ngờ tới dáng vẻ nói.

"Đúng!", Lý Trường Thanh nói.

"Cho nên tiểu huynh đệ vừa rồi xong Thành lão sư bố trí nhiệm vụ, có thể mở ra chữ T hào phòng thí nghiệm, trên cơ bản có thể thỏa mãn kinh bên trên bên trong thí nghiệm yêu cầu!", Cầm Hoạt Ly nói.

"Tạ ơn!", Lý Trường Thanh nói.

"Đây là chữ T hào phòng thí nghiệm hướng dẫn khí, tiến vào Thiên Công các sau nhất định phải nghiêm khắc dựa theo hướng dẫn khí bên trên động thái bản đồ bên trên chỉ thị vị trí hành tẩu, nếu không sẽ phát động Thiên Công trong các cơ quan cạm bẫy, !" "

Cầm Hoạt Ly xuất ra một cái cùng loại với đồng hồ trang bị cho Lý Trường Thanh, ở giữa có cái tiểu nhân màn hình, trên màn hình sẽ chỉ thị lộ tuyến.

"Được rồi!", Lý Trường Thanh tiếp nhận nói.

Thiên Công các đại môn chậm rãi kéo ra, bên trong vẫn có Bát Phiến Môn, không quy luật di động.

Cầm Hoạt Ly mang theo Lý Trường Thanh dựa theo hướng dẫn khí chỉ thị, đi vào trong đó một cánh cửa, trong môn là một tòa cùng thang máy cùng loại cái rương.

Lý Trường Thanh trở ra, hướng dẫn khí bên trên biểu hiện Giáp nhị ba.

"Tại nơi này theo hướng dẫn khí biểu hiện động thái danh sách, liền có thể trực tiếp đến đến chữ T hào phòng thí nghiệm, cùng người thế giới hiện thực thang máy rất giống, nhưng Thiên Công các mỗi gian phòng ốc vị trí đều là một mực tại biến động, cho nên không có hướng dẫn khí căn bản không đi được muốn đi địa phương!", Cầm Hoạt Ly làm mẫu nói.

"Minh bạch!", hướng dẫn khí liền cùng loại với mặt bảo đảm, Lý Trường Thanh rất dễ dàng liền minh bạch.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tập Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Chữ T hào phòng thí nghiệm

"Ken kết..."

Truyền ra một trận rất nhỏ cự hình máy móc bánh răng chuyển động thanh âm, nhưng vô cùng nhẹ nhàng.

Lý Trường Thanh đứng tại trong rương, cùng đứng trên đất bằng, không có bất luận cái gì siêu trọng hoặc là mất trọng lượng cảm giác, không rõ ràng mình tại hướng lên vẫn là tại hướng phía dưới, phía bên trái vẫn là phía bên phải.

"Công nghệ cao nha!", muốn triệt tiêu siêu trọng hoặc là mất trọng lượng cảm giác cũng không dễ dàng làm đến, Lý Trường Thanh ở trong lòng sợ hãi than nói.

"Cạch cạch...", cái rương cửa kéo ra.

"Đến chữ T hào phòng thí nghiệm, kỳ thật người nghe được tiếng vang chỉ là âm thanh mà thôi, Thiên Công các máy móc mài mòn rất nhỏ, sẽ không phát ra âm thanh!"

Cầm Hoạt Ly sợ Lý Trường Thanh nghi hoặc, chủ động giải thích nói.

"Ừm ừm!", Lý Trường Thanh gật đầu nói.

"Chữ T hào phòng thí nghiệm có rất nhiều tầng, mỗi một tầng đối ứng một cái ngành học lĩnh vực, tỷ như chúng ta hiện tại vị trí cấp độ này hướng cơ giới học lĩnh vực!"

Cầm Hoạt Ly mang theo Lý Trường Thanh ở trong phòng thí nghiệm tham quan, làm đơn giản một chút giới thiệu.

"Có điện từ trường lĩnh vực phòng thí nghiệm sao?"

Lý Trường Thanh đang học thời điểm, đối với điện từ trường có liên quan vấn đề tương đối cảm thấy hứng thú.

"Có, điện từ trường phòng thí nghiệm tại tầng dưới chót nhất, mỗi cái phòng thí nghiệm đều có một máy, tại máy bên trên có thể thăm tra cùng phòng thí nghiệm có liên quan tin tức!", Cầm Hoạt Ly chỉ vào trong phòng thí nghiệm ở giữa một đài phát sáng hình tròn dụng cụ nói.

"Ha ha, thiết trí rất hoàn mỹ!"

Lý Trường Thanh nhớ tới năm đó đọc đại học tại sách báo trong khu vực quản lý thông qua máy tính thăm tra thư tịch tràng cảnh, tán thưởng nói.

"Đương nhiên, tại Chư Tử Bách gia trong trò chơi, Mặc gia vẫn luôn tại tận sức tại khoa học nghiên cứu, nhưng chỉ có chính người nghiên cứu ra được nghiên cứu khoa học thành quả mới có thể truyền bá đến thế giới hiện thực!", Cầm Hoạt Ly nói.

"Được rồi!", Lý Trường Thanh hiểu được Cầm Hoạt Ly ý đồ.

Trừ phòng ngừa thế giới hiện thực khoa học kỹ thuật mất cân bằng bên ngoài, còn chỉ tại rèn luyện Lý Trường Thanh phát hiện, thăm dò, giải quyết vấn đề năng lực.

"Không có chính xác tư tưởng làm chỉ đạo, nghiên cứu cũng rất dễ dàng ngộ nhập lạc lối,, ba quyển sách bên trong ghi chép chúng ta Mặc gia trí tuệ, hi vọng người có thể hoàn toàn như trước đây hảo hảo học tập!"

Cầm Hoạt Ly lấy thêm ra ba quyển Mặc gia điển tịch, đầy cội lòng hi vọng hướng Lý Trường Thanh nhắc nhở nói.

"Ghi nhớ dạy bảo!", Lý Trường Thanh rất cung kính nói.

Cầm Hoạt Ly rất hài lòng Lý Trường Thanh thái độ, cười rồi đi.

Chờ Cầm Hoạt Ly rồi đi về sau, Lý Trường Thanh cũng không có tại chữ T hào phòng thí nghiệm lưu thêm, rời khỏi Chư Tử Bách gia trò chơi.

Buổi chiều ánh nắng rất tốt, xuyên thấu qua rừng trúc chiếu vào Lý Trường Thanh trên thân, tựa như là cua trong suối nước nóng cảm giác Noãn Noãn.

Lý Trường Thanh trên tay có bốn bản sách,, bên trong giảng Mặc gia tư tưởng, ghi lại Mặc gia một chút khoa học lý luận.

Mặc gia tôn chỉ là hưng lợi thiên hạ, khoa học chỉ là đạt thành Mặc gia tư tưởng một loại thủ đoạn.

Lý Trường Thanh đứng,, ba quyển sách hứng thú so càng lớn, lật ra.

"Quân tử chiến tuy có trần, mà đừng làm gốc chỗ này; tang tuy có lễ, mà ai làm gốc chỗ này; sĩ tuy có học, mà hành vi bản chỗ này. Là cho nên đưa vốn không an người, không vụ phong mặt; gần người không thân, không vụ đến xa; thân thích không phụ, không vụ ngoại giao; không có gì chung thủy, không vụ nhiều nghiệp; nâng vật mà ám, không vụ nghe đồn..."

Đạo gia, Nho gia, Mặc gia đều giảng tu thân,

Nhưng nội dung cùng mục đích đều không hết giống nhau.

Lý Trường Thanh đạt được Chư Tử Bách gia về sau, đối Nho gia rất có nghiên cứu, mà Đạo gia hơi có liên quan đến.

Lấy Nho gia tới nói, tu thân Tề gia trị quốc bình thiên hạ là hạch tâm giá trị quan. Nho sinh nhóm đều hi vọng thông qua nội tâm tu dưỡng, trở thành đạo đức cao thượng "Thánh nhân", sau đó đi vào hoạn lộ, bảng vào cá nhân "Chỉ thiên" đạo đức, quản lý xã hội, quản lý quốc gia, trở thành yên ổn thiên hạ "Bên ngoài vương", tu thân mục đích là "Bên trong thánh bên ngoài Vương Siêu phạm nhập thánh" .

Mà Đạo gia đưa ra "Ôm phác thủ thật", "Yếu đuối không tranh", sùng kiem ít ham muốn tu thân nguyên tắc, khởi xướng "Dùng việc làm thay lời nói mà giáo dục "Cùng "Lấy nuôi gấp rút đức dục " giáo dục phương pháp cùng "Gây nên hư thủ tình "Hòa" tuyệt thánh vứt bỏ trí " tu thân chi đạo, tu thân mục đích là "Thuận theo tự nhiên chuyển tục trở thành sự thật" .

Mặc kệ là "Siêu Phạm Nhập Thánh" vẫn là "Chuyển tục trở thành sự thật", Nho gia cùng Đạo gia, không thể nghi ngờ cuối cùng đều đi hướng "Bên trong cầu chư mình" đơn hướng thông đạo.

Lý Trường Thanh tương đối đọc hiểu một lần về sau, hiểu rõ trong đó đại khái nội dung.

Mặc gia cùng Nho đạo hai nhà điểm khác biệt lớn nhất, là nội ngoại kiem tu.

Mặc gia tại "Bên trong cầu chư mình" đồng thời lại có phi thường rõ ràng "Bên ngoài cầu chư pháp" mạch suy nghĩ. , Mặc gia tu thân mục tiêu là: Nội tu thì sinh thì được yêu quý, chuyển biến thành trí, an tâm lập mệnh; ngoại tu thì lại lấy kiem để dùng, lấy thuật gấp đạo, lấy pháp thuận thiên.

Chính là căn cứ vào loại này nội ngoại kiem tu mạch suy nghĩ, Mặc gia đưa ra "Dày hồ đức hạnh, bác hồ đạo thuật, biện hồ lời nói" hiền giả tu thân tiêu chuẩn.

Tại Sinh Mệnh lĩnh vực, Mặc gia chủ Trương Kính thượng thiên Quý Thần, kiên tin Thượng đế kiem yêu đạo, bỏ mạng tự cường, trọng tin quý nghĩa; tại xã hội lĩnh vực, Mặc gia chủ trương không tương công, kiem yêu nhau, xen lẫn nhau lợi, tuyên hiền nhậm năng, bên trên cùng pháp nghi, lấy "Kiem vương chi đạo trừ thiên hạ chi hại" ; tại tự nhiên lĩnh vực, Mặc gia tích cực tìm tòi nghiên cứu tự nhiên, phát hiện quy luật, làm phát minh sáng tạo, lấy "Khi" cùng "Thuật" đến "Hưng thiên hạ chi lợi" .

Cùng trước kia thiên về tư tưởng nho gia khác biệt, Lý Trường Thanh đối Mặc gia tư tưởng nghiên cứu ngày càng sâu, đem bên trong rất nhiều tinh hoa bộ phận dung nhập vào mình trong quan niệm, đang phát sinh lấy cải biến.

Gió đêm thổi lát phát lá trúc, tịch Dương Sơn bên ngoài núi.

Rất đẹp ý cảnh, Lý Trường Thanh để quyển sách trên tay xuống quyển, ôm ra phượng vĩ cầm.

Tình cảnh này, Lý Trường Thanh nhớ lại một bộ kinh điển phim ảnh cũ bên trong, Lệnh Hồ Xung tại mặt trời chiều ngã về tây trên mặt hồ luyện kiếm uống rượu trăng diện, tự động lấy nhạc đệm.

Tiếng đàn thoai mái phóng đảng không bị trôi buớc, nhưng lạc quan hướng lên!

"Thanh oa..."

Lý Trường Thanh mơ hồ nghe được Lý Đại Giang tiếng hô hoán, hai tay động tác đình chỉ, đứng dậy đi ra tiểu thụ lâm

"Nhị thúc, có chuyện gì không?", Lý Đại Giang quả nhiên ở bên ngoài, Lý Trường Thanh hỏi.

"Liên là lần trước nói cho nguoi, lúc trước chuyển xuống đến chúng ta thôn dạy dỗ ta nghề mộc sống lão sư ngày mai buổi chiều đến trong huyện, đến lúc đó giúp ta đi tiếp một chút!"

Lý Đại Giang tương đối cảm xúc kích động, nắm lấy Lý Trường Thanh cánh tay nói.

"Không có vấn đề, chúng ta người một nhà nói cái gì cảm tạ với không cảm tạ nha!", Lý Trường Thanh cười nhặt một cái nói.

Nói đến tương đương trùng hợp, Lý Trường Thanh từ Lý Đại Giang trong tay học được thợ mộc sống, ở trên núi độc lập hoàn thành chuồng gà kiến tạo công trình, mới mở ra Mặc gia.

Hiện tại Lý Trường Thanh đạt được Mặc gia, mở ra chữ T số một phòng thí nghiệm nghiên cứu vật lý vấn đề, chỉ đạo Lý Đại Giang vật lý lão sư liền đến Lý gia thung lũng.

"Ha ha, liên việc này, nói xong ta xuống núi!", Lý Đại Giang thoải mái cười to nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Chúng nghị

Ban đêm, tròng âm thanh liên tiếp.

Ngoài cửa sổ ánh trăng vẩy vào trước giường, Lý Trường Thanh ôm một quyển sách dựa vào ngủ say.

Sáng sớm.

Luồng thứ nhất Ôn Hú ánh nắng vẩy vào Lý Trường Thanh trên mí mắt.

Điều hâu thương thể rất nhanh, ở bên ngoài bay nhảy cánh.

Lý Trường Thanh nhìn xem buồn cười lắc đầu, tiến lên bang điều hâu đem trên cánh băng vải giải khai.

"Thu ~ "

Điều hâu một tiếng thanh minh, phóng lên tận trời.

"Đi thôi, đừng lại trở về a, bầu trời mới là nơi trở về của ngươi!"

Lý Trường Thanh chiếu Cổ Thương ung ba ngày, hơi có chút không bỏ, nhưng vẫn đối điều hâu vung vẩy tay từ biệt.

Điều hâu tại thiên không xoay quanh vài vòng, phi thường lưu luyến bay về phía phương xa.

Lý Trường Thanh thì công rau hẹ xuống núi, tiến về Lý gia thung lũng tiểu học.

Lần trước toàn thành phố học sinh trung tiểu học thư pháp giải thi đấu kết quả phát xuống, Lý gia thung lũng Lý Tư tú, Lý Tiền Tiến, Lý Tuyết hoa, Lý Phi, Lý Cảnh hà, Lý Á Nam đều thu hoạch được thứ tự, tại Cốc Dương huyện đến toàn bộ Ôn An thị đều sinh ra ảnh hưởng rất lớn.

Lý gia thung lũng tiểu học thao trường!

"Nghe nói dặm tổ chức toàn thành phố bên trong tiểu học thư pháp giải thi đấu, Lý gia thung lũng tiểu học có sáu tên học sinh lấy được thưởng!"

"Xem ra ngươi còn không phải rất tinh tường, Lý gia thung lũng tổng cộng mới mười mấy cái học sinh, mà lại luyện tập thư pháp chỉ có nửa cái học kỳ, liền đánh bại rất nhiều tại cung thiếu niên học tập thư pháp nhiều năm học sinh!"

Có hai vị thưởng xuyên cùng một chỗ nghe Lý Trường Thanh đọc sách nghe bạn, đang đợi Lý Trường Thanh lúc tán gẫu.

"Thật có ngươi nói như vậy thần? Không có nội tình đi, bằng không làm sao có thể?", bên cạnh có vị lần đầu tiên nghe Lý Trường Thanh đọc sách mắt tam giác người trẻ tuổi chen miệng nói.

"Nội tình? Ngươi cảm thấy Lý đại sư biết làm loại chuyện đó? Lý gia thung lũng tiểu học có Lý đại sư, cái gì đều có thể!"

Lập tức có ảnh hình người nhìn đồ đàn giống như, liếc mắt một cái vừa mới nói chuyện người trẻ tuổi, rất tức giận địa đạo.

"Nói không sai, ta một cái đồng học liền là Ôn An thị thư pháp hiệp sẽ, nói lần này thư pháp tranh tài giám khảo chủ yếu từ Triệu Quế Trung phó chủ tịch phụ trách,

Tất cả bài thi tin tức đều là bịt kín, căn bản không biết kia phần bài thi là người đó!"

Một vị đáng người mập ra hèm rượu mũi nam tử, tướng chính mình giải tình huống nói ra nói.

"Ta không có đồng học là thư pháp hiệp sẽ, nhưng ta cũng nghe nói á! Nghe nói bọn hần tại giám khảo quá trình bên trong phát hiện có phần bài thi bên trong một chữ, tự nhiên phiếu đặt rất đặc biệt! Thế là tăng ca đem tất cả bài thi đều thẩm xong, mới biết xuất từ Lý gia thung lũng tiểu học, là Lý đại sư lúc hướng dẫn học sinh thư pháp lúc không nhớ tâm lưu ở phía trên, bọn nhỏ cũng không có chú ý, bất quá không ảnh hưởng chính thể giám khảo!"

Đứng tại hèm rượu nam đối diện áo không bầu nam tử nghe xong, cướp lời nói.

"Về sau có chuyện rất khôi hài, Triệu chủ tịch bọn hần lần đầu tiên tới Lý gia thung lũng liền đắm chìm trong Lý đại sư thư âm thanh bên trong, chờ sau khi tỉnh lại, Lý đại sư sớm đã không thấy tăm hơi! Lần thứ hai, bọn hần tới lúc, Triệu chủ tịch cố ý căn dặn mấy cái trẻ tuổi thư pháp hiệp hội thành viên, để bọn hần nhìn chăm chăm Lý đại sư, chờ Triệu chủ tịch thanh tỉnh về sau, mấy cái kia tuổi trẻ thư pháp hiệp hội mới đắm chìm trong cách Lý đại sư thư âm thanh bên trong!"

Hèm rượu nam tử rõ ràng không phục, nhưng không giận giận, nói tiếp.

"Lần thứ ba bọn hần đến học thông minh, phái cá nhân tại Lý đại sư về núi trên đường chờ lấy, mới nhìn thấy Lý đại sư, Triệu chủ tịch chờ kiến thức đến Lý đại sư chữ sau đều kinh vì Thiên Nhân, mà trải qua Lý đại sư chỉ điểm, Triệu chủ tịch chờ cũng đều có thu hoạch, cuối cùng Triệu chủ tịch muốn mời Lý đại sư gia nhập thư pháp hiệp hội bị Lý đại sư cự tuyệt, Triệu chủ tịch đành phải lùi lại mà câu việc khác, muốn cho Lý đại sư xuất bản một bản tự thiếp, người đoán làm gì?"

Áo không bầu nam tử không cam lòng yếu thế, chờ hèm rượu nam tử nói xong một câu rồi nói ra.

"Lý đại sư nói lúc trước cho bọn nhỏ dạy học pháp thời điểm, có hai quyển luyện tập sách, để Triệu chủ tịch bọn hần nhìn xem có thể hay không! Triệu chủ tịch bọn hần nhìn sau liền minh bạch vì cái gì tại toàn thành phổ học sinh trung tiểu học thư pháp giải thi đấu bên trong, Lý gia thung lũng tiểu học có nhiều như vậy học sinh thu hoạch được giải thưởng!"

Người tụ tập đến càng nhiều, hèm rượu nam cố ý như, đối chung quanh người nghe nói.

"Bởi vì Lý đại sư chữ thực sự cảnh giới rất cao, coi như cho sinh viên chưa tốt nghiệp đương tài liệu giảng dạy đều có chút đại tài tiểu dụng, huống hồ Lý gia thung lũng bọn nhỏ có luyện tập sách biên soạn người Lý đại sư chỉ đạo, nếu là không có nhiều người như vậy thu hoạch được thư pháp tranh tài giải thưởng, ta mới phát giác được có tầm màn đen đâu!"

Áo không bầu nam tử tướng sau cùng kết luận tiết hồ, nói cả cá nhân đều rất hưng phấn.

"Ha ha, nói quá đúng, tiểu tử chỉ có thể nói người rất may mắn, những ngày này nghe Lý đại sư đọc thư âm thanh tính tình đã khá nhiều, thả trước kia, người dám dạng này vũ nhục Lý đại sư, người cũng không phải là đứng tại nơi này cùng ta nói chuyện!"

Một vị trên mặt có đạo mặt sẹo loại bỏ lấy tóc húi cua hán tử nghe được áo không bầu nam tử miêu tả phát ra tiếng cười, sau đó hung tợn đối mắt tam giác người trẻ tuổi nói.

"Hần tựa như là cát vàng trần sông này, tính khí nóng nảy hung ác thủ lật, đánh nhau ầu ẩu đã là chuyện thường ngày, về sau bởi vì cố ý gây nên người trọng thương tội phạm quyết bảy tám năm, mới sau khi ra tù, lại đem người chém, lại tiến vào, hiện tại vừa ra không lâu, tại trên đường rất nổi danh!"

Đang người nghe bên trong có người nhận ra nói chuyện mặt sẹo hán tử, nhỏ giọng nói.

"Liên như thế cá nhân, nghe Lý đại sư đọc thư âm thanh đều có chỗ khai ngộ, hôm nào nhất định phải đem ta cái kia phản nghịch kỳ không nghe lời nhĩ tử mang tới..."

"Nhìn, Lý đại sư tới, chúng ta trước an tĩnh một chút, chờ Lý đại sư đọc xong chúng ta mấy cái trò chuyện tiếp!"

Các thánh giả biểu đạt vài câu về sau, nhìn thấy Lý Trường Thanh thân ảnh, đều tự giác an tĩnh lại.

Lý Trường Thanh đến Lý gia thung lũng tiểu học về sau, trực tiếp đọc hôm qua lĩnh ngộ « tu thân ».

"Quân Tử Chi Đạo vậy. Bần thi gặp liêm, giàu thi gặp nghĩa, sinh thi được yêu quý, chết thi gặp ai, Tứ Hành người, không thể hư giả, trái lại thân người. Giấu với tâm người không thể kiệt yêu, động với thân người không thể kiệt cung, ra ngoài miệng người không thể kiệt thuận. Sướng chỉ bốn chỉ, tiếp chỉ đa thiệt, tóc bạc huy đỉnh, ..."

Các thánh giả trước kia nghe quen Nho gia tu thân, đều tại cường điệu nhất mình nội tâm phẩm hạnh tu hành, Lý Trường Thanh đang giảng « tu thân » bên trong giảng Mặc gia tu thân, trừ đối với mình ở bên trong truy cầu bên ngoài, đồng thời nói nhiều ngoại bộ, trên thực tế là đối Lý Trường Thanh giảng Nho gia tu thân một loại bổ sung.

Nho gia tu thân quan niệm dù sao đang người nghe nhóm trong lòng vào trước là chủ, có chút người nghe nhất thời rất khó tưởng cả hai dung hợp một

chỗ.

Lý Trường Thanh phát giác được cái này một điểm, phá lệ tướng « tu thân » lập lại đọc một lần, mang theo các thánh giả cùng đi suy nghĩ, các thánh giả sau đó mới có đoạt được.

Lê Thiện Ngọc đi theo Lý Trường Thanh học tập có một đoạn thời gian, chậm rãi từ bỏ trên người mình thói quen xấu, không chính xác giá trị quan, nhân sinh quan, tăng lên mình tu dưỡng, nhưng nghe Lý Trường Thanh giảng Mặc gia tu thân về sau, phát hiện tu thân không chỉ có là đối tự thân tu dưỡng tăng lên, không ngừng mà nghiên cứu phát minh mới được vật, cứu vớt thu tật bệnh bồi rối người, chỉ cần đối với xã hội làm ra cống hiến, đều là tại tu thân.

"Lý Sư, Lý gia thung lũng tiểu học sáu tên học sinh thu hoạch được thư pháp tranh tài thưởng, trực tiếp để Lý gia thung lũng từ một chỗ không ai nguyện ý đi sơn thôn tiểu học, biến thành toàn thành phố minh tinh tiểu học, ngài thật sự là quá lợi hại!"

Đọc xong lời bạt, Cố Tôn Minh mang theo bộ giáo dục cục trưởng Ngô Phú Hải hướng Lý Trường Thanh chúc.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Tạp gia

"Bọn nhỏ cố gắng thôi!", Lý Trường Thanh cười nhạt một cái nói.

"Nhưng ngài khai sáng tính đem Mặc gia tư tưởng cùng Nho gia đem kết hợp, tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, có thể nói mở ra Tân Thế Giới đại môn, để chúng ta mở rộng tầm mắt!"

Cố Tôn Minh bản thân đối Nho gia rất có nghiên cứu, đi theo Lý Trường Thanh học tập một đoạn thời gian rất dài về sau, lý giải liền càng thêm thấu triệt, nhưng nghe xong Lý Trường Thanh đọc Mặc gia « tu thân » về sau, nhìn thấy một loại mới khả năng.

"Mặc kệ Mặc gia hay là người Nho gia, đều là tiền hiền trí tuệ kết tinh, nhưng cũng đều tồn tại một chút tính hạn chế, chúng ta phiến mở cửa hộ ý kiến, đương trường tránh đoàn hấp thu Bách gia tinh hoa, chính là tạp gia!"

Khổng Thánh có ba ngàn môn sinh 72 hiền, Lý Trường Thanh muốn đem tư tưởng của mình truyền bá ra, trừ tại Lý gia thung lũng dạy học bên ngoài đại diện tích truyền bá bên ngoài, cũng tránh không được thụ đồ, Cố Tôn Minh từ Lý Trường Thanh lần thứ nhất tại chợ bán thức ăn đọc sách lúc kiên trì đến hiện tại, lại đối một mực đối Lý Trường Thanh chấp sự lễ, cho nên Lý Trường Thanh đối Cố Tôn Minh giải thích " tạp gia " khái niệm.

"Tạp gia?"

Cố Tôn Minh đối tạp gia không hiểu nhiều, nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Kiểm nho mục, hợp tên pháp, tại Bách gia chi đạo đều quán thông!"

Lý Trường Thanh tiếng nói rất nhẹ, lại trịch địa hữu thanh, khí độ nghiễm nhiên.

"Thụ giáo!"

Cố Tôn Minh nghe không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, rất sùng kính địa đối Lý Trường Thanh nói.

Chỉ điểm Cố Tôn Minh vài câu, trở lại Chung Nam sơn bên trên cho gà ăn.

Mặt trời lên cao Trung thiên.

"Thanh oa...", Lý Đại Giang tại ngoài bia rừng la lên Lý Trường Thanh.

"Nhị thúc, đến rồi sao?", Lý Trường Thanh ra hiện tại ngoài bia rừng.

"Hai giờ chiều tả hữu đến, chúng ta hiện tại xuất phát không sai biệt lắm!"

"Được rồi!"

Từ Linh Hạ thôn đến Lý gia thung lũng đường núi đã xây xong, cỗ xe thông hành rất thuận tiện.

Lý Trường Thanh mở ra tạp yến chỗ Lý Đại Giang tại cao tốc lối ra sang bên dừng xe chờ.

"Mệnh mệnh thiên nhai là ta yêu, rả rích Thanh Sơn dưới chân hoa "

Quen thuộc chuông điện thoại di động vang lên, Lý Trường Thanh kém chút đi theo hát ra.

"Uy, lão sư, ngài đã hạ cao tốc rồi? Ủ, chúng ta liền dừng ở ven đường, một cỗ màu đen xe, Thanh oa, người cái này xe gì tới... ", Lý Đại Giang lập tức nghe điện thoại hỏi.

"Tạp yến!"

"Úc, đúng, tạp yến, tốt!", Lý Đại Giang vè mặt tươi cười địa cúp điện thoại.

"Nhị thúc, bọn hấn ở chỗ nào?"

"Phía trước màu xám, chúng ta đi xuống đi!", Lý Đại Giang chỉ vào một cỗ màu xám đường hồ địa đạo.

"Ừm!"

Lý Trường Thanh, Lý Đại Giang sau khi xuống xe, đường hồ xe cửa mở ra.

Một vị mặc màu trắng hươu nhân đồ thể thao ghim xương cá biện mặt trái xoan đeo kính đen tuổi trẻ tịnh lệ nữ tử, đỡ lấy vị tóc hoa râm trên mặt mọc đầy Ban Điểm lão giả, sau lưng lão giả đi theo vị mang pho vòng tròn lớn kính mắt súc lấy râu ngắn nam tử trung niên.

"Lão sư...", Lý Đại Giang chạy đi lên, cầm lão giả hai tay lệ rơi đầy mặt, nghẹn ngào lấy nói.

"Giang em bé?", lão giả rất khó tưởng trước mắt trung niên nhân cùng lúc trước nửa đại tiểu từ liên hệ tới.

"Lão sư, là ta là ta, ta là Giang em bé!", Lý Đại Giang cảm xúc kích động nói.

"Ai, trước kia người mới mười mấy tuổi, hiện tại cũng già á!", lão giả thở dài nói.

"Đúng nha, bất quá là năm đó ngài dạy bảo, ta nhưng một mực chưa đâu!", Lý Đại Giang nói.

"Trước kia chính là thời gian quá ít, chờ người đã già, thời gian có, thân thể lại không được! Thân thể ta bệnh này cũng không biết năng sống bao lâu, liền muốn đi trước kia lúc còn trẻ đợi qua địa phương nhìn xem!"

Lão giả rất lạc quan, cảm xúc điều tiết đến rất nhanh, mang theo ý cười đối Lý Đại Giang nói.

"Gia gia, ngài nhất định sẽ sống lâu trăm tuổi!", kéo lão giả xương cá biện nữ tử thân mật nói.

"Ha ha, liền người sẽ nói chuyện, Giang em bé, giới thiệu cho người một chút, đây là tôn nữ của ta, tuần thư đồng, chuyên môn tới chiếu cổ ta, phía sau vị này quan phong tiên sinh là vị bác sĩ, y thuật cao tuyệt, cũng là chiếu xem ta!"

Lão giả rất cung chiêu xem mắt tuần thư đồng, sau đó hướng Lý Đại Giang giới thiệu nói.

"Chu lão tiên sinh quá khen á!", quan phong rất khiêm tốn nói.

"Quan thúc y thuật tại toàn bộ Tân cảng thị đều tiếng tăm lừng lẫy, nếu không có người đi theo, cha ta nói cái gì cũng sẽ không để gia gia của ta tới!", tuần thư đồng hướng quan phong vừa cười vừa nói.

"Hạnh ngộ hạnh ngộ!", Lý Đại Giang cùng quan phong bắt tay nói, tiếp lấy hướng Lý Trường Thanh nói: "Thanh oa, đây chính là lão sư của ta, tuần mạnh sinh lão tiên sinh!"

"Chu lão tiên sinh ngài tốt, thường xuyên nghe Nhị thúc ta nhắc lên ngài, rốt cục gặp mặt á!"

Lý Trường Thanh lễ phép mỉm cười, tiến lên cùng lão giả nắm tay, không lộ ra dấu vết địa quan sát đến sắc mặt ông lão.

"Lão sư, đây là cháu ta Lý Trường Thanh!", Lý Đại Giang nói.

"Ha ha, mặc dù ta là nghiên cứu vật lý, nhưng Lý Trường Thanh đã chứng minh thế giới tam đại toán học nan đề một trong Goldbach phỏng đoán, tại quốc tế toán học tạo thành ảnh hưởng rất lớn, ta cũng đã được nghe nói đâu, chỉ là không biết lại là cháu của người, phi thường không tệ!"

Chu lão tiên sinh về hưu ở nhà, đối khoa học tự nhiên lĩnh vực đột phá rất quan tâm, nghe nói qua Lý Trường Thanh danh tự, tán dương.

"Nhất thời hưng khởi, trên đường cái không phải nói chuyện địa phương, nếu không chúng ta bây giờ trở về thôn?"

Lý Trường Thanh tướng Chu lão tiên sinh sắc mặt thu hết vào mắt, nhưng trong lòng âm thầm lắc đầu, bắt động thanh sắc nói.

Tuần thư đồng dùng tờ mờ ánh mắt đánh giá Lý Trường Thanh, tựa hồ Lý Trường Thanh trên mặt có hoa.

"Người cùng ta ngồi một chiếc xe, hảo hảo tâm sự!", Chu lão tiên sinh gật đầu nói.

"Ta cũng nghĩ như vậy!", Lý Đại Giang cười nói.

Xe khởi động, Lý Trường Thanh lái xe ở phía trước dẫn đường, tuần thư đồng theo ở phía sau.

"Mấy chục năm không đến Cốc Dương huyện đại biến dạng, trước kia đều là chật hẹp đường đi, thấp bé nhà lầu, hiện tại đơn hướng đều có hai làn xe!"

Chu lão tiên sinh sau khi lên xe nhìn qua Cốc Dương huyện thành cảnh sắc, cảm thán nói.

"Cái cách mở ra, thời đại đang phát triển mà!", Lý Đại Giang nói.

"A, đến Lý gia thung lũng đều có đường xi măng?"

Đến Lĩnh Hạ thôn thông hướng Lý gia thung lũng đoạn đường, Chu lão tiên sinh kinh ngạc nói.

"Nhìn có tấm bảng bên trên viết Trường Thanh đường, sẽ không theo Lý Trường Thanh có quan hệ đi!"

Tuần thư đồng nhìn thấy ven đường đứng thẳng thạch bài, suy đoán nói.

"Huyện chúng ta có gia xưởng chế thuốc nghiên cứu tân dược đứng trước khốn cảnh, Thanh oa giúp hần giải quyết về sau, bọn hần chủ tịch cố ý bỏ vốn giúp chúng ta sửa đường, uống nước không quên người đào giếng, đại gia hỏa liền đề nghị gọi Trường Thanh đường!"

Cổ xe ở trên núi xoay quanh, Lý Đại Giang nói.

"Lý tiên sinh không phải một chữ số học gia sao, còn hiểu y học?", quan phong nhiều hứng thú hỏi.

"Kỳ thật Thanh oa dung hợp y học tốt nghiệp đâu, trước kia tại tỉnh đệ nhất bệnh viện nhân dân công việc, về sau mới trở lại Lý gia thung lũng! Hần đại di bệnh ở trong thành phố, trong tình đều nhìn qua rất nhiều lần, không có nửa điểm khí sắc, Thanh oa một bộ thuốc, trang giấy liền chữa khỏi! Chờ trở lại Lý gia thung lũng về sau, để Thanh oa cho ngài nhìn một cái!"

Lý Đại Giang rất tự hào, lại đối Chu lão tiên sinh bệnh tình tương đối lo lắng.

"Thiên tài gặp qua rất nhiều, nhưng dạng này kỳ tài liền cực ít!"

Chu lão tiên sinh đối thân thể của mình không ôm hi vọng, thuần túy từ đối với Lý Trường Thanh tán thưởng nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Phàm dược không thể y

"Một trang giấy?"

Chu Thư Đồng có thể lý giải một bộ thuốc tác dụng, nhưng đối một trang giấy có chút nghi hoặc, buồn bực nói.

"Ừm!", Lý Đại Giang gật gật đầu, tiếp tục say sưa ngon lành địa nói ra: "Hần đại di thường xuyên mất ngủ nhiều mộng, Thanh oa tại một trang giấy bên trên viết xuống " yên tĩnh " hai chữ! Nhắc tới cũng kỳ quái, thật đơn giản hai chữ, coi trọng vài lần cái gì phiền não ưu sầu đều không nhớ rõ, rất nhanh liền ngủ á!"

"Trước kia gặp qua một chút quốc họa đại sư tranh sơn thủy tác phẩm, thường thức thời điểm tựa như người trong bức họa Du đồng dạng, trừ phi Lý Trường Thanh tiên sinh thư pháp trình độ cùng quốc họa đại sư tranh sơn thủy trình độ cực cao, trong câu chữ lộ ra ý cảnh mới có thể làm đến người nói

hiệu quả!"

Chu Thư Đồng từng nhậm chức Vu mã nổi danh công ty đấu giá, đối thư pháp, đồ cổ chờ giám thường đều hơi có tâm đắc.

"Tuổi còn nhỏ tại toán học, y học, thư pháp lĩnh vực đều có rất sâu tạo nghệ, lại không mộ danh lợi ẩn cư tại trong núi sâu, ở xã hội hiện nay đúng là hiếm thấy, năng gặp được Lý Trường Thanh tiên sinh dạng này có ý tứ thanh niên, cũng coi như chuyện này niềm vui ngoài ý muốn!"

Lý Trường Thanh học vấn, phẩm tính đều rất đúng Chu lão tiên sinh khẩu vị, Chu lão tiên sinh hào không keo kiệt mình ca ngợi ngôn từ.

Quan Phong rất tinh tường vẹn vẹn phải học giỏi y thuật liền phi thường khó, đồng thời chiếu cố mấy cái lĩnh vực sẽ dẫn đến tham thi thâm, cuối cùng mỗi một cái lĩnh vực đều chỉ là hiểu sơ da lông, cảm thấy Chu lão tiên sinh quá mức tùy tiện tin tưởng hân người, nhưng cũng không tốt nói nói.

Cổ xe tại trên sơn đạo cửu chuyển mười tám ngã rẽ, rốt cục đến Lý gia thung lũng.

Trong thôn có chút thôn dân tướng nhà mình đổi thành nhà hàng, có chút tướng nhà mình đổi thành chợ bán thức ăn, có mấy phần đường đi ý vị.

"Mỗi ngày đều có rất nhiều người đến Lý gia thung lũng nghe Thanh oa đọc sách, mua thức ăn, nhưng Thanh oa đồ ăn hạn mua, cung không đủ cầu, trong thôn nhân tài có cơ hội đi theo bày quầy bán hàng, đến so ở bên ngoài làm công mạnh một chút!"

Lý Đại Giang gặp Chu lão tiên sinh, Chu Thư Đồng, Quan Phong một bộ được vòng dáng vẻ, giải thích nói.

"Ha ha, một cá nhân cải biến toàn bộ trong thôn vận mệnh!"

Chu Thư Đồng giữa lông mày ý cười lưu chuyển, đối Lý Trường Thanh càng thêm mới tốt kỳ.

Lý Trường Thanh ở phía trước dẫn đường, trực tiếp dừng xe ở Lý Đại Giang gia cổng.

Xe ngừng tốt, Lý Đại Giang mang theo tuần mạnh sinh đi chuẩn bị xong khách phòng.

"Gia gia, ngài nghỉ ngơi một chút đi!"

Chu lão tiên sinh thân thể ban đầu liền không tốt, lại một đường bôn ba,

Chu Thư Đồng có chút lo âu khuyên.

"Mấy chục năm không tới rồi, thừa dịp còn không có chộp mắt điu ta khắp nơi đi xem một chút đi!"

Chu lão tiên sinh thân thể có mấy phần ủ rũ, nhưng thần sắc có chút hưng phấn.

"Tốt a!"

Chu Thư Đồng rất tinh tường gia gia tính cách, bắt đắc dĩ nói.

"Chu lão tiên sinh, đã sớm nghe lão nhị nói ngài muốn tới, trên đường vất vả, ngàn vạn bảo trọng thân thể."

Lý Đại Hải năm đó gặp qua Chu lão tiên sinh, cố ý tới cửa thăm viếng.

"Ngươi là. . .?"

Chu lão tiên sinh đối Lý Đại Hải có chút ấn tượng, nhưng rất mơ hồ.

"Anh ta biến cả, Thanh oa phụ thân!", Lý Đại Giang giới thiệu nói.

"Ha ha, nhớ tới a, biến cả ngươi sinh cái tốt nhi từ a!", Chu lão tiên sinh cười nói.

"Ngài nói rất hay.", Lý Đại Hải tự hào nói.

"Chu lão, nhớ kỹ ta không, Lý Kiến Quốc?", Lý Kiến Quốc lại gần nói.

"Năm đó cái kia thường xuyên đái dầm?", Chu lão tiên sinh suy nghĩ

"Nhìn ngài nói, còn xách kia làm gì. . .", Lý Kiến Quốc ngược ngược nói.

Trong thôn một chút cao tuổi người đều chạy đến Lý Đại Giang gia bên trong, cùng Chu lão ôn chuyện.

Lý Đại Giang hô người trong thôn về đến trong nhà ăn cơm chiều, Chu lão tiên sinh thì tại một đồng người chen chúc hạ trong thôn đi dạo vài vòng.

Trừ Thanh Sơn bên ngoài, sớm đã không thấy năm đó bóng dáng.

Chu lão tiên sinh ngũ vị tạp trần, ừ ừ xông lên đầu, tại Chu Thư Đồng nâng đỡ trở lại Lý Đại Giang gia bên trong nghỉ ngơi.

"Lý Trường Thanh tiên sinh, nghe nói ngài y thuật cao siêu?"

Chờ Chu lão tiên sinh ngũ vị về sau, Chu Thư Đồng hướng Lý Trường Thanh hỏi.

"Hiếu sơ da lông!", Lý Trường Thanh mỉm cười nói.

"Chu lão tiên sinh, lá gan Nganh hóa, dạ dày ruột công năng hỗn loạn, mà lại có nhánh khí quản thở khô khè, phổi nguyên tính bệnh tim, đầy đủ thân là bệnh. Mỗi một loại tật bệnh đều thuộc về rất khó trị tận gốc bệnh dữ, Chu lão tiên sinh thân thể lại phi thường suy yếu, không thể hạ trọng thuốc, đành phải tỉ mỉ che chở lấy đề hấn đừng phát bệnh, muốn triệt để trị tận gốc rất khó! Không biết Lý tiên sinh có cao kiến gì?"

Quan Phong trước đem hồ chôn xong, chờ lấy Lý Trường Thanh tới nhảy vào.

"Vừa rồi Quan tiên sinh là từ Tây y góc độ phân tích, lấy Trung y quan điểm đến xem, người tại năm mươi tuổi thời điểm, bệnh can khí bắt đầu suy sụp, người liền biểu hiện ra dễ dàng rã rời, choáng đầu mắt chất chất, hai uy hiếp khó chịu, mạch yếu bất lực chờ triệu chứng; sáu mươi tuổi lúc, tâm bắt đầu suy sụp, huyết khí cũng dần dần thư giãn, bên ngoài tẩn; bảy mươi tuổi lúc, tính tình trở nên suy yếu, làn da bắt đầu khô héo. Tám mươi tuổi lúc, phổi khí ngày càng suy sụp, hụt hơi, ho khan, không còn chút sức lực nào, mồ hôi trộm, bệnh phù chờ; chín mươi hàng tháng lúc, thận khí suy kiệt, cái khác bốn bản kinh mạch cũng đều trống không."

"Chu lão tiên sinh niên kỷ hấn là chỉ có hơn bảy mươi tuổi, nhưng cũng đã thận khí suy kiệt, thân thể cơ năng như là chín mươi tuổi lão nhân!"

Lý Trường Thanh tại cửa xa lộ lúc chỉ thấy quan sát qua Chu lão trước sắc mặt, thuộc về thể chất chênh lệch khí quan sớm già yếu, phân tích nói.

"Mặc dù cùng Tây y kể lẻ phương pháp không đồng dạng, nhưng cơ bản đều chính xác! Đơn thông qua mắt thường quan sát vậy mà liền có thể biết những này, chẳng lẽ nói hấn thật sự có chút bản sự?"

Quan Phong nghe có chút ngoài ý muốn, trong lòng phỏng đoán nói.

"Cùng nhân cùng đường Tôn lão tiên sinh nói đồng dạng, Lý tiên sinh, có biện pháp nào sao?"

Trừ bình thường Tây y phương pháp bên ngoài, Chu lão tiên sinh cũng đến nhân cùng đường nhìn qua, Chu Thư Đồng cảm xúc kích động nói.

Nhân cùng đường truyền thừa mấy trăm năm, tại Trung y giới uy vọng rõ rệt, tùy theo tên lão trung y Tôn Minh nhân lão tiên sinh tại nhân cùng đường ngồi xem bệnh, tự mình cho Chu lão tiên sinh nhìn qua, nói lời cùng Lý Trường Thanh như đúc đồng dạng, nhưng không có có thể đưa ra hữu hiệu phương án, chỉ nói là bất lực Hồi Thiên.

"Khó khó khó!", Lý Trường Thanh lắc lắc đầu nói.

"Ngài chỉ nói là khó, hấn là còn có biện pháp?", Chu Thư Đồng khẩn tìm đường.

"Phạm được không thể y...!", Lý Trường Thanh nhẹ nhàng nói.

"Lý tiên sinh, ngài mới vừa nói cái gì?", Chu Thư Đồng không có nghe tinh tường, lo lắng hỏi.

"Chờ ta trở lại trên núi về sau, ném thư phổi chế một bộ thuốc, tình huống cụ thể như thế nào, ba ngày sau rồi nói sau!"

Lý Trường Thanh cũng không có trăm phần trăm nắm chắc, chỉ có thể hết sức nỗ lực chi.

"Ừm ừm, tạ ơn Lý tiên sinh!", Chu Thư Đồng nói.

Ban đêm trong thôn mỗi một gia đình đều phái cái đại biểu đến Lý Đại Giang gia ăn cơm, phi thường náo nhiệt.

Lý Trường Thanh cùng các trưởng bối uống vài chén rượu, tùy tiện ăn một chút đồ vật liền trở lại Chung Nam sơn.

Đọc xong lời bạt, tiến vào Thiên Công các chữ T hào phòng thí nghiệm, trực tiếp đi đến tận dưới đáy một tầng.

Lý Trường Thanh tại thời trung học liền đối diện từ trường cảm thấy rất hứng thú, đang đọc « kinh bên trên » sau liền muốn ở trong phòng thí nghiệm thăm dò hạ điện từ trường vấn đề.

Điện trường cùng từ trường lẫn nhau biến hóa sinh ra sóng điện từ, sóng điện từ hướng không trung phát xạ hoặc tiết lộ hiện tượng, gọi điện từ phóng xạ.

Điện từ phóng xạ là lấy một loại nhìn không thấy, sờ không được đặc thù hình thái tồn tại vật chất.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Táp Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: « Sở Nhiệm »

Ánh mặt trời, đồ điện gia dụng các loại, đều sẽ phát ra khác biệt cường độ phóng xạ.

Thậm chí nhân loại sinh tồn Địa Cầu bản thân liền là một cái đại từ trường, nó mặt ngoài bức xạ nhiệt cùng lõi điện đều có thể sinh ra điện từ phóng xạ.

Lý Trường Thanh tinh nghiên phong thủy, đối 'Khí' có mình lý giải.

Cùng điện từ trường cùng loại, bất luận cái gì vật chất tồn tại đều có khí trận tồn tại xen lẫn, khác biệt khí tràng tính chất sai lệch quá nhiều.

Đơn giản bản chất nhất phương pháp phân loại liền là âm dương nhị khí.

Dưới tình huống bình thường, khí tràng ở giữa hỗ trợ lẫn nhau ảnh hưởng, đạt tới trạng thái thăng bằng.

Xuất hiện một ít tình huống, cũng sẽ hình thành đơn một thuộc tính khí tràng.

Như Kim Châu được nghiệp tại nam thạch trấn Thất Lý Thôn tân hán phòng tổng hợp lâu, trong lâu âm sát huyết liền là âm thuộc tính khí tràng.

Mà tại vật lý học bên trong, bình thường cho rằng điện từ trường cùng nước, ánh nắng, không khí giống nhau, là khách quan tồn tại vật chất, không có chính phụ phân chia.

Như vậy tại nhất định dưới điều kiện, điện từ trường phải chăng năng sinh ra đơn một thuộc tính chính phụ điện từ trường đâu?

Lý Trường Thanh mang theo cái nghi vấn này, tại chữ T số một phòng thí nghiệm tầng dưới chót nhất mô phỏng các loại hoàn cảnh, ném thử tách ra đơn một thuộc tính điện từ trường.

Đáng tiếc điện từ trường tính ổn định so khí tràng mạnh rất nhiều, một ngàn loại phương pháp cuối cùng đều là thất bại.

Lý Trường Thanh tâm tính tu dưỡng vô cùng tốt, nửa điểm đều không nóng nảy.

Sáng sớm.

Mặt trời mới mọc.

Ngoài núi Thanh Sơn, nhiễm lên đỏ ửng.

Thanh Phong từ tới.

Chim chóc giữa khu rừng vui đùa âm ỉ, côn trùng tại trên lá khô leo lên.

Lý Trường Thanh ôm một cuốn sách, đứng tại trên sườn núi, tắm rửa nắng sớm, đọc lấy Mặc gia « Sở Nhiệm ».

"Từ Mặc tử nói gặp nhiễm tia người mà thán nói: Nhiễm tại thương thì thương, nhiễm tại hoàng thì hoàng. Chỗ nhập giả biến, sắc cũng biến; năm nhập tât mà thôi thì lâm ngũ sắc vậy. Cho nên nhiễm không thể vô ý vậy! Không những nhiễm tia nhưng cũng, quốc cũng cấu kết. Thuần nhiễm tại hứa từ, bá dương. . .".

Mặc tử thông qua trích dẫn nhiễm tia người công việc quá trình phân tích, từ đó nghĩa rộng ra một cá nhân tại khác biệt hoàn cảnh hạ lại nhận khác biệt ảnh hưởng vấn đề.

Một cá nhân chỗ giao bằng hữu đều yêu thích nhân nghĩa, đều thuần phác cẩn thận, khiếp sợ pháp luật kỷ cương, như vậy nhà của hán đạo liền ngày càng hưng thịnh, thân thể ngày càng bình an, thanh danh ngày càng ánh sáng, cư quan trị chính cũng phù hợp chính đạo, đồng thời cử ra một hệ liệt nhóm để chứng minh cái quan điểm này, khiến mọi người lại càng dễ khắc sâu lý giải vấn đề này bản chất, như đoạn cây khô, chim từ, phó nói bọn người tức thuộc loại này.

Một cá nhân chỗ giao bằng hữu như đều không an phận thủ thường, kết bè kết cánh, như vậy nhà của hán đạo liền ngày càng suy sụp, thân thể ngày càng nguy hiểm, thanh danh ngày càng giảm xuống, cư quan trị chính cũng không thể đạo, như con tây, dễ rãng, dựng thẳng đao bọn người tức thuộc loại này.

Trình bày người nhà họ Mặc tính luận hạch tâm quan điểm Nhân tính như tợ, tất thì Sở Nhiễm.

Tại Mặc tử trong mắt, nhân tính không Tiên Thiên thiện ác chi phân.

Mỗi một cá nhân sinh ra tới thời điểm đều là đội nhuộm tợ trắng, màu trắng là người màu lợt.

Nhận khác biệt ảnh hưởng, mới có thể sinh ra kết quả khác nhau.

Nho gia quan điểm lại cho rằng nhân chỉ sơ tính bốn thiện, Lý Trường Thanh đọc xong « Sở Nhiễm » về sau, cảm thấy vô luận Nho gia nhân tính bản thiện, hoặc là Mặc gia nhân tính như tợ, cũng không quá chính xác.

Nhưng cả hai đều tại cường điệu hoàn cảnh đối với người ảnh hưởng, có thể đáng giá khẳng định mở rộng.

Thần đọc kết thúc, Lý Trường Thanh đến vườn rau bên trong làm cỏ thu hoạch rau hẹ.

Dưới núi, Lý Đại Giang gia bên trong.

"Đại giang, các người đều rất sớm mà!"

Chu lão tiên sinh sáng sớm tỉnh lại, phát hiện Lý Đại Giang, Lý Hồng Đậu, Lý Trường Lượng đều đã rửa mặt hoàn tất.

"Lão sư, ngài khả năng không rõ ràng. Mỗi ngày đến Lý gia thung lũng nghe Thanh oa đọc sách người thực tế quá nhiều, một khi đi trễ, ngay cả chỗ đứng đều không có.", Lý Đại Giang nói.

"Đọc sách? Đọc cái gì sách?", Chu lão tiên sinh hỏi.

"Nói không chính xác, nếu không hôm nay cùng chúng ta cùng đi?", Lý Đại Giang nói.

"Đi nha, chính tốt mở mang kiến thức một chút!", Chu lão tiên sinh vui tươi hơn hờ địa đạo.

Lý Đại Giang dẫn Chu lão tới trước Lý gia thung lũng tiểu học, chiếm cứ một cái xem mắt rất không tệ vị trí.

"Lão sư, ngài nhìn người chen người!", Lý Đại Giang khoa tay hạ nói.

"Ha ha, xem ra Lý Trường Thanh tiên sinh tại các người Cốc Dương huyện nhân khí rất vượng nha!", Chu lão tiên sinh cười nói.

Các thính giả nói chuyện phiếm thời điểm, Lý Trường Thanh công rau hẹ đến Lý gia thung lũng.

"Phàm quân sở dĩ an người sao vậy? Lấy đi lý. Đi lý tính tại nhiễm đương. Cho nên thiện vì quân người, cực khổ tại luận người mà đặt tại trị quan. Không thể vì quân người, tổn thương hình hao tâm tổn sức, sâu tâm cực khổ ý; nhưng quốc hơn nguy, thân hơn nhục. Nay sáu quân người, không phải không nặng quốc. . .".

Lý Trường Thanh tưởng nhớ mục hai nhà có quan hệ hoàn cảnh đối với người ảnh hưởng lý luận, cùng quan điểm của mình kết hợp.

Dẫn chứng phong phú, dung nhập tại thư âm thanh bên trong.

Các thính giả đi theo đọc xong về sau, khắc sâu nhận thức đến hoàn cảnh đối với người ảnh hưởng.

Cốc Dương huyện kinh tế trình độ tương đối lạc hậu, hàng năm đều có rất nhiều người đi Nam Phương làm công.

Liễu Thanh chí khí dảng trào theo sát các bằng hữu bước lên xuôi nam đoàn tàu, dự định tự chủ lập nghiệp, nhưng bên người bằng hữu cũng không dám mạo hiểm hiểm, đại bộ phận lựa chọn tiến vào tương đối ổn thỏa trong xưởng công việc. Tại các bằng hữu ảnh hưởng dưới, Liễu Thanh đánh mất mình ban sơ ý nghĩ, cùng rất nhiều người đồng dạng ở trong xưởng ít ỏi cố định tiền lương, làm lấy máy móc tính lặp lại công việc, không có bất luận cái gì kích tình, ngoài ý muốn, vừa vận có việc về nhà một chuyến, cùng đi theo bằng hữu đến Lý gia thung lũng tham gia náo nhiệt, nghe xong Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh về sau, nắm chặt song quyền, một lần nữa nhặt lên bị cảnh vật chung quanh mẫn diệt Sơ Tâm, nhảy ra gông cùm xiềng xích đi truy tâm lý tưởng của mình!

Thư lan lợi gia tại Linh Hạ thôn, có một cái nhi tử năm nay tốt nghiệp tiểu học, thường xuyên có tiểu đồng bọn vào nhà hô nhi tử đi ra ngoài chơi, bình thường cùng một chỗ không phải đánh nhau nháo sự liền là trốn học lên mạng, dựa theo Cốc Dương huyện học lên chế độ, chờ đến Linh Hạ thôn trung học về sau, nhi tử hẳn là còn cùng hán mấy cái tiểu đồng bọn tại một lớp, lĩnh ngộ Lý Trường Thanh thư âm thanh bên trong đạo lý về sau, ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, nếu như bỏ mặc xuống dưới, nhi tử có thể sẽ cùng tiểu học đồng dạng, tiếp tục đi theo hán tiểu tử nhóm đánh nhau nháo sự, trốn học lên mạng, cuối cùng tránh không được bị trường học khai trừ thậm chí tiến bót can thiệp vào chỗ vận mệnh, cho nên thư lan lợi quyết định khê cản mỗi tướng nhi tử đưa đến Cốc Dương huyện một chỗ rất không tệ tư nhân trường học.

Chu lão tiên sinh lần thứ nhất đến nghe Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh, đắm chìm trong trong đó, hồi tưởng lại rất nhiều chuyện trước kia, chậm rãi mở mắt ra, sợ hãi thần phục bên trong mang theo thoải mái đối Lý Đại Giang nói "Lý Trường Thanh tiên sinh đọc thư âm thanh thật sự là lợi hại, ngay cả vài thập niên trước ký ức đều cho ta khai quật ra! Đại giang, người biết vì cái gì lão sư vẫn muốn đến Lý gia thung lũng sao?"

Lý Đại Giang mờ mắt nhìn qua Chu lão tiên sinh, nghi hoặc đến lắc đầu.

"Bởi vì tại kia đoạn nhất âm u thời kỳ, đương ta tín ngưỡng sụp đổ trốn ở trong âm u không tại tín tưởng quang minh thời điểm, là các người thiện lương, ngay thơ lây nhiễm ta, theo giúp ta vượt qua kia đoạn chật vật thời gian, tại kia về sau, mỗi khi gặp được nhân sinh lạc lối thời điểm, đều sẽ đối ta có chỉ đạo tác dụng."

Chu lão tiên sinh ánh mắt phảng phất lâm vào thời gian trường hà, chậm rãi nói.

"Ngài truyền thụ tư tưởng của ta quan niệm, với ta mà nói cũng là được lợi cả đời đâu!", Lý Đại Giang cảm kích nói.

Mỗi vị người nghe hoặc nhiều hoặc ít đều có thu hoạch, Lý Trường Thanh lặng yên trở lại Chung Nam sơn, tự hỏi như thế nào trị liệu Chu lão tiên sinh bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tật Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: « Thần Nông Bản Thảo Kinh chú »

Chu lão tiên sinh Ngũ Tạng suy kiệt, dẫn phát rất nhiều bệnh biến chứng.

Các khí quan ở giữa ảnh hưởng lẫn nhau, đơn nhất nhằm vào cái nào đó khí quan hiệu quả quá mức bé nhỏ, nhất định phải đồng thời trị liệu.

Lại Chu lão tiên sinh ngũ tạng lục phủ cơ năng bị hao tổn nghiêm trọng, phổ thông bổ khí phương thuốc rất khó có tác dụng.

Muốn trong khoảng thời gian ngắn chữa khỏi Chu lão trước bệnh, nhất định phải dùng đến Linh thảo.

Tại Chung Nam sơn bên trên Linh thảo bên trong, rau họ bồ thận khí, ánh trắng cỏ bồ phổi khí, Liệt Dương cỏ bồ tính tình, huyết gà cỏ bồ lòng dạ, cây ích mẫu bồ bệnh can khí.

Nhưng Lý Trường Thanh lấy được « Thần Nông Bản Thảo Kinh » bên trong chỉ có dược liệu trồng trọt chi tiết, công hiệu, thuộc tính các loại, không có cụ thể phương thuốc.

Nếu như không có phương thuốc, Lý Trường Thanh phải tự mình căn cứ dược liệu thuộc tính tương mấy loại dược liệu dung hợp lại cùng nhau, đến phối chế bổ ích ngũ tạng lục phủ dược tề.

Lại thuốc Đông y giảng cứu quần thần tá sử, trừ ngũ vị chủ dược bên ngoài cần tăng thêm chút dược liệu phụ trợ, độ khó phi thường lớn.

Trong lúc nhất thời, Lý Trường Thanh cũng rất khó có mặt mày, tự nhiên móc ra thật dày « Nan Kinh » cẩn thận đọc qua.

Tương « Nan Kinh » bên trong chi tiết lý giải thấu triệt, sau đó tiến vào Chư Tử Bách gia trò chơi.

Hồi Xuân Đường trước, lưu ly tám biển dưới.

"Hào hài tử, người tới rồi!"

Biển Thước hạc phát đồng nhan, nhìn qua Lý Trường Thanh hiền lành cười nói.

"Hoi trẻ, cũng may miễn cưỡng nắm giữ « Nan Kinh », xin ngài chỉ giáo."

Lý Trường Thanh mang theo áy náy, cung kính hỏi đáp.

"Mạch có hại, đến, cái gì gọi là ư?", Biển Thước vuốt ve sợi râu hỏi.

"Đến chi mạch, một hô lại đến nói bình, ba đến nói cách kinh, bốn bề giáp giới nói đoạt tinh, năm đến nói chết, sáu đến nói mất mạng. Đây đến chi mạch. Cái gì gọi là tổn hại? Một hô một tới nói cách kinh, lại hô một tới nói đoạt tinh, ba hô một tới nói chết, tứ hô một tới nói mất mạng. Đây tổn hại chi mạch. Đến mạch từ dưới bên trên, tổn hại mạch từ trên dưới."

Lý Trường Thanh trí tuệ vững vàng, vững vàng hỏi đáp.

Hai người một hỏi một đáp, Lý Trường Thanh đối « Nan Kinh » mỗi chi tiết đều có khắc sâu lý giải.

"Không tệ, không tệ, y thuật của người tại trên kỹ xảo đã Lô Hỏa Thuận Thanh."

Biển Thước liền tiếp gật đầu,

Lộ ra hài lòng đáng tươi cười.

"Lão sư, tại « Thang Đầu Ca » bên trong ghi lại rất nhiều phổ thông phương thuốc, nhưng có liên quan tới Linh thảo phương thuốc?"

Lý Trường Thanh nhớ Chu lão tiên sinh bệnh, nghĩ ngợi hồi.

"Người hẳn là đọc qua « Thần Nông Bản Thảo Kinh », kỳ thật có một bản « Thần Nông thảo mộc chú thích » tới xứng đôi, chuyên môn giảng giải « Thần Nông Bách Thảo Kinh » bên trong Linh thảo lợi dụng, hôm nay lại đưa cho người đi!"

Biển Thước cười ha ha, từ trong tay áo xuất ra một quyển sách.

"Tạ ơn lão sư!", Lý Trường Thanh nói cảm ơn.

"Chờ người trông trọt ra « Thần Nông Bản Thảo Kinh » bên trong thảo dược, liền có thể luyện tập « Thần Nông thảo mộc chú thích » bên trong nội dung."

Biển Thước đầy mắt mong đợi địa đối Lý Trường Thanh nói, tựa như đang nhìn một viên mầm non khỏe mạnh trưởng thành.

"Được rồi!", Lý Trường Thanh trả lời nói.

Từ biệt Biển Thước, trở lại trong hiện thực.

Lý Trường Thanh tại lầu cỏ hạ đọc lấy mới được « Thần Nông thảo mộc chú thích », bên trong có một vị " Ngũ Nguyên ích khí canh " .

Tướng bổ ích Ngũ Tạng năm loại Linh thảo, cùng ba mươi lăm loại phổ thông dược thảo hữu cơ kết hợp với nhau, âm bổ Ngũ Tạng có hiệu quả.

Đối với người bên ngoài mà nói, chế biến " Ngũ Nguyên ích khí canh " khả năng thiếu khuyết năm loại bổ ích Ngũ Tạng Linh thảo.

Lý Trường Thanh tướng bán đồ ăn, bán Linh thảo tiền đều hối đoái thành kim tệ, mua đại lượng Linh thảo hạt giống, linh dược không thiếu, ngược lại ba mươi lăm loại phụ dược bên trong thiếu khuyết mấy loại.

Như là đồ đại kích, cách sơn tiêu, cỏ tranh căn chờ mấy vị phổ thông tiệm thuốc có bán, nhưng tươi mới dày phác hoa, tử vong thời gian tại trong nửa tháng Mã Lục, trên núi cao đoàn tụ hoa liền phải tự mình lên núi, mà Chung Nam sơn diện tích rộng lớn hoa cỏ cây cối đông đảo, lại chưa khai phát bảo hộ rất khá, có thể xưng một tòa thiên nhiên kho thuốc.

Lý Trường Thanh tướng thuốc cuốc đặt ở thuốc lâu bên trong, trên lưng gùi thuốc chuẩn bị lên núi hái thuốc.

"Thanh oa. . ."

Lý Đại Giang tại ngoài bia rừng la lên Lý Trường Thanh, Chu Thư Đồng ở một bên hiếu kỳ đánh giá tiểu thụ lâm.

"Nhị thúc.", Lý Trường Thanh ra hiện tại tiểu thụ lâm bên ngoài.

"Thư đồng nói có việc thương lượng với người, cho nên mang nàng tới tìm người."

"Ừm."

"Đại giang thúc, ngài có việc thì đi giải quyết trước đi, chờ sau đó chính ta trở về.", Chu Thư Đồng đối Lý Đại Giang nói.

"Được, các người chậm rãi trò chuyện.", Lý Đại Giang nói.

"Vừa rồi gia gia trở về vẫn đối người đọc thư âm thanh nhớ mãi không quên, nói cái gì đọc sách như có thần, có phải thật vậy hay không?"

Chờ Lý Đại Giang Ly mở về sau, Chu Thư Đồng chớp mắt to hỏi.

"Đọc sách tương đối dụng tâm mà thôi!", Lý Trường Thanh cười ha ha nói.

"Người quá khiêm nhường, gia gia của ta rất ít khen người. Đúng rồi, người nói ba ngày sau phối chế một bộ thuốc trị ta bệnh của gia gia, hiện tại như thế nào đây?"

Chu Thư Đồng rõ ràng không tin, cười hì hì nói.

"Thiếu mấy vị phụ dược, đang định lên núi đâu, nhưng có chuyện đến nói tình huống, thuốc của ta rất đắt!"

Lý Trường Thanh lôi kéo hạ trên lưng gói thuốc, bình tĩnh đối Chu Thư Đồng nói.

"Rất đắt đắt cỡ nào?"

"Một thuốc trăm vạn!"

"Hoàn toàn chính xác rất đắt, bất quá chỉ cần có thể chữa khỏi ta bệnh của gia gia, đắt đi nữa đều giả trị!"

Chu Thư Đồng nghe hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng khoảnh khắc liền thoái mái.

"Ừm, ta lên núi hái thuốc, ngươi trở về đi!"

"Hái thuốc sao? Ta đi chung với ngươi!"

"Trên núi có sài lang hổ báo, rất là nguy hiểm", Lý Trường Thanh nói.

"Đừng hù ta, ta đã sớm nghe đại giang thúc nói, trên núi sói tất cả nghe theo ngươi nói! Có ngươi tại, có gì phải sợ!"

Chu Thư Đồng bày ra phó rõ như lòng bàn tay đáng vẻ, không sợ hãi nói.

Lý Trường Thanh đành phải tùy ý Chu Thư Đồng đi theo, lần theo một đầu đường nhỏ lên núi.

Chung Nam sơn đệ nhất phong, tương đối cái khác vài toà núi nhiều mấy phần nhân khí.

Đệ nhất phong cùng thứ hai giữa đỉnh núi có tòa che kín tầng đá hẻm núi, tại hai trên vách treo ngược lấy cỏ dại bụi cây, ở giữa có một dòng suối nhỏ chảy qua.

"Hoa rậm rậm . ."

Thanh tịnh sơn tuyến vui chơi trước hướng, thỉnh thoảng có chút bọt nước ở tại trên tầng đá.

Bóng loáng mặt đá bên trên mọc đầy rêu xanh, tầng đá ùi cùng một chỗ hình thành cái góc âm u ẩm ướt.

"Phong cảnh rất đẹp, nhưng hái thuốc không nên lên núi sao?", Chu Thư Đồng nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Thuốc cũng không chỉ trường ở trên núi."

Lý Trường Thanh bẻ hai nhánh cây, đẩy ra dưới chân một khối tầng đá.

"A, cái này là cái gì đồ vật, thật là khủng khiếp!"

Chu Thư Đồng nhìn thấy ba bốn đầu lít nha lít nhít mọc ra mọc đầy chân côn trùng, dọa đến hoa dung thất sắc, trốn đến Lý Trường Thanh sau lưng.

"Mã Lục tục xưng ngàn chân trùng, thân thể có rất nhiều tiết, đầu có xúc giác, có rất nhỏ độc tính, có thể làm thuốc."

Lý Trường Thanh dùng nhánh cây kẹp lên Mã Lục chứa vào trong túi nhựa, bộ mặt không có bất kỳ khác thường gì, bình tĩnh nói.

"Tốt a!", Chu Thư Đồng miễn cưỡng tiếp nhận, nhưng vẫn là không dám nhìn thẳng vào Mã Lục đáng vẻ.

Mã Lục ở trên núi rất phổ biến, nhưng tươi mới dày phác hoa, trên núi cao đoàn tụ hoa cũng chỉ có thể bằng vận khí tại Chung Nam sơn bên trên tìm kiếm.

Thứ hai phong, thứ ba phong, Lý Trường Thanh đều tương đối quen thuộc, trực tiếp căn cứ dày phác hoa, đoàn tụ hoa tập tính tìm kiếm khả năng địa phương, không có bất luận cái gì thu hoạch.

Một trận gió núi thổi qua, mặt trời chiều ngã về tây, kim sắc dư huy vẩy vào Thương Ước giữa rừng núi.

Chương 126: Xoa bóp

Trong không khí mang theo hương hoa, thấm vào ruột gan.

Chu Thư Đồng tắm rửa lấy kim sắc ánh nắng, giang hai cánh tay trên mặt lộ ra thoải mái đáng tươi cười, tựa hồ muốn đem toàn bộ son lâm ôm vào ôm ấp, toàn thân tâm dung nhập Chung Nam sơn cảnh già bên trong.

Lý Trường Thanh quen nhìn Chung Nam mặt trời mọc mặt trời lặn, lúc này y nguyên cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Đẹp nhất bất quá trời chiều đỏ.

"Nên xuống núi!"

Lý Trường Thanh từ đằng xa thu hồi ánh mắt, đối đắm chìm trong trong thiên nhiên rộng lớn Chu Thư Đồng nói.

"Thực tế quá đẹp a, có thể giúp ta đập tấm hình mới đi sao?"

Phong cảnh như vẽ, Chu Thư Đồng bỏ không được rời đi, hai tay nắm điện thoại, tội nghiệp nhìn qua Lý Trường Thanh nói.

"Ừm!", Lý Trường Thanh nói.

"Tạ ơn!"

Chu Thư Đồng cao hứng bùng bùng địa giải tỏa màn hình điện thoại di động, ấn mở máy chụp ảnh giao cho Lý Trường Thanh trong tay.

"Chuẩn bị..."

Lý Trường Thanh tướng ống kính nhắm ngay Chu Thư Đồng.

Trong màn ảnh, Chu Thư Đồng ngồi tại một khối tảng đá lớn bên trên, tiểu yểu như hoa.

Chung Nam sơn ngoại vi tiểu gò núi đều nhiễm lên ánh sáng màu đỏ, toàn bộ bối cảnh nhìn qua phi thường duy mỹ.

"Cạch!", hình tượng trong điện thoại dừng lại.

"Cho!", Lý Trường Thanh đưa điện thoại di động nhét vào Chu Thư Đồng trong tay.

"Chụp rất tốt nha, làm sao không nhiều đập mấy trương đâu?"

"Đường núi khó đi, hiện tại đã đã khuya, không thể lại kéo!"

"Ngạch, hai chúng ta tự chụp một trương chụp ảnh chung được hay không, cuối cùng một trương!"

"Lần sau đi!"

Tại thứ tư phong, núi cao đường hiểm, Lý Trường Thanh không muốn chậm trễ nửa thời gian, uyển chuyển cự tuyệt.

"Úc!"

Chu Thư Đồng lần thứ nhất thưởng thức được cự tuyệt tư vị, bữu môi rầu rĩ không vui cùng tại Lý Trường Thanh sau lưng.

Lên núi dễ dàng, xuống núi khó.

Đến thứ ba phong thời điểm, sắc trời tối xuống.

"Mặt trời xuống núi, trên núi khí ẩm tăng thêm, đường dễ dàng trượt, cẩn thận ngã sấp xuống!", Lý Trường Thanh dặn dò.

"Xem thường người, người đi ta là được!"

Chu Thư Đồng đối Lý Trường Thanh cự tuyệt chụp ảnh chung sự tình canh cánh trong lòng, rất không phục nói.

"Đi liền tốt!"

"Người, người, người..."

Lý Trường Thanh cũng không để ý tới, tiếp tục tiến lên.

Đến độ nhất phong, có thể gặp đến phía sau núi.

"Thế nào, không kém người đi!"

Chu Thư Đồng thường xuyên vận động, tố chất thân thể rất tốt, vượt qua một tòa Đại Sơn còn có dư lực, đặc ý đối Lý Trường Thanh nói.

"Đi trăm dặm người nửa chín mươi, chỉ có đến điểm cuối cùng mới tính xong đâu!"

"Ồi!"

Lý Trường Thanh vừa dứt lời, Chu Thư Đồng lòng bàn chân dưới bùn đất trượt, kêu lên một tiếng.

"Trật chân?", Lý Trường Thanh hỏi.

Chu Thư Đồng mắc cỡ đỏ mặt, gật gật đầu.

"Thử một chút có thể hay không đứng lên?"

"Tê... , đau quá, nhưng có thể thương tổn được gân cốt!"

Chu Thư Đồng sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh lâm ly.

Lý Trường Thanh ngồi xổm người xuống, nắm chặt Chu Thư Đồng gót chân.

Tại Chu Thư Đồng ánh mắt kinh ngạc bên trong, âm thầm tưởng Chu Thư Đồng giày cời xuống.

Mắt cá chân đỏ bên trong mang tử, sưng rất lớn.

"Không có gãy xương, nhưng có chút tụ huyết!"

Lý Trường Thanh dùng ngón tay cái, ngón trỏ đặt tại Chu Thư Đồng khớp nối bên trên, kiểm tra rồi nói ra.

"Có nhanh lên tốt phương pháp sao?"

Mặc dù hiện tại tương đối mở ra, lại Lý Trường Thanh tại thị sát thương thế, Chu Thư Đồng ngược lại rất hào phóng, nhìn qua Lý Trường Thanh con mắt nói.

"Có, có thể sẽ có đau một chút."

"Ừm..."

Chu Thư Đồng khẽ cắn môi, ánh mắt kiên nghị.

Xoa bóp tại Trung y bên trong bác đại tinh thâm, đơn tại người gót chân bên trên liền có rất nhiều huyết vị, có huyết vị đối trị liệu hệ thần kinh nôn mửa, mẫn tính viêm da đây, tuyến tiền liệt chờ đều có chỗ tốt.

Lý Trường Thanh ngón tay khép lại hợp lại cùng nhau, ở giữa hiện lên rỗng ruột, có tiết tấu địa đập Chu Thư Đồng sưng đỏ mắt cá chân, tương tăng ngoài tụ huyết xua tan, tiếp lấy xương ngón tay nén Côn Luân huyết, thân mạch, khơi thông kinh mạch lưu thông máu hóa ứ.

Gót chân bên trên huyết vị rất nhỏ bé, mà lại mỗi cá nhân đều có khác biệt.

Nhưng Lý Trường Thanh đã đem « Nan Kinh » nghiên cứu triệt để, có thể chuẩn xác tìm đúng huyết vị.

Chu Thư Đồng hơi cảm giác có chút đau nhức, mắt cá ngoài cùng gần nhượng chân ở giữa chỗ lõm xuống hiện ra một dòng nước nóng, lan tràn đến sưng đỏ vết thương.

"Thế nào?", Lý Trường Thanh nói.

"Tốt hơn rất nhiều, miễn cưỡng có thể đứng lên tới."

Thương cân động cốt một trăm ngày, tại Lý Trường Thanh xoa bóp dưới, Chu Thư Đồng chân nhẹ nhõm rất nhiều.

"Đoán chừng hiện tại còn không thể thụ lực, ta cũng người đi xuống đi!", Lý Trường Thanh nói.

"Tạ ơn a, xin lỗi người!"

Chu Thư Đồng tỉnh tường bởi vì chính mình tiểu tính tình mới có kéo dài trễ như vậy, áy náy hướng Lý Trường Thanh nói.

"Không có việc gì!"

Lý Trường Thanh ngồi xổm trên mặt đất, cười nhạt một tiếng.

Chu Thư Đồng ghé vào Lý Trường Thanh trên lưng, vô cùng bình ổn, không có bất luận cái gì xóc nảy, trong lòng suy nghĩ ngàn vạn.

Tại hai mươi mấy năm tuế nguyệt bên trong, Chu Thư Đồng một mực là thiên chi kiều nữ, tiêu chuẩn bạch phú mỹ, người theo đuổi rất nhiều.

Nhưng chưa hề chưa bao giờ gặp như Lý Trường Thanh đồng dạng người đặc biệt, không chỉ có đối với mình không nể mặt mũi, mà rõ ràng tại toán học, quốc học, y học chờ lĩnh vực đều có rất cao tạo nghệ, lại ẩn cư tại rừng sâu núi thẳm bên trong, tựa như trên núi một trận gió lại hướng chân trời một đám mây, cho người ta một loại cảm giác rất thoải mái.

Lý Trường Thanh mỗi ngày kiên trì tại văn võ đường kéo cung, tố chất thân thể phi thường tốt, tại trên sơn đạo đi được phi thường vững vàng.

Vượt qua đệ nhất phong, phía sau núi, Lý Trường Thanh tương Chu Thư Đồng đưa về Lý Đại Giang trong nhà.

"Thư đồng, người cái này đây là?", Chu lão tiên sinh lo lắng mà hỏi thăm.

"Ở trên núi chân trật một chút, Lý tiên sinh giúp ta vô một chút tốt hơn rất nhiều!"

Chu Thư Đồng tâm tình không tệ, rất tươi đẹp hồi đáp.

"Không có việc gì liền tốt!", Chu lão tiên sinh nghe yên tâm rất nhiều.

"Đợi chút nữa cho người thêm đưa chút thảo dược tơi thoa lên vết thương!"

Lý Trường Thanh nói xong lại trở lại Chung Nam sơn hạ nhà gỗ nhỏ, vào ngày thường bên trong thu thập dược liệu bên trong căn cứ « Thang Đầu Ca » điều chế ra một bức chuyên trị chấn thương đặc hiệu thuốc, mượn dưới ánh trăng núi cho Chu Thư Đồng phụ tốt.

Nửa đêm

Lý Trường Thanh đọc xong sách, vẫn tinh thần sáng láng, liền tiến người Chư Tử Bách gia Thiên Công các chữ T hào phòng thí nghiệm, tiếp tục nghiên cứu điện từ trường cùng phong thủy khí tràng quan hệ giữa.

Tại dưới tình huống bình thường, điện từ trường cùng phong thủy khí tràng, đều không có âm dương chính phụ phân chia.

Lý Trường Thanh nhất định phải mô phỏng ra như âm sát huyết hoàn cảnh, mới có thể tương điện từ trường chính phụ tách ra.

Chữ T hào phòng thí nghiệm dụng cụ thí nghiệm so Địa Cầu tiên tiến, Lý Trường Thanh có thể đem mình cấu tứ tại mấy mô phỏng bên trong thực hiện.

Lý Trường Thanh không biết một môi địa nếm thử vô số lần, mới chậm rãi sờ đến phương hướng.

Sáng sớm, Lý Trường Thanh mang pho tán dược xuống núi cho Chu Thư Đồng thay đổi.

"Thật rất thần kỳ, thoa xong người tôi hôm qua thuốc, ngủ một giấc sau cơ bản tiêu sưng!"

Chu Thư Đồng trước kia cũng có bị trật qua, không có mười ngày nửa tháng không có khả năng tốt, mà lần này một đêm liền gần như khỏi hẳn.

"Người tương đối may mắn, không có thương tổn đến xương cốt!"

Lý Trường Thanh thủ pháp lưu thông máu hóa ú không khó, làm bị thương xương cốt cũng chỉ có thể tĩnh dưỡng.

"Chủ yếu là Lý tiên sinh y thuật rất cao siêu, ta hiện tại cơ bản mình năng đi đường á!"

"Còn đến nghỉ ngơi thật tốt!"

"Không có việc gì, Lý tiên sinh là đi Lý gia thung lũng đọc sách?"

"Ừm!"

"Ta cũng đi!", Chu Thư Đồng thực sự nói.

"Nghe Lý tiên sinh, ở nhà nghỉ ngơi đừng lộn xộn."

Chu lão tiên sinh thần sắc lo lắng, cung chiêu lấy nói.

"Hôm qua bỏ qua, hôm nay nói cái gì cũng muốn đi!", Chu Thư Đồng lại tựa hồ như không đi không được.

Bạn đang đọc truyện *Sơn dã tạp gia convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Sinh con đương như Lý Trường Thanh

Lý Trường Thanh phía trước, Chu Thư Đồng chờ ở về sau, lần lượt đi vào Lý gia thung lũng tiểu học.

Các thính giả nhìn thấy Lý Trường Thanh đều nổi lòng tôn kính, hành chú mục lễ, toàn bộ thao trường lặng ngắt như tờ.

Lý Trường Thanh Bất Nhị lời nói, trên đài đứng vững

"Từ nói: Thân thể tóc da, thụ cha mẫu, không dám phá hoại, hiếu bắt đầu. Lập thân hành đạo, đương danh ở phía sau thế, lấy hiếu phụ mẫu, hiếu điểm cuối... Cho nên không quan sát thượng hiền vì chính gốc rễ ư? Nay thánh nhân dạy đi."

Từ Nho gia trân quý chính mình thân thể hiếu kính phụ mẫu cất vào, kéo dài đến Mặc gia thượng hiền, lưu loát huy sai tự nhiên, thành nhất gia chi ngôn.

Mà ngay tại gần đây, Trung Quốc ngành giải trí ném ra ngoài trọng pound bom

Nào đó bán đảo quốc nam đoàn trước thành viên, danh xưng hơn trăm triệu cát-sê đang hồng tiểu thịt tươi công bố tình cảm lưu luyện, cùng còn tại phim học viện đọc sách bạn gái cao điệu tú ân ái, gây nên sóng to gió lớn, tại vòng bằng hữu, Microblogging, công việc hào, tin tức truyền thông thậm chí Chat group chờ đều điên cuồng truyền bá.

Đám fan hâm mộ phản ứng dị thường mãnh liệt, có xoát bình phong giận mắng nhà gái, có bị thương quá độ phản biến thành đen.

Trong truyền thuyết, lại có fan hâm mộ bởi vậy nhảy lầu, cắt cổ tay ý đồ tự sát, có lẽ có thể là lời đồn, nhưng lần trước lời đồn tương tự, còn tại vài thập niên trước!

Đang người nghe bên trong, một cặp cha con.

Trần Cường bốn mươi tuổi tại thành quan trung học dạy học, nữ nhi Trần Tú lệ năm nay mười bảy tuổi, Cốc Dương huyện thứ nhất trung học phổ thông học sinh lớp 11, ngày bình thường thành tích không tệ, chờ tháng chín khai giảng liền muốn thắng Cao Tam, có rất lớn hi vọng có thể thi đậu một chỗ tốt đại học.

Trần Tú lệ một mực thích vô cùng nào đó tiểu thịt tươi, mặc dù chưa hề không cùng nào đó tiểu thịt tươi đã gặp mặt, nhưng một mực đem nào đó tiểu thịt tươi xem như trong tưởng tượng bạn trai, trong phòng dán đầy tiểu thịt tươi áp phích, thường xuyên tại nào đó tiểu thịt tươi hậu viện đoàn bên trong nước bày, thậm chí đi cái khác mình tình fan hâm mộ bày vì nào đó tiểu thịt tươi điên cuồng đánh call.

Hôm trước, Trần Tú lệ tại dán đầy nào đó tiểu thịt tươi áp phích trong phòng ôn tập bài tập, lúc mệt mỏi xoát hạ Microblogging, vừa vận nhìn thấy nào đó tiểu thịt tươi tại Microblogging bên trên hướng công chúng giới thiệu bạn gái của mình.

Trần Tú lệ nghe được tin tức sau mắt tối sầm lại, tinh thần cơ hồ sụp đổ, tưởng mình nhốt ở trong phòng com nước không vào.

Trần Cường phát giác được nữ nhi trong phòng dị dạng, muốn đi vào xem xét, cửa lại ở bên trong bị khóa trái.

Tình huống khẩn cấp, Trần Cường không có cách nào, đành phải phá cửa mà vào, vừa lúc trông thấy Trần Tú lệ tóc tai bù xù, thất hồn lạc phách ngồi liệt tại trên cửa sổ gào khóc, thật giống như đôi trong nhân thể không có cái gì tốt lưu luyện, so lúc trước bà ngoại qua đời đều muốn khóc đến thương tâm

Trần Cường thuyết phục vô hiệu,

Báo động sau tại phòng cháy quan binh hiệp trợ hạ mới đưa Trần Tú lệ từ trên bệ cửa sổ cứu được.

Trần Tú lệ lại như cũ hai mắt vô thần không nói một lời, giống như một bộ cái xác không hồn.

Trần Cường nghe đồng sự nói tại Lĩnh Hạ thôn Lý gia thung lũng có vị quốc học đại sư, hẳn đọc thư âm thanh tựa như tinh táo thể nhân tiếng chuông, có thể khiến người ta lĩnh ngộ rất nhiều đạo lý lạc đường biết quay lại, liền ngửa chết chữa như ngựa sống, mang theo Trần Tú lệ đến Lý gia thung lũng tìm vận may.

Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh đình chỉ, Trần Cường mới từ tựa như ảo mộng thư âm thanh bên trong thanh tĩnh, liền có một con non mềm tay nhỏ nắm lấy tới.

"Ba ba, ta biết sai, trước đó là ta không hiểu chuyện, các người ngâm đắng nuốt cay đem ta nuôi lớn, ta lại bởi vì một cái không có bất luận cái gì gặp nhau người xa lạ mà nghĩ quẩn, là ta sai rồi, sẽ không bao giờ lại dạng này để các người lo lắng, về sau nhất định học tập cho giỏi cố gắng đọc sách, tương lai kiếm tiền nuôi các người!"

Trần Tú lệ như ở trong mộng mới tỉnh, triệt triệt để để địa địa ý thức được sai lầm của mình, khóc đỏ hai mắt, nắm lấy Trần Cường tay nghẹn ngào nói.

"Ừm ăn, ta con gái tốt lớn lên á!"

Nam nhi không dễ rơi lệ, Trần Cường đã cảm động tại nữ nhi ngôn ngữ, vừa cảm kích Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh, rơi lệ đầy trước hướng Lý Trường Thanh rồi đi phương hướng sâu khom người bãi thật sâu.

Tại nào đó tiểu thịt tươi công bố tình cảm lưu luyến cùng một ngày, tại giới khoa học đồng dạng phát sinh một kiện đại sự.

Trung Quốc viện khoa học quốc gia đài thiên văn tuyên bố, được vinh dự "Trung Quốc Thiên nhân" 500 mét đường kính mặt cầu kính thiên văn vô tuyến (fă St) trải qua một năm khẩn trương điều chỉnh thử, đã thực hiện chỉ hướng, theo dõi, trời đi quét hình chờ nhiều loại quan trắc hình thức thuận lợi vận hành, cũng xác nhận nhiều khóa phát hiện mới mạch xung tinh, đây cũng là nước ta kính thiên văn lần đầu phát hiện mạch xung tinh!

Tọa lạc tại Mao Đài tỉnh quần sơn trong "Trung Quốc Thiên nhân", vừa mới "Mở mắt" liền "Trông thấy" cách địa cầu xa xôi như thế hai viên mạch xung tinh, có "Thiên nhân cha" danh hiệu nam nhân Đông viện sĩ không thể bỏ qua công lao.

Nam nhân Đông viện sĩ từ năm 1994 đưa ra tưởng tượng, đến hai lẻ một sáu năm năm chính thức bắt đầu dùng, dùng 22 năm thời gian, thiết kế cùng kết cấu đều không tiền lệ mà theo, "Thiên nhân" giai đoạn trước điều chỉnh thử gặp được to lớn khó khăn.

Liên điều trong lúc đó, "Thiên nhân" người trạng thái làm việc trên cơ bản là ban ngày chia ra làm việc, ban đêm tập trung họp thương thảo, trong đêm đôi chương trình, ngày thứ hai lại tiếp lấy thử phương án mới, lặp đi lặp lại điều đến tối ưu, trải qua ba trăm tám mươi tám cái cả ngày lẫn đêm, hai mươi bốn giờ không tu.

Nam nhân đông từng dứt khoát từ bỏ một năm tương đương một ngày lương cao về nước, mấy chục năm tại ngay cả đầu đường nhỏ cũng không có hoang sơn dã lĩnh chuyên chú làm một việc, thôi động thể giới độc nhất vô nhị hạng mục, kiến tạo một cái thuộc về Trung Quốc cỡ lớn kính thiên văn vô tuyến, hoàn thành tất cả Trung Quốc trời giới văn học nhân sĩ trải qua thời gian dài mộng tưởng, đối thăm dò vũ trụ chỉ mê làm ra cống hiến to lớn.

Một vị thanh niên thần tượng sinh hoạt cá nhân quấy toàn Quốc Phong mây, nhưng mà ngay tại một tháng trước, Trung Quốc Thiên nhân cha nam nhân đông bởi vì bệnh qua đời, lại hẳn hữu tin tức truyền thông báo đạo.

Chu lão trước lão tiên sinh cùng nam nhân Đông viện sĩ là nhiều năm bạn thân, hai người thanh xuân tuế nguyệt thậm chí cả một đời đều muốn cho quốc gia khoa học sự nghiệp, kết quả là sinh tử không bằng một vị miệng còn hôi sữa tiểu thịt tươi tình cảm lưu luyến chú ý, đối bây giờ thể đạo cảm thấy trái tim băng giá.

Nhưng nghe đến Lý Trường Thanh đọc thư âm thanh về sau, tuần mạnh trước lão tiên sinh quải trọng hung hăng xử trên mặt đất, đầy côi lòng oanh liệt địa nói một câu: "Sinh con đương như Lý Trường Thanh a!".

"Đúng vậy a, nếu là Lý tiên sinh như vậy nhiều người, có lẽ xã hội tập tục có thể cải thiện rất nhiều!"

Quan Phong năm đến trung tuần, đối xã hội bây giờ tập tục cũng có rất nhiều cảm khái.

"Ai, ta mặc dù không truy tình, lại tựa hồ như muốn rơi vào một cái khác hố..."

Chu Thư Đồng si ngốc nhìn qua Lý Trường Thanh bóng lưng rồi đi, tự nhủ nói.

Lý Trường Thanh trở lại Chung Nam sơn về sau, cắt chút rau quả đến chuồng gà, tướng hôm qua làm được Mã Lục bảo chế tốt, thả Tại Thái dương dưới đáy phơi.

Phối chế "Ngũ Nguyên ích khí canh" còn chênh lệch dày phác hoa, đoàn tụ hoa hai vị phụ được, nhưng Lý Trường Thanh tìm khắp thứ ba phong, thứ tư phong đều không có tìm được.

Chỉ có thể tiếp tục thâm nhập sâu thứ sáu phong, thứ bảy phong, thứ tám phong. Lý Trường Thanh lần trước tại thứ tám phong cùng bạch khí ngẫu nhiên gặp, thu hoạch được bạch khí đưa tặng Hầu Nhi từ đã uống đến không sai biệt lắm, mà bạch khí rất thích ăn rau hẹ trứng gà bánh.

Làm xong việc vật về sau, Lý Trường Thanh dùng vừa rồi tại trên núi nhặt được trứng gà nóng một rổ rau hẹ trứng gà bánh, dùng một tảng vải bông đắp kín, lên núi đi thứ tám phong gặp gặp lão bằng hữu của mình.

Bạn đang đọc truyện *Son Dã Tạp Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.